

AltunOgʻa

بۇلار

بۇلاق

(ئۆزبېك كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)

(ئومۇمى 14 - سان)

AltunOqA

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

1984 - يىل ئۈرۈمچى

مۇندەرىجە

- «نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۆسەين بەگ» دىن موللا سىدىق يەركەندى
 18 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقەيۇم خوجا
- «دىۋان ھىكمەت» ئەخمەت يەسەۋى
 92 نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس
- چاھار دەرۋىش ئابدۇرېھىم نېزارى
 194 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىسراپىل يۈسۈپ
- غەزەل ۋە مەسنۇئىلەر مۇھەممەت سادىق قەشقىرى
 267 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئا. مەمتىن

خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىن

- بوزكۆرپەش ۋە قاراساچ ئايىم (خەلق داستانى)
 1 نەشرگە تەييارلىغۇچى: شىررەپ مۇسا
- ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرىدىن
 281 توپلىغۇچىلار: مەتسەيدى ھېلىمشا، روزاخۇن خېلىل

بوزكۆرپەش ۋە قاراساچ ئايىم

ئاغىنىلىرىنىڭ توشىغا قارىماي، تۇغۇلغان يۇرتى ۋە دوستلىرى بىلەن خوشلىشىپ سەپەرگە ئاتلاندى. سەپەردە يول يۈرۈپ، يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپ، ئادەم ئايىغى باسىمىغان چۆل - باياۋانلارنى كېزىپ، قۇم دۆڭلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، "يېڭىسۇ" ① دىگەن يۇرتقا كەلدى.

ئەلقسىسە: يېڭىسۇ دىگەن يۇرتتا سۇلۇباي ئاتلىق بىر باي كىشى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئات - كالىسى، قوي - ئۆچكىسى، مال - دۇنياسى ھىمساپسىز كۆپ ئىدى. نۇرغۇنلىغان كىشىلەرنى قەرزگە بوغۇپ، قاقى - سوقىتى قىلىپ، ئۇلارنى ئۆزىگە چاكار قىلىۋالغان ئىدى. ئۇنىڭ يەنە خۇي - پەيلى قاۋان توڭگۇزىدىنمۇ يامان، تۈلكىدىنمۇ ھىلىگەر باياغىل ئاتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. ۋاقتى - سائىتى كەلگەندە، ئۇنىڭ قولىدىن ھەرقانداق يامانلىق كېمەلتى، خۇلقى - مەجەزى، ھىلىگەرلىكى دەل ئاتىسىنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇنىڭ يەنە قاراساچ ئىسىملىك بىر قىزى بولۇپ، ئۇ ۋاپادار، ئاقكۆڭۈل قىز ئىدى. بۇ يۇرتتىكى كىچىك - چوڭ، پىششىق - توڭ ھەممىسى ئۇنى

ئەلقسىسە: لوپنۇر كۆلى بويىدىكى «ئابدال» دىگەن يۇرتتا سۇياغىل ئاتلىق بىر كىشى ياشايتتى. ئۇ باي-مۇ ئەمەس، كەمبەغەلمۇ ئەمەس ئىدى، ھىچكىمگە بېقىنماي ئۆز ئالدىغا تىرىكچىلىك قىلاتتى. ئۇنىڭ بوز كۆرپەش ئاتلىق تىكەندەك يالغۇز بىرلا ئوغلى بار ئىدى. ئۇ قەددى - قامىتى كېلىشكەن بىر پالۋان يىگىت ئىدى. چېلىش، ئوق - يا ئېتىش ۋە قىلچىۋازلىقتا ئەرلەرنىڭ پىرى يىگىتلىرىنىڭ شىرى، ئىدى. ئۇنىڭ ھەم گەپ ئۇقىدىغان، ھەم سۆز قىلالايدىغان بىر ئېتى بىلەن يەنە بىر تورغىيى بار ئىدى. بۇلار بوزكۆرپەشكە بەكمۇ ۋاپادار ئىدى. شۇڭا ئۇلار «ۋاپادار ئات»، «ۋاپادار تورغاي» دەپ نام ئالغان ئىدى. بوزكۆرپەش ئۇلاردىن پەقەت ئايرىلالمايتتى. يىلىدىن - يىل ئۆتۈپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بوزكۆر - پەشنىڭ ئاتا - ئانىسى كېمەل بولۇپ، كەينى - كەينىدىن ئالەمدىن ئۆتتى، ئۇنىڭ بۇ يۇرتتا ئەل - ئاغىنىلىرىدىن باشقا بىرەر يېقىن تۇققىنىمۇ قالمىغان ئىدى. شۇڭا بوز - كۆرپەشنىڭ كۆڭلىدە ياقا يۇرتلارغا بېرىپ ئايلىنىپ كېلىش ھەۋسى تۇغۇلدى. ئۇ، دوست -

① يېڭىسۇ - لوپنۇر بىلەن چارەقلىق ناھىيىسى چېگرىسىدىكى جاي ئىسىمى.

قەدىرلەپ ۋە ھۆرمەتلەپ «قاراساچ ئايىم» دەپ ئاتايىتى. بۇ قەدىرنىڭ گۈزەللىكى توغرىسىدا ئەل ئاغزىدا مۇنداق سوتۇق ① قوشاق تارقالغان ئىدى:

ئالتۇن ئوخشاش گۈل مەڭزىنىڭ سىياقى،
قاش - كىرىپىگى نەم يەرلەرنىڭ قىياقى.
تولۇن ئايدەك تۈن كېچىنى يارۇتقان
قاراساچ ئايىم بۇ ئالەمنىڭ چىراقى.

ئۆز خىلىمدا دوست تاپسام،
ئويناپ - كۈلۈپ يۈرەي دەپ.

دەرت دىگەننى بىلمەيمەن،
كىشىگە دەرت سالمايمەن.
دەرت سالماقچى بولغاننى،
كۆرسەم تىرىك قويمايمەن.

سۇلۇباي:

بۇ يۇرتتىكى يىگىتلەرنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك ئۇنىڭغا كۆز سالاتتى، ئەتراپىدا پەرۋاندىك ئايلىنىۋاتتى، ئۇنىڭ ئىشىقىدا يۈرەكلىرى گۈلخاندىك ياناتتى، كېچىلىرى تولغىنىپ ياتالمايتتى. لېكىن قىز بۇ كەمگىچە ھىچكىمگە كۆڭۈل بەرمەگەن ئىدى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بوزكۆرپەش سۇلۇباينىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپ قالدى. بۇ چاغدا باي ئىشىك ئالدىدا يارانلىرى بىلەن گەپلىشىپ ئولتۇراتتى. بوزكۆرپەش ئاتتىن چۈشۈپ ئۇلارغا ئېگىلىپ سالام بەردى. باي ۋە ئۇنىڭ يارانلىرى سالامنى ئىلىك ئالدى. لېكىن سۇلۇباي بۇ يىگىتنىڭ بۇ يۇرتلىق ئەمەسلىكىنى بىر قاراشتىلا بىلىۋالدى. ئۇنىڭ كىملىكىنى بىلمەسكە كىچى بولۇپ، بېيىت تاشلىدى:

ھوي يىگىت، كەلدىڭ قەيەردىن،
ئازغان تۇرىدەك يەككە.
ئۆز يۇرتۇڭدىن ئايرىلىۋىدەك
قالدىڭ سەن نىمە دەرتكە؟

بوزكۆرپەشمۇ بېيىت بىلەن جاۋاپ بەردى:

كەلدىم ئابدالدىن بۇ يەرگە،
يۇرت ئارىلاپ كۆرەي دەپ.

ئاتا - ئاناڭ بارمۇ سېنىڭ،
ئەسلى زاتىڭ كىم بولۇر؟
نىمە ئوقەت قىلسەن،
سېنى ئېنىق كىم بىلۇر؟

بوزكۆرپەش:

ئاتا - ئانام يوق مېنىڭ،
قانائىتىز يىتىم قۇشمەن.
يامان ئىشتىن نېرى مەن،
ئىشلەپ چىشلىسەم خوشمەن.

— ئوبدان بالىدەك قىلسەن، — دىدى خوشال ھالدا سۇلۇباي، — مەن ساڭا ئاتا بولۇپ بېشىڭنى سىلاي، بۇ يەرگە كۆنۈپ قالساڭ، قېشىمدا تۇرۇپ قالارسەن، كۆنمەي كەتكۈڭ كەلسە، ئىززەت - ھۆرمىتىڭنى قىلىپ يولغا سالارمەن.

جىنىڭ قەستى شاپتۇلدا دىگەندەك، سۇلۇباينىڭ غەرىزى بوزكۆرپەشنى ئالداپ - سىلاپ ئۆزىگە چاكار قىلىۋېلىش ئىدى. باينىڭ يارانلىرىمۇ سۆز قىستۇرۇپ: باي ئاكام دىگەندەك بولسۇن، شۇنداق قىلىڭ! — دەپ سالا قىلىشتى. بوزكۆرپەش ئويلىنىپ قالدى. بىر قانچە زامان تۇرۇپ باقمادىمەن، دىگەن خىيال بىلەن بۇ يەردە تۇرۇپ

① سوتۇق / لوپنۇر شۇسىدە شېئىرنىڭ كۆپلىتى «سوتۇق» دەپ ئاتىلىدۇ.

— مېنى كېمىگە سېلىپ ئوينىتىپ قويامسىز؟
 — ماقۇل.

قاراساچ ئايىم خوش بولۇپ، قىزلاردىن بىرنى بوزكۆرپەشنىڭ ئېتىنى تۇتۇپ تۇرۇشقا بۇيرۇدى. ئۆزى دەريا ياقىسىدا باغلاغلىق تۇرغان كېمىگە چۈشتى. بوزكۆرپەش كېمىنى يېشىپ، ئىتتىرىدۇۋېتىپ، ئارقىدىن ئۆزى بىر سەكرەپلا چىقىۋالدى، كېمە قورقۇنچىلۇق ھالدا ئىگاڭلاپ كەتتى، قىز قورققىنىدىن چىقىراپ تاشلىدى. بوزكۆرپەش قىزغا تەسەللى بېرىپ: قورقماڭ! — دىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى قىزنىڭ جەردەنىڭكىدەك چىرايلىق، تۇم قارا كۆزلىرى بىلەن ئۈچۈرۈشىپ قالدى. ئىككى كۆز ئارىسىدا چاقماق چاقىغاندەك نۇز چاقىدى. بوزكۆرپەشنىڭ يۈرىكى نىمە ئۈچۈندۇر «جىغ» قىلىپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئىسسىق بىر ئوت قاپلىغاندەك بولدى، نەپەسى قىسىلىپ، بۇرۇن تۆشۈكلىرى كېرىلىدى. ئۆزىنىڭ نىمە بولغانلىغىنى بىلمەي، ئىچىمەدىن يالقۇن چىقىۋاتامدۇ نىمە، دەپ ئويلىدى. ئۇ چېچىلغان خىياللىرىنى يىغىپ، قاراساچ ئايىمىنى كېمە بىلەن بولدى دىگەچە ئوينىتىپ ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قالدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ قاراساچ ئايىمىمۇ كېچە - كۈندۈز بوزكۆرپەشنى ئويلايدىغان، سېغىنىدىغان بولۇپ قالدى، ئۇنىڭسىز ياشىيالمايدىغانلىغىغا كۆزى يەتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى بوزكۆرپەشكە چۈشۈپ قالغان ئىدى. بوزكۆرپەش قاراساچ ئايىمىنى سېغىنىسا مۇنداق دەپ قوشاق ئېيتاتتى:

قاراساچ ئايىم، ئاھۇ كۆزۈڭدە قاراپ،
 شۇ كۈنلەردە ھالىمنى قىلدىڭ خاراڭ.

قىلىشقا رازى بولدى. ئۇنىڭغا باي چاكارلار قوراسىدىن بىر ھوجرا ئاجرتىپ بەردى. بوزكۆرپەش ئۆزىنىڭ ئىشلەمچانلىغى، زېرەك ۋە ئەقىللىقلىغى بىلەن بۇ يۇرت خەلقىگە ياراپ قالدى. ئۇ ئۆزى بىلەن بىللە ئىشلەيدىغان تەڭ دېمەتلىك ياشلار بىلەن ئاسانلا چىقىشىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە كاتتا يۈز - ئابروي تېپىشقا باشلىدى. بۇنى كۆرگەن باياغىلىنىڭ ئىچى تارلىغى كېلىپ، ئوغىسى قاينايىتتى. بوزكۆرپەشنى ئېزىغىغا بېسىپ، چاينىپ پۈركۈۋەتكىسى كېلەتتى.

ئەلقسىسە: بىر كۈنى بوزكۆرپەش ۋاپادار تورغىيىنى ئويناپ، ۋاپادار ئېتىنى سۇغارغىلى ئۆگەن دەرياسىنىڭ بويىغا كەلدى. ئۇ ئېتىنى سۇغارغاچ، تۇرۇل - تۇرۇل دولقۇنلىنىپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىگە قاراپ ئۆز يۇرتىنى، دوست - ئاغىنىلىرىنى سېغىنىپ تۇرغىنىدا، ئارقا تەرىپىدىن بىر توپ قىزلارنىڭ قاقىلاپ كۈلگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. بوزكۆرپەش ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قارىغان ئىدى، قاراساچ ئايىم ۋە ئۇنىڭ دوست - لىرىنىڭ ئۆز تەرىپىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆردى. ئۇلار بۇ يەرگە نىمىشقا كېلىدىغاندۇ؟ دەپ ئويلىدى ئۇ.

ھايال ئۆتەي ئۇنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلگەن قاراساچ ئايىم تارتىمىلا گەپ باشلىدى:

— بوزكۆرپەش ئاكا، نىمە قىلىۋاتىسىز؟

— ئات سۇغۇرۇپ ...

— ھە ... ھە ... قىز يەنە بىر نەرسە دېمەكچى ئىدى، لېكىن تارتىنىپ قالدى.

بۇنى سەزگەن بوزكۆرپەش:

— ماڭا نىمە گەپىڭىز بار ئىدى، ئېيتىۋېرىڭ! — دىدى.

شۇنچە كەڭرى ئالەمدە
يۈرمە باغرىمنى ئەزىپ.

ئىگىز تاغدا سايرايدۇ،
چىل بىلەن كەكلىك، ئۇلا.
شۇ كۈنلەردە ئىچىمدە
دەردلىرىم ساچتىن تولا.
ئاقكۆڭۈل سۆيگەن يارىم،
دەردىمگە بولغىل دورا.

قاراساچ ئايىم قوشاق ئېيتىپ ئىچىنى
بىرئاز بوشتاتتى، ھارغىنلىق يېتىپ، تۈڭلۈككە
قاراپ ياتتى. توساتتىن تۈڭلۈك بېشىدا بىر
بوز تورغاي پەيدا بولۇپ قالدى. قاراساچ
ئايىم بوز تورغايغا بېيىت تاشلىدى:

نەدىن كەلدىڭ بوز تورغاي،
سايىرساڭچۇ مەن تىڭشاي.
يارىمنىڭ خەۋىرىنى
يەتكۈزگىل، يۈرەك تىنغاي.

بوز تورغاي چۇ - چۇلاپ سوزۇپ
بىر قېتىم سايرىدى. كەينىدىنلا زۇۋانغا
كېلىپ، قاراساچ ئايىمغا قاراپ دىدى:

تۈڭلۈككە يېقىن كېلىڭ،
نامە ئەكەلدىم سىزگە.
ئىگەمنىڭ كۆڭلى تىنسۇن،
تېز ئۇچۇر بېرىڭ بىزگە.

قاراساچ ئايىم خوشاللىغىدىن ئورنىدىن
سەكرەپ تۇرۇپ، تۈڭلۈكنىڭ ئۇدۇلىغا
كەلدى. بوز تورغاي ئۇنىڭغا تۇمارچى-مىلاپ
قاتلانغان بىر پارچە نامەنى تاشلاپ بەردى.

ئوت بولۇپ ئىشقىڭدا مەن كۆيىمەكتىمەن،
كۆرۈپ باق، يۈرەك - باغرىم بولدى كاۋاپ.

ئاناڭ سېنى پەرىزاتتەك تۇغۇپتۇ،
تەقدىر ئاللا مېنى ساڭا بۇيرۇپتۇ.
ئىككى ئېغىز گېپىم بار، ئېيتىپ ئالاي،
خالغا چىقى، يارىڭ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ.

بوزكۆرپەش ئوت - كۆپەككە چىدد -
يايامدى، كېچىلىرى ئاھ ئۇرۇپ، تولغىنىپ
ياتالمىدى. ئاخىر بولساي ئەقلى - ھۇشنى
يىغىپ، قاراساچ ئايىمغا بولغان مۇھەببىتىنى
ئىزھار قىلىپ، نامە يازدى ۋە ئۇنى ۋاپادار
تورغىيىدىن ئەۋەتتى.

ئەلقىسسە: شۇ كۈنلەردە قاراساچ
ئايىمغىمۇ بوزكۆرپەشنىڭ ئوت - كۆيۈڭى
چۈشكەن ئىدى. بىچارە قىز بوزكۆرپەشنىڭ
دەردىدە قېيىنلاقتى، كۈنى تۈنگە - تۈنى كۈنگە
ئۇلاپ، بىدار ئۆتەتتى، گېلىدىن تاماق تۇرماق
سۇمۇ ئۆتمەي، ئورۇقلاپ ھالدىن كەتكەن
ئىدى. ئۇنىڭ ئۆز دەردىنى ئاغالاپ ①
ئېيتقان قوشاقلىرى:

ئۆگەن دەريا بويىنى
گۈل تېرىپ گۈلشەن ئېتەي.
تەنگە چۈشتى ئوت - كۆيۈك،
ئەمدى مەن قانداغ ئېتەي؟
كېلىپ ھالىمنى سورا،
كەلگەن پۇتلىرىڭ كېتەي ②.

سەن يادىمغا يەتكەندە،
ماڭغان يولۇمدىن ئازىپ،
كۆيگىنىمنى بىلمىسەڭ،
ئەۋەتەي خەتكە يازىپ.

① ئاغالاپ - ئىزھار قىلىپ مەنىدە.

② كەلگەن پۇتلىرىڭ كېتەي - مېڭىپ كەلگەن پۇتلىرىڭ سادىغىنى بولۇپ كېتەي دېگەن مەنىدە.

لەرگە تولدۇرۇپ، ئالاھىدە ئىلتىپات كۆر-
سىتىشكە باشلىدى. بوزكۆرپەش بۇ ئىشنىڭ
سىرنى بىلەلمەي ھەيران ئىدى. ئۇ كۆڭلىدە،
بۇ خوتۇن قاراساچ ئايىم بىلەن بولغان
مۇھەببىتىمىزنى ئۇققان ئوخشايدۇ، دەپ
ئويلىدى. ئۇنىڭ بۇ ئىلتىپاتلىرىنىڭ تېگىدە
قانداق ھەممە - نەيەرەك بارلىغىنى كىم
بىلسۇن؟ خىقىراق خوتۇن بوزكۆرپەشكە
يېقىنلىشىپ، ھەممىچى بىر ئۇيالىماستىن بەد
قىلىقلارنى قىلغىلى تۇردى. ئۆزىنىڭ بۇ
يىگىتكە كۆڭلى چۈشۈپ قالغانلىغىنى ئىزھار
قىلدى. بوزكۆرپەش ئۇنىڭ بۇ ھاياسىز -
لىغىدىن شۇنچىلىك يىرگىنىپ، تەنلىرى
شۈركەنگەن بولسىمۇ، لېكىن چاندۇرماي:

— سىز ھېلىنىڭ كەلگۈسى يەڭگەم
بولسىز. مېنىڭ قاراساچ ئايىم بىلەن ئېلىش -
ماقچى، تېگىشمەكچى بولۇپ يۈرگەنلىكىدىن
خەۋىرىڭىز يوقمۇ؟ سىز خاپا بولماي، بۇ
پەيلىڭىزدىن يېنىڭ! — دەپ نەسەت قىلدى
ۋە ئۇچقاندەك تېزلىكتە ئۆيىدىن چىقىپ
كەتتى.

بوز كۆرپەشنىڭ بۇ قىلىغىغا خىقىراق
خوتۇننىڭ ئۆلگۈدەك ئاچچىقى كەلدى، كۆڭلى
تاشقا ئۇرۇلغان ئەينەكتەك چۇل - چۇل
بولۇپ كەتتى. خەپ... بوزكۆرپەش، ساڭا
كۆرسىتىدىغاننى كۆرسەتمەيم، ئادەم بولماي
كېتەي! دەپ قەسەم ئېچىپ، يېڭى ھەممە -
مىكىرلەرنى ئويلاشقا باشلىدى.

ئەللىسىمۇ: خىقىراق خوتۇن قەيىمىن
ئاتىسى سۇلۇباينىڭ قېشىغا كېلىپ، ئاقىسى
قارا قىلىپ چېقىشقا باشلىدى:

— دادا، قىزىڭىز بىلەن بوزكۆرپەش
ئوتتۇرىسىدا بولۇۋاتقان ئىشلارنى ئوقامسىز؟
دەپ سورىدى. بۇنىڭدىن ھاڭ - تاڭ قالغان
سۇلۇباي سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىدى:
— ھە، نىمە ئىشلار بوپتۇ؟

قاراساچ ئايىم نامەنى قولغا ئېلىپ ئېچىپ
قاراپ، ئۇنىڭ بوزكۆرپەشتىن كەلگەنلىكىنى
بىلدى. كۆزلىرىگە ئىسسىق ياش ئېلىپ،
نامەنى لەۋلىرىگە تەككۈزۈپ، باغرىغا تاختى،
ئۇنىڭ چېنىغا جان قوشۇلغاندەك، كۆڭلىگە
راھەت - پاراغەت قۇيۇلغاندەك بولدى.
ئىككىمىزنىڭ كۆڭلىنىڭ بىر يەردىن چىقىپ -
قىنىنى! — دىدى ئۆز - ئۆزىگە. ئۆزىنى
شۇنچە بەختلىك ھىس قىلىپ، قولغا قەغەز -
قەلەم ئېلىپ، جاۋاپ نامە يېزىشقا كىرىشتى.
نامەنى تۇمارچىملاپ قاتىلاپ، بوز توراغا
بەردى. تورغاي نامىنى ئېلىپ، پەرۋاز ئەيلەپ،
بوزكۆرپەش تەرەپكە قاراپ ئۇچۇپ
كەتتى.

ئەللىسىمۇ: بوزكۆرپەش قاراساچ
ئايىمدىن كەلگەن نامەنى ئوقۇپ، خوشال -
لىغىنى باسالماي تۇرغاندا، سۇلۇباينىڭ
چاكارلىرىدىن بىرى كىرىپ كەلدى ۋە
باياغىلىنىڭ چاقىرغانلىغىنى خەۋەر قىلدى.
بوزكۆرپەش نىمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلە -
مەي، باياغىلىنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۆيىدە
باياغىل كۆرۈنمەيتتى، ئۇنىڭ پاتما ئاتلىق
خوتۇنى يالغۇز ئىدى. بۇ خوتۇن خىقىراق
سۆزلىگەنلىكى ئۈچۈن مەھەللىدىكىلەر ئۇنىڭ
ئېتىنى ئاتماي «خىقىراق خوتۇن» دەپ
ئاتىشاتتى. بۇ خوتۇن ھەققىدە يۇرت ئىچىدە
مۇنداق بىر سوتۇق تارقىلىپ يۈرەتتى:

يۈزى قارا، بۇرنى ئىلىدەك، پاخماق ساچ،
سار مادادەك ئوتتۇرىدۇ كۆزى ئاچ.
گەپ قىلدۇ گويلا ئىتتەك خىقىراق،
يالغۇز ئۇچراپ قالسا ئۇندىن يىراق قاچ.

بۇ ئايال بوزكۆرپەشنى كۆرۈش بىلەن
گۈلۈقەلىرى ئېچىلىپ، پۈتى يەرگە تەگمەي
قالدى. دەرھال داستىخاننى نازۇ - نەپەتە -

— تېخىچە ئۇقىمىدىڭىزما؟ ئۇلار ئاشىق-
 مەشۇق ئىكەن، بوزكۆرپەش سۇلۇبايغا
 ئەلچى كىرگۈزۈمەن، قىزىمنى بەرمەيمەن
 دېسە، ئۆلتۈرۈۋېتىپ ئالىمەن، دەپ
 يۈرگىدەكمىش، — دېدى.

بۇ گەپلەر سۇلۇبايغا بېشىغا توقماق
 ئۇرغاندەك بىلىنىدى، غەزەبى ئۆرلەپ،
 تىترەپ كەتتى.

خىمىراق خوتۇن بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ
 قالمىدى. ئاخشىمى باياغىل بىلەن بىر ئورۇندا
 يېتىۋېتىپ، ئۇنىڭ قۇلغىغا پىچىرلىدى:

— سەن بولساڭ مېنىڭ كەت خۇدا
 ئېرىم، سېنىڭدىن بىر نەرسىنى يوشۇرسام
 خۇدا راۋا كۆرمەيدۇ، كۆڭلۈمۇ ئۇنىمايدۇ.
 بۈگۈن چۈشتە ھىلقى پالاندى گاداي بوز-
 كۆرپەش سېنىڭ يوقلۇغۇڭنى بىلىپ، يامان
 نىيەت بىلەن ئۆيىمىزگە كەلگەن ئىكەن.
 دەككىسىنى تازا بېرىپ ھەيدەپ چىقاردىم.
 سەن نەرخۇ؟ ئۇنىڭ ئەدەۋىنى بېرىپ،
 نۇخۇلىسىنى ئېلىپ قويىمىساڭ، مەن رازى
 ئەمەس...

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ باياغىل غەزەبىنى
 باسالماي، ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى.
 دەرھال بېرىپ بوزكۆرپەش بىلەن ئېلىش-
 ماچقى بولدى.

— ئەخجەق ئىكەنمەن، — دېدى
 خىمىراق خوتۇن، — كۈن بۈگۈنلىمىدى؟
 ھاردۇغىڭنى ئېلىپ، ۋاقتى - سائىتى كەلگەندە،
 بىر ئىشقا بارا قىلىپ ئوبدان جايلىمىسەن!
 باياغىل خىمىراق خوتۇننىڭ گەپلىرىگە
 كۆنىمىدى، خىمىراق خوتۇنمۇ بوش كەلمەي،
 نۇرغۇن سۆزلەرنى قىلىپ، ئۇنىڭ ئاچچىغىنى
 باشتى. لېكىن كۆڭلۈدە ئوتنى بۇنچىلىك
 ئېز ياققانلىغىغا خوش بولۇپ، كۆڭلى ئارام
 تاپقاندەك بولدى.

ئەلقىسە: ئەتىسى ئەتىگەنلىكى سۇلۇباي

باياغىلنى يېنىغا چاقىرتتى. ئىككىسى يالغۇز
 ئولتۇرۇشۇپ، بوزكۆرپەش ھەققىدە ئاڭلىغان-
 لىرىنى بىر بىرىگە يەتكۈزۈشتى، ھەر
 ئىككىسىنىڭ قۇيىغا چاچلىرى تىك بولدى،
 يارىدار قاۋاندەك كۆزلىرىگە قان تولدى.
 بوزكۆرپەشنى قانداق جازالاش ھەققىدە
 ئويلىنىشنى سۇلۇباي مۇنداق دېدى:

— باياغىل، سەن ئالدى بىلەن يىگىت -

لىرىڭنى يىغىپ چېلىش ئۆتكۈزۈ. بىر ئامال
 قىلىپ، بوزكۆرپەشنى مەيدانغا چۈشۈرۈپ،
 ئۇنىڭ بىلەن ئۆزەڭ يەكمە-ۇ. يەك تۇنۇش
 قىلىپ، ئۇنىڭ قانچىلىك كۈچى بارلىغىنى
 چاغلاپ باق، كۈچۈڭ يەتكۈدەك بولسا،
 شۇ مەيداندىلا جايلىۋېتەرسەن؛ كۈچۈڭ يەت-
 مگۈدەك بولسا، يوشۇرۇنۇپ ئۆلىمىدىغان
 جايغا ئېتىپلا جەھەننەمگە ئۇزىتارسەن.

باياغىل ئاتىسىنىڭ مەسلىھەتى
 بويىچە شۇ كۈنى بىر چاكىرى ئارقىلىق
 خەۋەر قىلدۇرۇپ، يېپىق ئەتراپتىكى
 ئىشەنچلىك يىگىتلىرىنى مەھەللە سىرتىدىكى
 ئاق قۇملۇق باغرىغا يەتتى. بوزكۆرپەشنىمۇ
 چاقىرتىپ كېلىپ ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

— ھوي بوزكۆرپەش! بەكمۇ زېرىكىپ
 كەتتىم، شۇڭا بۈگۈن يىگىتلەرنى چېلىش
 مەيدانغا يەتتىم. ئاڭلىسام يۇتۇرۇڭدا داڭلىق
 پالۋان ئىكەنمەن، سەنمۇ بۈگۈن مەيدانغا
 چۈشۈپ كارامىتىڭنى كۆرسەتسەڭ!

بوزكۆرپەش بۇ ئىشنىڭ تېپىگى -
 تەككىگە يېتەلمەي تېپىمىراق قالىدى.
 باياغىل ئۇنى زاڭلىق قىلىشقا باشلىدى:

— بوزكۆرپەش، سەن ئوغۇل بالىغۇ،
 پالۋان نامىڭ يالغان ئىكەندە، بولمىسا
 توخۇ يۈرەكلىك قىلىپ كۆمەم پىششارمۇ،
 ياق-سام پىششارمۇ، دەپ تۇرۇپ قالماس
 ئىدىڭ.

بۇ گەپتىن بوزكۆرپەشنىڭ راسا

ھۇي، تېڭى پەس، بوزكۆرپەش،
ئاداشپىسەن ئەقلىڭدىن.
چۆيلىمەگىل ساراڭدەك،
ئاكا تاپ ئۆز خىلىڭدىن.

كۆكلۈم تاغى ئاچىلمادى،
يىغمايدەن بۇ مەيداننى.
سەن بىلەن بىر ئېلىشىپ،
شۇندا تاپاي ئارامنى!

بوز كۆرپەش باياغىلىنىڭ «ئاكا تاپ
ئۆز خىلىڭدىن» دىگەن سۆزىدىن بەك خەزلۇق
ھىس قىلدى. بۇ خەزلۇقنى يۇيۇش ئۈچۈن،
ئۇنىڭ بىلەن بىر ئېلىشىپ، ئۆزىنى تونۇتۇپ
قويۇشقا مەجبۇر بولدى. باياغىل بوز
كۆرپەشنىڭ ئالدىدا ھاكاۋۇرلۇق بىلەن
ئالچاڭشىپ، يەمگە ئېتىلغان يىرتىق-ئۇچتەك
ئېتىلدى. بوزكۆرپەش ئۆزىنىڭ بېلىنى
باياغىلىنىڭ تۇتۇۋېلىشىغا يول قويدى.
باياغىل بارلىق كۈچىنى، پەنتىنى ئىشقا
سالدى، بوزكۆرپەشنى ئورنىدىن مىدىرتالا-
مدى، ئۇ گۇيا قۇملۇقتا ئۆسكەن باراقسان
توغراقتەك مەزمۇت تۇراتتى. ئالدىنقى مەي-
داندا بوزكۆرپەشتىن يېڭىلىپ قاتاردىن
چىققان يۇندىخور يىڭىتلەر باياغىلنى كۈش-
كۈشلەپ: «باياغىل ماۋۇ يەرگە تۈكۈرۈپ
قويدۇم، كاللاڭدىن ھالقىتىپ شۇ يەرگە
ئات!» دەپ چۇقان سېلىشاتتى. باياغىل
شۇنداق قىلماقچى بولۇپ تىرىككەندى.
لېكىن بوزكۆرپەشنى جايدىن مىدىرتالىدى.
ئەمدى ھۇجۇم قىلىش نۆۋىتى بوزكۆرپەشكە
كەلگەن ئىدى. بوزكۆرپەش يۇندىخورلارنىڭ
دىگىنى بويىچە باياغىلنى شۇلار كۆرسەتكەن
يەرگە ئاستاغىنا ئاتتى. بۇ ئەلەمدىن يېرىل-
مۇدەك بولغان باياغىل تېخىمۇ جىلى بولۇپ،
كەيپى تۇتۇندەك تارقاپ، «يىقىلغان چېلىشقا

ئاچچىغى كەلدى. ئاچچىغىنى ئىچىمگە يۈتۈپ
زەردە بىلەن مۇنداق دىدى:
— باياغىل، مەن مەيدانغا چۈش-
سېنىڭ كۆڭلۈڭ ئىمىن تاپامدۇ؟
باياغىل بۇ گەپنى ئاڭلاپ ياسىمىلىق
بىلەن كۈلدى.

چېلىش باشلاندى. بوزكۆرپەش
مەيدانغا چۈشتى. لېكىن باياغىل شۇنچە
تاللاپ چۈشۈرگەن بولسىمۇ، يىڭىتلىرىنىڭ
ھەچقايسىسى بوزكۆرپەشكە تەڭ كېلەلمىدى.
بۇنىڭدىن باياغىلىنىڭ ئوغىسى قايناپ،
يېزىلۇدەك بولۇپ كەتتى. بوزكۆرپەشنىڭ
دېۋدەك كۈچى بولسىمۇ، شۇنچە كۆپ كۈش
بىلەن چېلىشقاندىن كېيىن ئەمدى ھارغاندۇ.
ئۆزەم مەيدانغا چۈشۈپ، بېشىدىن ھالقىتىپ
يەرگە شۇنداق ئۇرايىكى، ئۈستى-خانىلىرى
كۈكۈم تالغان بولۇپ كەتسۇن، ئەل-
جامائەت مەپنى تونۇپ قويسۇن! دەپ
ئويلىدى. دە، ئۆزى مەيدانغا سەكرەپ
چۈشتى. شۇ چاغدا بوزكۆرپەش قاراساچ
ئايىمىنى ئەسەلەپ كۆڭلىدە سۆيۈندى،
پۈتۈن ۋۇجۇدى كۈچ-قۇدرەتكە تولدى.
لېكىن ئۇنىڭ ھۆرمىتى ئالدىدا ئاكىسى
بىلەن بەل تۇتۇشۇشنى ھاياسزلىق بىلىپ،
باياغىلغا قاراپ بىر سۆز دىدى:

ھوي باياغىل، باياغىل،
ئاداشتىڭمۇ ئەقلىڭدىن؟
سەن مېنىڭ ئاكامدۇرسەن،
يانغىل شەيتان پەيلىڭدىن.
كۆڭلۈڭدۇ ئېچىلغاندۇر،
يىغىشتۇرغىل مەيداننى.
بۇندىن بولەك ئىشقا سال،
تەسەددۇق قىلاي جاننى.

باياغىل ئۇنىڭغا قاراپ دىدى:

قىلىشقا باشلىدى:

— مەن ئۇقماپتىمەن، كە ... چۈرسىلە،
يۈرسىلە ... مەن سىلنى ...

بوزكۆرپەش باياغىلىنىڭ سۆزىگە
قۇلاق سالماي، ئۆز يولىغا راۋان بولۇپ، ھوجرى
سىغا قايتتى.

ئەلقسىسە: ئارىدىن نەچچە كۈن ئۆتتى،
باياغىل دادىسى بىلەن باش قاتۇرۇپ يېڭى
ھىلە ئويلاپ تاپتى. بىر كۈنى ئەتگەنلىكى
باياغىل بوزكۆرپەشنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇ
يۇۋاش، مۇلايىم قىياپەتتە كۈچۈكلەنپ:

— ئۆتكەندە سىلگە ھۆرمەتسىزلىك
قىلىپ قويۇپتىمەن، كۆڭۈللىرىڭە ئالسىمىلا ...
سىلنى بىر ئىشقا تەكلىپ قىلىپ كېلىۋىدىم،—
ددى.

— ئېيتسىلا، نىمە ئىش ئىدى؟— دەپ
سوردى بوزكۆرپەش.

— ئاتام يېڭى ئوۋ گۆشى سېغىنىپ قايتۇ.
بىللە ئوۋ ئوۋلاپ كەلسە، كەمكىن دېۋىدىم،—
ددى باياغىل.

بوزكۆرپەش، ئوۋغا بېرىشنى سېغىنىپ
يۈرگەن ئىدى. شۇڭا ئۇ: بولىدۇ، بارايلى!—
دەپ جاۋاب بەردى.

بوزكۆرپەش بىلەن باياغىل ئوزۇق-
تالقان راسلاپ، قىلىچ-ئوق - يالىرىنى ئېسىشىپ،
سەپەرگە ئاتلاندى. ئاسماننى قارا بۇلۇتلار
قاپلىغان ئىدى. ئۇلار ئورمانلىققا كىرگەندە
باياغىل بوزكۆرپەشكە مۇنداق دېدى:

— سەن مېڭىپ تۇر، مەن تەرەت سۇن-
دۇرۇۋېلىپ، ئارقاڭدىن يېتىپ باراي!

بوزكۆرپەش ۋاپادار ئېتىنى يۇرۇتۇپ،
ئالدىغا ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ خېلى كۆپ يول باسقان
دىن كېيىن، ئارقىسىغا قاراپ باقتى، لېكىن
باياغىلنىڭ قارىسى كۆرۈنمەيتتى. بوزكۆرپەش
ئويلىنىپ قالدى: «باياغىلغا نىمە بولغاندۇر؟
نەمىشقا شۇ چاقتىمچە يېتىپ كەلمەيدىغاندۇ،

تويماپتۇ» دىگەندەك: بۇ ھەمساپ ئەمەس،
پۇتلىشىپ كەتتىم،— دەپ ۋاقىمىردى. ئۇ
بوزكۆرپەشنىڭ بخارامان تۇرغان پۇرسىتى-
دىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭغا غالجىمىر ئىستەك
ئۆزىنى ئۇرغان ئىدى، بوزكۆرپەش چەب-
دەسلىك بىلەن ئۆزىنى يانغا ئىپلىۋالدى،
باياغىل دۇغمىنى يانسۇرالىماي، يەرگە دۈم
چۈشتى، ئاغزى - بۇرىغا قۇم تىقىلىدى،
رەسۋاچىلىق ئۈستىگە رەسۋاچىلىق بولىدى.
ئۇ ئاچچىغىغا پايلىماي، ئاغزىنى بۇزۇپ
تىل - ھاقارەت قىلىشقا باشلىدى:

— گۈي، خۇمسا! ئوغۇل بالا بولساڭ،
ئۆزۈڭنى نىمىشقا ئەپچاچمىسەن؟ نوچا بولساڭ
كەلمەسەن قېنى!

كۆزلىرىگە قان تولغان باياغىل تېخىمۇ
ۋەھشىلىشىپ دىۋەيلەپ كەلدى. بوزكۆر-
پەش «نىمە قىلاركىن قېنى» دەپ جىم
تۇردى. ئايغاننى بىلمىگەن باياغىل بوزكۆر-
پەشكە يەنە ئېيتىلدى. بوزكۆرپەش ئەتراپتىكى-
لەرگە ئاڭلىتىپ:

— باياتىن ئاتقىنىم ھەمساپ بولمىسا،
ئەمدى ئاتقىنىمنى كۆر!— دېدى. دە، باياغىلنى
ئىگىز كۆتىرىپ، كىچىك بالىنى پىقىراتقانداك
پىقىرىتىپ، بېشىدىن ھالقىتىپ يەرگە شۇنداق
ئۇردىكى، باياغىل «غىق ...» قىلىپ، قۇلغى-
غىچە قۇمغا پېتىپ كەتتى. ئەتراپتىكىلەر بۇنى
كۆرۈپ قورققىنىدىن، بۆكلىرىنىڭ چۈشۈپ
قېلىشىغا قارىماي، بەدەر قېچىپ كېتىشتى.
بوزكۆرپەش غالىبانە ھالدا:

— سېنىڭدىن باشقا ئادەم بولسا، رەھىم
قىلمايتتىم، خەير، سىڭىلىڭ قارا ساچنىڭ
يۈزى ئۈچۈن سېنى تارتىپ قويماي!— دەپ
ئۇنى قۇملۇق توپىدىن تارتىپ ئالدى، كىيىم-
كېچەكلىرىنى قېقىشتۇرۇپ تازىلاپ قويدى.
باياغىل بوزكۆرپەشنىڭ كۈچىگە تەن بېرىپ،
ئائىلاج تۈلكىلىك بىلەن ھىجىيىپ، خوشامەت

سېنىڭ بىلەن مېنىڭدەك
كىم مۇرادىغا يەتكەن؟

بوزكۆرپەش باياغلىنى خېلى ئۇزاق ساقلىدى، لېكىن ئۇنىمە ئۈچۈندۇر يېتىپ كېلەلمىدى. «بىرەر پالاكەتكە يولۇقتىمۇ - نىمە؟» دىگەن خىياللار بوزكۆپەشنى بىئارام قىلىشقا باشلىدى. شۇڭا ئۇ ئارقىسىغا قايتىپ ئىزلەپ ماڭدى. خېلى يول يۈرۈپ، يولنىڭ بويىدا بۈك باراقسان ئۆسۈپ تۇرغان يۇلغۇنلىقنىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ توختىدى. يۇلغۇنلىق ئىچىدىن بىر دانە ئوق - يا ئوقى ئۇچۇپ چىقىپ، بوزكۆپەشنىڭ يوتىسىغا كېلىپ سانجىلىدى. بوزكۆرپەش قىلىچىنى ياللىڭاچلاپ، ۋاپادار ئېتىنى دىۋېتىپ، يۇلغۇنلىق ئىچىگە باستۇرۇپ كىردى. بۇ يەردە قورققىنىدىن چىرايىدا قان قالمىغان. غال - غال تىترەپ تۇرغان باياغلىنى كۆردى.

— خەپ، نامەرت! — دىدى بوزكۆرپەش ئاچچىغىنى ئىچىگە يۈتۈپ، — سېنىڭدىن باشقا ئادەم بولسا، مالۇن پۈتۈننىڭ ① قىممىسىدەك چانئۆپتەتسىم، خەير، سىڭىلىڭ قاراساچنىڭ يۈزى ئۈچۈن ساڭا چىقىلماي، ئىت جېنىڭ ئامان قالسۇن!

بوزكۆپەش ئوقنى يوتىسىدىن تىكەننى تارتىپ چىقارغاندەك يۇلۇپ ئېلىپ، باياغلىنىڭ ئالدىغا پىقىرىتىپ ئاتتى - دە، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ماڭدى. ۋاپادار ئات تىلغا كىرىپ، بوزكۆرپەشكە مۇنداق دىدى:

— بوزكۆرپەش، ساڭا تەككەن ئوق زەھەرگە چىلانغان. يەرگە چۈش، ئوق تەككەن يىپىرىڭنى شوراپ زەھىرىنى چىقىرىۋېتەي!

— باياغلىدەك ئۇششۇك چىۋىنىڭ ئوقى قانچىلىك نىمىتى؟ — دىدى بوزكۆرپەش مەد -

مۇشۇ يەردە بىردەم ساقلاپ تۇراي. «ئۇ ئاشۇنداق خىياللار بىلەن ئاتتىن چۈشۈپ، ئېتىنى غىشا قومۇشلۇققا قويۇۋەتتى، ئۆزى بىر تۈپ قېرى توغراقنىڭ سايىسىگە كېلىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا قاراساچ ئايىمىنىڭ مېھرى - شەپقەت يېغىپ تۇرىدىغان ئانار يۈزلىرى، بۇلاقتەك ئويىناپ تۇرغان خۇمار كۆزلىرى كېلىشكە باشلىدى، قەلبىنى سېغىنىش ھىسسىياتى چۇاغىدى، ئۇنى ئەسلەپ قوشاق ئېيتىشقا باشلىدى:

خۇدايىم قانات بەرسە،
ھاۋانى يېرىپ ئۇچسام؛
يار قاشىغە تېز بارىپ،
تېچ - ئامانلىق سوراڭام.
ئۆگەن دەريا سۈيىدە
كېمىگە سەپ ئويىناسام.

قوڭغۇراق ئاسىپ قويدۇم،
ئاق سەركەنىڭ بويىنىغا،
قاراپ - قاراپ تويمايىمەن
يارىم تۇرغان ھويلىغا؛
ئۆزەمنى ئاتقۇم كېلۇر
ئاق مامۇقتەك قويىنىغا.

چۆلدەمۇ زېرىكمەيمەن،
ئامرىغىم سېنى ئويلاپ.
بۇ قوشاقنى توقۇدۇم
ئۆگەن دەريانى بويلاپ.
ئالۇرمەن سېنى قاچان
ئەلنىڭ ئالدىدا ئويلاپ.

بۇغداينىڭ ئاراسىغا
ئارپا ئارلىشىپ كەتكەن.
ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنى
سىرلاپ يۇغۇرۇپ ئەتكەن.

① مالۇن پۈت - لوپنۇر شىۋىسىدە مانتا دىگەن سۆز.

بۇ يەردىن ئۈچ ئايلىق يولدا زەھەر قاينۇرۇپ،
 جاراھەتنى ساقايتىدىغان دورا بار، مەن ئۈچ
 كۈندە ئېلىپ كېلەي.
 — ماقۇل، تېز بارغىن! — دېدى بوز
 كۆرپەش.

ۋاپادار ئات ئۇچقاندا چىپ-چىپ
 يولغا راۋان بولدى. بوزكۆپەشنىڭ يېنىدا
 ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇپ ۋاپادار تورغىمىلا قال
 غان ئىدى. بوزكۆپەش تۆشەكتە يېتىپ،
 مېھرىبانى قاراساچ ئايىمنى ئەسلىدى. ئۆز
 نىڭ ھالىدىن ئۇنى خەۋەردار قىلغۇسى كەل
 دى. ئۇ ئاغرىققا چىداشلىق بېرىپ، ئۆز
 يازىغا نامە يېزىشقا باشلىدى:

مەن ھالىمنى بايان ئەيلەپ،
 نامە يازدىم ساڭا يارىم.
 نامەم بارىپ تەككەن ھامان
 ياشلەرنىڭ بوماسۇن تارىم.

ئاكاڭ ئوۋغا چىقايلى دەپ،
 كەسە ئاڭا «ھە» دەپتىمەن.
 يۈرىڭگە يوشۇرۇنغان
 شۇم نىپەتنى بىلمەپتىمەن.

ئارا يولدا قەستلەپ قاتىل
 ئاتتى ماڭا زەھەرلىك ئوق.
 سەن كورگەندەك تاشىپ تۇرغان
 كۈچ - مادارىم تەنىمدە يوق.

ھالىم مېنىڭ شۇنچە زەبۇن،
 سېنى قايتا كۆرەرمەنمۇ؟
 ئۈچ پاختىدەك قوللەرنىڭنى
 يۈزلەردىمگە سۈرەرمەنمۇ؟

ئۆگەن دەريا بويلارىدا
 بىرگە ئويناپ يۈرەرمەنمۇ؟

ستىمەي، — غەم يەمە، ھەچقىمى يوق.
 ۋاپادار ئات يالۋۇردى، بوزكۆرپەش
 پىسەنت قىلمىدى. ئارىدىن بىرئاش پىشىم
 ۋاقىت ئۆتە - ئۆتمەيلا، ئوق تەككەن جاينىڭ
 ئەتلىرى سېسىپ، جاراھەت ئورنى چىنىنىڭ
 ئاغزىدەك يوغىنىدى. بوزكۆرپەش ۋاپادار
 ئېتىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغىنىغا پۇشايمان
 قىلدى. بويى قىزىپ، ئىستىمىسى ئۆرلەپ،
 زەھەرنىڭ تەسىرىدىن پۈتۈن بەدىنى چايان
 چاققاندا ئېچىشىپ ئاغرىپ، ھالسىزلىنىشقا
 باشلىدى. ئۇ ئاتنىڭ ئۈستىدە ئاران ئولتۇرۇپ،
 مۇنداق دېدى:

— مېنى ۋىتىرەككە ئېلىپ بار!
 «ۋىتىرەك» دەپ ئاتالغان بۇ دەرەخ ئا -
 دال بىلەن يېڭى ۋ ئارىلىغىدا بولۇپ، بۇ يەردىن
 ئىككى تەرەپكە تەڭ نەزەر سالغىلى بولاتتى.
 ۋاپادار ئات ئۇنى خۇددى شىرغىغا ① سالغاندەك
 تەۋرەتمەي سىلىق ئېلىپ مېڭىپ، ۋىتىرەككە
 يەتكۈزدى. بوزكۆرپەش ۋىتىرەككە قاراپ
 مۇنۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

ھاي... ۋىتىرەك، ۋىتىرەك،
 ياپراڭىڭدىن سال تۆشەك.
 مەن ياتىپ ئارام ئالاي،
 بولغىل ھەمدەم، يار - يۆلەك.

ۋىتىرەك ئۆزلۈكىدىن تەۋرىنىپ چۈل -
 غىغاندەك يەرگە غازاڭ تاشلىدى. غازاڭلار
 بىر يەرگە ئۈستى - ئۈستىگە توپلىنىپ، بىرئادەم
 ياتقۇدەك تۆشەك تەييار بولدى. ۋاپادار ئات
 ئاستا يەرگە ياتتى، بوزكۆپەش ئاتنىڭ ياي -
 لىنى تۇتۇپ، ئۆزىنى «تۆشەك» ئۈستىگە
 تاشلىدى.

ۋاپادار ئات مۇنداق دېدى:
 — مېنىڭ تىزگىنىمنى قايرىپ قوي.

① شىرغا - كېمەل توشۇيدىغان يەرلىك نوسۇلكا.

قاراساچ ئايىم، ئۇيقۇڭنى ئاچ،
ئۇخلايدىغان ۋاخ ئەمەس.
نامە ئالىپ كەلدىم ساڭا،
تۇر ئورنۇڭدىن، تۇرغىن دەس.

نامەنى تېز ئاچىپ كۆرگىل،
سۆيۈپ ئۇنى، كۆزگە سۈرگىل.
ياردىڭ قالدى قىيىن ھالدا،
ھېنىڭ بىلەن تېز يۈرگىل.

خەقىراق خوتۇن پەم بىلەن ئورنىدىن
دەس تۇرۇپ، تورغاينى تۇتۇۋالدى، خوشال
لىغىدىن يۈردىگى يېرىلەنۇدەك بىۋادى. تورغاي-
نى ئېلىپ، ئۆز ھوجرىسىغا باردى - دە، بايا-
غىلنى ئويغىتىپ، خەتنى بەردى. ئۇلار خەتنى
ئېچىپ ئوقۇغاندىن كېيىن، غەزەپلىرى تاشتى.
تورغايدىن بوزكۆرپەشنىڭ نەدىلىگىنى سورىغان
ئىدى، تورغاي ئېيتىپ بەرمەدى. «ئېيتىپ
بەرسەڭ، سېنى ئازات قىلىمىز» دەپ ئالداپ
باقتى. تورغاي ئالدىنىمىدى. ئاخىرى تورغاينى
مۇجۇپ باقتى، پەيلىرىنى يۇلۇشتى، لېكىن
سەر ئېغىزىمۇ جاۋاپ ئالامىدى. خەقىراق خو-
تۇن ئېرىگە، ئوتقا قاقلاپ باقايلى، شۇندا
ئېيتىپ بېرەر، دەپ ئەقىل كۆرسەتتى. بايا-
غىل ماقۇل بولۇپ، گۈلخان يېقىمىپ، تورغاينى
ئوتقا قاقلاپ قىيىندى. تورغاي پۇچۇلىنىپ،
كاۋاپ بولۇپ، جېنى ھەلقۇمغا كەلگەندە ئۆز
ئىگىسىنى ئەسلەپ: «بوزكۆرپەش... ترەك»
دەپ سالىدى - دە، چىقىراپ جان ئۈزدى.
بۇنى ئاڭلاپ ئەر - خوتۇن ئىككىسى «بوزكۆر-
پەش ترەك دېگەن جايدا ئوخشايدۇ» دەپ
پەرەز قىلىپ، تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ بۇ
خەۋەرنى ئاتىسىغا يەتكۈزدى.

— دادا، دادا! — دىدى ئۇ ھاسىراپ، —
بوزكۆرپەش ترەك دېگەن جايدا بىزگە
قارشى ئادەم توپىلاۋېتىپتۇ. پات يېقىمىدا

يۈرەك - باغرىم قانغىدەك بىر
چىڭ قۇچاڭلاپ سۆيەرمەنمۇ؟

كۆرۈشمەسەك بۇ ئالەمدە
قالما يارىم، ئاخىر دەرتتە.
كۆرۈشەرمىز ئاخىر بىر كۈن
ئۇ ئالەمدە — قىيامەتتە.

بوزكۆرپەش ناھىنى تۇمارچىلاپ قاتلاپ،
ۋاپادار تورغىيىدىن قاراساچ ئايىمغا ئەۋەتتى.
ئەللىقىمىسە: باياغىل بولغان ۋەقەنى
يىپ - يىگىنىسىغىچە دادىسى سۇلۇبايغا ئېيى -
تىپ بەردى. سۇلۇباي: «نەمە ئۈچۈن بىر
يولسلا ئۆلتۈرۈۋەتمەيدىڭ» دەپ كايىدى.
كېيىن زەھەرلىك ئوقنىڭ كارامىتىنى ئويلاپ،
بەردىمىر ئۆلدى، دىگەننى كۆڭلىدىن كەچۈردى -
دە، خاتىرجەم بولدى.

كۈن كەچ كىردى. باياغىل، بوزكۆرپەش
تورغىيى ئارقىلىق سىڭلىمغا خەۋەر يەتكۈزۈپ
قالمىسۇن، دەپ ئەنسىرەپ، قاراساچ ئايىمنى
ئانىسىغا ھەرا بولۇپ بىللە يېتىشقا بۇيرۇپ،
ئۇنىڭ ھوجرىسىدا خەقىراق خوتۇننى ياتقۇ-
زۇپ قويدى.

قارا ساچ ئايىم ئەھۋالنى ئوقىمىغاچقا، بوز-
كۆرپەشنىڭ قايتىپ كەلمىگەنلىكىدىن ئەنسى-
رەيتتى، كۆڭلىنى بىر يامان ئەنسىزلىك چۇلغى-
ۋالغان ئىدى.

تۇم قاراڭغۇ كېچە. ھەممە كىشى ئۇيقۇغا
غەرق بولغان ئىدى. پەقەت قاراساچ ئايىم
بىلەن خەقىراق خوتۇنلا ئۇيقۇسىز ئىدى.
خەقىراق خوتۇن ئاي نۇرى چۈشۈپ تۇرغان تۇڭ-
لۈككە پات - پات قارايتتى. تۇن نىسبى بولاي
دىگەندە تۇڭلۇكتە «چۇ... چۇ... چۇ...»
دىگەن تورغاي ئاۋازى ئاڭلاندى. ئارقىدىن
تورغاي ئۆي ئىچىگە قاراپ مۇنۇ بېيىتىنى
ئېيتتى:

چوڭ يولنى چالىپ باقاي، ①
 ئوۋدىن يانىپ كەلدىمۇ؟
 تاشلاپ ئەتتى يوقلىماي،
 يا كۆڭلىنى بۆلدىمۇ؟

راس بۆلمىسە كۆڭلىنى
 بۇ كەڭمىچە كېلەردى.
 ئامان - دېسەن بولسا ئۇ،
 ماڭا ئۇچۇر بېرەردى.
 بېرىپ ئېيتاي كىمگە مەن
 ئىچىدىكى بۇ دەرتنى؟

قاراساچ ئايىم يەنە بىئارام بولۇپ
 تالاغا چىقتى. ھويلىدا خىقىراق خوتۇن
 پاتمانىڭ تاز ئىنىسىغا ئۇچرىشىپ قالدى.
 — ھوي تاز، — دىدى قاراساچ ئايىم، —
 سەندىن بىر نەرسىنى سورايمەن، راستىنى
 ئېيتىپ بەرسەڭ، ساڭا سۇيۇنچە بېرىمەن.
 — سورىسلا خانقىز، — دىدى تاز سۇ-
 يۇنچىنى ئاڭلاپ، ئاغزى قۇلىغىغا يېتىپ.
 — ئاتاملار نەگە كەتتى، بىلەمسەن؟

تاز بىردەم ئويلىنىۋېلىپ، ئاندىن
 مۇنداق دىدى:
 — ۋىتىرەككە بارىدىكەن دەپ ئاڭلى-
 غاندەك قىلدىم.

— نىمىشقا بارىدىكەن، ئۇقتۇڭمۇ؟
 — پاتماخان ئاچام سوقۇشقا بارىدۇ،
 دىگەندەك قىلدى.

— كىم بىلەن سوقۇشىدىكەن؟
 — بوزكۆرپەش بىلەن، — دىدى تاز
 ئىككى يېنىغا قاراپ. بۇگەپنى ئاڭلاپ،
 قاراساچ ئايىمنىڭ يۈرىكىگە خەنجەر ئۇرۇل-
 غاندەك بولدى. لېكىن ھېچ نەرسە بولمى-
 غاندەك، چاندۇرماي:

— مانا سۇيۇنچەڭنى ئال! — دەپ ئۇ-

باستۇرۇپ كېلىپ، كۈلىمىزنى كۆككە سورى-
 ماقچىكەن.

ئۇنىڭ توقۇپ چىققان بۇ سۆزىدىن
 سۇلۇباي چۆچۈپ كەتتى.

— قانداق قىلىمىز، ئۇ كېلىپ قالسا... —
 دىدى ئۇ ئەندىشە ئىچىدە.

— ئۇ قوزغىلىپ كېلىپ بولغىچە، بىز
 بېرىپ ئۇچۇقتۇرۇۋەتسەك بولمايدۇ؟ — دىدى
 باياغىل ئاتىسىغا.

بۇ مەسىلىدە سۇلۇبايغا يارىدى ۋە
 ئوغلىغا دەرھال ئادەم يىغىشنى تاپشۇردى.
 باياغىل يالاقچىلىرىنى يىغدى. ئاتا -
 بالا ئۇلارغا باش بولۇپ سەپەرگە ئاتلاندى.
 بۇ سەپەرنىڭ سىرىنى ئاتا - بالىدىن باشقا ھېچ-
 كىم بىلمەيتتى.

ئەلقسىسە: قاراساچ ئايىمنىڭ كۆڭلى
 بىر قىسما بولۇپ، ئانىسىدىن سورىدى:

— ئانا، ئاتاملار نەگە ماڭدى؟
 — ۋاي تاڭھەي، قىزىم مەنمۇ بىلەمسە-
 دىم، — دىدى ئانىسى.

— بۇلارنىڭ سەپىرىدە بىر شۇملىق
 بارمىكىن دەيمەن.

— بالام، ئاتىغىمۇ يامان ئويىدا بولغۇ-
 لۇقدۇ؟ — دىدى ئانىسى، — مۇندىن كېيىن
 ئۇنداق ئويىدا بولما، يامان بولىدۇ.

قاراساچ ئايىم ئانىسىغا قايتا گەپ
 قىلمىدى. كۆڭلى دەككە - دۈككە بولۇپ،
 ئارام ئېلىش ئۈچۈن ئۆز ھوجرىسىغا قايتتى.
 ئۇ تەككىگە يۆلىنىپ، تۈڭلۈككە قاراپ ئولتۇر-
 دى. ۋاپادار تورغاي ھازىرلا ئۇنىڭغا بىرەر
 خەۋەر ئېلىپ كېلىدىغاندەك تۇيۇلاتتى. ئۇ
 كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ، قوتاق ئېيتىشقا
 باشلىدى:

قاچىلداشقان قارغىلار،
 يارىم سالام دىدىمۇ؟

① يول چالىپ - يولدىن ئىز ئىزلەش.

نى ئاستا ماڭدۇرۇپ، باشلىرى چۈشكەن ھالدا كېلىدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى قۇتقا.
— ياغمىنى يەگەن ئادەمچۇ؟ — دەپ سورىدى قاراساچ ئايىم يەنە.
— ئاتلىرىنى بولۇشىغا چاقتۇرۇپ، قە قاس — چۇقان سېلىپ كېلىدۇ.
— رەھەت قۇتقا، ئۆمۈرۈڭ ئۇزۇن بولسۇن! — دېدى قاراساچ ئايىم ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ.

قاراساچ ئايىم ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ھىچكىمگە تۇيدۇرماي ئۆگزىسىگە چىقىپ، ئەتراپقا قاراشقا باشلىدى. يىراق بىر جاي — دىن چاڭ — تۈزاتنىڭ قارىسى كۆرۈندى. قارا ساچ ئايىم كۆزىنى ئۈزۈمەستىن شۇ تەرەپكە قاراپ تۇردى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، چاڭ — تۈزات ئارىسىدىن بىر توپ ئاتلىقلار كۆرۈندى. بۇلار سۇلۇباي، باياغىل ۋە ئۆلارنىڭ چاپارمەنلىرى ئىدى. قاراساچ ئايىم ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنى بولۇشىغا چاقتۇرۇپ، چۇقان — سۈرەن بىلەن كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، بىرەر يامانلىقنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى جەزم قىلدى. نىمىلا بولمىسۇن، بۇلار بىلەن بىر سۆزلىشىپ باقاي، دېگەن قارارغا كەلدى. دە، ئۆگزىدىن چۈشۈپ يول ئۈستىگە بېرىپ ساقلاپ تۇردى. توپنىڭ ئالدىدا سۇلۇباي بىلەن باياغىل ئات چاقتۇرۇپ كەلدى. قارا — ساچ ئايىم ئاتىسى سۇلۇباي ھىنگەن ئاتنىڭ چۇلۇۋۇرغا ئېسىلىپ توختاتتى ۋە ئۇنىڭدىن سورىدى:

ئاغزى — بۇرۇنۇڭ قاناپتۇ،
بۇغا باسىپ يىدىڭمۇ؟

نىڭغا بىر تىللا تاشلاپ بەردى. تازنىڭ ئاغزى قۇلىغىغا يېتىپ، ئۇنىڭغا نەچچە پۈ — كۈلۈپ تازىم قىلدى.
قاراساچ ئايىم ئىشنىڭ يامانغا تارتىپ كېتىۋاتقانلىغىنى چۈشەندى، كالىسىدا ھەر خىل خىياللار چۆڭگىلەشكە باشلىدى. «بوز — كۆرپەش بۇلارغا بوزەك بولىدىغان ئەر ئەمەس. شۇنداق بولسىمۇ بۇ ھىلىگەرلەرنى سەل چاغلاشقا بولسايدۇ، قانداق قىلىش كېرەك؟» دەپ ئويلىدى ئۇ.

بۇ مەھەللىدە كەچىڭدىن تارتىپ سۇلۇباينىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، قېرىپ مۇكچەيگەن، قارا — ساچ ئايىمنى كۆتىرىپ يۈرۈپ چوڭ قىلىغان بىر مۇنەججىم، ئاقكۆڭۈل قۇتقا ① بار ئىدى. قارا ساچ ئايىم ئۇنىڭ ئۆيىگە يول ئالدى. قۇتقا قاراساچ ئايىمنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى. بۈگۈن ئۇنىڭ تۇيۇقسىز كېلىپ قالغانلىغىدىن ھەيران بولدى.

— ئەسسalam قۇتقا!

— كەل غوزام! ②

قاراساچ ئايىم ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ ئولتۇردى. قۇتقا ئۇنىڭ قوللىرىنى تۇتۇپ سۆيىدى. لېكىن ئۇنىڭ جىددەلەشكەن چىرايىغا قاراپ:

— بۈگۈن تۇيۇقسىز كېلىپ قاپسەنغۇ، قىزىم؟ — دېدى.

— قۇتقا، سېنىڭدىن بىر نەرسىنى سورى —

خىلى كەلدىم.

— ئاغا ③، سورا، سورا! — دېدى قۇتقا.

— ياغمىنى ④ يېگەلمىگەن ئادەم قانداق

كېلىدۇ؟

— ياغمىنى يېگەلمىگەن ئادەم ئاتلىرىد —

① قۇتقا — لوپنۇر شۇسىدە موماي، قېرى ئايال دېگەن سۆز.

② غوزام — لوپنۇر شۇسىدە ياش ئوغۇل — قىزلارنى ئىككىلىتىپ ئاتاش.

③ ئاغا — ھۆرمەت سۆزى.

④ ياغى — دۈشمەن.

قايتا گەپ قىلىشقا پېتىنالمىدى. قاراساچ ئايمەمۇ ئۇلار بىلەن يەنە گەپلىشىشنى خالىمىدى. شۇڭا ئاتنىڭ چۈلۈۋىنى قويۇۋەتتى. ئەلقىسسە: قاراساچ ئايمەم ۋەتىرەككە بېرىپ، بوزكۆرپەشنى ئىزلەش قارارىغا كەلدى. سۇلۇباي، باياغىلارنىڭ ئارام ئېلىۋاتقانلىغىدىن پايدىلىنىپ، بىر ئاتنى يېشىپ مىندى-دە، سەپەرگە ئاتلاندى. ئۇ ئاتلارنىڭ ئىزى بىلەن مېڭىپ، ئاداشمايلا ۋەتىرەككە يېتىپ كەلدى. تېرەكنىڭ شاخلىرىغا ئېسىپ قويۇلغان گۆش-مەرنى كۆردى. «بوزكۆرپەش بۇغا ئوۋلاپ، گۆشلىرىنى شاخقا ئېسىپ قويغان ئوخشىمادۇ» دەپ ئويلىدى. ئۇ سىنچىلاپ ئوبدان بىر قارىۋىدى، ئىگىز بىر شاخقا ئېسىپ قويۇلغان بوزكۆرپەشنىڭ كاللىسىنى كۆردى. بۇ ياۋۇز-لۇقتىن بەدىنى جۇغۇلداپ، تەنلىرى شۇر-كەندى. ۋۇجۇدى ياپراقتەك تىترەپ، شۇنداق پەريات ئۇرۇپ يىغلىدىكى، ياشلىرى سەل بولۇپ ئېقىپ، ئۆگەن دەرياسىغا قوشۇلدى، ئۇنىڭ نالىسىدىن يەر-جاھان لەرزىگە كەلدى.

ئەسلى ئىش مۇنداق بولغان ئىدى: سۇلۇباي بىلەن باياغىل چاپارمەنلىرىنى ئېلىپ ۋەتىرەككە يېتىپ كەلگەندە، نىمجان بولغان بوزكۆرپەش بىھۇش ياتاتتى، ئۇنىڭ بۇ زەبۇن ھالى ئۇلارنى خوش قىلدى. سۇلۇباي باياغىلغا «كاللىسىنى ئال!» دەپ بۇيرۇق قىلدى. باياغىل قورقۇپ، غال-غال تىترەپ يېقىن بارالمىدى.

— ھوي توخۇ يۈرەك! — دىدى غەزەپ-لەنگەن سۇلۇباي باياغىلغا كۆز ئالايىتىپ، — ئۆلۈك يىلاندىنمۇ قورقاسەن؟ سەن قورقساڭ، ماڭا قاراپ تۇر! ...

سۇلۇباي قاتىللىق قىلىچىنى يالىڭاچلاپ، بوزكۆرپەشنىڭ بويىغا چاپتى. بۇ چاغدا ھاۋا

بۇغا گۆشى تاتلىق گۆش،
ماڭا ئالىپ كەلدىڭمۇ؟
ئالىپ كەلسەڭ بەرسىنا،
قىزدەك تۆشەك ① سالىسنا؛
ياتقا زايادۇر دىسەڭ،
ئۆزەڭ ئالساڭ _ ئالسىنا.

— قىزدەم، مەن ھىچ ئىش قىلغىنىم يوق، خۇدا ھەققى ئېتىمىنى قويۇپ بەر! — دىدى سۇلۇباي يالۋۇرۇپ.

قاراساچ ئايمەم ئاتىسىنىڭ ئېتىنىڭ چۈلۈۋىنى قويۇپ بېرىپ، باياغىلنىڭ ئېتىنىڭ چۈلۈۋىرىغا ئېسىلدى ۋە يۇقۇرىدىكى قوشاقنى تەكرارلاپ سورىدى. باياغىل جاۋاپ بېرىپ مۇنداق دىدى:

سور مالىمنى يىغدۇرۇپ،
ساڭا خىلىنى تاپايىمۇ؟
رومالىمنى يىغدۇرۇپ،
سەرخىلىنى ياپايىمۇ؟
ئۆز كۆرپىچە بولمىسا،
ئات كۆرپىچە تاپايىمۇ؟

قاراساچ ئايمەم مۇنداق دىدى:

سورمالىڭنى يىغدۇرساڭ،
بۇراقى دەر ئەل سېنى.
رومالىڭنى يىغدۇرساڭ،
قەلەندەر دەر ئەل سېنى.
ئالتۇن پىچاق بىر يىگىت،
ئۆزى بىلەن يۈز يىگىت،
ئۆز بولمىسا كۆرپىچە
ئات كۆرپىسىدۇر نىمچە.

باياغىل سىڭلىسىدىن داۋىسىنى ئىشىتىپ،

① تۆشەك - قىزنىڭ تويۇغى.

ئاتام بىلەن ئاكامنى
شۇ تېرەككە ئاساردى.
ئاھلىرىم، پەريادلىرىم
گۈلدۈرلەپ چاقىن چاقسۇن.
قاتىللارنىڭ تەختىگە
ياغ چاپچىپ، ئوتلار ياقسۇن!

قاراساچ ئايىم يىغلاپ تۇرۇپ، تېرەك-
نىڭ شاخلىرىدىكى بوزكۆرپەشنىڭ تەن
پارچىلىرىنى بىر-بىرلەپ يەرگە چۈشۈرۈپ
ئاپپاق، پاكىز قۇم ئۈستىگە تىزدى، ئاندىن
تاھارەت ئېلىپ، ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇپ،
خۇداغا مۇناجات قىلدى: "بىسىمىلاھىرراھىما-
نىررەھىم، يارىمنى ئۆز ئەكسىگە كەلتۈرگەيسەن!"
ئۇ شۇ سۆزنى دەپ بوزكۆرپەشنى بىر ئاي-
لىنىۋىدى، خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئۇنىڭ
پارچىلانغان تەنلىرى ئۆز جايىغا كەلدى. ئىك-
كىنچى قېتىم يەنە بىر ئايلىنىۋىدى، بوزكۆرپەش
ئۇخلاپ ياتقاندا بىر ھالەتكە كەلدى. ئۈچىنچى
قېتىم يەنە بىر ئايلانغان بولسا، بوزكۆرپەشكە
جان كىرىشمۇ مۈمكىن ئىدى، لېكىن قاراساچ
ئايىم ئۇنداق قىلمىدى. ئۇ بوزكۆرپەشنىڭ
جەسىدىگە قاراپ زار-زار يىغلاپ مۇنداق
دىدى:

— ئەي مېنىڭ، بوزكۆرپەش ئامرىغىم!
كۆزۈمنىڭ نۇرى، دىلىمنىڭ ھوزۇرى، سېنىڭ
تىرىلىشىڭنى بەكمۇ خالايتتىم، سېنىڭ بىلەن
بىللە ھايات گەچۈرسەم، شۇنچە بەختلىك
بولغان بولاتتىم. لېكىن سەن تىرىلسەڭ، يەنە
ئاتام بىلەن ئاكام ساڭا زۇلۇم سالىدۇ،
ئىككىمىزنىڭ قوشۇلۇشىغا ھەرگىزمۇ يول
قويمىدايدۇ. مەن سېنىڭ يەنە ئازاپ چېكىد-
شىڭنى خالىمايمەن، سەن تىنچ ئارام ئال،
سېنىڭ يېنىڭغا مەنلا باراي! بۇ دۇنيادا
تەرىك تۇرۇپ قوشۇلالمىغان بولساق، ئۇ
دۇنيادا روھىمىز قوشۇلسۇن!

تۇتۇلۇپ، چاقماق چېقىپ، ئاسمان كۆز ياش-
لىرىنى تۈكتى. سۇلۇباي بوزكۆرپەشنىڭ
كالىسىنى ئېلىش بىلەنلا قانائەتلىنىپ قالماي،
ئۇنىڭ تەنلىرىنى قىلمىچتا ماشادى. ① يالاق-
چىلىرىغا بۇيرۇپ، بوزكۆرپەشنىڭ پارچىلان-
غان تەنلىرىنى تېرەك شاخلىرىغا ئاستۇردى.
بۇ ھالەتنى كۈزەتكەن قاراساچ ئايىم بۇقۇلداپ
يىغلاپ، بىر سۆز دىدى:

شاختا تۇرغان گۆشلەرنى
بوغا گۆشى دەپتىمەن؛
بوزكۆرپەش ماڭا ئاتاپ،
ساقلىغاندۇر دەپتىمەن.
قاراسام، كۆرۈنمىسەڭ،
ئوۋدا يۈرەر دەپتىمەن.
دۆڭگە چىقىپ قىچقىرسام،
قايتىپ كېلەر دەپتىمەن.

مېنى قالدۇرۇپ يالغۇز،
كېتىپسەن ئۇ ئالەمگە.
ماڭا كەلگەن دەرت-ئەلەم
كەلمىسۇن ھىچ ئادەمگە.
مارجان بولۇپ كۆز ياشم
تۈشتى بۈگۈن تارىمغا.
ئاھ-دادلىرىم، پەريادىم
يەتسە ئىدى يارىمغا.
مەن ئەمدى قانداق قىلاي
مۇڭلار چۈشتى باشىمغا.
سېنى قەستلەپ ئۆلتۈرگەن
غەرق بولسۇن ياشىمغا.
يىتىم قالغان بوتىلاقتەك
بوزىلايمەن ئۇن قويۇپ،
كىمۇ سىلار بېشىمنى
بۇ چۆلدە ھەمرا بولۇپ؟

خۇدا يەتسە ھالىمغا.
سېنى تىرىك قوياردى.

رىدىغان دورىنى ئاغزىغا چىشلەپ، ئۇچقاندەك چېپىپ كەلدى. ئۇ بوزكۆرپەنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى كۆرۈپ، چىقىراپ كىشىنىدى، ئاسمانغا قاراپ چاپچىپ، تۇياقلىرىدا يەرنى ئويۇۋەتتى.

— ئەي ۋاپادار ئات! — دىدى قاراساچ ئايىم ئاتىنىڭ يايلىنى سىلاپ، — بىزگە كېلىدىغان كەلگۈۋاك شۇ ئىكەن، قانداق قىلىمىز، كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما! شۇندىن كېيىن قاراساچ ئايىم ئاتنىڭ ئىگەر — جابدۇغىنى ئالدى، يۈگەندىن بوشتىپ، مۇنداق دىدى: — بۇ دۇنيادا سەن بولساڭمۇ ئەركىن — ئازادە ياشا! خەير — خوش!

قاراساچ ئايىم بوز كۆرپەنىڭ خەنجىرىنى ئېلىپ گۆرگە كىردى. خەنجەرنىڭ سېپىنى بوز كۆرپەشكە، تىغىنى ئۆزىگە قارىتىپ توغ-رىلىغاندىن كېيىن، پۈتۈن كۈچى بىلەن بوزكۆرپەنى چىڭ قۇچاقتى، خەنجەر ئۇنىڭ يۈرىكىگە يېنىك سانجىلىپ، جان ئۆزدى...

ئاشىق — مەشۇقلارنىڭ روھى ئۇ ئالەمدە تېپىشىپ، مۇراد — مەقسەتلىرىگە يەتتى، ۋاپادار ئات تۇپراق بېشىدا ياش تۆكۈپ قالدى. ئەلئىسسە: سۇلۇباي بىلەن باياغىل قارا-ساچ ئايىمنى ئىزلەپ، ۋىتىرەككە كەلدى. ئۇلار ئىككى ئاشىق — مەشۇقنىڭ گۆر ئىچىدە مەڭگۈ ئۇيقۇغا كەتكەنلىكىنى كۆردى. قاراساچ ئايىمنىڭ ئۆلۈمى سۇلۇبايغا قاتتىق تەسىر قىلىپ، داڭقىتىپ تۇرۇپ قالدى. مىڭ تەستەھ-ۇش — كالىسىنى يىغىپ، قاراساچ ئايىمنىڭ جەسىدىنى ئېلىپ كەتمەكچى بولۇپ، ئورنىدىن قوزغالغان ئىدى، مىڭسىگە بىرسى توقماق بىلەن ئۇرغاندەك، كۆز ئالدى قاراڭغۇلۇشىپ، ئۆزىنى تۇتالماي ئالدىغا دۈم

قاراساچ ئايىم ۋىتىرەكنىڭ تۈۋىگە قولى بىلەن ئىككى ئادەم پاتقىدەك گۆر كۆلدى. ئاۋال ئۇنىڭ ئىچىگە بوزكۆرپەنى قويدى، ئۇنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ، زار-زار يىغلاپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

ۋىتىرەكنىڭ تۈۋىگە
قولۇمدا يەرلىك ئويۇپ،
قانداقمۇ چىدالايىمەن
سېنى مەن يالغۇز قويۇپ.
يانىڭدا ياتاي دەيمەن
مەڭگۈلۈك ھەمرا بولۇپ.
مەيلىمگە قويۇشىمدى
كەتتىم بۇ دۇنيادىن تويۇپ.
خەنجەرگە سانجىلىمەن
مەنەمۇ زوھرا ① دەك بولۇپ.
ئۇ ئالەمدە خۇدايىم
قويار بىزلەرنى قوشۇپ.

قاراساچ ئايىم گۆرنىڭ ئاغزىدىن قايتىپ چىقىپ، يېڭىسۇ تەرەپكە قارىدى، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى، يارۇ — دوستلىرى يادىغا چۈشۈپ، مۇنۇ بېيىتنى ئوقۇپ ئۇلار بىلەن خوشلاشتى:

سەندىن مەڭگۈ ئايرىلدىم
ئانا يۇرتۇم ياخشى قال.
بىز كۆرگەن دەردنى كۆرمە،
يارۇ — دوستۇم ياخشى قال.
بىللە ئويىناپ بىللە ئۆسكەن
ئەھلى قەۋملەر ياخشى قال.
بىللە يىغلاپ، بىللە كۈلگەن
ئاچا — سىڭىللەر ياخشى قال.

شۇ چاغدا ۋاپادار ئات زەھەر قايتۇ —
① زوھرا — «تاھىر — زوھرە» دىكى زوھرە.

“ۋايىجان!” دەپ توۋلىدى - دە، دادىسىنى تاشلاپ جاڭگالغا قاراپ قاچتى.

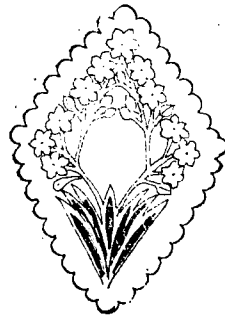
رېۋايەت قىلىنىشىچە، سۇلۇباي شۇ يىقىلغىنىچە، ئورنىدىن تۇرالماي ئۆلگەن ئىكەن. كېيىن يۇرت خەلقى ۋىتىرەككە يىغىلىپ، بوزكۆرپەش بىلەن قاراساچ ئايىمىنى دەرەخ تۈۋىدىكى ھىلىقى گۆرگە دەپىن قىلىشىپتۇ، سۇلۇباينىڭ ئۆلۈگىنى جاڭگالغا تاشلىۋەتكەن ئىكەن، ئۇ قاغا - قۇزغۇنلارغا يەم بولۇپتۇ. باياغىل بولسا، ئەقلىدىن ئېزىپ، بىردەم سۆزلەيدىغان، بىردەم كۈلىدىغان، كىيىملىرىنى يىرتىپ جۈل - جۈل قىلىۋېتىدۇ - خان ساراڭغا ئايلىنىپ، ئالەمدىن ئۆتكەنمىش. يەنە بىر رېۋايەتتە ئېيتىلىشىچە ھەر كۈنى كېچىسى ئاپپاق ئايدىڭدا، بوزكۆرپەش بىلەن قاراساچ ئايىمىنىڭ روھى ۋىتىرەكنىڭ سايىسى ئاستىغا جەم بولۇپ تاڭ ئاتقىچە مۇڭدۇشۇپ ئولتۇرىدىكەن. بوزكۆرپەش كېچە جىمجىتلىغىنى بۇزۇپ، راۋابىنى جاراڭلاتسا، قاراساچ ئايىم ئاپپاق يىمپەك رومالغا ئورنىلىپ، كېپىنەكتەك ئۇسۇل ئويىناپ ناخشا ئېيتارمىش.

يىقىلدى. باياغىل ئاتىسىنىڭ بېشىنى يۆلەپ قۇچىغىغا ئالدى. قارىسا، بىردەمنىڭ ئىچىدىلا سۇلۇباينىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ، ئاغزى ئوڭ تەرەپكە قىڭغىر كېتىپتۇ. ئۇنىڭ چىرايى شۇنداق قورقۇنچىلۇق ئىدىكى، ئادەمنى يىرگەندۈرۈپ، جاۋغايلىرىدىن يىلىمىسمان شۇلگەي ئاقاتتى. باياغىل ئاتىسىنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ، ۋەھىمە ئىچىدە: “ئاتا! ئاتا!” دەپ چاقىردى. بايدىن زۇۋان چىقمايتتى، چالا بوغۇزلانغان كالىدەك خىقىرايتتى، پۈتلىرى بېشىغا تايىق تەككەن يىلاننىڭ قۇيرۇغىدەك پۇلاڭشىپ تۇراتتى. باياغىلنى تېخىمۇ قورقۇنچى بېسىشقا باشلىدى، گېلىنى غايىپتىن بىر قول كېلىپ سىققاندەك، دېمى سىقىلىپ، كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپ، يەر - جاھان چۆڭگەلەشكە باشلىدى. ئۇ بۇ دەھشەتلىك ھالەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كۆزىنى يۇمۇۋالغان ئىدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا قاراساچ ئايىم پەيدا بولۇپ، غەزەپ بىلەن ئۇنىڭغا ئالايدى، ئارقىدىنلا قىلىچ تۇتقان بوزكۆرپەش ئۇنىڭغا قاراپ دىۋەيەلەپ كەلدى. باياغىل قورققىنىدىن

ئىسلام ھېلىم
بەخمىم نىياز
شەرىپ ھۇسا

ئېيتىپ بەرگۈچلەر:

رەتلىگۈچى:

«نەرسى مەزەن مەزەن دەھۇسەپىن بەگ» دىن

ئىسكەندەر ناھە

موللا سىدىق يەركەندى

(بېشى 11 - ساندا)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقېيۇم خوجا

ھەممەت ئىسكەندەرنىڭ ئارىستۇدىن سوئالى ئول بابداكىم، يىگىتلىكىدە تەبىئى نەۋجۇۋان ئىبادەتتىن مۇنغەرىدۇر ۋە قارىلىقىدا داغى تەئەققۇلدىن قاسىر ۋە ھەكىمىنىڭ پىرئانە رايى بىلە شاھ جۇۋان بەختىگە يول كۆرگۈزگەنى

ئىسكەندەر بۇ نۇقتە سۈرۈپ، ئارىستۇغە دىدىكىم، يىگىتلىك چاغدا ھەر ئىشنى ئەنجا-مىغا يەتكۈزمەك ئاساندۇر، نەۋەجھىدىن يامان ئىشلارغە كۆڭلىنى بېرىپ، تەقۋا ئىشلاردىن قاچادۇر، يىگىتلىكنىڭ نۆبىتى قالمىغاندا، ھەر ئىشدا نە ئۈچۈن لەززەتى كەم بولادۇر، يىگىتلەرنىڭ لەززەتى ھەر ئىشدا پەيدا بولۇپ، قېرىلارنىڭ لەززەتى بىلەن قۇۋۋەتى قالمايدۇر، مۇنىڭ ۋەجھىنى بايان قىلغىل. ئارىستۇ دىدى: كىچىگىلىك ھالىدا ئىدراك ئازدۇر-كىم، ئانىڭ تەبىئى ئەقىل خىرەددىن كىچىك يىراقىدۇركىم، ھەممىشە سەھۋى بىلە خاتاغە تەقەززا قىلغۇسىدۇر. ئەقىلنىڭ يوقلۇقىدىن نەفىسى دامىغە مۇپتىلا بولۇپ، ھاۋا ۋە ھەۋەسىگە مايىلدۇر. كىچىگىلىك ھالى ئۆتكەندىن كىيىن، يىگىتلىك ھالىدا خىرەد نۇرى ئانىڭ دىماغىنى رۇشەن قىلغاندا، ئىككى ھالەت باردۇر، بىرى ئەقىل، يەنە بىرى نەفىسى. ئەگەر ئەقىل قۇۋۋەت تاپىپ، ياخشى ئىشلارغە كۆڭلىنى بەرسە، ئالەم ئەھلىنىڭ ئارزۇسى كېلىپ، خەلايىق ئىچرە مۇمتاز بولغۇسىدۇر. ۋەگەر ئەقىلدىن نەفىس غالىپ كەلسە، زورۇرەتتىن نەفسكە تايە بولۇپ، ھەر نەچۈك ھاۋا ۋە ھەۋەسىگە ئەمىر قىلسە، چارەسى يوقكىم، ئانى قىلماغۇنچە پەست بولغاي. نەفىسنىڭ خاھىشى ھەممىشە خاتا ۋە مۆئسىپەت قىلماغدادۇر. يەنە كىمەرسە ئى روھانىيەت مەدەد بولسە، ئانىڭ كۆڭلىنى ئەقىل شەمئىدىن رۇشەن بولۇپ مۇنەۋۋەر قىلۇر. ھەر ئىشغە كۆڭلىنى بەرسە، ئانىڭ ئىستىمالدىن ئول كىشى شۇنىڭدىن بولۇر. يىگىتلىك ھالىدا قايسى ئىشغە كۆڭلىنى بەرسە، قېرىلىق ۋاقتىدا شول ئىش ئانىڭدىن زوھۇر تاپار.

ئىسكەندەرنىڭ كۆڭۈل زۇلقى جادۇدىن خالى ھىندۇغە دەپىل ئەنكەندەك كەشمىردىن ھىندۇستانغە ئەزىمەت قىلغانى ۋە رايبى ھىندى جامائەت ئەھلى تەئىن ۋە گورۇھى ھىكمەت ئاينىمىنى ھۇشغىم قىلىپ، ئۇلار پادىشاھدىن قول يارۇغىن تىلەگەندەك دەر خۇاست قىلىپ قوبۇل تۇشكەنى. ۋە راھى ئىسكەندەر ساھىپ رايبىنى ھىندۇ سارى باشلاپ، پىشەئى نىڭاردا قىشلاپ كۆرگە-ئۆزگەنى ۋە ئول پىشەننىڭ تۇرت ھەددى ۋە سىنىكىمىم بايان ئوزىگە ھەد تەئىرىنى بىلمەكەننىڭ رۇبىئى مەسكۇندە ئانداق يەر تاپىلماس

ئەھلى تارىخلار بۇ تارىخقە ئانداغ رەقەم چەكتىكىم، ئىسكەندەر مەسلىھەت بىلەن فرۇز شاھغە كەشمىرنى بېرىپ، تەخت - تاج بىرلەن سەرەراز ئەيىلەپ، باجۇ - خىراجىنى مۇئەييەن قىلىپ، ئۆز شەھرىگە پادىشاھ قىلىپ قويدى. ئاندىن كىيىن لەشكەرغە يول خىراجى بېرىپ، فرۇز شاھغە دىدىكىم، ھىچ ئىشىغە مايىل بولماي فەت - فۇرسەت ھىندۇستان تەرەپكە ئارقەمىزدىن يېتىپ كەلگەيسەن، دەپ ئىسكەندەر ھىندۇستان تەرەپكە يۈردى. لەشكەرغە ئاشۇپ تۇشۇپ يۈرگەندە، ئانىڭ گەرد غۇبارى فەلەككە يىتەر ئېردى. مەنزىل بى مەنزىل يوللارنىڭ ھەر تەرەپقە سەر ھىساپ سالپ، ھەر مەنزىلغە تۇشسە ھەر تەرەپدىن يۇرتلارنى ئالىپ تابۇ قىلۇر ئېردى، يامانلاردىن يۇرتلارنى ئالىپ، ياخشىلارغە بېرۇر ئېردى. سەرەكەشلىك قىلدۇرغانلارنى پەسەت ئەيىلەپ ناتەۋان قىلۇر ئېردى. ھىندۇستانغە بارغۇنچە دەشتلەرنى ئەدەل ئىھساندىن باغ ۋە بوستان ئەيىلەپ ئاباد قىلدى. بۇ خەبەر ھىندۇستان پادىشاھىغە يەتتىكىم ئول پادىشاھنىڭ ئاتى رايبى ھىندى دەر ئېرىدىلەر. خەبەر بۇدۇركىم، ئىسكەندەر كەشمىرغە كەلگەندە بۇ تەرەققەدە ئەفۇنىگەرلەرنى ئاجىز قىلىپ، تىلىسىملارنى ئاچىپ، كەشمىرنى تەدبىر بىلە ئالغانى بىرىن - بىرىن ئاڭلاپ، كۆڭلىدە ھىچ شەك قالماي بىلدىكىم، خىلاق يوقدۇركىم، جەڭ قىلماق مۇمكىن ئەمەسدۇر، دەپ ھەددىسىز پىشكەشلىرنى تەييار قىلىپ، ئىسكەندەر جانابىغە تارتماققە توققۇز توققۇز مائائىلارنى مۇھەيبا قىلىپ قويدى. ئول فىللارنى سەرەنجام قىلدىكىم، ئۇلاردىن زىمىن زامان تىتەرە ئېردى. ئۇلاردىن ھەم توققۇز توققۇز. بىر رىۋايەتدە ئوتتۇز توققۇز بار ئېردى. ھەر بىرىنىڭ جىسىمى تاغدەك، كۈچى بىلەن تاغلارنى كۈل قىلۇر ئېرىدىلەر. ھەر بىرىنىڭ ئىككى تەرەپدىن ئىككى ئەلەم بار ئېردى. ھەر بىرىنىڭ جىسىمى فەلەكدىن نىشان بېرىپ خارتۇمى ھەم كوھكەشاندەك بەلكى كارنايدەك سالاپەتدە ئەژدەرھا كۆرۈنۈر ئېردى. ھەر فىلىغە ئۆز خارتۇمى گويا تاغقە ئەژدەرھا چىرماشكان ئېردى. ئول خارتۇم بىلەن چىنارغە ئۇرسا، مۇناردەك يىقتۇر ئېردى. بۇ يەڭلىغ فىللارنىڭ ھەر بىرىغە يەتتە قىسىم ياپۇغىلەرنى ياپىپ ئېرىدىكىم، زەركار قىلىپ، جاۋاھىرات بىلەن مۇكەللەل ۋە مۇرەسسە قىلغان ئېردى. يەنە ھەر فىلىغە بىر زىبا فىلباننى مىندۇرۇپ، ھەر بىرى ھۆسۈن جامالدا بىنەزەر كېلىپ، ھەر بىرىغە بىر تەخت قويۇپ، ھەر تەختنىڭ ئىچىدە توققۇز ھىندى غۇلاملارنى ئولتۇرغۇزۇپ، مەلاھەت ئىچرە ھەر بىرى كۆز مەر - دۈمىدەك شەۋخى شەك كىلىپ بارچەسىنىڭ لىباسى سېرىق يا قىزىل مائائىلارنى كىيىدۇرۇپ، فىللارنى ماڭدۇرۇر ئېرىدىلەر. يەتتە توققۇز توققۇز تازى نىژاد ئاتىلارنى ھەر بىرى فىلىدەك

نامايەن بولۇپ، ھەربىر توققۇزى ئۆزىگە بىر رەڭدە كېلىپ، لاتەمافەت ئىچىرە ئۆزىگە رەڭلەر باراۋەر بولماس ئېردى. كۆرمەككە ھەربىرى بىر پەرى ماناندىكىن چوڭلۇقىدا دېۋە پەيكەر كۆرۈنەر ئېردى. يۇڭگۈرمەككە ھەربىرى بادى سابادەك تىز رەفتار ئېرىدىلەر كىم، ھەربىر توققۇزغە ئۆزىگە چە رەڭدە ياپۇننى ياپىپ، بارچەسىگە ئالتۇندىن قوڭغۇراغۇنى باغلاپ، ھەربىرىگە ھىندى زاد ماھىرۇنىنى مەندۈرۈپ، ھەربىرى زەررىن پۇش ۋە زەررىن كەمەر ئېرىدىلەر كىم، ئاتىنى يۇڭگۈرتۈپ، نەيزەنىڭ ئۇچى بىلەن يەردىن ساۋۇتلارنى ئالىپ، قۇلاقلاردا ھەر-بىرىنىڭ بەندەلىك ھەتەسى ئالتۇندىن سالغان ئېرىدىلەر. نەزاكەت ئىچىرە توققۇز قات ھۈللەلەرنى كىيىپ، ھەر بىرىنىڭ بەدەنى ئول ھۈللە-لەردىن كۆرۈنۈر ئېردى. يەنە توققۇز توققۇز ئالتۇن قاچالەرنى سىراھلەر بىلەن قۇياشكە شۆلە بېرىپ ماھىرۇپلەر بىر قولىدا سىراھى يەنە بىر قولىدا ئول ئالتۇن جاملاردىن تۇتۇپ تۇرار ئېرىدىلەر. يەنە ھەم توققۇز توققۇز تۇتۇش شەكەر شۇ كۈن شېرىن سۇخەنلەرنى ھەر-بىرىنىڭ بەدەنى زۈمەددىن لەئلى گۈن مۇنقىرىدىن سۆزلەپ، دۇربارلىقىنى قىلىۋر ئېرىدىلەر، يەنە توققۇز توققۇز زىبا جامال تاۋۇسلارنى لاتەفەتتە جەننەتتە مەنئشۇق يەڭلىغ باشى ئۆزى تاجلارنى قويۇپ، ئاشقەلەرنىڭ كۆڭلىنى سەيد قىلىۋرلەر. يەنە نەچچەند خەرۋار ئۇد ۋە كافۇر مۇھەيييا قىلىپ، پىشكەش قىلغايكىم، رۇھانىلار تاماشاھىسدا بىھۇش بولغاي. يەنە يۇرتنىڭ ئاكابىرلاردىن بارچەسى ئەھلى ھىكەت دانالارنى ئەفلاتۇن ۋە ئارىستۇدەك يەنە ئەھلى رۇھى تەقۋالاردىن بارچەسى ساڧا بابىدا قۇياش يەڭلىغ كالام قىلغاندا، مەسھ ئەنڧاسىنى زاھىر قىلىۋرلەر، مەزكۇر بولغان پىشكەشلەر بىلەن ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغە چىقاردى. ئۆزى ئېيتىپ، ئاجىزلىقىنى ئاشكارا قىلىپ دىدىكىم، مەن شاھى ئالەمنىڭ كەمتەرىن بەندە-سىدۇرمەن. باشم ئانىڭ خاكى دەرگاھىغە مايلىدۇر. خىيالىغە ھەرگىز ئۆتەمەدىكىم شاھى ئالەم بىرلە جەڭ قىلغايىمەن. ھەددىم ئەمەسكىم، مۇنداق خىيال كۆڭلۈمگە كەلگەي، ئۆزۈمنى ھىندى زاد بەندەسىدۇرمەن، دەپ بىلىۋرمەن بەس. نەچكە سەركەشلىك قىلىۋرمەنكىم، ئۇلار-نىڭ فەرمانىنى تۇتماغايىمەن. يارىلىغىلارنى يەتسەندە ئاجىزلىقىدىن بىرلەمەي، يىمبەرگەن قاسدىلاردىن نامەنى ئالىپ، ھۆرمەت بىلەن باشىدا قويۇپ سەرئەفكەندەلىك قىلىپ ئېردىم، خىزمەتلەرنى بارماقنىم لازىم بولۇپ ئېردى ۋە لىكىن، بارۇرغە مەھەل يارى بەرمەدى. فەرمانلارنىغە ئابا قىلماي، بويۇن تولغاپ، نافرمانىبەردارلىق قىلمادىم. نامەلەرنى جان بىرلە قوبۇل ئەيىلەپ، بىلگەننى ئول ئەلچى بايان قىلغان بولغاي، ئول ۋاقتىدا مەجرۇھ بولۇپ رەنجىغە قالغان ئېردىم، ئانىڭ ئۆزىنى ئەلچىغە دەپ ئېردىم. ئەلھال ئەگەر شاھى ئالەم ئۆزۈمنى قوبۇل ئەيىلەپ، ئۇلۇغ كىشۋەرىغە تۇشۇپ، اۇتى بىلە مېنى سەر بەلەند قىلىپ، خالايق ئىچىرە ئەزىز قىلسە، باشم كۆككە يېتىپ، جانىمنىڭ بارىچە قۇللۇغىنى بەجا كەلتۈرۈمەن. تەڭرى تەئالا شاھى ئالەمنىڭ قەھرىغە قويماغايكىم، ئانىڭدىن بىر جام زەھەر ئىچكەنم ئوبىدانراقىدۇر. ئەگەر گۇناھكارلىقىمنى زاھىر قىلسە، مەندەك قۇلنىڭ قوبۇلى يوقتۇركىم، ئانى مائىتۇل تۇتماغايىمەن. مېنى شاھى ئالەمنىڭ ئالدىدا گۇناكار بىلىپ، شافائەت قىلغىلەر، دەپ شېرىن زۇبانلىق بىلەن ئەھلى ھىكەتلەر ۋە زاھىدلار ۋە تەقۋىدارلارنى پىشكەشلەر بىلەن ئىبەردى. بۇلار ھەم پىشكەش بىلە بارىپ، ئىسكەندەرنىڭ ئورداسىغا يەتتىلەر. ئەۋۋەل ئىسكەندەرنىڭ ئەركان دۆلەتلەرى ۋە ئەھلى ھىكەتلەرى بىلەن رۇبەرۇ

بولۇپ، شاھ راھى ھىندىنىڭ پەيغامىنى زاھىر قىلىپ، بۇلار ھەم كەلگەنلەرنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلاپ، ئىسكەندەرگە مەئلۇم قىلىدىلەر. ئىسكەندەر ئانى ئاڭلاپ شاد بولۇپ، تەختىگە چىقىپ، راھى ھىندىنىڭ غەزەبىدىن ياندى. بۇ دانالارنىڭ كەلگەندىن خۇش بولۇپ، بۇ خەلقنى ئەزىز بىلگەچ، ھىندۇستاندىن ئالىپ كەلگەن پىشكەشنى بىر يارماقچە كۆرمەدى. لۇتق ۋە كەرەم بىلەن ئۇلارنى شاھانە تۇشسۇن دىگەچ ئۇلار ھەم فەرمانى بىلەن تۇشتى. ئىسكەندەر ئۇلارنى تۇشۇرگەن زامان ئەھلى سەلاھ كۆرۈپ، تەۋفىق ئىلاھا تاپىپ، ئۆزىنى پەست قىلىپ ئەھلى ھىكەت بىلگەچ، ئالدىلارغە چىقىپ، بىر-بىرىگە ئىلتىپاتلارنى قىلىپ، ئۇلارنى خاسانى ھەق بىلىپ، تەختىگە چىقىپ ئولتۇرغالى ئىختىيار قىلمايدى. ئۆزى تەكلىمۇفسىز بىر يەردە ئولتۇرۇپ، ھەددىدىن زىيادە ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلاپ، ھەر بىرىگە ئۆزىنىڭ لايىقىدا يەر كۆرگۈزۈپ، ئولتۇرغۇزدى. تىلىنى ئۆزى ئېيتغالى ئاچىپ، ھاردۇقىنى سوراپ، يولىدا رەنج تارتتىڭلار، دەپ ئىلتىپات قىلدى. كەلگەن سالىھلەر دۇئا قىلىپ، شاھ راھىنىڭ تامام ئەرزىنى ئادا قىلىدىلەر. ئىسكەندەر ھەم خەجالت بولۇپ، مەشايخ ۋە سالىھلەرگە سەرئەفكەندەلىك قىلىپ دىدىكىم، سىزىلەر مۇنچەلىك ئىلتىماس قىلغاندىن خاتىرەڭلىرىنى خۇش قىلماق فەرىزدۇر. پادىشاھىڭىزنىڭ گۇناھىنىڭ ئازلىقىدىن ئىنايەت قىلماقچە سازاۋەردۇر. ئەگەرچە جۇرمى ئىسيانى بىسىيار بولسە ھەم شىكەستەلىكىنى كۆرۈپ، رەھىم-شەپقەتنى قىلۇر ئېردىم خۇسۇسەن سىزىلەردەك مۇكەررەم خەلىقلەر، ئەھلى ھىكەتلىر كېلىپ، ئانىڭ قىلغانىغە شەفائەت قىلۇرسىزىلەر. ئەفۇ قىلماقدىن ئۆزىگە قىلماسىمەن. گۇناھى ئاز يا تولا بولۇپ، سىياسەت تەرىقىدە خوپ بولسە ھەم بارچەلەرنىڭ گۇناھىدىن كېچىپ، ئاداۋەتتىن ئىلىكىمىنى تارتتىم. بىزنىڭ ئىنايەتمىزنى ئۆزىگە مۇقەررەر بىلىپ، بارگاھىمىزگە قوپۇپ كەلسۇن، ئانىڭ ئىشىنى يۇرت بىلەن خوپلۇقغە يەتكۈزۈپ، باشىغە تاجىنى قويۇپ، سەرافراز ئەيىلەپ، تەختىنىڭ يۈزىنى كىشۋەر ئارا ئەيىلەپ، شەۋكەتنى فەلەككە يەتكۈزۈرمەن. يەنە سىزىلەرنىڭ فەرۇخ جامالارىڭىزنى كۆرۈپ، سىزىلەر بىلەن ئولتۇرۇپ، خاتىرەمنى خۇش قىلىپدۇرمەن. قەدەم رەنج قىلىپ، بۇيان كېلىپ مېنى خۇشدىل ئەيىلەپ، بەھرەمەند ئەتتىڭىزىلەر. سىزىلەرنىڭ تارتقان رەنجلەرىڭىزغە ئۆز-رە ئەيىتىپ، ئۆزۈمنى مىننەتدار قىلۇرمەن. يەنە قەدىمى رەسمى بۇدۇركىم، بىر شاھ كېلىپ، بىر شەھرىنى ئالسە، مال دۇنيانى خالايتقىدىن تەلەپ قىلماسۇنكىم، ئەل ئانى بەرمەكدىن دىشۋارلىقغە قالدۇرلەر. شاھ راھى كېلىپ خىزمەتمىزگە يەتسە، كىشۋەرنىڭ باج-خىراج بەر-مەكىنى قوبۇل قىلسە، يۇرت خەلىقلەردىن ئىھتىياجىنى رەۋا قىلىپ، ئىككى يىللىق خىراجىنى مەئاق قىلدۇق. شاھى ئالەمنىڭ بۇ يەڭلىغ ئەلتاقدىن كەلگەن سالىھلەر لۇتق كەرەمىنى كۆرۈپ، خاكى راھى بولدىلەركىم، غايەتسىز خۇلقى، نىھايەتسىز ئىنتىمالارنى كۆرۈپ، ئانىڭ شۇكرانەسىنى ئەيتۇرغە لال بولۇپ، دۇئا قىلماقغە ئاشۇفتە ھال بولدىلەر. بىر يولى شادلىق يۈزلەنىپ، يېقىن بولۇپ ئېردىكىم، ھەر-بىرىنىڭ جانى تەندىن چىققاي. بىر نەۋ بىلەن ئۆ-زىنى توختاتىپ، دۇئاغە قول كۆتەرىپ دىدىلەركىم، تاكى فەلەك ئۆزى خۇرشىدبەرقارار-دۇر. سېنىڭ تەختىڭ سىپەھرى ئۆزى قارار تافىپ، تەكپە گاهىڭ قۇياش بولغاي. بەخت-تالىيىڭ يۈزۈڭنى مەھرى تابان ئەيىلەپ، كۆڭلۈڭنى ئايدەئىگىنى نەما قىلغاي. جانابىڭ دەرگاھىغە كەلگەندە، قورقۇنچىدىن بەدھال ئىدۇكىم، سۆز ئەيتۇردا لال بولۇپ، سېنى ئۆزىگە شاھلار-دەك بىلىپ ئېردۇك. ۋە لىكىن ئۇلار بارچەسى قارا تۇفراقدەك، سېنى تەڭرى تەئالا نۇرى

فاك خەلق ئەيەلەپ-دۇر. سېنى شاھ ئىچرە ئانداغ ئافرىدە قىلىپدۇركىم، ئۆزگە خەلىقەلەر ئىچرە شاھ ئافرىدە قىلىپدۇر. ۋۇجۇدۇڭدا ياخشى خۇلقىنى كۆرۈپ، كۆڭلۈمىز ئىچرە قورقۇنچىمىز قالدى. جانابىڭدىن مۇنداغ خۇلقىنى كۆرۈپ ھەيرەتدە تەفەككۈر قىلغۇچ ھەيرەتتە ھەم ھەيرەت پەيدا بولدى. ئەۋسافلەرنىڭ ئانداغ كۆرۈلدىكىم، بۇ نەۋە ھېچ ئىنساندىن بولماغاي. تەڭرى تەئالا ۋۇجۇدۇڭنى مالائىك سۇفەت قىلىپدۇركىم، سەنسىز بىر دەم بۇ جاھان بولماغاي. ئەگەر سېنى رايسى ھىندى مۇنداغ بىلسە ئىدى، كېلىپ ھىندۇستاندىن پەرۋا قىلماس ئېردى. ئەگەر ئىجازەت بولسا، بارىپ ئەفۇ بىلەن لۇتفۇڭنى بايان ئەيلەي، ھەزىن خالتىرىنى شاد قىلىپ، قۇللۇقۇڭغە ياۋۇق قىلىپ، خاكى پايەڭدىن كۆزلەرنى مۇنەۋۋەر قىلىشۇن. ئىسكەندەر دىدى، مۇرادىڭلار نىچۈك بولسا، ماڭا ئاندىن ئۆزگە مۇراد ھارامدۇر. ئول سالەم-لەر جامائەتى دۇئا قىلىپ، يەر ئۇپۇپ، يولغە كىردىلەر. شادىمان بولۇپ، راھى ھىندىنىڭ قالىشىغە بەتكەن زامان، ئانى ھەم خۇرسەند قىلىپ، بارچە ھالەتدىن ئاگاھلىق بېرىپ، ئىسكەندەر بارگاھىغە بارماقنى ئىپادە بەردىلەر. رايسى ھىند مۇنداغ خۇشخەبەرنى ئاڭلاپ، غەملەر-دىن نىجات تاپتىكىم، گويا ئۆلۈككە ئابى ھايات يىتىپدۇر. ئوشۇل سالەملەرنى ئالدىغە سالپ، ئىسكەندەر ئاستانغە راۋان بولدى. يەنە ئىلگەركى تۆھپە ئەشىيالاردىن زىيادە ئۆزى بىلە ئالدىكىم، ئانىڭ ۋەسىقىنى تەقىر قىلغالى بولماس. ئوشۇل سالەملەرنى ئۆزىگە ھادى قىلىپ، ھىدايەت يولغە كىردى. ئۇلار ھەم رەھبەرلىقنى قىلىپ، ئىسكەندەرنىڭ خۇرشىد مەسەللىك لۇتقى ئىھسانى بايان ئەيەلەپ، ئانى زەررە يەڭلىغ ئۈمىدۇر قىلىپ، ئىسكەندەر دەرگاھىغە يەتتەلەر. دەرھال ئىسكەندەرغە خەبەر بەردىلەركىم، رايسى ھىندى سالەملەرغە ھەمراھ بولۇپ كېلىپدۇر. ئىسكەندەرنىڭ ھۆكىمىدىن دانالەر ۋە ئۇلۇغلار مەجلىسى ئارەستە قىلىپ، رايسى ھىندىنى ئالىپ كىردىلەر. رايسى ھىندىنىڭ بوينىدا قىلىچ، بىر قولىدا كەفەن يەنە بىر قولىدا ئۆلۈم جابدۇغىنى ئالىپ تۇتۇپ تۇرغاندا، ئىسكەندەر ئانى كۆرگەچ مادارا بىلەن ئالدۇرۇپ دىدىكىم، مۇنچە گۇناھ قىلماپ ئېردىكىم مۇنداق خارلىق بىلە بارگاھىغە كەلگەي، ئەھلى ھىكىمەتلەر ۋە سالەملەر بىلەن كەلگەنى كۇفايە قىلۇر ئېردى، دىگەندە قىلىچ بىرلە كەفەننى ئالىپ، ئەتىرام بىلەن ئىسكەندەر قاشىغە ئالىپ كەلدىلەر. ئىسكەندەر ئىسزار ۋە ئىكرام بىلە ئىززەت بېرىپ، قۇچاڭلاشپ سەربەلەند قىلدى. رايسى ھىندى ھەم ئىسكەندەرنىڭ ئاياغىنى ئۇپۇپ، يۈزىنى يەرگە قويدى. ئىسكەندەر بىسىيار ئىكرام بىلەن يوقارىراق تارتىپ دۇيەم بارە قۇچاڭلاشپ، رايسى ھىندى مەرتەبە تاپتى. قۇچاڭلاماقدىن كۆڭلى خۇش بولۇپ، كەلتۈرگەن پىشكەشلەرنى تارتىپ، ئىسكەندەر ھەم ئانى قوبۇل ئەيلەپ، شاھانە قائىدەسى بىلەن يوقارى ئورۇن كۆرگۈزدى. ھەر نىچۈك ۋاھىمەلەرنى قورقۇنچ كۆڭلىدىن ئالىپ، خاتىرىنى ھەر ئەندىشەدىن تىنچ قىلدى. يەنە ئول سالەملەر بىلەن ئەھلى ھىكىمەتلەرغە ھەم ئەۋۋەلىقىدەك رىئايە قىلىپ، بىسىيار ئىنئاملار ۋە ئىھسانلارنى قىلدى. تەكەللۇم بىلەن نەۋازىشلارنى ئەيلەپ، تامامى ھىندى ئىلىنى سەيد قىلىپ، ۋەفا كەمەند بىلەن قەيد ئەيلەپ، يۇمشاقلىق بىلەن بەزىمىنى تۈزۈپ، ئۇزاق كالاملارنى بايان قىلىشتىلەر. رايسى ھىندى ئىسكەندەرنىڭ بىقىياس لۇتقىنى كۆرۈپ، ئىلتىماس ئەيلەدىكىم، شاھى گەردۇن پاناھ بۇكشۇەرگە جامالىدىن زىننەت بېرىپ، بىر مۇنچە ئاي توختاپ، ھىندى مەملىكەتنىڭ تۇقراغىنى رۇشەن قىلغاي. بۇ كىشۇەر-دە بىسىيار غارايپىلار ۋە ئاجايىپلار باردۇر. يەنە مۇرغىزلاردا تۇرقە قۇشلار ۋە ۋەھشىلەر

ئول مۇرغىزلارلاردا باردۇركىم، فەراغەت بىلەن ئاندا نەچچە كۈن سەيىر تاماشا قىلغالى بىسىيار خوپلۇق باردۇر. يەنە قىش چاغى ھەم يىقىنلاشپدۇر. قىش كۈنلەردە قىلغۇلۇق ئىش-لارى بادە ئىچمەك ۋە ئەيىشى ۋە نىشات قىلماقدىن ئۆزگە يوقدۇر. خۇسۇسەن ھىندۇستاننىڭ قىشى خەلقىنىڭ تەبىئىيەتتە نىرۇز ۋە قىتتىنىڭ ئىشىنى قىلىدۇركىم، بۇلۇتدىن يام-غۇر ياغىپ، دەرەختلەردىن گۈللەر ئاچىلىپ، خۇش ھاۋاسنىڭ تەرا-ھۇتىدىن ئىسىغ-ساۋۇقى گەرد غۇبارى بولماس. قۇياش ھەمەلە ۋە قىتتى تەھۇل قىلغاندا، ھەرتەرەقى ئەزم قىلسە-لەر يۇرۇش قىلغالى بولۇر. لەشكەر تارتماقنىڭ ۋەقتى ھەم ئولدۇر. ھەر كىشى ئول ۋەقتىدا بىر تەرەقى كېتتى دىسە، ئاڭا يول بولسۇن دىسە بولۇر. ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىگە بۇ نۇكتە، ئۇسساپ قالغان كىشىگە سۇ خۇش كەلگەندەك خۇش بولۇپ، ئەرزىنى قوبۇل ئەيلەپ، خۇر-سەند بولۇپ دىدىكىم، قايسى تەرەفكە ئىختىيار قىلساق بىز ھەم بۇ قىش ئاندا قوشمىزنى تۇشۇرۇمىز. رايبى ھىندى دىدى: ھىندۇستاننىڭ پايتەختى دېھلى شەھرى باردۇركىم، ئوردانىڭ تۇشماقى ئاندا مۇناسىپراقدۇر. ئىسكەندەر دىدىكىم، سىپاھلەر شەھەر ئىچىرە سىخماس. لازىمدۇر-كىم، پىشەلەردە ئارامگاھ قىلغىلەر، ۋەگەر سېغىنسا ھەم مۇناسىپ ئەمەس. ئانىڭ ئۇچۇنكىم، رەئىيەتلەرگە ئاندىن ھەرەج يېتەر. بىر كىشى بىزدىن ئىلگىرى بارىپ، ئول شەھەردىن تاش-قارى يەرنى كۆرۈپ قويسۇن. يىراقراق بولسە ھەم ھىچ قۇسۇرى يوقدۇركىم، شەھەر خەلقى غەمگە قالمىغايلەر. يەنە رايبى ھىندى ئىلتىماس ئەيلەپ دىدىكىم، ئەگەر شاھى كىشۋەر كۈ-شاي ھۆكۈم قىلسە، ئۆزۈم بارىپ قۇچىلاپ بار ئىشنىڭ سەرەنجامىنى قىلىپ، شاھى جاھان فەناھى بىر ئارامگاھ كۆرۈپ قويايمەن. ئەگەر مۇنداغ بولماسە كۆڭلۈم قارار تاپماي، ھەر نەفەس ماڭا ئىزتىراپ پەيدا بولغۇسدۇر. ئىسكەندەر بۇ سۆزدىن شاد بولۇپ، مەرھەمەت ئەيلەپ، تەخت بىلەن تاجنى بەردى. يەنە خۇش قۇتارىد ساپادەك ئاتغە مۇرەسسەھىكار ئىگەر توقۇمى بىلەن گەۋھەرلەر بىلەن ئارەستە قىلغان زىن پۇش بىلەن مىندۇرۇپ، ھىندى تەرەفكىگە ئۇزاتىپ، ئۆزى ھەم ئول تەرەفكە ئەزم ئەيلەپ تۇردى. ۋەقتكى شاھ رايبى ھىندى ئول كىشۋەرگە يېتىپ، كىشۋەر خەلقىغە خۇش خەبەر يەتكۈردى. يۇرت خەلقى ھەم دۇشمەندىن ئامان تاپقانىنى بىلىپ، ھەممەسنىڭ كۆڭلى خۇش بولۇپ، ئىسكەندەرنىڭ لۇتىنى ئېسان قىلغانىنى بىلىپ، بەد دۇئالەرنى قىلىدىلار. رايبى ھىندى ئەلنى خۇش قىلىپ، ئىسكەندەرنىڭ جابدۇقىغە بېلىنى باغلاپ، بىرنىگار ئاتلىق پىشەدە ھەدنىھايەتسىز شىكار بار ئېردىكىم، ئارام باغدىن نىشان بېرىپ، خەد ئانىڭدىن لال بولۇپ، ھەيران بولۇر ئېردى. ئەتىرنەسەمى ئول پىشەدىن كېلىپ، تىرە تۇفراغىنى ئەنەبەر شەم قىلىپ، سەندەل بىلە ئەنبۇس ھەم ئاندا بار ئېردىكىم، ئانىڭ نەسمى دىماغىنى خۇشۇي قىلىپ، تامام پىشەنى مۇئەتتەر قىلۇر ئېردى. دەرەختلەرنىڭ ھەر بىرى باشنى كۆككە يەتكۈرۈپ، يافراغلار ئىچىرە بۇ قۇياش پىنھان بولۇپ كۆرۈنمەس ئېردى. چىنارلارى ھەم ئۆزىگە رەك بېرىپ، يافراغلارى پەنجەئى ئافتاپ-دەك تابان ئېردى. جۇزى بۇيان دەرەختلەرى فەلەككە يېتىپ، ھەر بىر جۇزى ئادەمنىڭ باشى ۋە يۈزىگە ئوخشە ئاسىلىپ قالغان ئېردى. ھەر دەرەختكىم جۇز بۇيا تەرەفكىگە مايىسل بولغان ئىرسە، ئانىڭ شاخلاردىن دارچىنى بولۇر ئېردى. زەيتۇن دەرەختلەرى ھەم فەلەككە مۇتتەسىل بولۇپ ئېردىكىم، چەرخ زەيتۇنى ئانىڭدىن خىجىل بولۇر ئېردى. ھەر نىچۈك دە-رەختنىڭ باشى كۆككە يەتكەن بولسە، ئاڭا تەك شاخى چىرماشىپ، ئۆزۈم خۇشەسى فەلەك

تەككىدىن ھۆكەرلەرنى كۆرسەتۈرلەر، ئۇشۇل تەككىم، شاخ ئۆزرە بەند بولۇپدۇر. گۇيا سەدرە شاخىغە كەمەند سالپىدۇر. خەزان فەسلىدە سارغارغان يافراقلىرى تۈشكەندە، فەلەككىدىن ھەر تەرەپ يۈزىمىڭ يۇلدۇزلاردەك كۆرۈنۈر ئەردى. بۇ دەرەختلەرنىڭ شاخلىرىدا قۇشلار ھەر قىسىم-دىن نەسرى تەبىردەك ئۇچۇپ سەيىر ۋە پەرۋاز قىلۇر ئېرىدىلەر. ئاندىن بىر سۈرۈك تۇ-تىلەر دىلكەش نەۋالەرنى چېكىپ، ھەر تەرەفدىن ھاۋا تۇتۇپ، شاخلىر ئۆزرە قونار ئېرىد-لەر كىم، ھەر بىرنىڭ جىسمى ياشل گۈلبۇن ئۆزرە مۇنقارى قىزىل گۈلدەك نامايان بولۇپ، قىزىل، ياشل ھەر تەرەفدىن كۆچەر ئېرىدىلەر. يەنە قارا قۇچقاچ مەسەللىك شارك دىگەن قۇشلار ھەر تەرەفدىن گۇيا بولۇپ، ھىندى تىلىدا شىرىن سۇخەن بىلەن تەكەللۇم قىلىپ، ئەتەس لىباسنى كىيىپ، بۆرك ئورنىغە تاۋۇسىدىن كىيەر ئېرىدىلەر. يەنە زىبىا جامال تاۋۇس-لارى خرام ئەيلەگەندە، فەلەك خەيلىدىن مىسالنى كۆرگۈزۈپ، ھەر تەرەفدىن مەسىت ناز جىلۋەلەرنى بېرىپ، بويۇنلارنى سىراھىدەك كۆرسەتىپ، لاجۇۋەرد بىلە زەر ھۆللەلەردىن نىشان بېرۈر ئېرىدى. نەزىرۇ بىلە دۇرراچ ھەم خرام قىلىپ، ھۇش نەقىدىنى ئەلدىن تاراج قىلىپ، سەرۋىلە تەرەفگە يۈرۈپ، ئۆزىنى ئالتۇندىن گۈل دەستەدەك كۆرسەتۈر ئېرىدىلەر. شۇبۇ پىشە-نىڭ شىمال ھەددىدە، سىندى دەرياسى، جەنۇپ ھەددىدە ھىندۇستان شەھرى باردۇركىم، ئول دەريادا بىر سائەتدە يۈز كېمە ھەر تەرەپ يۈرۈپ تۇرادۇر. يەنە مەشىق ھەددىدە بىرنى-تان بار ئېرىدىكىم، ئانىڭ ۋەسقىدە تىل ئاجىزدۇر. يول ئىچرە شەكەر قەند سۈيى شەرىبەت بولۇپ، بالچىق بىلە لايىلەرنىڭ ئورنىدا شەكەر ئېرىدى. يەنە مەخىرپ ھەددىدە ئېگىز تاغ باردۇركىم، ئانىڭ تۆرت فەسلى ياز فەسلىدەك خۇشبۇي، گۈللەرى كەم بولماس ئېرىدىكىم، ھەسەل ھەرىلەرى گۈللەرنىڭ شىرەسىنى ئالىپ، تاغ ئىچىنى ئەسەلدىن توشقارغاندۇركىم، ھەر تاشنىڭ تۈبىدىن ئەسەلى ئاقىن سۈدەك ئاقار ئېرىدى. ئول تاغ ئىچرە يۈزىمىڭ ۋەھشى جانۇۋارلاردىن قۇلان، بۇغى-ماراللىر شىكار قىلماق ئۈچۈن بارچەسىنىڭ ئاياغىدا شەكەر-دىن بەند سالغان ئېرىدى. ئول پىشەننىڭ ئەتراپىدا، ئۆزگە دەررەندە ھايۋاناتلاردىن بېدە ۋە بېھسپ ئوۋلاماغلىق ئۈچۈن بار ئېرىدى. بۇ پىشەننىڭ غايەتسىز يېرى ئوچۇق ئېرىدىكىم نەھايەت-سىز گۈللەر بىلەن سەبىزەزلىق ئىچرە ئىسكەندەرنى شاھ فۇرخەندەراي تۇشۇردى. سىپاھ لەش-كەرى ھەم ئول سەبىزەزادا تۇشۇپ، فەلەك بارگاھىدەك بارگاھى ئالى تىكىتلىر. ئىسكەندەر ئول يەرنى كۆرۈپ، خوشلۇقىدىن ھەر تەرەفكە ئىھتىيات بىلەن يۈرۈپ، بەسارەتلىك كۆزى بىلەن ھەر تەرەپ نەزەر سالپ، ئانىڭ ۋەسقىدە ھەيران قالدى. شەھرى ھەم ۋەسقىدىن تاشقارى خوپلۇق بابىدا ھەر تەرەپ باقىپ، كۆزلەر خىرە بولۇر ئېرىدى. لىكىن، ئىسكەندەرغە رايى ئانچىنپ قۇللۇقنى ئايان قىلىپ بەجا كەلتۈردىكىم، ئانى شەھرى قىلغالى بايان قىلماق قاسىردۇر. ئىسكەندەر بارچە ئىشلاردىن توختاپ، قىشنى ئول يەردە ئىشەت بىلەن مەشغۇللۇق قىلاي، دەپ جامى مەيىنى نۇش ئەتكەلى تۇردى.

ساقىنامە:

كىتۇر ساقى ئول ساغەرى زەرنىگار،
كى مەي لەئلىدىن بولدى گۆھەر نىگار.
كەرەكدۇر ماڭا زەر نىگار ئەمدى جام.
مۇخەننى تۈزەت نەغمەئى رىختە،
ئانى قىل ئۆزۈڭ بىرلە ئامەختە.

چۇ دەشتى نىگار ئىچرە قىلدىم مەقام،

كى بىرسەبىز شىرتىن يەنا ھىندى ئارا، مېنىڭ روزىگارمىنى قىلدى قارا.
كى بىر مۇاك ھىندى ئولدى نامىڭ يەنا، نەچچە كۆرسە مۈلكىدە ھىندۇ سوۋاد،
ئۇنۇتقاي كۆررۈنگەن زامان بۇ سەۋاد. ناۋايى نىلەر قىلدى جامىڭ يەنا،

ئول تاجىرى ھىكايەتمىكىم، سۇد سەۋداسىدىن ئۇلۇق زىيان باشىغە كەلدى ۋە جىم
گەر گۇشەسى فىراقىدىن جىگەر پۇركالەلەرى يۈزىن مۇنەققەش ۋە بىلمىدەكى
ئۆلۈملۈكى خالاس قىلۇر ئۈچۈن بەردى ۋە قۇتۇلغان ئۆلۈملۈك ئانىڭ
جىگەر گۇشەسى بەلكى نەقدى ئېردى

ئەدەم مۈلكىدە بىر سودەگەر بار ئېردىكىم، سودا ئىچرە بىسىار دانا ئېردى. بىر فەرزەندى بار ئېردىكىم، ئالەمدە ئانىڭ مانەند يوق ئېردى. ئانىڭ ئادەتى ھەر ئون كۈن بىر شەھەر-دە مەنزىل تۇتار ئېردى. بىر كېچە سودا ئۈچۈن يولغا كىرىپ، سودانىڭ تەدبىرىنى قىلىپ، دەشتلەرنىڭ ۋە دەريالارنىڭ سۆزلەرنى قىلىپ يۈرۈردە، قاراقچىلار كېلىپ، بۇ سودەگەرنى ئۇردى. سوداگەرلەر ئۆلۈم خەۋىدىن ھەر-بىرى بىر تەرەفكە قاچىپ كەتتىلەر. بۇ سودە-گەر ھەم جاننى قۇتقارپ قاچقاندا، ئوغلىنى ئۆزى بىلەن تاپمادى. جىگەر گۇشەسىنى تاپ-ماسلىقىدىن غەم زىدە بولۇپ، جىگەردىن ئاھلەرنى چېكىپ، بۇ غەمدىن يۈرەكى پارە بولۇپ دىدىكىم، ئاۋاررە بولماق-دىن ئۆزىگە چارەم يوقدۇر، قۇيۇندەك ھەر تەرەق ئۆزۈمنى ئۇرغۇم-دۇر. مۇرادىم بەيتۈلەھرەم تەرەفكىگە بارسام، بايابانلاردا سەرگەردان بولغاندىن خالاس بو-لۇرمەن. قاراقچىلار بۇلارنى ئۇرغاندا، مىڭ تىللا ئەشرفى بىلىدە مەھكەم قىلىپ، يول خى-راجىغە لازىم قىلۇرمەن، دەپ ئوغلىنى ئىزدەگەلى قەدەم قويدى. يۈرەك قانىنى كۆزلەردىن ئاقىزىپ، يوللارنى كېزىپ، فەرزەندىنى تەلەپ قىلىپ، يۈرۈپ، بىر كىشۋەرغە داخىل بولدى. جىگەر قانىنى يۇتۇپ، ئول شەھەر يىتىشى ھامان، بىر جامائەنى كۆردىكىم، ئۇلارنىڭ ئىلكىدە بىر كىشى ئەسىر تۇشۇپ، قان ئىچرە غەرق بولۇپ، باشىغە بىر جاللا قىلىچ تۇتۇپ تۇرادۇر. بانىس ئولدۇركىم، ئادەمنى ئۆلتۈردۈك، دەپ تۆھمەت قىلىۋىلەر، مۇنىڭ قانىنى مىڭ ئالتۇنغا بېرۇرمىز ۋە لىكىن ھىچكىم چىقماس ئېردى. بۇ سودەگەر كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى تانىماي، بېلىدىن ئالتۇننى ئالىپ بەردى. ئانى قۇتقارپ ئالغاندىن كىيىن كۆرسەكىم، ئۆزى-نىڭ ئوغلى دۇركىم، قاندا غەرق بولۇپ، رەنىگى مۇتەشەببىر بولغان ئېردى. ۋەقتىكى جىم-گەرنىڭ ياراسى پۈتكەندىن كىيىن دىدىكىم، ئەي، جىگەرنىڭ پارەسى، ئەھۋال-كىنى بايان قىلغىل. ئوغلى دىدى، ئول كېچە بولغان ۋاقىت بۇ كىم، مەن قاراقچىلارنىڭ ئىلكىدە مۇپتىلا بولغاندا، دۈشمەنلەر قەتلىمىغە قەس قىلىدىلەر. كىيىن باشىدىن كېچىپ ئەھد ئىتتىلەركىم، بۇ بىزنىڭ بۇرادىرىمىزدۇر، مۇنى ئۆلتۈرمەيلى، دىدىلەر. مەن ئول سەبەبىدىن ئۇلارغە تابىمە-بولۇپ ئېردىم، بۈگۈن ئۇلار بۇ كىشۋەرغە كېلىپ، بۇ جامائە بىلەن ئۇرۇشتىلەر. بىر فەقىر كىشىنى شاھادەتتە يەتكۈزدىلەر ۋە جامائە مېنى ئۆلگەن كىشىنىڭ بەدىلىدە ئەسىر قىلىپ ئالدى-لەر. بۇ ھالەتنى ھاكىمىغە مەلۇم قىلىپ، مېنى خۇن باھاسى ئۈچۈن قانلىققە تاپشۇردىلەر. ئومۇم قۇياشى زاۋال تاپقان چاغدا، سەن كېلىپ، ئىلكىدەكى ئالتۇننى بېرىپ، جان-مىنى ساتىپ ئالدىڭ. خالايتى بۇ ئەھۋالدىن خەبەر تاپقاچ، ئول يۇرتنىڭ شاھىغە خەبەر بەردى

لەر. شاھ ھەم ئاڭلاپ، بۇ سودەگەرنىڭ جەۋان مەردلىكىدىن ئاگاھ بولۇپ، يەنە ئۇل سودە-
گەرغە بۇرۇنقىدىن زىيادەرەك نەقدنەلەرنى بېرىپ، ئوغلىغە ھەم يۈزىمىڭ ئىلتىپاتلەرنى قىل-
دى. كەرەم يامغۇرى قايدا ياغسە، ئاخىر ئۇل يەردە گۈللەر ئاچىلغۇسىدۇر

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئارىستۇدىن سوئالى ئۇل بابداكىم، بىر ئەمەلغە
كىم بىر جەزادۇر. ئۇل ئەمەل تۇخۇمىغە بىر - بىرىدىن سەزادۇر
ۋە جەۋاپ مەھسۇلىنى كۆتەرمەك

يەنە ئىسكەندەر ئارىستۇدىن سورىدىكىم، ئەي ھىكمە دانا، ماڭا زاھىر قىلغىلىكىم، ھەر
ئىشنىڭ بىر خاسىيەتى باردۇركىم، ئەگەر بىر كىمەر سەدىن يامان ئىش كەلسە، يامانلىقىدىن
ئۆزىگە ئاڭا ئامانلىق يوقدۇر. ۋەگەر ياخشىلىق كەلسە، ئانىڭ جازاسى ياخشىلىق ۋە ئىقبال
يۈزلەنۇر. مۇنداغ زۇھۇر تاپقاننىڭ سىرىنى خاتىرىمىگە يەتكۈزگىل. ئارىستۇ دىدى، تەڭرى
تەئالا بۇ جاھان ئىچرە ھەرنىمەرسەنى كى خەلق قىلىپدۇر. ئاڭا خاسىيەت بەردىكىم، ئۇل
خاسىيەت ئىچرە بىر ھەقىقەت باردۇر. ئەگەر بىر ئىش قىلغان كىشىنىڭ ئۇل ھەقىقەت بىلىمەك
كە قابىل بولماسە، ئۇل ئىشنىڭ زوھۇر تاپماقچى ئەبىس بولۇر. بەشىر خەيلىنىڭ جاھىللەرى
ھەر ئىشنى قىلماقغە خاھىش قىلۇرلەر، ئەگەر بىر ئىشىدا نەفە بولماسا، ئۇل ئىشنى قىلغا-
لى ئۇناماس. تىغىل يا دىۋانە ئانى قىلۇر. مەنئەتەتسىز ئىشلارنىڭ زاھىر بولماق مۇمكىن-
ئەمەسدۇر. ۋە لىكىن ئاقىللار بىر ئىشنى تەفەككۈر قىلماي قىلماس. ھەر قاچان فىكىر تەئە-
مۇل بىلەن ئاقىللار بىر ئىشنى قىلسە، ئەجەپ ئېرىمەسىكىم، تەڭرى تەئالا ئۇل ئىشىدىن مەنئە-
ئەت بەرسە كېرەك. كۆرمەك دە خاھى ياخشى بولسۇن، خاھى يامان ئىشنىڭ ئۈچۈنكىم، بارچە
ئافەرىش بىر - بىرىگە لازىم ۋە مەلزۇمدۇر. ھەر قايداغ ئىشنى سەزاۋەر ئەمەس دىمەسۈنكىم،
بىر زەرەرنىڭ ھەركەت قىلغانى بېكار ئەمەسدۇر. ئانىڭ ئۈچۈنكىم، ھەر زات يا سوفات يا
ئەفتالىكى سابىت بولۇپدۇر. ئانىڭ زىمىنىدا بىر خاسىيەت باردۇركىم، ئۇل خاسىيەتتە بىر
ھەقىقەت باردۇر. ۋە لىكىن ۋەقىتىكى تەڭرى تەئالا خەلقنىڭ ئەفتالىنى ئافىرىدە قىلغانىدا،
ئانىڭ ھەقىقەتىنى خالايتىنىڭ كۆزىدىن مەخنى قىلىپدۇر. ئاڭا ئوخشەكىم دېھقان زىرائەت
گاھىغە ئۇرۇغنى ساچىپ، ئورار چاغىدا، بۇغداينىڭ ئورنىغە ئارفەنى ئورماس، ئەگەر ئارفە
ساچىسا، بۇغداي ئورۇماس. كىمەرسە ئى قىزىل مۇرچنى ئېكىسە، ئاندىن ئاچىسىغىنى تاپار.
ۋەگەر نېشكەرنى ئېكىسە، شەكەرنى ئالۇر. ھەر ئىشنىڭ ياخشىسى ۋە يامانى باردۇركىم، ۋە-
گەر ياخشى قىلىقىنى زاھىر قىلسە، ياخشىلىقىدىن بەھىرە تاپار، ئەگەر يامان-
لىقنى قىلسە، يامانلىق كۆرەر. ئەگەر بۇ قائىدە بىلەن ئىشلار مۇختەلىق بولسە، ئادالەت تە-
رىقىدىن ئۆزىگە ياخشى - ياماننىڭ ئارىسىدادۇر، دەپ بۇ نۇكتەنى شافىنى ئارىستۇ بايان قىلدى.
ئىسكەندەرغە ھەم بۇ سۆز كۇفايە قىلدى.

ئىسكەندەرنىڭ قۇياش تۇن زۇلمەتى زىكىباردىن چىقىپ، كۈن ساسى نەمىرۇزغە كىرىپ، گەندەك ھىندۇستان سەۋادىدىن چىقىپ، چىن كىشۋەرىغە كىرگەنى ۋە خاقانى چىن ئانىڭ قۇياشدا كەرەمخۇيلۇق بىلەن تىغى جاھانگىرلىك تارتىپ كىلە- دۇرغانىن ئىشتىپ، مەقابىلەسىدە زەررەدەك بىمىساپ چىرىك يىغىپ، ئاغا موۋافەقەتقە ئەلچى يىمىرىپ، نامۇۋافىق جاۋاپ تاپقانى. ئول جەھەتتىن ھىساپلىق چىرىكى زەررە خەيلىدەك قوزغالىپ، ئۆزى تەدبىر ئىشەن زەررە قويماغانى

ئول ناقل نۇكتە سەنچ نۇكتە نەقىلە كۆپ رەنجىلەرنى تارتىپ، بۇ يەڭلىغ دىدىكىم، ۋەقتىكى ئىسكەندەر ئول تۇرۇپ مۇرغىزار ئىچرە قىش كۈنى ئارام ئالىپ، ئۆزى ھىندۇغە كىشۋەر ئارالىق قىلىپ، مەجلىس ئارا بولدى. گاھى شەھەر ئىچرە ھاھمام ئۇچۇن ئىمارەت- لەردە بادەنۇش بولۇپ، رايىنىڭ قەسرىغە كىرىپ، تەرەفى بىلەن مەي ئىچمەكنى ئاغاز قىلۇر ئېردى. گاھى پىشەلەر ئىچرە شىكار ئەيىلەپ، شىكار ئىچرە مەيىنى ئىختىيار قىلىپ، يولبارسلارنى ئۆلتۈرۈپ، فىللار ۋە كەرىكلەر ۋە كەركىدانلارنى سەيىد قىلۇر ئېردى. گاھى دەرياغا كىرىپ، بەزم ئەيىلەپ، كېسەلدە ئۆلتۈرۈپ، بالىقلەرغە تور سالىپ، تاماشاھ قىلۇر ئېردى. گاھى نىستان ئىچرە ماكان تۇتۇپ، يولبارسىدەك بۇغى بىلەن ماراللارنى تۇتۇپ، مەي بىلەن نىشكەرنى كىرەك قىلۇر ئېردى. گاھى قۇياشدا كە ئەرۇج قىلىپ، ئەسەل تاغىغە چىقىپ، مەي بىلە خۇشەل بولۇپ، ئەسەلنى لازىم قىلۇر ئېردى. گاھى شاھانە قائىدەسى بىلەن خىرگاھىلەر ئىچرە جورگ تۇزۇپ، نەغمە ۋە سورۇد بىلەن بارگاھىغە ھەشەم بېرىپ، سىراپەردەلدە مەي ئىچىپ ئولتۇرۇر ئېردى. گاھى ئالىملار بىلەن ئولتۇرۇپ، ھەر ئىلىم- دىن كىتاپلەرنى كەلتۈرۈپ، دەقىق بەھىسلىرىنىڭ ھەقىقەتىغە يىتىپ، مەجھۇلنى مەئلۇم قىلۇر ئېردى. بۇ يەڭلىغ كىچىك ۋە كۈندۈز باھار فەسلىغىچە قىشنى چىقارپ، ئافتاپ جاھان تاب شەرق بۇرچىغە تەھۋىل ئەيىلەپ، ئالەمنى رۇشەن ئەيىلەدى. يەنە ئىسكەندەر خۇرشىد زەرەخ- شاندىك جاھان مۈلكىنى فەتىھ قىلماقچە چەمەندەك بەزمىنى يىغىپ، خىتاي بىلە چىنغە ئەزم قىلماقنى جەزم قىلدى. يەنە لەشكەر دەرياسىغە جۇش تۇشۇپ، جەڭ كوسىنى كۆتەرىپ، ھىندۇستان مەملىكىدىن چىقارمىز، دەپ ئول كوسىنى چالىپ، ئول مەملىكەتنىڭ گەردۇ كۈشە- سى قالماي ھەممەسىنى فەرمانبەردار قىلىپ، چىن شەھرىگە يۈرۈپ، ئەلەمنى چەكتى، ۋەقتىكى ھىندۇستاندىن چىقىپ، چىن كىشۋەرىنى ئارامگاھ قىلۇرمىز، دەپ بارۇردا يولنىڭ ھەر تەرە- فىدەكى شەھەرلەرنى ئالىپ، ئۇلۇغ شاھلارغا لەشكەر يىبەرمەكى ئىھتىياج يوق ئېردىكىم، بىر نەۋە بىلەن شاھلەر يالبارپ، نامە بىلەن كېلىپ، پىشكەشلىرىنى تارتىپ، ئىسكەندەرنى كۆرۈپ، خاك دەرگاھىنى تەكشۈرگەھ قىلۇر ئېردىلەر. ئىسكەندەر ھەم شاھلارغا ئىسناپەت قىلىپ، توختاماي ئىلگىرى يۈرۈپ، يول تاماسىنى قىلىپ، تا چىن سەرھەددىنىڭ جايىغە يەتتى. خاقان ھەم بىلىپ ئېردىكىم، ئىسكەندەر ھىندۇستاندىن سەلدەك چىقىپ، چىن تەرە- فىگە مەيىل قىلدى. ئەدەددىن فۇزۇن لەشكەرنى يىغىپ، ياراغ- جابدۇغىنى راستلاپ تۇرار- مىز، لىكىن، دۈشمەنلىقنى ئاشكارە قىلماي، خۇسۇمەت ئىشنى ئىختىيار قىلماي، ئەلچىدىن

سلىق سۆزلەرنى يىبەرىپ، ياراشماق تەرىقىنى قوبۇل قىلىپ، سۇلھى قىلماقدىن ئاراغە سۆز سالۇرمىز. ئەگەر بۇ سۆزنى قوبۇل تۇتسا، دوستلۇق تەرىقى بىلەن مەئاش قىلىپ ئۇزاتارمىز. ئەگەر بۇ ئىشىمىزنى مۇناسىپ كۆرمەسە، ساۋۇق تۆمۈرنى ئۇرغان بىلە يۇمشاماس، ئۆزۈمىزنى ئاجىز تۇتماي، چېرىك تارتىپ، جەڭ تەرىقىنى تۈزەرمىز، دەپ تەدبىر بىلە مەسلىھەتلەشپ، ئىسكەندەرنىڭ ئەھۋالىنى سىناغالى دانا بىر ئەلچىنى يىبەردىكىم، ئەلچىگە رەزىلىك ئىلىمىدا دانىشمەند ئېردى. مەخفى سۆزلەرنى ئول قاسىدغە تۇتتۇرۇپ، ۋەقەنى قاسىد ئىسكەندەرنىڭ دەرگاھىغە يېتىپ، ئانىڭ ئەندازەسىز ھەشەمەتچە نەزەر سالىپ، لەشكەرنى كۆردىكىم، يۈز يىل قىياس بىلەن ئانىڭ ھەددى نىھايەتنى تاپماس. يەنە ئورداسىنى كۆردىكىم، بۇ فەلەك چەترى ئانىڭ كەمتەرىن خىرگاھدۇر. يەنە ئانىڭ سەرەنجامىنى كۆرۈپ، ھۇشىدىن كەتىپ، پات ھۇشىغە كەلمەدى. ئول دەرگاھغە ئۆزىنى توفراق قىلىپ تاشلايدى. ئول دەرگاھنىڭ خادەملەرى بۇ ئىشنى كۆرۈپ، كەلگەننى ئىسكەندەرگە ئەرز قىلدىلەر. ئىسكەندەرنىڭ فەرمانى بىلەن قاسىدىنى كەلتۈردىلەر. قاسىد ھەم دانالىقىدىن يىلدام يۈرۈپ، تۇفراقغە يۈزىنى قويۇپ، تەختنىڭ ئالدىدا جاي بەردىلەر. ئىسكەندەر ئۆزىنى ھەر تەرەپ مەشغۇل قىلىدى، تاكى ئانىڭ كۆڭلىدە ئىزتىراپ تەسكىن تاپغاي. ئىسكەندەر ئۇزاقراق توختاپ دىدىكىم، ئەمدى ئەرزىڭنى بايان قىلغىل. قاسىد ھەم كۆپ دۇئالەر قىلىپ، خاقانىڭ يىبەرگەن پەيغامىنى بۇ تەرىقە بايان قىلدىكىم، ئەي شاھى نامۇەر، بۇ كىشۇەر تەرەفگە ئەزم قىلغانىڭ، خۇرشىد جاھان تاب چەرخى ئەخزەرغە چىقىپ، ئالەمنى مۇنەۋۋەر قىلغۇسىدۇر. بۇ مەئنىغە بائىس نىدۇركىم، بۇيان كەلمەكنىڭ ئەزىمى قايسى خىيالدا كېلىپدۇرسەن؟ ئەگەر دوستلۇق ھەسىيەتتىن كەلگەن بولساڭ، دوستلۇقتا مۇنداق ئىشنى ھىچكىم قىلماسكىم، سەندەك ئۇلۇغ پادىشاھ لەشكەرنى تارتىپ، بىزنىڭ يۇرتۇمىزنى ئالىپ، ئۆزىگە جىلۋەگاھ قىلغاي. ئەگەر دۇشمەنلىك قىلغالى كەلگەن بولساڭ، بىزدىن نىچۇك دۇشمەنلىكنى كۆرۈپ، بىزگە ئاداۋەت قىلغۇرسەن. يەنە بىزگە يىرىك سۆز بىلەن يىبەرگەن قاسىدىڭنى ئۆزۈرە ئەيتىپ، سالامەت ئۇزاتىپ ئېردۇك. ئاندا دەپ ئېردىڭكىم، چىن مەملىكەتمىنىڭ خىراجىنى ئالىپ كەلسۇنىكىم، شاھ دارا بۇ ئالەمدىن كېتىپ، تەخت - تاجى ماڭا قالىپدۇر. ئاندا مەن دەپ ئېردىم، ئەگەر دارا بۇ ئالەم غەددارىدىن كەتكەن بولسە، سەن بۇ دەھىردىن ۋەفا قاندىدەسسىنى كۆرگىل ۋە لىكىن ئانىڭ بىرلە مېنىڭ ئاراسىدا مادارا بىلەن سالاھلىق ئىشىمىز بار ئېپىردى. ئانداغ ئەمەس ئېپىردىكىم، ماڭا غالىپ كېلىپ، خىراجىغە تالىپ بولغاي ئېپىردى. ئەگەر سەن ھەم ئانداغ سۇلۇك قىلغىلىكىم، پادىشاھانە بىر - بىرى بىلەن ئىككىمىز جەڭ ئەسبابىنى تۈزۈپ، شىددەت ئايۋانىنى ئىگىز قىلىپ ئاداۋەت قىلماسمىز. ۋەگەر بۇ ئىشقا رىزا بەرمەسەڭ، مۇقەررەر بولغان ئىش ئالدىغە كەلسە كۆرەرمەن، دەپ ئەيتىپ ئىبەردىپ ئېردىم، ئەمدى ھەم سۆزۈم بۇدۇر. ئۆزۈڭ دىگىلىكىم، بۇ سۆزدىن ئۆزگە سۆز بارمۇ ئېپىردى؟ بۇ سۆزدىن ئىنكار قىلماسەن، مۇندىن بۆلەك سۆزۈم ھەم يوقدۇر. ئەلھال سۇلھ بىلەن يانساڭ، مېنىڭ ھەم سۇلھ بىلەن نەچەند سۆزلەرىم باردۇر. ۋەگەر ئاداۋەت ئىشىدا گۇفتەگۇ ئەيلىپ، ماجرا تۈزسەڭ، مېنىڭ ھەم بۇ ئىشدا جەڭ ئەسبابىدىن كەملىكىم يوقدۇر. چېرىكىم نىڭ، ياراغلارنىڭ ھەددى ئىمكانى يوقدۇر. ئەھلى ئايال ئۈچۈن ۋە يۇرت ئۈچۈن تاكى

جانبار جەڭ قىلىشىدىن كىشى ئاجىز كەلمەس. ۋە لىكىن، ئىككى پادىشاھ ئاداۋەتنى زاھىر قىلغاندا، مەلۇم ئېمەسكىم، قايسى زەھەر تاپىپ، يەنە بىرىگە شىكەست بەرگەي، بۇ ھەرق كىشىنىڭ پىشانەسىدە خەت قىلىپ قويغان ئەمەس دەيدۇ. كىمەرسە ئى جەڭ ۋە جىدەلىدىن قانچە يىراق بولسا، شاھلەر قانداق سەدە شۇنچە يىراق دەپ قاسىد بۇ سۆزلەرنى ئەيتىپ، جاۋابغە كۆزنى يەرگە تىكىپ ئولتۇردى. ئىككىدەر ئول پەيغامىدىن تەبەسسۇم قىلىپ، گۆھەر فەشان تەكەللۇم بىلەن دىدىكىم، شاھلىق ۋە جاھاندارلىق رەسىم - قانداق سەدە مېنىڭ بىرلە خاقانى چىن ئۆزىنى بارابەر تۇتسە، تەئىن بىلىگىلىكىم، بۇ غەلەتدۇر، ھەركىمە - سەگە ئافرىدە كار چاغان ۋە فەرۋەردىگار ئالەمى ياندىن ئاگاھلىق بەرسە، شاھلىق بۇ جاھاندارلىقنى ئول بىلۇر. ئەگەر شاھغە يۇرتلەر بىلەن ئىتبار بولسا، مېنىڭ كىشۋەرىم ئانداغ ئىككى داراچە باردۇر. ۋەگەر شىجائەت ئىتبار بولسا، ئانىڭ ھالىدىن ئاڭلاغان بولغايىمەن. جەڭ قىلماقغە راغىپ بولغاندا، مېنىڭ شەۋكەتم ئانىڭ شەۋكەتىدىن كەم ئېردى، بەلكى ئوننىڭ بىرى ئېردى. ئانداغ ئەنى ئاجىز قىلىپ ئىپتىدائىم، خىلايىتىم كۆرمەگەن بولغاي. ئاخىر ھالدا ھەم تەڭرى تەئالا نۇسرەت ماڭا بەردى. ئەگەر شۇبۇ سۆزۈم مۇسەل - لىم تۇتسا، نالايىق سۆزلەرنى ئۆتۈنۈپ، ئۆزىنى بۇيرۇغۇمغە كىرىپ كېلىپ، ئاجىزلىقىمنىڭ ئىزىنى شافائەتخاھ قىلسۇن. بى قەدرى ئىمكان رىئايەتلەرنى قىلىپ، سەرەفرازلارنىڭ قاتارىدا قىلۇرمەن. ۋەگەر مۇنى مۇسەللىم تۇتسا، جەڭ كىۋى كۆرگۈزۈرمەن. راستلىق بىلەن بۇ سۆزلەرنى بايان قىلىدىم. مېنىڭ رەسىم راست سۆزلەمەكلىكىدۇر. سۆزۈمنى بايان قىلىپ بولدۇم، خاقانغا بارىپ ئەيتىغىل. سەن بارغۇنچە ئەزم ئەيلەپ، ئاھىستە - ئاھىستە كەلسۈم دەيدۇ، يىلدام راست جاۋابىنى كەلتۈرگىل. جاۋاب بەرمەكلىك راستلارنىڭ ئىشىدۇر. ئەگەر ئەمىرىمىدىن بويۇمىنى تولغاساڭ، كۆرەرمىزكىم، بۇ فەلەك شۇئەدە باز نە ئويۇنلارنى ئوينار. ۋەقتىكى قاسىد بۇ يەڭلىغ سۆزلەرنى ئىشىتىپ، ئاشۇقتە ھال بولۇپ، يولغە كىردى. مۇنداغ دەردغە داۋا تاپماي، ئۆز خانىنىڭ دەرگاھىغە يۈز قويدى. خاقاننىڭ خىتابىغە ئىسكەندەرنىڭ جاۋابىنى نىچۈكىم مەجلىسدە ئوقۇپ ئېردى، باشىدىن - ئاياغىغىچە بايان قىلدى. خاقان ئىسكەندەرنىڭ شىجائىتىنى گۇمان قىلغاندىن زىيادەرك بىلىپ دىدىكىم، ئەگەر قاشىغە بارسا، مۇنداغ جاۋابىنى بېرەدۇر، دەپ مەردانە ئاداۋەتكە بېلىنى باغلاپ، ئىسكەندەرنىڭ كېلەدۇر - غان ۋەقتىنى چاغلاپ، خىتاي مۈلكىدىن چېرىكى يىغىپ، ئول چېرىك ئاتا يۇرتىدىن ئېردى. سىپاھلارنىڭ ئەدەدى يۈلدۈزلارنىڭ ئەدەدىدىن زىيادە بەلكى تۇفراق قۇمىدىن ئارتۇق ئېردى. توققۇز يۈزىنىڭ تىيراندارلاردىن بار ئېردىكىم، دۇشمەن ئىچرە يامغۇر ياققاندا ك ئاسماندىن ئوقلارنى ياغدۇرۇر ئېردىلەر. ئۆزگە سىپاھلارنىڭ ھىسابى يوق ئېردىكىم، بارچەسىنىڭ لىباسى زەربەفت ئۇلۇغ مائىنلاردىن ھەممەسى ساۋۇت كىيىپ، ناۋەك ئەنداز شەمشەر باز ئېردىلەر. ئاتلانغاندا، ھەربىرى بىر گۈلدەمە بولۇر ئېردى. بۇ يەڭلىغ سىپاھلەر ياساپ، چىن شەھرىدىن ئىسكەندەرنىڭ ئوتتۇرىسىغە چىقىپ، ئابا قىلماي، لەشكەرنى تەرتىپ بىرلە ئارەستە قىلىپ، چۆرەسىدە خەندەق قازدۇرۇپ، رىئايەتلەرنى قىلىپ، جەڭنىڭ قانداق سەدەسىنى تۈزدى. لىكىن، خەندەقنىڭ ئۇزۇنلۇغى ئونبەش ياغاچلىق دەۋرەسى بولۇپ ئېردى. ئىچىدە مەھكەم قورغان ھەم قىلىپ ئېردىكىم، ئانىڭ تاش دەۋرەسى ئىككى قاتار ئارابە قويۇپ،

ھەر ئارابەنىڭ تۆپەسىدە ياغاچلارنى بەركىتىپ، بىر-بىرىگە بەند قىلىپ، ئارقەسىدە تىپىر ئەندازلارنى ۋە مىلتىقچىلارنى ئولتۇرغۇزۇپ، يەنە خەندەقنىڭ ئالدىدا قالسىن موندۇنى تىكىپ، قورغاننى بۇ سۇفەتلىك بەركىتىپ، ئۆزى لەشكەرنىڭ سەردارلارى بىلەن ئاندا كىردى. ئەقىسە، ئىسكەندەر چىن تەرەپكە ئەزم ئەيلەپ، خاقان ئۆزى بەركىتكەن قورغاننى يىراقىدىن كۆرۈپ، دەشت ئىچىرە لەشكەرنى ياساپ، ئانداغ ئارەستە قىلدىكىم، تەئرىپىغە راست كەلمەس، لىكىن لەشكەرنىڭ تولاللىقنىڭ قانچە دىسە، شۇنچە بار ئېردى. ھەممەسىنى لۇتقىلار بىلەن مال بېرىپ، كۆڭلىنى خۇش قىلدى. زىننەت بىلەن مەھكەم بولۇپ، بىر سۈرەن سالدەلەركىم، فەلەك تاقىغە زىلزىلە تۈشتى. ئىسكەندەرنىڭ شىددەت بىلەن كەلگەنى يەنە سۈرەن سالغاندىن خاقاننىڭ كۆڭلى ۋەھىمناك بولۇپ كۆردىكىم، ئىسكەندەر لەشكەرى بىلەن ئەجەپ شىجائەتلىكدۇرلەر. كەچ بولغاندا ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرى زورۇرەتتىن ھەر بىرى ئۆز جايىدا ئارام ئالدىلەر. ئىككى لەشكەر جەڭ قىلماقنى زاھىر قىلماق ئۈچۈن، ھەر تەرەپتىن تەلەپكە چىقتىلەر. يەزىكىچىلەرى ھەم بىر-بىرىنىڭ ئارقەسىدىن كەم يولمادىلەر. ئىسكەندەر مۇنداق خىيال قىلدىكىم، تاڭ ئاتقاندا، لەشكەرگە ئارايىش بېرىپ، ئىمكان-نىڭ بارىچە ياساپ، توختاماي دۈشمەن تەرەپكە يۈرۈپ، كارساز ئەيلەپ، قىيامەت كۈنىنى ئاشكارا ئەيلەگەي.

ئىسكەندەرنىڭ بۇ مەسلەھەتىنى ئەھلى ھىكمەتلەر ئاڭلاپ كېلىپ، ئىسكەندەرگە مەنى قىلدىلەر. دىدىلەركىم، تاڭلا ئۆگۈنلۈككە ھايال قىلماق كىرەككىم، جەڭ ئىشىغە نەھس يۈلدۈزلەرى تولۇد قىلىپ، ئۇلارنىڭ نەزەرگاھى بۇ ئۈچ كۈن ئىچىرە بىز بولۇرمىز مۇناسىپ ئولتۇرۇكىم، شاھى ئالەم ئولتۇرۇپ، نەھس يۈلدۈزلەرى ئۆتۈپ كەتكەي. ئۆزلىرىنىڭ ئىقبال لارى تولۇد قىلىپ، بۇ ئىشدا نەھايەتسىز ئىقبال يۈزلەنگۈسىدۇر. بۇ سۆزۈمىزدە ئەگەر خىلاق بولسە، ئۈچۈنچى كۈنى شاھ ئالەم جەڭ ئىشىنى ئارەستە قىلسە، ئۈمىد ئۆلكىم، دۈشمەنلەرگە شىكەست بېرىپ، خاقاننىڭ شەۋكىتىنى قارا تۇفراق بىلە پەست قىلغاي، دىگەندىن كىيىن ئىسكەندەر ئول سۆز بىلەن شۇك ئولتۇرۇپ، ئاداۋەت شۆئەلسى ھاۋا تۇتمادى. خاقاننىڭ لەشكەرىگە ھەددىدىن ئارتۇق ئىزتىراپ پەيدا بولۇپ قالىدىكىم، خىتايىنىڭ سىپاھلارى، ئىسكەندەرنىڭ لەشكەرنىڭ شەۋكىتىنى كۆرۈپ، ھەممەسىنىڭ ئاراسىدا قورقۇنچىدىن ئاشۇق پەيدا بولدى. خاقان قانچە لەشكەرگە قۇۋۋەت بەرسە، ئۇلارنىڭ ۋەھىمەسى تۈزەلمەي زىيادە بولۇپ كېلۇر ئېردى. ئىش بۇ يەرگە يەتتىكىم، جەڭ قىلماقتىن توختاپ، سۆزنى زاھىر قىلماق ئۈچۈن ئارادە كىشىلەرنى قويدىلەركىم، ئىسكەندەر دىلاۋەرلىكىدە كامكار كېلىپ، يۈرەكلىكىدە ھەم شىر غەرراندەك جاھانگىرلىكنى ھەۋەس ئەيلەپ، دىگەن ئىشنى قولغىغا ئالادۇر. بۈگۈن ئىختىيار قىلسە، ھەر قايان يۈرۈپ، كۆڭلىدەكى غەزەپنى قولغىغا كەلتۈرۈپ بىرۈرمىز. قايسى مەملىكەت تەرەپكە چېرىكىنى تارتاي دىسە، ئانىڭ بوينىغە ئول كەمەند بەند بولغۇسىدۇر. ئول كۈنكى دارا بىلەن سوقۇش قىلىپ ئېردى، ئاندا تەدبىر بىلەن جەڭ قىلىپ، ئانىڭ ئىقبالغە شىكەست بېرىپ ئېردى. بىزنىڭ لەشكەرىمىزنىڭ جاھ ۋە ھەشەمى بىلەن شەۋكەتى داراننىڭ ئوننىڭ بىرىچە يوقدۇر. يەنە ئۆلكى ئىسكەندەر ساھىپى قران ۋە فەھلۋاندۇر. مۇنىڭدەك كىشى بىلەن ئاداۋەتتە كۈشىش قىلماق ھىسابغە راست كەلمەس.

ئانىڭ بىرلە جەڭ قىلماقنىڭ لاپىنى قىلماق بەھۇدەدۇر، دەپ ئانچە ئۇلۇغلارنى شافائەتخۇاھ ئەيلەپ يەبەردىلەركىم، خاقان ئىسكەندەرغە ئىتائەت قىلغاي. ئانىڭ ئۇچۇنكىم، خاقان ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا زەئىپدۇر. ھىچ بابدا ئاڭا ھەرنى بولالماستىن كىمەرسە ئانىڭ بىرلە ئۇرۇش دەئۇاسىنى قىلسە، ئانىڭ قىلىچىدىن ئامان تاپماس. ھەركىم ئاقىل بولسە، ئۆز قەسدىنى ھەگىز قىلماس. فەرمانىنى تۇتۇپ، خىراج بەرمەكنى قوبۇل ئەيلەپ، تەخت - تاجىنى ئىسكەندەرغە مۇسەللىم تۇتغاي. مەللۇ ھەم نىمە ئىشلارنى قىلغان بىرلە جازاسىنى تارتتى. ئوغلى فرۇز شاھ ئىتائەت قىلغان ۋەجھىدىن تەخت - تاجىنى تاپىپ، ئىتبارلىق بولدى. رايى ھىندى ھەم ئاجىزلىقنى زاھىر قىلغاچ، بۇ ئەسەردە كىشىۋەر ئارا بولۇپدۇر. ئەگەر خاقان ھەم قاشىغە بارسە، خىزمەتنى قىلسە، تاج - تەختىنى بەرقارار قويۇپ ھەم يۇرت ئىشىنىڭ ھەممەسىنى قولغە ئالۇر. بۇ ئىشدىن ئۆزگە نەرسە ۋۇجۇد تاپسە، بۇشايمانلىق سۇد بەرمەستىن، دەپ ھەربىر جامائە فىرقە بولۇپ، بۇ سۆزنى ھەر يەردە گۇفتىگۇ قىلىۇر ئىپىدىلەر. بىر كىمەرسە خاقاننىڭ مەھرىمى خاسلەرىدىن خاقاننى غەيىرىدىن خالى كۆرگەندە ئولتۇرۇپ زار - زار يىتىلاپ دىدىكىم، خالايمىقە ئەجەپ بىر ئىش تۇشۇپدۇركىم، ھىچكىم ئول غەمدىن خالى ئەمەستىن، دەپ ئىشتىكەنمى ئالىپ قالماي ھەممەسىنى بايان قىلدى.

ئاندىن كىيىن خاقانغە دىدى: ئەي شاھى جاھان، نىمەرسەنى نىكى ماڭا تەھقىق بولۇپ ئىپىدى. ھەممەسىنى سېنىڭ خىزمەتىڭگە مەئلۇم قىلدىم. ئىنەنسەڭ مۇنىڭ فىكىرىنى قىلغىل. خاقان ھەم بىردەم ئەندىشە قىلىپ بىلدىكىم، بۇ كىشىنىڭ سۆزىنىڭ ھەممەسى راستدۇر، دەپ ئۆز ھالىنىڭ ئىشىتە مەشغۇل بولدى. ئۆزگە خەلق ھەم بۇ كىشىنىڭ دىگەننى راست بىلىپ دىدىلەركىم، چىنى ئاياق بىلەن رۇمنىڭ سەنگى خارەسى رۇبەرۇ بولغاندا، چىنى ئاياق ئول تاشقە قاچان تەڭ بولۇر. ھەرقانچە تەفەككۇر بىلەن قىياس قىلىپ باقساق بىلۇرمىزكىم، ئىسكەندەرنىڭ شەۋكىتىدىن خاقان شىكەست تاپىغۇسىدۇر. ئەگەر ئەھلى چىن ئىسكەندەر بىلەن ئاداۋەتنى ئاشكارە قىلسە، ئوز ئاياغىغا تاش بىلە ئۇرادۇر. بۇ ئىشدا خاقانغە غەم پەيدا بولۇپ، تاڭ ئاتقۇنچە ئۇيقاسى كەلىدى. سەھەر ۋاقتىدا، بىر راست مەسلەھەتنى تاپىپ، غايىپدىن بىر نىقابىنى ئالىپ، كۆڭلىگە ئەقلى ئەندىشەسى پەيدا بولۇپ، ئول مەھرىمىخاسنى كەلتۈرۈپ دىدىكىم، بارگاھىمنىڭ چۆرەسدەكى خالايمىقنى قوغلاپ، سىراپەردە لەردىن ئۆتۈپ، بۇ ئىشكىگە كېلىپ ئولتۇرغىل. لىكىن، خالايمىقە دىگىلىكىم، بۇگۇن خاقان قاشىغە ھىچ كىمەرسە كىرمەسۇنكىم، كۆرۈنۈش يوقدۇر، دەپ بۇگۇن ئاقشامغىچە بۇ ئىشكىمنى ساقلاغىل. بىر مەسلەھەتم باردۇر، ھىچكىمغە بۇ سىرىمنى ئەيتىماغىل. ھىچ كىشى مېنىڭ تەرەقىمىدىن ئەندىشە قىلماسۇن. ئەگەر كىلەدۇرغان كېچە شۇبۇ مەھەدە يانپ كەلسەم، بارچە مۇشكىۋل ئىشلارنىم ئاسان بولۇپ، مۇرادىم ھاسىل بولغۇسىدۇر. ئەگەر كىلەلمەسەم، ئۆز ياراغىمنى قىلىپ، ئالدىڭغە ھەرنە كەلسە كۆرەرمەن ۋە لىكىن بىر كېچە - كۈندۈز مۇنىدا ئولتۇرۇپ، ئىشكىمنى ساقلاپ، سىرىمنى ئاشكارە قىلماغىل ۋە لىكىن بۇ ئىشنىڭ سۈرىتىنى مەندىن سورماغىل. ئول مەھرىم خاس ھەم خاقاننىڭ سۆزىنى قوبۇل تۇتۇپ، ئاندا كىرىپ، نوكەبىبان بولۇپ تۇردى. خاقان ھەم شاھانە لىباسلارنى سالىپ، ئەلچىلەر لىباسىنى ئەگىنىگە ئالىپ تۇردى.

قەمەرى ساپاھىس - سەرئىس - سەيمىر قىياش بىرلە قىران قىلغان خاقان ئىسكەندەرگە
رىسالىت ئۈچۈن مەقارىن ئول مەقارىنەتدىن مەقابىلەغە بارغاچ قەمەردەك
نۇرۇ - سەفادىن تولغانى

بۇ تارىخنىڭ دانالەرى ئانداغ دىدىلەرگىم، خاقان ئول مەھرەمىخاسىغە فەرمان قىلىپ،
سراپەردەنىڭ يانغە بىر ئات كەلتۈرگىل، ئول مەھرەمى خاس ھەم بىر ئاتنى تەييار
قىلىپ، سراپەردەنىڭ يانغە كەلتۈردى. خاقان ھەم چىقىپ ئاتلانغاندا، مەھرەمىخاسى بۇ
ئەسرارغە ئىمىن قىلىپ ئولتۇرغۇزۇپ، قاراڭغۇدا سىپاھلاردىن چىقىپ، قورغاننىڭ دەرۋازەسىغە
ئۆزىنى ئالدى. دەرۋازەبانلەرگە بىر دەستەك بېرىپ، خاقان مېنى ئىشقا بۇيرۇيدۇر، دەپ مېنى
بۇ دەرۋازەنىڭ تاشىغە چىقارپ بېرىڭلار، بۇلار ھەم دەستەكنى كۆرۈپ، مەئقۇل بولغۇدەك
سۆزنى ئاڭلاپ، قورغاندىن چىقارپ بەردىلەر. خاقان ھەم يىلدام يۈرۈپ، بارغۇنچە كۆڭلىگە
يۈزىمىڭ خىياللارنى كەلتۈرۈپ، كۆڭلىنى پايىمال قىلۇر ئېردى. سۈبھى دەمىدە بولۇپ، قوياش
تولۇدۇ قىلغان چاغدا، خاقان قاسىد سۈرەتدە ئىسكەندەرنىڭ لەشكەرىغە كىرىپ، ئاستانغە
تۈشتى. دەرھال بۇ ۋاقىئەنى ئىسكەندەرغە ئەرز ئېيتتىلەرگىم، بىر ھومايۇن جامال بىر قاسىد
كېلىپدۇرگىم باشدىن ئاياققىچە ئەقىل ھۇشىدىن مەركەب بولغان بەشەرنىڭ سۈرەتدە سۇرۇش
غەيىپ ئوخشايدۇر، ئىسكەندەر ئاڭلاپ دىدىكىم، ئانى ھۆرمەت بىلەن ئالىپ كېلىپ، تەخ -
تىمىنىڭ ئالدىدا مەقام راستلاڭلارگىم، بۇ كېچە بىر غەرىپ تۈش كۆرۈپدۇرمەن، ئەگەر
ئانىڭ تەئبىرى شۇبۇ بولسە، ئەجەپ ئەمەسدۇر. تۈشۈمدە قوياش دەك بولۇپدۇرمەنكىم، رۇشەن
لىقىم ھەم قوياشچە بار ئېردى. يەنە بىر قوياش ھەم پەيدا بولۇپ كېلىپ، باشنى ئالدىمدا
قويار ئېردىكىم، مۇنداغ ئىككى قوياشنى ھىچكىم تۈشىدە ھەم كۆرمەس. يەنە ئەھلى ھىكمەت
لەر ھەم فەلەك سىرىدىن يازغان ئەھكامدا كۆرۈپ دەپ ئېردىلەرگىم، بۇ ئىككى كۈننىڭ
ئىچىدە نادىر ئىشلەر زاھىر بولادۇر. ئۇلارنىڭ بىرى بۇدۇرگىم، كەلگەن قاسىدىنى ئىچكەرى
كەلتۈرۈڭلار. بارىپ ئول قاسىدىنى ئىچكەرى كىرگۈزدىلەر. ئول قاسىد يىراقىدىن ئوچۇق
چىراي بىلەن شىرىن زۇبانلىق تىلىنى ئاچىپ، كەلىمات دۈررە جەۋاھىرلەرنى ساچىپ،
قاسىدانە رەسمىنى بەجا كەلتۈرۈپ كىردى. ئىسكەندەر بۇ قاسىدىنىڭ ياخشى ئەۋسافلارنى
كۆرۈپ، لۇتىق ۋە ئىكرامدىن قاسىد بىلەن قۇچاڭلاشتىلەر. قاسىدغە تالىنى يار بولۇپ، بىشا -
رەت بەرگەچ، ئىسكەندەردىن ئولتۇر دەپ ئىشارەت تاپتى. قاسىد ھەم ئولتۇرۇپ ئارام
ئالغاندىن كىيىن، ئىسكەندەر دىدىكىم، ھەر نىچۈك سۆزۈڭ بولسە، ئەسرارىڭنى بىزگە ئىزھار
ئەيلىپ، ھەمراز قىلىغىل. قاسىد تەئەننى دىدىكىم، ئەي شاھى جاھانپاناھ، ھەرنىچۈك ھۆك -
مۇڭنى جان ئۈستىگە قوبۇل تۇتۇپ، غايىبانە ۋە ھازىرانە ئانىڭ تەھىتىدە تۇرۇپدۇرمىز ۋە
لىكىن خاقانى چىن تەدبىر بىلەن ماڭا نەچچە شەرىق سۆزلەرنى دەپدۇرگىم، ھەركىم ئانى
ئىشتىبە كىككە لايىق ئەمەسدۇر. بۇ ئەنجۈمەن ھەر تەرەق تارقاغاندا، قاسىد بىلەن ئىسكەندەر بولسە،
غەيىردىن كىشى بولماسا، شول ھالدا شاھ ئالەمنىڭ ھەر نىچۈك سوئالىغە جاۋاپ نۇكتەلەرنى
سۈرەرمەن. يەنە خاقان دەپ ئېردىكىم، ئەگەر بۇ نەۋدۇ خىلۋەت مۇيەسسەر بولسەكىم،
ئىسكەندەر بولسە، سەندىن ئۆزگە كىشى بولماسا، ھەر نىچۈك مېنىڭ ئىلتىماسلارنىمى ئىزھار

قىلغىل. ئەگەر بۇ نەۋۋ بولماسا تۇرماي قويۇپ يانغىل. ۋە ئەگەر سېنى بەندە قىلسەلەر، ئاندا ھەرگىز دەم ئۇرماغىسەن، مۇبادا سەندىن فىاسات ئەھلى بەد گۇمانلىقنى قىلسەلەر، شول ھالدا باغلارنىڭغە ئىشكەل سالىپ، قوللارنىڭنى كەمەند بىرلە بەركىتىپ، ئىسكەندەر قىلىچى ئالدىدا قويۇپ، سەندىن سوئال سۈزسە، دىگەن سۆزۈمنى راستلىق بىلەن ئادا قىلغىل. خاقان تەئىكىد قىلىپ دەپ ئېردى. ئەگەر مەندىن ئەندىشەلىك بولساڭلار، مېنى دىگەندەك قىلىڭلار. قاسىد بۇ سۆزنى دىگەچ، ئىسكەندەر تەئەججۇپ قىلىپ دىدىكىم، ھەم - مىڭلار ھەر تەرەپ كېتىڭلار، مۇنى بەند قىلماقچە ئەھتىياج يوقدۇر. ئانداغ قانداغ ئىدەسىكىم، ھۇد - ھۇد شۇڭقارغە كاج سالغاي، دىگەچ ئەھلى ھىكمەتلەر خۇسۇسەن، ئارستۇنىڭ ئىلتىما - سى بىلەن قاسىدنىڭ ئاياغىنى بەركىتىپ، قولىنى ھەم باغلاپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغە ھەم قىلىچى كەلتۈرۈپ، بارچەسى بىرىن - بىرىن ئاياغىنى تاشقارى قويدىلەر. ئەغىيارلەردىن خالى قالغاندا، ئىسكەندەر يەنە مەخفى ئەسرارلارنى سورىدى. قاسىد ئەيتتىكىم، ئەي شاھى پاك راي، مېنى قاسىد دىمەگىلىكىم، خاقانى چىن دەرگاھىڭغە كېلىپ، بوسۇغاڭنىڭ تۇفراغىنى تۇتتىا ئەيلەپ، دەرگەھى نىشىنىلىقنى قوبۇل قىلىپ كېلىدۇر. كۆرگىلىكىم، قولۇمدا قىلىچ، كۆڭلۈمدە ئاداۋەت يوقدۇركىم، ئاياغلارم بىلەن ئىلىكلەردىنى بەند ئەيلەپ، ئۆزۈمنى ئالدىڭدا ئاجىز ۋە بىچارە قىلىپدۇرمەن. بۇ ئىشقا نەچچە ۋاقىت مۇنداق كەلسەكىدە نەچەند زەرۇرەت ئىشلارم باردۇر. بۇ ئالەمنىڭ كەجرەفتارلىقنى ئىسكەندەر ھەيران بولۇپ دىدىكىم، ئەي خاقانى چىن، سەن چىن مەملىكىتىنىڭ خانى بولساڭ، شاھلار مۇنداق خاتا ئىشلارنى قىلمۇ؟ دۈشەنغە ئەسىر بولۇپ، مۇنداق ئۆزىنى باغلاپ بەرمەس. ئۆز ئاياغى بىلەن كېلىپ، بەندغە تۇشۇپ، يەنە فەراغەت بىلە سۆزلەرنى ئەيتتۇرسەن. ئالدىدرايماي سۆزلەرنى ئادا قىلغىل. بۇرۇن سوئالغا جاۋاب بەرگىل. خاقانى چىن تەئەججۇپ ئەيلەپ دىدىكىم، ئەي دەھر مۈلكىنىڭ مەسەندىنىشى، باشىغە بىر مۇشكۈل ئىش تۇشۇپ ئېردى، ئاندىڭ ئىلاجىنى قىلماق ئۈچۈن كېلىدۇرمەن. مېنىڭ يەنە ساڭا ئىتىمادىم بار ئېردىكىم، خىرەدىمەند ۋە رۇشەن زەمىر جۇۋانمەرد ۋە ساھىپ ھىمەت ۋە بەھلۋاندۇرسەن. ئاجىزلارنى ئۆلتۈرمەك سېنىڭ قاشىڭدا ئاردۇر. ئول كىمەرسەئى كىم ساڭا خىلاق قىلىپ، لەشكەرلەرنى تارتىپ، جەڭ ئىشىنى ھازىر ئەيلەپ، ئۆزىنى دىگەن چاغدا، لۇتئىلەر ۋە كەرەملەرنى قىلىپ، ھۆرمەتلىك قىلىپدۇرمەن. مەندىن مۇنداق ئىش ۋاقىت بولمادىكىم، قورقۇپ ۋەھم قىلغايىمەن، خۇسۇسەن ئەۋساق ھەمدەلەرنىڭنى بىلىپ، ئۇلۇغ ئىشلەرنىڭغە ئىتىماد قىلىپ، ئۆزۈمنى مۇنداق زارۇ - ئاجىز قىلىپ، تەختىڭنىڭ ئالدىغە خار چۈشۈپدۇر. ئەرز - ئەھۋالىمنى بايان قىلىپ ئەسرانە سۆزلەرنى قىلمۇرمەن. ھىچ سۈرەت بىلە تاپالمادىكىم، كەلگەندىن ساڭا كۆدۈرەت پەيدا بولغاي. ئۈمىدىم باردۇركىم، لۇتق بىلە دىلجۇيلۇقۇمنى قىلۇرسەن. بۇ سۆزلەرنى دىگەچ بىغايەت دىلىپسەند جاۋاپنى تاپتى. ئىسكەندەر ئافەرىن ئەيلەپ دىدىكىم: ئەي كامىيىپ، بۇ ئىشنىڭ بىسىيار راست ۋە خوپ بولۇپدۇر. يەنە ھەر نىچۈك سۆزۈڭ بولسە، ئىزھار ئەيلەپ، خەفا پەردەسىدىن ئايان قىلغىلىكىم، بۇ ھال بىلە سېنى كۆرمەك، بۇ سۈرەت بىلەن سۆز سورماقنى راۋا كۆرمەسىمەن. خاقانى چىن دۇئا بىلەن دىدىكىم: ئەي جاھاندار بۇ كەلىمە كىمىدىن غەرەز بۇ ئېردىكىم، جانابىڭغە رۇبەرۇ ئولتۇرۇپ، سۆزلەرنى ياشۇرماي قاشىڭدا دىگەيمەن. سۆز بۇدۇر، ۋەقتكى جانابىڭدىن قاسىد كەلىگەن چاغدا دەپ ئېردىكىم، خىراج

بەرمەكنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزۈڭ ھەم كەلگىل. مەن قوبۇل تۇتماي، جاۋابىمدىن ئەگەرچە ئول قاسىد پەرىشان بولغان بولسەمۇ، ئەمدى ئانىڭ ئۆزىنى ئەيتىغالى كېلىپدۇرمەن. ئەگەر نامۇناسىپ سۆزلەرنى دىگەن بولسام، گۇناكار بولۇپ، سىياسەت قىلۇرغە سازاۋەر بولۇپدۇرمەن. ئۆزۈمنىڭ گۇناھىمنى بىلىپ، ئالدىڭىزگە كېلىپدۇرمەن. ئەگەر باشىمغە قىلىچىڭنى سۈرسەڭ، قانم ساڭا فىدادۇر. ئەگەر ئەفۇ ئەيلەپ، خوش قىلساڭ، لۇتقى خۇلق-ۇڭدىن ئەجەپ ئەمەسدۇر. ئىسكەندەر خاقانغە دىدى، ئەي شاھى كامىياپ ساڭا ئەيتىپ يىبەرگەن جاۋابىڭ بىسىار مەئقۇل ۋە دوستانە بار ئېردىكىم، ھەر خىش ۋە بىگانە پىسەند قىلجۇدەك ئېردى ۋە لىكىن مەن بۇ ئىشلار ئۈچۈن قانچە تەدبىر قىلىپ ئېردىم، باشىمداقى جاھانگىرلىك خىيالى مېنى قويماي، جاھان مۈلكىنى ئاچماقتى جەزم ئەيلەپ، بۇ كىشۋەر تەرەفىگە ھەم ئەزم ئەيلەپ كېلىپدۇرمەن. غەرەز، ھەر كىم ئۆز دۈشمەنىغە غالىپ بولسە، مۇنىداغ باھانە - لارغە بىسىار تالىپ دۇر. بولماسا سېنىڭ تەرەفىڭدىن ئۆت-كەن سۆزلەر يوق ئېردى. ئەگەر ھەر نىمە ئۆتكەن بولسە، بىزنىڭ تەرەفىمىزدىن ئۆتۈپدۇر. ئول سۆزلەردە خىلاف ئۆت-كەن بولسە، ئەمدى خاتىرەمىزنىڭ ساپلىقىنى بىلىپ، ياخشىلاشتۇق. ئاندىن كىيىن خاقان دۇئا قىلىپ، سۆزنى ئۆز مۇرادى تەرەفىگە باشلاپ دىدىكىم، ئالەم ئەھلى ساڭا مۇتە بولۇپ، جاھانگىرلىق مۇسەللىم بولغاي. كىشۋەرلەرنى ئاچماقغە قەدەم ئۇرۇپ، ئانىڭ فەتھى زەفە - رنى ئەلەمسىز تاپمادىڭ. ئانى ئالماقنىڭ تەدبىرىدە، قانچە قىلۇقال قىلىپ، كۆڭلۈڭگە ھەر زامان يۈز خىياللارنى كەلتۈرۈپدۇرسەن. ئۆزۈڭ مەلۇ چاغلىق كىشىنى بىلۇرسەنىكىم، ئانىڭ ۋەرزىشى بىزنىڭ بىرلە ئەفسۇن ئېردى. ئالىڭدا قانچە ئاداۋەت قىلىپ، سەركەشلىك قىلدى. تەشۋىش بىلە ئانىڭ يۇرتىنى ئالىپ، سەن ئانى ئاداۋەت تىغى بىلەن قەتلى لازىم ئېردى، ئاڭا نەزەر سالماي، ئوغلىغە تەخت - تاجىنى ئانا قىلىپ، لۇتفۇڭدىن ئاگاھ قىلىپ، ئانا مۈلكىدە شاھ قىلىپدۇرسەن. ئاندىن كىيىن دۆلەت بۇيان ئەزم ئەيلەگەچ فەتھ نۇسرەت بىلەن كېلىپدۇرسەن. مېنى دۈشمەن خىيال قىلۇر ئېردىڭ. مۇنىداغ ئۆزۈمنى ساڭا پايىمال قىلىپدۇرمەن. خىيالىمغە بۇ نەۋ ئىش يۈزلەنىپ ئىتائەت قىلدىكىم، ھىچ كىمەرسە قىلماغان بولغاي، تەڭرى تەئالا سىنى ئانداغ بەلەند ئەتتىكىم، مەندەك سەلتەنەتلىكلەر ئالدىڭدا بەي - ئەت بولۇپدۇر. ئەمدى ئىلتىماس ئولدۇركىم، ئەسان بىلە بىر ئىش تىلەرمەنىكىم، ئول ئىشدىن مېنىڭ ھەر مۈشكۈل ئىشلارم بولغاي. ئىسكەندەر خاقانىنىڭ مۇنىداغ شىكەستلىكىنى بىلىگەچ دىدىكىم، كۆڭلۈڭنى تىنىچ نۇتقىلىكىم، ئىككى ئالەمدە سەن ئانا، مەن ئوغۇل بولۇپ، خىز - مەتىڭدە تەقىس قىلماي، ئۆز تەختىدە سېنى ئولۇرغۇزۇپ، فەرزەندىدەك پايى - بۇسلوق ئادا قىلىپ، گۇيا ماڭا فىلقۇس تىرىلىپدۇر. سېنى مەسەندىدا ماكان بېرىپ، ئالدىڭدا قىل - چىڭنى چاپارمەن. ئەگەر مۇنىداغ قوبۇل قىلماساڭ، كۆڭلۈڭ نە يەڭلىغ خۇش بولسە، مېنى ئاندىن ئاگاھ قىلغىل كىم، بىقەدەر ئىمكان كۇشىش بىلە ئانداغ قىلغۇمدۇر. خاقان مۇنى ئاڭلاپ، ھەددىدىن فۇزۇن شاد بولۇپ، دۆلەتخاھلىق قىلىپ، دۇئالار بىلەن يۈزىڭ ئافىرىن - لار دەپ، كۆزلەردىن ياشنى توسىيالماي، لەشكەرەنە ئادا قىلىپ، باشىنى ئاياغىغە قويۇپ دىدىكىم، ئەي شەھىنشاه گەردۇن سەرىر، تەختىڭغە بۇ فەلەكىنىڭ ئۇچى بارابەر بولالمىغا، جاھان ئەھلىغە شاھىنشاه بولۇپ، پەھلىۋانلىقنىڭ ئالەم ئۆزرە قارار تاپىپ، پايدار بولغاي. مەندەك خانلار، خاقانلارنىڭ ھەممەسى ئالىڭدا بەندە فەرمان بولمايەلەر. مۇنىداغ پاك تېنە -

تىڭ بىرلە ھىممەتتىكى تەڭرى تەئالا ساڭا ئاتا قىلىپدۇركىم، خولقى ئىھسان بىلە شاھلىدە خىڭ ئالدىدا، جاھان مۈلكى ئازدۇر دىمەسمەنكىم، ئىككى ئالەم ساڭا لايىقەدۇر. بەلكى ئانگدەك ئون بولسە ھەم تەخى ئازدۇر. بۇ لۇتقى ئىھسان نىكى ماڭا قىلىپسەن، ئانىڭ شۈكرىنى ئادا قىلماقتە ئاجىز بولۇپ، دۈررە بار كالىمىنى ئىشتەمەككە ھەۋىسىم يوقتۇر. لىكىن، ئاشىنالىق سۆزلەرى بىلەن ئارادا ئاتا ئوغۇللۇق نىسبەتىنى ئىپادە بەردىڭ. گۇمانم يوق ئېردىكىم، مۇنداغ ھۆرمەت بىلەن مېنى ئالى مەقام قىلغايىسەن. ئەگەر مەندەك ناتاۋانگە ئاتالىق نىسبىتىنى بەرسەڭ ۋە لىكىن بۇ سۆز ماڭا خەتادۇر. شەرافەتلىك گۆھەردەك زاتىڭ نىڭ ئاتاسى سەدەق بولماغاي، ئەگەرچە مۇنداغ ئىھسانغە لايىق ئەمەسمەن ۋە لىكىن ئۆزۈڭ دۈرر بىلە سەدەق نىسبەت بېرىپسەن. مۇندىن ئۆزگە بايان قىلغان سۆزلەردىڭدىن چاغلىق سۆزلەرنى ئەلگە ئايان قىلغىل. بۇ رازى فاش قىلاي. مېنىڭ كەلگەنمىدىن ھەم كىشىگە دىمەي، قاسدانى ماڭا ئىلتىفات ئەيلەپ، بۈگۈن مېنى ئاقشامغىچە ئاسراپ ئۇزاتقىل. ئەلگە دىگىلىكىم، بۇ كەلگەن قاسد خاقان بىلە ياراشادۇرغان سۆزىنى دىدى، مەن ھەم قوبول قىلدىم، دەپ كەچ بولغاندا، مېنى ياندۇرغىل. تاڭ ئاتقاندا، بىر قاسدىنى يانمىغە يىبەرگىل. كىم، باشمىغە شەرافەتلىك سايەسىنى سالغاي. مېنى ئۆز دەرگاھىڭغە تەلەپ قىلغىل. مەن ھەم ھۆكۈمۈمنى مەھكەم تۇتۇپ، دەرگاھىڭغە كېلىۋەن. كۆرۈشكەن چاغدا، خالايتى كۆرگۈ-دەك تەئزىمىنى ساقلاغىل. شاھانە بىر - بىرىمىزگە ھۆرمەت بەجىا كەلتۈرۈپ، ھۆرمەتىمىنى ئەلبەتتە ساقلاغىل، تا ماڭ يىلغىچە ئانى ئۇنۇتماغايەن. ئانىڭ ئۈچۈنكىم، ئابا ۋە ئەجە دادىم خان بولۇپ كەلگەن ھالا بۇ چىن مەملىكەتى پەيدا بولغاندىن بۇيۇزى ئاتامىزدىن - ئاتامىزىنە مىراس قالىپ، بارچەسىگە خاقانلىق تېگىپ، خان بولۇپ كېلىپدۇرلەر. بۇلارنىڭ روھانىيەت نامۇسىنى ساقلاپ، مېنى يەر ئۈپكەلى سالماغىلىكىم، تا خاقانلىقىم شەۋكەتى سۇنماغاي. ئولۇس ئىچرە ئىزىتىمىنى قىلىپ، ئاتام دەپ سەرەفراز قىلغىل. يەنە يىبەرگەن نامەگىدە، خىراجىنى بەرسۇن، دەپ يارلىق قىلىپ ئېردىڭ، بۇ تەكلىپنى ھەم ماڭا قىلماغىلىكىم، مۇنداغ سۆزنى كۆزۈڭگە ئىلماغىل. خىراج ئىزدەمەككىن غەرەز مال، زەررە جوۋاھرات بولسە، مېنىڭ خەزدە نەلەرىم ھەددى غايەتسىز باردۇر. سەندەك ئوغۇل ماڭا مۇيەسسەر بولسە، مەخزەنلەرنى ئاسد - راغالى قاچان كۆڭلۈم بولغاي، لەشكەرىڭگە ئانداغ گەنجىلەرنى تۆكەرمەنكىم، ئانى ئالمىقدىن ئاجىز بولغايلا. بۇ يەڭلىغ مەرھەمەت قىلساڭ، باغ قەسىرىمىغە كېلىپ مېھمان بولغىلىكىم، پادىشاھانە تەربىيەتلەرنى تۇزۇپ، مەجلىس ئارالىق قىلىۋەن. نەچچە ۋەقتىغەچە خاھىش قىلساڭ، بۇ كىشۋەردە مەقام تۇتغىل. يانار ۋاقتىڭ يىقىن بولغاندا، قائىدە بىرلە ئۇزاتىپ، نەچچە مەزىلىغىچە خىزمەتگىدە بولۇپ، بۇيرۇغان يەردىن خەيىر باد قىلىپ، خوشلاشىپ يانۇرمىز ۋە لىكىن، ئۆزۈم ئەلچى بولۇپ چىققانمىنى پىنھان تۇتۇپ، كىشىگە زاھىر قىلماغىل. ئىسكەندەر دىدى، مەن پىنھان قىلىۋەن. ئەگەر ئۆزۈڭ زاھىر قىلساڭ، ئاندا نىچۈك بولۇر؟ خاقان دىدى، مەندىن بۇ ئىش زاھىر بولماس. چىمانچە بىزنىڭ رەسىمىمىزدە لوتو جەنەلا مەي يويەننى تىۋە كۆردۈڭدۇ - يوق، دىگەن بولۇر. ئىسكەندەر ئانىڭ سۆزىنى بىسىيار مەد - قۇل تۇتۇپ، ۋەئەسىغە ۋاڧا قىلغالى ئۆزىنى مەھكەم تۇتتى. ئەلنى ھازىر قىلىپ دىدىكىم، بايباننى كېزىپ كەلگەن ئەلچىنىڭ قوللىرىدىن ئاياغلىرىدىن بەندلەرنى ئالىپ قويۇڭلار. ياخشى سۆزلەرنى ئالىپ كېلىپ، خاقان بىلە مېنى سۇلھ قىلىپ، ئاراداقى نىزائى دەفىئى

قىلدى. ئەلچىگەرلىق تەرىقىدە كامىلدۇر. ئىسكەندەرنىڭ ھۆكۈمى بىلەن لىباسلارنى كەيىدۈرۈپ، بىر مۇنچە نەقدىنەنى ھەم بېرىپ، ئىسكەندەر قاشىغە ئالىپ كەلدىلەر. ئىسكەندەر ئەلچىگە دىدى، بۈگۈن ئاشخامغىچە خۇرسەند بولۇپ، تىنىچ مۇندا تۇرغىل. جاھان قاراڭغۇ بولغاندا، يولغە كىرگىل. ئەلچى دۇئا ئەيلەپ، مېيمانخانەگە خىرام ئەيلەدى. ئاشخامغىچە مېيمانخانەدە خۇش بولۇپ، يۈزدىن نىقاپنى ئاچماي ئولتۇردى. كەچ بولۇپ، ئاي تولۇدۇ قىلىپ، گەردۈن ئۆزرە چىققاندا، ئەلچى ھەم قەمەردەك سەپىر قىلىپ ئاتلانپ، ئۆز مەنزىلىغە ئۆزىنى دەپ- ھال يەتكۈزدى. ئۇل مەھرەمى خاس خاقاننىڭ جامالىغە ئىستىزار بولۇپ ئېردى. ئاتىنى ئاڭا تاپشۇرۇپ، پەردەنى خاسغە كىرىپ، تەخت ئۆزرە ئاسۇدەلىق بىلەن ئولتۇردى. ئاندا داغ بىر ئىشنى قىلدىكىم، ھىچكىم قىلماغان بولغاي. ئەرتەسى ئاقتاپ تولۇدۇ قىلغاندا، ئىسكەندەر تەخت ئۆزرە مەقام تۇتۇپ، سىپاھلارنىڭ ھەممەسىگە قەرىمان قىلدىكىم، قاشىغە كىرىپ، دەپ ھازىر بولسۇن. لەشكەرى ھەم كىرىپ، مەسەندىگە يۈزلەندىلەر. ئىسكەندەر تەنەنى بىلەن بىر سۇخەندىن دانىشمەند توغچىنى ھازىر قىلىپ دىدىكىم، خاقان قاشىغە بېرىپ، مەندىن دۇئا ۋە سالام دىگەچ پەيغامبىرى يەتكۈزگىل كىم، ئاداۋەت ئەسبابلارنى تاشلاپ، سۇلھ ۋە مۇھەببەت ئىشكەرنى ئاچىپ، بۇيان قوپۇپ كەلگىلىكىم، بىز ھەرگىزگىنە ئاداۋەتتىن مۇسەفئادۇرمىز، بىغايەت جامالىغىمۇ مۇشتاقدۇرمىز. بۈگۈن يۈرتۈڭىگە كېلىپ، مېيمان بولۇپدۇرمىز. خۇاھ ياخشى خۇاھ يامان بولساقمۇ بۈگۈن كەلگىل. يىقىندۇرمىز، بۇ سۆزنى قوبۇل ئەيلەپ، بىزدەك نىياز ئەھلى تەرەپىگە چىققايسىن، دەپ مەقسەدىنى تامام قىلىپ، ئۇل سۇخەندىن يول ماڭغالى قەدەم قويدى. ۋەقتىكى خاقاننىڭ لەشكەرىغە يىقىن بولۇپ، كالا- دىن دەرئەفشانلىق قىلغاندا، خاقاننىڭ لەشكەرى ئانىڭ قاسدىلىقىنى بىلدىلەر. خاقان ئاڭلاپ ئانى بارگىھ ئىچرە چىرلادى. قاسد ھەم كىرىپ، مەسەند ئۆزرە ئولتۇردى. خاقان بارچە سىپاھلارنى يىغىپ، سۇخەنئەر قاسدىدىن سۆزدىلەركىم، بۇ كەلمەككىدىن مەقسۇدۇڭنى بايان قىلغىل. ئۇل سۇخەنئەر ھەم ئىسكەندەردىن ئاڭلاغاندەك ھەممەسىنى خاقانغە بايان قىلدى. خاقان ئىسكەندەرنىڭ پەيغامبىرى ئىشتىپ، فەراھەت تاپىپ، بىسىار ئەيىش تەرەپىنى زاھىر ئەيلەپ، سۇخەنئەر بىلەن ئىلفەت ئولدى. ئاندىن كىيىن دىدىكىم، ئىسكەندەر ئاداۋەت يۈزىدىن بىزگە سۆز يىبەرۈر ئېردى، بىزگە ئاداۋەت قىلغاچ كېلىپ، بىزگە ھەم لەشكەر تارتماق زۆرۈر بولۇپ ئېردى. ئەلھال ھىلى يۇمشاق سۆزلەرنى ئەيىتىپ يىبەرىپدۇر. مەنئىلۇم بولىدىكىم، بىزگە سادىق دىل بىلەن خاھىش قىلادۇر. ئەددى ئانىڭ بىرلە بىزنىڭ گىنە ئاداۋەتمىز قالمايدۇر. ئەگەر كۆڭلۈڭ راست بولسى، سىپىنىڭ بىرلەن چىقىپ، ئىسكەندەر قاشىغە راۋان بولۇرمىز. سۇخەنئەر دىدىكىم، مېنىڭ سۆزۈم گۇيا ئىسكەندەرنىڭ سۆزىدۇر. ئەگەر مۇنداق بولماسا، بۇ سۆزلەرنى دىمەككە ھەددىم يوقدۇر. بۇ سۆز بىلەن خاقان خەندە قىلىپ، دەرھال ئىسكەندەر قاشىغە بارغالى ئاتلاندى. چىن لەشكەرى ھەددىدىن ئەفزۇن شاد بولۇپ، ھەممەسى قورقۇنچىدىن ئامان تاپتىلەر. گورۇھ- گورۇھ ئولۇسلار خاقاننىڭ ئارقاسىدىن ئاتلاندىلەر. خالايقىنىڭ تولالىقىدىن يەر يۈزى تار كېلىپ، يولغە سىغماغاندا، خاقاننىڭ ھۆكۈمى بىلەن يانىپ ئۆز جايغە باردىلەر. ۋە لىكىن گۈلرۇي چىنلاردىن يۈز كىشى يەنە خىتايى زادەلەردىن مىڭ كىشىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ، ئاتىنى سۈردى. بارىپ ئىسكەندەر- نىڭ لەشكەرى تۈشكەن ھەددىغىچە يەتكەندە، ئىسكەندەر تەرەپىدىن ھەم شاھلار ۋە دانالار

شاھانە زىننەت بىلەن خاقاننىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ، ئۇل زاماننىڭ رەسىمىچە كۆرۈشۈپ، بىر بىر ئارقە چىقىشىپ فەۋج فەۋج ھەرلەھزەمەۋج دەريادەك كېلىپ، خاقان بىلەن مو-ۋاسا قىلىشىپ، ئىسكەندەرنىڭ ئاستانىغە يىقىن كېلىپ، دەرھال خاقان ئاتىدىن تۇشۇپ يۈگۈردى. ئارقەسىدىن بەندە ۋە ئازادىلەر شاھ-شەھزادەلەر يۈگۈرۈپ خىرگاھ تاناپلارنىڭ ئۈچىغە يەتتىلەر. ئىسكەندەر ھەم ئاق ئۆيىدىن خىرام ئەيلەپ چىقتى. ئىككى تەرەفدىن ئىككى شاھ قوللارنى ئاچىپ، قۇياش بىلەن ئاي فەرران قىلغاندەك كۆرۈشۈپ، ئاتا-ئوغۇلدەك قۇچاغلاشىپ كۆرۈشتىلەر. فەلەك ھەم مۇنداغ ئىككى پادىشاھنىڭ قىران بولماقنى كۆرگەن بولغاي. ئىسكەندەر يانپ، ئۆز تەختىغە ئەزم قىلدى. بىر قولى بىلەن خاقاننىڭ قولىنى تۇتۇپ، شاھ تەختىنىڭ يولىنى كۆرگۈزدى. خاقان خىجالەت بولۇپ، ئۆزىنى كىيىن تارتقاچ، ئىسكەندەر تارتىپ يوققارى چىقارپ، ئاياغىنى تەخت ئۆزى يەتكۈزۈپ، ئەۋۋەل خاقاننى ئولتۇرغۇزۇپ، ئاندىن كىيىن ئۆزى ئولتۇردى. قىلغان ۋەئەسىغە ۋافا ئەيلەپ ئانىڭ بىرلە ھەم كۇفايە قىلماي، يۇمشاق سۆزلەر بىلەن سۆزلەپ، مۇشغىغانە دەھبەدەم ياخشى سۆز-لەرنى ئاراغە سالپ، ئوغۇللۇق ئاتالىق سۆزىنى ئاراغە سالدەلەر. ئىلىكىنى تۇتۇپ، بۇرۇن قىلغان ۋەئەلەرنى خىلاف قىلماي زوھۇرىغە كەلتۈردى. ئاندىن كىيىن ئىسكەندەرنىڭ سۆز-لەرى ئەمەلگە كەلگەچ باكاۋۇل كېلىپ دەستۇرخۇنلارنى سالپ، شاھانە خۇاندەلەرنى نان-لارى بىلەن رەڭگا رەڭ تائاملارنى قويۇپ، ئانى يىگەندە لەھز-لەھز ئەدەننىڭ تەبىئى ئاچىلىپ، يوق تائاملارنى ھازىر قىلدى. ئىسكەندەر تەمتاق بىلەن دىدىكىم، خاقان ئات-لانپ بىسىپار ياخشىراقدۇركىم، چىن خەلقى مۇلاقاتىمىزنى مۇھەببەت تەرتىقى بىلەن بىلسە، خوپراق بولۇر. خاقان بۇ سۆزدىن ھەددىدىن قۇزۇن شاد بولۇپ، ئىسكەندەرغە سانالار ئوقۇپ، رۇخسەت ئالدى. ئىسكەندەر ئانى چىن تەرەفگە ئۇزاتىپ، ئۆزى گۈلگۈن جامەنى ئىچكەلى تۇردى.

ساقىمىغا مە:

ئاياقچى تولا ئەيلە چىنى ئاياق،
ئېرۇر بىزگە سۆزۈڭ چىن ئىشتىياق.
لەبا- لەب تۇت ئانى كى مەن سىپقاراي،
داغى لەھزە- لەھزە ئۆزۈمدىن باراي.
مۇغەننى كەلۇ سەۋتى تۇرگانە ساز،
مۇقامى نەۋا يوقسە تۇركى ھىجاز.

ناۋايىنىڭ ئەشئارىدىن مەپرىيەت،
مەپنىڭ ھەسپى ھالىم تاپىپ تەرك ئەت.
ناۋايى تۇتۇپ، فال ۋە بۇ ئاتى ئاچ،
ئوقۇردا دۇرۇ لەئلى ئالەمغە ساچ.
مۇشەننىغە ھەم ئەيلە ئەللىلىم ئانى،
كى قىلسۇن سەرۋى ئىچرە تەقىم ئانى.

ئەردەشەر ھىكايەتىكىم، قەۋى دۈشمەن دەفئىنى قىلىچ بىرلە قىلۇردىن ئاجىز بولدى. راي زەررىن ۋە تىغ زەبان بىرلە ئۇل مۇشكۈل قەفغە سەرەنجام بەردى. تەۋايىنى پادى-شاھلارنىڭ ئەردەشەر پادىشاھ، ئاقىل ۋە دانا ئېردى. ئەردۇۋان شاھ بىرلە مۇخالغەت بولۇپ، ئىككى تەرەفدىن لەشكەرى جەڭ قىلماق ئۈچۈن سەق-سەفلىلەرنى ئارەستە قىلىپ ئېردىلەر لىكىن، ئەردۇۋان غالىپ كېلىپ ئەردەشەر تەۋاناسى يوقلۇقىدىن ئاجىز تاپار. ئەر-دەشەرنىڭ غەيرىتىدىن لەشكەرى ياتالماس، ئىلگەرى ھەم يورۇپالماس ئېردىلەر. ئۆزى فىكر

ۋە تەئەممۇل قىلۇر ئېردىكىم شايىد بىر مەسلەھەت بىلەن راست بىر ئىش تاپىمىپ، يۇرتۇم بىرلە خاراپ بولماغاي ئېردىم، دەپ مەسلەھەت تاپىپ، ئەردۇۋانغە ئەلچى يىبەرىپ ئېردى. ئول ئەردۇۋان ئەردەشەرنىڭ ئاجىزلىقىنى ئاڭلاپ، ئۆزىنى قوبۇل تۇتمادى. ئەلغەرەز ئەر-دەشەرنىڭ لەشكەرىدە بىر كىشى بار ئېردىكىم، ئانىڭ ئىشى ھەمىشە ئەردەشەرنىڭ قىلىغان ئىشىنى خەت قىلىپ يىبەرىۋر ئېردى. ئەردەشەردىن خەت قىلغۇچىدىن قانچە خەبەر بەرسە، ھەرگىز ئانىڭدىن كۆڭلىگە ئېغىر كەلمەس ئېردى. ئەردۇۋان بىر كۈن-چۈلۈك يولغە يىقىن كېلىپ، ئەردەشەرنىڭ كۆڭلىگە تەرەددۇد پەيدا بولماي، خىيالغە بىر ئىش پەيدا بولۇپ، ئەرکان ۋە دۆلەت ئولۇغلارنى تەلەپ قىلىپ، بارچەسىنى خىلشەۋەت يەرگە ئالىپ كىرىپ، دەرھال بۇ ماجرانى بۇنىياد قىلىپ دىدىكىم، سىزىلەر ئەردۇۋاننىڭ شەۋكەتىدىن پەرۋا تۇتۇپ قورقۇپ، بىر تەرەفكە كەتەڭلەركىم، ھەق سۇبھانە ۋە تەئالادىن ماڭا ئىنايەت يىتىپدۇركىم، بىننايەت شادلىقىم باردۇر، ئانى سىزىلەرگە دەرەمەن، زىنھار كىشىگە ئاشكارە قىلماڭلار. بۇلار ھەممەسى ئەھد قىلىدىلەركىم، بىز ھىچكىمگە دىمەسمىز. ئانىدىن كىيىن ئەردەشەرخ خوشلۇق بىلەن دىدىكىم، ماڭا ئەردۇۋاننىڭ خاس پەھلىۋانلاردىن ۋە ئولۇغلاردىن نەچچە كىشى خەت قىلىپ بەردىكىم، ئەردۇۋاندىن بىسىيار زۇلۇم بىدادلىق يىتىپ، بىز ھەم ئانىڭ ئازادە بولۇپدۇرمىز. چىنانچە سىزىلەر ھەم ئاڭلاغان بولغايىسىزىلەر. بىز نەچەند پەھلىۋان بىر بولۇپ، ئەھد قىلىشىپ، يىبەرگەن خەتمىزنىڭ مەزمۇنى بۇدۇر. ئىنشا ئاللا تاڭلا لەشكەر چىقىپ، سەفىنى تۈزگەندە، ئەردۇۋان ھەر يەردە بولسە، بىز نەچچە پەھلىۋان ئانىڭ باشىنى كېسىپ، جازاسىنى بېرىپ، باشىنى ساڭا يەتكۈزۈرمىز، دەپ بۇ سۆز تەقسىرنى ئاڭلاپ، ئەردەشەرنىڭ لەشكەرى خۇش بولۇپ، جەڭتە يۈرەكلىك بولدىلەر. خەت قىلىپ يىبەرگەن كىشى بۇ ۋاقىئەنى ئاڭلاپ، يەنە خەت يىتىپ، ئەردۇۋانغە يىبەردى. ئەردۇۋان بۇ ۋاقىئەنى ئاڭلاغاچ ئىچىگە خەۋق پەيدا بولۇپ، جەڭ قىلغالى ياكى بۇ خەلقنى دەفتى ئەتكەلى مەسلەھەت تاپالماي، ھەممەت سۇست بولۇپ، ياراشقالى كىشى قويۇپ، مەست بولۇپ ياندى. ئەردەشەرخ تۈزلۈكىدىن بۇ نەۋدۇ راست يولىنى تاپىپ، مۇنداغ ئىقبالىغە كامىياپ بولدى.

ھەكمەت ئەسكەندەرنىڭ ئارستۇدىن سوئالى ئول بابدا كىم، ساۋاپغە راي مۇجىمىپ

ئەسابەت بولغاي ۋە خاتاغە جەھت ئەينى ۋۇجۇپ ئىشىتمەك

يەنە ئەسكەندەرنىڭ تەبىئىنىڭ پاكلىكىدىن ئارستۇ ھىكىمدىن سورىدىكىم، بارچە ئادەم-لەرنىڭ ئافىرىنىشى يەكسان بولسە، بائىس نىدۇركىم، بەئزەلەرنىڭ رايى ھەق تەرەفىگە مايىلدۇر. بەزىلەرنىڭ خاتا تەرەفىگە رايى تەقەززا قىلادۇر، يەنە بىر كىمەرسەنىڭ رايى ھەق تەرەفىگە مايىل بولۇپ، بى سۈبھە پىاكىدۇر ۋە لېكىن گاھى خاتاغا مۇپىتىلا بولۇر لازىم ئېردىكىم، ھەق ئىشى بار يەردە خاتا ئىشى بولماسا، خاتا ئىشى بار يەردە ھەق ئىشى بولماسا ئېردى. ھىكىم ئارستۇ دىدىكىم، ئادەملەر خەلق بولماقدا بىردۇرلەر ۋە لېكىن دانالىقتا ۋە پانالىقتا يەكسان ئەمەسدۇرلەر. ھەق سۇبھانە ۋە تەئالانىڭ سۇفاتلەرى ئەدەددىن ئەفرۇن كېلىپدۇر. ئادەملەرنىڭ ھەر بىرى سۇفەتغە مۇزھەر كېلىپدۇر بەس. لازىمدۇركىم، ھەر بىرى ئەمەلى جەدا جودا بولغاي. ئانىڭ ئۇچۇنكىم، سۇفەت ئىلاھىنىڭ ئىككى سۇفەتى بىر سۇفەتدەك كەلمەيدۇر. تەڭ ئەمەسكىم، بىرى فەھىم خەرەدلىك

يەنە بىرى فەھىم خىرەدسىز بولغاي. خىرەدلىك ئادەمنىڭ فەھىمى راست بولسە، لىكىن گاھ-گاھ تەرەفكە فەھىمى يۈرگۈسىدۇر. ئانىڭ ئۈچۈنكىم، ھەمىشە بىر ھالدا بولماس. ھەر زامان ئۆزگەچە بىر ھالغە يۈزلەنۈرلەر. ئەگەر ھەرقانچە ئانىڭ ئەقىل خىرەد راست ھەم غەيبىي ئىلمىنى بىلمەس، تاڭلا ۋاقىت بولادۇرغان ئىشنى ھەم بىلمەس. ئەقىل خىرەددىن غەيبىي ئىلمى يىراق بولسەمۇ بى خىرەددىن ياخشىراق-دۇر. يەنە بىر كىم-رەسەننىڭ ئەقىلى راست بولسە، ئانىڭدىن ئاجايىپ ئىشلار زۇھۇر تاپارمىكەن، تەڭرى تەئالانىڭ فەرمانىنى تۇتۇپ، ئەمەس ئىشلاردىن ئۆزىنى توختاتۇر. يەنە ساھىپىكامال ئادىمىلارنىڭ رايى گايبى خاتا كەت-كەننىڭ بائىسى بۇدۇر، تەڭرى تەئالانىڭ كامالغە دەلىل بولغاي، باكامال ۋە بى زاۋال ئولۇدۇر.

خاقانىنىڭ ئىسكەندەر ئۈچۈن زىيافەت ئەسبابىدىن تۈزگەنى ۋە ئانى چىمىغە ئىلمىگە ئىلمىمەس كۆرگۈزگەنى ۋە ئول شاھانە بەزم ۋە ئايىن ۋەسىغىدا خامەئى نادىرە نىگار دۇرئەفشانلىق قىلماق ۋە ئول تۆھفەنەۋا دۇر تەرتىبى تەئەرىقىدا تەبئى بەلاغەت شىئار گۆھەر فاشلىق كۆرگۈزۈمەكى ۋە پىشكەشلەرى تەئەرىقىدا توققۇز فەلەك ئەۋراقىن خامەغە رەقەم زەر قىلماق ۋە رەقەم دىكەشلەرى شەرھىدە سەككىز بەمەشت رىيازىن ئەقىل كۆزىگە رەۋ قىلماق

بۇ دىباچەغە نەقتاش چىن بۇ يەڭلىغ نەققىشلەرنى يازدىكىم، خاقانى چىن شەھرىغە يانپ، ئاداۋەتنى مۇھەببەتتە بەدەل ئەيلەپ، ئەلىنىڭ كۆڭلىدىن غەم - غۇسسەلەرنى چىقارپ، ئەيش تەرەپتە مەشخۇل بولىدەلەر. خاقان ئۆزى شەھرىغە كىرىپ دۆلەت ۋە ھەشەمەت بىلە ئوردا - سىغە تۈشكەن زامان ئەركان دۆلەت ئۇلۇغلىرىنى تەلەپ قىلىپ، ئىلمىغا ئەيلەپ، ھەر بىرىنى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرسۇن دەپ فەرمان قىلدى. ئۇلۇغلىرىغە باقىپ دىدىكىم، ئىسكەندەر فەلەك ئەھتىشام پادىشاھدۇركىم، ئالەم يۈزىنى مۇسەخخەر قىلىپ، جاھان پادىشاھلاردىن ئۆزىگە بەندە قىلىپ، زەبەردەستلەرنى سەر ئۇفكەندە ئەيلەپ، فەلەككە كەمەند سالىپ، بەندە قىلغانلارنى ھەم ئۆزىنىڭ كەمەندىغە ئەسىر قىلدى. بىزگە گۇمان يوق ئېردىكىم، مۇنداق ھەشەم بىلەن لۇتق ئەيلەپ، مەھرىبان بولغاي. كېلىپ مېنىڭ بىرلە قەتىل ئىشنى تاشلاپ، كۆڭلىنى ساق قىلغاي. ئىمكەننىڭ بارىچە ھۆرمەتىمنى ساقلاپ، تەخت ئۈستىدە ماڭا ئورۇن بەرگەي. يەنە مېنى ئاتاللىققە قوبۇل ئەيلەپ، ئۆزى ماڭا ئوغۇل بولۇپ، شەفئىم بولغاي. بىلۈمۈسىز - لەر، ئەگەر جەڭ قىلسە، لەشكەرىمدىن گەردىنى كۆككە چىقارۇر ئېردى. لۇتق ۋە كەرەمنى ئانداغ ئاشكارا قىلدىكىم، ئەھسان تەرىقىنى بەجا كەلتۈردى. بىغىلغان لەشكەرنىڭ بارچەسى ئازاد گەردەسىدۇرمەن. ھەم ئانىڭ لۇتق لارىدىن شەرەندەدۇرمەن. ئەگەرچە مېنى ئاتا دىسە ۋە لىكىن مەن بەندەسىدۇرمەن. ئاڭا دىلپەزىر خىزمەت قىلىماقدىن ئۆزىگە چارەمىز يوقدۇر. بۇ ئىشنىڭ ئىسلاھىغە فىكىر قىلىپ جاۋابىمنى بېرىڭلار. خاقان بۇ سۆزنى دىگەچ ھەممەسى دۇئاغە تىل ئاچپ دىدىلەركىم، بايان قىلىغان فەرمانىڭىغە بارچەمىز لەشكەرى بىلەن ئىتتىفاق قىلىپ، فەرمانىڭىغە تايىدۇرمىز. كەلگەن مەھمان جاھان خەلقى شاھدۇركىم، ئانىڭ ئالدىدا ھەممەمىزنىڭ جانى فىدا بولغاي. ئەگەر ھەرقانچە

ئەنئەنىۋىي ئىكراھ قانۇنسىنى بەجا كەلتۈرسەك تەخى ئازدۇر. ئۆزۈڭ چىن مەملىكەتسى بىلەن سىياھلەرگە ھەر نىمە دىسەڭ، مىننەتدار بولۇپ، فەرمانىڭنى غەنىمەت بىلىۋرۇلەر. تاپقان خەزىنە ۋە دەقىنەلەرنى ئاياماي بىرۇرلەر. ھىممەتتىڭنى قانچە بەلەند قىلساڭ، بىزنىڭ ھىممەتتىمىز ھەم بەلەند بولغۇسىدۇر. قاچان ئاقتاپدەك ئىككى پادىشاھ بىر-بىرىگە مۇھەببەتتىن قران قىلسەلەر، بىزدەك زەررەلەر ھەم شۇك ياتماس ۋە لىكىن مۇنچە ئىش بىلۈرمىزكىم، ئەگەر يۈز گەنج ۋە مەخزەن خراج قىلساڭ، ئانى زىيادە خراج قىلدى دىگەلى بولىاس. ئانىڭ ئۇچۇنىكىم، سەندەك خاقانغە ئىسكەندەردەك مەھىمان بولسە، يۈز گەنج ھۇنۇز ئازدۇر. بۇ سۆزلەرنى ئىرىز ئەتكەندە، خاقان شاد بولۇپ دىدىكىم، ئىسكەندەرنىڭ شانۇ-شەۋكەتتە نەزەر سالىپ يىۇرت خەلىقىمىزغە فەرزىدۇركىم، ئانىڭ لەشكەرىتە بىر يىللىق موۋاجىنى بەرگەي، مەن ھەم ئىسكەندەرگە بىر يىللىق خىراجىنى ئۆز مەخزەنىدىن بەرگەيمەن، دەپ بۇ سۆزنى ئاراغە سالغاندا، ھەممەسى جان دىل بىلەن قوبۇل قىلدىلەر. باچەسى بىر-بىرىگە مەدەد ئەيلەپ، سەرەنجامغە جەدى-جەھدى قىلىپ، نەچچە كۈن ئىچىدە بارچە خىراجىنى تەييار قىلىپ، نەقدىنەلەردىن دەريادەك ئاقتىمىلەر. بۇ يەڭلىغ پىشكەشلەرنى مۇھەببەت قىلدىلەركىم، دەۋران كۆزى ھەيران قالدى. ئانىڭدىن مىڭ ئات سەرەنجام قىلدىلەركىم، ھەر بىرى يۈگۈرمەكەدە بولۇتدەك، كىيىملىكلەر ۋە قۇلانلەر يىتەلمەي بەلكى بادى-سابا ھەم ئۇلارنىڭ گەردىغە يەتمەس ئىردى. سەكەرەتتەكەدە بەرقەك ھەممەسى ئالتۇن بىلەن غەرق بولغان ئىردىكىم، ئەگەر-توقۇملارى ھەم جابدۇغى بىلەن تاقالاردىغىچە ئالتۇندىن ئىردى. بارچەسىنىڭ يۇپۇغى تەھتىلىلادىن مەرۋارد بىلەن لەئلى پارەلەردىن كۆز قويۇپ توقۇغان ئىردى. يەنە مىڭ تىۋەنى ئارەستە قىلدىلەركىم، ھەر-بىرىنىڭ بەدەنى پىلدەك بەلكى تاغدەك، مالانىڭ سۇفەتلىك كىشىگە ئازار بەرمەي، بارچەسى يىلداملىقىدا فەلەككە كېلىپ، ھەر تىۋەنىڭ يوپۇغى چىن مەتاھلاردىن جاۋاھىرلەر بىلەن زىننەت بېرىپ، ئەبىرەشمىدىن پوپۇكلەرنى باغلاپ، دۈررە، لەئلى، ھەقىق فرۇزەلەردىن مۇنچاقىنى سالغان ئىردى. يەنە مىڭ قەچىرنى راست قىلدىلەركىم، بارچەسى يەلدىن يىلدام خەرج گەردۇندەك يۇرۇشى بار ئىردى. ھەممەسىنىڭ ئىگەر-توقۇمى، ئالتۇندىن خىتاي ماتانلاردىن تەييار قىلغان ئىردىكىم، قانۇندىن تاشقارى يوق ئىردى. يەنە ھەر-بىر ئات ۋە تىۋە ۋە قەچىرلار بىلەن بىر كىشىنى تەئىمىن قىلىپ بەرگەن ئىردىكىم، تا بۇلارغە خىزمەت قىلغاي. يەنە توقۇمۇنىڭ ئىگىن راستلاغان ئىردىكىم، ھەر-بىرى بىر گۈلشەندەك گۈلزارلىق، بارچەسى قىممەت باھا ئىردىلەر. يەنە قاش تاشدىن بىرمىڭ تاباق-قاچا ئىردىكىم، ھەر-بىرى لاتافەت ئىچرە بى نەزەر ئىردىلەر. ۋە يەنە بىرمىڭ چىنى-قاچالاردىن بار ئىردىكىم، ھەر-بىرى بىر تولۇنئايەك ئىردى. يەنە بىرمىڭ كەنىزەك ماھرۇيلەردىن بار ئىردىكىم، ھەر بىرى بىر سۇنىبۇل مەدى، گۈلرۇخ سىنان، موزگان، نەرگىس چەشم، پىستە دەھان ئىردىكىم غەمزەلەرى بىلە شوخلۇق قىلىپ، لىسباس ئىچرە مۇزەببەن بولۇپ، ئەلنىڭ كۆڭلىنى ئوۋلار ئىردى ۋە لىكىن بۇ پىشكەشلەر ئىچرە ئىككى تەئەججۇپ تۆھفە نەبەرسە بار ئىردىكىم، ئانداغ نەچچە بۇ ئالەمغە كەلمەگەن بولغاي. بىرى جامى-جەمشىدەك بىر ئايىنەدە بار ئىردىكىم، سەفا ئىچرە قۇياش ئايىنەسىدەك تابان ئىردى. ئاڭما فەلەك مەھرى ئايىن ئات قويغان ئىردىكىم ۋە لىكىن خەلىق ئىچرە

«ئانىيەئى چىن» دەپ مەشھۇر ئېردى. ئول ئاينەئىنىڭ ئىككى يۈزىنى بىرى ئايدەك، يەنە بىرى كۈندەك رۇشەن ئېردىكىم، ھەرگىز تىمىرە بولماس ئېردى. ھۆكۈمەلەر ئانى تەييار قىلغاندا ئىككى سۇفەت بىلەن ياساپ ئېردىلەر. بىر يۈزىنىڭ سۇفەتى بۇ ئېردىكىم، شاھ سوراغىنى سورغان چاغدا، ئىككى دەئۇئاگەر بىر-بىرىگە دەئۇئا قىلسە، گۇۋاھىغە ھاجەت بولماس ئېردىكىم، ئانداغىم ئىكەلسى ئول ئاينەغە نەزەر سالىپ، ئاينەنى ئالدىدا تۇتۇپ، شاھى. ئول ئاينەگە قارالاغاندا راست سۆزلەگەن كىشىنىڭ يۈزى كۆرۈنۈپ، يالغان سۆزلەگەن كىشىنىڭ يۈزى كۆرۈنمەس ئېردى. يەنە بىر يۈزىنىڭ سۇفەتى بۇ ئېردىكىم، شاھ بەزم ئىچىرە. بادە نۇش بولغاندا، بەزم ئەھلى تاماشاھ ئۇچۇن ئاينەنىڭ ئول يۈزىگە نەزەر قىلسەلەر، ھەركىم تىنچلىق بىرلە مەي ئىچسە، ئانىڭ يۈزى بىسپار زىيالىق بىلەن كۆرۈنۈر ئېردى. يەنە ھەركىمەرسە بەدمەست ئەنسىزلىك بىلەن مەي ئىچسە، ئانىڭ يۈزى بۇزۇقلۇق بىلەن كۆرۈنۈر ئېردى. ئانى بۇ تەرىقە تاماشاھ قىلغانلار ئۆزىنىڭ ھالىغىغە ئىسلاجىنى قىلۇر ئېردىلەر. يەنە بىر كەنەزەك بار ئېردىكىم، جاھانغە ئوت سالىپ، جانىلارنى كۆيدۈرۈر ئېردى. ئول ئىككى تۆھپەنىڭ بىرى بۇدۇر. چىنانچە ئانىڭ سۇفەتى بۇ ئەبىيات لاردە مەستۇردۇر. ئەبىيات بۇدۇر:

يەنە تەبئەتى بىل جاھان ئافەتى،
 جاھان، ئافەتى يوقكى جان ئافەتى.
 خىتايى ھەسەب بەلكى چىنى نژاد،
 جامالىغە ھۆرۇ-پەرى خانى زاد،
 ئىككى بەندە ھىنىغە ھۆرۇ-پەرى،
 ۋە لىكىن قاچىپ ھەر-بىرى بىر سەرى.
 خىتا مۈلكىدە زۇلقى غەۋغا سالىپ،
 كۆزى چىندە ھەردەم ئەلالا سالىپ.
 ئىككى چىن زۇلقى نە مۇشكىن تاناپ،
 ئاكا چىن ئىچىدە سەبەپ مۇشكى ناپ.
 قاراقاشى مۇشكىن ھىلالى كېلىپ،
 ھىلال ئاندىن ئاشىغەتتە ھالى كېلىپ.
 ئانى چەرخ ئەيلەردە مۇشكىن ھىلال،
 تامىپ نۇقتەئى كىم بولۇپ ئاتى خال.
 ئۇزارى ئۈزە ئىككى قىيغاج كۆز،
 ئولۇس قانىنى ئىچكەلى ئاچ كۆز.
 كى ئول ئەجلى ئەيلەپ ئانى زەئىپ،

ئۇزالىپ ياتىپ، خەستەلەردەك نەئىپ.
 قۇياشدەك ئاچادۇر رۇخسار ئولۇپ،
 ئاغىز نۇقتەسىدىن نەھۇدار ئولۇپ.
 چۇ پۇركار ئۇچى دەۋرىن ئەيلەپ كىشان،
 پەدد ئولغۇچە نۇقتە تاپىيى نىشان،
 زەنەخ دەۋرى لىكىن يانا نىم دۇرۇر،
 كى ئاندىن بار دەۋر ئەھلىغە جور،
 زۇقىن جاھى ئول دەۋرنىڭ تەفتەسى،
 تۇشۇپ جاھ ئارا ئەھلى دەۋران بەسى.
 قەدى ئىشىق بىرلە خىرامەندە سەرۋ،
 خىرامەندە سەرۋ خىرامەندە تەزەرۋ.
 چۇناز ئول تۇزۇ ئاشكار ئەيلەبان،
 بەسى بازۇ شاھىن شىكار ئەيلەبان،
 باشدىن-ئاياغ ئىشۋە ۋە خوبلوق،
 ئاياقدىن-باشى نازۇ - مەھبۇبلۇق.
 كېلىپ بارچەدىن تۇرۇفە بو ماجرا،
 كى ھەمە بەزم ئارا جۇستى ھەم رەزم ئارا.

ۋەقتىكى بەزم تەرەپ بولسە، ئانىڭ ئۇششاق سۆز ئەلھانى ئالەمنى كۆيدۈرۈپ، نەۋالارى بىلەن خالايقىنى بىھال ئېتىپ، نەغمەسىدىن خىرەد ۋە ئەقلى لال بولۇر ئېردى. نەغمە چالغاندا، ناتىۋان ئاشىقلارنىڭ جان رىشتەسى ئۇزۇلۇپ، ئۇنى بىلەن بىرەت نەۋاسى جۇش ئۇرغاندا، بىرى ئولتۇرۇر يەنە بىرى تىرگۈزۈر ئېردى. يەنە ھۇبارىزلىقتا، ھەر قاچان چەك مەيدانغە كىرسە، مەيدانغە كىرگەن باھادۇرلارنىڭ جانىغە قەسەد قىلىپ، ھەرتەرەپ

جەۋلان بېرىپ، زامانە ئەھلىنىڭ جانىنى ئوۋلار ئېرىدىلەر، ئەگەر غەنىمى گەردۇندەك كۇچلۇق بولسا، فەندى بىلەن بوينىغە كەمەندى سالىپ، قىلچى تاشقى سالىسا، ئول تاش شىكافى بولۇپ قىلچىغە غىلاق بولۇر ئېردى. ئوقى ھەم سەۋتلىرىدىن ئۆتۈپ، قاتتىغ تاشدىن ھەم ئۆتەر ئېردى. نەيزەنى قولغە ئالغاندا، ئەزەلەرغە ئىزىراپ تۇشۇپ پىچۇتابغە قالدۇر ئېرىدىلەر. ئەلقىسە، خاقان بۇ تۆھنەلەرنى ئىسكەندەر ئۈچۈن پىشكەشلەرنى تەييار قىلىپ، بىر ئەجەپ ئالى بەزمنى ئارەستە قىلىپ مەجلىس ئارا بولدىكىم، ئەقىل ئاندا قىياس تاپماس ئېردى. ئاندىن كىيىن ئۇلۇغ ئادەم ئاكابىرلەرنى ئىسكەندەرنىڭ ھوزۇرىغە يىبەردىكىم، ئىلتىماس بىلەن تەكلىق قىلىپ باشلاپ ئالىپ كېلىنلار، ئۇلار ھەم ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغە بارىپ، يەر ئۇيۇپ، خاقاننىڭ ئەرزىنى بايان ئەتتىلەر. ئول ھەم قوبۇل ئەيىلەپ، دەرھال ئاتلانپ، شەھەر تەرەپكە راۋان بولدى. خاقان ئۆز ئورداسىدىن بىر ياغاچلىق يولغىچە، يوللاردە ۋە سەھرالاردە چىن مائاتلاردىن پايانداز سالىپ، ھەر ئون قەدەمدە دۈررە لەئلى جاۋاھىرلارنى باشىدىن ئۆرۈپ، نىسار ئەيىلەپ، يوللاردە قانچە ئىپارلارنى تۆكۈپ، خالايسىق ئول ئىپاردىن بۇيى مۇئەتتەر بويۇرگەچ فەلەك كۆزى تىيرە بولدى. بۇ ھەشەمەت بىلەن ئىسكەندەر چىن شەھرىنە كىرىپ، ئاندىن شەھرىنى كۆرۈپ، ئول شەھەرنىڭ ھەققىدە بۇ چەرخ كوھون لەم يەكۇن ئاتىنى ئوقۇر ئېردى. ئاندىن ھويلىلەر ۋە باغىلار نەزەرىدىن ئۆتتىكىم، ئانىڭ ئۇچى ۋە قاراغى مەئلۇم بولماس ئېردى. ئانىڭ تاملارى دۈرر دىۋارلارنى ھۆللەلەرى بىلەن تەسەۋۋىرلەرنى قىلىپ، ئاندىن مۇزەببەن قىلغان ئېرىدىكىم، ھىچقاچان ئادىمىلارنىڭ كۆزى ئاندىن نەمەلەرنى كۆرمەي، كۆڭلى ھەم خىيالغە كەلتۈرمەگەن بولغاي. ئىسكەندەرغە ئانى كۆرۈپ شادلىق يۈزلەنىپ، خاقاننىڭ دەرگاھ بىساتىغە قەدەمى يەتتى. ئول دەرگاھدىن ئىچكەرى كىرىپ يۈرگەچ، ھەرتەرەفدىن ئۆزگىچە بىر ئالەمنى كۆرۈپ، تاماشا قىلىپ، چەرخى ئەخزەردەك خۇش ھاۋا باغ نامايان بولدىكىم، ئانىڭ ھەر بىر گۈللەي ئەختەردەك تابان ئېردى. كېلىپ كۆردىكىم، ئانىڭ تاملارى سەككىز تەرەپلىك دەرەختلەرى ئەدەددىن قۇزۇن ئالتۇندىن بويىپ، ياپراقلارنى زۇمرەددىن ئېرىدىكىم، شاخلىرى فەلەككە تەقەززا قىلۇر ئېردى. مەۋلەرى دۈررە مارجاندىن ئېردى. ئول دەرەختىنىڭ تۈبىدە چەمەن بىنەغشەزارلىق ئېرىدىكىم، ئول بىنەغشە ئۆز قەدىنى خەم ئەيىلەپ، قېلىنلىقىدا نىلدا بويانغان چادىر شەبچە بار ئېردى. ئۆزگە خۇشبۇي بۇيى گۈللەرنىڭ ئەدەدىنى تاپالماي فەرھى بەخش مۇئەتتەرلىقىغە ھەم ھەددى يوق ئېردى. سەبىزەزار بىلەن لالە، لالە نەقىشەدىن گىلەمنى سالىپ، ئول گىلەم ئۈزەرە سۇجۇكلەردىن كۈەۋش تۆكۈلگەن ئېردى. بۇ گۈلزارلىق باغ ئىچرە بىر ئالى ئىمارەت بار ئېرىدىكىم، ئول ئىمارەتنىڭ پايەسى فەلەك قەسەردىن بەلەندراق، راۋاقتى بولۇت سايەسى تۇشمەس، تاملارى ياغىدىن نەم كۆرمەس، تاقلىرى ھەم چاقىدىن شوئە كۆرمەس ئېردى. بۇ ئىمارەت باغى بىلەن بۇرچلەرى بىلەن راۋاقلارنى بىلەن باشىدىن ئاياقغىچە ھەمەسەسى ئالتۇندىن رەڭ بېرىپ، بىساتلارنى ھەم چىنى خىشتلاردىن مۇسەممەن ئەيىلەپ، باغىغە جىپىس قىلغان ئېرىدىكىم، فەرھى چىنى خىشتىدىن، ھاشىيەسى كاشى خىشتىدىن مۇنەققىش ئەيىلەپ، ھەمەسەسى سابا ئىچرە ئايىنە چىنىدەك ھۈسەفغا قىلغان ئېردى. ئول ئىمارەتنىڭ ئەچى زەنگەردىن زەرنىگەر ئەيىلەپ، بارچە ئىشكەلەرى ۋە پەنجىرەلەرى گۆھەردىن مۇرەتتەپ، ئەيىلەپ مۇزەببەن قىلغان ئېردى. مۇنى بېنا قىلغان نەققاشلارنىڭ بارچەسى نەقىش يازغالى ساھىپ كامال ئېرىدىكىم، نەققاشلارنىڭ تولاسى مەنى رەقەم

چېكىپ، نەقىش قىلىپ، تۆرت تامىنى سۈرەتلەرنى قىلىپ، ھەربىرنى نەقىش چىندەك ئۆز جايىدا سۈرەتكە كەلتۈرۈپ، بەھىشت بىرىندەك زىبا قىلغان ئېردى. بۇ قەسىر ئىچىرە ھۆرمەتلىك تەختلەرنى زىننەت بىلەن ياساپ، ئىسكەندەر ئاندا مېھمان بولماق ئۈچۈن مەقام تۇتقاي. ئىسكەندەر ھەم ئول ئالى تەخت ئۈزرە ماكان تۇتۇپ، خاقان بىلە ئاتا-ئوغۇلدەك ئولتۇردىلەر نىشات بەزمىنى تۈزۈپ، بارچە ئەلىگە فەرمان بولدىكىم، ھەر بىرى ئۆز ئورنىنى ئارامگاھ قىلغايلىر. ئۇلۇغلار يۇقارى جاي تۇنۇپ، سىپادارلار ئۇلاردىن تۈبەن ئولتۇردىلەر. ئەھلى ھەكىمەت دانالەر ھەم شاھلارغە يىقىن ئولتۇرۇپ، ئەفلاتۇن، ئارستۇ، فەرقىۋىنوس بۇ ئۇچ دانالەر ئىككى شاھنىڭ ياندا مەجلىس ئارا بولۇپ، خاقان بەھىشت ئاسا قەسىرىنى بى قۇسۇر ئەيىلەپ، شارابەن توھۇرەن مۇھەببەت ئەيىلەپ، نىمەتلەردىن باغلارنى خۇش قىلىپ، بىر-بىر نىڭ كۆڭلى چىنى-قەدەلەر بىلەن بادەغە مايىل بولدىلەر. دەرھال بىر چىن-زادە شوخلۇق بىلەن قويۇپ تۇردىكىم مالاھەت ئىچىرە بەھىشت ھۆرلەرنىڭ رەشىكى ئېردى. ئۆزى بۇرۇن ياقۇت ئەھمەر سۇيىدىن ئىچىپ، ئاندىن كىيىن ئىسكەندەرغە كەۋسەر سۇيى تۇتقاندىك تۇتتى. ئول ھەم دەرھال خاقان بىلەن تەكلىپلەشپ ئىچتى. ۋەقتكى نىشات بىلەن ئۇچ-تۆرت دەۋر ئۆتكەندە، ئەلىنىڭ كۆڭلىگە ئۆزگە بىر ئەھۋال زاھىر بولۇپ، دوستنىڭ دىماغىغە قەدە شور سالىپ، ھىجاپ بىرلە ھايا ئارادىن كۆتەرىلىپ، بىپەرۋا بولدىلەر. مۇترەپلەر ھەر تەرەپ نەۋالەرنى تۈزۈپ، ناۋاسازلىق رەسىمىنى كۆرگۈزدىلەر مەھچەبىن ساقىلار جىلۋە بېرىپ، خۇش بۇي زۇلخارادىن موشكى چىن ساچىپ ھۇش ئەھلىگە كۇفتىگۇي پەيدا بولۇپ، مەي ئالغاندىن ھايۇ-ھۇي قىلدىلەر. ئىككى شاھ بىر-بىرىگە نىياز بىلەن تەكلىپلەشۈم قىلىپ، دىلناۋازلىق قىلىپ، بىرى يەنە بىرىنىڭ ئاغزىغە قۇلاغىنى تۇتۇپ، ئول بىرى يەنە بىرىنىڭ ئاياغىنى ئۇپەر ئېردى. بۇ چىن مەھلىكەتنى ئاڭا سەدىقە قىلىسە، ئول ھەم تامام يەر يۈزىنى مۇڭا نىسار قىلۇر ئېردى. ئىككى شاھ بىر-بىرىگە ئىختىساس قىلدىلەركىم، دۇنىداغ رەسىمى بۇدەھەتچە خوسۇسىيەت تاپماغان ئېردى. ئاۋۇسلار بادە ئىچىكەندىن خىتاي خانىدەك بولۇپ، ھەر بىرى فەلەك خۇانىدەك خونلاردە گىزەك قويۇپ، بەزمىنى قىزىتىپ، جاھاننى زىننەت بىلەن بەھىرەمەند قىلدىلەر. تاام يەمەككە مايىل بولۇپ، گىزەكلەرنى ئالىپ، ئاشنى تارتىلەركىم، يەريۈزى ئول نىمەتلەرگە خان بولۇپ، يۈزرەگە نىمەتلەرنى قويۇپ، ئاش بىلەن توقۇتۇلمىڭ ئات ئۇچاسى يەنە قۇي ئۇچاسىنىڭ ھەددى ھىسابى يوق ئىپىردىكىم، يۈزمىڭدىن ئارتۇغراق ئېردى. بۇ يەڭلىغ تاادىن خاسئام ئالەم خەلقى بەھرە ئالىپ بولغان دىن كىيىن خاقان چىن تەختىدىن تۇشۇپ تاۋازۇ بىلەن قويۇپ تۇردى. ئىسكەندەر ھەم تەخت ئۈزرە قۇپۇپ ئۆزرەلەرنى بىر-بىرىگە قىلىشىپ تۇرغاندا، ئەرکان دۆلەت ئولۇغىلار، ئىسكەندەر ئالدىنە پىشكەشلەرنى تارتىپ، ھىسابىنى پىتىپ تۇتتىلەر. خاقان ئول ھالدا يۈكۈنۈپ، ھەر بىر پىشكەشلەردىن توققۇز توققۇز ئالىپ كەلدىلەر. ئىسكەندەر ھەم يۈكۈنۈپ، ئول تۆھپەلەرنى كۆرۈپ، خاقاننە ھەددىدىن ئۇزۇن ئافەرىنىلار ۋە تەھسىنىلەر قىلدى. مەزكۇر بولغان تۆھپەلەرنى خەيل خەيل ئۆتكەرگەن ھالدا ئىككى نىمەگە رىئەت قىلدى. بىرى ئول خىتاي-زادە چىنى نىزادە ھەرۋىيە يەنە بىرى ئاينە ئى چىنەنە خاقان ئانى كۆرۈپ، دەرھال قويۇپ بىر ئىلكىدە ئاينە ئى چىننى يەنە بىر ئىلكىدە ماھىرۇي چىنى ئالىپ ئىسكەندەرنىڭ نەزەردىن ئۆتكەزدى. دەرھال ئىسكەندەر بىلەن تەخت ئۈزرە ئولتۇرۇپ، ئاينە چىننىڭ ۋەسىفىنى ئايان قىلىپ، ئىسكەندەر ئاينەنى كۆرۈپ، ھەر زامان ئاڭا مەشە-ۋىلىق قىلىپ،

خۇش بولۇپ، ئەھلى ھىكمەتلەرگە ھەم كۆرسەتمىپ، ئانىڭ بابىدا بىسىيار سۆزلەرنى سۈردىلەر. لىكىن قولىدىن تۇشماي ئانى كۆرۈپ، ئول زامان ماھرۇيى چىرايلىقنى ياد قىلمايدى. گاھى ئانىڭ نەچچە قىسىم خاسىيەتتە مۇلاھىزە قىلىپ، گاھى-گاھ تىلىسىمىنىڭ فىكىرىدە بولۇپ كۈن كەچ قىلدى. ۋەقتىكى قۇياش كۆزگۈسى ئالەم كۆزىدىن نىھان بولۇپ، جاھان خەلقى قاراڭغۇلۇق رەنگىگە قالغاندا، ئىسكەندەر قەدەھ ئىچمەكنى تەرك قىلدىكىم، ئۇلۇغ شاھلارغا مەست بولماغلىق موزەمىتتە ھۇپتىلا بولغانىدۇر. ئىسكەندەر ئانى قەھم قىلىپ، ئۆز ئورداسىغە، ئىختىيار ئەيلەپ ئاتلاندى. خاقان ھەم ھەمراھ بولغالى، ئاتادەك مۇھاپىزەت قىلغالى قوپتى. ئىسكەندەرنى ئۆز ئورداسىغە يەتكۈزۈپ، تەۋارۇد بىلەن يەر ئۇپۇپ، ئۆز شەھ-رىدە ئاتىنى سۈرۈپ ياندى. بىر سائەت سۆھبەتتە مەشغۇل بولۇپ، خاقاننىڭ قىلىنغان زىيافەت بەزمىگە ئىسكەندەر تەھسىن قىلىپ، سۆزلەرنى سورا ئېردىلەر.

زىيافەت باغىنىڭ ساقىمناھە:

<p>كى خاقانغە گەرچە جەفا قىلمايدى، ئىسكەندەرگە داغى ۋەفا قىلمايدى. بۇ سىدىقتە ھەم تۇت ئانىڭدىن نەۋا، بۇ ئالەم ئىشىدۇر ھەممە بىۋاڧا. جاھان شاھلارغە ۋەفا قىلمايدى، ئىسكەندەرگە، خاقانغە ھەم قىلمايدى. كىتۈرگىل پەياپەي كى بەخۇد بولاي، كى بەخۇدلۇقدىن ئىسكەندەر بولاي. مۇتەننى ناۋاچېكىپ چۇ خاقانى چىن، نە رۇمى قالدۇر، ھىندۇ، ماچىن، چىن.</p>	<p>كىتۈر ساقى ئول كۆزگۈنى رۇبەرۇي، كى كافۇر تەبە ئولغاي مۇشكى بۇي. دىماغىمدا چىن دۇلكى سەۋداسىدۇر، بۇ يەڭلىغ مەي ئانىڭ ماداراسىدۇر، مۇتەننى ئۇلۇغ بىر نەۋاسىنى تۈز، نى چەڭگۈۋە بەرىبەت سەداسىنى تۈز. مەنى بىر نەۋا بىرلە خۇشپال قىل، جاھان فىكىرىدىن فارىغىلپال قىل. ناۋايى ئىچىپ مەي، ئىشتىكىل سۇرۇ، كى بەس بى ۋاڧادۇر سىپەھرى گۇ.</p>
---	---

زىيافەت باغىنىڭ سەرۋىدەك ئازادەلەرى بابداكىم، غۇنچەدەك خىزمەت كەمىن چۇست باغلاپ، گۈلدەك ئوچۇق يۈز بىلە خان كەرەملەرى دايمىم ئاچۇقى دۇرۇر

بۇ توزاغ ئەگەر قۇمى بولسۇن ئەگەر بولبۇلكىم، ھەر بىرى ئۆز پۇر ھالىغە كۆرە ئول خاندىن ناۋا تاپارلەر. ئۇلار ئەڧرات ئىتىلاسىدىن مۇتەررا دۇرلەر، مۇڧرت ئىشتىياسىدىن دۇبەررا نەخۇشۇدۇر ئول كىمەرسەكىم، ئانىڭ ئىشى ھەمىشە ساخاۋەتدىن ئۆزگە بولماي، جاھاننىڭ يارۇقىدىن ھەم پەرۋا تۇتماي، ئالەم ئىچرە ئۆزىنى مەھمان بىلىپ، ئالەم ئەھلىنى ھەم مەھمان بىلىۈركىم، ھەرنىچۇك ئادەملەر مەھمان بولۇپ كەلسە، جانۇ-دېل بىلەن ئانىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلىپ، تويۇنماغۇنچە رۇزەسىنى ئاچماس. ھەزرىتى ئىبراھىم خەلىلۇللا دەك ساخاۋەت خۇانىنى ئاچىپ، ئايدەك نانلارنى سىندۇرۇپ، ھەرنىچۇك لەزىز تااملارنى مەھمانسىز زەھەردەك بىلىپ، مەھمان بىلەن قۇرۇق ناننى بېمىشت نەمىتەتتىدىن زىيادەرەك بىلىۈر. مەھماننى كۆرگەن ھالدا، ھەددىسىز لۇتقىلارنى قىلىپ، ئوچۇق چىراي بىلەن خۇلقى-ئەھسانى بەجا كەلتۈرۈپ، قىزىل گۈلدەك ئاچىلىپ، گۈلدەك خونلەرنى ئالدىدا قويۇپ، مەھمان ئول خونىغە قولىنى نازغە سۇرسە، ئۆز جانىغە مەننەت قويۇپ، قوپۇپ تۇرار. تاكى ئانى تويغازماغۇنچە ئۆزى يەمەي، خونىدىن قولىنى ئالماغۇنچە ئۆز قولىنى ھەرگىز قويماست. ئەگەر مەھمان شاھ يا گاداھ بولسە، ھالىغە باقىپ مەھماندارچىلىق تەرىقەسىنى ئادا قىلىۈركىم،

شاھنىڭ ئالدىدا مۇكەللىق تائاملارنى قويۇپ، گاداغە قۇرۇق ناننى قويماس، ئەگەرچە بۇشاھ، يەنە بىرى گاداھ بولسە، تەڭرى تەئالانىڭ ئالدىدا ئىككىسى تەڭدۇر ۋە بەندەسىدۇر، لىكىن بەئزى ئەزىزلەرنىڭ تولاسى باردۇر، كۆرمەكدە پاراكەندە ھال لىباسىغە ھەم زىننەت بەرمەي، كۆڭۈل مۇلكىنىڭ شاھدۇركىم، نىھانى رازىلەرنىڭ ۋاقىقى بولۇپ، ئانىڭ ھىممەتىنىڭ ئالدىدا چەرخ ئەۋلاد پەستدۇر، ئەگەر شاھ ئانىڭ ھالىدىن ئاگاھ بولسە، باشىنى ئانىڭ ئاياغىمىدە پايىمال ئەتكەيلەر، كىمبەرسەنى تەڭرى تائالا ئەھلى ھىممەت قىلسە، ساخاۋەتلىك ئافىرىدە قىلسە، ئانى ھىچكىم ھاقارەت كۆزى بىلەن قارالەر مۇبەس. ئەۋۋەلى بۇكىم، ھەر قاچان ئەھلى رازىلەر ساخاۋەت خۇانىنى ئاچىپ، مېھماندوست بولسە، ئانى ھاقارەت بىلەن بىلمەگەيكىم، ئەۋامنىناسنىڭ سۈرەتدە نىھان بولۇپ، خالايتىقنىڭ كۆزىدىن يىراقدۇرلەر، لىكىن كۆرمەكدە نادانلەرنىڭ سۈرەتدە كۆرۈنۈرلەر، كىمبەرسەنى بىلىنسا كۆزى بىرلە ھەرتەرەق نەزەر سالىپ، بارچەلەرنى، ياخشىنى بىلىپ، ئەھلى ساخاۋەتلەرنىڭ يۈزى قۇياش دەك كۆرۈنۈركىم، بۇ جاھان ئايۋانى ئۇلەرنىڭ نۇرىدىن رۇشەندۇر. خۇاھى قەسىرى زەررىن بولسا يا بۇزۇق جاي بولسە، پەرتەۋىدىن ئىككىلاسىنى بارابەر نۇرانە قىلۇر. ئەمما بەزى قىلماقلىق ئىشى نەچچە قىسمى باردۇركىم، بەزى قىلغۇچىلار بىلمەيلەر. بىرى ئۆلكىم، دۇنيادار مېھمانلارغە ھەددىدىن زىيادە ئىسراپ قىلىپ، ئىززەت تاپماق ئۈچۈن شۆھرەت تاپاي، دەپ بىر مېھمانغە ئون قوي، گىزەكلەر بىلەن خونلارنى تارتىپ ئالدىدا قويغاندا، ئول كىشى يىمەكدىن ئاجىز بولۇر. يىدۈرمەك ئۈچۈن قول بىلەن كۆز بىلە قانچە تەكلىپ قىلىپ، ئول تائامغە تەئىرپ قىلىپ، ئالدىغە قوياركىم، ھەممەسىنى شۇبۇ يالغۇز كىشى يىمەي بەس. ئىنساپ قىلغىلىكىم، بۇ ئىش نىچۈك بولغاي. ئۆيۈڭ شەيخ لوقماننىڭ مازارى بولماسا، سەن ھەم شەيخ مازار بولما. ساڭ، تەڭرى تەئالانىڭ مالنى بىجا ئىسراپ قىلىپ، ئەھلى جۈنۈندەك زايىد قىلۇرسەن. ئەگەرچە ھەق تەئالا: «كۈللۈ ۋە ئەشەرەبۇ» دىگەن بولسە، ۋە لىكىن «ۋە لاتۇسرەفۇ» ھەم دەپدۇر. بەس، بۇ مېھمان ساڭا نىچۈك يامانلىق قىلىپدۇركىم، يالبارىپ ئاڭا زەھەر يىدۈرۈرسەن. بەلكى ھەر بىر لوقما ئاڭا زەھەر بولۇپ، ھەرگىز نىجاتلىق تاپماس. مۇنداق زىيافەت قىلماغىلىق گوياكى شۇمۇقۇدۇركىم، ئەھلى خىرەدنىڭ ئالدىدا بىسىيار ياماندۇر. يەنە بىرى بۇ-دۇركىم، ئەگەر مېھمان كەلسە، بىر لوقمەنى ئاڭا بەرمەكنى يامان كۆرۈپ، ئىشتىھاسى كەلگۈ-چە ئىچى كۆيۈپ ھالدىن كەتكۈنچە راۋا كۆرمەسەنكىم، ئاڭا بىر لوقمە بېرىپ خۇش قىلغاي-سەن. بەلكى بىخىللىقنىڭ ئىشتىھاسى يوقدۇركىم، ئانداغ كىشىنى مەھرۇم ياندۇرۇرسەن. بۇ قىسىم بىخىللىقنىڭ بىجا سەرق قىلغۇچىدىن چەندەن زىيادە يامانراقدۇر. بەزى قىلماقنىڭ قائى-دەسى بۇدۇركىم، مېھمان خاھى ياخشى بولسۇن، خاھى يامان بولسۇن ئەۋۋەل ئانى لۇتق بىلەن خۇشھال قىلغىل. ئاندىن كىيىن بىسىيار ئىسراپ قىلماغىل، بىسىيار قانتىغ ھەم قىلما-غىل. مېھماننىڭ لايىقىدا ھەر نىمە ساڭا مۇيەسسەر بولسە، ئوچۇق چىراي بىلەن ئانىڭ ئالدىغە كەلتۈرگىل ۋە لىكىن ئانىڭدىن ھىچنىمە تەمەد تۇتما بەس، كەلگىل ۋە ئىززەتنى قىلغىلىكىم، بۇ بارەدىن ھەدىس ۋارىد بولۇپدۇر: «قالەن نەبىيۇ ئەلەيھىسسالام ئەكرەمۇزەينە ۋەئەن كانە كافىرەن» مەئنىسى بۇدۇركىم، ئىكرام قىلىڭلار مېھمانغە، ئەگەرچە كافىر ھەم بول-سە. مېھمانغە ھەم ئەۋسەت ھال قائىدەسى بىلەن پىش كەلمەكلىك ئۇلادۇر. «قالەن نەبىيۇ ئەلەيھىسسالام خەيرۇلئومۇرى ئەۋسەتۇھا» مەئنىسى ئول بولۇركىم، ھەر ئىشنىڭ ئوتتۇرا ھالى ياخشىراقدۇر. بۇ يەڭلىغ زىيافەت قىلماقلىقنى ھەر كىم قائىدە تۈزسە، ئاڭا يۈز ئافىرىن

ۋە تەھسىنلەر بولغۇسىدۇر. مۇنداغ كىشى بۇ ئەلەمدە بوۋەدۇر. ئەگەر بولسا، دانا ۋە ئالىم-كىم، ئانداغ كىشى خاسان ھەقدىندۇر.

بەھرام گور ھىكايەتىكىم

ئۈچ ئالاجوق ئىلىگە مېھمان بولدى. ئىككىسى ئەفرات تەئزىيەت كۆرگۈزۈپ ۋە مەئاسىپ مەتئۇن ۋە بىرسى ئادالەت تەرىقىدىن قارۇن بولدى نەقلىدۇركىم، بەھرام گور پادىشاھ بىر كۈنى سەيىد قىلماق ئۈچۈن ئاتلانسى چىقىپ، بىر قۇلاننىڭ ئارقاسىدىن يۈگۈرۈپ، لەشكەرىدىن يىراق تۇشۇپ بىر يەرگە يەتتى كىم، ئاندا ئانچە ئۆيلۈك ئالاجوقلەردىن بار ئېردى. شاھ بەھرام يالغۇز يول يۈرۈپ، خەلقىدىن يىراق قالغاچ ھەددى نىھايەتسىز ئاچ قالىپ، ئانامغە مۇھتاج بولدى. ئۇل يەردە بىر دەرەخت بار ئېردىكىم، ئانىڭ سايەسىدە تۇشۇپ، ئۇل ئالاجوقلەرغە دىدىكىم، بىز بۇدەم سىزلىرگە مېھمان بولۇپدۇرمىز. مەئزەر بىلەن مېنى مېھمان قىلىڭلار، ئاندىن بەھرە تاپىمەن. ئۇل ئالاجوقلەردىن ئاندا ئۈچ ئۆيلۈكىدىن ئۆزگەسى يوق ئېردى. بىرسى ھەددىدىن ئەفزۇن دۇن ھىممەت بىخىل ئېردىكىم، شاھنىڭ ئانداغ ئەھتىياجىغا ئىلتىفات قىلمايدى. يەنە بىرىنىڭ خۇبى ھەددىدىن زىيادە ئىسراف قىلىپ زايىۋ قىلۇر ئېردىكىم، نەچچە قوينى ئۆلتۈرۈپ شاھغە زىيافەت بەردى، لىكىن ئېشى پىشقۇنچە شاھنىڭ دىماغىغە ئاچلىغى دۇد سالىپ، تاڭلاغىچە ئاش پىشماسى سۇد بەرمەس ئېردى لىكىن ئۇل ئۈچىنىڭ بىرى دانالاردىن ئېردى. ئاندا دانالىغى رەھبەر بولۇپ، شاھنى ئۆيىگە كەلتۈرۈپ، دەرھال نان بىلەن بىر ئاياق قېتىق ئالدىدا قويۇپ تەكلىپ قىلدى. شاھ بەھرام ئارام ئالغۇنچە ماھازىرنى يەپ، ئاچلىق ئازابىنى دەفئە ئەيىلەپ راھەت تاپتى. بىر قۇرسەتتىن كىيىن ماھازىر قويغان كىشىگە ھەددى ھىساپىدىن تاشقارى خەزىنەلەر بىلەن سەرەفراز قىلدى. دۇن ھىممەت بىخىلغە ئەندازەسىز ئەدەپىنى بېرىپ قويدى. بەجا سەرف قىلغان كىشىنىڭ بىسىيار ئەيىپلەر قىلىپ، زايىۋ قىلغان قويلارنىڭ، ئاشلارنىڭ باھاسىنى، بۇ ئۈچ كىشىنىڭ ھالىتىنى كۆرگىلىكىم، قانچە پەرق باردۇر. بەھرامنىڭ ئادالەت تەرىقى ھەم كۆرمەكلەردىندۇر.

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئارستۇدىن سوئالى ئۇل بابداكىم، زىيافەت خانىمى نى نەۋۋە ئاچچىماق ياخشى دۇرۇر ۋە مەرائات سۇفرەسىن نى نەۋۋە يايماق مۇستەھسەن كۆرۈنۈر ۋە دانانىڭ ئۇل بابىدا نۈكتە سۈرگەنى ۋە ھىكمەت مائىدەسىدىن ئىسكەندەرگە فائىدە يەتكۈزگەنىمى

يەنە ئىسكەندەر ئارستۇدىن سورىدىكىم، ئەي دانىش ئەھلىنىڭ پىشۋاسى، زىيافەت قىلماقنىڭ راست تەرىقىنى بايان قىلغىلىكىم، ھىكمەت قائىدەسىدىن تاشقارى بولمايلىكىم ۋە زىيادەسى ھەم بولمايلىكىم، بۇ بابدا بارچە ئەل مەزھەپلەر بىسىيار جەد - جەھدى قىلىپدۇرلەر. ئاخىرلىقىمۇ مۇنى ئەختىيار قىلدىلەركىم، ھەركىمگە ئىكرام قىلغالى ئارستۇ دۇئا قىلىپ، بۇ نەۋۋە سۆز ئادا قىلدىكىم، مېھمانغە ھەرنەرسەگە ئەھتىياجى بولسا، خاھى ئاش خاھى ئۆزگە ئەشپاھىدىن دەرھال ئۆز ئەندازەسىدا ھەممەسىنى خۇانغە ئالىپ، مېھماننىڭ ئالدىدا ھازىر قىلىپ قويغاي، ئاز ھەم بولمايغاي، تولا ھەم بولمايغاي. ئىسكەندەر دىدى، بۇ ئىش بىسىيار ئاساندىر ۋە لىكىن شاھنىڭ شەۋكەتىغە بىسىيار نۇقسان ياتسىدۇرۇر. ئارستۇ تەئەسۇل بىلەن نۈكتە بايان قىلدىكىم، تەئرى تەئالا جانابىڭنى بەلەند ئەيىلەپ، خالايقى مەتئە قىلغاي. بىلە-

گىلىكىم، خالايقنىڭ رىزىقىغا شاھلار زامىن بولۇپدۇرلەر. خۇاھى ئاز خۇاھى ئارتۇق بەرسە، ئىختىيار ئۇلاردەدۇر. ۋەگەر خالايقنىڭ رىزىقىغا زىيان قىلسە كىم، ئۆز شەۋكىتىنى زىيادە قىلاي، دەپ ھەرەج قىلسە، بۇ گۇمان فاسىددۇر. ياكى خالايق تەقسىم بولغان رىزىقىنى زىيادە قىلاي دىسە ھەم ئىسرائى بولۇر كىم، بىجاھ بىلەن ئۆزىنى ئەزەمەتلىك قىلغانى ياخشى خىيال ئەمەسكىم، مىڭ دەرەنىڭ جايىدا ئىككى مىڭ دەرەم خەرەج قىلماقدىن ھۆرمەتنى زىيادە قىلسا، ئۆز ئۇلۇغۇقىغا شىكەستە بېرىپ، پەست قىلغاندۇر بەس، لازىمدۇركىم، شاھلار ئۆزىنى ئالى دەرەجات قىلاي دىسە، فۇقرا، رەئىيەتلەرگە ئىھسان كۆڭلىنى ئۇلارنىڭ مەنپەئەت ئىشىغە بېرىپ، زۇلۇم قىلماي، ئادالەت بىلە ئۇلارنىڭ ھالىغە رەھىم قىلسە، ئۇلارنىڭ رىزىقىنى زىيادە قىلماقنىڭ سەبەبى بۇدۇر. زىيافەت قىلماقنىڭ راست تەرىقى بۇدۇركىم، كىمەر-سە ئەقىل خىرەددىن بەھىر تاپسە، ئانىڭ ئەمەلى مۇندىن ئۆزگە بولماس، دەپ سۆزىنى تامام قىلدى. ئىسكەندەر ھەم شاد بولۇپ قوبۇل ئەيلەدى.

ئىسكەندەرنىڭ ھۆكۈمى ئىتتىپاقى بىلە خاكى راز پىنھانى سەيىنۇ ئالەم سىرى نىھانى سەيىن زاھىر ۋە بەيدا ۋە رۇشەن ۋە ھۇۋەيدا قەلۇرغە سىتىرلاب ۋە خۇرشمىد تاب ۋە مۇرات مەھرى سۇفات تەسىنى قىلغانى ۋە بۇ ئىككى تۆھپە مەھرى مىسالدىن خاتىرجەم ئېتىپ يەنە ئىككى مەھۇش مەھرى جامال ۋىسامغە رىغەت قىلغانى ۋە ئول بابدا سۆز ياراغىن ۋە سۇرۇر تەمىراقىنى مۇھەييا قىلىپ، سەھرى بەرىن ۋە مەلەك ئەيۋاننى رۇشەك مىز تۇتقانى ۋە مەھرى ناز پەرتەۋىدىن يورۇتقانى

چىن نەققىشنىڭ نەققاشلارى بۇ نەققىشنى ئانداغ يازدىكىم، خاقان ئىسكەندەرگە تابە بولۇپ، ھەۋەس قىلدىكىم، ئىسكەندەر بۇ قىش چىن شەھرىدە مەقام تۇتۇپ، ئارام بىلەن جامى مەيىنى نۇش ئەيىلەپ ئوتتۇرغاي، دەپ ئىلتىماس قىلدى. ئىسكەندەر ھەم ئانىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل ئەيىلەپ، كۆڭلىنى خۇش تۇتۇپ، چىن كىشۋەرنى قىشلاق قىلىپ تۇرۇپ قالدى. گاهى خاقان بىلەن ھەمەنپەس بولۇپ، گاهى شىكارغە چىقىپ، چىن كىمىكلەرنى سەيد قىلۇر ئېردى. گاهى سۇرۇد بىلەن نەزىمە تۈزۈپ، بادە ئىچىپ نەشاتنى كۆرگۈزۈر ئېردى. گاهى ھىكەت ئەھلى بىلەن كىتاپ كۆرۈپ، ئىلمى ھىكەتدە ئۇستادلار بىلەن ھىكەت ئىلمىنى مۇتالىئە قىلۇر ئېردى. يەنە خاقان تۇتقان ئاينەنى چىنە بىلەن كۆڭلىنى خۇش قىلىپ، ئو-زىدىن يىراق قىلماي، تەخت ئۈزۈرە ئوتتۇرۇپ، دادىخانىنى سوراردا ئول ئاينەنى، چىنەنى دادىخاھلەرگە رۇبەرۇ تۇتۇپ، راست سۆزلەگەن كىشىنىڭ يۈزى رۇشەن كۆرۈنۈر ئېردى، يال-غان سۆزلەگەن كىشىنىڭ يۈزى كۆرۈنمەس ئېردى، ئەگەر كۆرۈنمەس قارا كۆرۈنۈر ئېردى. ئىسكەندەرنى بۇ ھالەت ھەيران قىلىپ، ئول دانا ھۆكۈمالەر ھەم ھەيران بولۇر ئېردى. يەنە بەزم شاھانەنى تۈزگەندە يەنە ھەم ئول ئاينەنى چىننى ئاراغە سالپ تاماشا قىلۇر ئېردىلەركىم، ئەگەر ياخشى نىيەتلىك كىشى مەي ئىچىپ، مەست بولسا، ئول كىشىنىڭ يۈزى ئول ئاينەدە يۈز دەرىجە چىرايلىق كۆرۈنۈر ئېردى ۋە ئەگەر بەدىئەدە كىشى مەي ئىچىپ، مەست بولغاندا، ئانىڭ يۈزى ئول ئاينەدە، ئۇزۇن ياكى يايپاڭ ياكى چوڭ ياكى كىچىك كۆرۈنۈپ، شەرىمسار بولۇر ئېردى. ئىسكەندەر ئانى كۆرۈپ، ئول ئاينەنى چىنىغە ئانداغ شەيدا بولدىكىم، تەقىرىغە راست كەلمەس ھەيرەت بىلەن ئول ئاينەنىڭ ئىشىغە قانچە پىكىر قىياس قىلسە، شۇنچە ھەيرەتى ئارتار ئېردىكىم، بۇ بىر تىلىسىدۇر كىم، ئەھلى ھىكەتلەر

مۇنى بىلىپ ياساغاندۇر، بورازىغە ۋاقىق بومادى. ئاندىن كىيىن دىدىكىم، مۇنى تەڭرى تەئالا ھىكمەت بىلەن بەھرەۋەر قىلسە، يەنە نەچچە يۈز ھۆكۈمەلەر خىزمەتسىدە بولسەكىم، ھەممەسى دانالاردىن بولسە، ئۇلۇغ ئىشلاردا ھەربىرى دانادۇرلەر. يەنە ئەفلاك ئەسرارد - نىڭ مۇشكۈل ئىشلارغە مەھرەمدۇرلەر. نە ۋەجىدىن مەن ھەم ئەھلى ھىكمەت بىلەن بىر ئىشنى قىلمايمەن، لازىمدۇركىم، ھىكمەت بىلەن تەئەمۇل قىلىپ، بىرتىلىسىمنى پەيدا قىلىپ زوھۇرىغە كەلتۈرسەم، تابۇ ئايىنەنى چىنىدىن ئارتۇق بولغايمى، دەپ ئەھلى ھىكمەتلەرنى كەلتۈرۈپ، شۇ بۇ ئىش ئۈچۈن مەسلەھەت قىلىشتىلەر. ھۆكۈمەلەر دۇئا قىلىپ دىدىلەركىم، ئەي شاھى گەردۇن شۈكۈھ، قاچان بۇيرۇساڭ بۇ يەڭلىغ بىر تىلىسىمنى سۈرەتغە كەلتۈرۈڭلار بىز فەرمانىڭنى بەجا كەلتۈرۈپ، تەئەمۇل بىلەن ئىتتىپاقى ئەيىلەپ، ئول تىلىسىمنى قىلۇرمەز - كىم، بۇ ئايىنەنى چىنىدىن ياخشىراق بولغايمى. ئەھلى ھىكمەتلەر ئىككى جامائەت بولۇپ ئىككى ئىشقە مۇقىد بولدىلەر. ئەفلاتون سىترات، ھورمۇس بىلىناس باشلىغىن ئىككى يۈز كىشى بىر تەرەق، ئارستۇ، بەقرات، ئەرشىبەند باشلىغىن ئىككى يۈز كىشى بىر تەرەق جەمئى تۆرت يۈز ھۆكۈمە كېچە - كۆندۈز مۇنىڭ ئۈچۈن مەسلەھەت قىلۇر. ئىسكەندەر ھەم بۇ بارەدىن ھۆكۈمەلەرغە بەھرە بېرۇر ئېردى. ئول ئىككى جامائە رىيازەت بىلە قىياس قىلىپ، بىر جامائە يەر بىلە بۇ ئالەمنىڭ ھەقىقەتنى بىلىپ، ھەرنىسەنىڭ تەبىئىنى ئاڭلاماقتە بىر ئىش زاھىر قىلماق ئۈچۈن قۇلاددىن مۇدەۋۋەر بىر ئايىنەنى جىسىمغە كەلتۈرۈپ نەمۇدار ئەتدىلەر. يەنە بىر جامائە ئاسمانلار بىلە يۇلدۇزلارنىڭ ھەقىقەتنى تاپىپ، ئۇلارنىڭ تەبىئىنى ئاڭلاغاچ، ھەر بىرنىڭ خاسىيەتنى بىلىپ، مەس بىلە خۇلەدىن مۇدەۋۋەر بىر ئۇستۇرلابنى تەسنىق قىلدىلەر. ئىسكەندەر ھەم ئىككى تەرەققە مەدەت بېرىپ، گاھى ئۇلارنىڭ ئىشنى قوبۇل ئەيىلەپ، گاھى رەد قىلۇر ئېردى. گاھى ئىسكەندەر ھەم ھۆكۈمەلەردىن ئىفادە ئالىپ، گاھى ئۇلار ھەم ئىسكەندەردىن ئىفادە تاپار ئېردىلەر.

ئەلقسە، ئەھلى ھىكمەتلەر ئول قاشدا ئىككى تەرەق ھەيئەتنى زاھىر قىلدىلەر كىم بىرى ئۇستۇرلاب، يەنە بىرى ئايىنە ئېردى، ئالەم خەلقىنى ئانىدىن ياخشىلىققە يەتكۈزدىلەر. ئۇستۇرلابدىن فەلەكىيات ئىشلارنىڭ مۇشكۈللىرى ئاسان بولماقنىڭ ھەقىقەتى مەئلۇم بولۇپ، فەلەكىنىڭ ئۇزۇنلۇقى ۋە توغراسى ۋە ئۆزگە ئەھۋالات ھەم كۆرگەن كىشىگە مەئلۇم بولۇر ئېردى. مۇنى ئۇستۇرلاب مەخپى سەما ئات قويدىلەر. يەنە بىرى بىر ئايىنە ياساغان ئېردى - كىم، نەزەر سالغان كىشىگە جاھان مۈلكىنىڭ ھەقىقەتى ئول ئايىنەدە نامايان بولۇپ، بارچە ئىشلار ئايان بولۇر ئېردى. مۇنى «ئايىنە گىتى نامە» ئات قويدىلەر. ۋەقتكى ئاقتاپ ھەمەل بۇرچىغە تەھۇل قىلىپ، قىش كۈنلەرى قالماغاندا، ئىسكەندەر تەخت ئۈزرە مەسەند نىشىن بولۇپ، خاقان بىلە بەزىمنى تۈزۈپ، بارىگاھ ئىچرە نىمەتلەرنى قاراۋان ئەيىلەپ، پادىشاھانە سورۇن تۈزگەندە، ھۆكۈمەلەر ئىككى خەمائە بولۇپ كىردىلەر. بارچەسى دانالىقتا بى نەزەر ئېردىلەر. ئىسكەندەر بارچەسىنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلاپ، خاس تەختنىڭ ئالدىدا جاي بېرىپ، بارچەسى ئولتۇردىلەر. خالايىقلەر ھۆكۈمەلەردىن زىننەت تاپىپ شاھ بولدىلەر. بىردەم ئولتۇرۇپ، ھەممەسى باشنى تۈبەن سالىپ ئولتۇرغاندا، خادىملار ئۇستۇرلاب بىرلە ئايىنەنى كەلتۈرۈپ، ھەرقايسى قىلغان ئەمەلنى ئەرز قىلىپ، ئۆز ئەھۋالىنى زاھىر ئەتتىلەر. بىر جاما - ئەدىن ئەفلاك ئىشى ئايان بولۇپ، توققۇز فەلەكىنىڭ ھەقىقەتىدىن ئاگاھ قىلىپ، يەنە بىر جامائەدىن يەر يۈزىنىڭ ئىشى، يەتتە ئىقلىمنىڭ ھەقىقەتى مەئلۇم بولۇر ئېردى. خاقانغە

بۇ ئىككى ھال مەنئۇم بولۇپ، ھەيرەتدىن لال بولدى. ئىسكەندەرگە مەدھىلەرنى ئەيتىپ دىدىكىم، شاھ سەندەك پادىشاھنى بۇ چەرخى گەردۇن كۆرمەگەن بولغايمىكەن، سەنسىز تاجى-تەختنىڭ كىرەگى يوقدۇر. مۇلازىمەتلەرنىڭ ھەم بىسىيار دانادۇرلەر. ئۇلۇغ ئىشلىرىدە ساڭا مۇۋاپىق دۇرلەر، ئالەم ئەھلى سەندەك ئەمەسدۇركىم، بۇ ئالەمدىن ئاتنىڭ ئۆچمەگەي، ھىكمەت ئەھلى بۇ ئىشغە رەنج چېكىپ، سەندىن بىسىيارمال بىلە گەنجىلەرنى تاپتىلەر، دەپ خاقانى چىن ھەم ھەددىدىن فۇزۇن گۆھەرلەر بىلەن دۇررلەرنى ئول ئەھلى كامال ھۆكۈمەلەرگە بېرىپ ئۇلار ھەم غەنى بولدىلەر. ۋەقتىكى ئىسكەندەرگە بۇ ئىككى تەرەپ ئىشى مۇيەسسەر بولدى. نەشات بىرلە ئىشرەتكە مايىل بولۇپ، ئەقدى نىكاھ ئەيلەمەك ئۈچۈن سوقراتغە فەرمان قىلدىكىم، ئۇستۇرلابدىن نىكاھىمنى تاپغىل. سوقرات ئۇستۇرلابنى قولغە ئالىپ، ياخشى نەزەر قىلغان چاغدا، فەلەك گەردىشىنىڭ ئەسبابىدىن ئانداغ تاپتىكىم، ئىككى ئاي ئۇرۇچ تۇتۇپ، ئىسكەندەرنىڭ ئىقبال قۇياشى ئۇلارغە پەرتەۋ سالپ، تەرەب بىرلە ئىككىلەسنى نىكاھىغە ئالىپ ھەمخانى قىلغاي. بىرى دارانىڭ قىزى رۇشەڭ بولغايمىكەن، دارا ۋەسىيەت قىلغان ئېرىدىكىم، ئىسكەندەرگە جۇپتى بولغاي. يەنە بىرى شاھ مەللۇنىڭ قىزى مەھرىنىياز بولغايمىكەن، ئىسكەندەر ھەم ئانىگىسىز خاتىرى فەرىشان ئېردى. ئۇستۇرلابدىن بۇ ۋاقىئەنى تاپقاچ، ئىسكەندەر ئۇلۇغ مەئرىكەنى تۈزۈپ، خالايققە نىيەتلەرنى بېرىپ، رۇشەڭدىن شەبىستاننى يورۇتقاي، يەنە مەھرىنىيازنىڭ مۇلاقاتىدىن كۆڭلى ئارام تاپقاي، دەپ بۇ يەڭلىغ مەسلەھەت كۆرسەتتىلەركىم، ھەركىم بۇ جاھاندا تەخت - تاجىنىڭ ساھىبى بولسە، ئاڭا بىر فەرزەندى بولماي چارەسى يوقتۇركىم، بۇ ئالەمدىن چىقاردا، ئۆز ئورنىدا ۋەلى ئەھد قىلغاي. قۇياش ھەم غەرۇپ بولغاندا، ئاينە قايم مەقام قىلادۇر. دەرەخ ھەم ئۆز ئورنىدىن ئىنتىقال قىلۇر چاغدا، ئەگەر ئانىڭ جايىدا نەۋرەس نىھال بولسە، ئاقبەت باغنىڭ زىننىتى بولۇپ، مېۋە - سىدىن خالايققە مەنپەئەت ھاسىل بولۇپ، سايە بەرگۈسىدۇر. بۇ تەرىقە بىلەن دانالەر ئىتەتتىپاق قىلغاندا، ئىسكەندەر دىدىكىم، بۇ ئىشنىڭ سەرەنجامىغە مەشغۇل بولۇڭلار. ئانىڭ ئەم - رى بىلەن ئەركان دۆلەت ئۇلۇغلار سەرەنجامىغە مەشغۇل بولۇپ، نەچچە كۈندە بارچەسنى مۇھەببەتتە ئەيلەپ، چىن كىشىۋەرنى جەننەت ئاسا قىلىپ، ئانداغ زىننەت بەردىلەركىم، بۇ چەرخى كەرران يۈز يىل ھىساپ قىلسە، يۈزدىن بىرىگە يېتەلسەي، مىڭدىن بىرىنى شەرھى قىلالمايغاي. غەرز ھەر سۇفەتلىك ئەسابلارنى تەييار قىلىپ، ئۆي ئىشلارنى سەرەنجام ئەيلەپ، نەچچە ئۇلۇغ بىلە توپىنىڭ جابدۇغىنى ئىبەردىلەر. ئىشرەت بىلە ئەيشنىڭ دادىنى بېرىپ، خۇش ۋەقتلىققە مەشغۇل بولدىلەر. ئەمما باھار فەسلىدە گۈل ئورۇسىغە زىننەت بېرىپ، بۇلۇللارنى زار ئەيلەپ، گۈل ئاچىلغان كۈنلەردە توي بولۇپ، شەھەر بىلەن كوچا ۋە بازارلەرنى گۈلشەندەك قىلدىلەر.

ساقىمناھە:

ئاياقچى كىتۇر جامنى لەبىلەپ، دىسەڭ سەن جان قولداشم يارى - يار،
كى توي ئولدم ئەيىپام ئەيىشى تەرەپ.
كى بۇ سۆز ئېرۇر ئالەم ئەفرۇز ھەم،
خوسۇسەن ئېرۇر فەسىل نەۋرۇز ھەم.
مۇغەننى چىكىپ چەڭ ئورنىدا چەڭ.
نەۋا چەڭگى ھاي ھاي ئولەڭ، ھاي ئولەڭ.
مەن ئەيتىيىكى مۇڭلۇغ باشم يارى - يار.
ناۋايى كى سەرەنزامنىڭ چىندۇر،
سورۇدۇڭ داغى سۆز ئارا چەنگىدۇر.
ئايا ئالغۇڭ نەچچە يارى - يار ئولتۇسى،
مېنىڭ يىغىلارم زارۇ - زار ئولتۇسى.

بۇلبۇل ھىكايە تىكىم، ئانىنىڭ گۈلباغىدىن زاغ يالقىپ بالاغەت ئەھلىغە كېچە ھىندۇ ھەرز - زەھغە دىگەندەك تەئە قىلدى ۋە ئانىنىڭ فەسىدى جاۋابىدىن ئۆزىگە بۇ سۆزىن بىلدى

ئىشتىتىكىم، گۈل ئاچىلغاندا بىر باغ ئىچىرە بۇلبۇلنىڭ فىغانى زىيادە بولغاچ، بىر قارغە ئانى ئەيىپ بىلىپ، تەئەغە تىل ئاچىپ بۇلبۇلغە دىدىكىم، ئەي بەھۇدە گۈي دىۋانە، ھەر يىلدا مۇنداغ فىغان چەكەكنىڭ بائىسى نەدۇر؟ چەمەنغە كىرەر چاغدا غەملىك ھالدا خامۇش بولۇپ كىرەرسەن، مۇنچە جۇش - خۇرۇشنى قايدىن تاپارسەن؟ بۇ ئىشدا چەمەن قۇشلاردىن ئۇياتمايسەن. بۇلبۇل قارغاغە دىدى: ئەي بەخەبەر ئىشقىدىن ئاگاھ ئەمەسسەن، مېنىڭ بۇ كۆيىمەكىمدىن ھەرگىز ۋۇقۇنى تاپماسسەن. چەمەنغە كىرەردە گۈلنىڭ يوقلۇغ چاغدا فىغان چەكەم، روزىگارم سەندەك قارا بوغۇسدىر ۋە ئانلا كېچە ۋە كۈندۈز گۈل ئىشقىنىڭ دەردى - غەمى مەندىن كەم ئەمەس. باھار نەسىمى ئەسكەندە گۈل ئاچىلىپ، ئۆزد - گە جىلۋە بېرىپ نافەئى چىنىدەك جىسمىنى خۇشبۇي ئەيىلەپ ھۆسنىنىڭ زىيادەلىكىدىن بۇ - بۇلنىڭ فىغان چەكەكى ئاندۇر. چەمەندىن گۈل كەتكەندە ناچىنىس بىلەن مۇنداكىم بىلەن ھەمەشەن بولاي، سەندەك خۇدەنەماننىڭ ھاياتلىقىغە گۈل بۇيىدىن خەلەل يىتەدۇر، بەس. مېنىڭ ھالەتمىدىن قاچان ئاگاھ بولۇرسەن، سېنىڭ بىلەن ھەر سۆھبەت بولماغانم ياخشىراق دۇر. ۋەقتىكى بۇلبۇل ئىشقىنىڭ دەردىنى بۇ يەڭلىغ بايان قىلغاچ، قارغە جاۋابىدىن ئەفسۇردە ھال بولۇپ، جاۋابىنى تاپالماي قاراپ قالدى، بۇلبۇل ھەم خامۇش بولدى.

ھىكەت ئىسكەندەرنىڭ ئارىستۇدىن سوئالى

ئول بابداكىم ئانىسار مەيىل تەبىئى باھار گۈللەردىگە مەيدىن بولا ئالغاي، ۋە ئانىنىڭ ھىكەت باھارىدىن جاۋاب رەسمىن يەتكۈرگەنى ئول دارايى گەردۈن مەھەل يەئنى ئىسكەندەر ئارىستۇدىن سورىدىكىم، فەلەكىياتنىڭ مۇشكۈل ئىشلارى ئالدىڭدا ئاساندۇر. بايان قىلغىلىكىم، ئىنسان جىنىسى بىسىيار شەرىفىدۇر. ھەرقاچان باھار فەسلى يەتسە، بارچەسى شاد خۇررەم بولۇپ، ھاۋا كەسىپ قىلماق ئۈچۈن غۇنچەدەك بولغان كۆڭلىنى ئول فەسىلدە ئاچىلدۇرۇپ، خۇش بولۇرلەر. مۇنچە تەرەب بىلە خۇش بولماقنىڭ سەبەبى نىدۇر، ئارىستۇ دىدىكى، بۇ مەئەدە ھۆكۈمەلەر بىسىيار سۆزلەرنى دەپدۈرلەركىم، بارى جانابىڭ ئالدىدا مەئۇمدۇر. ئادەم - نىڭ تەبىئەتى گۇناھە مايىل بولسە، ئەجەپ ئەمەسدۇر. ئەگەر مۇنىڭ ئەسلىنى بىلىمەكنى ھە - ۋەس قىلساڭ، بايان قىلىۋىرمەن. ئانداغىكىم، بۇ ئالەمدە تەبىئەتلەرنى تۇرت قىسمى ئەتتىيار قىلىدۇلەر. بىرى، ئىسىغ يەنە بىرى سوۋق يەنە ھۆل يەنە بىرىنى قۇرۇق ئىسىغ يەنە بىرىنى قۇرۇق ساۋۇق دەپ، ھۆكۈمەلەر ئات قويدىلەر. شۇبۇ - تۇرت تەبىئى مۇۋافىق تۇرت فەسىل كېلىپدۇرلەر. بۇلاردىن بىرى باھار فەسلى كېلىپدۇر - كىم، ئانىنىڭ تەبىئى ھۆل ئىسىغدۇر. بۇ فەسلى ھاياتلىق تەبىئى دۇركىم، جانى بار مەخ - لۇقات ئانى تىلەرلەر. يەنە قالغان ئۈچ فەسىلغە ئۈچ تەبىئى سۈفەت بولۇپدۇركىم، ئۇلارنى سەفرا ۋە سەزدا ۋە بەلغەم دەرلەر ۋە لىكىن بۇ ئۈچ تەبىئىنىڭ روھغە دەخلىنى باردۇر. بۇ مەئەندىن باھار فەسلى دىلپەزىردۇر، ھەركىم باھار فەسىلغە تالىپدۇركىم،

ئاڭا مايىل بولماقدىن ئۆزگە چارەسى يوقدۇر. باھار فەسلىدىن بۇ رۇمغىغا پەرۋەردىش يەتسە، خۇاھىش، قىلماي، ئاڭا مايىل بولۇر. ۋەقتىكى، ئارستۇندىن بۇ يەڭلىغ ئاڭلادى.

ئىسكەندەرنىڭ جىسمى دە تازە روھ پەيدا بولۇپ، خۇش بولدى، ئىسكەندەرنىڭ ئول ئىككى تازە دەرد يوقى ئىككى ئىككى باھار تازە پەرۋەر ۋەسلىدىن كام تاپقاننى ۋە مېھرىنازنىڭ نازىدىن بىتاقەت بولۇپ، گۈل فەسلىدە ئانىڭ گۈلدەك جامالىدىن بەھىرە ئالغانى ۋە ئانىڭ رۇشەڭ رەشكىدىن كىم، مەھبۇب شەۋەسى دورۇر. شەمەدەك سىركەش-لىك قىلىپ ھەرب زىيانلىق بىلەن شەبىستان ئازىلمىغان قىلغانى. ئىسكەندەرنىڭ ئول خىلۋەت ۋەسالىدىن چىقىپ، چىن مۇلكىدىن مەغرۇپ دىيارغە ئەزم ئەتكەنى ۋە ئول دىيار غەرايمىدىن ئەجەبغە قالغانى

ئول تارىخدان بۇ تارىخنىڭ سۈرەتىنى ئانداغ زاھىر ئەتتىكىم، ئىسكەندەرنىڭ چىن شەھرىدە ئىككى زىبا ئەروسىنى ئەقدىغە كەلتۈردىكىم، بىرنىڭ ئاتى رۇشەڭ، يەنە بىرنىڭ مېھرىناز ئېردى. ئىسكەندەر شاھلىق بىلە يىگىتلىك باھارىدا ھىكەت ئىلىدە ھەم دانا ئېردى. شۇبۇ ئۇلۇغلىق بىلەن بىلىر ئېردىكىم، بۇ ئالەمدە ھەر قانچە شاھ بولۇپ ئۆتسە، ئاقىبەت تۇپراقى كىرىپ، ئارام ئالغۇسىدۇر. ھىچكىم بۇ ئالەمدە ئانىڭ ۋافاسىنى تاپماي، شاھلىقنىڭ ھەم بەقاسىنى تاپمايدۇر. كىمەرسەگە بۇ ھالەت يۈزلەنسە، ئەيشى-ئىشەرەتكە نىچۈك مەشغۇل بولغاي. بۇ ئەھۋالنى بىلىپ، نەچچە كۈن تەرەپنىڭ كەيىمىيەتتىن مەست بولۇپ، شەبىستان ئىچرە ئىككى سەرۋەقدە ئەرۇس بىلەن كام ھاسىل قىلماق ئۈچۈن ئارام تەلەپ بولدى. ئول رۇشەڭ شەبىستاندا مەجلىس ئارا بولۇپ، بارچە مەھرەملىرىغە سەردار بولۇپ، ئىسكەندەر بىلەن بىر يەردە ئولتۇرۇر ئېردى ۋە لىكىن مېھرىناز مەرتەبە پەست كېلىپ تەختنىڭ ياندا ئورۇن تاقىپ ئېردى. گاھى ئىسكەندەرنىڭ فەرمانىنى تۇتۇپ خىزمەت قىلىر ئېردى. گاھى غەمزە بىلە ئىسكەندەرنىڭ ئىچىگە ئوت سالۇر ئېردى. لىكىن رۇشەڭ بىسىيار رەشەك قىلىپ، ھەمىشە يىغلا ئېردى. ئىسكەندەر ئول رەشەك ھەددىنى بىلىپ، ھەددىسىز رىئايەت تەرىقىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئەيش ۋە نشاتنى ئانىڭ بىلەن قىلىپ، مېھرىناز بىلەن ئاز قداۇر ئېردى. مېھرىنازنىڭ ناتەۋان كۆڭلى بۇ ئىشدىن مەلۇل بولۇپ، خاتىرى بىقەرار بولۇر ئېردى. لىكىن ئىسكەندەرنى تالاش قىلماقغە ھەددى ۋە قۇدرەتى يوق ئېردىكىم، ئول شاھ دارانىڭ كۆز گۆھەرى ئېردى ۋە لىكىن مېھرىنازنىڭ مېھرۇ-ھۇھەبەتى ئىسكەندەرنىڭ جاندا ئانداغ مەخفى ئاسراخان ئېردىكىم، مېھرىناز ھەم بىلەس ئېردى. ئىسكەندەرنىڭ خاراپ بولغان غەملىك جاندا، ئانىڭ ئەشقىنىڭ ئىزى تىراپى بار ئېردى. رۇشەڭ بىلە ئىككى كۈن ھەمسۆھبەت بولۇپ، مېھرىناز بىلەن بىر كۈن خىلۋەت قىلىر ئېردى. بۇ ئەندىشەدىن مېھرىنازنىڭ كۆڭلى رەنجۇدە بولۇپ، نازۇك بەدەنى مەجرۇھ بولغان ئېردىكىم، ئىسكەندەرنىڭ ئازەردەلىق ئەدىن خىجىل بولۇپ، خىجىللىق تارتار ئېردى. بىر كۈن ئانىڭ نۆبىتى يېتىپ، شەبىستاندا خىلۋەت بولغاندا، ئىسكەندەر ئانىڭ ھەردەمغە مەيىل قىلىپ، جامالىنى كۆرۈپ دىدىكىم، قانچە كېچە-كۈندۈز مېھرىنى ئولۇسۇدىن

ياشۇرۇپ، نىھانى ئىشقىڭدىن جانىمغا ئىش يېتىپ ئۆرتە نۇرمەن. بۈگۈن رازىنەپانىنى ئاشكارا ئەتكۈمدۇر. بەزمىنى تۈزۈپ، پاراغەت بىلەن بادە ئىچمەكنى ئىختىيار قىلدى. بادە پەيچالىقنى ئاشكارا ئەيلەدىكىم، مېھرىناز ھەم مەجلىس ئارالىقنى زاھىر ئەتكەي ۋە لىكىن مېھرىنازنىڭ كۆڭلى مەخفى غەمدىن چېكىلگەن ئېردى. تەكەللۇق بىلەن مەجلىس ئارا بولۇپ، ئىشنى زاھىرانە مادارا بىلەن ئادا قىلغاندا، ئىسكەندەرنىڭ ئانى بىلىپ، قانچە جۇستىجۇ قىلسە، ئانىڭدىن خۇشخۇيلىق بىلەن كىلام زاھىر بولماس ئېردى. مۇنىڭدىن قانچە ئەجزۇ ۋە شىكەستلىك زاھىر بولسا، ئانىڭدىن ناز قائىدەسى ئاشكارا بولۇپ، ھەددىدىن فۇزۇن سەرگەشلىكىنى ئىسكەندەر بىلىپ مۇشەۋۋەش بولدى. يەنە بىلىدىكىم، مۇنىڭ تاقەتى قالماي، مەچنۇن ئىچرە رەسۋايى - ئالەم بولۇپ، ئىشقى ئەمەردىن ئەقىل فەھىمى قالماپتۇر. ئەمدى ئىلىنى دانىشىدىن مەدەت تىلەپ، سىكەت بىلە مۇڭا يارلىق يەتكۈرۈرمەن، دەپ تەننە بىلەن دىدىكىم، ئەي مېھرىنازىن، بىزگە مۇنچە ئاداۋەت ئايان قىلماقدىن سەبەب نىدۇر؟ ئالدىڭدا قانچە ئاجىزلىق قىلسام، شۇنچە دۈشمەنلىك قىلۇرسەن، نىچۈك گۇناھ مەندەك خاكساردىن زاھىر بولۇپتۇر، دەپ ئاشىقانە نەچەند بىيىتلەرنى ئوقۇدى. ئەبىيات بۇدۇر:

ۋافاسىز جافاكار ئەي نازىن،
 نىدىن بىزگە قىلدىڭ ئايان مۇنچەگىن.
 نەدۇر ئەجزۇم ئالدا بۇ سەنلىڭ،
 ئاڭلىدىم ئىرۇر دوست دۈشمەنلىڭ.
 نەجزۇم ئەتتىڭ ئېرىكىن مېنى خاكسار،
 نىدىن كىم قىلۇرسەن كۆڭۈلنى فىگار.
 نەخەسىكىم ئوتۇڭدىن كۆيەر لاغ - لاغ،
 نەھاچەت يەنە قۇياق ئول ئوتتە ياغ.

جەبىنىكىم ئېرۇر شەھىدىگە پايى بەند،
 تاپانچە بىلەن ئاڭا نەدۇر كەزەند.
 ۋافا ئەيلەگىلىكىم، جافاكار يامان،
 بۇ زۇلم ئەيلەمەككە سەزاۋەر يامان.
 چۈمەن ئىشقى ئارا ئۆلگۈم - ئۆلتۈرمەگىل،
 تىلىڭغەكى تىمخى جەفا سۈرمەگىل.
 نىيازىمغا باق ئەسرۇ ناز ئەيلەمە،
 تەئەددى كۆپ، لوتنى ئاز ئەيلەمە.

ئىسكەندەر بۇ يەڭلىغ ئۆزرە كۆرگۈزۈپ، مادارا قىلغاچ، مېھرىناز كىنايە بىلەن، شىرىن سۆزلەر بىلەن شەكەرىزلىق قىلىپ، نەچەند بىيىتلەرنى بۇ ھەم تەقىردى ئەيلەدى. ئەبىيات بۇدۇر:

كى شەھ ئەيىشنى ھەق مەدام ئەيلەسۇن،
 ئىشنى دىلبەرى بىلە كام ئەيلەسۇن.
 ئانىڭ لايىقى كەلدى، دارا قىزى،
 كى كۆز رۇشەن ئەيلەر ئايىشى ئىزى.

كەننىزى كىم، ئول بولسە ھىندۇ نىژاد،
 نە ھىندۇ نىژاد ئېيىت كەشەمىرى زاد
 نە لايىقىكى ئانى ئىنىس ئەيلەگەي،
 تەكەللۇق يۈزىدىن جىلىس ئەيلەگەي.

ئىسكەندەر بۇ كىنايەنى ئاڭلاپ دىدىكى، ئەي جاننىڭ ئافەتسى، كىنايە تەرىقىنى بىردەم ئۇنۇتقىل، رەھىم ئەيلەپ، بىدادلىقنى تاشلاغىل، ماڭا رۇشەڭنىڭ تەننىنى تولا قىلماغىل. مېنى مەئزۇر تۇتساڭ، كۆڭلۈڭنى خۇش تۇتۇپ، ئوتتۇرىملىكىم، ئانىڭ ھۆرمەتىنى

ساقلاماق ۋاچىپىدۇر. ئانىڭ مەرتەبەسى بىسىيار ئەلادۇركىم، بەئىدىن تاجىنىڭ گۆھەرى كەيقۇباد سېھەرنىڭ ئەختەرىدۇر. مەھرىناز ھۇنى ئاڭلاغاچ فىكىر ئەيلەپ، شىردىن زىپانلىق بىلەن دىدىكىم، ئەي يەتتە كىشۋەرنىڭ شاھىنشاھى، بۇ سۆزنىڭ دۆھبەتغە دەخلى يوق-دۇركىم، ئىشقى ئىچرە شاھلىقنىڭ ئىتىبارى يوقدۇر، دەپ يەنە ھەم كىنايە بىلەن نەچەند ئەبىياتنى ئوقۇدى. ئەبىيات بۇدۇر:

قاچان سۇنۇلۇم ئۇرسە، گۈل ئۇزرە تاپ،
ياپار يۈزگە خۇرشىد ئاندىن نىقاپ.
قاشىم يايىنى ھەركىم ئەيلەر خىيال،
ئۇياتدىن كۆزىگە كۆرۈنمەس ھىلال.
ئېرۇر كىرىپىگىم ئوقمىغە جان ھەدەف،
نىشانە ئاتارغە مەگەر چەكتى سەف.
كۆزۈمگە قاچانكىم بولۇر ئۇيقۇ كام،
بولۇر ئالەم ئەھلىگە ئۇيقۇ ھارام،
يۈزۈمدەك ھالىم سۆزى،
دىگىل گۈل ئۇزرە تۇشتى بۇلبۇل كۆزى.
چېكىلگەچ ئۇزارىم قارارىغەنل،
ئېرۇر تەقۋى ئەقلى كۆزىگەنل.
كىيىكىدەك كى زۇلفۇم ئارا تاب دۇر،
كۆڭۈللەرنى تارىستارغە قەلبىلابدۇر.
لەبى لەئلىكىم جەۋھەرى جان ئېرۇر،
سۇ ئول لەئلى ئارا ئاب ھەيۋان ئېرۇر.
تىشىم رەشتەسەن چالەئى نابى دەي،
دېمە چالەكىم دۇررە سىرابى دەي.
يوق ئاغزىم بولۇپ، جەۋھەرى بىبەقا،
نەبى دا ۋۇجود ئاڭانە بەھا.
ئىككى لەئلىم ئەتكەچ تەكەللۇم پەدەد،
قىلىپ ئاغزىدە ئەل تەۋەھۇم پەدەد.
ئانى خەلقى يوق يەردە ئەيلەپ گۇمان،
ئەگەر بولسە ھەم ئول ھامان يوق ھامان.
يۈزۈم دادىمە سەمدىن ئەنقەبى،
كى ئاي ئىچرە خۇرشىدۋەش كەۋكەبى،
نەكەۋكەبىكى نۇرى ئانىڭ بىگەران،
قۇياش بىرلە ھۆسنى ئىچرە ئەيلەپ فەران.
لەبىم پىشەسى جان فەزانىدەلىق،
كۆزۈم شىۋەسى دىلبارانىدەلىق.

نەسىپ بىرلە بولسە، ئاڭا شاھلىق،
ھەسب بىلە يەتمەش ماڭا ماھلىق.
ئانىڭ تاجى كىشۋەرىگە بولسە خىراج،
مېنىڭ ئالەمە قويبار ئەھلى تاج.
ئاڭا فەخرى نىسبەتدە جەمەشىدىن،
ماڭا ئارھۇسنى ئىچرە خۇرشىددىن.
ئاڭا مۈلۈك ئەگەر بولسە، فەرمان پەزىر،
ماڭا زار ئېرۇر يۈز تۈمەن مۈلكى گىر.
ئەگەر ئول خەرد بىرلە ئەفسانەدۇر،
ماڭا يۈز خەردەندە دىۋانەدۇر.
گەر ئولسە، ئافاق ئېلىگە ئەزىز،
سالۇرمەن ئافاق ئارا رۇستەخىز.
ئاڭاگەر ئېرۇر پىشەجان ئۆرتەمەك،
ماڭا شىۋە بولمىش جاھان ئۆرتەمەك.
گەر ئول غەمزەدىن ئوقنى پەرران قىلۇر،
مېنىڭ كىرىپىگىم تىپىرى باران قىلۇر.
گەر ئول قەتل ئىشىگە قىلۇر ئەھتەمام،
مېنىڭ تىغى ئىشقىم قىلۇر قەتلى ئام.
ئاڭاگەر فەسۇن ئەيلەمەك ۋىردى ئېرۇر،
ماڭا بارچە كەشمىرى شاگرىد ئېرۇر.
ئاڭا غەمزە بولسە، جاھان ساھرى،
ماڭا بولدى كوسالە يۈز ساھرى.
ئانىڭ شەرتى ئېرۇر ھەمىشە ئام ئارا،
مېنىڭ قوزغالانىمدۇر ئىسلام ئارا.
گەر ئول خەلقىنى قەتلى ئىتەر دەمبەدەم،
ماڭا كەلدى تىرگۈزمەك ئانى ھەم.
ئانىڭ قىلسە، زۇلفى يىلاننى فۇسۇن.
فۇسۇنۇم قىلۇر ئەزدىھانى زەبۇن.
ئانىڭ زۇلفىگەر چەكسە، ئەمانى رەكىن،
مېنىڭ تارى لەئلىم چىكەر جان رەكىن.

سىلىم تارىن ئۆلكىم خىيال ئەيلەبان،
 ھامانە خىيالى مەھال ئەيلەبان.
 جامالىم بەشەر ئىچرە غەۋغا سالىپ،
 مالا ئىككە ھۆسنۇم ئەلالا سالىپ.
 قۇياش قوزغالىپ ھۆسنۇم ئاشۇبىدىن،
 فەلەك سۇست مەھرەم لەكەد كۆبىدىن.

دىمە روھى قەددىم كۆرۈپ لال ئولۇپ،
 كىرۈھىل ئەمىن داغى بەھال ئولۇپ.
 خىرايم قىلىپ رەۋزەئى سەرۋى قات،
 ئاڭا ماجرا قىلدى ئابھايات.
 جامالىم قۇياشنى سالىپ تابغە،
 تېنىم سەمى تىتراتمە سىرايغە.

لىكىن مۇنچە ئەفسانە ئوقۇماقدىن سۇد بەرەس، شاھى ئالەمغە مېنىڭ شەھىدىم ئاچ-
 چىغ كېلىپىدۇر. دانىشەندىلەر دەپتۇركىم، بەختنىڭ ئازى ياخشىراقدۇر. ھۆسنى جامالنىڭ
 تولاللىقىدىن مەن بۇ شىكايەتنى شاھى ئالەمدىن قىلماسمەن، ئۆز بەختىمدىن قىلۇرمەن.
 چىنانچە شىرىننىڭ لەبى لەئلى بۇ ئالەمغە ئانداغ شورش سالىدىكىم، ئانىڭ ئىشقى خىسرونى
 شەيدا قىلىپ، كالامغە جاننى فېدا ئەيلەپ، كۆڭلىدە جاي بېرىپ، ھامايىل سۈفەت ئانى
 قوينىغە ئالىپ، ئۆز ئىلكىنى ئانىڭ بوينىغە ھامايىل قىلۇر ئېردى. ھەرقايسى ئۆز بەختىدىن
 كۆرگۈچىدۇر، دەپ ئەرزى-ئەھۋالنى بايان ئەيلەگەچ، ئىسكەندەر ئانىڭ بۇ يەڭلىغ ئۆزۈرە
 خۇانلىقىدىن بۇ خىلئەتدە ئاڭا شەيدا بوۋۇپ، نەچچە كۈن پەردە ئىچىرە ئىمشىرەت قىلىپ،
 ئەيشىغە مەشغۇل بولدى. مەفھۇم بولمادىكىم، ئول پەردەدە نىچۈك زارلەر ئۆتتى. ۋەقتىكى
 ئاشىغە ۋىسال مۇيەسسەر بولسە، ئانىڭ ئىشقىدا ئەۋۋەلقى ھالى قالماس. ئىسكەندەر نەچچە
 كۈن بۇ تەرىقە بىلەن ئۆتكەرگەندە يىقىن بىلدىكىم، ئۆمۈرۈم بىھۇدە زايە بولۇشىدۇر،
 دەپ، ئەقىل ھىكمەتنى پىشە قىلىپ، خىرەد تەختنى ئارامگاھ ئەيلەپ، ئۆز ھالىغە كەلدى.
 لىكىن جاھان مۈلكىنى قولغە ئالىپ، تاپشە قىلغاندا، مەغرىپ زىمىنىنى ئالىماي قالغان
 ئېردى. شۇنىڭ قەسدىدە سىپاھلەرغە نىئەت بىلەن ئېھسانلارنى بېرىپ، مۇۋاجىپلەرنى
 مالا مال قىلدى. ئانىڭدىن كۆڭلىنى تىندۈرۈپ، لەشكەرغە يۈرۈش ھۆكۈمىنى چىقاردى. ھەر
 پادىشاھنىڭ خەلقى ئاباد بولسە، ئاڭا دۈشمەندىن ھەرگىز ۋەھمى بولماس. ئەگەر ئۆزىنىڭ
 خەلقى خۇش بولماسا، دۈشمەنگە قويمىي، ئۆز خەلقى ئانى بەرھەم بەرگۈسىدۇر. خەلقنىڭ
 مەتلۇبى شاھدىن ساخاۋەت بىلە ياخشىلىق كۆرگەي، سىياسەت قىلماق ھەم ئۆز ئوردىدا
 ياخشىدۇر.

ئەلئىقىسە، ئىسكەندەر ئانداغ شاھىنشاھ جاھاندار ئېردىكىم، شاھلىقنىڭ قانۇنىدەسى،
 ئانىڭدا بار ئېردى. لەشكەرنى ئېھسان شاد قىلغاندىن كىيىن، خاقان بىلە خەيرىبادلىقنى
 زاھىر قىلىپ، مۈلكى چىن بىلە خىتاي شەھرىنى ئاڭا تاپشۇرۇپ، مېنىڭ ئاتام دەپ چىن
 مۈلكىدىن تاشقارى لەشكەرنى سۈرۈپ، مەغرىپ زىمىن تەرەپكە يۈزلەندى. خاقان ھەم
 ھەمراھ بولماقنى ھەۋەس قىلىپ، ئىلتىماس قىلغاندا، ئىسكەندەرغە ئىلتىماس قوبۇل بولماي
 ئىغزاز ۋە ئىكرام بىلەن نەچەند نەھانى رازلەرنى ئەيتىپ ياندۇردى. ئۆزى ھىندۇستان
 ھەددىنىڭ جەنۇب تەرەپكە يول سالىپ، ھىندۇستاننى ئوڭ قولغە ئالىپ، رايى ھىندۇغە
 بىسىيار ھۆرمەت بىلەن رۇخسەت بەردى. رايى ھىندى ھەم ھىندى مۈلكىگە يۈزلەندى.
 ئىسكەندەر مەغرىپ زىمىن تەرەپكە ئاتىنى سۈرۈپ يۈردى. لەشكەرى ھەم بارچە ئافەتلەردىن
 سالامەتلىك بىلەن كەجرات مۈلكىنىڭ بەندىدىن ئۆتۈپ، دەرياسى شىورنىڭ كەنارەسىگە

يىتىپ، نەچچە كۈن ئاندا ماكان تۇتۇپ، ئول تەرەفدەكى بارچە كېمەلەرنى ئوردا ئالدىغە ھازىر قىلىپ قويدىلەر. ئىسكەندەر گامى كېمە ئىچىرە مەقام ئەيلەپ، گامى جەزىرىلەر بىلە خىرام قىلىپ، ئەزم قىلغان يەرگە لەشكەرنى سەيئى قىلىپ يەتكۈردى. لۇتقى ئىلاھا ئاغا مەدەتكار بولۇپ، مەخرپ زىمىنغە داخىل بولدى. بۇ ئىقلىمنى ھەم فەتھ قىلىپ، دۆلەت رەخشى مىنىپ، بىسىيار ئۇلۇغ شەھەرلەرنى مۇسەخخەر ئەيلەپ، تامام شەھەرلەرنىڭ شاھلارى ئاراغە شافائەتخاھلەرنى سالىپ، خىراج بەرمەكنى قوبۇل ئەيلەپ، فەرمان بەردار بولدىلەر. ئىسكەندەر ئول ئىقلىمنى قولغە ئالىپ، تامام مەقسەدنى ئادا قىلىپ ياندى. ئۇلۇغ تاغلار بىلەن ئوچۇق دەشتلەرنى كېزىپ، ھىچ يەردە توختاماي، مەنزىل-مەنزىل يۈرۈپ، رۇم شەھرىنى نەزەردىگە كەلتۈرۈپ، ماكانلارنى كېزەر ئېردى ۋە لىكىن بۇ ئىقلىمدا بىسىيار ئاجايىپ ۋە غەرايىپ نەرسەلەرنى كۆرۈپ، تەبئى ئاغا مايىل بولۇپ، رۇم شەھرىنىڭ ئەزمىغە مانئە بولۇر ئېردى. ئول چۈمۈلەدىن بىر يەر بار ئېردىكىم، ئول يەرنىڭ باياپانغە يىتمىشكەندە، كۆردى-لەركىم، ئول باياپاننى ئىنتىك جانۇۋارلەر سۈرەتى چۈمەلىدەك باردۇركىم، ھەر بىرى يولبا-رسدەك ھەددىن فۇزۇن ھەرتەرەفدىن ھەملە قىلىپ كېلەدۇر. ئەگەر ئۇلار ئىچىرە ھەركىم ئاتىنى سۇرسە، چۈمەلىلەر كېلىپ ئالىپ كېتەر ئېردى. ئۇلار ھەملە قىلغاندا، ھەر قانچە مۇبارىزلەرنى يەردىن تېرىپ ئالىپ يانار ئېردى. ئىسكەندەر بۇ يەردىن ئۆتمەسەدە جىار بېرىپ قويدىكىم، ھىچكىم چۈمۈلىلەر تەرەفگە ئاتىنى سۇرمەسۇن، دەپ. ئول يەرنىڭ ئادە-لەرنى يىغىپ، بۇ مەئەدە بىسىيار قىلۇ-قال قىلىپ سوئال سورىدى. ئول ئادەملەر جاۋاپ بەردىكىم، بۇ ئانداغ يىرىدۇركىم، ئانى تەسەۋۋۇر قىلغان كىشىنىڭ جانىغە لەرزە پەيدا بولادۇر. لىكىن بۇ باياپاننىڭ توغراسى بىر ياغاچلىق يول باردۇركىم، ئاندا بۇ چۈمۈلىلەر ماكان تۇتۇپ، ئالەمغە شور سالۇرلەر. بۇلەردىن نەرى بىر ۋادى باردۇركىم، باغى ئەرمەدىن ھەم خوپراق. ئاندا بىر گۇرۇھ خەلق جاي تۇتۇپ، بىز ئۇلاردىن ھەمىشە نالاندۇرمىز. جاھان ئۇزىرە ھەربىرى بىر ئەژدەرھادەك بولۇر، ھەر قايسىسىنىڭ جىسمى بىر پارچە تاغ يەڭلىغ، ئانىڭ بىرىغە يۈز گۇرۇھ رۇبەرۇ بىولالماس ئېردى. يەنە ئۇلارنىڭ قۇۋۋەتنىڭ ئالدىدا بۇ يولبارسدەك جانۇۋارلار بىر چۈمۈلەچە يوقدۇر. يەنە ئۇلارنىڭ تىلىنى ھەم ئاڭ-لاغالى بولمايدۇر. ئەگەر سۆزلەسە ھەم دەشنامدىن بۆلەك سۆز دىمەسلەر. ئۇلاردىن نەرى ئون كۈنچۈلۈك يول بارسە، بىر ۋادى نامايان بولۇركىم، ئىككى تەرەفدىن ئىككى تاغ ئاندا ھوۋەيدادۇر، ھەر بىرى فەلەككە يېتىدۇر. بىر تاغ قىزىل ئالتۇندىن، قۇياشسەك رۇشەنلىكىدىن ئادەملەرنىڭ كۆزى خىرە بولۇر ئېردى. يەنە بىر تاغ كۈمۈشسىدىن، ئايدەك ئانىڭ نۇرى تابان ئېردى. ھەربىر پارە تاشنىڭ باھاسى مەلۇم بولماس لىكىن بۇ خەلق-لەر ئول خەزىنەلەرگە ئەژدەرھانىڭ ئورسدا نۇكەپباندۇرلەر. يەنە خەلقنىڭ ئەجەپ تۇرغە ئادەتى باردۇركىم، ھەر ئون كۈنلەك ئۇيقۇ ئۇيقۇلايدۇركىم جەھەمى تەرەددۇددىن ئاسۇدە بولۇرلەر. ئون كۈن ئۆتكەندىن كىيىن، ئۆز ھالىغە كېلىپ، يەنە ئون كۈنگىچە ئويغاقلىقنى تاپىپ ئالىپ، يەنە ئون كۈنگىچە ئۇيقۇلاپ قالۇرلەر. ئەگەر كىمەرسە بۇلارنىڭ ئۇيقۇ چاغىنى تاپسە، ئۇمىددۇركىم، ئۇلارغە شىكەست بەرگەي ۋە لىكىن بۇلەر ھەر خەۋۋىن-خەتەردىن قورقمايدۇلەركىم، بۇ چۈمۈلە خەبەر بېرىپ، نوكەپبانلىق قىلۇرلەر. بۇ خەلق ئول خەزىنەلەر-

غە ئاگاھلىق قىلۇرلەر. ۋەقتىكى ئىسكەندەر بۇ ئىشىدىن ئاگاھ بولۇپ، تەڭرى تەئالادىن مەدەت تىلەپ، يېتىشكەن يەردە تۇشۇپ، ھۆكەمالەرنىڭ جانابىغە يىغلىدى. ئانىڭ ئۇچۇنىكىم، بۇ ئىشىغە نازارە قىلىپ، ئەندىشەسىغە بىر ئىلاج قىلغايلىر ۋە لىكىن ئول ئاجايىپ ئىشى-لارغە كۆڭۈل قويۇپ، فىكىر قىلسە، تەڭرى تەئالا ئانىڭ زەئىقى ئادەملىرىنىڭ ئەقىلى لال بولۇر ئېردى. بۇ ئىشنىڭ ئىلاجىنى ھەم ھىكمەت بىلەن قىلالماي، ھۆكەمالەر ئاجىز بولۇپ، ھەيرەتدە قالدى.

ساقىنامە

كېتۇر ساقى ئول روھى سەرمايەسىن، ساچاي باشىڭ ئۇزۇرە زەررە مەغرۇبى،
كى مەئدۇم ئەيتار ئەقىل پىرايەسىن. قۇياش يەرگە مەغرۇبدا ساچقان كەبى.
كى قول تۇتىبادى ئەقلى ھىكمەت ماڭا، ناۋايى چۈن خۇربەتدە سەن شادى بول،
ۋە تەن يادىدىن ئانچە ئازادە بول. ۋە تەن يادىدىن ئانچە ئازادە بول.
مۇغەننى غەربانە ئول چەك ھەزىن، ئەگەر شەرق-غەرب ئولسە، مەنزىل ساڭا،
كى مەنزىل كىم بولدى مەغرەپ زەمىن. نە غەم، كام ئەگەر يار بولسە ساڭا.

ئول بالىغىلەر ھىكايەتىكىم، سۇ ئىستەپ مۇھىت گىردابىغە ئەزم قىلىدىلەر. نەھەڭ فەنا توھمەسى بولغان زامان سۇدىن ئايرىلغانلار بىنەدىلەر. ھىكمەت دەرياسىنىڭ غەۋۋاسى مەسەللىك بىرنۈكتە ماڭا دىدىكىم، بىر دەريادا بالىقلەر گۇرۇھى بار ئېردىكىم، سۇ تاپماق ئۇچۇن ھەممىشە تەشنىا بولۇپ، يۈرۈر ئېردىلەر. سۇنىڭ ئارزۇسىدا سەرگەردان بولۇپ دەرئېر-دىلەركىم، سۇنىڭ رەنگى ۋە تەمى نىچۈك ئېركەن، يۈرۈش-تۇرۇشنى كۆرمەككە بىسىيار تالىپدۇرمىزىلەر، دەپ ھەممەلەرنىڭ جىسمى بۇ ھەسرەت ئوتىدىن داغ بولۇپ، سۇدىن ھېچ نىشانە تاپماس ئېردىلەر. بىر بالىغ دەرد سۆز بىلەن دىدىكىم، پالان گىردابىدا بىر نەھەڭ كۆھەنسال باردۇر. ئۈمىد دۇركىم، سۇدىن ئول نىشانە بېرىپ، مۇشكۈل ئىشىمىزنى ئاسان قىلغاي، دەپ بارچەسى سۇنىڭ ئارزۇسىدا ئانىڭ تەرىقىگە كارۋان بولدى. سەيىئى تامان بىرلەن ئول گىردابىغە يىقىن بولدى. ھەممەسى چۆرەسىگە يېتىشكەچ چەرخ گەردانىدەك ئول گىرداپنى كۆرۈپ ھەيرەتدە قالدى. ھەربىر گىرداپنىڭ تىكىلىگىدىن ھەر تەرەق تۇشۇپ، بىر-بىرىدىن جۇدا بولۇپ قورقۇپ، تال ياپراقىدەك تىتىرەپ قالدى. شول ھالەتدە دەريا چايقالدى. ئول نەھەڭ ھەم پەيدا بولۇپ، بىر-بىرىدىن جۇدا بولغان بالىقلەرنى يۇتۇپ، قۇرساقىدا يىغدى. ئول بالىقلەر نەھەڭنىڭ قۇرساقىغە كىرگەندىن كىيىن بىلدىلەركىم، ئۆم-رۈمىز تامام سۇ ئىچرە ئۆتۈپ ئىكەن، نادامەت قىلغان بىلەن سۇد بەرمەي مەئدە ئوتىدا گەداز بولدىلەر. بىلىگلىكىم، ھەر ئىنساندا بىر گەنج پىنھانى باردۇركىم، ئانىڭ تەبىئى ئول گەنج تاپماقدا ناداندۇر. ئول گەنجكى ئىنساننىڭ زەمىنىدا باردۇر. ئىنساننىڭ ئالدىدا پىنھان ئەمەس، ئەمما جاھالەتتىن ئانىڭ ئىشى ئەنجىمىغە يەتمەيدۇر. ھەسەد دانا ۋە گىردابىدا ماكان قىلسە، فەنا نەھەنگى ئانى تۆمى قىلغۇسىدۇر. يەنە بىر ئاجايىپ ئىشلار ئۆز ۋۇجۇدىدا مۇھەببەتدۇر، پۇشايەنلىق سۇد بەرمەسدىن ئىلگىرى ئۆزىنى بىلىپ، تەلەپ يولىغە قەدەم قويغاي.

بۇلاق

ھەكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئارستۇدىن سوئالى

ئول بابدا كىم، چۇن ئىنساندۇركى مەقسۇد ھەقىقى ئىدىراكىدىن مۇستەھرا دۇرۇر، ساير ھايۋاناتدىن مۇستەغنىدۇر. يەنە ئىسكەندەر ئارستۇدىن سورىدىكىم، ئىنسان جەھەتتىكى مەخلۇقاتدىن شەرقى ۋە ئەنئەدىدۇركىم، ھەق سۇبھانە تەئالانىڭ ئەسىرلارنى ئانىڭ زاتىدا پىنھاندۇر. ئول نۇرىدىن ئانىڭ كۆزىدىن رۇشەن بولماي، ئۆز ۋۇجۇدىنىڭ خەزىنىسىدىن ئۆزى ۋاقىق بولمايدۇر. نى جەھەتتىن ئىلىم ئەيغاندا ئۆزگە ھايۋانات بىلەن ئانىڭ فەرقىنى قىلىۋالەر. ئارستۇ دىدى، ئىنسان ھەر نەمەرسەنى دەرەك قىلماسە، ئانىڭ ھەقىقەتتىگە يىتەدۇر، ئول ۋەجىدىن ئۆزگە ھايۋاندىن ئەششەرفدۇر، ئۆزگە ھايۋانات بۇ ئىشىدىن بىخەبەردۇرلەر. ئىسكەندەر دىدىكىم، ھەر نەمەكى ئىسالى مەقسۇددۇر ئىنساننىڭ فىكىرىدە نىھان بولسە، ئىنسانغە ئانىڭدىن سۇد بولماس. ئارستۇ دىدى، ئەگەرچە ئانىڭ ۋۇجۇدىدا نىھان بولسە، نىھان بولغان جەھەتتىن ئەنئەدىدۇر ۋە لىكىن ئۆزىنىڭ بىلمەسلىكىنى بىلسە، مەقسۇدى دەرەگىنى قىلماي، ئاڭلاغاندۇر. سۆزىن بىلمەسە، ئانى ھەم ئۆز مەخلۇقىدىن ئەفرەل بىلمۇر، تەلەپ رەنجىنىڭ شىددەتتى تارتماق، ئول ئىنساننىڭ شەۋكەتلىدىكىم، ئانىڭدىن دۇررە ناپاپ-دەك بولغۇسىدۇر.

ئىسكەندەرنىڭ مۇرخەيلىن شىكار ئەتكەلى سىپاھىن تۈزەتكەنى. ئول گۇرۇھ دىۋىسار دىۋانەۋار ئېتىپ ئانىڭ سىپاھى ئالدا تۇرۇر.
تۈزەتكەنلەر ئۇلەردىن بىرسەق شىكىن ئاراسىغە سۇرۇپ، ئىسكەندەر سىپاھى سەفەردە-لەرىن قاچمىز ئەتكەنى ۋە ئول غەزالەئى چىنى سۇردىدە مەيدانغە كىرىپ، ئەۋدەرھا شىكارلىق قىلغاننى ۋە ئىسكەندەر غەزال چىنىغە ئاھۋىي ھەرەم قىلىپ، ئانىڭ سەددىنى لۇتقى بىرلە ياناسەيمىد ئەتكەلى ۋە بارىپ ئول سەيمىدلەر بىلە مەجلىس دۇشكەنى

ئول تارىخدان تارىخنى بۇ نەۋد كاغەز سەفەسىدە يازدىكىم، ۋەقتىكى ئىسكەندەرنىڭ لەشكەرى چۈمەللىلەرنىڭ جايغە مەركەپلەرنى سۇرۇپ، ئاندا يەتكەندە، ئىسكەندەرنىڭ فەرمانى بىلە تۇشۇرۇپ، ئارام ئالغاندىن كىيىن ئەھلى ھەكمەت بىلەن مەسلىھەت قىلىپ، ئۇلەرنىڭ ئىسلاچىنى قىلماقچە ئانداغ مۇقەررەر قىلىدىلەر، لەشكەرىمىزنىڭ ھىسابى ھەددىدىن قۇزۇن، دىلارۋەرلەرنىڭ ئەدەدى ھەم بىشىۋماردۇر دەپ، لەشكەرنى نەچچە داپتۇر سەق ئارالىق قىلىپ، ئول چۈمەللىلەر دەشتىگە يىلىدام يۈرۈپ، ئۇلەرنى شىكار ئەيلىگەيلەر. چۈمەل خەيلى ھەر قايداغ تولا بولۇر، يولبارس دەك كۈچىنى كۆرسەتسە، ئاخىر شىر-شىر خەيلى بولۇر، چۈمەلە — چۈمەللىلەر خەيلى بولۇر، ئول بابدا لەشكەرنىڭ تولا لىقىدىن، چۈمەللىلەر ھەرتەرەق تارقاپ كەتتى. ئىسكەندەر لەشكەرى بىلەن ئول دىۋەۋەش گۇرۇھى تەرەقىگە يۈرمەككە ئىختىيار قىلىپ، مەسلىھەت كۆردىلەر. تا تەڭرى تەئالا فەتھە ۋە زەفەر بەرگەي. شول يەردە كېچە بولۇپ جاھان قاراڭغۇ بولغاچ، ئول دەشت ئىچرە قورقماي قوندىلەر ۋە لىكىن ئۇلەردىن بىرمۇنچە ئىھتىيات قىلىدىلەر، كىم،

مۇبادا چۇبۇلغان چۇمۇلىلەر بىزنى بۇيۇقلۇق تاپىپ، شىكار ئەيلەگەي. ۋەقتىكى سۇبھى دەم بولۇپ، ئاقتاپ تولۇدۇ قىلغاندا، ئىسكەندەر سپاھىلارنى يىغىپ، سەفلىرىنى تۈزۈپ، قىقاس سالغۇچىلارغا ئەيتىپ، لەشكەرىگە فەرياد تۇشۇپ ئافاق ئىچىرە ئانداغ شور ۋە غەۋغا سالدىلەر، ئول دىئەۋەش گۇرۇھىغە دەھشەت پەيدا بولۇپ، يىلدام بىلدىلەر، بۇ كۈن قىيامەت زاھىر بولۇپدۇر، دەپ مۇنىڭ سىزنى ئاڭلاماقىغە ئۇلەر تەرەپكىگە يۇگۇرۇپ كەلدىلەر. كۆردىلەر، ئول چۇمۇلىلەر دەشتىدىن چىقىپ، مۇنىداغ ۋەھشىەتتەك باياباندىن ئۆتۈپ، بۇ ھەددىسىز لەشكەر مۇندا كېلىپدۇر، تولاقتىدىن يەر يۈزى كۆرۈنمەي، بۇ ئالەمنىڭ تاغلىرى ۋە تۈزلەرنى ئالىپدۇر. يەنە بۇلەرنىڭ شور غەۋغاسى جاھانغە شور سالىپدۇر. ئول لەشكەرنىڭ سەفلىرى ھەرتەرەپتىن نەمۇدار بولۇپ تۇرادۇر. ئۇلار ھەم سەف تۈزۈپ، ئارەستە بولۇپ تۇردىلەر، بارچەسى دىۋپەيكەر ۋە غول ۋەش كېلىپ، كەركىداندەك كۈچلۈك، كۆرمەككە فىل تەندەك ۋە لىكىن ھەر بىرى ھەيئەتنى ئەھرىمەن يەڭلىغ ئېردىلەر. يەنە كۆك كۆز، سېرىق ساقال بارچەلەرنىڭ ماڭلايدىن مۇنگۇز چىققان ئېردى. كىيەدۇرغان لىباسى قۇلانلەر ۋە كىيىكلەر ۋە ئۆزگە ھايۋانلارنىڭ تېرەسىدىن ئېردى. غىزاسى ھەم ھايۋاننىڭ گۆشتىدىن ئېردى. ھەربىرىنىڭ قولىدا ئاغىر تۇبىرۇككەك بىر ياغاچ باردۇر، تۆمۈر بىرلە ئىلمەكنى ئاننىڭ ئۇچىغە بەركەتتەپدۇر. شۇبۇ ھەر پەدىن ئۆزگە جەڭ قىلغالى يەنە بىر ھەر پەنى بىلەن ئېردىلەر. ھەيئەت بىلەن يەسالنى تۈزۈپ، مىڭ كىشى ئىسكەندەرنىڭ لەشكەرىغە رۇبەرۇ بولىدىلەر. ئۇلەردىن بىرى ئاداۋەت مەيدانغە كىرىپ، ئۆز رەسمىدە سۆز ئەيتىپ، قان توككەلى مۇبارىزنى تىلەر ئېردى. بۇياندىن ھەم بىر خاراتەن كوھى ئەفكەن مەيدانغە كىردى. لىكىن ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا تولا يەرلەردە دۇشمەنلەردىن گەردىنى چىقارپ، كۆككە يەتكۈرگەن ئېردى. ئەمما مۇنىڭ جىسمىنىڭ ئەندازەسى ھەممە مەيدانغە كىرگەن ھەربىچە بار ئېردى ۋە لىكىن مۇنىڭ ئاۋازەسى ئاننىڭدىن ئارتۇغراق ئېردى، ئۆزى فىل پەيكەرىدەك، مەنەدۇرغان مەركەبى كەركىدان ئېردى. مۇبارىزلەر ئاراسىدا لەقەبىنى رەئىد دەپ ئېردىلەر. ھەممىشە تاشلار ئىچرە ماكان تۇتار ئېردى. شىرى غىراندەك مەيدانغە كىرگەندە ھەربىي ھەم ئاننىڭ تەرىقىگە مايىل بولۇپ، بىر بىرىگە يىستەشكەن زامان بارچە تاغدەك جەڭ ئىشىغە تۇرۇشتىلەر. بىر بىرىگە ھەددىدىن فۇزۇن زەربىلەرنى ئۇرۇپ، ھەنەر بىلەن زەربىلەرنى رەد قىلىپ يۈردىلەر. ئاقبەت ئول ۋەھشى زادە دىۋەۋەش مۇنىڭ تەرىقىگە ئىلمەكلىك تۇبىرۇكتىن سالىپ، ئىلمەك مەھكەم بولغاچ مەركەبىدىن تارتىپ ئالىپ، ئىككى قولىنى ئارقەسىغە باغلاپ، ئاتىنى ھەم دەرھال ئىلمەك بىلەن تۇتۇپ ئالىپ، ئۆز خەيلىغە تاپشۇرۇپ، يەنە بىر مۇبارىز تىلەپ، نەئزە ئۇردى. يەنە مۇندىن بىر يۈرەكلىك مۇبارىز مەيدانغە كىردىكىم، بىلىگە قىلىچ باغلاپ، قەبا يەڭلىغ مەركەبىغە مىنىپ، گۇياكى بىر تاغ ئۆزى بىر ئەژدەھا مىنىپدۇر. ئاننىڭ لەقەبى مۇبارىزلار ئاراسىدا قەتئەرا دەپ ئېردىلەر. مەشرىق زىمىنىنىڭ قىرۋان يىپىرىدە تۇغۇلغان ئېردى. ئول ۋەھشى ئەھرەمەننى كۆرگەچ ئاتىنى سۇرۇپ، رۇبەرۇ بولغاندا، ئول ۋەھشى ئانچە كۆزگە ئىلماي، ئاداۋەت ئوتى ئۆرلەپ، گاھى ئول ئاتىغە تېگىش

قىلىپ بۇ يانىپ، گامھى بۇ قوغلاپ ئول يانىپ، گامھى رۇبەرۇ ھەمەلەلەر قىلىشىپ بىر - بىرىنىڭ زەربىنى رەد قىلۇر ئېردى. ئاخىرى ئول ۋەھشى زادە ئانىڭ دادىنى بېرىپ، تابىنى ئالدى. ئىگىنىگە ئىلمەكنى سالىپ، ئاتىدىن تارتىپ ئالىپ، قارا تۇپراقىغە چالىپ، دەرھال رۇست باغلاپ، خەيلىغە يىمەرىپ، دەرھال يەنە بىر مۇبارىز تىلەدى. يەنە بىر مۇبارىز مۇندىن كوشىش بىلە كىرگەچ ئول ئىككىسىدەك ئەسىر قىلدى. يەنە بىرى ھەم مەيدانغە كىرگەچ ئانى ھەم بەند قىلدى. ئەلەقەرەز ئون ئۇچ نامدار مۇبارىزلارنى كىرىپتار ئەيلەپ، يەنە نەچەند پەھلىۋانلارنى يەتكەن زامان ئەسىر بولىدىلەر. ھەر نەچچۈك مۇبارىز ئانىڭ ئالدىدا ئاجىز بولۇر ئېردى. ئول دىۋەۋەش مەيداندا مۇبارىز دەپ قىچقارغاندا، ئەلنىڭ كۆڭلىدە خۇۋۇ پەيدا بولۇپ، مەيدانغە كىرەلمەس ئېردى. بۇ ئىشىدىن ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىگە ئىزتىراپ زاھىر بولۇپ، ئول مۇددەئىنىڭ قەۋىلىقىدىن مۇبارىزلەرغە ھۆكۈم قىلالماس ئېردى. ئول ۋەھشى دىۋەۋەش بۇيان باقىپ تۇرۇپ، ھەر نەچچۈك بىسەۋدە سۆزلەرنى دەپ تۇرار ئېردى. ئىسكەندەر بۇ ئىشدا نامۇسدىن غۇسسەلەرنى يەر ئېردىكىم، بۇ شۇملاردىن بىرى مەيدانغە كىرىپ، مۇنچە ئىشلارنى قىلسە، مۇبادا بارچەسى ھۇجۇم قىلىپ كەلسە، ئاندا نەچچۈك قىلىغايىمىز. گامھى كۆڭلىدە ۋەھشىت پەيدا قىلىپ، ئۆزىنى توختاتىپ، يۈزمىڭ خىيال كۆڭلىگە يىتىپ، تەكەللۇق بىلەن تەبەسسۇم قىلۇر ئېردىلەر ۋە لىكىن ئول دىۋەۋەش يانماي شور غەۋغا پەست قىلىماس ئېردى. بىناگاھ ئوشۇر ھالدا بىر چابۇك سۇۋارىشتاپ ئەيلەپ، چىنى نىقابىنى ئارەزىغە ياپىپ، قۇياش دەك كۆك تۆۋەۋردە غەرق بولۇپ سىپەھىرى ئۈزۈم ماھى تاباندەك، يەر ئۈزۈم سىماپ مەسەللىك ئاتىغە چىنى يوپۇشنى ياپىپ، ئۆزى شور ئاتىغە مىنىپ، قولىدا پىچان كەمەندىنى ئالىپ شەققەئى چىنىنى دىۋىلىغەسىدە قويۇپ، ئاتىنى يۈگۈرتۈپ، خۇنرىزلىق تەرىقىنى كۆرگۈزۈپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغە كېلىپ، يۈزىنى يەردە قويۇپ ئەرسىز نىيازىنى بەجا كەلتۈرۈپ، يانىپ ئول ۋەھشى دىۋەۋەش يۈزەندى. لىكىن ئانى ئىسكەندەر باشلىغىن خەيلى سىپاھلاردىن ھىچكىم تانۇماي مەخفى ھەمەلەرى ئانىڭ ئۈچۈن غەم يەپ، ئاھلەرنى قىلىدىلەر كىم، بۇ نەۋۇ زىبا يىگىت ۋەھشىنىڭ ئالدىدا ئاجىز بولۇپ دەپ، دەرغەلەرنى قىلىدىلەر ۋە لىكىن ئول يىگىت مۇددەئى بىلە ئانداغ جەۋلان قىلىدىكىم، رەخشى چەرخ گەردانغە گەرد چىقارىپ، شىتاپ ئەيلەپ، ئەھرەمەننىڭ جىسمىغە ئىزتىراپ سالىپ، ئۆزىنى ئانىڭ قولىسىدىن ئاسراپ، بىرى بىرىگە چەرخى دەۋۋاردەك فەرىپلەرنى كۆرسەتىپ، فۇركاردەك چىۋرۇلۇپ، گامھى شۇك بولۇپ، ئول مۇددەئى بۇ يىگىتنىڭ چابۇكلىكىدىن فەج مۇردە بولۇپ، مۇرتە بولغاندا، بۇ يىگىت پىچان كەمەندىنى ئانداغ تاشلىدىكىم، بويىنى بىلە بىر قولىنى رۇست باغلاپ، دەرھال ئىسكەندەر تەرىقىگە سۆدرەپ تىپىنىنى ناتەۋان ئەيلەپ، تۇپراق ئىچرە سالىپ، ئاتنىڭ ئاياغىدا پايما قىلىپ، شىر غەرانىدەك ئاتىدىن تۇشۇپ، شەھ ئالدىغە كەلتۈرۈپ، تىپىر تۇپراقىدىن چىقارپ بەركىتىپ، تەئىزىجات بەجا كەلتۈرۈپ تۇتتى. ئىسكەندەر بۇ ئىشدىن خۇش بولۇپ، ئول غۇسسەدىن كۆڭلىنى پاك ئەيلەپ، دەرھال مەئىرىكىدىن يانىپ، ئۆز جايىدا تۇشۇپ، لەشكەرنى بەركىتىپ، گەرد غۇبارىدىن

ئىلىك يۈزىنى يۇپ، مەجلىس ئەھلى بىلەن بەزمىنى تۈزۈپ، دىۋەنەۋەشنى تۇتقان زىبا يىگىتى تەلەپ قىلدى. ئول يىگىت ئىشكىدىن كىرگەچ، مەجلىس ئەھلى ئاڭغا مەدھى - سانالەرنى ئەيتىپ، مۇبارەك بادلىق قىلىدىلەر. ئىسكەندەر ھەم بويىنىنى قۇچاغاغلاشىپ ئول يىگىت ھەم ئىسكەندەرنىڭ ئاياغىنى ئۇيۇپ، يۈزىنى يەردە قويۇپ، ئىسكەندەر ھەم ھەددىدىن ئەفزۇن ئىنايەت بىلەن باشىدىن جەۋاھىرلەرنى نىسار ئەيىلەپ، لۇتقى كەرەمىلەرنى ئاشكارا قىلىپ دىدىكىم، ئەي نىقايدار دۈشمەنى ئەسىر قىلغۇچى، ۋەھشىنى شىكار ئەيىلەگۈچى ئوزۇڭنى ئاشكارا قىلغىلىكىم، شەۋقىدىن ناتەۋان بولۇپدۇرمىز. ئول ھەم جامالىدىن نىقابىنى ئالغاندا، گويا يەر ئاستىدىن ئاقتاپ تەلئەت تولۇد قىلىپدۇر. ئىسكەندەر كۆرۈپ تانۇدىكىم، ئوشۇل چىنى نىژاد شەخى خىتاي نىھاد چابۇك دىۋەزادە - دۇركىم، خاقان ئانى ئىسكەندەرغە بىسىيار تەئىرىق بىلەن ئاينە بىلەن تۇتۇپ ئىپرىدىكىم، ھۆسنى ئىچرە خۇرشد تاباندەك، خۇش ئاۋاز تەئىرىقلىقىدا نەزەرى يەنە جەڭ مەيدانىغە كىرگەندە گىنە جۈلەرنى بەندىغە تارتادۇر. ئىسكەندەرغە بۇ سۇفەت خۇش كەلىمەي، ئاڭا ئىلتىپات قىلماس ئىپرىدى ۋە لىكىن ھۆسنى جامال قىلغان تەئىرىقىدىن ھەددىدىن زىيادە ئارتۇق ئىپرىدى ۋە لىكىن جەڭ مەيدانىدا، كىرىپ قىلغان ئىشنى كىشى بىلىمەس ئىپرىدى. بۇ ھەم بىر مەھەلنى ئىستەر ئىپرىدىكىم، بۇ يەردە جەڭ بولغاندا، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا جانىنى نىسار ئەيىلەپ، ھۈنرىنى ئاشكارە قىلغاي. بۇ كۈن كۆردىكىم، دۆلەت ئىشىغە خەلەل يىتىپدۇر. ئۆزىنى مەيدانىغە سالىپ، جەۋلان بىلەن دۈشمەنىنى ئەسىر ئەتتى. ۋەقتىكى، ئىسكەندەر بىلدىكىم، خاقان تۇتقان ئول خۇرشدەك چىنەن-ژاد پەرى پەيكەردۇركىم، ئاڭا تەئىرى تەئالا بۇ نەۋۇ سۇفەت بېرىپدۇر، دەپ شۈكۈرى ئىلاھا بەجا كەلتۈرۈپ، ئاڭا ئاڧىرىنلەر قىلىپ دىدىلەركىم، جامالىغە نىقابىنى ياپىپ-ۋىنىكىم، كەچ بولغاندا، قۇياش تولۇد قىلمايدۇر. تۇرماي شەبىستانىغە خىرام ئەيىلەسۇن. ئول ھەم شەبى شەبىستاندەك ئۇنىڭ خاس جايىغە كىردى. ئىسكەندەر مەجلىسنى ئارەستە ئەيىلەپ، مەي بىلەن نەغىبە ئەسەبايىنى مۇھەييا ئەيىلەپ، كاۋۇسنىڭ رەسىم - قائىدەسىنى تۈزۈپ، تەرەپ بىلە كۆڭلىنىڭ كامىلىنى ھاسىل قىلىپ، جامى مەيىنى نۇش ئەيىلەدى. ۋەقتىكى جەبى مەيىدىن دىماغى قىزىپ، تەرەپ بىلە بادە ئاياغى باشىغە چىقىپ، مەجلىس ئىچرە ئول ۋەھشى دىۋەۋەشنى تەلەپ قىلىدىكىم، ئانىڭدىن سۆز سوراغاي. دەرھال ئانى كەلتۈرۈپ كۆردىلەركىم، مۇنداغ جىمىمىنىڭ شەكلى ھىچكىمە بولماغاي، ئەئزالەنى مەھكەم باغلاپ، زار بولغاننى كۆرۈپ، ئەئزاسىدىن غۇللەرنى زەنجىرلەرنى ئالىپ، كۆڭلىنى تىنچ قىلىپ، ھۆرمەت بىلەن تەختنىڭ ئوتراسىدا مەقام بەردىلەر. ئول بىسىيار تائاملارنى كەلتۈرۈپ، غىمزا بىرلەن شاد ئەيىلەدىلەر. يەنە ھەم جامى مەي جىمىلەۋەگە كەلتۈرۈپ، ئانى مەيىدىن سەرخۇش قىلىپ، ئاياقچى ئىسكىكى دەۋر مەي تۇتۇپ، ئىسكەندەرنىڭ ئىلتىفاتىدىن كۆڭلىنى خۇش قىلىدى. يەنە ھەم گىمىيانى قەدەھ چىنە تۇتتىكىم، جانىغە يۈزمىڭ خۇرسەندلىك يەتكۈردى. ئىسكەندەر ھەر ئىلتىفات قىلغاندا، قۇيۇپ ئانىڭ ئالدىدا باشنى قۇيپار ئىپرىدى. ئىسكەندەر ھەم نەۋازىشلارنى قىلىپ، ئىلتىفات كەندىنى بويىنىغە سالىدى. ئول ھەم نۇش قىلىپ، بى ئىختىيار بولۇپ، يەر ئۇيۇپ، بۇ كالامنى ئاشكارا قىلىدىكىم، مەن بىر ۋەھشىمدۇرمەن، ئانامدىن ئانالاردىم ۋەھشى

كېلىپدۇر، ئانداغ تىلىم يوقدۇركىم، دەھى سەناھىڭنى لايىقىڭدا ئادا قىلغايىمەن ۋە لىكىن بىر سۆزۈم باردۇر، ئەگەر ئانى بايان ئەيلەگىل دىسەڭ، بايان قىلىۋىرمەن. ئىسكەندەر دىدى، ھەر نىچۇك كالامىڭ بىرلە مۇرادىڭ بولسە، ۋەھشەت تارتماي دىگىل. ئول ۋەھشى جامى مەينى تولا نۇش ئەيلەگەچ دىدىكىم، سەندىن ماڭا بىسىيار نەۋازىشلار يېتىپ ۋە لىكىن قولۇمدىن مۇنچە ئىش كىلۈركىم، ئالدىڭدا ئولۇنچە خىزمەتتىڭدە بولۇرمەن. جانابىڭدىن بىردەم ئايرىلماي، خىلاق ئىشنى قىلماستەن، بىلگىلىكىم، مەن بۇ خەلقنىڭ خانىدۇرمەن. كېچە ۋە كۈندۈز ئولارغە نوکەبىانلىق قىلىپ ئاسرارمەن. لەشكەرىڭنى چۈمۈلەردىن زىيادە كۆرۈپ دىدىكىم، قەۋمىڭغە ۋە خەيلىمغە يولماسۇن دەپ، ئولارنى ئايپ، ئۆزۈم مەيدانغە كىرىپ، ئانداغ ئىشلارنى قىلىپدۇرمەنكىم، ئۆزۈڭ كۆرگەن بولغايىسەن. ئەمدى ماڭا سائادەت ئىشى ھاسىل بولۇپ، جانابىڭغە ئەسىر بولۇپدۇرمەن. سەياسەت قىلىچىنى ماڭا سۈرمەي، مۇنچە ئىسنايەت كەرەمەلەرنى قىلىپدۇرسەن. ئەگەر ئىجازەت بەرسەڭ، بارىپ پات - فۇرسەتدە يانىپ كەلگۈمدۇر. ئانىڭ ئۈچۈنكىم، قەۋمىم ۋە خەيلىمدا مېنىڭ ئۈچۈن ماتەم ۋاقىتە بولغاندۇر. سېنىڭ دۆلەتىڭ بارىنى شاد ئېتىپ، غەم ۋە غۇسسەدىن ئازاد قىلغايىمەن. ئىسكەندەر ھەم ئاڭدا ئىشارەت بىلەن بارۇرغە بىشارەت بەردى. ئول ھەم يەر ئۇيۇپ، ئۆزىنى پەست ئەيلەپ، شىر غەرازدەك يەردىن قوپۇپ يۈرۈپ كەتتى. ئولۇغ - ئۇششاقلار ئىسكەندەرنىڭ بۇ ئىشنى كۆرۈپ، ھەر - بىرنىڭ كۆڭلىگە بىر ئىش يېتىپ ۋە لىكىن ھىچكىم سۆز دىگەلى ھەد تاپىمادى. ئەھلى ھىكمەتلەر ھەم بۇ ئىشدىن تەئەججۇپ قىلدىلەر ۋە لىكىن ئىسكەندەر ئول ئەندىشەدىن پەرۋا قىلماي شاد ۋە خۇشال ئېردىكىم، نەچەند ئىقبال ھەر نىچۇك بىشارەت بەرسە، ئانى قىلۇر ئېردى ۋە لىكىن ھەركىمگە ئۆز ئىشىدىن بىر گۇمان پەيدا بولۇپ ئېردى. ئىشىك ئەھلىگە شورى شەئب تۇشكەن زامان ئول ۋەھشى دىۋەۋەش كىرىپ كەلدى. ئەسىر قىلغان پەھلىۋانلارنى ھەم ئۆزى بىلە بارىنى كەلتۈرۈپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا پىشكەش قىلىپ، ئىككى قۇلاقنى تۇتۇپ، يۈزىنى يەردە قويۇپ، ئۆزىنى قۇللارنىڭ ئاراسىدا قىلىپ تۇردى. ئىسكەندەر بۇ قىسسەدىن ھەددىدىن ئارتۇق شاد بولۇپ، ئاڭدا لۇتئىلەر بىلەن ئىستىفانلارنى ئاشكارا قىلىپ، ئەسىر بولۇپ خالاسلىق تاپقانلەرنى خاس بەزمىگە ئالدى. ئولەر تەرەپىگە لۇتقىلىق بىلەن قاراالاغاندا كۆردىكىم، بىرى بەرق بەر بەرى ئېردى. ئىنايەت قىلىپ، ھەممەلەرى بىلەن قۇچاخلاشپ، ئىستەشپ ۋىسالغە مۇشەررەف بولدىلەر. بارچەسى ۋەسىلىدىن ئاشۇفئە ھال بولۇپ، ئول ئاخشام مەيخانلىق قىلىپ، ھەست بولۇپ ئۇيقۇلاپ قالدى.

ساقىنامە:

ئاياقچى بۇدەم تۇت ماڭا بىر ئايغ،
كى ھىجراندىن ئولدى مۇشەۋۋەش فىراغ.
زامانە بولۇپ دەفئە قايقۇ ماڭا،
مەگەر سائەتى كەلگەي ئۇيقۇ ماڭا.
مۇغەننى سۇرۇدى ۋىسال ئەيلە ساز،
كى ھىجراندا كۆپ تاپتى جانىم گەداز.

ئانىڭدەك كى ئول قەۋم تاپتى ۋىسال،
ماڭا ھەم نەسىپ ئەيلەگەي زۇل جەلال.
ناۋايى ۋىسال ئادەمى كامدۇر،
ھاياتى ئەبەد ۋەسىل ئەيىپامدۇر.
قاچان ۋىسال تاپساڭ نەسىپ ئۇرمادىم،
ئەگەر بىردەم ئولۇنكىم تۇت مەفتەنىم.

مەجنۇن ھەكايەتەكىم، فىراق ئاغىرلىقىدىن ئۆزىنى تاغدىن تاشلاماق تەلەدى ۋە
لەيلى نامەسى ئىلەك ۋە قاسىدى كەمەردىن تۇتۇپ تاشلاماقغە قويمادى

ئەفسانەدۇركىم، مەجنۇن سۆزگەداز بىلەن نەچچە ۋەقەت لەيلىدىن يىمىراق
تۇشۇپ، ئانىنىڭ دەرد فىراقىدىن تېنىنى سىزغۇزۇپ، مۇھەببەت ئوتىنىڭ شۆئەلىسى غەم
يەپ، جاندىن كەچكەي ئېردىكىم، بۇ كۈن نەجد تاغىغە چىقىپ، ئۆز ھالىغە بۇ نەۋە
ئىلاج كۆردىكىم، ئۆزىنى ئول تاغدىن تۈبەن تاشلاغىي، ئانىنىڭ ئۇچۇنكىم ھىجرە ئىچىرە
تاقەتى قالماي، لەيلىدىن يىراق بولغانىنى دىشۇار بىلىپ، مەجنۇنلۇقنى باشلاغىيكىم،
ئۆلگەننى ھىجرە بىدادىدىن ياخشىراق بىلىپ، جۇنۇنى غالىپ بولۇپ، تاغ ئۈستىدە
كېلىپ، ئۆزىنى سەرنىگۈن قىلىپ، ئول تاغدىن تاشلايدۇرغان ھالدا بىر قاسىد كېلىپ
لەيلى فۇتۇپ يىمىرگەن نامەنى مەجنۇنغە بەردى. ئول نامەنى كۆرۈپ، ئول قىزىغان
سۆزگەدازى ساۋۇپ قالىپ مەھۇى بولۇپ، ئول تاغنى ھەم ئۆزىنى ئۇنۇتتى. ئول نامە
ئاڭا تۇمار بولۇپ، ئۆلۈمدىن قۇتقاردى. نەچچە يىمىل ئانىنىڭ بىرلە خۇرسەند بولۇپ،
كۆڭلىنى خۇش قىلۇر ئېردى. نامە بىرلە ئۆلۈمدىن نىجات تاپسىمە، ۋىسال بىلە ھىياياتى
ئەبەد ھاسىل قىلسە ئەچىپ ئېمەسدۇر.

ھەكەت ئىسكەندەرنىڭ ئارىستۇدىن سوئالى

ئول بابداكىم، يىلغۇزلىق مۇجىپ جەمئىيەتدۇر ۋە جامائەت مۇجىپ
تەفرىقە بەس نىدىن ھىجرى تەرەددۇدۇرۇر ۋە ۋەسلى مەھىبۇب يەنە ئىسكەندەر دانا
ئارىستۇدىن سوئال قىلدىكىم، ئەي ھىكىم جەمئىيەت غەۋغاسىنى ئەھلى خىرەدلەر مەنئى قىلۇرلەر.
بەئزى ئاقىللىلار نە ئۇچۇن جەمئىيەتنى خۇاھىش قىلۇرلەركىم، جەمئىيەتغە
مەشغۇل بولماقنى تەفرىقە پەيدا بولماقنىڭ بائىسى بىلۇرلەر مۇنداغ بولغاندىن ياخشىراق
ئولدۇركىم، تەبئى ئەھلىدىن يىراقلىقنى ئىختىيار قىلغىي، ئەھلى ھۇشلەر ھەممىشە
ھىجرانغە تالىپ بولۇپدۇرلەر. مەئلىۇم ئەمەسكىم نى ۋەجەھدىن ئادەمنىڭ تەبئى
ۋەسلىغە راغىپدۇر. ئارىستۇ تەئەسۇل بىلەن ئىسكەندەرغە بۇ نەۋە نۇكتەدانلىق قىلدىكىم،
ئەگەر ئاقىللار ئەقىل بىلەن جەمئىيەتنى مەنئى قىلسەلەر ئىشقى ئىچىرە ئەقىل ئاشىقنىڭ
دۇشمىنىدۇركىم، ئىشقى قايسى ئىشنى مەقبۇل تۇتسە، ئاڭا ئەقىلنىڭ مەنئى قىلماقنى
سۇد بەرمەس. خالايمىغە ھەر ئىشدا ئەقىل خىرەد قانچە رەھنەمالىق قىلسە ۋە لىكىن
ئىشقىدىن ئاشۇق پەيدا بولسە، خىرەد ئەھلى خەيلى ئاندا پايمال بولغۇسىدۇر. يەنە
ئەھلى دانىشلار بىلۇرلەركىم، ئىنسانغە جاندىن ئەزىز نىمە يوقدۇر ۋە لىكىن ئىشقى
زەمەرسىدا جانانىنى ئۆز جاندىن ئارتۇقراق كۆرەرلەر. ئەگەرچە جانىسىز بولماق
ئۆلۈمدىن بولسە ۋە لىكىن جانانىز بولماق ئۆلۈمدىن يامانراقدۇر. بەدەندىن كىمەرسەنىڭ
جانى جۇدا بولغان چاغدا، ئەلبەتتە تەبئى مۇشەققەت بولغۇسىدۇر. كىمەرسەنى جاندىن
ئەزىزىراق بىلسە، تەك ئېمەسكىم، ئۆز جاندىن ئانى مەھبۇپراق بىلگەي دەپ، ئىسكەندەرغە
جاۋاپنى بەردى. ئىسكەندەر ھەم بۇ نۇكتەدىن ئارىستۇنىڭ جانىغە ئافەرىنلەر دىدى.

ئىسكەندەرنىڭ دەغرىپ دىيارى فەتىھىدىن سوڭرە رۇم دىيارىغە ئەزىم ئەتكەندە بەجۇج زۇلمىدىن قىرۋان نەۋاھەسى خەلقىنىڭ تەزەلۇم قىلغانى ۋە ئانىنىڭ ئۇل بەلا زەھمىنى سەنئەتكارى سەد تەرھى سالغانى

بەس مەھەندۇۋەش مىمارلەر ۋە ھەندىسە ئايىن سىنىكارلەر شەھابىگىردار رەخنە بىر - لەسەد ئورنىغە رەك تۆكەك ۋە ئەتتارى خىيال ئۇستادلەر ۋە زۇھەل ئاسار ھەددادلار كەج ئورنىغە يۈردى. روھى مەھلۇلدا ھەك يىرىگە فۇلاد مەقسۇل قۇيۇپ سەد ئۇچىن فەلەك تاقىغە يەتكۈرگەنلەر.

ئول ئۇستاد رەقەم سەنج بۇ نەۋۋە كاغىز فەۋرىغە سىياھىدىن مۇشكىنى يازدىكىم، ۋەقە - شىكى ئىسكەندەر مەغرىپ زىمىنىنىڭ بارچەسىنى ئالىپ، ئوشۇل بول ئەجىپ دىۋەۋەش گورۇ - ھىنىڭ ئەسىر بولغان خانىغە ئىسكەندەرنىڭ لۇتقى دەستىگىر بولۇپ، ئول ھەم ئىتائەت قىلىپ، ئىسكەندەرنىڭ قۇللۇقىنى خەلقى بىلەن قوبۇل ئەيلەپ، فەرمان بەردار بولدىلار. ئاندىن كىيىن ئىسكەندەر دىدىكىم، ئول چۈمۈللىرىنى ھالاك قىلماقچە لەشكەر ئاتلاندى، چىر - كەنى تۈزۈپ، ئانداغ غەۋغا سالىۋىدىكىم، ئول دەشتدە چۈمۈلە جىنىسىدىن بىرى ھەم قالماقچى ھەم ئول ۋەھشى دىۋەۋەشلەر دىدىلەركىم، ئەي شاھى گەردۇن ئاساس ئۇلار بولماي بىز - نىڭ جايىمىز ئىمىن ئەمەسكىم، نو كەبىبانىمىزدۇرلەر. قۇلاق سالغىلىكىم، ئاجايىپ ئىشلار بىزدە بار - دۇر، ئون كېچە - كۈندۈز ئۇيۇقۇلماي، ھەرتەرەپ بارىپ كېلۈرمىز ۋە ھەر ئىشنى قىلۋرمىز. يەنە ئون كېچە - كۈندۈز ئانداغ ئۇيۇقۇغە بارۇرمىزكىم، ھەرنىمەدىن بەخەبەر بولۇرمىز. ئول چۈمۈللىرى ئۇيۇقۇغە بارۇر چاغىمىزدا، بىزگە قورغان بولادۇرلەر، خالايقىدىن ھىچ كىسەر - سەنى ئوك - سول تەرەپىدىن بىزگە يىقىن كەلتۈرمەيدۇر.

ئىسكەندەر بۇ ۋاقىتىنى ئاڭلاپ، بارماس بولدى. چۈمۈللىرىنىڭ قەتلىدىن ئۆتتى. يەنە ئىسكەندەر ئالتۇن - كۈمۈشنىڭ ئىككى تاغىنى كۆرمەككە ئىختىيار قىلغاندا، ۋەھشى قەۋم دۇئا ئەيلەپ دىدىكىم بۇ مۇددىئانى قويغىل، ئاندا بارماق مۇمكىن ئەمەسدۇر. بۇ يەردىن ئول ئىككى تاغقەچە ئون كۈنچۈلۈك يول باردۇركىم، بىز ئانىڭ بار يېرىنى بىلۋرمىز. لىكىن كۆرمەك بىلەن ئاندا مۇرادىنى تاپماي يانارمىز. ئۇلۇغلارمىز ھەم ئۇشبۇ ھەسرەت بىلەن ئۆتۈپدۇرلەر، يولىدا خەتەرلەر باردۇركىم، بارغان كىشىگە زەرەرلەر بولادۇر. يەتتە كۈنچۈلۈك يولىدا سۇ تاپىلماي، ئۇنگەن گىياھلار ھەم زەھەردۇر، ئىسغ يەلى ئانداغ يىتە - دۇركىم، يۈز جاندىن بىرى ھەم قالمايدۇر. ئانى بادى سەھۇم دەرلەر، يەنە قالغان ئۇچ كۈن - چۈلۈك يول باردۇركىم، ئول دەشتدە يىلانلارنىڭ ھەددى - نىھايەتىنى تەڭرى تەئالادىن ئۆزگە بىلمەس، بارچەسى ئىككى تاغنىڭ ئالتۇن - كۈمۈچىنى ساقلايدۇر، بۇ يىلانلارنى كەف - چە دەفئى ۋە جەننەرى دەرلەر، يەنە ئاندا بىرقىسىم يىلان باردۇركىم، ھەرنىچۈك ئادىمىنىڭ كۆزى ئول يىلانغە تۇشىسە، شول زامان ئول ئادەم ھالاك بولادۇر، مۇنداغ بالالاردىن ئۆتمەك مەھالدۇر، دەپ بۇ سۆزنى قىلغاندا، ئىسكەندەر ئول تەرەفكە بارماقنى تەرك قىلدى. يەنە دىدىكىم، ئول تەرەفكە بارماقنى مۇرادىمىز تاماشا قىلماق ئېردى، ئالتۇن - كۈمۈش مۇراد ئەمەس ئېردى، ئەگەر ئانىڭ يولى تاماشا قىلغالى خەتەرلىك بولسە، ئانى تەرك قىلماقلىق ئۇلادۇر دەپ تاماشاسىدىن توختاپ، بۇ خەلققە ئىلتىفاتلىق بولۇپ، بارچەسىغە

كەرەم بىلە ئىنايەتلەرنى قىلىپ، ئۆز ماكانىغا ياندۇردى. لىكىن نەچچە كىشى مۇلازىم قىلىپ، ئۆز ئاسراپ، مۇھابەت ۋە ھەشەمەت ئۈچۈن ئىشكىدە ساقلادى.

ئەللىقىسىمە، ئىسكەندەر مەغرىب زىمىنىنى ئاباد قىلىپ، يەنە شىمال تەرىپىگە ئەزم ئەيى - لەپ، دەريالار ۋە تاغلار ۋە دەشتلەرنى كېزىپ، رۇم شەھرىگە كەلگەي. ئەمما ئول چىنى زاد پەرىۋەشكىم مەيداندا يولبارسلارنى يىقتۇر ئېردى. ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىگە ھەم شەۋ - قىنى سالىپ، زۇلفىنىڭ تەۋقىمىنى ئانىڭ بويىنىغا چىگىپ مەھبۇبىنىڭ بولۇپ ئېردى. ئانىڭ بىلە جۇرئە نۇش بولۇپ، ئۆز مۈلكىگە خۇشمال بولۇپ بارۇر ئېردى. گۈزەرگاھى روس دىيارى بىلە فەرەك دىيارى ئېردىكىم، ھىچبەردە توختاماي، مەغرىب زىمىن بىلە شىمال تەرىپىنىڭ ئوتراسىدىن ئۆتەر چاغدا بىر جامائەت فاراكتەندە بولغان ئادىمىلار كېلىپ، ئىسكەندەرگە داد دەپ، زۇلۇم ۋە بىدادلىقنى نالەلەر چىكىپ، مەلۇم قىلدىلاركىم، شاھا جاھاندىدار بولۇپ، قەدرىڭ چەرخى گەرداندىن ئۆتۈپدۇر. جاھان مۈلكىتە، بۇ ئالەم ئەھلىگە ئەدل بىلەن ئاباد ئەيىلەپ، شاد قىلىپدۇرسەن. دىيارىكى ئەدلىك ئانغا يەتمەي، ئانىڭ خەلقىنى شاد قىلماپسەن. بۇ دىيار بىلەن بىز نەچچە زار بولغان بىچارەلەردۇرمىز. ئىسكەندەر ئۇلارنى تەرەھھۇم بىلە سوراپ دىدىكىم، بۇ كىشۋەرنى ۋەجىدىن خاراپ بولۇپ ئىكەن، ئەلگە نە ئىشدىن ئىز - تراپ تۇشۇپدۇر؟ ئول بىچارەلەر دىدىكىم، بۇ يۇرتنىڭ بىر ھەددى قىرۋان سەرھەددىدۇركىم، ئول يۇرت مەغرىپتە يىقىندۇر، بۇ يەرنىڭ ۋە مەغرىپنىڭ ئاراسىدا بىر تاغ ھاسىل بولۇپدۇر، تۇرادۇركىم، ئول تاغنىڭ ئول يۈزىدە ئافەتلىلەر باردۇر، ئول ئافەتتىن نارى زۇلماتدۇر. خەبەر بەرگۈچى يەنە دىدىكىم. زۇلماتنىڭ بىر ئۇچى بۇ يەرقەچە يىتىپدۇر. يەنە بۇ تاغنىڭ ۋە زۇلماتنىڭ ئاراسىدە بىر دەشت باردۇركىم، ھەرقايداغ راھبەر ئول تەرەفكە راھبەر بول - ماسكىم، جەھەننەمنىڭ دەشتىدۇر، يەنجۇج خەلقىگە قارار گاھ بولۇپدۇر، ئول يەنجۇجلىلەر بىز - گە بالا بولۇپ، ئانىڭدىن ھەرتەرەق فاراكتەندە بولۇپ قاچارمىز. تەكلىرى تەئالا ئۇلارنى قەھرىدىن خەلق ئىستىپدۇر. بىسىيار شەھەرلەر ئۇلاردىن زۇلۇم كۆرۈپ، ۋەيران بولۇپدۇر. ئۇلەرنىڭ ئىشلاردىن ئەقلى لال بولۇپ ۋەسغەنە، كەلمەس. تولاللىقىنىڭ ھەددى يوقتۇركىم، ئەدەدغە كەلمەس. ھەرقايسىنىڭ ساچى بىلەن قەددى ياپىلىپ دۇركىم، بەئزەلەرنىڭ قەددى بىر غەرىش، بەئزەلەرنىڭ قەددى ئون غۇلاچ، ئول ساچىنى بەدەنلىرىگە لىباس قىلىپدۇر. ھەربىرنىڭ ئىككى قۇلاقى يەرگە يىتىپ، نىجىس بەدەننى قۇلاقلەرى بىلەن ياپىپ، قول - لارى غولنىڭ قوللارىدەك، تىرناقلىرى دىۋەننىڭ تىرناقىدەك يامان، يۈزلەرنىڭ رەنگى سېرىغ كېلىپ، ئول يۈزىنىڭ تۈكى قىزىل، كۆزلەرى مايىۋىنىڭ كۆزىدەك، بۇرۇنلارنىڭ ئىچىنى تىلى بىرلەن ئېرتىپ، ئاندىن لەززەت ئالىپ، خۇرسەند بولۇرلەر. تۇنگۇزەدەك ئاغزىدىن ئىككى تىشىنى چىقارپ، ئانىڭ بىرلەن يەرلەرنى قازىپ، قازغان يەرلەردىن قىيامەتغىچە گىياھ ئۇن - مەس، ئەگەر سۆزلەسە، يامان دەشنام بىلەن كالام قىلۇرلەر، لىكىن بارچەسىنىڭ ئاغزى ئ - ئەكىنىڭ ئۇچىدا باردۇر. تىشلەرنىڭ ۋە ئەركەكلەرنىڭ ئەمچەكىلەرى يەرغىچە سانسۇگۇلاپ تۇرادۇر. ئول تاغنىڭ ئىككى يۈزى ئانداغ سىلىق كېلىپدۇركىم، ھىچنەمە ئانغا ئىلىنمەس، ھىچنەمە ئاندىن ئۆتمەسكىم، ئول تاغدىن بۇيان كىشى ئۆتكەي، يا مۇندىن بۇيان ئۆتكەي. كۆھى قاپتە مۇتەسىلدىركىم، قاپ تاغىغە ئېتەك بولۇپ، مەنجۇجلىرغە ئاندا ماكان بولۇپدۇر.

ئوشۇل تاغنىڭ بۇ ياندىن بىرىشكافى زاھىر بولۇپدۇركىم، يەنئۇجۇلەر ئول شكافدىن چىقىپ، يىلدا ئىككى مەرتەبە چۈمۈلەلەرنىڭ خەيدەك كېلىپ، بىزنىڭ شەھرىمىزنى، دەشت - بايا باز - لارىمىزنى بەرھەم بېرىپ، ئىمكانسىز زۇلۇم تەئەددى قىلۇرلەر. كېلۇر چاغىنى بىلىپ جۇدايى ۋەتەن بولۇپ، قاچماقنى ئىختىيار قىلۇرمىز، تاغلار ۋە ۋادىلاردا ئاۋۋارە بولۇپ يۈرۈرمىز، تاپقان نەرسەنى ئالىپ، كىشۋەرىمىزنى ۋەيران قىلىپ، ئادىمىلارنى يەپ، چاھار پايىلارمىزنى سۈرۈپ، يىمەك ئۈچۈن زەخىرە قىلىپ، زۇلمىدىن بارچەمىز يوق بولدۇق دەپ، شاھىنە قىلغان ئەرزىمىز بۇدۇر. ئىسكەندەر دىدىكى، ئول گورۇھ قاچان سىزلەرنىڭ تەرىپىگە كېلۇرلەر، سىز - لەرگە نىچۇك مەئلۇم بولادۇركىم، كەلەسەدىن ئىلگىرى قاچىپ كېتەرسىزلەر ۋە بىسچارەلەر دىدىكىم، تاغنىڭ ئول ياندا ھۇجۇم قىلىپ، بۇ تەرەپتە يۈرگەندە، ئانىڭ گەردىغۇبارى فەلەككە يېتىپ، ئاشكارا بولغاندا، ھەر تەرەپ كېتەرمىز. ئىسكەندەر دىدىكىم، ئول ئىش قا - چان بولۇر؟ ئۇلار ئەيدى، بىر نەچچە ۋاقىت ئۆتۈپ كېلەدۇرغان چاغى يىتەدۇر. ئىسكەندەر مۇنى ئىشتەكچ، ئانىڭ ئىلاجىنە ھەۋەس قىلدى. ئۆزى ئول يەردە ئارامگاھ قىلماقتە مەھ - كەم بىر يەرنى تاپىپ قويدى. بىسچارەلەر دىدىكىم، جىناپىدا بىر ئىش ۋاقىتە بولماغاي، ئەگەر بىزنىڭ راھەتىمىز بولماسەمۇ، خالايتىنىڭ زەرەرىنى ھەم خاھلامايمىز، شاھى ئالەم مۇندا ماكان قىلماسۇنكىم، ئۇلارنى جاھان ئەھلەدەك بىلمەگەيىلەر. بىناگاھ ئول خەۋىنىڭ بىرى يەتسە، لەشكەرنىڭ يۈزى يامىڭى ئانىڭ ئالدىدا ھىچدۇر. بۇ كىشۋەر ئۇلاردىن ۋەيران بولۇپ، خالايتىنىڭ قانغە تەشنادۇرلەر. ئىسكەندەر دىدى، بىزگە قايغۇ قىلماڭىلەر ۋە لىكىن سىزلەر بۇ كىشۋەردە تۇرماي، نەرسە - كېرەكلەرنىڭلەرنى يىلدام توشۇپ، ھىچنەمە قويماي ئالىپ كېتىڭىلار. تەڭرى تەئالاعە تەۋەككۈل قىلىپ، بۇلارنىڭ فىكىرىنى قىلۇرمەن. ئۇ - لارھەم يۈرتىنى تاشلاپ كۆچۈپ چىقىتىلەر ۋە لىكىن ئىسكەندەر كۆچمەي، فەرمان قىلدىكىم، ھەرفەرقە ئۆزىنىڭ تۇشىدا چام سالىپ قازسۇنكىم، بىسغايەت چوقۇر بولغاي. لەشكەرى ھەم فەرمانىنى تۇتۇپ، ئانداغ يەنە كىشىلەرنىڭ فەرەك، روس، شام، رۇمىنىڭ ۋە ئۆزگە تەرەپكە يىبەرىپ، بارچە نازۇك خىيال ئۇستادلارنى، سەنىڭ تاراش، ياغاچچى - خەرراد، مىسكەر، تۆمۈرچى ۋە ئۆزگە ھەرقىسىم ئۇستادلارنى سەرەنجام بىلەن نەچچە يۈزىمىڭ تەۋەلەرگە سەرەن - جامىنى يۈكلەپ، بارچەسى جەددى - جەھەد بىلەن مۇندا ئالىپ كەلسۇنلەر. ئىسكەندەرنىڭ ئىلتىقاتى بىلەن ھەممەسىنى تەييار قىلىپ، كۆڭۈل خاھلىغاندەك كېرەكلىك ئۇستادلار بىلەن مۇھەيييا بولدى. ئىسكەندەر ئۆزى ئاتلانپ، ئول تاغنىڭ ئىتەكسىغىچە چىقىپ، ئىككى يۈز سەنىڭ تاراشلەرنى ئول تاغنىڭ ئىتەكىدىن تاش تاختەلەرنى كەسكەلى قويۇپ، ئۇلار ھەم كېسىپ تەييار قىلۇرلەر. سەد باغلاغالى تامام سەرەنجام ۋە ئەسبابلارنى يىغدىكىم، ئانى تە - سەۋۋۇر قىلغانى بولماس. ھەممەسى تەييار بولغاندا، بىر تىرە گەردىغۇبار ئاشكارا بولدىكىم، ئالەم قاراڭغۇ بولۇپ بىلىدىلەركىم، يەنئۇجۇنىڭ كەلگەننىڭ نىشانەسىدۇر. تامام خالايتىنى يىغىشتۇرۇپ، ئول خەندەكنىڭ ئىچىگە سولاپ، يەنە تامام ئۇلاغلار ۋە جاندارلارنى ھەم ئاندا مۇھاپىزەت ئۈچۈن سولاپ قويدىلەر لىكىن بەش مىڭ ئىشەنچلىك مۇبارىزلارنى يەنئۇجۇلەر - نىڭ ئارقەسىدا پىنھان قويۇپ تاكى يەنئۇجۇلەرنى شىكار ئەيلەپ، فەيسەل بەرگەيىلەر. بۇلار ئىچرە ئول ۋەھشى دىۋەۋەش بار ئېردىكىم، خەندەك ئەھلىنى مەزبۇت ساقلاغالى قويۇپ

ئېردى. بۇ ھالەتدە يەنجۇج خەيلىغە ئانداغ ئوردىلەرگىم، قىلىچ ئاستىدا تولاسنى ھالاك قىلدى. يەنجۇج بۇلارنىڭ غالىپلىقىنى بىلىپ، دەريايى شورغە مەۋج پەيدا بولغاندەك ھەم - مەسى تۇش - تۇشىدىن قاچىپ كەتمەي، بۇلارغە يۈزلەنىپ ئانداغ جەڭ بولدىلەرگىم، بۇلار - نى ھەم تولا خەلقلىرىنى ھالاك ئەيلەپ يەپ كېتەر ئېردىلەر. ئاخشامغىچە جەڭ قىلىپ، تولا سپاھلارنى ھالاك قىلدىلەر. بۇلار ھەم ئۆزىنى خەندەك ئىچىگە ئالىپ، يەنجۇجلىرى قوغلاپ خەندەككە يەتكەندە، دېۋەۋەشلەر ئايرىلىپ، يەنجۇجنىڭ ئالدىغە چىقىپ، فەرب بېرىپ، جەڭ قىلماقنى تەرك ئەيلەپ، يەنجۇجلىرى ھەم تاغلار ۋە سەھرالارغە ياندىلەر. تاڭ ئاتقۇنچە غەۋغا سالىپ، تەلبەئىت مەسەللىك ئاغزىدىن شالى ئاقىپ، ئىت تۈكىدىن ھەم زىيادەرك ئېر - دىلەر. ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا سپاھلار ھازىر بولۇپ، غايىپ بولغانلارغە مۇسەبەت تۇتۇپ، بىسىيار دىشۋار ئاشقىتە قالدىلەر. لىكىن پۇشايماقلىق ھىچ ئىسىغ بەرمەدى. كۇشىش قىلماقغە ھىچ يول تاپالماي، زۇرۇرەتدىن دىدىلەرگىم، بىر نەچچە كۈن تەھەممۇل قىلىپ، قىلادۇر - غان ئىشنى ئالدىرايى شايكى قىلۇرمىز. شۇم يەنجۇجلىرى مۇندا تۆئمە تاپالماي، ئۆز ماكا - نىغە يانىپ كەتمەككە كەلگەن يول بىلەن كەتكەيلەر. ئاندىن كىيىن بىر ئىشىغە ئىلاج قى - لالمايمىز. ئەمما بۇلار دىگەندەك يەمەك ئۈچۈن يەنجۇجلىرى ئاجىز كېلىپ، بارچەسى كەلگەن يولىغە يانىپ، دەررە ئىچرە سىغماي، ھەر تەرەفدىن كىرىپ كەتتىلەر. بۇلارغە يۈزلەنگەن ئاۋۋە - رەلىقى ئۇنۇتۇپ، تەھەممۇل بىلەن ئىسكەندەر دانالارنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ، كېڭەشپ ئاتلاندىلەر. دانا ئۇستادلار ھەم بىللە يۈرۈپ، بارچەسى ئول دەررە تەرەفگە ماڭدىلەر. ئول دەررەگە يەتكەندە كۆردىلەرگىم، ئىككى تەرەپدە ئىككى تاغ باردۇرگىم، ئەل دىگەندەك ناما - يان بولۇپ تۇرادۇرلەر. ئىككى تاغنىڭ ئاراسىدىن تارىرىنى تاپىپ كۆردىلەرگىم، ئارغامچىلار بىلەن ھەر تەرەفدىن چاغلاپ، تارىرىنى ئون مىڭ گەز چاغلاشتىلەر. مۇنەججىملىرى ياخشى سائەتنى تاپىپ، ئىسكەندەرغە مەئلۇم قىلدىلەر. ئىسكەندەر دەرھال ئاتلانپ فەرمان قىلىپ، سەرەنجام قىلغان ئەسبابلارنى تۆكتىلەر. ئىسكەندەر ھەم تۇشۇپ، ياخشى سائەت تاپىپ سە - نىڭ ئەۋۋەلىنى قويۇپ بەردى. مىڭ يەردە دۇكان راستلاپ، كۆرۈكلەرنى مۇھەندىس ئۇس - تادلار فۇسۇنسازلىق بىلەن ئىشلارنى تۈزۈپ، بارچە ئۇستادلار كەجنىڭ ئورنىدا ھەفتەجۇش ئېرىتىپ بەرگە قويۇپ ھەفتە جۇشنىڭ ئۈستىگە ياساغان تاشلارنى قويۇپ، مانىدەك ئۇستاد - لار قويغان ھەفتە جۇش بىلەن تاشلارنى ئۆز جايىغە كەلتۈرۈپ قويار ئېردى. يەنە ئانىڭ ئۈستىدە ھەفتە جۇش بىلەن تاشلارنى قويۇپ ئېردىلەر، ئول يەرنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئونمىنىڭ گەز، توغراسى بەش يۈزگەز، بۇ ئىشنىڭ تۆپەسىدە نەچچەمىڭ تۆمۈرچى ۋە گىلىكار ۋە ئۆزگە ئۇستادلار بار ئېردىگىم ھەفتە جۇش بىلەن ياساغان سەدىنى ئانداغ مەھكەم ئەتتىلەرگىم، بىر قىل پاتقۇنچە شىكافى قويمايدىلەر. يەنە ئۆزگە مەردىكارلەرنىڭ ھەددى - ھىسابى يوقدۇر - گىم، قىياسغە راست كەلمەس. بۇ جاھان خەلقى ئالتە ئايغىچە كېچە ۋە كۈندۈز ئىشلىپ سۈرەتنە كەلتۈرۈپ، يەنە نەچچە مىڭ سەنئەتكار ئۇستادلارنىڭ دانالارى ئىھتىمام ئەيلەپ، سەددى ئىسكەندەرنى ئەنجادىغە كەلتۈردىلەر. ئەھلى تارىخىلارنىڭ قولى بىلەن ئول سەدىنىڭ بۇ تەرەفدىن تۆپەسىگە چىققالى ئىككى زەنەپاي ياسادىلەر يەنە تۆھۋىدىن بۇرچىلارنى قويۇپ ۋە كەڭرەلەرنى ئىتىپ مەھكەم ئورناتتىلەر. يەنە ئىككى تەرەفدىن ئىككى جاي ياسادىلارگىم فوكەبىانلەر ئۈچۈن ماكار قىلىپ، سەنىگ باران قىلماق ئۈچۈن تاشلارنى ئاندا توشۇپ،

نەچچە يۈز كىشىنى ئول سەدىنى موھافىزەت قىلماق ئۈچۈن تەئىين قىلىپ قويدىلەر، ۋەقتىكى تەييار بولدى خۇدائى ئالەمىيانغە ئىسكەندەر سەجدەئى شۇكرانە بەجا كەلتۈرۈپ، بۇ ھالەتدە يەنجۇجلەر دەشت-ۋادىلارغە رۇستە خىزىز سالپ، ئۆز ۋاقتىدا كېلىپ كۆردىلەر كىم، ئاندا بىر سەد پەيدا بولۇپدۇر. تىشىلەر ۋە تىرناغىلەر بىلەن قانچە جەددى-جەھەد قىلىپ، سۇست بولۇپ ھالىدىن كەتتىلەر. ئىسكەندەرنىڭ ئەمرى بىلەن ئىسكەندەرنىڭ لەشكەرى ئۇلارنىڭ باشىغە تاش ياغدۇرۇپ، ئۇلار تاشدەك يەرگە تۇشۇپ، قانچە غەۋغاسى فەلەككە يىتىپ، ئىسىغ بەرمەي، ھالاك بولماقدىن قالغانلەر ئەندىشەلىك بولۇپ، سۇد تاپالماي ياندىلەر. خۇدانىڭ بەندەلەرغە قىلغان زۇلۇملارنىڭ ئەۋزىنى فەلەكدىن كۆردىلەر. كىمەرسە كىمەرسەگە قىلسە، ئاسماندىن ئەگەر تاش ئەجىپ ئەمەسدۇر، نەچچە قاتلا ئول يەنجۇجلەر مۇنداغ كوشمانلى تاپقاندا، ئول تەرەق باقماقنى خىيال قىلمايدىلەر. بۇ قائىدە بىلەن ئىسكەندەر يەنجۇجنىڭ دەقى ئۈچۈن سەد قىلىپ، خاتىرىنى جەم ئەيلەپ، سىپاھلار بىلەن ئەسلى ۋەتەننى ياد ئەيلەپ خىرام قىلدى. نەچچە كۈن بايابانلار ۋە دەشتلەرنى كېزىپ يەنە ھەم رۇم تەخ-تىنى مەنزىلگاھ قىلدى.

ساقىنامە:

كىتۇرساقى ئول جام ئەۋۋى شىكەن،
كى كۆكۈمگە تۇشمىش ھاۋايى ۋەتەن.
تىلەرمەن كېزىپ رەبب ئەتلىنى،
دېسەم رەنج غۇربەت داغى ھالىنى،
مۇغەننى چۇتاپتىم مەقامىدا كام،
تۈزەت كام ئىلە سەن داغى بىرمەقام.

قىلىپ فەھىم ئول ئاھىڭنىڭ رەنگىنى،
يانا تەرك ئىتەي سىر ئاھەڭگىنى.
ناۋايى ۋەتەن مەنزىل ساڭا،
بۇ مەنزىلدىن ئامانە ھاسىل ساڭا.
كى ھەركىمگە بار ئېردى يارى قەرىن،
بولۇپدۇر ئەدەم سارى غۇربەت كەزىن.

ئول كەبۇتەر ھىكايەتىمكىم، پادىشاھنىڭ قەسىرى زەرنىڭار جەننەتتىن
قۇتۇلدى. ۋە ئول ۋەيرانەدىن پەراغەت كۈنچى تاپمايدى

بىر ئەفسانە ئىشتىمكىم، نامە بىركە بۇتەربىر ئاشىقنىڭ نامەسىنى مەشۇقغە يەتكۈزۈر-
مەن دەپ ھاۋا تۇتۇپ، غۇلاچلاپ ئۇچار ھالدا، بىر پادىشاھنىڭ قەيدىغە تۇشۇپ، قاناتلارغە
نەقىس يىتىپ، فەلەك گەردىشىدىن زۇلۇم تەككەچ، نەچچە يىلغىچە خانەكۈر ئەيىلەپ بەند
قىلغان ئېردى. ئەگەرچە بەند قىلغان جايى جەننەت ئاسا بولسەمۇ ئانىڭ نەزەرىدە زىندان-
دىن ئارتۇقراق ئېردى. بىر كۈنى ئول يەردىن خالاس بولۇپ قاچىپ، خۇرسەند بولۇپ،
ھاۋا تۇتۇپ، ھەر تەرەق نەزەر سالپ، ئۆزىنىڭ دىيارىنى كۆرگەچ سەئى بىلەن نەچچە
كۈنچۈلۈك يولنى باسپ بىردەدە يىتىپ كەلدى. دەۋران زۇلمىنىڭ ئىنقىلابىدىن ئۆزىنىڭ
ئۆيىنى كۆردىكىم، ۋەيران بولغان ئېردى. ئانى تاپالماي ۋە لىكىن ئۇچاردىن ھەم قاناتلارنى
ياپماس ئېردى. خالايتىق ئانگا دام قويۇپ، دان ساچىپ تۇتۇپ ئالارمىز، دەپ قانچە سەئى
قىلىدىلەر، بۇلارغە ھىچ ئىلتىفات قىلماي، قانات ئۇرۇپ، ئۆز تامىنى ئىزدەپ، ئەھتىيات بىلەن

نەچچە دەۋىر قىلىپ، ئۆزىنىڭ بۇزۇلۇپ قالغان تامىدا ئولتۇرۇپ شاد بولدى. ئەگەر ئۆزىنىڭ ئۇلغەت ئالغانى بۇزۇق ۋەيران بولسە، شاھنىڭ ئالتۇن قەسىرىسىدىن ئۇلاراقىدۇر. ھەقىقەت نەزەرى بىلەن باقساڭ، قۇش مۇرەسسە، قەفەسىدىن يەتكەن ئاشپاننى خۇشراقىدۇر.

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئارستۇدىن سوئالى ئول بابداكىم، تەبىئىيەت ۋە تەندە نام ۋە مەئلۇق ۋە مەسكەندە ئارام جەھەتى نە بولغاي ۋە ئانىڭ جاۋابى

يەنە ئىسكەندەر ئارستۇدىن سورىدىكىم، ئىشرەت فەزارى زىننەتلىك ئىمارەتنى ئادىمى-نىڭ تەبىئىيەتى خۇش قىلىپ رەغبەت قىلغاي ئېردى لىكىن نەچچە بۇ ئىشىدا تەفەككۈر قىلىپ باقسام ئادىمىلار مۇنداغ ئىشنى خوشلاماي، ئاڭا راغىپ ئېمەسىدۇر. ئەگەر ئۆزىنىڭ زىنداندا بۇزۇق كۈيەسى بولسە، نەزەرىدە باغ رىزۋانچە باردۇر. بۇ ئىشنىڭ مۇنداغ بول-ماقنىڭ ھىكمەت تەرىقىن بايان ئەيلەگىل. ئارستۇدىدى، بۇ بابدا ھەرتەرىقە گۇفتىڭۇ بىسىيار قىلدىلەر ۋە لىكىن ھىكمەت ئەھلىنىڭ مۇددەققىلەرى بۇ بابدا موتتەفق بولۇپدۇر. دىدىلەر-كىم، ئادىمىلارنىڭ تەبىئى بىر نەرسەگە ئادەت قىلسە، ئانى تاپقاندا شاد بولغۇسىدۇر. ئاڭا ئوخشە گەدالەرنى ئادەت بولغان كۈنجى ۋەيرانەنى تەلەپ قىلىۋالەر ھەم مۇئەتاد قەسىر ۋە ئايۋانلارغە راغىپدۇرلەر، بۇ ئىش تەكەللۇق بولماس. ھەركىمەرسەنىڭ تەبىئىغە بىر نىمەرسە ئادەت بولسە، ئول ئادەتنىڭ زىيادەلىقىدىن ئادەت ئەينى تەبىئى بولۇر. مۇئەييەندۈركىم، ھەركىمەرسەنى ئۆز تەبىئى ئۆزىگە تارتقاي. مۇنداغ بولماق ئىختىيارى ئەمەس، بەلكى، تەڭرى، تەئالانىڭ قىسمەتسىدۇر. ھەرقايدىداغ كىشى بىر يەرنى خاھلاپ تەبىئى بىلەن ئاندا ئۇلغەت ئالغان بولسە، ئۇلغەتنىڭ مىقدارىچە ئول يەرگە مەشغۇل بولۇر، دەپ جاۋاب بەردى. ئىس-كەندەر ھەم ئاڭلاپ خۇش بولدى.

ئىسكەندەرنىڭ قۇياشدا ك جاھانگىرلىكىدىن سۇڭرە دەريا دىيارى فەتئە ئۇچۇن ئارزۇ كېمەسىگە كىرىپ، ھەۋەس باربانىن تارقاتقانى ۋە ھۆكۈمە ئىمتىپاقى بىلەن رۇم دەر-ياسى ھەلەمدە ئالەم ەۋلىكىنىڭ ماھىر ئۇچىچارلەرنى يىغىپ كېمە تەربىيەتمەغە تەمىر قىلغانى ۋە ئۇچ مىڭ ھىلال قەۋس مانەند قۇرۇۋالغاندىن سۇڭرە مەھجور ئاساتىر بىرلەن ئۇلارغە قاتتىغ يادىن چىققان ئوقدەك راۋان لىق بەردەكلەرى ۋە ئانىڭ ئول سەفەنلەردە مەۋج خۇتۇتىدىن تۇجىچار فەتئە نامەسن ئوقۇغانى

بۇ بەھرىنىڭ گۆھەر فەشان غەۋۋاسى سۆز گۆھەرىدىن مۇنداغ نىشان بەردىكىم، ئىس-كەندەر تامام ئالەمنى ئالىپ يەنە رۇم شەھرىنى قارارگاھ ئەيلەپ، نەچچە كۈن ئۆز ۋە تەندە شاد بولۇپ بىقەدەر ئىمكان نىشاتلارنى ئەيلەپ، ئاقتاپدەك يۈزىدىن شەرەق بۇرچى يەڭلىخ ئۆز يۇرتىنى مۇنەۋۋەر نەيلەدى. ھەر تەرەپنىڭ خەلقى ئەيىش تاپىپ، ئىشرەت قىلدىلەر ۋە لىكىن رۇم خەلقى ئۆزگەچە شاد بولۇپ، بىر-بىرىگە مۇباھات قىلۇر ئەردىلەر. ئىسكەندەر

نەچچە ۋەقت دىلئارام بىلەن جامى مەينى نۇش ئەيلەپ، خاتىرىغە يەتكۈزۈر ئەردىكىم، ئول خالىق پەرۋەردىگاردىن تەۋفىق رەفىق بولۇپ، جاھانگىرلىك ئەھتىمامىنى ئەزم ئەيلەپ، جاھاننى ئالدىم، ئالەمنىڭ ئاجايىپلارنى مەخپىي يا ئاشكارا ۋە ھەر غارايىپ جانۇۋارلارنى يانە باتى ۋە كانى ھەر قىسىم سۈرەتلەرنى تەڭرى تەئالا كۆرسەتپ، بارچەسىنىڭ تاماشاسىنى قىلىپدۇر- مەن، يەر يۈزىدە ۋۇجۇد تاپقان نەرسەلەر نەزىرىمدىن ئۆتتى ۋە لىكىن دەريايى سەيىرنى قىلماي، ئانىڭ ئىچىدەكى ئاجايىپلارنى تاماشا قىلمايم دەرىلەركىم، دەريانىڭ كەنارەلەردە ۋە جەزىرەلەردە بىسىيار ئاجايىپ ۋە غارايىپلار باردۇر. دەريايى موھىت ئەچرە بەھەد ۋە بەھ- ساپ مەخلۇقاتنىڭ تاماشاسى باردۇر كىم، ئانىڭ ھەقىقەتنى ئەقىل فەھم قىلماست. خۇدايى ئالەمىيات بۇ ئالەمنى ماڭا مۇسەخخەر ئەيلەپ، بارچە ئىشغە ماڭا قۇدرەت بېرىپدۇر. ئەگەر ئانىڭدىن ئاگاھ بولماسام، ئۆزگەلەرنىڭ مېنىڭ بىلەن فەرقى بولماس. لازىم دۇر كىم، بۇ يەر ئۈزۈر قۇرۇقلۇقنىڭ دەريانىڭ ئەھۋالاتىدىن ئاگاھ بولغاي مەن. ئەگەر بەخت دەۋلەتتىم يارد- ۋەرلىك قىلسە، يۈرۈپ بارچەلەردىن ئاگاھلىق تاپقاي مەن، قۇرۇقلۇقنى خىزىر بىلەن يۈرۈپ، تاماشا قىلىدىم، ئەمدى ئىلىياس بىلەن سۇغە قەدەم قويغاي مەن، دىگەندە ئانىڭ كۆڭلىگە بۇ ھەۋەس پەيدا بولۇپ، ھەرگىز ئانىڭدىن بۇ ھەۋەس كەم بولماي، بۇ ئەندىشەدىن دىماغىغە جۈنۈن يۈزلەندى. ئانى بىلىپ دانىشمەندلەرنى تەلەپ قىلىپ، ئۆزگە ئۇلۇغلارنى ھەم ئالىپ كېلىپ، بەزم ئارەستە قىلىپ، كۆڭلىدىكى ئىشنى ئاشكارا ئەيلەپ، بار- يوقنى ئايان ئەيلەدى. ئەھلى بەزمەلەر دىدىكىم، كۆڭلى دەريايى سەيىرنى ھەۋەس قىلدۇر. ئانىڭ مەنىغە سۆز سۈرگەندە، مەنئۇل جاۋابى بىلەن رەد قىلد- كىم. ئاقىللار ئاجىز بولۇپ، رىزا بەرمەكدىن ئۆزگە ھىچ تەدبىر تاپمادىلەر. بارچەسى مەئۇبۇل تۇتۇپ، دۇئا ئەيلەپ دىدىلەر كىم، تەڭرى - تەئالا كۆڭلۈڭگە بۇ مۇددىئانى سالىدى، ئۇمىد ئولكى ئول زات بىنىياز لۇتق ئەيلەپ، بۇ ئەزىمىغە سېنى كامكار قىلغاي، دەپ ھەممە خاس- ئاملار ئىسكەندەرنىڭ ئەمرىنى قوبۇل قىلىپ، ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلى بۇلاردىن خۇش بولۇپ، دەرھال ھۆكۈم قىلىدىكىم، ئۇستادلار كېمەنى يونارغە مايىل بولۇپ، لازىملىق سەرەنجامىنى ئالىپ، ئون ئۈچمىڭ كېمەنى تەييار قىلغايلەر، ئانىڭدىن مېڭ كېمەنى ئىسكەندەر بىلەن خاسلەر ئۈچۈن بولغاي. يەنە مېڭ كېمەنى ئەرکان دۆلەتلەر ئۈچۈن، سەككىز يۈز كېمە باھا- دۇر مۇبارىزلەر ئۈچۈن، ئىككى يۈز كېمە بازار قىلماق ئۈچۈن، مېڭ كېمەنى خاسلەر ئۈچۈن فەرمان قىلىپ ئېردى لىكىن ئانىڭدىن يۈز كېمە چوڭ جاھازە بولسۇنكىم، ھەربىرى بىر شە- ھەردەك تەرتىپ تاپسۇنكىم، ھەركىشىنىڭ ھاجەتى ئاندا راۋا بولغايكىم، مەھەللەلەر ۋە كۆچە- لەر ۋە چاھار سۇلار ۋە بازارلار ۋە ھويلىلار ۋە سارايلار ۋە مەدرەسەلەر ۋە مەسچىدلەر ئاندا بولغاي. يەنە ئۈچ يۈز كېمە بولسۇنكىم، ھەر - بىرىدە مېڭ سپاھى ئاتى ۋە سەرەنجا- مى بىلەن ئاندا ماكان تۇتقايلەر كىم، سەككىز يىلغىچىلىك كېرەكلىك ياراغى بىلەن بولغايلەر. يەنە ئىككى يۈز كېمە ئۇلاغلەر ئۈچۈن بولسۇنكىم، شايدەكى بىر كەنارەگە چىققاندا، لازىم بولغاي، يەنە يۈز زورق بولسۇنكىم، ھەربىرى سۇ ئۈزۈر بادى سابىدىن يىلىدام يۈرگە- يى بولغاي، يەنە ئىككى مېڭ كېمە تەييار بولسۇنكىم، زىيۇ- زىننەت بىلەن تەرتىپ بېرىپ، ھەشەم ئۈچۈن بولغاي، دەپ فەرمان قىلغاندا، ئالەم ئەھلى قوبۇل تۇتۇپ، نەچچە مېڭ نەججار ياغاچچى، خاررادلەر بىنەزىر ئۇستادلەر ئىش تۇتۇپ، ياغاچ كەسكەلى تۇردىلەر.

ھەرتەرەقدىن سەرەنجام كېلىپ، ئۇستادلار ئارام ئالماي قىلغالى تۇردىلەر. بۇ ئىشنى قىلغان كىشىلەرنىڭ مەنزىلى رۇم دەريانىڭ كەنارەسىدە بولدى. ئون بەشمىڭ كىشى ئۇستادلاردىن يەنە ھەم شۇنچە شاگىردلەردىن ھەم مەغدۇرنىڭ بارىچە سەيغى ئېتىپ كېچە ۋە كۈندۈز ئىشلەدىلەر. يەنە ئۈچ مىڭ كىشى تۆپەسىدە تۇرۇپ سەيغى بىلەن بولدىلەر. ئول كەنارەدە ئانداغ شور سالىدىكىم، گويىكى رۇم دەرياسىغا جۇش تۇشۇپدۇر. بۇ يەڭلىغ ئون يىلغىچە ئىشلەپ، ئۈچ مىڭ كېمە دەرياغا كىردى. ئەۋۋەل تەئىين تاپقاندا، ھەركىم ئۆز كېمەسىدە ئورۇن تۇتۇپ، نەچچە يىللىق يول ئەسبىپنى سالىپ، ھەركىم خاھالاغان نەرسەنى كېمەگە ئالىپ دىگەندەك كېمەلەرنى ئارەستە قىلدىلەر، ئىسكەندەر دەريا مەسەللىك بەشىكى چەرخ مۇئەللا مەسەللىك ھەركىت تاپىپ، مەسەللىك ئەھلى بىلەن خەيرباد قىلىپ، نەۋازىش بىرلە خالايتىنى شاد قىلدى. ھەرەم ئەھلىلەرى بىلەن ۋىدائلاشپ ئاتلاندى. توختاماي بادىپايەنى سۈرۈپ، رۇم دەريانىڭ كەنارەسىگە يەتكەندە، جىلاۋىنى تارتىپ تۇردى. شول ھالدا ئەھلى ھەكمەتلەر ئۇستۇرلابىنى ئالىپ، ياخشى سائەت ئۈچۈن توختادىلەر. ئىسكەندەر خالايتىغا باقىپ دىدىكىم، ئەي خالايتى خىزمەتىمنى قىلىپسىزەر، بۈگۈن سىزلەرنىڭ يىراقلىغىدىن كۆپ مال بولۇپدۇرمەن. ئەگەرچە سىزلەردىن يىسراق بولسام، ۋە لىكىن بارچەلەرگىزدىن ھەددىدىن قۇزۇن سىزلەردىن رازىدۇرمەن، تەقدىر ئىلاھىدىن ماڭا مۇنداق سەفەر تۇشۇپدۇر، ھەرنىچۈك سۆزدەپ ئېردىم، قۇلاق تۇتۇپ قىلىڭلار. ئەگەر ئاخىرەت ئۈچۈن، يا دۇنيا ئۈچۈن، يا يۇرت ئۈچۈن ھەربىرىڭىزنى تەئىين قىلىپدۇرمەن، ئول ئىشدىن تاشقارى؛ چىقماڭلار، مېنىڭ سۆزۈمنى كۆڭلۈڭلاردا ساقلاپ، ياخشىلىق بىلەن سالامەت بولۇڭلار، گاھى بىزنى دۇئا بىلەن ياد قىلىپ، شوبۇ خىزمەت بىلەن بولۇڭلار. ئىسكەندەر بۇ سۆزنى دىگەچ، جەمئى خالايتىلار فىغانلارنى فەلەككە چېكىپ، يۈزلەردىگە كۆز ياشىدىن دەريالار ئاقىتىپ، دۇئا خەيىر قىلىپ دىدىلەر، ھەريەردە بولساڭ سالامەت بولۇپ، نىشات بىلەن قاين بارساڭ، تەڭرى تەئالانىڭ پاناھىدا بولغايىسەن، مۇندىن ئۆزگە ياخشى - يامان دىگەلى ھەددىمىز بولماس، يىراقلىقتىڭدىن غەم يىمەكىدىن بۆلەك ئىشىمىز بولماس، تاكى جانىمىز بار قىلغان ئەمىرىڭدىن بەقەدەر ئىمكان چىقىمىمىز، بىزدىن دۇئادىن ئۆزگە كەلمەس، دىگەندە ياخشى سائەت تۇلۇد قىلدى. ئىسكەندەر دەريانى ئۇستۇرلابىغا نەزەر سالغۇچ، دەرھال ئۆزىنى كېمەگە ئالىپ، ئارامگاھ قىلدى. قۇياش ھوت بۇرچىغا تەھەيپۇل قىلغاندا، بولۇتتىن يامغۇر ياغقاندا، خالايتىنىڭ كۆزىدىن ياش تۆكۈلدى. ۋەقەنىكى ئىسكەندەر كېمەگە كىردى. ئارقاسىدىن تامام لەشكەرى خرام ئەيلەپ، ئون ئۈچمىڭ كېمەگە كىرىپ، لازىملىق نەرسە - كېرەكلەرنى سالىدىلەر. كېمەلەر تولۇپ بولغاندىن كېيىن كېمەچىلەرگە ھۆكۈم بولۇپ، دەريادا كېمەلەرنى سۈرۈپ، دەريايى مۇھىت جەننىتىغا كىرىپ، ئانداغ سۇ ئۈزرە ئۇلۇغ شەھەر نامايان بولدىكىم، زىمىن زامان كۆرمىگەن بولغاي. بۇ سۇفەت بىلەن شاھ ئىسكەندەر يۈرگەندە، دەريا كۆكسى چاك بولۇپ، پارە - پارە بولۇر ئېردى. بۇ نەۋد مېھمان دەريايى مۇھىتىغا كىرىپ، دەريايى مۇھىت ھەم مېھماندارچىلىق قىلماق ئۈچۈن بىر تەرەقدىن سەدەفلەرنى يىغىپ، بارچە دەريالارنى ئاشكارا قىلىپ، بارچە - سىنى مېھمانغا نىسار قىلغالى ئىسكەندەرنىڭ باشىدىن فىدا ئەيلەپ ساچتى. كىمەرسەنىڭ مۇنداق مېھمانى بولسا، جانىنى ھەم فىدا قىلسە ئازدۇر.

ساقنامە:

ئاياقچى كىتۇر جامى مەي دۇر مسال، كى ئەشكىمنى تۆككەي ئەشك نابىدەك،
 كى بەھر ئىچرە دۇر شاھى دەريا نەۋال. بويۇرغاي ماڭا چەرخ گىردابىدەك.
 ماڭا تۆتكى چۈن نۇش ئەيلەي تەرەب، ناۋايى تەلەپ قىل تەرنقى فەنا،
 كى دەريا كەبى بولماسام خەشكى لەب. كى سۇ ئۆزرە دۇر دەھىر ئۆيىگە بەنا.
 مۇغەننى تەرەنە تۈزەت رىختە، كۆڭۈلنى بۇ ئۆي بىلە شاد ئەيلەمە،
 ھەزىن كۆڭۈلگە لەئى ئامىختە. ھۇباب ئۆيىگە ئىستىماد ئەيلەمە.

ئىسكەندەرنىڭ رىكەمدەن دەريايى بارى يار ۋە سەن سوئال ئەتكەنى ۋە سۇقرا تىڭنىڭ
 گىرىيە ئىرىز دەۋرىدە سوئىگى نەۋە ئەھات قىلغاندىن شەرتى قىلغانى ۋە موھىت
 ئەتىراپىدا يەتتە ئەخزەر دەرياسىم، يەتتە چەرخ خىمىزادەك شور ئەڭگىز
 بەلكى خۇنرۇز دۇر تەقسىم ئەتكەنى، ئون ئىككى مىڭ جەزايىرىكىم
 خالاداتىن دۇرمۇنقىسىم قىلغانى ۋە بەھرى ئاب شەرھىدىن ئەلگە
 تەھەبىمىرات سالىپ ۋە ئەنبار ماجراسىدىن بەھرىدەك
 سايمانى خەشكى لەبەقىدىن سىراپ قىلغانى

ئىسكەندەر دەرياغە كىرگەن كۈنى، ئەھلىنى يىغىپ، مەجىئە تۈزۈپ، بارچەلەرغە دىل-
 جۇيلۇق قىلىپ، دەريانىڭ كەيپىيەتىنى بايان قىلدىڭلاركىم، دەريايى موھىت يەر ئۆزرە نە
 تەرىقە باردۇر. ئەھلى ھىكمەتلەر دىدىلەركىم، سۇقرا بايان قىلسۇن، ئەھلى ھىكمەتلەرنىڭ
 ئۇستادىدۇركىم، كۆڭلىدە ھىكمەتتىن ئۆزگە يوقدۇر. ئىسكەندەر ئانىڭدىن سۆز سوراپ، ئىلتە-
 ماس قىلغاندا، سۇقرا مۇنىداغ جاۋاپ بەردىكىم، يەر يۈزىنىڭ ھەيئەتى مەددۇرانى ئول
 قادىر دانا قۇدرەتى بىلەن بىر نىسەدە بەند قىلغاندۇر، لىكىن ئول بەند سۇ ئىچىدە پىنىپاندۇر،
 ئوچۇق يېرىنى جاھان دەلەركىم، ئاباد يەرلەرى، تاغلار ۋە دەشتلەرى باردۇر. ئانى رۇبى
 مەسكۈن دەلەر ۋە لىكىن ئانىڭ چۆرەسىنى سۇ ئەھاتە قىلىپ يەتتە ئىقلىم ئاندا دۇر، ئول-
 ھەم ھەممەسى ئوچۇق ئەمەسكىم، ھەر تەرەپتىن سۇ كىرىپدۇر. ئول مۇھىتىكىم فەلەك مۇتتە-
 سىل كېلىپدۇر. ئانىڭدىن يەتتە دەريا رۇبى مەسكۈنغە ھەرتەرەپتىن كىرىپ، ئاباد يەرلەر ۋە
 تاغلار ۋە دەشتلەرغە دەخلى باردۇر. يەنە ئون ئالتە دەريا باردۇركىم، ئانى بەھرات دەلەر.
 ھەر - بىرىنىڭ ئۆزىگە بىر ئاتى باردۇر. يەنە ھەم يۈزدىن ئارتۇغراق دەريالار باردۇركىم،
 خالايت ئۇلاردىن مەنقەئەت ئالۇرلەر. تۆرتى مەشھۇردۇر، گەھكى دەرياسى، ھىرات دەرياسى،
 فرات دەرياسى، نىل دەرياسى بۇ تۆرت دەريادىن ئالەم ئابارلىقىغە يىتىپ، خالايت خۇر-
 سەنددۇرلەر ۋە لىكىن بۇ دەريالارنىڭ مەنقەئەتى بۇلاق دۇر. ئول يەتتە دەريانى ئۇلاردىن
 شەھەرلەر ۋە جەزىرلەر ئاباد بولۇپدۇر. ھەممەسى دەريايى مۇھىتىدىن ئايىرىلۇر. بىرى رۇم
 فەرەك دەرياسىدۇركىم، ئالتە يۈز شەھەر بىلەن جەزىرلەر ئانىڭدىن ئاباد بولۇپدۇر. ئىككىنچى
 دەريانى مەغرىپ دەرياسى دەلەركىم، مەشرىق بىلەن شىمالنىڭ ئارالىقى ئاباد يەرلەر، بىرىمىڭ
 جەزىرە مەشھۇردۇر. ئۈچۈنچى دەرياسى زەنگى بىلەن ھەبەش دەرياسىدۇركىم، مىڭ ئۈچۈز

جەزىرەلەر باردۇركىم، ھەددىدىن قۇزۇن ھاسىللىقدۇر. تۆرتۈنچى دەرياسى، دەريايى ھىندۇ دەر-
لەركىم، ئانىڭ ئىككى مىڭ ئۈچ يۈز ھاسىللىق جەزىرەلەرى باردۇركىم، ئانىڭ شاخچەسى
قۇلۇم بىلە ئۇيمان كېلىپدۇرلەر. بەشىنچى چىن دەرياسىدۇركىم، ئانىڭ يەتتە يۈز ئۈچ جە-
زىرەسى باردۇركىم، ھەممەسى ئابادۇر. ئالتىنچى دۇۋاڭ دەرياسىدۇركىم،
ئانىڭ ئىككى مىڭ جەزىرەسى باردۇركىم، تۈمەنىڭ كىمەلەر بىلەن خەلقى جەزىرەلەرنى ئاباد
قىلۇرلەر. يەتتىنچى مەشرىق دەرياسىدۇركىم، ئانىڭ ئون ئىككى مىڭ جەزىرەسى ھەددىدىن
قۇزۇن زىپادە ئاباددۇركىم، ئون ئالتە بەھرات بۇ دەريا بىلەن باردۇر. مۇنداق ھاسىللىق
جەزىرەلەر ئۆزگە يەردە يوقدۇر. بۇ دەريالاردىن ئەدەدسىز جەزىرەلەر ۋە شەھەرلەر ئاباد
بولۇپدۇركىم، غايەتسىز غارايىپ ئىشلار زۇھۇر تاپىپدۇر. بۇلارنىڭ مەنبەئى دەريايى مۇھىت
دۇركىم، ئانىڭ ئاۋازەسى بۇ جاھاندا باردۇر ۋە لىكىن ئانىڭ ئىچىگە فەلەك تۇشسە غەرق
بولۇپ كۆرۈنمەس ۋە لىكىن ئانداغ ئۇلۇغ جانۇۋارلارنى تەڭرى تەئالا خەلق قىلىپ، سۇ-
رەتخە كەلتۈرۈپدۇركىم، ئەھلى خىرەدلەر تەكەللۇم بىلەن ئول جانۇۋارلارنىڭ سۇفەتىنى بايان
قىلماسلەر. بۇ دەريالارنىڭ سۇفەتىنى مەجمەل مەخرەجى ۋە مەدخەلى بىلەن بايان ئەيلەدەم.
كىمەرسە ئانىڭدىن تەپسىلىنى ئارزۇ قىلسە، جۇستىجۇي بىلەن سەيىر قىلغاندا، تەھقىق
قىلۇر. ئىسكەندەر مۇنى ئاڭلاپ، سۇقراغە ھەددىسىز ئافىرىنلەر قىلىپ، ھىممەتى غالىپ
بولۇپ، بۇرۇن يەتتە دەرياغە سەيىر قىلىپ، ئاندىن كىيىن دەريايى مۇھىتخە كېلىپ تاماشاھ
قىلماقچىدۇر. ئاگاھ بولغىلىكىم، ئادىمنىڭ بەلەند ھىممەتلىكى، ھەۋەسى، جاھان تاماشاسى
كۆڭلىدە بولسەكىم، غەپلەت بائىسدۇر. ئۆلۈم يەتكەندە ئانىڭ دىماغىغە دۇد سالپ، تەمەننا
ئوتىنى ياققان بىلەسۇد بەرمەس.

مەشرىقدا گەنج تاپقان كىشى ھىكايەتى

مەغرەپ گەنج نامەسىنى ئوقۇپ، مەھرىدەك باشىدىن قەدەم قىلىپ مەغرەبغە باردى ۋە
ئول زەر مەغرەبى تاپقاچ مەھرىدەك ئوت يافتى. بىر كىمەرسە مەشرىقدا بىر گەنج تاپتىكىم،
تامام جاۋاھراتلاردىن ئېردى. ئول گەنجنىڭ ئىشىكىگە پۈتۈكلۈك ئەردىكىم، ھەركىمەرسە بۇ
گەنجنى تاپىپ، مەغرەب دەريايىغە بارسە فالان يەردە مۇندىن ئۇلۇغراق يەنە بىر گەنج
باردۇركىم، ئانى ھەم تاپىپ ئالغاي. ئول خام تەمەد ئانى ئوقۇغاچ ھىممەت كەمەرنى باغ-
لاپ، مەغرەپ تەرەفكىگە يۈردى. نەچچە يىل دەشت-باياپانلار ۋە دەريالارنى كېزىپ، يۈز-
مىڭ بالالەرنى باشىغە ئالىپ، ئىزدەگەن يەرگە يېتىپ، ئول گەنجنى تاپقان چاغدا، باشىغە
ئەجەل يېتىپ، بۇ ئالەمدىن ئۆتتى. يا بۇ گەنجىدىن بەھرە ئالماي يا ئول گەنجىدىن بەھرە
ئالماي مۇشەققەت چېكىپ، جاندىن كەچتى. بىلگىل ۋە ئاگاھ بولغىل، شاھلىق ئول ئەمەسكىم،
يۇرتلارنى ئالىپ، سەھىرە بەرلەرنى مۇسەخخەرە قىلىپ، شاد بولغاي، بەلىكى شاھ ئو-ئادۇركىم،
ھەق يولغە كىرىپ، ھەقنى تاپقاي. كىمەرسە ئانىڭ ئەمرىغە فەرمان بەردار بولسە، خىرەدەندە-
لەردىن ۋە ئەھلى ھىكمەتلەردىن ئولۇر.

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ سوئالى سۇقرا تىن ئول بابداكىم، گەردىغە ئەرزىنى قەمام
ھەۋاھات قىلماقغا ھىكمەتنى نەبولغاي ۋە ئانىڭ جاۋابى

ئىسكەندەر سۇقرا تىن سورىدىكىم، ئەي جاھاندىن ئۈزۈلگەن ئازادىمەرد، بايان قىلغىلىكىم،
تامام ئالەمنى دەريايى ئىھات قىلىپ-دۇر، نى ۋەجھىدىن يەر يۈزىنى تۇتماي، رۇبئى مەسكۇنغە
دەخلى بەرمەي، ئاز كىلىپدۇرۇ؟ خالايتقە خالايتقە لازىملىقتىن زىيادە يەر يۈزىدە يوقدۇر، دەريايى
مۇھىتىدىن يەتتە دەريا جۇدا بولۇپ، يەر-يۈزىنى تۇتماغاندىن ھىكمەت نەدۇر؟ سۇقرا تىن
دۇئا قىلىپ دىدىكىم، ئەي شاھ دەريا نەزىر، بەئىزىلەر دەرىلەركىم، يەر يۈزىنىڭ ئېگىز ۋە
چۇقۇر يەرلەرى يەنە ھىكمەت ئەھلىنىڭ قولى بىلەن يەرنىڭ ئەسلى يۇمىلاق كېلىپدۇرلەركىم،
ياسى ئەمەس، ئول سەبەبىدىن سۇ بۇ يەرگە مايىل بولادۇر، ئەگەر ياغىنىدىن سەل كەلسە،
چۇقۇر يەرلەرگە مايىل بولۇپ، ھەرگىز بەلەندى يەرلەرگە چىقمايدۇ، بۇ جەھەتتىن دەريايى
مۇھىتىنىڭ سۈيى يەر يۈزىنى ئالمايدۇر، بەئىزى ئەھلى ھىكمەتلىر دەرىلەركىم، مۇندا ھىكمەت
ئىلاھى باردۇر، يەرنى مۇھىت ئىچىرە ئانداغ ساقلايدىلەركىم، ئەكسىنى ئايمىنە ئىچىرە ساقلاغان-
دەك، ھەق سۇبھانە ۋە تەئالانىڭ قۇدرەتىدە ھەر ئىش ئاساندىر ۋە لىكىن غەرەز ئافەرد-
نىشىدىن ئىنسان كېلىپدۇركىم، يەر يۈزىنى ئىنسانغە قۇدرەت بىلەن جىلەۋەگاھ قىلىپدۇر، بۇ
مەئنىدىن يەر يۈزىگە سۇدىن دەخلى يوقدۇر، مۇنى بىلگىلىكىم، ئەزەل ھەكىمنىڭ ھىكمەتىگە
ھىچ يەردىن خەلەل يەتمەسە، بۇ ئىشلارغە ئەقىل ھەيراندۇر، ئەھلى خىرەدلەرغە ھەم سۆز
دىمەككە ھەد يوقتۇر، دىگەندە ئىسكەندەرغە بۇ سۆز دىلىپەزىر كېلىپ، ئافەردىن دەپ خامۇش
بولدى.

ئىسكەندەر يەتتە دەريا بىلەن ئون ئىككى مىڭ جەزايىرنى فەتھى ئەتكەندىن سۇغرىكىم،
بىر قاتلا مۇھىت دەۋرەسىن پۇركار سۈپەت ئۆيۈرۈلۈپ ئېردى، مۇھىت نۇقتە گاھىغە
ئەزم قىلغانى ۋە ئول يەردە ياغاچ مۇراكىمىنىڭ يەلدىن ھەركەتى ۋە سوز
دەشتىنىڭ سەماۋى ھەيئەتى ۋە كولاكىدىن ئول دەشت ئارا كۆپ ئارغىدال
نەمۇرارى ۋە سايىبىدىن ئول يول ئارا سەخكى رىزە ئاسارى
ۋە ئىسكەندەرنىڭ مۇھىت مەركەزىگە يەتكەنى ۋە چەرخى
رۇلابى ئانى ئايلىنىدۇرۇپ ئىسكەندەر سەيپەغە
ئەزم ئەتكەنى

ۋە قىمكى سۇقرا تىن بۇ يەكلىغ بايان قىلغاندا، ئىسكەندەر دەريانىڭ كەيپىيەتى بۇ نەۋۋ
ئاڭلاپ، سەفەر قىلماقغە نىيەت قىلىپ، تەييار بولدى. سۇقرا تىغە دىدى، ساڭا بىزدىن ئىلتى-
ماس بۇدۇركىم، سۆزۈڭدىن مۇنداغ ئىفادە ئالىپدۇرمىز، ئەمدى بۇ سەيىرىمىزغە ھەم پىشۋايىمىز
بولغايىسەن. بارچە سپاھلەر ۋە مەللاھلەر تاپشنىڭ بولۇپ، ئۇلار بىلەن قاين باشلاساڭ، بار-
چەمىز پەيىرەۋى بولۇپ، ئارقاڭدىن يۈرۈرمىز. سۇقرا تى ھەم قوبۇل ئەيلەپ يول باشلادى.
بارچە خالايتى ئاڭا پەيىرەۋى قىلدىلەر لىكىن ئاڭا لازىم بولدىكىم، كېمەچىلەر بىلەن ھەر
ئىشدا ئىھتىيات ئەيلەپ، تاپشەلەرى ئانىڭ ئەمىرنى تۇتقاي. ئول ھەم ئىلىياسنىڭ ئەمىرنى

تۇتۇپ، كېمەلەرنى سۈرۈپ، دەرياغا كەلدىلەر. ئىسكەندەر لەشكەرى بىلەن سەيئى قىلىپ، جەزىرەلەرنى ئالغالى يۈز قويدى. خۇاھىش قىلغان جەزىرەلەرنى ئالىپ، غەرب ئىشلارنى كۆ-رەر ئېردى. لىكىن نەچچە كېمەلەرنى سۈننىڭ كەنارەسى بىلەن يۈرمەككە تەئىين قىلدى. نەچچە كېمەنى ئەھلى ھىكمەتلەرگە تەئىين قىلىپ، كېچە ۋە كۈندۈز يۈرسۈنكىم، سۇ ئىچىرە دەريانىڭ چۆرەسىنى ئارغامچىلارنى تۇتۇپ يولىنى چاغلاغاي، كەنارەسىدا ھەم يول يۈرۈپ، تاغلارنى ۋە بايابلارنى كېزىپ، يولىنى چاغلاغايلىرى لىكىن دەريا ئىچىرە يوللارنى بۇ تەرەققە بىرلەن چاغلاشقالى تۇردىلەر، ئاندىن كىم بىر كېمەنىڭ ئىچىدە ئون ئىككى ھاك قارى ئاغرامچىنى بىر كىتىپ، لەنگەر سالىپ توختاتتىلەر. ئاغرامچىنىڭ يەنە بىر ئۇچىنى يەنە بىر كېمەگە بىر كىتىپ، نارى ئالىپ يۈردىلەر. ئانىڭ شەرتىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئاغرامچى تامام بولغاندا، بۇ كېمە توختاتىپ لەنگەر سالىپ تۇردىلەر. ئارقادەكى كېمەنى سۈرۈپ، ئول كېمە-دىن ئۆتۈپ تۇتقاندا، يەنە بىر كېمەنى سۆرەر ئېردىلەر. بۇ يەكلىغ ھىسابدانلەر ئانىڭ ھىسابىنى ئاڭلاشپ، دەريانىڭ يولىنىڭ يىراق ۋە يېقىنلىقىنى چاغلاشتىلەر. يەنە بىر نەچچە ھىساپ-دانلار دەريانىڭ توغراسىغا ئاغرامچىلارنى قويۇپ، ھىساپلاشپ، دەريانىڭ چۆرەسىنىڭ يولىنى تەھقىق قىلىپ دەريا يۈزىنىڭ مىقدارىنى ھەم چاغلاشتىلەر. ئىسكەندەر جەزىرەلەرنى ئالىپ، مۇسەخخەر قىلغۇنچە، ھىساپدانلار دەريانىڭ ئۇزۇن-قىسقىلىقىنى، كەنارەسىنىڭ مىقدارىنى چاغلاپ، خەتتە ئالىپ، پۈتۈن قويا ئېردىلەر. ئول خەتنى ئىسكەندەرگە كۆرسەتىپ، رۇمدىن ئالىپ كەلگەن كەبۇتەرنىڭ ئاياغىغا بەركىتىپ، قويا بېرىپ، ئول كەبۇتەر ھەۋا ئالىپ رۇم تەرەپىگە پەرۋاز قىلىپ، رۇم ئەھلىگە خەبەر يەتكۈزۈر ئېردى. بۇ يەكلىغ يەتتە دەريانى كېزىپ، جەزىرەلەر بىلەن ئاجايىپ ۋە غارايىپلارنى كۆرۈپ، ئون ئىككى جەزىرەلەرنى ئۆزىگە مۇسەخخەر قىلىپ، ئىھتىمام بىرلەن نۇسرەت تاپتى. ئاغرامچىلارنىڭ ئۇزۇنلۇقى ۋە قىسقىلىقىنى بىلىپ، بارچە نەرسەلەرنىڭ يامانلىقىنى ۋە ياخشىلىقىنى مەئلۇم قىلىپ، ئاگاھ بولدى. بۇ يەتتە دەريانى ئۆزىگە مۇسەخخەر قىلىپ، بىر دەۋر قىلغاندىن كىيىن بۇ ماجىرانى كىتابەت قىلىپ، كەبۇتەردىن يەنە ھەم رۇم ئەھلىگە يىبەردىلەر. فەرەڭ دەريانىڭ بىر جەزىرەسىدە مەنزىل تۇتتىلەر. بۇ چاقىچە دەريا ئىچىرە ئون ئىككى يىل تامام بولۇپ ئېردى. ئون جەزىرەدە ماكان تۇتقاندا، لەشكەرنىڭ كۆڭلى خۇش بولۇپ، گۇمان قىلدىلار كىم، سەفەر-قىلماقدىن خالاسلىق تاپىپ بۇ جەزىرە بىزگە ۋەتەن بولغۇسىدۇر لىكىن ئىسكەندەر سۇقرا ئى كەلتۈرۈپ سورىدىكىم، بۇ يەتتە دەريانىڭ خەت قىلىپ قويغان ھىساپ كاغەزلەرنى كۆرەرمىز، ئول كاغەزدىن بىر كېمە تولغان ئېردى، بۇلار ۋەھىمە قىلدىلار كىم، كاغەزگە نەم ئۆتۈپ بۇ-زۇلغان بولسە، نىچۈك جاۋاب بېرۈرمىز، دىگەندە ساندىۇقلارنى ئاچىپ كۆرسەلەر، ھەممەسى نەمدىن سالامەت قالغان ئېردى. ئىسكەندەرنىڭ ئەمرى بىلەن نەچچە ئەھلى قەلەملەر ھىساپ ئەيلەپ، ئانىڭ ئەدەدىنى چىقارپ، راست قىلىپ، ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىگە رۇشەن ئېيتىپ، ئىسكەندەر ھەم ھىساپنى ئاڭلاپ، دەريا يۈزىنىڭ يوللارنى بىلىپ، قىياس بىلەن ئۇزۇنلۇقى ۋە توغراسىنى چاغلاپ، نەچچە گەز، نەچچە غېرىش ئېركەننى زەرب ۋە قىسمەت بىلەن تاپتى. دەريايى مۇھىت كىم، يەتتە دەريالار ئانىڭدىن پەيدا بولۇپدۇر. ئول دەريايى مۇھىتىنى بەھرى ئەئزەم دەرلەر. ئىسكەندەر ئول دەريانىڭ قاندىسىنى بىلىپ، ئانىڭ چۆرەسىنى ئوققۇز يىل يەتتە ئاي، كېچە ۋە كۈندۈز سەفەر قىلسە، تامام قىلغالى بولۇر. يەنە ئانىڭ ئوتراسى

بىلەن بۇ باشىدىن يەنە بىر باشىغىچە يۈرسە، ئۈچ يىل نەچچە ئايغىچە يەتكەلى بولۇر. شەك يوق- كىم، ئانىڭ ئوتىراسىغە سەفەر قىلماقنى ئىختىيار قىلدى. تامام دانالار ۋە ئۇلۇغلار، ئۇششاق- لارنى يىغىپ، سۆز باشلادىكىم، بىز تەمەنناي خامنىڭ ھاۋاسى پەيدا بولۇپ-دۇركىم، ئانى ھەۋەس دەرىلەر. ھەقىقەتدە ھەۋەس ئەمەس تەڭرى تەئالانىڭ نەقدىرىدۇر. تەدبىر بىلە ئانىڭ چارەسىنى قىلالماي ئۇلۇسنىڭ ماللىغە سەبەپ بولدۇم، بۇ خەلق ھەم بىسىيار مۇشەققەت تارتتىلەر، بىلۇرمەنكىم، بۇ يەردە سەفەردىن ئاجىز كېلىپدۇرلەر. ئەگەر سەفەر قىلماقچە بۇلار- نىڭ رەغىبىتى بولماسە، ھەق بۇلارنىڭ جانىدىندۇر. لىكىن ماڭا بۇ تەمەننا ھەرگىز كەم بولمايدۇر. ئون ئۈچ يىل جەزىرلەر بىلە يەتتە دەريانىڭ تاماشاسىنى قىلدىم. بۇ سەيىردىن مەقسۇدۇم مۇھىت ئېردى. بۇ دەمەننا دەريالار ئىچرە يۈرۈپ، جەزىرلەرنى مۇسەخخەر ئەي- لەپ، خاتىرەمدە مۇددىئا بۇدۇركىم، دەريايى مۇھىت نىڭ مەركەزىنى كۆرسەم، يەئنى ئوترا- سىنى كۆرسەم، ئەگەر تەۋفىق ئىلاھى يار بولسە، تۆرت يىل كېمەدە بولۇپ، ئىككى يىل بار- شىمىز ئىككى يىل كىلىشىمىز بولغاي، ئەگەر بەخت دولەت ماڭا يار بولسە، بۇ سەفەر قىل- ماقتا ھىچ ئىختىيارىم بولماس، بىلۇرمەنكىم، ھىچ كېمەرسە مۇنداق دەريانىڭ سەيىرىنى قىل- غان ئەمەس، بۇ خەلقنىڭ كۆڭلىگە كەلمەسۇنكىم، ھەممەسى مېنىڭ بىرلە يۈرگەي، ئۆلۈم خۇۋىنى بىلىپ، نىچۈك تەكلىپ قىلغايەن، ھەممەسى ئۆز ۋەتەنغە يانىپ، بىزدىن رىزا بولۇڭلار، دىگەندە خالايتىق ھۇجۇم ئەيلەپ، فىغان چەكتىلەركىم، شاھا بۇگورۇھ نىچۈك گۇناھ قىلىپدۇركىم، بۇلارنىڭ قۇللۇقىدىن بولۇپدۇر سەن. بىز قۇلۇڭنى ئادا قىلماقتا شەرمەندەدۇرمىز. خۇاھى ياخشى، خۇاھى يامان بولساق، ساڭا بەندەدۇرمىز. بارچەمىزنىڭ مۇرادى ھەمىشە ئاياغىڭدا بولغاي ئېردۇك. ئەگەر جانىمىزغە ئەجەل يېتىپ، بۇ تەننىمىز دەرگاھىڭدا تۇفراق بولغاي ئېردى. بىزدىن نىچۈك خاتايى ئۆتتىكىم، بارچەمىزنى رەد قىلۇرسەن. ھەر قايان بارساق نى ئىختىيار قىلساڭ، بىز ھەم بارۇرمىز. دەھرىدە ئارام ئالساڭ، بىز ھەم ئاندا تۇرايمىز. تىرىكلىكىمىز سېنىڭ بىرلە بولۇپدۇر، سەندىن يىراق بولغۇنچە ئۆلۈم ياخشىراقدۇر. ئىسكەندەر بۇ خەلقنىڭ راستلىغىنى چاغلاپ، ھەممەسىگە دىلچۇيۇلۇقنى مەسلەھەت كۆرۈپ، ئىنايەتلەرنى قىلىپ دىدىكىم، ئىشىڭلارغە تەڭرى تەئالا راۋاج بېرىپ، زاھر ۋە باتىن مۇرادىڭلارنى بەرگەي. بۇ سۆزدىن مېنىڭ ئەرزىم بۇئېردىكىم، مۇنداق مۇشەققەتلىك سەفەردە ئۇلۇسنىڭ كۆڭلى مېنىڭ بىرلە نىچۈكدۇر، ئەمدى سىدىقى ئىخلاسلىقلار مەئلۇم بولۇپ، كۆڭلۈمدىن ۋەھى - ئەندە- شە كۆتۈرىلدى، بۇ ئىخلاس بىلە تەڭرى تەئالا سىزىلەرگە يار بولۇپ، ھاۋا دىسات ئالىمىدىن سالامەت ساقلاغاي، دىگەنلەردە بارچەسى شاد بولۇپ، ئىسكەندەرغە دۇتالار ئەيلەپ، راستلىق تەرىقىنى ئادا قىلدىلەر. ئىسكەندەر تەئەممۇل بىلەن مۇناسىپ تەخەييۇل ئەيلەپ، ئىككى مىڭ كېمە خەلقىنى جۇدا قىلىپ دىدىكىم، ھەق تەئالا سىزىلەرگە يار بولغاي، دەپ بارچەسىنى لۇتقى بىلە شاد ئەيلەپ، ۋەتەن تەرەپىگە ياندۇردى. دىدىكىم، رۇم مۇلكىغە بارىپ، سالامەت- لىكىمدىن خەبەر بېرىپ ئىتىڭلاركىم، يەتتە دەريانىڭ زەخىرە ۋە دەفىنەلەرنى ئالىپ، ئون ئىككى مىڭ جەزىرلەرنىڭ خەلقىنى مۇسەخخەر ئەيلەپدۇر، مۇنداق كۇشادەلىقنى تەقدىر ئىلاھى بىلەن تاپىپدۇر، ئەمدى دەريايى مۇھىتنىڭ ئوتىراسىغە قەسدى قىلىپ كىرمەكنى ئىختىيار قىلىپ- دۇر، ئانىڭ خەرىزى يۇرتلارنى، جەزىرلەرنى ئالماقتا ئەمەس ئېردى، ئاز ئەل بىلەن مۇھىت- نىڭ ئوتىراسىغە تاماشا ئۇچۇن قەسدى بار ئېردى، بۇ جەھەتتىن بىزنى ياندۇردى، دەڭلار.

بۇ تەردەتە بىلەن ئۇلارنى ئۇزاتتى. يەتتە يۈزكېمە بىلەن ئۆزى ئاندا تۇرۇپ بۇلارغە دىد-
كىم، مۇندىن كەتمەي تۆرت يىلغىچە ئىنتىزارلىقىمنى تارتىڭلار، رۇمدىن داۋالارنى ۋە مەتائ -
لارنى كەلتۈرۈپ قويۇڭلاركىم، باش ئاغرىلىغىنى ۋە زەئىپلىقىنى دەفئى قىلغاي، ئەگەر دىگەن
ۋەقىتىغىچە يانىپ كەلسەم، ئول داۋالار ۋە مەتائلار بىلەن قۇۋۋەت تاپىپ، تەربىيەت ئالۇرمىز،
ئاندىن كىيىن فەراغەت بىلەن رۇم تەرەفىگە بارۇرمىز ئەگەر بۇ فەلەك غەددار ئۆزگەچە ئو-
يۇن ئويناىسە، مېنى بۇ دەريادا غەرق ئەيلەپ، نەھەڭلەرغە تۆتسە بولغۇمدۇر. ۋەئدە قىلغان
ۋەقىتىغىچە بىر نەچچە مەھەل ئۆتسە، مەندىن ئۈمىد ئۇزۇپ، دۇئادا يادقلىپ، رىزا بولۇپ
يانىڭلار، دەپ ئۈچ يۈز كېمەنى ئايرىپ، ئەھلى ھىكمەتلەرنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ، مەدارا
بىلەن ئۇلارغە ئىھتىمام قىلىدىلەر. لازىملىق نەرسە - كېرەكلەرنى ئول كېمەغە سالىدى. ئەھلى
ھىكمەتلەردىن نەچچە مىڭ كىشى بىر كۆڭۈللۈك بولۇپ، بارچەسى كېمە ئىلمىدە مۇلاھىدەك
ھەربىرى دەريا غەۋۋاسلاردىن ئېرىدىلەر. ئىسكەندەرنىڭ خىزمەتغە ھەددىدىن فۇزۇن دىلپەزىر
ئېرىدىلەركىم، ئۇلار بولماي ئىسكەندەر ھىچ ئىشغە قەدەم قويالماس ئېردى. ھەممەسى دىل
جانى بىلەن كېمەگە كىرىپ كەتتىلەر. ئۆزگەلەر جەزىرەدە زار - زار يىغلاپ قالدىلەر. ئىسكەندەر
باشلىق ھەممەلەرى كېچە ۋە كۈندۈز ئارام ئالماي، يىمەكدىن ۋە ئۇيقۇدىن ئوبدان نەتىجە
كۆرمەي، تاغلار ۋە سەھرالاردىن جۇدا بولۇپ، سۇدىن ئۆزگە نىسجە سەنى كۆرمەيدىلەر.
سۇنىڭ كەنارەسى بىلەن ئاسماننىڭ كەنارەسىنى مۇتەئەسسل كۆرۈپ گۇمان قىلىدىلاركىم، ئاسمان
دا ماكان تۇتۇپىدۇرمىز، ئافتاپ ھەم سۇدىن پەيدا بولۇپ يەنە سۇغە كىرەر ئېردى.
سۇنىڭ ئىچىگە كىرگەندە، كىرىپ تىپكىدىن مەشەرق تەرەفىگە يۈرگەندە، گۆھەردەك
كۆرۈنۈر ئېرىدىكىم، گويكى پانۇس ئىچرە شەمئى كۆرۈنۈپ تۇرادۇر. يەنە ئافتاپ سۇ ئىچىگە
كىرگەندە، يۈرتۈمەن جانۇۋارلارنىڭ سۈرەتى زاھىر بولۇپ، بۇقىسىم رەڭ، نەقىشلەر بىلەن
ھەرىجىنىس نەمۇدار بولۇر ئېردى. ئانىڭ ئۈچۈنكىم، يۈز تۈمەنىمىڭ جانۇۋارلارنىڭ كۆزلەرى
شەبچىراغدەك دەريانى رۇشەن قىلۇر ئېردى. شول جانۇۋارلار خىل - خىل بولۇپ گۇرۇھ -
گۇرۇھ، تۇشى - تۇشى دىن كېمەلەرغە ھەمىلە قىلىپ، قارالاپ تۇرغاندا، كۆزلەرنىڭ شۆئەلەرى
كېمەلەرگە تېگىپ كۆيەرمىكىن دەپ، ۋەھىمە قىلۇر ئېرىدىلەر ۋە لىكىن كۆيىمەكدىن سۇ مانىئ
بۇر ئېردى. ئانداغ ھەيپەتتەك شەكلى بىلەن ھەمىلە قىلۇر ئېرىدىكىم، ئول ھەيپەتلىكىدىن
ئەلنىڭ يۈرەك - باغرى سۇ بولۇر ئېردى. بۇ گۇرۇھ بىر تەرەفى كەتسە، يەنە بىر گۇرۇھ
سۇغە مەۋج سالىپ، پەيدا بولۇر ئېردى. كېمە خەلقى خۇۋۇفلۇق دەريادا يۈزىمىڭ ئافەتغە
قالدىلەر. ئەلنىڭ ئاغزىغە ئافتاپ چىققۇنچە يۈزىمىڭ مەرتەبە كېرىپ چىقار ئېردى. يەنە ئاف-
تاپ تولۇدۇ قىلغاندا، ئول جانۇۋارلار نەزەردىن ناپەيدا بولۇر ئېردى. سۇنىڭ ھەرىكىتىدىن
ئانداغ گىردابلەر پەيدا بولۇر ئېرىدىكىم، يولنىڭ ئالامەتلەرى كېمەدە بولۇپ، ھەر نىچۈك
جان ئاندا سەرگەردانچىلىقىغە مۇپتىلا بولۇر ئېردى. مۇسافىرلارنىڭ يولىدا بۇ نەۋد گىردابلار
بولسە، ئول مۇسافىرنىڭ ھالى تەباھ بولغۇسىدۇر. كېمە تال يافراغىدەك ئول گىردابلارنىڭ
چۆرەسىگە دەۋرى قىلىپ، بىرىدىن قۇتۇلۇپ يەنە بىرىگە مۇپتىلا بولۇر ئېردى. گاھى خالاس
بولسە، شامال چىقىپ، دەرياغە مەۋج سالغاندا، سۇ مەۋجى فەلەككە يېتىپ، دەريانىڭ سۈيى
تاغلاردەك كۇلاكلارنى پەي دەپ پەيدا قىلىپ، ئالەمغە قوزغۇلان سالۇر ئېردى. گاھى
ئول كۇلاك سۇنىڭ تۈبىگە كىرىپ، قىيامەت كۈنىنى ئاشكارا قىلۇر ئېردى. شامال چىققاندا،

دەريا جانۇۋارلارى بالىق كەشغەلەردەك سۇ تۈبىدىن كۆرۈنۈر ئېردى. شول ھالدا ئىسكەندەر- نىڭ كېمەلەرى گاھى فەلەك شۇر بىلە ھۇتغە يېتىپ، گاھى تەھتەسسەرادىكى سۇ بىلە ھۇتغە يېتەر ئېردى. كېمە ئەھلى گاھى ئۇلۇپ گاھى تىرىلىپ، ئول سۇ بىلەن جانىدىن ئىلكىنى يۇپ، گاھى ئول مەۋجەلەر پەس بولغاندا، كېمەلەر بىرى مەشرىق، بىرى مەغرىپىدىن ياغاچ ئاتلاردەك چاپىشىپ كېلىپ، بىسىيار دەرد ئەلەم بىلەن تاپىشىپ، كۆزلەردىن ئەشك تىۋۇكۇپ، دەرياغە كۆز گۆھەرلەرنى نىسار قىلۇر ئېرىدىلەر. بۇ تەرىقە بىلەن گاھى يىلدام گاھى ئاھىستە بارۇر ئېرىدىلەر. بىر يىل توققۇز ئايدا دەريانىڭ مەركەزىغە يەئنى ئوتراىسىغە يەتتىلەر.

بىناگاھ، ئىسكەندەرغە سۇرۇش غەيىپىدىن بۇ مۇزدە يەتتىكىم: «ئەي ئادەمزا، بىيۇدە كۇش، ئوشۇل يەرگە يەتتىكى كىم، ئانى ھاسىل قىلماق ئۇچۇن نەچچە يىل خرام ئەيلەپ، رەنج - مۇشەققەت تارتتىكى»، دەپ نىدا كەلگەندە، ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىگە بۇ ۋاقىتە ئايان بو- لۇپ، ئىلىياس بىلە سۇقراىنى تەلەپ قىلدى. ئۇلار ھەم بۇ ئىشنى مەئلۇم قىلىپ، ئىسكەندەرغە بايان قىلغالى كېلۇر ئېرىدىلەر. ھەممەلەرى بۇ شۇبھە دەقئى بولغانىنى، بىلىپ، ئىسكەندەر باش- لىغىن خۇرسەندە بولدىلەر. كېمەلەرنى توختاتىپ، لەنگەرلەر سالىپ، بادىبانلەرنى ئالدىلەر. ئى- سكەندەر ئەلگە دىدىكىم، سىزىلەر شاد بولۇپ مۇندا يۇرۇڭلار، مەن بۇ بارچىڭىزىلەر بىلەن خەير باد قىلىپ، دەريانىڭ قەھرىگە تۇشەرمەن، بۇ سائەت تەمەننا قىلغان مۇرادىنى تاماشاھ قىل- غۇمەدۇر. ئەمما مۇندا بۇ رىۋايەتغە نەچچە ئىختىلافى باردۇر ۋە لىكىن ئەمىر خىرەد مۇنداق

رەۋايەت قىلۇركىم، بىر شىشەنى ساندۇق يەڭلىغ مۇھەببىيا ئەيلەپ، ئول ساندۇقغە ئىسكەندەر كىرىپ، باشنى داۋالەر بىلەن بېرىكىتىپ، تەدبىر بىلەن ئاغرامچىنىڭ بىر ئۇچىنى ئول ساندۇقغە بەند قىلىپ، يەنە بىر ئۇچىنى ھۆكىمالەر تۇتۇپ، ئاللاھ تەئالاغە تەۋەككۈل قىلىپ، ھەر ئەندىشەنى كۆڭلىدىن چىقارپ، ئول ساندۇقنى دەرياغە سالدىلەر. نەچچە ئايغىچە دەريا- نىڭ قەھرىدە يۇرۇپ، دەريانىڭ ئامام ئەھۋالىنى تاماشاھ قىلىپ، ھەرنىمەنى كۆرۈپ، يۈز كۈندىن زىيادەرەك ئۆتكەندىن كىيىن ئول شىشەنىڭ ئاغرامچىسىنى تارتىپ، ساندۇقنى چىقا- رىپ ئالدىلەر ۋە لىكىن بۇ رەۋايەت مەھالدۇر. مۇنداق ۋۇقۇئەگە كەلمەك خىرەد ئىتتىمال تاپ-

ماپدۇر. يەنە بىر رەۋايەت ھەم باردۇركىم، راۋىلارنىڭ ئالدىدا ئول پىسەندىدۇر. ماڭا ھەم ئول رەۋايەت دىلپەزىر كېلىپدۇركىم، ئانى بايان قىلماي بولماس. ئەھلى تارىخنىڭ رىۋايىتى بىلەن ئىسكەندەرنى ھەم نەنى ھەم ۋەلى دەلەر. خەبەردە ۋاقىتە بۇدۇركىم، ۋەقتىكى ئىسكەندەر مۇھىتىغە كىردى. ھەددىدىن ئەفزۇن رىيازەتلىرىنى چىكىپ، تەسپىيەدىل ھاسىل قىلىپ، خاتىرىنى ماسەۋا رۇشەن ئەيلەپ، سەيىر ۋە سۇلۇكنى تامام قىلغاچ بائەن ئىشى ھەم ئەتىماغە يەتكەچ، ۋىلايەت مەقامىدا ئۆزىنى تاپىپ، نەبۇۋەت چىراغى ھەم كۆزىنى يارۇتتى. ئول شۇئەلى ۋىلايەت ۋە لەمئەئى نەبۇۋەتتىن كۆزى نۇرلۇق بولۇپ، ھەر قايان باقسە، بار-

يوقىنى كۆرۈپ، بارچە مەخپى ئەسراىلار ئاڭا ئاشىكارە بولدى. يەنە دەرياداقى ھەر نەرسە- لەرنى مۇئەييەن كۆرۈپ، مۇشاھىدە قىلدى. قۇرۇقدا ھەر جانۇۋارلاردىن يا بەشەردىن باردۇر بارچەسى ئاڭا كۆرۈندى ۋە لىكىن ئول دەريادا ھەيكەل ۋە تۇرپەئى سۈرەتلىك جانۇۋارلارنى كۆردىكىم، ئەگەر بىرى ئالەمغە تۇشسە، ئالەم ئەھلى ئانى كۆرگەچ ھالاك بولغۇسىدۇر. ئەگەر ھەر بالىقلار يىلدام يۈرسە، بىر ئايغىچە ئانىڭ جىسمى ئۆتۈنۈپ، بىر يەردىن تامام بولماس ئېردى. يەنە نەھەڭلەرنى كۆردىكىم، ئول بالىقلەر ئۇلارغە غىزا بولۇرلەر. نەھەڭلەر ۋە كەشغە-

لەرنىڭ ھەم چوڭلۇقى ئانداغ ئېردىكىم، تەقەربىغە راست كەلمەس. ئىسكەندەرغە ھەر نىمەرسەنى تەمەننا قىلۇر ئېردى. ھەممەسى مەئلۇم بولۇپ، بەلكى يۈز ئانچە غارايىمپلارنى تاما- شاھ قىلدى. نەبۇۋەت رەمۇزلارىغە ئاگاھ بولغاچ بەررۇ ۋە بەھرىنىڭ شاھى بولۇپ، ئۈمىد تۇتماغان نىمەرسەنىڭ ئىقبالىغە يەتتى ۋە ئەھۋالدىن خەلققە خەبەر بەرگەچ، بارچەسى ئول ئىقبال يۈزلەنگەندىن ئاگاھ بولۇپ، ئانى شاھغە زەفەر بىلىپ، يەنە ۋەلى ۋە پەيغەمبەر ۋە ھىكم دانا دۇر دەپ بىلدىلەر.

ئەقىسە، غەزە تامام بولغاندىن كىيىن، شادىمان بولۇپ، يانماق ئۈچۈن كېمەلەرنى بىردەم توختاتماي، ئانداغ سۈرئەت بىلەن يۈردىكىم، چەرخى گەردۇن ھەم يۈرمەس. ئىككى يىلچىلىق يولنى بىر يىلدا يۈرۈپ، قويۇپ بارغان خەلققە ئۆزىنى يەتكۈزدى. ئول خەلقنىڭ بارچەسى ئانىڭ ۋەسلىدىن بەھرىمەن بولدىلەر. بىر كۈن ئول مەنزىلدە مەقام تۇتۇپ، ئەرتەسى يۈرگەلى ئەھتىمام قىلىپ، بىر يەرگە يەتتىلەر، دەريالارنىڭ سەفەردىن خالاس بولۇپ، سائادەت بىلەن بىر قۇرۇقلۇقنىڭ كەنارەسىغە يەتتىلەر، ئاندا قۇرۇقلۇق سەفەرنى ئىخ- تىيار قىلدىلەر لىكىن ئىسكەندەر ئۆز جىسمىنى بىتاپ كۆرۈپ، مىزاجىدا سالامەتلىكىنى تاپماي، خىيالىغە كەلدىكىم، بۇ فانى جاھاندىن ئالەم بەقاغە كەتمەك كېرەك، خالايىقنى ئۆز دىنىغە دەئۋەت قىلىپ، مەملىكەت زەپىتىنىڭ قائىدەسىنى تۈزدى، لىكىن زورۇر ئىشى بۇ ئېردىكىم، ئەۋۋەل تەۋايىپ شاھلارغە بەرھەم بېرىپ ئۇلاردىن كۆڭلىنى تىندۈرۈپ، مۇسەخخەر قىلدى. ئول شاھلەر يەتتە يۈز يىلغىچە ھۆكۈمەتلىك سۈرۈپ، ئول يۇرتلارنى تۈزگەن ئېر- دىلەر، ئۇلار فەرمان بەردار ئېردىلەر. ئىسكەندەر زەئىپلىق جىسمى بىلەن كېچە ۋە كۈن- دۈز ئارام ئالماي يۈرۈپ، ھىچبىر دە توختاتماي، ھاۋانىڭ ئىسسىغىلىقىدىن يەر قىزىپ، قۇياش ھارارەتنىڭ غالىپلىقىدىن مىزاجىدا ھال قالماي، يۈرمەكنىڭ ئىلاجىنى تاپمادى. جىسمىنىڭ بىتاپلىقىدىن مىزاجىغە ئىزتىراپ تۇشۇپ، قىزىپ قالغان قۇملۇققە تۇشتى. تا ئۆزىنى يەلپۈ- دۇرغاي لىكىن زەئىپلىقنىڭ غالىپلىقىدىن تۇرالمىي، بىر ساۋۇتتىكى كىشى ئاچىپ يەرگە سالپ بەردى. شول ساۋۇتنىڭ ئۈزەسىدە ئىسكەندەرنى ئولتۇرغۇزدى، بەلكى ئۇزالىپ ياتتىلەر. يەنە بىر كىشىنىڭ ئالتۇن كارلىق قالقانى بار ئېردى. ئانىڭ بىلەن ئىسكەندەرغە سايە سالىدى. ئىسكەندەر كۆرۈپ دىدىكىم، يەر تۆمۈردىن، ئاسمان ئالتۇندىن بولۇپدۇر. كۆڭلىگە يەتتىكىم، ئىلگىرى تالە ئەھكامىدا ئوقۇپ ئېردىكىم، ھاياتلىق تۈگەر ھالدا، يەر تۆمۈردىن ئاسمان ئالتۇندىن بولغۇسىدۇر. بۇ ئىككى ۋاقىئەنى كۆرۈپ، كۆزىدىن ياشنى تۆكۈپ، قايغۇ بىلەن جا- ندىن ئۈمىد ئۇزۇپ، يىقىن بىلدىكىم، ئىش ئۆزگىچە بولۇپدۇر.

ساقىناھە:

ئەگەر مۇڭلۇغ ئىستەر ئىسەڭ ئاندا ئېيت،
 ناۋايىنىڭ ئاشۇفتە نەزمىدىن ئېيت.
 ناۋايى تاپىپ ساقىنى ماھىۋەش،
 ياندا ئانىڭ مۇترەبى نەغمەكەش.
 بولۇپ مەسىت ياد ئەتمە ئاگاھلىق،
 ئەگەر ئىستەر ئېرسەڭ دەمى شاھلىق.

كىتور ساقى ئول بادە ۋۇقۇيى نىزائ،
 تولا تۇت ماڭا ساغەرى ئەلۋىدائ.
 دەمى مۇفتەنىم ئاڭلا مەيخانەنى،
 كى تولدۇرغۇسى چەرخى پەيمانەنى.
 مۇغەننى چېكىپ نەغمە، قىل بىزنى شاد.
 كېرەك بولسە، ئول نەغمەنى خەيرباد.

ئەجەل بەزمى ساقلارىنىڭ ھاياسزلىقىداكىم، ئۆمۈر ساغىرىغە ئىجىل زىھىرى قۇياردى غافل بىلە ئاگاھ ئارا تافاۋۇت كۆرۈمەسلەر ۋە ئۆمۈر باغى ساقلىرى ۋە پاسىزلىقىداكىم، ھايات شاخىن ئەجەل تىغى بىلە قەتئە ئېتەر، شاھ بىلەن گاداھ ئارا فەرق بەرمەسلەر ۋە ئالەم خاكىدىن ئىتەكىسى سىلكىرىگە، ئىشغار ۋە بۇ دەپ تۆۋەنلىكى ھەلاكىدىن ئىلك تارتارغە ئىر- شاد ئى كۆڭۈل بۇ جاھاننىڭ بىدە قالىغىنى بىلىپ ئانىڭدىن ۋاڧا كېلىپ دەپ تەمەد تۇتماغىلىكىم، بىر ئۇلۇغراق كېسەككۈر، ئانىڭدىن ئېتەككىنى يىراق تۇتغىل، ئانى تۆرت ھەسسە قىلىپ، ئۈچ ھەسسەسى دەريايى مۇھىتىدا بىر ھەسسەسى دەريادىن تاشقارى قىلىپدۇر، بۇ بىر ھەسسەنى رەببى مەسكۇن دەپلەر. ئەمدى لازىمەدۇركىم، سۇ ئىچىدەكى باجىتىدىن ئېتەككىنى تارتقىل، تائالۇدە بولماغاي. سۇ تاشىداكىنىڭ گەردىدىن يىراق تۇرغىل، تاكۆڭلۈڭنى غۇبار ئالۇدە قىل- ماغاي، بۇ بالچىق بىلەن تۇفراقىدىن يىلدام قاچقىل، ئاندا پاتقانلارنىڭ قۇتولماقنى مۇمكىن ئەمەسدۇر. شاھ بەھرام ھەم پاتىپ، قىيامەتغىچە ئانىڭدىن چىقالماس كى خىسرو ھەم نىھان بولغاندا، ھىچكىم ئانى تاپماپ ئېردى. ھەر شاھىكى جاھان كىشۋەرنى ئالىپ، كانلەر ۋە دەپ- يالارنىڭ گەنجىلارغە تەسەررۇق قىلدى. ئانى ھەم بۇ جاھان دەردىداك ئەيىلەپ، بەرگەننى ئالىپ ھالاك قىلدى. ئىسكەندەردەك شەھىنشاھىكىم ۋەلى ۋە پەيغەمبەر ئېردى. قايسى ئىشغە ئىلكىنى سۇنسى، ئانى ئالماي قويمايدى. ھەر ئىقلىغە سىپاھىلەرنى چىكىسە مۇسەخخەر ئەيىلەپ، دۈشمەن خەيلىنىڭ كۆككە چىقارپ، مۇرادىنى تاپار ئېردى. بۇ ئىشلارنى قىلىپ يەنە ھەم ئان- داغ ئىشلارنى قىلىدىكىم، كىيومەرسنىڭ زامانىدىن تا بۇدەغىچە ئۆزگە شاھلەرغە بولمايدۇرغان ئىشلار ئاڭا مۇپەسسەر بولۇپ ئېردى. ئول ئىشلارنىڭ بىرى يەتتە ئىقلىنى تاپە ئەيىلەپ، رەببى مەسكۇن ئۆزى رەخىنى سۈرۈپ سەراپەردە شەۋكىتىنى يايىپ، يەتتە ئىزەدە نەۋ بەتنى چالدۇردى. يەنە شىكار ئەزمىنى ئەيىلەپ، يەتتە دەريانى ئالىپ، كانلارنى ۋە گەنجىلەرنى تاپىپ، ئون ئىككى مىڭ جەزىرەلەرنى مۇسەخخەر قىلدى. يەنە يەنجۇج ۋە مەنجۇجنىڭ ئال- دىغە سەدېپنا قىلىدىكىم، ئانىڭ شەرھىغە خەدەلەر ئاجىزدۇر. يەنە ئۇستۇرلاب بىلە ئاينەنى گىتى نەمانى تۈزدىكىم، ئانىڭدىن ئەفلاكلەر ھەققەتى تەھتىسسىراغىچە مەلۇم بولۇپ ئېردى. يەنە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، جاھان مۇاكىدە بىسىپار ئاچىلماس تىلىمەلارنى زۇھۇرغە كەلتۈردى. يەنە دانا ھۆكۈمالارنى ئۆزىگە يىقىن دوست قىلىدىكىم، بارچەسىنىڭ ئالدىدا ئەفلاك ئىشلارنىڭ مۇشكۈلىلەرى ئاسان بولۇپ ئېردىلەر. جاھان ئىچرە بۇ نەۋد شاھلىق تاپىپ، ئىلمى دانىشدا ۋىلايەت ۋە نەبۇۋەتتە ھەم قۇۋۋەتى بار ئېردى. مۇنداغ ئىشلار ھىچ قايداغ ئادىمىغە مەۋ- جۇد بولماغان ئېردى. ئاڭا ھەم بۇ جاھان بىسبەقا ۋە فا قىلماي، جافا ئەيىلەپ، ئەجەل ئۇيىقۇسى بىلە ئاجىز قىلىپ، تىرە تۇفراق ئۆزى نازۇك تېنىنى تاشلادى. يەنە بۇ چەرخى غەددار ئانى ۋە تەنسىدىن، ئاناسى ۋە فەرزەندلەردىن جۇدا ئەيىلەپ، دەشتلەر ۋە دەريالەرنى كېزىپ، يانىشىدا كۆڭلىگە ئىشتىياق پەيدا بولۇپ، جۇدا بولغان قاياشلارنىڭ مالقاتى ئۈچۈن ئۈمىد بىلەن يىلدام كېلىپ، يىقىنلاشىپ، مۇرادى ھاسىل بولۇپ چاغدا، ئۆلۈم ئوتى جانىغە تاپ سالپ، جان قەسدىدە گىيەنەخاھ دۈشمەندەك قىزىق قۇم ئۆزى بەلىق يەكلىغ تاشلادى. باشىدا مۇنسى مەھرەمى ۋە مۇشپىق ھەمدەمى يوق ئېردى. دەشت ئۆزى ناتەۋان ئەيىلەپ، خەستە جانىنى ئالۇرغە زار قىلىپ، داۋا قىلالماي، يۈز تۈمەن دەرد بىلەن قەتلى قىلدى. بۇ ئىشقە ئەقىل ھەيران بولۇپ، ئالەم ئەھلىغە ئىبرەت بولغاي، دەپ ھەر كىشىكىم جاھان ئىشىغە ھەۋەس قىلسە، ئول كىشىگە ئۆلگۈنچە بۇ ئەفسانە تەنبە ئۈچۈن كۇفايە قىلۇر.

لوقمان ھىكايەتلىكىم، جاھان مۇتەئەللىقاتىدىن كەنجىدەك بىر بۇزۇقنى ئىختىيار ئەتتى ۋە ھىكايەتلىكىم بىلەن سۆڭرە سېھىرى ئەزدىھاسىدىن ئاڭا ھەم ئەسەب يەتتى

نەقلىدۇركىم، لوقمان ھىكايەتلىكىم بۇ جاھاندا بىرگەنج ۋەيرانە ئىچىرە ماكان تۇتۇپ، ئىسسىغ ۋە ساۋۇقلىقىدىن رەنجلەرنى تارتىپ، ئانىڭ جىسىغى ئول بۇزۇق ۋەيرانە پانا بولماس ئېردى. ياشى مىڭغە يەتكۈنچە بىركىمەرسە ئانىڭ ھالىنى كۆرۈپ، ھەيرەت يۈزىدىن سوردىكىم ئەي ھىكايەتلىكىم، مۇنداغ دانالىغىڭدىن يەر يۈزىنى مۇنەۋۋەر ئەيلەپسەن، نە ئۇچۇن جاھان ئەيشى بىلەن ئىشنىڭ يوقتۇر؟ ياخشى مەنزىدە ۋەتەن تۇتماي، بۇ ۋەيرانىدا ماكان تۇتۇپسەن. ئول دانا جۇۋاپ بەردىكىم، بۇ ۋەيرانىدا نەچچە ۋەقتىنىڭ بۇ يۈزى چۇغزى مەسەللىك ئۆمرۈمنى ئۆتۈ كەرسىپ، خىرەد ئىشلەرمىنى دەفئ ئەيلەپ، بۇ ئالەمغە مايىل بولماي، تائول ھەم مېنى غەمغە قويماغاي، بۇ ئالەمدىن كېتەر چاغىدا بۇ بۇزۇق ۋەيرانىنى ھەم مەندىن ئالغۇسىدۇر، ئەدەم تەرەفگە قەدەم قوياردا، بۇ ۋەيرانە كۆلۈم ماڭا ئارتۇقۇدۇر. ھەركىمەرسەكى بۇ جاھاندىن ئۆزىنى يىراق تۇتسە، ئانىڭ رەنج ۋە مۇشەققەتتىن ئاسانلىق بىلەن خالاس بولغۇسىدۇر.

بىر مەسايىل سوئال لوقمان

ئول بابداكىم، مۇنچە ئىلىمگە بائىسىكىم، ئەركىن ۋە بىزگە ئاندىن خەبەر بەرگىن ۋە ئانىڭ جەھل ئەھلىغە ئىشارەتى ۋە ئەكىس تۇتار بىشارەتى يەنە ھەم لوقمان ھەكىمىدىن بىركىمەرسە سوردىكىم، ئەي ھىكايەتلىكىم دانا، ئەسرىڭدا ئانداغ كىشى يوقىدۇركىم، دانالىغىڭچە ئانىڭدا دانىش بولغاي. بەس بۇ ھىكايەت ئىلىمنى كىمىدىن تەئلىم ئالىپدۇرسەن؟ لوقمان بۇ تەرىققەدە جۇۋاپ بەردىكىم، مەن دانىش ئەھلىنىڭ خىزمەتدە بۇ ئىلىمى - ھىكايەتنى ئۆز-گەنمەدەم. بۇ ئىلىمى - دانىشىمغە بارچە جاھىللار ئۇستاد بولۇپدۇر. جاھىللار ھەرنىچۇك يامان ئىشنى قىلسە، مەن ئانىڭ ئەكىسنى قىلىپ، ياماندىن قاچىپ، ئامان تاپىپدۇر مەن. جاھان ئەھلىنىڭ قائىدىسى جەھل بولۇپدۇر، ھەركىمەرسە ئانىڭ ئەكىسنى قىلسە، ئول كىشى ئىلىم - ھىكايەتلىرىنىڭ زەمىرەسىغە داخىل بولغۇسىدۇر. دانالار جاھان تەركىنى ئۇلا ۋە ئەفزەل بىلىپ، تەركى جاھان بولىدۇ. كىمەرسە مۇنداغ گەنجىدىن بەھرىگەر بولۇپ، ئۆز ماكانىنى ۋەيران قىلسە، ساائادەتنىڭ ئەسرىدۇر. جاھان تەرك قىلماق شادلىقنىڭ بائىسىدۇركىم زاھىر خاراپلىقتىن باتەن ئابادلىقى پەيدا بولغۇسىدۇر.

① ھىكايەتنىڭ ئاخىرىدا بىر نەچچە ۋاراق كەم. شۇڭا ئاپتونوم رايونلۇق تارىخىي موزېيىدا ساقلىنىۋاتقان، ھىجرىيە 1292 - يىلى كۆچۈرۈلگەن يەنە بىر قولىيازما نۇسخىدىن كەم ۋاراقلىرىنىڭ تېكىستى تولۇقلاندى. بۇ قولىيازىمنىڭ تىلى ھازىرقى ئۇيغۇر تىلىغا ئاساسەن ئوخشايدۇ. شۇڭا كۆچۈرۈلگەن قولىيازما نۇسخىسىغا بىلىشتۇرغاندا تىلى ۋە مەزمۇنى جەھەتتە خېلى بەرئەلەرنىڭ بولۇشى ئېنىق.

ئەلغىسىسە، ئىسكەندەر بىلىدىكى، ئۆمرى ئاخىرىغە يىتىپدۇر. جاھاننى تەرك قىلادۇرغان ۋەقت بولۇپدۇر. ئاناسىنى ياد قىلىپ، جانىزە ئوتلار تۇتاشتى. كۆزىنى ئاچىپ خەلقغە قارا-دى. كاتىپنى ئالدىنقى چىرلادى ۋە مېھرىبان ئاناسىغە نامە يىبەرگەي، ۋەسىيەتلەر قىلىنغاي. كاتىپ ئىسكەندەرنىڭ سۆزلەرنى يىتىشىشكە تۇتتى. بۇ نامە دۇرۇر دۇردانەدىن: «ھەق

سۇبھانە ۋە تەئالاغە ھەمدۇ - ساناكى، ئاڭا ئىپتىدا ۋە ئىنتىھا يوقدۇر. ھەممىگە نەسىبە باغشلاغۇچى ۋە خالايمىنى يارانقۇچى دۇرۇر، بەدەنگە جان جەۋھەرنى ساچقۇچى ۋە يەنە ئاخىر ئۆزى بەرگەننى ئالغۇچى ئول ئاللاھ دۇرۇر. ھەممە پادىشاھلاردىن ئەزىز قىلغان جاھان پادىشاھلىرىنى ئانىڭ ئالدىدا زەبۇن قىلغۇچى ھەم ئول ئاللاھ دۇرۇر. ئول كىشىنىڭ بەدەنگە ئاغرىق يىبەردى، باياباندا خارۇ - زار قىلدى. ئانىڭ قازاسى يەتكەندە، پادىشاھ ۋە ئۇلۇغلۇق ھىچ كار قىلماس، ئانىڭ ھەر بىر قازاسىدا ھىكمەت باردۇركى، ھىچ ئاقىلىنىڭ ئەقلى ئاڭا يەتمەس. ئاناسىغە يىبەرگەن بۇ نامەدۇر: ئەجەل ئىلىكىدە تىوزۇغان، ئۆلۈم شامالدىن قۇرۇغان مەھرىبان مۇشقىق ئانامىغە، تېنىنىڭ جانى سەن دۇرۇرسەن، ۋۇجۇدۇم - نىڭ قىممەت كانى سەن دۇرۇرسەن ۋە مەن بىچارەدىن سۆز بۇ كىم، سېنىڭ جۇدالىغىڭ - نى تولا ئىستەدىم، سەندىن يىراقلىق بىلەن مەنەتتىكى ئىستەدىم، باشىغىغە بەھۇدە سەۋدالەر تۇشۇپ، ئالەمنى ئاچماقنى ھۈنەر بىلىپدۇرمەن، ئەمما ھەممە قىلغان خىيالارىم خام ئىكەن. ئەي دەرىخا، كېرەك ئىپتىدىكى، ئەقلىغىغە كەلگەنچ ساڭا ئوغۇللۇق قىلىپ، كېچە ۋە كۈندۈز قۇللۇق قىلغاي ئىپتىدىم، ساڭا قۇللۇق قىلغانىمنى پادىشاھلىق بىلىگى ئىپتىدىم ئەمما ئول دەۋلەت كۈنلەرى كەتتى. ئەمدى ئۆزۈمنى ئۆلتۈرگەن بىلەن ھىچ ھەددى يوقدۇر. ئەي مەھرىبان ئانام ئەگەرچە مەن سېنىڭ ئەمىرىڭنى ۋە ھۆكۈمۈڭنى تۇتمايدىم، ئەلبەتتە سەن بۇ ئىلتىماسىنى قوللىغايىسەن. ۋەقتىكى بۇ نامەم ساڭا يەتسە، ساڭا قىيامەت قايم بولغاي ۋە تىرىكچىلىك ئاچچىغ، ئۆلۈم تاتلىق بىلىنگەي. ئەي مۇشقىق ئانام ۋەقتىكى سەن جاھان ئەھلىنىڭ ئاقىلى ۋە داناسىدۇرۇرسەن، كىرەككى كەلگەن قازاغە رىزا بەرگەيسىسەن ۋە كۆڭلۈڭنى مەندىن ئۇزۇپ، خۇدايى تەئالاغە باغلاغايىسەن. يۈزۈڭنى فىراقىمدىن كاج ئۇرما - غايىسەن ۋە كافۇردەك ساچلارنىڭنى يۇلماغايىسەن ۋە مەننىڭ غەمىمدىن نالە ۋە زارلىغ قىلىپ، جاھاننى قاراڭتۇ كۆرمەگەيسىسەن، ئاپتاپدەك ئىچىڭنى كۆيدۈرمەگەيسىسەن، ياقاڭنى چاك قىلماغايىسەن، سارىغ يۈزۈڭگە ئاق ساچىڭنى يايماغايىسەن. ئەي جانىمدىن ئارتۇق ئانام، ئەگەر فىراقىدا بۇ ئىشكە سەبىر قىلىشۇرغە تاقەتتىڭ قالماسە، ئۇلۇغ مەجلىس قىلىپ، خاسۇ ئامنى جەمئى قىلغىل، بەھسپ رەڭگا - رەڭ تائاملار راست قىلغىل، ئۇلۇغ - كىچىك ئەشەرەلەر، رەئىيەلەرنى چىراتقىل، شەھەر خەلقىنى ئوردادىغە يىغىپ، قاشىڭدا ئولتۇرغۇزغىل، ھەممە خەلق جەمئى بولغاندىن كىيىن، فەرمانلاغىلى تا خەلىقغە ئاش تارتىقايىلار. ئاش تارتقاندىن كىيىن، مۇنادى قىلغۇچىغە پەرمانلاغىلىكى، بۇ ئانامدىن ئانداغ كىشى يىسۇنلەر - كى، ئول كىشىنىڭ ھىچ كىشىسى ئۆلمەگەن بولغاي، دەپ بۇ سۆزنى ئەيتقاچ دەستۇرخانىغە قاراغىلىكى، ھىچ كىشى قول سۇناردۇ. ئەگەر بىر كىشى قول سۇنسىسە، سەن ھەم مەننىڭ ماتەمىدە غەمكىن بولغىل، ئەگەر بىرەر كىشى قول سۇنماسە، بىلىگىلىكى، بۇ ئالەمدە كىشىسى ئۆلمەگەن كىشى يوق ئىكەن، ۋەقتىكى ئۆزۈڭنى ھەم ئالەم ئەھلىغە ئوخشاش بىلىگىل، ئەگەرچە سەن ئۇلۇغ دۇرۇرسەن ئەمما سەن ئۇلارغە ئوخشاش خۇدانىڭ بەندەسى دۇرۇر - سەن، بەندەغە پەرمان تۇتماقلىق، ئىگىسىگە بەندەلىك قىلماقلىق لازىم دۇرۇر، خۇدايى - تەئالانىڭ رازىلىقىغە رازى بولغىل ۋە قازاسىغە رىزا بەرگىل، ئەي مەھرىبان ئانام، ئەگەر مەن خاھى ياخشى خاھى يامان بولاي، ئۆمۈرۈم ئانام بەرمەي كەتتىم، پۇشايمانلىقىمنىڭ ھەددى يوقدۇر، ساڭا ئۆمرى مەسلىھەت بەرسە، خۇدايى تەئالادىن غافىل بولماقنى

راۋا كۆرمەگەيسەن، ۋەقتىكى ياخشى ۋاقىتلاردا تائەتدە بولغانىكەن، بۇ ئۆتگەن غەربىيىتىنى ياد قىلىپ، دۇئابىرلە روھىنى شاد قىلغايىسەن»، دەپ سۆزلەرنى تامام قىلىپ، نامەنى پەيىك قولغە بەردى. ئايدەك كېچە ۋە كۈندۈز ياتماي يۈرۈپ، ئانامغە يەتكۈرگىمىل ۋە خەلتقە ئەيدىكى، بۇ دەمدە ئۆمۈم ئاپتاپى ئەجەل بۇلۇتنىڭ ئاستىغە كىردى ۋە باشىم ئۆزە تولا ئىزتىراپ قىلىپ، قاتتىغ ماتەم تۇتۇپ، ئالەمنى خاراپ قىلماغايىسىزىلەر ۋە مەنى تابۇتىغە سالىپ يۈرگەيسىزىلەر، جەددى - جەھەد قىلىپ، ئىسكەندىرىيەغە ئالىپ بار - غايىسىزىلەر، تىرىك ئىكەنمىدە ئول يەر ماكانىم ئېردى، ئۆلگەندە ھەم ئول يەرگە كۆمىگەيى - سىزىلەر ۋە لىكىن مېنى قويغاندا، ئەلبەتتە بىر قولۇمنى تابۇتىمدىن چىقىرىپ قويغايىسىز، تا خەلق ئانى كۆرۈپ ئىبىرەت ئالغايلىرىكى، ئول ئىلىك كى جاننى ئالدى، ھەممە دەريالەرنى كېزىپ، لەئلى گۆھەرلەرنى ئالدى، چۈن ئەجەل كەلدى ھىچ نىمە ۋەپا قىلماي، قولى خالى قالدى، ئاقىل كىرەككى مۇندىن جاھاننىڭ بىۋاڧالىغىنى بىلىپ، قولىنى جاھاندىن تارتقاي، ئىسكەندەر سۆزىنى بۇ يەرگە يەتكۈردى، كۆزلىرىنى فانى ئالەمدىن يۈمدى، باقى ئالەمغە رەھەت قىلدى، خالايتى ئىچدە قىيامەت - قايم بولدى. نالە - زار، فەرياد - فىغان - لەرنى فەلەككە يەتكۈردىلەر، تابۇتلارنى مەھافىغە سالىدىلەر. جەددۇ جەھەد بىلە راۋان بولدى. ئاندىن ئىلگەرى پەيىك ئىسكەندەرنىڭ نامەسىنى ئاناسىغە يەتكۈردى. ئاناسى ئول ۋاقىتنى ئاڭلاپ، ھۇشى باشدىن كەتتى. رۇستەم زالدىن ئايرىلغاندەك بولدى. كۆكسىنى چاك - چاك قىلىپ، نالە - زار قىلدى ۋە ئوغلىنىڭ نامەسىنى كۆرۈپ، مەھزۇن جانىغە تەسەللى بەردى ۋە ئۆزىنى ساقلالماي، زەھەر ئىچكەندەك دەرت ئوتىدىن ئۈستىتەخانلارى كۆيىگەندەك بولۇر ئېردى. ئالەم كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈنۈپ يەنە سەبرى قىلىر ئېردى. ئوشبۇ ھاندا دەشت سەھرانى قارار ئىتىپ، ئىسكەندەرنىڭ گەردلەرى يىتىپ كەلدى. ئىسكەندەرنىڭ تابۇتلارنى كۆتەرىپ، ھەر قەدەمدە جانلارنى نىسار قىلىر ئېردى. ئاناسى بۇ خەبەرنى ئىشتىپ، ئوتلۇق ئاھىدىن جاھاننى ئىئورتەپ، قولىغە ھاسا تۇتۇپ، بەلىنى باغلاپ، يولنە كەلدى. ئاھىستە - ئاھىستە يۈرۈپ، فەلەكنى ئۆرتەپ، يىغلا - يىغلا بارۇر ئېردى. سىپاھلەر ئاڭا بۇ قارا كۈن تۈشكەننى كۆردىلەر. بۇ ھالەتدە ئانى كۆرۈپ فەرياد - فىغان ۋە نالە - زار قىلدى. چۈن ئوغلىنىڭ تابۇتىنى يىراقىدىن كۆردى، زار - زار يىغلاپ ئەيدىكى، ئەي ئەزىزىم، مېھمانىم خۇش كەلدىڭىز، ئوشبۇ قېرىغان كېنىزەك ساڭا قۇربان بولسۇن، بۇ بىۋاڧا دۇنياكى ساڭا لايىق ئەمەس ئېردى، بىزنى غېرىپلىق يېرىدە تاشلاپ، ئۆزۈڭ بېھىشت بوستانىنى يورۇتغالى باردىڭ، ساڭا بۇ ئىش خۇشاللىق بولدى، سېنىڭ خۇشاللىقىغە بىزنىڭ رىزا بولماقنىمۇ زەرۇر ئېردى ۋە لىكىن بۇ سىتەمگەر فەلەكدىن مۇنداغ زۇلۇم يەتتى، سەندىن ئىلگەرى ئاخىرەتتە يۈرۈپ كەتكەي ئېردىم، ساڭا جەننەت ئىچە ئورۇن سالغاي ئېردىم، ئەي دەرىغا، بۇ فەلەكدىن ئەجەپ كۈنلەر كۆرۈندى، ئاپتاپ ئوتۇرغاچ، چىراغ زال قالدى، ئەي دەرىغا بۇ ئىشنى تۈشۈمدە كۆرسەم، شولزىمان زەھرىم چاك بولۇپ ئۆلگەي ئېردىم، ئەمما قازادىن بۇ ئىش جانىمغە كەلدى، فىسراق دەرياسىدا غەملىك تېنىم غەرق بولدى، ئاق ساچلارنىمۇ يايىپ سالىپ، تابۇتىڭدىن ئۆزۈمنى ئەرتكەي ئېردىم، گاھى ئۆزۈمدىن كېتىپ، گاھى ئۆزۈمگە كېلىپ، كۆزۈمنى ئويۇپ ئالىپ، زەئىمراندەك يۈزۈمدىن قىزىل گۈل ئاچىلغاندەك قانلار ئاقىمىزغاي ئېردىم، ياقامنى

چاك قىلماقچە رۇخسەت بەرسەك ئېردى، قارا كىگىزنى تېشىپ بوينۇنە ساپىمىپ كىيىگە ئېردىم، زەئىپ جانىمنى تابۇتۇك ئالىدا پىدا قىلىپ، غەملىك تېنىمنى بەدەننىڭ ئۈستىگە سالغاي ئېردىم، بۇ پەلەكنىڭ زۈلمىدىن قۇتۇلۇپ، سەن بارغان يەرگە مەن ھەم بارىپ، قوشۇلغاي ئېردىم ۋە لىكىن ماڭا بۇ دەرد ئانداغ مۇشكۈل دەرد جان تۇرۇر، ساڭا كۆڭلۈڭچە ماتەم تۇتالمايمى، جانىمنى بېرىپ، سىنىڭ ئارقاڭدىن يىتەلمەيدىم، ئەي جانىم ئوغلۇم ئانچە ئىشلارنى مەندىن تىلەپسەن، ئول سۆزۈڭنى ۋە تىلەگەنلەرنىڭنى قوبۇل قىلماق ماڭا زۆرۈر ئېردى، ئەگەرچە دەردىمنى ئىچىمگە يۇتۇپ، تولا ئازاپلار تارتتىم ۋە لىكىن سېنىڭ ھۆكۈمۈڭنى تۇتماقلىقىغا ماڭا ھەد يوقدۇر، دەپ ئەيدىكى، ئەي دەردىغا تېنىمنىڭ گۆھەرى قاين كەتتى ۋە جانىمنىڭ پارەسى ئىسكەندەر قاين كەتتى، دەپ زار-زار يىنىلدى. ئوشۇ يوسۇندا چەندان سۆزلەر ئەيتىپ يىغلايدىكى، خالايق ئىچىدە قىيامەت قايم بولدى، زار-زار يىغلاش كېلۇر ئېردى، تا ئىسكەندىرىيەگە يەتتى. ئىسكەندەرنى دەپنى قىلدىلەر. تىبىرە تۇفراقنىڭ باغرىن چاك قىلىپ، ئىسكەندەردەك ئافىتاپ تۇفراق ئاستىدا يۇشورۇندىلەر. ئىسكەندەرنىڭ نۇرئە تەنلەرنى تىبىرە تۇفراقىغا كۆمۈپ، ئانىنىڭ مازارىنى يۈز تۈمەن ياساداق بىلە ياسادىلەر. نەچچە كۈن فىغان ۋە خۇرۇش قىلدى. ئاخىرى ھەممەلەرى كۆڭۈللەرنى تىندۈرۈپ، كۆڭۈللەردەكى بەھۇدە سۆزنى سىندۈرۈپ، ھەممەلەرى خۇدايى تەئالانىڭ فەرمانىغا قانمە بولۇپ، قازاغە رىزا بېرىپ، سەبىدىنى خۇي قىلدىلەر. ئەيما ئىسكەندەر ئالەمدىن ئۆتۈپ، ئاناسىغا ئالەم قاراڭغۇ كۆرۈندى. ئەيما ئوغلىنىڭ قىلغان ھەممە ۋە سىبەتلەرىگە ئەمەل قىلىپ، ئانداغ ئىشلارنى قىلدىكى، جاھان ئەھلىدىن ھىچ كىشى قىلالماغان بولغاي. ئانىنىڭ ئول ئىشىدىن ئەھلى دىلدار خەبەردار بولۇپ، يۈز مىڭ ئافەرىنلەر قىلدى. ھەممە ئانىنىڭ ماتەمىنى سوراغالى كەلدىلەر. يەتتە ھۆكۈمىلاركى ھەر بىرى دانىشچەنلىكتە دەريا ئېرىدىلەر. ئۇلارنى كەلەدۇر، دەپ ئاڭلاپ، بانۇ جاھان دەھال ئۇلارغا كۆرۈنۈش بەردى. يەتتە ھۆكۈم ئىسكەندىرىيەگە كەلگەچ يەنە جاھان تەھەرىرىكىگە تۇشتى. ھۆكۈمىلارنى كۆرۈپ، بانۇ جاھان بارىنى بىر-بىر ئولتۇرغۇرۇپ، ئاندىن ئۆزى ئولتۇردى. ئەفلاتۇن ھەكىم باش كۆتۈرۈپ ئەيدىكى: بانۇ جاھان ھەممەدىن ئاگاھراقدۇرۇركى، ئاقىلدارغا پادىشاھ دۇرۇر، ئاڭا بىز سەبىرى قىل دەپ، نەسەت قىلماقچە ئانىنىڭ ھاجەتى يوقدۇر ۋە لىكىن بىر دۇئادىن ئۆزگە چارە يوقدۇركى، گەۋھەر چۆمە دەرياغا تىرىكلىك بولسۇن، ئافىتاپ ئولتۇرسە ئاسمانغا سابىلىق بولسۇن. بۇگۈن بانۇ جاھانى ئالەم، يىگانەئى زامان تۇرۇر بەلىكى شىرمەرد جاھان تۇرۇركى، شۇنداق ئوغلۇدىن ئايرىلدى. قازاغە رىزا بەرمەدىن ئۆزگە ئىش قىلمايدى، ئۇمىد ئولتۇرۇركى خۇدايى تەئالا بۇ دەردنىڭ مۇزدىنى بەرگەي، دىدى. ئەفلاتۇن ھەكىم سۆزنى تۈگەتكەچ، سۇقىرات ھىكىم سوز باشلادى: يەتتە ئىقلىم پادىشاھى سەندۇرۇرسەن، ئاقىللىقتا بارابەرنىڭ يوقدۇر، ئەگەر پادىشاھ سەندىن غالىپ بولسە، ساڭا خۇدايى تەئالا يار بولسۇن، ئاقىلەر نەسەتە نى قوبۇل قىلۇرلەر، بى ئەقىلەر نەسەتتىن نەسەبە ئالالماس، قازاغە رىزا بەرمەسە، بىئەقىلەر ئاياغىغا تىكەن سانچىلسە، ئاھىنى قەلەككە تارتارلەر ۋە لىكىن ئاقىلەر ھەرنەمە كى خۇدايى تەئالادىن كەلسە، ئاڭا قانمە بولۇرلەر، ئەي بانۇ جاھان، سېنىڭ بۇ ھۆسۈنۈڭ ئىنتىھايى كەمال تۇرۇر، ھەق تەئالا بۇ دانىشچەنغا زاۋال بەرمەسۇن، دىدى. سۇقىرات

ھېكم خىيامۇش بولغاچ، پىلىناس ھەكىم دۇئا - سەنا ئوقۇپ ئەيدىسەركى: يەتتە فەلەك تۆرت ئۇنسۇردىن سېنىڭدەك قىز پەيدا بولغانى يوقدۇر، ھەممە خەلايىقىغە مەلۇمدۇركى، فىراقنىڭ دەردۇ - داغى ناھايىتى مۇشكۈل تۇرۇر، بۇ دەردغە تولا فەرياد - فىغان قىلسە، قازاغە رىزا بەرمەگەنى تۇرۇر، يامانلىقىدىن رىزالىق نەقدى قولىدىن كېتەر، ئىككىنچى مائەمدە سەبىر قىلماقنىڭ ساۋابىدىن مەھرۇم قالۇر، سېنىڭ ئەقىلىڭغە بۇ ئىش تەھىقق دۇر..... پىلىناس سۆزنى ئادا قىلغاچ بەقرا ت ھەكىم ئاغاز قىلدىكى، ئەي غۇسسە شەربە - تىن ئىچمەكلىكە، ھەكىملىقنىڭ كۇھىقايى، ھەممە بەرداشلىقنىڭ ۋەسىقى سېنىڭ زاتىڭدا باردۇر، خۇدايى تەئالا بۇ سەبىرىڭنى تەخىمۇ ھەم زىيادە قىلىسۇن ۋە بىلىگىلىكى، ھەر نىمە تەبىرەر نىھايەتتە يەتكەچ توختاماي قالماس، شۇنداقكى، كۇي ھەم چەۋگەندىن بىلىدام تەبىرەر، ئاخىرىغە يەتكەچ يەردە توختار، بۇ فەلەك دەۋۋار ھەم كۇيغە ئوخشە تەبىرەر، مۇنىڭغە ھەم بىر كۇن قارار بولغۇسىدۇر، ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن تا بۇ دەمغىچە ئادەم ئەھلىنى كۆرگىلىكى، ئول كىشىلەرگە ئەقىل يار بولسە، بۇ ئىشلەرنىڭ فىكىرىنى قىلۇر..... دىدى. چۇن بەقرا كالىمى تۇگەتتى ھورمۇس ھەكىم دۇئا قىلدىلەركى ئەيدى: ئەي گۇلىدىن ئايرىلغان باغ ۋە نۇرىدىن ئايرىلغان چىمراغ، ئۆزۇڭ بىلىۋرسەن ۋەقتىكى، گۇلىستاندا گۇل ئاچىلسا، ئاچىلغان گۇلىدىن باغىمىن كۆڭلىنى ئۈزەر، چىمراغ ھەم قانچە رۇشەن بولسە، ئاخىر ئۆچەر، ۋەقتىكى، بۇ ئالەمنىڭ خاسىيەتى مۇنداق دۇرۇر، ئەلبەتتە ھەر نىچۇك جەمئىيەت بولسە، ئاخىر پاراكەندە بولۇر بەس، بۇ ئىشكە ئىزتراپ قىلماقنىڭ ھەددى يوقتۇر، ساڭا ۋەقتىكى، ھەق تەئالا مۇنداق دانالىقنى بېرىپىدۇر، ساڭا پەندى - نەسەت ھاجەت ئېرمەس. ھورمۇس كەلامى تۇگەتتى. فەرفەرىنۇس ھەكىم سۆز باشلادى، ئەيدىكى، ئەي ئەزىز سەن بىر دەريا دۇرۇرسەنكى، گەۋھەرنىڭ كېتىپدۇر ۋە لىكىن خۇدايى تەئالا قايسى دەريانى ياراتىدۇر گەۋھەرى كەتمەگەي ۋە قايسى كاندۇركى، ئانىڭ باغرى چاك بولماغاي، ئۆزۇڭ ھەم خوپ بىلىۋرسەن، مۇڭا شۇكرى ۋاچىپ دۇرۇر. چۇن فەرفەرىنۇس ھەكىم سۆزنى تامامەن يەتكۈردى. ئارستۇ ھېكم زار - زار يىغلاپ ئەيدىكى: ئەي بانۇ جاھان، مېنىڭ ساڭا كۆپ سۆزلەرىم باردۇر ۋە لىكىن مەن نەسەتتى قوبۇل قىلالماسمەن، مېنىڭ ھوشۇمنى سەۋدا ئەسىر قىلىپدۇر. مەن ئەيتۇر ئېرىدىكى، سېنىڭ غەمىڭنى سوراغاي - مىز ۋە بەلەند ھەممەتنى سوراغاي، نىچۇك قىلايىكى، سوراغە تىلىم لال بولۇپدۇر، خاتىرىم ئاشىغەتە ھال تۇرۇر، بۇ غەمدە خۇدايى تەئالا بانۇ جاھانغە مەدەت قىلىپ تۇرۇر، بارچەمىز ئاندىن سەبەق ئالماق كېرەك، بىزلەرچە ھەم ئىزتراپ قىلمادى، ئەيتادۇرغان سۆزلەرنى ئەيتمادى، ھەق سۇبھانە ۋە تەئالا بۇ دۆلەتنى زىيادە قىلىسۇن، دىدى. چۇن ھۇكىمالەر بانۇنىڭ غەمىنى سورىدى ۋە دىماغىغە ھۇش كەلتۈردى ۋە ياخشى سۆزلەر بىلەن چارھەتتە مەرھەم قويدى. بانۇ جاھان ھۇشىغە كېلىپ، ئولارغە تولا ئۆزەر ئەيتىپ، گەنجىلەر تۇكتى. ئەيدىكى، ئەي دانىشمەنلەر بۇ مائەم مەندىن سىزلەرگە تولاراق دۇرۇر ۋە ئىسكەندەرنىڭ غەمى سىزلەردە كۆپرەك دۇرۇر، نىمە ئۇچۇنكى ئانىڭ كامىللىقى سىزلەرگە مەلۇم ئېردى، سەفەر ئىچىرە ئانىڭ يارى سىزلەر ئېرىدىكىلەر، ھەر نىچۇك خەتەرلەردە غەمخارى ئېرىدىكىلەر، ئەگەرچە پادىشاھ بولغان بىلەن سىزلەرنىڭ كۆڭلۈڭىز خالىغانچە ھەمرا - ھىڭىزەر ئېردى، ۋەقتىكى مۇنداق ياردىڭىزەر كەتتى، غەمكىن مائەمزادە بولىدىڭىزەر، سىزلەرنىڭ ھەر

بىرىڭىزىلەر ئاڭغا ئىككى جاھاندىن ئارتۇقراق ئېرىدىڭىزىلەر، ھەق تەئالا بۇ غەمىڭىزىلەرنى دەڭىسى قىلغاي، بۇ قاتىغ ماتەمىڭىزىلەرنى ئارادىن كۆتەرگەي، ئەگەرچە بىز ئىسكەندەردىن ئايرىلىدۇق، بىر - بىرىمىزگە ھەدەرد ئولتۇرۇرۇپىز، ئەي دانىشمەنلەر مەن بۇ ئىش بولغاندىن بوي-ۈزى كىشى بىلەن سۆزلەشكەنم يوق ئېردى، ئەيتىپ ئېردىكى، تاكى ئۆمرۈم بويى سۆزۈم-نى تاشلاپ، ئاغزىمغە خامۇشلۇق موھرىنى قويغايەمەن، ۋەقتىكى، سۆزلەڭىزىلەردىن ھەمدەردلىتىمىز ئاشكارە بولدى، ياخشى ھەمدەردغە خامۇشلۇق ياخشى تېمەسدۇر، مەنى بى ئىختىيار سۆزگە سالىدىڭىزىلەركى، ھەمدەرد بولغاندا ئىختىيار قالماس ئىكەن، دىدى.

ھۆكىمالەر ئەيتتۇر، ئىسكەندەر ھەم ئالەمغە پادىشاھ ئېردى بەلكى خۇدايى تەئالانىڭ سايەسى ئېردى، ئالەم ئەھلىغە دانىشلىغى بار ئېردى ۋە ئەقىل - ئىدرەككە تولغان ئېردى ھەم ئالىم ھەم ھەكىم ئېردى ۋە ياخشى راي تەدبىرلىق ئېردى، شۇنچە دانىشى بىلە يەنە خەلقدىن تەدبىر سورار ئېردى ۋە دانىشمەنلەرنىڭ پەندى - نەسەھەتىنى ئۈمىت تۇتۇپ ئىشتۇر ئېردى. ھەر كۈن دانىشمەنلەرگە قاراپ، ئۇلاردىن كۆڭۈل قوبۇل قىلىنغۇدەك ئىشلارنى تاپۇر ئېردى، ياخشى سۆزلەرنى ئۇلاردىن ئىشتۇر ئېردى، ھۆكۈم ۋە دانىشمەنلەر قىلغان ئىشلارنى قىلىۋر ئېردى. ئارستۇ ئەيتۈركى بىلىڭلاركى، ئالەم ۋافاسىزدۇر، ھەر نىمەكى ئالەمدە باردۇر. بەقاسى يوق تۇرۇر بەس، مەئلۇمدۇركى، ھەر نىمەنىڭ سابتلىقى يوقدۇر، ئاڭغا كۆڭۈل باغلاماقنىڭ خوپلۇغى يوقدۇر، چۈنكى ھەق سۇبھانە ۋە تەئالا ھەدىشە باقى تۇرۇر، ئاڭغا كۆڭۈل باغلاپ، ئاندىن ئۆزگەسىگە ئىستىباد قىلىنۇلۇق ئەمەس، پادىشاھلاركى، ھەق تەئالانىڭ ئاللىدا بەندە ۋە ھەقىردۇرۇلەر، ئەلگە ھەم رەھىم قىلىسە، خۇدايى تەئالا ھەم ئول پادىشاھنە مەرھەمەت قىلۇر، ھەممە خالايمىكى پادىشاھنە بەندە - ۋار تۇرۇرلەر، پادىشاھلەردىن ھەم قۇدرەتلىك قادىرى باردۇر، ئەگەر زەئىپنە قۇۋەتلىك كىشى ئەگەر لاتافەت قىلسە ۋە غەزەپ قىلسە، قادىرى پەرۋەردىگاردىن ھەم ئانى تەلەپ قىلماق كېرەك، شۇنداقكى ھەر كىشىنىڭ موھرىنىڭ ئىچىدە نىسە خەت پىتىسە، ۋاراقىغە باسقاندا ئول خەت پەيدا بولغۇسدۇر، پادىشاھ كېرەككى، ئۆزىگە راۋا كۆرەمىگەن نىمەنى خەلق ھەم راۋا كۆرەمىگەي. ئەڧلاتۇن ئەيتتۇر، ھەق تەئالا پادىشانى خەلىقدىن بى نىياز قىلىپ، شەۋكەتلىك قىلىپدۇر، ئەگەر پادىشاھ خۇدايى تەئالاغە فەرمانبەردارلىق قىلجاسە، ئاننىڭ مۇشكۈلى نېچۈك ئاچىلۇر. پادىشاھلار سىپاھنىڭ كۆڭلىنى لۇتق بىلە خۇش قىلغاي ۋە رەئىيەلەرنى ئەدل بىرلە ئاباد قىلغاي، ۋەقتىكى مۇنداق بولسە، پادىشالىقى روناق تاپىپ، سابت بولۇر. رەئىيەلەر پادىشاھنىڭ ئەلدىن فەراغەتدە بولسەلەر، پادىشاھلارنىڭ ھەم مەقسۇدى ھاسىل بولۇر، ئەگەر رەئىيەلەر فاراگەندە بولسە، سەلتەنەت دەرەختىنىڭ يىلتىزى يۇلۇنۇر

يۇلۇنۇر ①

① ھىجرىيە 1292 - يىلى كۆچۈرۈلگەن قوليازما نۇسخىدىن ئېلىنغان قىسمى مۇشۇ يەردە تۈگىدى.

دونيانىڭ تەلەبىدىن قولۇڭنى يىغقىل، ئەگەرگەنجىلەرنى تىلەرسەن، خەلقنىڭ ئەيىبىدىن كۆزۈڭنى يۇمغىل، تا ئەيىپلەرنىڭنى مۇشاھىدە قىلۇرسەن. بادىيەلەرنىڭ رەنجىنى ئىختىيار قىلغىل تا كەئبەغە يىتەرسەن، نائەھلى دوستىدىن ئۆزۈلگىل، نائەھلى دوستىنى تاپارسەن.

ئۆزۈڭنىڭ سىررىنى كىشىگە دىمەگىل، تائەسرا گەرگەنجىنى تاپارسەن.
 كىچىك سەننىڭ زىيانىنى تىلەمەگىل، ئەگەر سۇد تىلەرسەن.
 كىشى بىرلە بولغىل، تا كىشىسىز قالماغايىسەن.
 بىخۇد بولغىل، تا ھەق بىرلە بولۇرسەن.
 ياخشىلارنىڭ سۆھبىتىنى ئىختىيار قىلغىل، تا ياخشىلىققا يىتەرسەن.
 ئاجىزلىقىڭنى ئىتقار قىلغىل، تا ئارماندە بولماسەن.
 ھەممەدىن بىگانە بولغىل، ئەگەر ھەقىقىي يىگانەلىكىنى تىلەرسەن.
 رەھبەرسىز يۈرمەگىل، تا يولنى يۈتۈرمەسەن.
 بەدخۇيلار بىلەن ئەدەپ بىرلە بولغىل، تا زىيان تارتماغايىسەن.
 خامۇش بولغىل، تا ئىمىن بولۇرسەن.
 ئىشىڭنى پىنھان تۇتغىل، تا باھالىغ بولۇرسەن.

لۇقمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەسىيەتنامەسى، يۈز ئاتمىش بىر ۋەسىيەتنامە خەلىقچە نۇسخا. خالەدەكىم، بۇ كىتابنى ئانىڭ بىلە خەتىمى قىلغايىسەن، تا خۇدايى تەئالا ھەممەلەرگە خەيرىيەت ۋە ھەسانات تۇۋىقى كارامەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ رىزالىق تەلەپىگە ھېرىس قىلغاي.

تەمىنە تىل كىتاب بى ئەۋىل فەيىازىل ۋەھەب
 ۋە ئەلەيھىل مەرجىئۇ ۋەلىيە ئافى ①
 تارىخچە بىر مىڭ ئىككى يۈز يەتمىش سەككىز
 ئۆي يىلى رەبىئەل ئەۋۋەلنىڭ ئون بىرى
 دۈشەنبە كۈنى ئەتىمىگە يەتكەن.

لۇغەت

ئا

ئاسا سۆزگە قوشۇلۇپ كېلىپ، راھەت، تېچلاندىرغۇچى، كەبىسى،
 ئوخشاش دىگەن مەنىلەرنى بېرىدۇ.
 دىل ئاسا — كۆڭۈل راھىتى
 ئەپسانە، رىۋايەت، تىمىم
 ئاساتىر
 ئاممىتە (1) ئارىلاشما (2) قوشۇلغان، بىرلەشكەن

① «تەمىنە تىل كىتاب بى ئەۋىل فەيىازىل ۋەھەب ۋە ئەلەيھىل مەرجىئۇ ۋەلىيە ئافى» ھەممە ئىشلارنى كەچۈرگۈچى ئاللاھنىڭ فەيىزلىك ياردىمى بىلەن كىتاب تۈگىدى.

پ

پەرران
 پەيرەۋ
 پەيىك
 پىستەدەھان

ئۇچقۇر، ئۇچقان
 ئەگەشكۈچى، ئىزىدىن ماڭغۇچى
 خەۋەرچى، ئەلچى
 لەۋلىرى، گىلاستەك (شېئىرىيەتتە)

ت

تەئەققۇل
 تەئەنى
 تەسكىن
 تەھۋىل
 تەفۇرقە
 تەزەرىۋ
 تەقىر

پىكىر قىلىش، ئويلاش
 ئاستىلىق، بىرەر ئىشتا ئاستا ۋە ئېغىرلىق بىلەن ھەر-
 كەت قىلىش
 ھەركەتسىزلىنىش، توختاش
 (1) ئۆزگەرتىش، ئاسترونومىيىدە قۇياشنىڭ بىر تەرەپتىن
 يەنە بىر تەرەپكە ئۆتۈشى
 ئاجرىلىش، ئاجرىتىش
 قىرغاۋۇل
 قارار قىلىش، مەقسىدىنى ئاغزاكى بىلدۈرۈش

ج

جانىب
 جەلسى
 جۈيەندە
 جۈرم

تەرەپ، جەھەت
 جانىبىنى تۇتماق — تەرىپىنى ئالماق
 ھەسۆھبەت
 قىدىرغۇچى، ئىزلىگۈچى، تەلەپ قىلغۇچى
 گۇناھ، جىنايەت

خ

خەرۋار
 خۇسۇمەت
 خۇتۇت
 خۇي

(1) ئېغىرلىق ئۆلچىمى (300 كىلوغا تەڭ) (2) ناھايىتى
 كۆپ، ئىنتايىن
 (1) دۈشمەنلىك، ئۆچمەنلىك
 (2) ماجرا، تالاش-تارتىش
 خەتلەر
 تەر

د

1) كىتابنىڭ نەقىشلەر بىلەن بېزەلگەن بىرىنچى سەھىپىسى	دىباچە
2) كىرىش سۆز، مۇقەددىمە.	دىلپەزىر
كۆڭۈلگە ياققۇچى، يېقىملىق	دىۋىسار
دىۋىگە ئوخشاش، دىۋە شەكىللىك	دەررەندە
يىرتقۇچ، يىرتقۇچ ھايۋان	دۇلاب
قۇدۇقتىن سۇ چىقىرىدىغان چاق	دۇرراچ
چىللاش	

ز

قاغا	زاغ
ئات يوپۇغى	زىنى پۇش
1) دىل، يۈرەك (2) ئوي - پىكىر، مەزمۇن	زەمىر
زاپاس نەرسىلەر، ئېھتىيات ئۈچۈن ساقلانغان نەرسىلەر	زەخمىرە

س

1) قاراڭغۇلۇق، قارا نەرسە (2) خەت، (3) نىشان	سەۋاد
(4) شەھەر	
1) خانالىق، يېڭىلىش (2) ئۈنۈنۈش	سەھۋى
1) قامچا (2) ئاۋاز، شاۋقۇن (3) ئاھاڭ، كۈي	سەۋت
خان - پادىشاھلارنىڭ مەخسۇس	سرا پەردە
چېدىرى، ئىچكى ئوردا	
توغرا، ساغلام	سەئىيى

ش

ھىلىگەر، كۆز باغلىغۇچى	شۈبھەدە باز
1) سۈنۈق، پۈكۈلگەن (2) سۆز بىرىدىكىلىرىدە سۈندۈرغۇچى	شكەن
مەنىسىدە كېلىدۇ. م: پۈت شىكەن - پۈت سۈندۈرغۇچى	

غ

1) ئالدامچى، خىيانەتچى (2) زالىم	غەددار
----------------------------------	--------

ھ

ھەجىپ	(1) پەردە (2) ئۇيات، خەجىللىق
ھەمەلە	ئىنتىلىش، ھۇجۇم
ھەدداد	تۆمۈرچى
ھەفتە جۈش	قۇبىيا، يەتتە خىل مېتال ئارىلاشمىسى

ف

فارىغىلىيال	خاتىرجەم
فاسىد	بۇزۇق

ق

«قەمەرى سەباھىس	تاڭدىكى ئاينىڭ تېز سەير قىلىشى
سەرئىس سەير»	قىسقا، كالتە؛ كۈچسىز، ئاجىز
قاسىر	(1) يا، كامان، كامالەك (2) ئاسماننىڭ ئون ئىككى بۆلە -
قەۋس	گىدىن توققۇزىنچىسى
قەللاب	ئاجەك

ك

«كۈللۈ ۋە ئەشرەبۇ	يەڭلار ۋە ئىچىڭلار لېكىن ئىسراپ قىلماڭلار
ۋەلا تۇسرەفۇ»	قۇدرەتلىك، ھاكىم
كامكار	ئىش بېجىرگۈچى، ئىشنى جايىغا يەتكۈزگۈچى
كارساز	(1) دۇمباق، (2) سىلىكىنمەك، تەۋرىمەك
كۇس	دىل غەشلىك، غەم - غۇسسە
كۇدۇرەت	ياشانغان، قېرى، ئۇلۇغ
كۇھەنسال	بۇرچەك، بۇلۇڭ
كۇنج	

گ

گەداز	(1) كۆيىمەك (2) تەشۋىش، ئەندىشە قىلماق
گەران	(1) ئېغىر (2) ئىسىل، قىدىمەتلىك

گىر سۆز بىرىكمىسىدە ئىگەللەش، قولغا كىرگۈزۈش مەنىسىدە كېلىدۇ.
 يىغىلماق، ياش تۆكمەك گىرىيە
 «جاھاننەما» (ئەينەك) نى كۆرسىتىدۇ. گىتى نەما
 خۇش ئاۋاز، بۇلبۇلنىڭ ئاۋازى گۈلباڭ

ل

كەلەد تەپمەك، ئەزمەك
 لاجۇۋەرد (1) توق كۆك رەڭلىك تاش (2) كۆك رەڭ

م

مەئاف مەپۇ قىلىنغان
 مەئدۇم يوق، يوقالغان
 مەسەندىشىن ئەمەلدار
 مۇزتەر مەجبۇر بولغان، ھەيرەتدە قالغان
 مۇبارىز يەككىمۇ - يەككە جەڭ قىلىتۇچى
 مۇفرىت ھەددىدىن تاشقىرى
 مۇستەھسەن ماقۇللانغان؛ چىرايلىق، گۈزەل
 مۇشتاق ياسالغان، باشقا بىر سۆزدىن ياسالغان
 مۇددەقق تەتقىق قىلىتۇچى
 مۇتەئەللۇقات تەئەللۇق نەرسىلەر

ن

ناب تازا، تىنىق، ساپ
 ناۋەك ئەنداز ئوق ئاتتۇچى
 نەۋال (1) ئىئام، ھەدىيە (2) نىسۋە
 نەھس مارس پىلانېتىسىنى كۆرسىتىدۇ.
 نىژاد نەسىل - نەسەپ، كېلىپ چىقىش

ر

رىياز باغلار
 رۇكىن (1) تۈرۈك (2) ھۇل

(1) ئىما - ئىشارەت، يوشۇرۇن بەلگە
 قەدەمىنى سوقۇشلاردا دۈشمەنگە ئوت ئاتىدىغان بىر خىل
 قورال

رەمىز
 رەئد

ئە

پايدىسىز، ئورۇنسىز
 دەريا، ئېقىن، قانال
 (1) چېكىدىن ئاشقان (2) ئىسراپ
 مۇزلىغان، قېتىپ قالغان؛ جانسىز
 سۆز بىردىكىلىرىدە ئېرىتكۈچى، قىزدەتتەقۇچى مەنىسىدە
 كېلىدۇ.

ئەبەس
 ئەنھار
 ئەفراز
 ئەفسۇردە
 ئەفرۇز

ئ

ھەشەمەت، سۆلەت

ئەھتىشام

ئۇ

قۇياش ۋە يۇلتۇزلارنىڭ ئىگىزلىگىنى ئۆلچەيدىغان ئەسۋاپ

ئۈستۈرلاب

ئەخمەت يەسەۋى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتى مەراسىملىرىنىڭ ناھايىتى زور سالمىغىنى «چىغاتاي تىلى» دەۋرى ئەسەرلىرى تەشكىل قىلىدۇ. بۇ ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتى مەراسىملىرىنى قۇتقۇ-زۇش، رەتلەش ۋە نەشر قىلىش ئىشىنى ياخشى ئىشلەپ، بۇ مەراسىملارنى ئەۋلاتلىرىمىزغا تولۇق ۋە مۇكەممەل ھالدا قالدۇرۇشنى مىللەت ۋە ۋىجدان ئالدىدا ئۆتەشكە تېگىشلىك بۇرچىمىز دەپ ھىساپلايمىز. چىغاتاي تىلى دەۋرى مەراسىملىرى توغرىسىدا سۆز ئاچقاندا، بۇ تىلنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى بولغان مەشھۇر ئۇيغۇر شائىرى ئەخمەت يەسەۋى ۋە ئۇنىڭ «دىۋان ھىكمەت» ناھىلىق ئەسىرى ئۈستىدە توختىلماي ئۆتۈپ كېتىش مۇمكىن ئەمەس.

ئەخمەت يەسەۋى ھەققىدە توختىلىشتىن ئاۋال ئىسلامىيەت ئەقىدىلىرى، ئىسلامدىكى مەزھەپلەر ۋە ئەخمەت يەسەۋى ۋە كىلىك قىلغان تەسەۋۋۇپچىلىق ئېقىمى ھەققىدە قىسقىچە توختىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئىسلام ئائالىتۇلىرىدىكى فىقھ شەرىئەت-ئىسلام قانۇنى ياكى دىنىي قانۇن دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي، سىياسى، ئىجتىمائىي، ئائىلىۋى ۋە شەخسى تۈرمۈشلىرىغا ئائىت قانۇن-نەزاملارنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

شەرىئەتنىڭ مەزمۇنى-ئېتىقات، ئەدەب، ئىبادەت، مۇئامىلەت، ئوقۇبەت دىگەن تىپلارغا بۆلۈنىدۇ. بۇ نەزاملار-مەشرۇ، غەيرۇل مەشرۇ (قانۇنلۇق، قانۇنسىز) دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. شەرىئەت قانۇنى نەچچە ئەسىر ئىچىدە تۈزۈلۈپ بولغان ۋە پەيدىن-پەي مۇكەممەللەشكەن بۇ قانۇن ئېتىقات ۋە رەسىم-يوسۇننى خەلق ئىشلار قانۇنى، جازا قانۇنى ۋە دۆلەت قانۇنى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ئۇلارنى مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي ۋە زىيەتسىگە ئايلاندۇرغان.

ئىسلام دىنىدىكى ھەرقايسى مەزھەپلەرنىڭ قانۇن تۈزۈش پىرىنسىپى ۋە قانۇن ئاساسى توغرىسىدىكى كۆز قارىشى، ئۇلارنىڭ شەرىئەتتىكى شەرىھىلەشلىرى ئوخشاش بولمىغانلىقى ئۈچۈن، تۈرلۈك فىتىھ ئىلمى قېتىملىرى (مەزھەپلەر) شەكىللەنگەن. ئۇلار:

1. ھەنەفىيە ياكى ھەنەفى مەزھىبى (ئىمام ئەزەم مەزھىبى)
2. شافىيە ياكى شافىي مەزھىبى
3. مالىكىيە ياكى مالىك مەزھىبى
4. ھەنەبەلى ياكى ئەنبەل مەزھىبى

1. ھەنەفىيە مەزھىبى. بۇ مەزھەپنى ئىرانلىق سودىگەر ئەبۇ ھەنىفە (699 — 767) بەرپا قىلغان. بۇ سۈننى مەزھىبى ئىچىدىكى ئەڭ ئاساسلىق مەزھەپ بولۇپ، ھازىر ئېتىقاتتا ئىراق، تۈركىيە، تۇنىس، مىسىر، ئافغانىستان، ھىندىستان، پاكىستان، ئوتتۇرا ئازىيا قاتارلىق جايلاردا ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ. جۇڭگودىكى مۇسۇلمانلارمۇ ئاساسەن مۇشۇ مەزھەپتە. بۇ مەزھەپ ئىلىم جەھەتتىن شەخسنىڭ پىكىرىنى، شەخسنىڭ ھۆكۈمىنىڭ مۇھىملىغىنى تەكىتلىيدۇ، ئۇنىڭ قىياسىنى ئىشلىتىشىمۇ ناھايىتى جانلىق. شۇڭا، ئېتىقات دائىرىسى نىسبەتەن كەڭ بولغان.

2. شافىيە مەزھىبى، پەلەستىندە تۇغۇلغان مەككىلىك قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ ھاشىمالار ئۇرۇغىدىن بولغان مۇھەممەت ئىبنى ئىدرىس شافىي (767 — 820) ھەرقايسى ئىلىم ئىپتىدائىدىن قىيامىدىن فىتىھنى ئۆگىنىپ، ھەنەفىچىلەر بىلەن مالىكىچىلارنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ بۇ ئېقىمنى ياراتقان. بۇلار ئىسلامدا كېلىشتۈرگۈچىلەر (ئوتتۇرىدىكىلەر) دەپ قارىلىدۇ. بۇ مەزھەپ پىكىر جەھەتتىن قاتتىق كېلىدۇ. بۇ مەزھەپ مىسىر، سۈرىيە، ئىراق، پەلەستىن، ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ جەنۇبىي قىسمى، شەرقىي ئافرىقا، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا قاتارلىق جايلاردا ئۆز ئېتىقاتچىلىرىغا ئىگە، بىزدىمۇ بۇ ئېقىمنىڭ ئېتىقاتچىلىرى بار.

3. مالىكىيە مەزھىبى. بۇ مەزھەپنى مەدىنىلىك مالىك ئىبنى ئەنەس ئىجات قىلغان. بۇ مەزھەپتىكىلەرنىڭ قارىشىچە، مەدىنىلىكلەرنىڭ ئەنئەنىسى ۋە ئادىتى مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ نىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنىڭ بىۋاسىتە تەسىرىگە ئۇچرىغان. شۇڭا ئۇلار، بۇ ئەنئەنە ۋە ئادەت - لەرنى مەلۇم بىر شەخسنىڭ ئېيتىپ بەرگەن ھەدىسىدىنمۇ ئىشەنچلىك دەيدۇ. شۇڭا، شەرىئەت قانۇنلىرىنى تۈزگەندە، ئۇلار ئادەتتىكى پىرىنسىپلاردىن تاشقىرى، مەدىنىلىكلەرنىڭ ئەنئەنىسى ۋە ئادىتىنىمۇ تولۇق ھىساپقا ئالىدۇ. ئۇلار، ئاساسەن، ھەدىسكە ئاساسلىنىدۇ. شۇڭا «ئەھلى ھەدىسلەر» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇلار، ھەدىستە شەرىھىلەنمىگەن مەسىلىلەرنى ھەتتا مەدىنىنىڭ تۇرمۇش ئادىتى بىلەن زىدد بولغان مەسىلىلەرنىمۇ مەدىنىلىكلەرنىڭ ئادىتى ۋە ئەنئەنىسى بويىچە بىر تەرەپ قىلىش كېرەك، دەپ قارايدۇ (بۇ قاراش مالىكىنىڭ «مۇۋەتتە» ناملىق ئەسىرىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان). بۇ ئېقىم ماراكەش، ئالچىرىيە، تۇنىس، لىۋىيە، سۇدان، گاد، باش مىسىر، ئافرىقا قاتارلىق جايلارغا كەڭ تارقالغان.

4. ھەنەبەل مەزھىبى، بۇ مەزھەپنى باغداتلىق ئەخمەت ئىبنى ھەنەبەل ئىجات قىلغان. بۇ مەزھەپتىكىلەر قانۇن تۈزگەندە قۇرئاننىڭ خەت مەنىسىگە قاتتىق ئەمەل قىلىدۇ، ئەنئە -

ئىدە چىڭ تۇرىدۇ، ھەدىستىن كۆپ نەقىل ئالىدۇ. قىياسنى ئاز ئىشلىتىدۇ، شەخسنىڭ پىكىرىنى (رايىنى ھۆكىمىنى) بولسا ئىنكار قىلىدۇ، باشقىلارنىڭ ھەدىسلىرىدىن ئۆزلىرى توغرا دەپ ھىساپلىغىنىنى قوبۇل قىلىدۇ، توغرا كۆرمىگىنىنى قوبۇل قىلمايدۇ. ئەخمەت تۈزگەن «مۇسناد» دىگەن ھەدىسنى ئىسلام دۇنياسى ئېتىراپ قىلىدۇ. بۇ ھەدىس باشقا ئالتە ھەدىستىن قالسىلا نوپۇزلۇق ھەدىس دەپ قارىلىدۇ. ئادەتتە، بۇ مەزھەپ ئىسلامدىكى تۆت چوڭ مەزھەپنىڭ ئەڭ مۇتەئەسسىپى دەپ ھىساپلىنىدۇ. شۇڭا بۇ مەزھەپتىكىلەر «كalam ئەنئەنىسىدە چىڭ تۇرغۇچىلار» دەپ نام ئالغان. ئۇلار قۇرئان بىلەن ھەدىستىن باشقا ئىشەنمەيدۇ. بۇ مەزھەپ دەسلەپ سۈرىيە ۋە ئىراقتا تارقالغان، كېيىنچە سەئۇدى ئەرەبىستانغىمۇ تارقالغان. سەئۇدى ئەرەبىستاندىكى ھازىرقى ۋاھابىلارمۇ مۇشۇ مەزھەپكە ئاساسلىنىپ شەكىللەنگەن.

ئىسلامىيەتتىكى تەسەۋۋۇپچىلىق ئىسلام دىنى مەيدانغا كېلىپ 2 ئەسىردىن كېيىن يەنى 9-ئەسىرلەردە پەيدا بولغان. تەسەۋۋۇپچىلىق ئالىلانىڭ سۈپەتلىرىنى ۋە كائىناتنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنى يەككە مەۋجۇدىيەت چۈشەنچىسى بىلەن بايان قىلىدىغان مۇرەككەپ پەلسەپىۋى ئېقىمدىن ئىبارەت.

تەسەۋۋۇپچىلىق ئېقىمى مەزمۇنى ۋە شەكلى بويىچە ناھايىتى كۆپ تارماقلارغا بۆلۈنىدۇ. ئۇ شۇنچە كەڭ ۋە كۆپ تەرەپلىمە بىر ئېقىمكى، ئۇنىڭغا خالىغان ئۇقۇم ۋە دۇنيا قاراشىنى كىرگۈزۈش مۇمكىن. تەسەۋۋۇپ پارچىلانمايدىغان بىر پۈتۈن تەلىمات ئەمەس، ئۇنىڭدا بىر بىرىگە قارىمۇ-قارشى پىكىر ئېقىملىرى ۋە مەزھەپلەرنىڭ كەسكىن كۆرىنىشىمۇ مەۋجۇت.

تەسەۋۋۇپچىلىق ئېقىمىنى ئىلمىي ساھەدىكىلەر «سوفىزىم» دەپمۇ ئاتايدۇ. «سوفىزىم» سۆزىنىڭ قايسى تىلدىن ئېلىنغانلىقى، مەنىسىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇپ ئالىملىرى ئۆز ئەسەرلىرىدە ھەر خىل ئىزاھلاپ كەلدى. بەزىلىرى بۇ سۆزنى ئەرەبچە «ساق» ياكى «سۇفغە» سۆزىدىن كېلىپ چىققان. «سوفى» سۆزى ئەرەبچە «يۇڭ» دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ، سوفىلار، ئىشانلار كۆپىنچە يۇڭ توقۇلمىدىن مەللە چاپان كىيىشىدۇ، شۇڭا ئۇلارنى «سوفى» ئاتىشىدۇ دەپ چۈشەندۈرسە، بەزىلىرى «سوفى» سۆزى يۇنانچە «سوفىيا» (سوفۇس-ھىكمەت) سۆزىدىن ئېلىنغان، ئۇ پەيلەسۇپدىكى «سوفى» سۆزىنىڭ ئۆزى، چۈنكى پەيلاسۇف-ھىكمەت سۆيگۈچى، «دانىشمەن ھاكىم» دىگەن مەنىلەرگە ئىگە. مەۋجۇدىيەتنىڭ ئاساسى ئاللا، ئەڭ يۈكسەك بىلىم ئاللاغا خاس، ھاكىملىق ئۇنىڭ ئەڭ گۈزەل سۈپەتلىرىدىن بىرى، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

دەسلەپكى چاغلاردا، تەسەۋۋۇپ ئىسلامىيەتتە تەركى دۇنيالىق (زاھىدلىق) ئامىللىرىدىن ئاددىلا تەرەققىياتىدىن ئىبارەت ئىدى.

تەسەۋۋۇپنىڭ ئىسلاھىيەت كۆز قارىشى خۇدا ھەققىدىكى بىر يۈرۈش خۇداگۈيلىق نۇقتىسىنى زەردىن ئىبارەت بولدى. بۇ خىل ئىلاھىيەت كۆز قارىشى بويىچە، دۇنيا خۇدانىڭ بىر خىل ئىپادىلىنىشىدىن ئىبارەت بولىدۇ. تەسەۋۋۇپچىلار، كائىناتتىكى ھەممە نەرسە ئىلاھنىڭ جۇغلانىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس، خۇدا تەبىئەتتىكى ھەممە ھادىسىلەردە ۋە ماددىلاردا مەۋجۇت، دۇنياغا دۇنياۋى رۇھ سۈپىتىدە سىڭگەن خۇدا بىر بولغاندەك، دۇنيامۇ بىردۇر، ئادەمۇ خۇددى بارلىق تەبىئەت ھادىسىلىرىگە ئوخشاش روھنىڭ بىر زەررىچىسى.

دۇر، ئۇ بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى بەربىر شۇ دۇنياۋى روھقا پۈتۈنلەي سىڭىپ كېتىدۇ، ئەنە شۇنداق خۇداغا سىڭىپ كېتىش پەيتى بەخت - سائادەتنىڭ ئەڭ يۇقۇرى پەللىسى ھە - ساپلىنىدۇ؛ ھەر بىر ئادەم، ئەنە شۇنداق سىڭىپ كېتىش ئۈچۈن تىرىشىشى يەنى خۇدا بىلەن بىرلىشىپ كېتىشى لازىم، دەپ قارايدۇ. بۇ ھىندى ۋە يۇنان پەلسەپىسىدىن كىرگەن ۋەھدىتى ۋۇجۇت ئەقىدىسى ئىدى.

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىنكى، تەسەۋۋۇپ ئېقىمى ئەسلى ئىسلام ئەقىدىسىدىكى خۇدا بىز دېگەن چۈشەنچىنى خۇدا تەبىئەتتىكى ھەممە ھادىسىلەردە ۋە ماددىلاردا مەۋجۇت، دەپ كېڭەيتىپ، باشقا دىنلار ۋە باشقا ئەللەر پەلسەپىلىرىنىڭ كېرەكلىك قىسمىنى قوبۇل قىلىپ، دۇنيانى كەڭرەك ۋە ئەمىلىرەك مىقياستتا چۈشەندۈرۈشكە، ئادەمنىڭ شەخسى پائالىيەتچانلىقى - غىنى كەڭرەك ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلىشقا ئۇرۇنغان. بۇ مەنىدە، تەسەۋۋۇپچىلىق ئەسلى ئىسلام ئەقىدىلىرىگە نىسبەتەن ئىسلاھاتچىلىق بولۇپ، ئۆز زامانىسىدا مۇئەييەن ئىلغارلىق ئەھمىيەت يىتىگە ئىگە بولغان ئىدى.

ئەمما، زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، تەسەۋۋۇپچىلىقنىڭ ئۆزىدىكى ھەر خىل مەزھەپلەر شاخ ئايرىلىپ چىقىپ، دۇنيانى ۋە ئىنسان پائالىيەتتىكى چۈشەندۈرۈشنىڭ بارغانسېرى كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ، ئىسلامىيەت دۇنياسىدا، بولۇپمۇ ئوتتۇرا ئاسىيادا بۇ ئېقىمنىڭ چاكانىنا (ۋولگار) شەكلىگە كېلىپ چىقتى. ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە قەشقەرىيىدىكى سۈفى - ئىشانلارنىڭ ھەددىدىن ئاشقان تەلىماتلىرى ۋە چەك - چېگرىسىز پائالىيەتلىرى تەسەۋۋۇپچىلىقنى بارغانسېرى چاكانىلاشتۇرۇپ، ئۇنى ئەسلى ئىسلام ئەقىدىلىرىگە نىسبەتەن چۈشكۈن، قالاق ۋە ئەكسىيەتچى بىر ئېقىمغا ئايلاندۇرۇۋەتتى.

كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە، تەسەۋۋۇپچىلىق تەركى دۇنيالىقنى ۋە ھۈنەر ئەسسىپلىكىنى تەرىغىپ قىلىدىغان بولدى. يۇنان پەلسەپىسى ۋە قەدىمقى دىنلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ئىسلام ئالىملىرى قۇرئاندىكى ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە تەسەۋۋۇپچىلىق يېڭى بىر نۇقتىئىنەزەر بىلەن قاراشقا باشلىدى. شۇنداق قىلىپ، تەسەۋۋۇپچىلىقتا قۇرئان ۋە ھەدىسلەرگە ئاساسلانغانلارنى «زاھىرىلەر»، قۇرئاندىكى ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە يېڭى نۇقتىئىنەزەر بىلەن قارىدى. خۇچىلارنى «باتىنىلەر» دەپ ئايرىيدىغان ئىككى مەزھەپ ئوتتۇرىغا چىقتى. «ھەقىقى تەسەۋۋۇپچىلار» - قۇرئان ئايەتلىرى ۋە ھەدىسلەرگە ئاساسلانغان خۇچىلار؛ «ساختا تەسەۋۋۇپچىلار» - قۇرئان ئايەتلىرى ۋە ھەدىسلەرگە «ساپ» چۈشەنچىلەرنى بەرگۈچىلەر بولۇپ، بۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا كەسكىن كۈرەش داۋام قىلدى. تەسەۋۋۇپچىلىق باتىنىي (ئىچكى، مەخپىي مەنى - سىدە) يولىنى تاللىغان تەسەۋۋۇپچىلار قۇرئانغا كەڭ مەنە بەردى. باتىنىي يولىنى تاللىغان تەسەۋۋۇپچىلارنىڭ ئىلاھىيەت كۆز قارىشى ئىسلامىيەتكە قارىمۇ - قارشى بولغان دىن ۋە دىنىي پەلسەپە ئېقىملىرىنىڭ يەنى بۇددىزىم ۋە يېڭى ئەپلاتونىزىمنىڭ تەسىرى ئاستىدا مەيدانغا كەلگەن ئىدى. ئىسلامىيەتنىڭ نېگىزىگە سىڭىپ كىرگەن يېڭى ئەپلاتونىزىم كۆز قاراشلىرى تەركى دۇنيالىق، زاھىدىلىقنى تەرىغىپ قىلىدىغان ئىلاھىيەتچىلىك نەزىرىيىسىنىڭ شەكىللىنىشىدە ھەل قىلىشۇچ رول ئوينىدى. بۇ خىل تەسەۋۋۇپچىلار نۇرغۇن ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە ئۆزلىرىنىڭ يېڭىچە نۇقتىئىنەزەرلىرىنى سىڭدۈردى.

قۇرئاندىكى ئايەتتە: ئىمان ئېيتقۇچىلارنىڭ ئاللاغا بولغان مۇھەببەتلىرى ئەڭ كۆچلۈك

مۇھەببەتتۇر، دىيىلگەن.

تەسەۋۋۇپچىلار مۇھەببەتنى دىللارنىڭ مايىللىغى ئاللا تەرەپكە، ئاللاغا مەنسۇپ ئىشلار تەرەپكە تەكەللۇپسىز مايىل بولۇش، ئاللاغا بويسۇنۇش، يەنى بۇيرۇققا بويسۇنۇش تەقدىر ئۆلچەملىرىگە رازى بولۇش، سۆيگىنىنى (ئالانى دىمەكچى) ئىزلەش، مۇھەببەتنى قوزغايدىغان ئامىللاردىن قەلبىنى خالى قىلىش، تۈرلۈك ھەۋەسلەرگە ئورۇن بەرمەسلىك، شەخسى مەنپەئەتنى ئويلىماسلىق، شەخسى غەرەزدە بولماسلىق، دەپ ئىزاھلايدۇ.

تەسەۋۋۇپتا، خۇداغا ئەقىل - ئىدرەك بىلەن ئېتىقات قىلىش كۆڭلۈدە ئېتىقات قىلىشقا ئالماشتۇرۇلدى. سوفىلار بىر مۇسۇلمان ئۆزىنىڭ مۇھىم مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئورۇنلىشى زۆرۈر بولغان بارلىق ئىبادەت رەسمىيەتلىرىنى ئىنكار قىلىشى كېرەك، يەنى خۇدا بىلەن بىر بولۇپ كېتىش ئۈچۈن تىرىشىدىغان سوفىلار ئۈچۈن بارلىق دىنىي پەرزەتلەر ۋە مەسچىتلەرنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق، دەپ ھىساپلىدى.

ئىسلام دىنىدىكى تەسەۋۋۇپ سېستىمىسىدا تۈرلۈك مەزھەپ ۋە كۆز قاراشلار مەۋجۇت بولسىمۇ، ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، بۇ ئېتىقات، ئاساسەن، تۆۋەندىكى بەش خىل نەزىرىيىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ (تەسەۋۋۇپنىڭ تۈپ ئاساسى بولغان بۇ نەزىرىيىلەرنى ئەڭ ئاۋال مۇھىم دەيدىغان ئەربى ئوتتۇرىغا قويغان). بۇلار: يەككەن بارلىق نەزىرىيىسى، مەلۇم بولۇش نەزىرىيىسى، شەيئىلەرنىڭ يارىتىلىشىدىن بۇرۇن ئۇلارنى تەڭرى مۇقىملاشتۇرغان، دىگەن نەزىرىيە، ئىش نەزىرىيىسى، ئىنسان ھەققىدىكى نەزىرىيىدىن ئىبارەت. تەسەۋۋۇپ ئىدىيىلىرى مەزمۇن جەھەتتىن باي. ئۇ ئۇزاق مۇددەتلىك تارىخىي جەرياندىن ئۆتكەنچە، تارىختا ئوينىغان رولى يۇقۇرىدا ئېيتقىنىمىزدەك ئوخشاش بولمىغان.

تەسەۋۋۇپ 9 - ئەسىردە ئىراندا بىر خىل پەلسەپە تەلىماتى سۈپىتىدە زىمىن تاپتى. كېيىن 11 - 12 - ئەسىردە ئىران ئارقىلىق ئوتتۇرا ئاسىياغا ۋە رايونىمىزغا سىڭىپ كىرىپ، بۇ جايلاردا چوڭ تەسىر دائىرىسى پەيدا قىلدى.

تەسەۋۋۇپنىڭ دەسلەپكى ۋەكىلى ئىرانلىق مەشھۇر سوفى ھۈسەيىن ئىبنى مەنسۇر ھەللاج ئىدى. ئۇ مىلادى 922 - يىلى مۇسۇلمانلار سوتى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.

ھەللاجنىڭ ئاساسىي تەلىماتى - «ئىنەلەھق» (مەنىسى «ھەق خۇدا مەندە كۆرۈلدى») دىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ تەلىمات فانتىستىك تەلىماتقا يېقىن. ئومۇمەن، ھەللاج ئوبېكتىپ ئىدىئالىزىم مەيداندا تۇرىدۇ. بىراق ھەللاجنىڭ ئوبېكتىپ ئىدىئالىزىمى ماھىيەتتە ئۆز زامانىدا - سىدىكى فېئوداللىق رىئاللىقنى رەت قىلىش بولۇپ، ئۇ ئىسلام پەلسەپىسىگە قارىمۇ - قارشى ئىدى.

مۇسۇلمانلار سوتى مەنسۇر ھەللاجنى ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈرۈش بىلەن ئۇنىڭ تەسىرىنى يوقىتالمىدى، ئەكسىچە، ئۇنىڭ تەسىرىنىڭ تېخىمۇ كۈچىيىشىگە سەۋەب بولدى. ھەللاج تەلىماتىنىڭ تەسىرى ئىراندىلا ئەمەس، بەلكى مۇسۇلمانلار شەرقىدە، جۈملىدىن ماۋرائۇننەھرىدە تېخىمۇ كەڭ يېپىلىدى، كېيىنچە شىنجاڭنىڭ جەنۇبىي تەرەپلىرىگەمۇ كېڭەيدى. بۇ جايلاردا مەنسۇر ھەللاجنىڭ نامى جەبىر - زۇلۇمغا قارشى نارازىلىق بىلدۈرۈش ۋە غەزەپلەشنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالدى.

ۋ. بارتولد ئۆزىنىڭ «تۈركىستاندىكى مەدىنىي ھايات تارىخى» دىگەن ئەسىرىدە، تەسەۋۋۇپ

ۋۇپىنىڭ ماۋرا ئۇنۋەن ھەرىدگە تارقىلىشى 12 - ئەسىر ەۋتەپە ككۇرى يۈسۈپ ھەمەدانى مەكتۇدىدىن باشلانغانلىغىنى ئېيتىدۇ. ئۇ: يۈسۈپ ھەمەدانى موزدۇز ئىدى. ئۇ ئۆز دەۋرىدە بۇخارانى، كېيىنچە سەمەرقەنتنى قاراخانىلار ھۇجۇمىدىن قوغداشقا بىۋاسىتە قاتناشقان ئادەم، ئۇ ئۆز شاگىرتلىرىنى ئەمگەك قىلىشقا، ھۈنەر ئۈگىنىشىگە، ھەربى ئىشلارنى ئۈگىنىشىگە چاقىرغان، دەپ يازىدۇ. يۈسۈپ ھەمەدانىنىڭ تەلىماتى ئۆز دەۋرىدىكى ئىجتىمائى تەپەككۇرنىڭ راۋاجلىنىشىدا ئىلغار رول ئوينىغان. بۇ تەلىمات يۈسۈپ ھەمەدانىنىڭ شاگىرتى خوجا ئابدۇخالىق غىزىدۇ-ۋانىنىڭ نامى بىلەنمۇ باغلىنىدۇ.

بۇ ئېقىمنىڭ يەنە بىر مەكتىۋى يۈسۈپ ھەمەدانىنىڭ مۇردى خوجا ئەخمەت يەسەۋى ۋە ئۇنىڭ شاگىرتلىرى سۇلايمان باقىرغابىي ھەم سەلىق ئاتالەرنىڭ نامى بىلەن باغ-لانغان.

ئەخمەت يەسەۋى ئوتتۇرا ئاسىيالىق بولۇپ، 1086 - يىلى تۇغۇلۇپ 1166 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ ئىبراھىم دىگەن شەيخنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئارىسلان بەگ ۋە يۈسۈپ ھەمەدا-نى دىگەن چوڭ سوفىلارنىڭ شاگىرتى ئىدى. 12 - ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيادا سوفىزىمنىڭ ئەڭ چوڭ مۇتەپپەككۇرى بولغان يۈسۈپ ھەمەدانى تەلىماتىنىڭ ھاجى ئابدۇخالىق غىزىدۇۋا-نى نامىدىكى بىر ئېقىمدىن (بۇنى كېيىن مۇھەممەت باھائىدىن نەقىشۋەندى داۋاملاشتۇرغان) باشقا يەنە، تۇپ قاراشلىرى ئۇنىڭدىن زور تۈردە پەرقلىنىدىغان ئىككىنچى ئېقىمغا ھاجى ئەخمەت يەسەۋى باشلاپ چىلىق قىلغان. بۇ ئېقىم كېيىنچە «قادىرىيە» دەۋرىدىكى يولغا ئاساس سالغان ئىدى.

ئەخمەت يەسەۋى سوفىلىقنى بۇخارادا ئۈگىنىپ، كېيىن تۈركىستانغا قايتقان. ئۇ ئۆزىنىڭ «دىۋان ھىكمەت» (پەلسەپىۋى شېئىرلار توپلىمى) ئەسىرىدە ئىسلام، كالام، سوپى-لىق، دىخانىلار، چارۋىچىلار، ھۈنەرۋەنلەر، تەرەققىيات، مەرىپەت ۋە ھەقىقەت قاتارلىق 10 مەسىلىنى دىنىي ئىدىئالىستىك ۋە روھىي پىسىمىستىك ئاساستا چۈشەندۈرۈپ، تەركى دۈن-يالىقنى تەرغىپ قىلىدۇ. ئۇ پەقەت كەمبەغەللىك، تەقۋادارلىق ۋە قايغۇ - ئەلەم ئىچىدە ئۆت-كەن سوفىلا ھەقىقىي سوفى بولالايدۇ، دەپ يازىدۇ. ئۇ ئۆز تەلىماتىنى زالىم، پارىخور، ئەمەل تۇتقان سوفىلارغا قارشى تەرغىپ قىلغىنى ئۈچۈن ئۇنىڭ شېئىرىيىتى ئەينى ئەسىر-لەردە دىخانىلار، ھۈنەرۋەنلەر ۋە ئىسيانكار شائىرلار تەرىپىدىن قىزغىن قارشى ئېلىنغان.

ئەخمەت يەسەۋىنىڭ شېئىرىيىتى ئەينى دەۋردىكى فېئودال رىئالىقنى سۆكۈش، پاش قىلىش، ئەيىپلەش يېقىدىن ئىلغار، تەركى دۇنيالىقنى تەرغىپ قىلىش يېقىدىن پاسسىپ، تىل يېقىدىن ئەينى دەۋرلەردىكى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ پۈتۈن بەدىئىي ئۇتۇقلىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملەشتۈرگەن گۈزەل ئۆرنەكتۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ جاھانغا تونۇلغان مەراسى «قۇتادغۇ بىلىگ» قاراخانىلارنىڭ «خاقانىيە تىلى» ئاساسىنى تىكلەگەن بولسا، خوجا ئەخمەت يەسەۋى-نىڭ 1145 - يىلى يېزىلغان ئەسىرى «دىۋان ھىكمەت» ۋە قەشقەرلىق چوڭ مۇدەرىس نەسىرىدىن ئىبنى بۇرھانىدىن رابغۇزىنىڭ 1310 - يىلى يېزىلغان «قىسسە سۇل ئەنبىيىسا» ناھىلىق رومانى چىغاتاي تىلىنىڭ ئاساسىنى تىكلەگەن. بۇ ئىككى ئەسەر زامانىسىدا ئۆيىمۇ - ئۆي ئوقۇلىدىغان، تەسىرى پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىغا كەڭ تارقالغان ئەدەبىي كىتابلاردىن بولغان ئىدى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ تەسىرى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئورنى كۈندىن - كۈنگە

مۇستەھكەملەنگەن. ھەتتا ئۆزبېك خان (1312 — 1340) ۋە تۇغلۇق تۆھۈرخان (1347 — 1363)لار ئۇيغۇر تىلى بىلەن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان ئىدى.

ئەخمەت يەسەۋىنىڭ شېئىرىي تىلى جانلىق خەلق تىلىدۇر. ئەينى دەۋرلەردە كۆپلىگەن ئۇيغۇر ئەدىپلىرى ئۆز ئەسەرلىرىنى ئەرەپ، پارس تىللىرىدا يېزىپ، ئۆز ئانا تىلىنىڭ ئەدىبىي ئەنئەنىلىرىگە مەنسىتەسلىك بىلەن قارىغان، ئۆز ئانا تىلىدا يېزىشقا ئۇرۇنغانلىرىمۇ ئەرەپ، پارس ئەبجىلىرىنى كۆپلەپ قوبۇل قىلىشتىن خالى بولالمىغان، بۇنىڭ بىلەن خەلقنىڭ ئىستىمالدىكى جانلىق تىلدىن زور دەرىجىدە چەتىگەن، چالغۇتلاشقان بىر يازما ئەدىبىيات تىلىنى جارى قىلدۇرغان شارائىتتا، شائىرنىڭ ئۆز ئانا تىلىغا مۇراجەت قىلىشى، ئۆز تىلىنى ئانا تىلىنىڭ كەڭ ئىمكانىيەتلىك ئاساسىغا قۇرۇشى مىسلىسىز دەرىجىدە ئىنقىلاب ۋەلىق ۋە مىالىتپەرۋەرلىك بولغان ئىدى. ئەخمەت يەسەۋىنىڭ شېئىرىي تىل يارىتىشتىكى بۇ خىل پوزىتسىيىسى ۋە پىرىنسىپىنى قەدىرلەشكە ئەرزىدۇ، شائىرنىڭ بۇ خىل پوزىتسىيىسى ۋە پىرىنسىپى بۈگۈنكى كۈندىمۇ چوڭقۇر رىئال ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن شائىرنىڭ ئەسەرلىرىنى بۈگۈنكى ئۇيغۇرلارمۇ لۇغەتسىز ۋە ئىزاھاتسىز ئوقۇپ چۈشەنەلەيدۇ. پىروفېسسور يە. ئە. بىرتىلىس: خوجا ئەخمەت تۈرك تىللىرىدا يازغان ۋە ئىجات قىلغان، چۈنكى ئۇ بۇ ئەسەرلىرى بىلەن ساراي دائىرىلىرىگە ئەمەس، بەلكى خەلققە مۇراجەت قىلغان، دەپ يازغان ئىدى.

ئەخمەت يەسەۋىنىڭ شېئىرلىرى مەزمۇنەن خىلىدۇ - خىل ۋە باي. ئۇ فېئودال رىئاللىقنى ئىنكار قىلىدۇ، زالىم فېئوداللار ۋە مۇتەئەسسپ، چىرىك رومانلاردىن غەزەپلىنىدۇ، مېھنەتكەش، مەزلۇم خەلق كۆپچىلىگە ھىسداشلىق قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئىسلام تارىخىدىكى ئىسيانكار پەيلا - سوپىلارغا ھىسداشلىق قىلىشى ئالاھىدە دىققەتكە سازاۋەردۇر. شائىر 9 - ئەسىردە مۇسۇلا - جانلار سوتى تەرىپىدىن دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەن مەنسۇر ھەللاجنىڭ ئۆلۈمىنىڭ ناھەق بولغانلىغىدىن ھەسرەتلەنگەن:

ئايا دوستلار پاك ئىشقىنى قولغە ئالدىم،
بۇ دۇنيانى دۇشمەن تۇتۇپ يۈردۈم مانا.
ياقام تۇتۇپ ھەزرەتىغە سېغىنىپ كەلدىم،
ئىشقى بابىدا مەنسۇر سۇفەت بولدۇم مانا.

ئىشقى يولىدا ئاشىق بولۇپ مەنسۇر ئۆتتى،
بېلىن باغلاپ ھەق ئىشقىنى مەھكەم ئۆتتى،
مالامەتلەر، ئاھانەتلەر كۆپ ئىشتىتى،
ئەي مۆئمىنلەر مەن ھەم مەنسۇر بولدۇم مانا.

ئاشىق مەنسۇر ئەنەلھەقنى تىلگە ئالدى،
جەبرائىل كېلىپ باشىڭ بەر دەپ يولغە سالدى،

جەبرائىل كېلىپ ئەنەلەھقنى بىرگە ئالدى،
دارگە ئاسلىپ دىدارنى كۆردۈم مانا.

.....
.....
.....
.....

ئەخمەت يەسەۋى مۇھەببەتنىڭ خۇداغا بولۇشىنى قايتا - قايتا تىلغا ئالدى. لېكىن مۇ-
ھەببەتنىڭ ئىنسانلارنىڭ ئارا بولۇشىنى چەتكە قاقمايدۇ:

ئىستەپ چىقىتم شامۇ ئىراقى،
تابمادىم ھەرگىز يارنى سىياقى،
مۈشكۈل ئىكەندۇر ئانى يىراقى،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

بىر كۆرمىدىم مەن ئول پەيۋەستە قاشنى،
كۆرۈك يارانلەر كۆزدە ياشنى،
دايم ئۇرارمەن كۆكسۈمگە تاشنى،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

كۆرسەم بىناگاھ گۈلدەك يۈزىنى،
قەلەم قاشنى، نەرگەس كۆزىنى،
خەتغە ئالۇرمەن ھەر بىر سۆزىنى،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

جانۇ دىلىدىن ئارتۇق ئۇ يارىم،
بىلىمدى ھەرگىز نالەيۇ - زارىم،
كەتتى ئەنانىم ھەم ئىختىيارىم،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

بولسۇن تەسەددۇق جانۇ جاھانىم،
كۆرسەتسە يارنى ماڭا خۇدايىم،
يول ئىمتىزارى يىغلايدۇر دايمىم،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، بۇ يەردە گەپ مەھبۇپ — ئىنسان توغرىسىدا كېتىۋاتىدۇ. مەن بۇ قېتىم «دىۋان ھىكمەت» نى قولۇمدا ساقلىنىۋاتقان ھىجرى 1299 - يىلى (مىلادى 1879 - يىلى) تۈركىيىنىڭ «ئوسمانىيە» مەتبەئىسىدە چاپى قىلىنغان نۇسخىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم.

× ×

ئاي دوستلار قۇلاق سالڭ ئەيدۇغۇمگە،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.
مىراج ئۈزرە ھەق مۇستافا روھۇم كىردى،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

ھەق مۇستافا جەبرائىلدىن قىلدى سوئال،
بۇ نىچۈك رۇھ تەنغە كىرمەي تابتى كامال،
كۆزى ياشلىغ، ھەلقە باشلىغ. قەددى ھىلال،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

جەبرائىل ئەيدى ئۈممەت ئىشى سىزگە بەرھەق،
كۆككە چىقىپ مالائىكىدىن ئالۇر سەبەق،
ئاللىشىگە نالە قىلۇر ھەفتىم تەبەق،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

فەرزەندىم دەپ ھەق مۇستافا قىلدى كالام،
ئاندىن سۇڭرە بار ئەرۋاھ قىلدى سالام،
رەھىمەت دەريا تولۇپ تاش دەپ يەتتى پايام،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

رەھىم ئىچرە پەيدا بولدۇم نىدا كەلدى،
زىكر ئەيت دىدى بەدەنلەردىم جەنبىش قىلدى،
فەرزەندىم دەپ ھەق مۇستافا ئۇلۇش بەردى،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

تۆرت يۈز يىلدىن كېيىن چىقىپ ئۈممەت بولغاي،
نەچە يىللار يۈرۈپ خەلققە يول كۆرگۈزگەي،
ئون تۆرت مىڭ مۇجتەھىدلەر خىزمەت قىلغاي،
ئول سەبەبدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

توققۇز ئايۇ توققۇز كۈندە يەرگە تۇشتۇم،
توققۇز سائەت تۇرالمىدىم كۆككە ئۇچتۇم،
ئەرشۇ كۇرسى پايەسنى بارىپ قۇچتۇم،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

ئەرش ئۈستىدە ناماز ئوقۇپ تىزىم پۈكتۇم،
رازىم ئەيتىپ ھەقە باقىپ ياشىم تۆكتۇم،
يالغان ئاشىق، يالغان سوپى كۆردۈم سۆكتۇم،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

جاندىن كېچەي ھۇ ھۇ دىگەن بارى يالغان،
بۇ قىلتاقدىن سورماڭ سوئال يولدا قالغان،
ھەقنى تابقان ئۆزى پىنھان سۆزى پىنھان،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

بىر ياشىدا ئەرۋاھ ماڭا ئۇلۇش بەردى،
ئىككى ياشدا پەيغەمبەرلەر كېلىپ كۆردى،
ئۈچ ياشىدا چىلتەن كېلىپ ھالىم سوردى،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

تۆرت ياشىدە ھەق مۇستافا بەردى خىرما،
يول كۆرسەتتىم يولغە كىردى نەچە گۇمراھ،
قايدا بارسام خىزىر بابام ماڭا ھەمرا،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

بەش ياشىدە بىلىم باغلاپ تائەت قىلدىم،
كېچە - كۈندۈز روزە تۇتۇپ ئادەت قىلدىم،
كېچە - كۈندۈز زىكرىن ئەيتىپ ئىبادەت قىلدىم،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

ئالتى ياشدا تۇرماي قاچتىم خالايتىدىن،
كۆككە چىقىپ دەرس ئۆرگەندىم مالائىكىدىن،
دامىن كىسىپ ھەممە ئەھل ئەلايتىدىن،
ئۇل سەبەبدىن ئاتمىش ئۇچدە كىردىم يەرگە.

يەتتى ياشدا ئارىسلان بابام ئىزلەپ تابتى،
ھەرسىر كۆرۈپ پەردە بىرلە بۈكۈپ يابتى،

بەھەمدۇللىلا كۆردۈم دىدى ئىزدەم ئۇپتى،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

قابىز كېلىپ ئارىسلان بابام جانىن ئالدى،
ھۆرلەر كېلىپ ھەرىر توندىن كىپەن قىلدى،
يەتمىش مىڭ لەب فەزىشتەلەر يىغىلىپ كەلدى،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

جىنازەسىن ئوقۇپ يەردىن كۆتەردىلەر،
بىر فۇرسەددە ئۇچماغ ئىچىرە يەتكۈردىلەر،
روھىن ئالۇب ئەلەيمىنگە كىرگۈزدىلەر،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

ئائىلا ئاللا يەر ئاستىدا ۋەتەن قىلدى،
مۇنىكىر نەكىرمەن رەببىك دەپ سوروغ سوردى،
ئارىسلان بابام ئىسلامدىن بايان قىلدى،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

ئاقىل ئەرسەك ئىرانلارگە خىزمەت قىلگىل،
ئەمىر مەئەرۇف قىلغانلارنى ئىززەت قىلگىل،
نەھى مۇنىكىر قىلغانلارنى لەئىنەت قىلگىل،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

سەككىزىدە سەككىز ياندىن يول ئاچىلدى،
ھىكمەت ئەيت دەپ باشلارمىغە نۇر ساچىلدى،
بەھەمدۇللىلا پىرى مۇغان مەي ئىچۈردى،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

پىرى مۇغان ھەق مۇستافا بى بىشەك بىلىك،
قايدا بارساڭ ۋەسىفەن ئەيتىپ تەئىزىم قىلىك،
دۇرۇد ئەيتىپ مۇستافاغا ئۈمىدەت بولىك،
ئول سەبەبدىن ئاتىشى ئۈچدە كىردىم يەرگە.

توققۇزۇمدە تولغانمەدىم توغرى يولغە،
تەبەرۈك دەپ ئالىپ يۇردى قولدىن قولىغە،

قۇۋانمادىم بۇ سۆزلەرگە قاچتىم چۆلگە،
ئول سەبەبىدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

ئون ياشىڭدە ئوغلان بولدىڭ قۇل خوجا ئەھمەت،
خوجالىككە بىنا قويۇپ قىلماي تائەت،
خوجامەن دەپ يولدا قالساڭ ۋاي نە ھەسرەت،
ئول سەبەبىدىن ئاتمىش ئۈچدە كىردىم يەرگە.

× ×

ھەر سەجدەم ئىدا كەلدى قۇلاقىمغە،
زىكر ئەيت دىدى زىكرىن ئەيتىپ يۈردۈم مانا.
ئىشقىسىزلارنى كۆردۈم ئەرسە يولدا قالدى،
ئول سەبەبىدىن ئىشقى دۇكانىن قۇردۇم مانا.

ئون بىرىمدە رەھمەت دەريا تولۇپ تاشتى،
ئاللا دىدىم شەيتان مەندىن يىراق قاچتى،
ھاۋايى ھەۋەس مەنمەنلىك تۇرماي كۆچتى،
ئون ئىككىمدە بۇ سىرلارنى كۆردۈم مانا.

ئون ئۈچۈمدە نەفىس ھەۋانى قولغە ئالدىم،
نەفىس باشىغە يۈزىمىڭ بالا قەرماپ سالىدىم،
تەكەببۇرنى ئاياغ ئاستىن باسىپ ئالدىم،
ئون تۆرتۈمدە تۇفراق سۇفەت بولدىم مانا.

ئون بەشىمدە ھۆرۈ غۇلمان قارشۇ كەلدى،
باشىن ئۇرۇپ قول قوشۇرۇپ تەئزىم قىلدى،
فېردەۋسى ئاتلىغ جەننەتتىن مەھزىر كەلدى،
دىدار ئۈچۈن بارچەسىنى قويدۇم مانا.

ئون ئالتىمدە بارچە ئەرۋاھ ئۇلۇش بەردى،
ھەي ھەي سىزگە مۇبارەك دەپ ئادەم كەلدى،
فەرزەندىم دەپ بوينۇم قۇچۇپ كۆڭلۈم ئالدى،
ئون يەتتىمدە تۈركىستاندە تۇردۇم مانا.

ئون سەككىزدە چىلتەن بىلە شاراپ ئىچتىم،
زىكرىن ئەيتىپ ھازىر تۇرۇپ كۆكسۈم تەشتىم،

روزى قىلدى جەننەت كېزىپ ھۆرلار قۇچتۇم،
ھەق مۇستافا جاماللارنى كۆردۈم مانا.

ئون توققۇز دە يەتمىش مەقام زاھىر بولدى،
زىكرىن ئەيتىپ ئىچۇ تاشم ناھىر بولدى،
قايدە بارسام خىزىر بابام ھازىر بولدى،
غەۋسۇ خىياس مەي ئىچۇردى تويدۇم مانا.

ياشم يەتتى يىگىرمىگە ئۆتدۈم مەقام،
بىھەمدۈللا پىر خىزمىتىن قىلدىم تەمام،
دۇنيادەكى قۇرۇت-قۇشلار قىلدى سەلام،
ئول سەبەبدىن ھەققە ياۋۇق بولدۇم مانا.

مۆمىن ئېرمەس ھىكمەت ئىشتىپ يەتتەلا مايدۇر،
ئىرانلارنى ئايتقان سۆزىن تىگىلا مايدۇر،
ئاپەت، ھەدىس گويىا قۇرئان ئاگىلا مايدۇر،
بول رىۋايەن ئەرش ئۈستىدە كۆردۈم مانا.

رىۋايەتنى كۆرۈپ ھەققە سۆزلەشتىم مەن،
يۈزىمىڭ تۈرلۈك مالا ئىككە يۈزلەشتىم مەن،
ئول سەبەبدىن ھەقنى سۆزلەپ ئىزلەشتىم مەن،
جانۇ دىلىم ئاگا فدا قىلدىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەت ياشىڭ يەتتى يىگىرمە بىر،
نە قىلغاي سەن گۇناھلارنىڭ تاغدىن ئاغىر،
قىيامەت كۈن غەزەپ قىلسە رەببىم قادىر،
ئايا دوسلار نىچىۈك جەۋاپ ئەيغۇم مانا.

× ×

خوش غايىبىدىن نىدا كەلدى قۇلاغمە،
ئول سەبەبدىن ھەققە سېغىنىپ كەلدىم مانا.
جۈملە بۇزۇك يىغىلىپ ماڭا ئىنئام بەردى،
ئول سەبەبدىن ھەققە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

مەن يىگىرمە ئىككى ياشدە فەنا بولدۇم،
مەرھەم بولۇپ چىن دەردلىككە دەۋا بولدۇم،

يالغان ئاشىق، چىن ئاشىقتىن گۇۋاھ بولدۇم،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

ئايا دوستلار ياشىم يەتتى يىگىرمە ئۈچ،
يالغان دەئۋا ئائەتلەرىم بارچەسى پۈچ،
قىيامەت كۈن نەقىلغايدىن بەرەھنە ئۈچ،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

مەن يىگىرمە تۆرتتە كىردىم ھەقىدىن يىراق،
ئاخىرەتتە بارۇر بولسام بارمۇ يەراق،
ئۆلگەندە يىغىلىپ ئۈرۈك يۈزەك تەياق،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

جىنازەمنى ئارقاسىدىن تاشلار ئاتىك،
ئاياقىدىن تۇتۇپ سۇدراپ گۆرگە ئىلتىك،
ھەقىقە قۇللۇق قىلمىدىك دەپ يانچىپ تىشك،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

يازۇق بىلەن ياشىم يەتتى يىگىرمە بەش،
سۇبھان ئىگەم زىكىر ئۈرگەتىپ كۆكسۈمنى تەش،
كۆكسۈمدىكى گىرىپلەرىم سەن ئۆزۈك يەش،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

مەن يىگىرمە ئالتى ياشدە سەۋدا قىلدىم،
مەنسۇر سۇفەت دىدار ئۈچۈن غەۋغا قىلدىم،
پىرىسىز يۈرۈپ دەردۇ ھالەت پەيدا قىلدىم،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

مەن يىگىرمە يەتتى ياشدە بىرنى تاپتىم،
ھەرىس كۆردۈم بەردە بىرلە بۈكۈپ يافتىم،
ئاستا نەسىن ئىستانىبان ئىزىن ئۇپتۇم،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

مەن يىگىرمە سەككىز ياشدە ئاشىق بولدۇم،
جاندىن كېچىپ مەنەت تارتىپ سادىق بولدۇم،
ئاندىن سۇگرە دەرگاھىگە لايىق بولدۇم،
ئول سەبەبىدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

بىركەم ئوتتۇز ياشقە كىردىم ھالىم خاراب،
ئىشقى يولىدە بولالمەدىم مىسال تاراب،
ھالىم خاراب، باغرىم كەباب، كۆزۈم پۇرئاب،
ئول سەبەدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

ئوتتۇز ياشدە ئوتۇن قىلىپ كۆيدۈردىلەر،
جۈملە بۇزۇك يىغىلىپ ھەقىقىي سودۇردىلەر،
ئۇرۇپ سۆكۈپ دىنى ئەقىبن قويدۇردىلەر،
ئول سەبەدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەد دۇنيا قويساڭ ئىشىڭ بىتەر،
كۆكسۈڭداكى چىققان ئاھىڭ ئەرشىغە يىتەر،
جان بېرەردە ھەق مۇستافا قولۇڭ تۇتار،
ئول سەبەدىن ھەقىقە سېغىنىپ كەلدىم مانا.

× ×

يا ئىلاھىم ھەمدىڭ بىرلە ھىكمەت ئەيتىپ،
زاتى ئۇلۇغ خوجەم سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.
تۆبە قىلىپ گۇناھىمدىن قورقۇپ ياتىپ،
زاتى ئۇلۇغ خوجەم سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق بىرىدە ئەخلاس قىلدىم يول تاپاي دەپ،
ئىرانلاردىن ھەرىسەر كۆرسەم مەن ياپاي دەپ،
بىرى مۇغان ئىزىن ئالىپ مەن ئۇپاي دەپ،
زاتى ئۇلۇغ خوجەم سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق ئىككىدە تالىپ بولۇپ يولتە كىردىم،
ئەخلاس بىرلە يالغۇز ھەقىقە كۆڭۈل بەردىم،
ئەرشۇ كۇرسى لوھدىن ئۆتۈپ قولۇم كەزدىم،
زاتى ئۇلۇغ خوجەم سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق ئۈچۈمدە ھەقىقىي ئىزلەپ نالە قىلدىم،
كۆز ياشىدىنى ئاقۇزۇبان ژالە قىلدىم،
بايابلار كېزىپ ئۆزۈم ۋالە قىلدىم،
زاتى ئۇلۇغ خوجەم سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق تۆرتىدە مۇھەببەتنى بازارىندە،
ياقام تۇتۇپ يىغلاپ يۇردۇم گۈلزارىندە،
مەنسۇر سۈفەت باشم يېرىپ ئىشق دارىندە،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق بەشىدە سەندىن ھاجەت تىلەپ كەلدىم،
تۆبە قىلدىم ھەر ئىش قىلدىم خاتا قىلدىم،
رەھمان ئىگەم رەھىمىتىڭنى ئۇلۇغ بىلدىم،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق ئالتىدە زەۋقى شەۋقىم تولۇپ تاشتى،
رەھىمەتتىن قەترە تامدى شەيتان قاچتى،
ھەقدىن ئىلھام رەفىق بولۇپ بابىن ئاچتى،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق يەتتىدە يەتتى ياقىدىن ئىلھام يەتتى،
ساقى بولۇپ جامى شەراپ خوجەم تۇتتى،
شەيتان بىلە نەفس ھەۋا ئۆزى كەتتى،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق سەككىزدە ئەزىز جاندىن بىزار بولدۇم،
گۇناھ دەردى كىسەل قىلدى بىمار بولدۇم،
ئول سەبەبىدىن ھەقدىن قورقۇپ پىدا بولدۇم،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قىرىق توققۇزدە ئىشقىڭ تۇشتى كۆيۈپ ياندىم،
مەجنۇن سۈفەت خەيىل خۇيىدىن قاچىپ تاندىم،
تۈرلۈك - تۈرلۈك بالا كەلدى بويۇن سۇندۇم،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

ئەللىكىدە ئەرمەن دىدىم فەئىلىم زەئىقى،
قان تۆكۈمدەم كۆزلەردىن باغرىم ئېرىپ،
نەفسىم ئۇچۇن يۈرەر ئېردىم ئىتدەك كېزىپ،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

قۇل خوجا ئەھمەد ئەر بولساڭ ئۆلگەن ياخشى،
قىزىل يۈزۈڭ قارا يەردە سۇلغان ياخشى،

تۇفراق سۈفەت يەر ئاستىدا بولغان ياخشى،
زاتى ئۇلۇغ خوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا.

× ×

سۈبھى سادىق دۈشەنبە كۈن يەرگە كىردى،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.
ئاتمىش ئۈچدە سۈننەت دىدى ئىشىتىپ بىلىدىم،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

يەر ئۈستىدە يارانلارم ماتەم تۇتتى،
ئالەم ھەممە سۇلتانم دەپ نەئىرە تارتتى،
ھەقىنى تاپقان چىن سوفىلار قانلار يۇتتى،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ئەلۋىدا دەپ يەر ئاستىغە قەدەم قويدۇم،
يارۇق دۇنيا ھارام قىلىپ ھەقىنى سۆيىدۇم،
زىكرىن ئەيتىپ يالغۇز ئۆلۈپ، يالغۇز كۆيىدۇم،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

تەھى ئوقۇپ تۈن كېچەلەر قايمىم بولىدۇم،
كېچە ناماز، كۈندۈزلەر سايىم بولىدۇم،
بۇ ھال بىرلە يەر ئاستىدە دايمىم بولىدۇم،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ئاتمىش كېچە ئاتمىش كۈندۈز بىر يول تەئام،
تاڭ ئاتقۇنچە ناماز ئوقۇپ بىر يول سەلام،
ئاتمىش ئۈچدە بولدى ئۆمرۈم ئاخىر تەمام،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ھەق مۇستافا روھى كېلىپ بولدى ئىمام،
چۈملە مۈلىك يەر ئاستىدە بولدى غۇلام،
كۆپ يىغلادىم ھەق مۇستافا بەردى ئىنئام،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

مىسراج تۈنى نۇر دىدىم فەرزەند دىدى،
قولۇم تۇتۇپ ئۈمىدەتم سەن ئۈمىدەت دىدى،

سۈننەتتىكى مەھكەم تۇتقىل دىلەند دىدى،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

قىيامەتدە يول ئاداشساڭ يولغە سالاي،
مۇھەممەد دەپ تەشەنە بولساڭ قولۇڭ ئالاي،
فەرزەندىم دەپ ئىلكىڭ تۇتۇپ جەننەت كىرەي،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ئەي يارانلار سۆز ئىشىتىپ شەۋقىم ئارتدى،
ئۆمىمەت دىدى ئىچى - تاشم نۇرگە پاتدى،
پەرتەۋ سالپ دىدارىنى ھەق كۆرسەتدى،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

دىدار كۆرۈپ روھۇم ئۈچۈن ئەرشىغە قوندى،
موسا سۇفەت ۋۇجۇدلارم كۆيۈپ ياندى،
مەجنۇن سۇفەت خەيلى خۇيىشىدىن قاچىپ تاندى،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

يەر ئاستىدە خورلىغ تارتتىم كۆپ مۇشەققەت،
تۆشەك ياستۇق تاشدىن قىلىپ چېكىپ ھەسرەت،
ئەي يارانلار بۇ دۇنيادا يوق فاراغەت،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

تا مۇشەققەت تارتىمگۈنچە ۋەسلى قايدا،
خىزمەت قىلماي دەردى ھالەت بولماس پەيدا،
جان ۋە دىلىنى تا قىلمەسەڭ ھەقىقە شەيدا،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

يەر ئاستىغە كىردىم ئەرسە بەخۇد بولدۇم،
كۆزۈم ئاچىپ مۇستافانى ھازىر كۆردۈم،
ئاسى جافى ئۆمىمەتلەرنى ھالىن سوردۇم،
مۇستافاغا ماتەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ئايا فەرزەند مەندىن سورساڭ قېنى ئۆمىمەت،
ئۆمىمەت دىدى كۆكسۈم تۈلە داغى ھەسرەت،

ئۈمىت ئۈچۈن كۆپ تارتىمەن ھەقدىن كۈلغەت،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ئۈمىت تارىم يازۇقلارم ھەر جۈمئە كەچ،
ئالىپ كەلگەي يا مۇھەممەد سەن مۇنى جەج،
تاكى يىغلاپ سەجدە ئەيلەي تەڭرىغە كەچ،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

ھەر جۈمئە كەچ ئۈمىت تارىم گۇناھنى،
ئالىپ كەلگەي يا مۇھەممەد كۆرگىل (ئانى)،
ئۈمىت تارىم نىلەر قىلۇر ئەھمەد سېنى،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

مەن مۈلكىدىن شەرم ئالۇرمەن ئەي ئۈمىت،
يەراتقاندىن قوقماسمۇ سەن پەست ھىمىت،
كېچە ياتماي تائەت قىلساڭ خوش دۆلىتىم،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

يەر ئاستىغە كىردىم دوستلار بى ئىختىيار،
ئامىن دەڭلار ئال ئەسھاب ھەم چاھار يار،
ئۈمىت تارىم جەرمىك كەچكىل پەرۋەردىگار،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەد مەن دەفتىرى سانى ئايتتىم،
ئىككى ئالەم ئىشرەتلەرنى مەيگە ساتتىم،
ئۆلمەس بۇرۇن جان ئاچچىغىن زەھرىن تارتتىم،
مۇستافاغا مائەم تۇتۇپ كىردىم مانا.

× ×

ئول قادىرىم قۇدرەت بىرلەن نەزىر قىلدى،
خۇررەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.
غېرىب بەندەڭ بۇ دۇنيادىن سەفەر قىلدى،
مەھرەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

زاكىر بولۇپ شاكىر بولۇپ ھەقىنى تاپتىم،
دۇنيا ئىقبى ھارام قىلىپ يەنجىپ تەفتىم،

شەيدا بولۇپ رەسۋا بولۇپ جاندان ئۆتتۈم،
بىغەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

شۇملۇغۇمدىن تاغى تاشلار سۆكتى مېنى،
قەسە تىلدە سۆكۈپ ئەيدى تەھفەڭ قانى،
ئاشىق بولساڭ ئەۋەل بارىپ ھەقنى تانى،
مەرھەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

سىرنى بىزنى ھەق ياراتتى نائەت ئۈچۈن،
ئەي بۇ ئەنئەنەت ئىچمەك - يىمەك راھەت ئۈچۈن،
قالۇۋا بەلا دىدى روھۇم مېنەت ئۈچۈن،
ئەدھەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

نەفسىم مەنى كۆپ يۈگۈرتتى ھەققە باقماي،
كېچە - كۈندۈز بىغەم يۈردۈم ياشىم ئاقماي،
ھەۋاي ھەۋەس مەنەننى ئوتتە ياقماي،
پۇرغەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

قۇلى كۆرسەم قۇلى بولۇپ خىزمەت قىلسام،
تۇفراق سۇفەت يول ئۈستىدە يولى بولسام،
ئاشىقلارنى كۆيۈپ ئوچكەن كۈلى بولسام،
ھەمدەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

جاندان كەچىپ مېنەت تارتتىم بەندەم دىدى،
قانلار يۇتۇپ ئاللاھ دىدىم رەھىم ئەيلەدى،
دەۋزەخ ئىچرە قالمىسۇن دەپ غېمىم يىدى،
خۇررەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

ياشىم يەتتى يەتمىش ئۈچكە بىر كۈنچە يوق،
ۋادەرىخا ھەقنى تاپماي كۆڭلۈم سۇنۇق،
يەر ئۈستىدە سۇلتان مەن دەپ بولدۇم ئۇلۇق،
شاكر بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

شەيخ مەن دىيان دەئۋا قىلىپ چۆلدە قالدىم،
فىش دەستار پۇچەك پۇلغە ساتىپ ئالدىم،

نەقسىم مەنى ھەۋا قىلدى يولدا قالدىم،
بىدەم بولۇپ يەر ئاستىغا كىردىم مانا.

باشىم تۇفراق ئۆزۈم تۇفراق جىسمىم تۇفراق،
ھەق ۋەسلىگە يىتەرمەن دەپ روھۇم مۇشتاق،
كۆيدۈم ياندىم بولالىدىم ھەرگىز ئاپاق،
شەبنەم بولۇپ يەر ئاستىغا كىردىم مانا.

پىرى مۇغان نەزەر قىلدى شەراپ ئىچتىم،
شەبلى يەڭلىغ سەماد ئولۇپ جاندىن كەچتىم،
سەرمەست بولۇپ ئەل خەلقىدىن تانىپ قاچتىم،
زەمزمە بولۇپ يەر ئاستىغا كىردىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەد ناسە بولسەڭ ئۆزۈڭگە بول،
ئاشىق بولسەڭ جاندىن كېچىپ بىر يولى ئول،
نادانلارگە ئىسىز سۆزۈڭ قىلماس قوبۇل،
مەھكۇم بولۇپ يەر ئاستىغا كىردىم مانا.

× ×

ئايا دوستلار نادان بىرلەن ئۇنقەت بولۇپ،
باغرىم كۆيۈپ، جاندىن تويۇپ ئۆلدۈم مانا.
توغرى ئەيتسام ئېڭىرى يولغە بوينىن تولغار،
قانلار يۇتۇپ غەم زەھرىغە تويىدۇم مانا.

نادان بىرلە ئۆتكەن ئۆمىڭ نارى سەقەر،
نادان بارسە دەۋزەخ ئاندىن قىلغاي ھەزەر،
نادان بىرلە دەۋزەخ سارى قىلماڭ سەفەر،
نادان ئىچرە خاران يەڭلىغ سۇلدۇم مانا.

دۇئا قىلىڭ نادانلارنى يۈزىن كۆرمەي،
ھەقتەئالا رەفئى بولسە بىردەم تۇرماي،
بىمارى بولسە نادانلارنى ھالىن سورماي،
نادانلاردىن يۈزىڭ جافا كۆردۈم مانا.

يەر ئاستىغا قاچىپ كىردىم نادانلاردىن،
ئىلكىم ئاچىپ دۇئا تىلەپ مەردانلاردىن،

غېرىب جانىم يۈز تەسەددۇق دانالاردىن،
دانا تاپماي يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

نادانلارنى مەندىن سورىمە كۆكسۈم جەغە،
ھەقدىن قورقۇپ ماتەم قۇرسام كۈلەر قەھقە،
ئاغزى ئاچۇق نەفسى ئۇلۇق مىسال لەقە،
نادانلاردىن قورقۇپ ساڭا كەلدىم مانا.

تەمەدۇ قىلمە نادانلاردىن قەدرىڭ بىلمەس،
زۈلمەت ئىچىرە يول ئاداشساڭ يولغە سالماس،
بوينۇڭ قىسىپ زارى قىلساڭ قولۇڭ ئالماس،
نادانلارنى شەكۋە ئەيلەپ كەلدىم مانا.

ئەۋەل ئاخىر خويلار كەتتى قالدىم يالغۇز،
نادانلاردىن ئىشتىمادىم بىر ياخشى سۆز،
دانا كەتتى، نادان قالدى يىدىم ئەفسۇس،
يولنى تاپماي ھەيران بولۇپ قالدىم مانا.

داغى ھىجران ئەزدى باغرىم قانى دەردمەندە،
دانا تۇفراق نادانلارنى كۆكسى بەلەندە،
ئايەت، ھەدىس بايان قىلسام قىلماس پىسەندە،
كۆكسۈم تېشىڭ دەردى غەمگە تولدۇم مانا.

دەرد ھالەت تۇغىيان قىلدى بارمۇ تەبىب،
ئەرزى ھالىم ساڭا ئەيتاي يالغۇز ھەبىب،
بارچە تالىپ ئۇلۇش ئالدى مەن بى نەسىب،
ئۇلۇش ئىستەب دۇئا بولۇپ كەلدىم مانا.

خانۇمانىڭ تەرك ئەيلىبان ئۇلۇش ئالغىل،
ئەي بىخەبەر دۇنيا ئىشىم ئارقە سالغىل،
ئاللا سەخى لۇتقىن كۆرۈپ ھەيران قالغىل،
كۆرەرمەن دەپ فەنا بولۇپ كەلدىم مانا.

مەن دەفتىرى سانى ئەيدىم سىزگە يادگار،
ئەرۋاھىمدىن مەدەد تىلەپ ئوقۇڭ زىنھار،

دۇئا قىلاي ۋاسل قىلسۇن پەرۋەردىگار،
راھمان ئىگەم ئەرز ئېتىكالى كەلدىم مانا.

ھىكمەتتىن بەھرە ئالغان كۆزگە سۇرسۇن،
ئىخلاىس بىرلەن كۆزگە سۇرتۇپ دىدار كۆرسۇن،
شەرتى ئۆلدۇر رىيازەتكە بويۇن سۇنسۇن،
جانلار چىكىپ جانانەنى كۆردۇم مانا.

دىدار ئۈچۈن گەدا بولدۇم ئامىن دەڭلار،
ئەي تالىبلار ھالىم كۆرۈپ غېمىم يەڭلار،
يولدا قالغان قۇل ئەھمەدگە يول بېرىڭلار،
يولنى ئىزلەپ گەدا بولۇپ كەلدىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەد گەدا بولساڭ ھەقىقە بولغىل،
باشىڭ بىرلە يارانلارگە خىزمەت قىلغىل،
نەزىر تاپساڭ ھەلىقە قۇرۇپ سۆھبەت قىلغىل،
ھەلىقە ئىچرە ئاگاھ بولۇپ تۇردۇم مانا.

× ×

ئايا دوستلار پاك ئىشقىنى قولغە ئالدىم،
بۇ دۇنيانى دۇشەن تۇتۇپ يۈردۇم مانا.
يەقام تۇتۇپ ھەزرەتتە سېغىنىپ كەلدىم،
ئىشقى بابىدە مەنسۇر سۇفەت بولدۇم مانا.

ئىشقى يولدا ئاشىق بولۇپ مەنسۇر ئۆتتى،
بىلىن باغلاپ ھەقىقىتىنى مەھكەم تۇتتى،
مالامەتلەر ئاھانەتلەر كۆپ ئىشتىتى،
ئەي مۆمىنلەر مەن ھەم مەنسۇر بولدۇم مانا.

ئاشىق مەنسۇر ئەنەلھەقنى تىلگە ئالدى،
جىبرىئىل كېلىپ باشىڭ بەر دەپ يولغە سالدى،
جىبرىئىل كېلىپ ئەنەلھەقنى بىرگە ئالدى،
دارگە ئاسىلىپ دىدارنى كۆردۇم مانا.

مەنسۇر كىلگەچ دارا ئىگىلىپ ئۆزى ئالدى،
باتىن كۆزى ئاچۇقلارى ھەيران قالدى،

پەرتەۋ سالپ ئاللا ئۆزى نەزەر قىلدى،
ۋاشەۋقا دەپ دىدارىنى كۆردۈم مانا.

نىدا كەلدى ئوشۇل دارغە كۆپ بوغماغىل،
مەھكەم تۇرغىل ھەريان باقىپ سەن ئاغماغىل،
تاشقا ئەيدى ئەمرىم تۇتۇپ سەن تەگمەگىل،
لوۋھىلەھفۇز تەھتەسىدە كۆردۈم مانا.

ئۈچ يۈز موللا يىغىلىپ پۈتتى كۆپ رىۋايەت،
شەرىئەتدۇر مەن ھەم بىتايى بىر رىۋايەت،
تەرىقەتدە ھەقىقەتدە ھەق ھىمايەت،
باشىم بېرىپ ھەق سىرىنى بىلدىم مانا.

ئەنەلھەقنىڭ مەئنىسىنى بىلمەس نادان،
دانا كېرەك بۇ يوللاردە پاك مەردان،
ئاقىل قۇللار ھەق يادىنى ئەيدى جانان،
جاندىن كېچىپ جانانەنى سۆيىدۈم مانا.

ئېما قىلدىم دانا بولسە مەئنى ئالسۇن،
قال ئىلمىدىن بىتەپ ئەيدىم نىشان قالسۇن،
دۇررى گەۋھەر سۆزلەرمىنى ئىچىگە سالسۇن،
ھالدىن ئەيتىپ ئاشىقەلەرغە بەردىم مانا.

ئىسىز مەنسۇر خارلىق بىرلە بولدى ئادا،
بىر سۆز بىرلە يارانلەردىن بولدى جۇدا،
ھال دىلىن ھىچكىم بىلمەس تەڭرىم گۇۋاھ،
قانلار يۇتۇپ مەن ھەم گۇۋاھ بولدۇم مانا.

شاھ مەنسۇرنى ئەنەلھەق بىجا ئېمەس،
يولنى تاپقان بىزگە ئوخشاش گۇمراھ ئېمەس،
ھەر نا جىنسىلەر بۇ سۆزلەردىن ئاگاھ ئېمەس،
ئاگاھ بولۇپ بوي خۇدا ئالدىم مانا.

بىر تۇن سەھەر غەرىب مەنسۇر كۆپ يىغلادى،
پەرتەۋ سالپ ئاللا ئۆزى رەھىم ئەيلەدى،
ئاندىن سۇڭرە چىلتەن باقىپ شاراپ بەردى،
دانالارغە بۇ سۆزلەرنى ئەيدىم مانا.

نادانلارگە ئىسىز سۆزۈم ھەيىق ھىكىمەت،
ئادەم مەي بىلىن باغلار قانى ھىسەت،
دۇنيا ئۈچۈن بىر-بىرىغە قىلىياس شەققەت،
زالملەرگە ئەسىر بولۇپ ئۆلدۈم مانا.

زالملەردە ھەدەنە بولغاي بىزدە گۇناھ،
دەرۋىشلەرنى ھەلقى مەردار ئۆتەس دۇئا،
ئول سەبەبىدىن پادىشا قىلۇر بىزگە جەفا،
ئايەت، ھەدىس مەئىنىسىدىن ئەيدىم مانا.

زالم ئەگەر جەفا قىلسە ئاللا دىگىل،
ئىلىكك ئاچىپ دۇئا ئەيلەپ بويۇن سۇنىگىل،
ھەق دادىگىگە يەتمەس بولسە گىلە قىلىگىل،
ھەقدىن ئىشىتىپ بۇ سۆزلەرنى ئەيدىم مانا.

زالم ئەگەر زۇلۇم ئەيلەسە ماڭا يىغلا،
ياشلىك ساچىپ ماڭا سېغىنىپ بېلىك باغلا،
ھارام شۇبھە تەرك ئەيتىبان يۈرەك داغلا،
زالملەرگە يۈزىمىڭ بالا بەردىم مانا.

زالملەرنى قۇربى نىدۇر مەن ياراتقان،
ياراتقانى مەئزۇر قىلماي سەن ئۇنۇتقان،
مەندىن كېچىپ زالملەرنى ئىلىكىن تۇتقان،
زالملەرگە ئۆزۈم راۋاج ئەردىم مانا.

ساڭا جازا ياراتقانغە يالبارمىدىك،
ئاللا دىبان تۈنلەر تۇرۇپ ئىكرانىمىدىك،
ھەققەتدىن سۆزلەر ئەيتتىم ئىشىتىدىك،
زالملەرنى ئىلىكىن ئۇزۇن قىلىدىم مانا.

ئەي بىخەبەر ھەققە كۆڭۈل بۈكۈتمىدىك،
دۇنيا ھارام ئاندىن كۆڭۈل ساۋۇتمىدىك،
نەقسىمىدىن كېچىپ ئاللا سىرى تولغانمىدىك،
بۇ نەفس ئۈچۈن زارى ھەيران بولدىم مانا.

زالملەرنى شەكۈھ قىلىمە زالم ئۆزۈك،
خۇيۇك رىيا تەئسىر قىلماس خەلققە سۆزۈك،

دۇنيا مالىن تولا بەردىم تويماس كۆزۈڭ،
ھەرسىلەرنى سۆھبىن ئىچرە سالدىم مانا.

لەئلى لەبى جەنبىش قىلىپ ئەيدى سېنى،
جانى دىلىم ئۈمىمەتلەردىم كۆز روشنى،
ھەقتە قۇللۇق ماڭا ئۈمىمەت بولغان قېنى،
چىن ئۈمىمەتنى سىنەسىمغە قويدۇم مانا.

قۇل خوجا ئەمەد ھەق سۆزىنى سۆزلەپ ئۆتتى،
ئەينەلىيەقىن تەرىقەتدە بوزلاپ ئۆتتى،
ئىلىيەلىيەقىن شەرىئەتنى سۆزلەپ ئۆتتى،
ھەققۇلىيەقىن ھەققەتدىن ئەيدىم مانا.

× ×

تەئاللىلا ئاشىقلەرگە بەردى ئىشقىن،
شاكىر بولۇپ ئۆرتاپ يانىپ كۆيدۈم مانا.
ئىككى ئالەم كۆزلەردىمغە خەشخاش دانە،
كۆرۈنمەدى يالغۇز ھەقنى سۆيدۈم مانا.

جاندىن كەچىپ يالغۇز ھەقنى جانغە قوشتۇم،
ئاندىن سۈڭرە دەريا بولۇپ تولۇپ تاشتىم،
لاماكاننى سىر ئەيتىپان مەقام ئاشتىم،
دۇنيا ئەقىبىن يۈز مىڭ تەلاق قويدۇم مانا.

ھەق ئالدىدا ئەقىل كامىل دەم ئۇرالماس،
ئىشقى شىددەتى تۇغىيان قىلسە بىر دەم تۇرماس،
پەرۋانەدەك ئاخىر بولۇر ئۆزىدىن بىلمەس،
بۇ سىرلارنى جانانەدىن توپدۇم مانا.

تەرىقەتنى يوللارنى ئىقبەسى كۆپ،
پاك ئىشقىنى قولغە ئالماي بولماس يۈرۈپ،
دىدارنى كۆرسە بولماس تۈن - كۈن ئويۇپ،
ھىچ ئۇخلاماي دىدارنى كۆردۈم مانا.

تەرىقەتنى يولى قاتىغ تەرفە شاشتىم،
باشىم قاتتى پىر مۇغان سىرى قاچتىم،
پىر ئېتەكىن تۇتۇپ باتىن كۆزىن ئاچتىم،
رەسۋا بولۇپ يوللار كىزىپ يۈردۈم مانا.

تەرىقەتنى يوللار سىدۇر قاتىغ ئەزاپ،
بۇ يوللار دە نەچچە ئاشىق بولدى تەراپ،
ئىشقى يولغە ھەر كىم كىرسە ھالى خەراپ،
ئىرانلاردىن يوانى سوراپ يۈردۈم مانا.

تەرىقەتنى يوللار سىدۇر تەرفە ئۇلۇغ،
روزی قىلغان بەندەسىغە بولغاي ياۋۇغ،
ئۇچقۇنىغە تاقەت قىلماس يەتتى تۇمۇغ،
ئەي يارانلار ئەزىز جاندىن توپىدۇم مانا.

ھەقىقەتنى مەئىنىسىگە يەتكەن كىشى،
بىخود بولۇپ كۆيۈپ يانار ئىچى ناشى،
قانلار ئاقار كۆزلەردىن ئاقتان ياشى،
كۆز ياشىمنى توھفە قىلىپ باردىم مانا.

شەرىئەتدۇر ئاشىقلارنى ئەفسانەسى،
ئارىق ئاشىق تەرىقەتنى دۇردانەسى،
قايدە بارسە جانانەسى، ھەمخانەسى،
بۇ سىرلارنى ئەرش ئۈستىدە كۆردۈم مانا.

مۇھەببەتنى باغىن كەزمەي ئاشىق بولماس،
خارلىق زارلىق تارتماغۇنچە نەفسىك ئۆلىمەس،
بىر قەترەغە قانىئە بولماي ئول دەر بولماس،
قانىئە بولۇپ خاس گەۋھەرىن ئالدىم مانا.

ئىشقى ئوتىغە كۆيگەن ئاشىق رەڭگى ئۆچەر،
ئىقىبى سىرى جىدەل قىلىپ مۇندىن كۆچەر،
مۇندە بولغان گىرىبھلارنى ئاندە ئاچار،
رەسۇل دۇنيا جەفە دىدى قويدۇم مانا.

ھەقىقەتلىك ئاشىقلارنى رەڭگى سۇنۇق،
ئايىنىغە نەزەر قىلسە ئاندىن تونۇق،

ئۆزى ھەيران، كۆڭلى ۋەيران كۆزى ياشلۇق،
قۇدرەتتە ھەيران بولۇپ قالدىم مانا.

ئاللا ئەيدى كۆپ يىغلاساڭ كۆرگۈڭ مېنى،
زارى قىلساڭ بەندەم دىيان ئەيغۇم سېنى،
جاندىن كەچىپ مېنى ئىستەر ئاشق قېنى،
ئىلھام كەلدى چىن قۇلاقتە ئالدىم مانا.

چىن كۆڭلىدە كۆيگەنلەرگە دىدار ئەتا،
يالغان ئاشق يولغە كىرسە ھەممە خەتا،
چىن ئاشقنىڭ كۆزى ياشلىغ قەددى دۇئا،
دۇئا بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

ھەقىقەتلىغ چىن ئاشقغە توھفە بەرگۈم،
روز مەھشەر نىچۈك سەن دەپ ھالىن سورغۇم،
شەفۇ بولۇپ شەفائەتنى ئۆزۈم قىلغۇم،
رەھمەتتىڭدىن ئۈمىد تۇتۇپ كەلدىم مانا.

قۇل خوجا ئەھمەد ھەق يادىنى ئەيغىل مەدام،
ھەقدىن قورقۇپ تىنماي يىغلا ئەلەد داۋام،
ناماز قويۇپ روزە تۇتۇپ ھەر سۈبھى شام،
مۇنداغ قىلىپ مۇرادىمغە يەتتىم مانا.

× ×

رەھىم مەۋلۇم رەھىمى بىرلە ياد ئەيلەسە،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.
تۆبە قىلىپ ئېگرى يولدىن راستىغە قايتىپ،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

ھەق بەندەسىن نامەلەردىن قولغە بەرسە،
ھەق ئىلاھىم رەھىمى بىرلە رەھىمەت قىلسە،
پىر مۇغان ھادى بولۇپ يولغە سالىسە،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

بىر كۈن بولۇپ ئەجەل ۋەقتى ياۋۇق يەتسە،
سەخا، مەخا ئەسلى ۋەتەن ھۆكىمىن ئەيتسە،

ئۆلمەي تۇرۇپ جان ئاچچىغىن زەھرىن تارتسە،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

سېرداش بولغان ھەمرەلەرنىڭ شاشپ كەتتى،
جىدەل قىلىپ ئىقبەلەردىن ئاشپ كەتتى،
چار زەرىپ ئۇرۇپ دەريالاردەك تاشپ كەتتى،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

ۋا ۋەيەلتا كېچە - كۈندۈز قىماي تائەت،
ھەق رەسۇل ئۈمەت ئۈچۈن يىمەي نىبەت،
ئىچمىش يىمىش نىمەتلەرى قايغۇ مەنەت،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

ھەق رەسۇل دۇنيا ئۈچۈن قايغۇرمىدى،
ئۈمەت تىلەپ ئۆزگە سۆزگە دەم ئۇرمىدى،
دۇنيا ئىچرە لەھزە ئارام ئول كۆرمىدى،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

ۋادەرىخا مەھشەر كۈنى زاھىر بولسە،
تەڭرى ئۆزى قازى بولۇپ نازىر بولسە،
يامان ئىشىم قىلمىشلەرىم ھازىر بولسە،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

كېچە - كۈندۈز تىنماي يىغلا قۇل خوجە ئەھمەت،
دۇرۇد ئەيتىپ ھەق رەسۇلغە بولغىل ئۈمەت،
ھادى بولۇپ ئۈمەت دىسە خوش سەئادەت،
نە يۈز بىرلە ھەزرىتىغە بارغۇم مانا.

× ×

خۇداۋەندە مېنى سالغىل ئۆز يولۇڭگە،
نەفس ئىلكىدە ھارپ ئەدا بولدۇم مانا.
فىسقىۋ فۇجۇر تولۇپ تاشپ ھەددىن ئاشتى،
غەرقاپ بولۇپ ئىسيان ئىچرە قالدۇم مانا.

دۇنيا نىجىس تالىپ بولۇپ ئىتدەك يۇردىم،
ئىستەپ ئانى ئارقاسىدىن تۈن كۈن قوۋدىم،

ئەمىرىن تۇتماي ھەق يولغە كۆزۈم يۈمدىم،
قايدە باراي ئايا دوستلار نىتىكۈم مانا.

نەفس شەيتان ئەسىر قىلدى ئادەم ئوغلن،
شىتىرلايىن باغلاپ ئالدى ئىككى قولن،
نە مۈشكىلدۈر ئوڭ ۋە سولنى بىلمەي يولن،
ۋادەرخا ھەسرەت بىرلەن بارغۇم مانا.

يوق مىنىڭدەك شۇم ۋە بەلا ئالەم ئارا،
ھىچ بولمەدى مەندىن رىزا خالىق خۇدا،
ئەمدى بولدى ئاخىر مىنى يۈزۈم قارا،
ۋا ۋەيەلتا ئول نىگا بولدۇم مانا.

ئەتا قىلغان ئەزىز جاننى بىلمەدىم مەن،
زاھىر باتىن ھازىر سېغىنىپ تۇرمەدىم مەن،
قارا يۈزۈم دەرگاھىڭگە سۈرمەدىم مەن،
پارەببەنا ھەرنە قىلساڭ كەلدىم مانا.

تاقىتىم يوق ئەگەر باقسام گۇناھىمگە،
قىلاي تۆبە قاچىپ كەلدىم پەناھىڭگە،
رەھمەت بىرلەن نەزىر قىلغىل خوجە ئەھبەدگە،
ھەرنە قىلساڭ مەن بىناۋا كەلدىم مانا.

× ×

كۆڭۈل كۆزى يارۇتمايىن تائەت قىلسە،
دەرگاھىڭگە مەقبۇل ئېماس بىلدىم مانا.
ھەقىقەتدە بۇ سۆزلەرنى پاك ئۇرگانىپ،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

بىرۇ بارىم سەبەق بەردى پەردە ئاچىپ،
يەر ۋە كۆكرە تۇرالمادى شەيتان قاچىپ،
ئىشرەت قىلىپ ۋەھدەت مەيدىن تويا ئىچىپ،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

مۇندە جەفا چەككەنلەرگە دىدارى تەخت،
روز مەھشەر ئەتا قىلغاي ھەم تەختۇ بەخت،

ياراتقاندە قىلغان ئۆزى ئاشىققە ئەھد،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

كۆزلەرىمدىن قانلار تۆكۈپ ياد ئېتمەدىم،
يۈزىمىڭ تۈرلۈك مېھنەت سالىدىڭ داد ئېتمەدىم،
سەندىن قورقۇپ خەستە كۆڭلۈم شاد ئېتمەدىم،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

ئايلا دەردى ساتقۇن ئېرمەس ساتىپ ئالساڭ،
پىرى مۇغان خىزمەتدە خاك بولمىساڭ،
ھەق يولغە كىرىپ بولماس پاك بولمىساڭ،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

ئىشقى پادىشاھ ئاشىقى فەقىر دەم ئۇرالماس،
ھەقدىن رۇخسەت بولمىغۇنچە سۆزلەيالماس،
ھەق پەندىنى ئالغان دۇنيا ئىزلايالماس،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

قۇل خوجە ئەھمەد يەتتى ياشدە سەبەق ئالدىم،
سەككىزىمدە دۇنيا ئىقبىن تەلاق قىلدىم،
توققۇزۇمدە خۇدايىمنى ھازىر بىلدىم،
لاماكاندە ھەقدىن سەبەق ئالدىم مانا.

× ×

رەھمەتتىڭدىن نەۋمىد قىلما مەن غېرىپىنى،
ئارام ئالماي يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.
كېچەلەرى بىدار بولۇپ تاڭ ئاتقۇنچە،
يۇمماي كۆزنى يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.

دەرگاھىڭگە ئەمدى كېلىپ بىلىم باغلاپ،
جان كۆيدۈرۈپ يۈرەك باغرىم تۇتۇپ داغلاپ،
ياقام تۇتۇپ ئۆتكەن ئىشىگە چەندان يىغلاپ،
ئىخلاس بىلەن يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.

كۆڭۈل باغى سىز ئىكەندە بىلىمەي يۈردۈم،
ئۆمۈر يۈكلى خەزان بولدى ئەمدى تويدۇم،
دۇنيا تاشلاپ دىن يولغە قەدەم قويدۇم،
ھەزار داستان يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.

بۇ يوللاردا جاننى ئاسراپ بولماس ئېرىمىش،
جان ئاسراغان بۇ يوللارگە كىرمەس ئېرىمىش،
سۇدۇ زىيان بولغانىنى بىلىمەس ئېرىمىش،
بۇ ھال بىرلەن يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.

قۇل خوجە ئەھمەد نەفس تاغدىن چىقىپ ئاشتى،
فەنا فىلاھ مەقامغە ياۋۇقلاشتى،
يۈرەك باغرىم جۇش ئۇرۇبان قايناپ تاشتى،
بۇ ھال بىرلەن يىغلاپ دۇئا قىلاي ساڭا.

× ×

«فەز كۈرۇللاھەن كەسىرەن» دەپ ئايەت كەلدى،
زىكرىن ئەيتىپ زارى قىلىپ يۈردۈم مانا.
دىدارىنى ئاشىقلارغە ۋەئدە قىلدى،
ئىشقى يولىدە جانىم بېرىپ يۈردۈم مانا.

چىن ئاشىقنى ئائىلا سۈيۈپ بەندەم دىدى،
ئارا يولىدە قالامسۇن دەپ غېمىم يىدى،
يالغانچىلار دىدارىنى كۆرمەس دىدى،
ئىشقى بابىدە مەھكۇم بولۇپ تۇردۇم مانا.

ئاقىل ئېرسەك گۆرۇستاندىن خەبەر ئالغىل،
مەن ھەم شۇنداغ بولۇرمەن دەپ ئېرەت ئالغىل،
مەۋتۇ قەبلە ئەنتەمۇتۇگە ئەمەل قىلغىل،
بۇ ھەدىسىنى فىكىر ئەيلەبان ئۆلدۈم مانا.

خەبەر بېرۇر «فەلىھەز ھەكۇ قەلىلەن» دەپ،
يەنە ئەيتۇر «ۋەلىھەبكۇ كەسىرەن» دەپ،
بۇ ئايەتنى مەئنىسىگە ئەمەل قىل دەپ،
بۇ دۇنيادە ھىچ كۈلمەيىن يۈردۈم مانا.

ئەمەلسىزلىك قەھقە كۈلۈر خۇررەم يۈرۈر،
 فەرمانىغە بويۇن سۇنغان بىغەم يۈرۈر،
 كېچە - كۈندۈز دىدەلەرى پۇرنەم يۈرۈر،
 كۆز ياشىمنى دەريا قىلىپ يۈردۈم مانا.

نەفسىدىن كېچىپ چىن ئاشىقلار ئاللا دىدى،
 سەھەر تۇرۇپ چاھار زەرپ ئۇرۇپ كۆزىنى ئويدى،
 رەھىم ئەيلابان ئاللا ئۆزى نەزەر سالىدى،
 ئاندىن سۇگرە دەريا بولۇپ تاشتىم مانا.

زالم نەفسىم ھىچ قويمىيىن ئوتتە سالىدى،
 ۋۇجۇدلارم ئۆز ئۆزىدىن كۆيۈپ ياندى،
 مۇشرىكلارنى ئىماننى شەيتان ئالدى،
 ئەئۇبىلالاھى بىسىمىللاھى دەپ يۈردۈم مانا.

مۇنافىقلار دەۋزەخ ئىچرە كۆيۈپ يانغاي،
 ئىمان ئىلتىكەن خالىس بولۇپ يانپ چىققاي،
 ئىمانسىزلار ئەۋەل - ئاخىر كۆيۈپ يانغاي،
 ئوغانمىدىن ئىمان تىلەپ يۈردۈم مانا.

نەفسىم مېنى ھەۋا قىلدى تۈرۈپ شاشتىم،
 باشىم ئالىپ پىرى مۇغان سىرى قاچتىم،
 قۇل خوجە ئەھمەد ئىقبەلەردىن يىلىپ ئاشتىم،
 ئۇچقان قۇشكە لاماكانغە ئاشتىم مانا.

× ×

ۋادەرخا نىتۈك قىلغۇم غېرىبىلغەدە،
 غېرىبىلغەدە غۇربەت ئىچرە قالدىم مانا.
 خۇراسان ۋە شام ۋە ئىراق نىيەت قىلىپ،
 غېرىبىلغە قەدرىنى بىلدىم مانا.

نە كەلسە كۆرمەك كېرەك ئول خۇدادىن،
 يۈسۈفنى ئايرىدىلەر ئول كەنئاندىن،
 تۇغقان يەرىم ئول مۇبارەك تۈركىستاندىن،
 باغرىغە تاشنى ئۇرۇپ كەلدىم مانا.

غۇربەت تەگدى مۇستافادەك ئىرانلەرغە،
ئوتۇزئۈچ مىڭ سەھابە ھەم يارانلەرغە،
ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئوسمان، مۇرتزاعە،
غۇربەت تەگدى ئالارگە ئەيغۇم مانا.

غۇربەت تەگسە پۇختە قىلۇر كۆپ خاملارنى،
دانا قىلۇر ھەم خاس قىلۇر كۆپ ئاملارنى،
كىيەر گەر تون تاپسە يىيۇر تائاملارنى،
ئانىڭ ئۈچۈن تۈركىستانغە كەلدىم مانا.

غەربىلىغدە يۈز يىل تۇرسە ئېرۇر مەھمان،
تەخت بەخت بوستانلارى ئېرۇر زىندان،
غەربىلىغدە قۇل بولدى ئول مۇھەممەد سۇلتان،
ئەي يارانلەر غۇربەت ئىچرە كۆيدۈم مانا.

غەربىلىغدە ئارىسلان بابام ئىزلەپ تاپتى،
ھەر سىر كۆرۈپ بەردە بىرلە بۈكۈپ ياپتى،
مۇھەممەد دۈلىللا كۆردۈم دىدى ئىزىم ئۇپتى،
ئۇشۇ سىرنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم مانا.

ئارزۇلۇقمەن قەرىنداشلىغ ۋىلايەتتە،
ئۇلۇغ بابام روزەسى ئاق تېرەتتە،
بابامنى روھى سالدى بۇ غۇربەتتە،
ھىچ بىلمەس مەن نەچچۈك تەقسىر قىلدىم مانا.

قۇل خوجە ئەھمەد سۆزلەگەنى ھەقىنى يادى،
ئىشتىماغان دوستلارغە قالسۇن پەندى،
غۇربەتلەنسپ ئۆز شەھرىغە قايتە ياندى،
تۈركىستاندە مازار بولۇپ قالدىم مانا.

× ×

ئول قادىرىم قۇدرەت بىلان نەزىر قىلدى،
خۇررەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.
غەرب بەندەك بۇ دۇنيادىن كېزەر بولدى،
مەھرەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

زاكىر بولۇپ شاكىر بولۇپ ھەقىنى تاپتىم،
شەيدا بولۇپ رەسۋا بولۇپ جاندىن ئۆتتۈم،
ئاندىن سۈگرە ۋەھدەت مەيدىن قەترە تاپتىم،
ھەدەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

جاندىن كېچۈپ مېھنەت تارتتىم بەندەم دىدى،
دەۋزەخ ئىچرە قالغەسۇن دەپ غېمىم يىدى،
قانلەر يۇتۇپ ئاللا دىدىم رەھىم ئەيلەدى،
بىغەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

نەفسىم مەنى ھەۋا قىلدى ھارپ قالدىم،
زىنخىل دستار پۇچەك پۇلغە ساتىپ ئالدىم،
شەيخ مەن تىيۇ دەئۋا قىلىپ يولدا قالدىم،
بىغەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

ئاتمىش ئۇچكە ياشىم يەتتى بىر كۈنچە يوق،
ۋادىرخا ھەقىنى تاپماي كۆڭلۈم سۇنۇق،
يەر ئۈستىدا سۇلتان مەن دەپ بولدۇم ئۇلۇغ،
پۇرغەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

پىرى مۇغان چۇرئەسىدىن قەترە تاپتىم،
ھۇھۇ تىيۇ ياشىم بىلەن تۈنلەر قاتتىم،
مۇھەممەدۇللىلا ھەق ۋەسلىغە ئاخىر يەتتىم،
شەبىنەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

باشىم تۇفراق جىسىمىم تۇفراق ئۆزۈم تۇفراق،
كۆيدىم ياندىم بولاجەدىم ھەرگىز ئاپاق،
ھەق ۋەسلىغە يىتەرەم دەپ روھىم مۇشتاق،
زەمزەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

سىز ۋە بىزنى ھەق ياراتتى تائەت ئۇچۇن،
ئەي بۇ ئالچىپ يىمەك - ئىچمەك راھەت ئۇچۇن،
"قالۇۋا بەلا" دىدى روھلار مېھنەت ئۇچۇن،
ئەئەم بولۇپ يەر ئاستىغە كىردىم مانا.

مەن تەرەددۇ نەفسىگە قىلدىم ھەققە ياتماي،
ھەۋاي ھەۋەس مەنمەننى ئوتتە ياقماي،

قۇرئان رەھمەت تۇرۇر سەڭا گەنج ھىكمەت،
 قۇرئان بىرلەن روشەن بولدى بارى فۇرقەت،
 ئۆمەت ئۇچۇن ئالىپ كەلدى روھۇل ھەمد،
 فاقرەدۇ مەئەتتە سەر قۇرئان سەڭا.

قۇرئان يولدىن ئازمىشلارنى يولغە تارتار،
 ئاۋاز بىرلەن ئوقۇسەلەر كۆڭۈل ئۆرتار،
 قۇرئان بىرلەن بولساڭ ئىززەت - ھۆرمەت ئارتار،
 قىلار ئېرىمىش يۈزىمىڭ ھۆرلەر خىزمەت سەڭا.

بۇ دۇنيادا ئوقۇر مەۋلۇم كەلامىنى،
 ئىشتىكەي سەن ئاندە يارنى سەلامىنى،
 ئۇچماخ ئىچرە بەردى نىمەت تەمامىنى
 ھۆرى غىلمان قەسۇر بىرلەن ۋەلىدان سەڭا.

قۇرئان بىرلەن قەيۇ تەندە تۇتقۇچى ئول،
 مەئىسىيەتنى نامەسىنى يۇغۇچى ئول،
 «خەيرەن يەرەھۇ شەررەئەن يەرەھۇ» سۇغۇرچى ئول،
 قۇرئان ئۇلۇغ مۆئجىزەنى بۇرھان سەڭا.

قۇرئان ئۇلۇغ فەرمانىنى ئىچكە باغلا،
 يانساڭ ئەگەر ئوتۇنغە قورقۇپ يىغلا،
 ئول قورقۇنچى ئوقى بىرلەن ئىچىڭ داغلا،
 ئىزىم قىلغاي ئۇچماخ يولىن ئاسان سەڭا.

كەچتى ئۆمرىم قەشۇ يازى بولدى زۇۋال،
 يازۇقۇم كۆپ يارلىقاغىل يا زۇلجالال،
 قۇل خوجە ئەھمەد غەيرىلىغدە بولدىم مەلال،
 ئارزۇ قىلۇر تۇتقان يېرىم تەركان سەڭا.

× ×

بى شەك بىلىڭ بۇ دۇنيا بارچە خەلقدىن ئۆتەرا،
 ئىنانماغىل مالئگە ئىلكىڭدىن ھەم كىتەرا.

ئانا - ئانا قەرىنداش قاين كەتتى فىكىر قىل،
تۆرت ئاياقلىغ چويۇن ئات بىر كۈن سەنغا يىتەرا.

مىندۈرۈپ ھەم يەلدۈرۈپ ئېتىسە ئوشول گۆر ئۆيگە،
كىرىپ ئىككى سورغۇچى سەندىن سوئال ئىتەرا.

دۇنيا ئۈچۈن غەم يىمە ھەقىدىن ئۆزگەنى دىمە،
كىشى مالنى يىمە سىرات ئۈزرە تۇتارا.

ئايا ئۇرۇغ قەرىنداش ھىچكىم بولمايدۇر يولداش،
مەردانە بول غېرىب باش ئۆەرۈك باددەك ئۆتەرا.

قۇل خوجە ئەھمەد تائەت قىل ئۆەرۈك بىلىم نەچە يىل،
ئەسلىك نەسلىك ئاب كۈل يەنە كۈلگە قايتارا.

× ×

مەلۇل بولدى بۇ كۆڭلۈم ئايا دوستلار،
تىڭلاڭىز رازنى سىزگە ئاچار بىزا.
ۋەفاسىز يالغانچى بۇ دۇنيادىن،
كۆڭۈل كىسىپ باقى سۆزنى ساچار بىزا.

ئوغان ئىزىم ئۇشبۇ جانغە قىلسە فەرمان،
قىلچە بويۇن سۇنماي ئەنغا نىدۇر دەرمان،
ئاخشام تۇشۇپ سەھەر بولسە كۆچەر كارۋان،
ئول كارۋاننى سوڭىنى ئالىپ كۆچەر بىزا.

بىزدىن بۇرۇن بارچە كارۋان كۆچۈپ تۇرۇر،
مەئلۇم قىلسە نۆبەت بىزگە يىتىپ تۇرۇر،
مەلەكىل موۋىت قەدەھ شەرابىن تۇتۇپ تۇرۇر،
نۆبەت كەلسە ئول شەرىبەتدىن ئىچەر بىزا.

ئېر ئول كىشى ئېرمەن دىسە بەر كۆڭۈللۈك،
ئېر ئول بولۇر ئىماننى قىلسە كۆزلۈك،
قىلدىن ئىنچىكە قىلىچىدىن ئۆتكۈر سىرات كۆپرۈك،
رەھىم مەئلۇم ئولاي قىلسە كېچەر بىزا.

يېقىن تۇرۇر ئۇشبۇ ئۆلۈم ئېمەس يىراق،
ئېر ئول بولۇر ئاخىرەتكە قىلسە بىراق،
نەچە ياقسە ئاقىبەت ئول ئۆچەر چىراغ،
ئول چىراغدەك بىركۈن يانىپ ئۆچەر بىزا.

دىن يارۇغى شۇئەلە ئۇرار ئاشىقلەردە،
نەچە ياقساڭ يانماس چىراغ بادە يەردە،
جانلەر چىقىپ تەنلەر تۇرار نىران گۆردە،
روھ بولۇبان بىلىم قەيان ئۇچار بىزا.

خافلىغدە كەچتى ئۆمرۈم ئويناپ كۈلۈپ،
ئاه تۇرارمەن نادامەتدە ياشىم تۆكۈپ،
قۇل خىراجە ئەھمەد بۇ ھەسرەتدە باغرى كۆيۈپ،
كۆز ياشىنى سېرىغ يۈزگە ساچار بىزا.

ھىكمەت سۇئانۇل ئارفىمىن

بىسىملادىن سۆز ئاچتى ھەمدۇسەنا ئەيدىيا،
ھەبىبەنى سۆيگەندىن ئالەم بىنا قىلدىيا.

مۇھەممەد دەپ ئات قويدى ئاخىر دەمدە بىلگۈردى،
مەغرۇپ بىرلەن مەشرىققە دىن يولىنى ئاچتىيا.

دۇنيا غېمىن يىمەدى ھەق يولىنى قويمادى،
دايم تۈنلەر ئويماندى مۇشەققەتلەر تارتتىيا.

كۈنلەردە روزە ئېردى تۈنلەردە بىدار ئېردى،
ئۈمىدەتكە غەمخۇار ئېردى قانلار يۈتەر ئېردىيا.

ئاچلىققە قارار قىلغان ياتۇردىن غار قىلغان،
تۆرت ئۈمىدەتنى ياۋۇقلىغاي تەڭرى دوستى ئېردىيا.

بالاگە سەبىر ئەيلەگەن نەفسىگە جەبرا ئەيلەگەن،
دۈشمەنگە ھەرب ئەيلەگەن تەڭرى ئۈچۈن دىدىيا.

ئۇ بالا نەبىگە سۆڭرە بالا ۋەلىگە،
ئاندىن سۆڭرە ئالەمگە سالغان ئېرەش دىدىيا.

دۇنيالىقتىن پەيغەمبەر تويغۇنچەسى يوق ئېردى،
ئىنجىق ئۇچ كۈن ئاچ ئېردى ناماز ئۆتەر ئېردىيا.

ئول كۈن ئايشە كەلدى ئالدىدە ھازىر تۇردى،
رەسۇل نامازىن بولدى ئوك - سول سالام بەردىيا.

ئايشە تىلگە كەلدى يارەسۇل ھەق دىدى،
ھىچ نىمەرسە يوق دىدى روزە نەدۇر دىدىيا.

ھەر پەيغەمبەر بىر يولدا ئوقەتلەرنى كىچۇردى،
سىزگە نەدۇر بۇ ھالەت مەنەت چەكمە دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى ئۇ زامان يا ئايشە كەل راۋان
جاينامازىم كۆتەرىپ نەزىر قىلغىل دىدىيا.

ئايشە لەبىك ئالدى جاينامازىن كۆتەردى،
گۆھەر ياقۇتنى كۆردى ئەقلى ھەيران قالدىيا.

ئەيدى خاتۇن قۇلاق سال دۇنيا كېرەك بولسە ئال،
قىلما مەنى كۆپ مالال دۇنيا ئۇچۇن دىدىيا.

ئايشە مۇزتەر بولدى رەسۇلگە ئەزىزى قىلدى،
ئاياغىگە يىقىلدى رەسۇل ئاندىن چىقتىيا.

رەسۇل چىقىپ ئۆيىندىن ئۆتۈپ كۈچە كويىندىن،
فاتىمەنى ئۆيىگە قەدەم باسىپ باردىيا.

كۆردى فاتىمە ئاندە رەسۇل كېلۇر بۇ دەمدە،
قارشۇ چىقىپ ئالدىگە كەل مەرھابا دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى يافەرزەند كۆزۈم نۇرى جىگەر بەند،
مىھمان بولان كەلدىم مەن كۈلبەگىرگە دىدىيا.

فاتىمە ئەيدى راۋان جانىم ئاتام ئول زامان،
دۇنيا ئوقبا مەھرىبان خوش كەلدىڭىز دىدىيا.

ھەزرەت ئۆيىگە كىردى فاتىمە قارشۇ تۇردى،
بىر بىرىگە رازىن ئەيدى ھالنى ئىزھار قىلدىيا.

رەسۇل ئەيدى ئەي بوتام تەئام كەلتۈرگىن بۇ دەم
ئۈچ كۈن ئاچلىق بىرلە مەن تارتتىم ئەلەم دىدىيا.

فاتىمە سۆز باشلادى قانلىق كۆزىن ياشلادى،
ئۇياتىنى تاشلادى ئايا بابام دىدىيا.

بۈگۈن تۆرت كۈن بولۇبدۇر ئىچىم غەمگە تولۇبدۇر،
ئاچلىق ھەددىن ئۆتۈبدۇر بىزلەرگە ھەم دىدىيا.

رەسۇل كۆردى ئۆيدە ئوت ياقىقلىق تونۇردە،
تاۋۇش كېلىۋ قازاندە رەسۇل باقىپ كۆردىيا.

رەسۇل ئەيدى: ئەي بوتام نە پۇشۇرۇپ تۇرۇپسەن،
ئوت ياقىقلىق كۆرۈمەن ئوشول يەردە دىدىيا.

ئول خاتۇن قىيامەت تارتىپ ئاھ نادامەت،
مەندىن سورساڭ ئالامەت ئېيتاي سىزگە دىدىيا.

ھەسەن - ھۈسەن ئۆتكۈرە يۈر قارىنىم ئاچ دەپ يىغلا يۈر،
ھەر دەم كۆڭلى بۇزۇلۇر بەندەڭىزا دىدىيا.

ئۇلارنى كۆڭلى ئۈچۈن قازانگە ئوت ياقارمەن،
خاتىرىگە باقارمەن يۇپان سۇنلەر دىدىيا.

قارا سۇنى سالىپ مەن ھەيرانلىقىغە قالىپ مەن،
ئۇلار ئۈچۈن ھىچ چارە قىلا بىلىمام دىدىيا.

رەسۇلنى ئىچى كۆيدى دەرھال ئورنىدىن تۇردى،
يىغلا يۇ تاشگە چىقتى يازۇ يىبان ئۇردىيا.

بايبانى قېدىرىپ خۇدايگە يالبارىپ،
نۇر دىدىم ئاچ قالىپ مۇڭلۇغ تۇرۇر دىدىيا.

مەككە دەشتىگە باردى بىر قويچىگە ئۇچرادى،
بارىبان سالام قىلدى قويچى ئىلىك ئالدىيا.

سوردى قويچى كىمدۇرسەن قايدىن مەند كەلدىڭ سەن،
نە يەلەردىن بولۇرسەن دىبان قويچى سوردىيا.

ئەيدى مەدىنەلىك مەن كىرا ئىشلەپ يۈرۈپ مەن،
ئايالىمگە ئېلتارمەن مۇزدەم ئالىپ دىدىيا.

قويچى ئەيدى ئەي يىگىت سەندىن سورى ماڭا ئەيت،
مەدىنەدە كۆردىڭمۇ مۇھەممەدى دىدىيا.

ئەگەر سورارسەڭ مەندىن ئىشتىپ سۆزنى ئاندىن،
مۇھەممەدى ئالدىدىن چىقىپ كەلدىم دىدىيا.

قويچى شولەم سورەدى مۇھەممەد ئىزەتدەمۇ،
دۈشمەندىن كۈلفەتدە دۇرمۇ نە ھال ئېرۇر دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى ياخشىدۇر ئانى يارى موللادۇر،
فىكرى ئۆمىت غېمىدۇر كېچە - كۈندۈز دىدىيا.

قويچى ئەيدى نە ئىشتە يۈرۈرسەن بۇ رەۋىشە،
يازىبان كەزمىشە نە كۆرۈرسەن دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى ھەر كىمىنى ئىشى بولسە قىلۇرمەن،
مەنەتتىمىنى ئىلىبان ئوقات قىلغۇم دىدىيا.

قويچى رەسۇلگە باقتى كۆزلەرنى ئايرىمىدى،
رەسۇل ئەيدى سەن ماڭا كۆپ قارارسەن دىدىيا.

قويچى ئەيدى ئېر يىگىت ھەرچەند ساڭا قارارمەن،
ئانداغ كىشى سەن ئېرمەس تەئەججۇب مەن دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: خوپ بىلىدىڭ بۇ ھالىمگە تاڭ قالدىڭ،
ئەۋەل ئاخىرنى ئېيتسام فايده قىلماس دىدىيا.

قويچى ئەيدى ئەي جۇۋان ئول تۈپەگە بول راۋان،
شول تۈپەنى ئۈستىدە خىمىيە باردۇر دىدىيا.

ياپۇقلارى بەناتدىن ئىشىكلەرى ئەتلەسدن،
ئاندى ئالتۇن تەخت ئۈزرە بەرابەر باردۇر دىدىيا.

ئوشۇل سىنى ئىشلەتكەي مۇزد پۇلۇغنى بەرگەي،
نەچە كۈن ئوقات بولغاي ئەيالغا دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى ئوشۇل ئېر مۇسۇلمانمۇ يا كافىر،
بەيان قىل ئەي مۇسافىر بىلەي ئانى دىدىيا.

قويچى ئەيدى كافىردۇر يىراق يەردىن كېلىدۇر،
مۇھەممەدكە بارماقغە ئىمان ئۈچۈن دىدىيا.

رۇم شەھرىنى شاھىدۇر ئاتى قەيسەر ئېر ئېرۇر،
شۇنچە تۇرغان ماللاردىن نىسار قىلۇر دىدىيا.

رەسۇل ئۆلدەم يۈزلەندى ئوشۇل تۆپەگە چىقتى،
ئاستىدە خىمە كۆردى تۇشۇپ ئاندى باردىيا.

ئول خىمەگە تۇشتى تاشدىن سالام قىلدى،
قەيسەر سالام ئىشتىپ كاج كۆڭلى راھەت تاپتىيا.

يە پار ئەيدى گۈكۈردى سەھرا مەئىتىر بولدى،
بىر قۇلگە بۇيۇردى چىقىپ كۆرگىل دىدىيا.

خىزمەتكار چىقتى ئاندى كۆراركىم ياخشى بەندە،
كېلىپ تۇرۇبدۇر ئاندى ئىچكارىگە كىردىيا.

ئەيدى شەھانشاھىگە بىر يىگىتدۇر ئىشىكدە،
يا مۇھەممەد ئېرۇر بول يا سەھابە دىدىيا.

ئىچكارىگە ئۇندادى رەسۇل كىردىان باردى،
تەختىدىن رەۋان تۇشتى تۆرگە تەكلىق قىلدىيا.

رەسۇل يۇقارى چىقتى قەيسەر خىزمەتدە تۇردى،
ئادەپ بىرلەن سۆز سوردى قايدىن كىلدىك دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: سوراسەڭ مەدىنەدىن كېلۈرمەن،
ئالەم كىزىپ يۈرۈپ مەن ئوقات ئۈچۈن دىدىيا.

مەدىنەنى ئىشتى قەيسەر كۆڭلىيا تۇشتى،
مۇھەممەدنى سورادى بىلۈرمۇسەن دىدىيا.

مۇھەممەدنى بىلۈرمەن مېھرىبانلىق قىلۇر مەنى،
يانىدە ئولتۇرۇرمەن دايم مەدام دىدىيا.

قەيسەر كۆڭلى يارۇدى ئايا بۇرادەر دىدى،
مۇھەممەدگە سەن مەنى ئېلتارمۇسەن دىدىيا.

بىر تاباققە ئون خورما ئالىپ ئالدىگە قويدى،
يىگىت مۇنى يە دىدى سۆزۈم كۆيدۈر دىدىيا.

رەسۇل بىسىمىلا دىدى تاباققە ئېلىك سۇندى،
بىر خورما قولىگە ئالىپ لوقمە قىلاي دىدىيا.

ئۆلدەم جىبرىئىل كىلدى رەسۇل قولنى تۇتتى،
ھەسەنۇ ھۈسەن ئاچ دىدى نىچۈك يەرسىز دىدىيا.

پەيغەمبەرگە قارادى قەيسەر كۆردى يىمىدى،
نىگە يىمەس سەن دىدى ئول تەئامنى دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: ئەي قەيسەر مەڭا رۇخسەت يوق تۇۋۇر،
مۇنى يىماڭ مانىدۇر مەڭا بۆلدەم دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: سەن مەنى مۇھەممەدكە يەتكۈرسەڭ،
دۇنيالىقتىن مەن سەنى غەنى قىلاي دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: ئىشلەرمەن مۇزدەم ئالىپ بارۇرمەن،
ئەيالىمگە بارىبان قايتىپ كىلەي دىدىيا.

ئول قەيسەرنى مالگە قۇدۇقتىن سۇ ئالۇرگە،
قىرىق تىپىۋەنى يۇكىدىن ئارقان قىلغان ئېردىيا.

قىرىق كىشىنى مەردىكار ئاڭغا بۇيۇرۇر ئېردى،
ھىلە بىرلە قۇدۇقدىن ئانى تارتار ئېردىيا.

رەسۇل بىرلە بىر كەم قىرىق شول يەردە ھازىر ئېردى،
بىر كىشىنى تەرەدۇد قىلۇر ئېرۇر ئېردىيا.

رەسۇل ئەيدى: ئەي قەيسەر قىرىق كىشىنى ئىشىنى،
قىلسە ئەگەر بىر كىشى نە: پىرۇرسەن دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: سەن قىلساڭ قىرىق كىشىنى ئىشىنى،
سەڭا بىرەي شول زەمان قەبول قىلساڭ دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: سەن مەڭا ھەر قوغانى چىقارسام،
ئون خىزمانى قەبۇل قىلساڭ تارتىپ بىراي دىدىيا.

قەيسەر ئانى ئاڭلادى جان بىرلەن بىراي دىدى،
رەسۇل ھەم قەرار قىلدى چەكە قوغان سالدىيا.

تۆرت قوغانى چىقاردى بەشىنچىدە ئۇزۇلدى،
ئانى قىلغان سەۋداسى قۇلاغىغە يەتتىيا.

قەيسەر ئانى كىم بىلدى غەزەب بەرگەن تىللىدى،
قولۇڭدىن كەلمەس ئىشىنى نىگە قىلدىڭ دىدىيا.

ئەيدى كىم پىمدا بولۇر قوغانى كىم چىقارۇر،
ماللارم ھەلاك بولۇر دىبان ھەيىەت قىلدىيا.

ئا چىقلانپ مۇھەممەدنى سەلى تارتتى يۈزىگە،
يالنى ئۇچراپ كۆزىگە بىخۇد بولۇپ قالدىيا.

ئول كۈن ئاقتاپ تۇتۇلدى زامان زەمان قۇرۇلدى،
جۈملە جانۋار يىغىلدى نۆھە زارى قىلدىيا.

ئەرشى كۇرسى ئىكرادى ئاسمان بىقارار بولدى،
زامان دەر لەرزە بولدى قەيسەرگە ئۇ قۇرئان دىدىيا.

فەرىشتەلەر يىغىلدى خۇدايغە يالباردى،
بىزلەرگە فەرمان بولسە نابۇد قىلساك دىدىيا.

ئەيدى خۇدا ئول زەمان تىك تۇرۇڭلار جۈملە جان،
قۇدرىتىم بار بۇ زەمان كۆرگۈزايىن دىدىيا.

ئىبلىس ئەيدى ئوغلانم بۈگۈن ئۆرتەندى جانم،
مۇھەممەدنى كۆردۈڭمۇ زەخمەت چىكەر دىدىيا.

ئىككى ئالەم ئېرۇر بىل ئانىڭ ئۈچۈن ياراتقان،
ئانداغ كىشى بۇ مېنەت چەكمەك نەدۇر دىدىيا.

مەنى شەيتان ئەيلەدى باغرىنى قان ئەيلەدى،
ھەرنە ياخشى - ياماننى ئۆزى قىلۇر دىدىيا.

كىلىڭ بىزلەر يىغىلىپ تەفەررۇچلار بىرالۇك،
مۇھەممەدنى ھالىنى كۆرمەك كىراك دىدىيا.

بارچە مەلئۇن يىغىلىپ تاماشاگە كەلدىلەر،
پەيغەمبەرنى دۇئاسىن سەن ئەڭلاغىل دىدىيا.

پەيغەمبەر دىدى يارەب بارچەنى سەن يەرلاقاب،
ھەرنە ھاجەت قىلارسام رەۋا قىلغىل دىدىيا.

گەر مەنى بىلسە ئېردى مۇنداغ قىلمىغاي ئېردى،
نادانلارنى ئىشنى بەس كىچۈرگىل دىدىيا.

پەيغەمبەر ئاندىن ياندى كېلىپ مەدىنە كىردى،
قەيسەر ئورنىدىن تۇرۇي ھىچ كىمسە يوق دىدىيا.

ئۇيان - بۇيان يۈگۈردى ئول يىگىتنى سوردى،
ھىچ نىشانە قالمەدى ھەيران بولۇپ قالدىيا.

زەماندىن سوڭ بىر قۇلى يۈگۈرۈپ ئالدىغە باردى،
ئەي خوجە نە ئىش بولدى قارانغۇلۇق باستىيا.

قەيسەر ئەيدى ئىشىككە بىر يىگىت كىلدى ماڭا،
ئەڭا سىياسەت قىلدىم مۇنداغ بولدى دىدىيا.

ئول قۇل ئەيدى ئەي خوجە شەرم ھاياڭ يوقىدىن،
مۇھەممەدكە بۇ ئىشى سەن قىلىپسەن دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: نە بىلدىڭ ئول مۇھەممەد ئىكەنن،
بۇ ئەلامەت ئول ئېرنىڭ شەئىدەدۇر دىدىيا.

قەيسەر تۇرۇي يىغلادى ياقاسىن پارە قىلدى،
ئانى بىلمەدىم دىدى جاھىل ئېردىم دىدىيا.

ئەيدى يەنە قۇلىگە قالىپ مەن مۇشكىلىگە،
قىيامەتدە مەۋلىگە شەرمەندە مەن دىدىيا.

سنى ئازاد قىلايىن ئۆز يولۇڭگە قويايىن،
بىر سۆزۈم بار سەن ئانى قەبۇل قىلسەڭ دىدىيا.

غۇلام ئەيدى: ئەي قەيسەر جان بىرلەن قەبۇل قىلاي،
ھەر نە دىسەڭ مەن بىلەي ئانداغ قىلاي دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: سەن مەنى باغلاپ ئېغىل بويىنۇمدىن،
ئارقامگە قىل قولۇمنى سۆدراپ يۈرگىل دىدىيا.

تاغدىن تاشقە سۆدراگىل خار ۋە خەسكە بۇلغىگىل،
يۈزۈم كۆزۈم قانلاغىل جازام ئولدۇر دىدىيا.

قولى بۇيرۇغىن تۇتتى ئاياق يالاڭ يۈگۈرتتى،
مۇھەممەدكە نە ئەيتتى كۆرارمۇسەن دىدىيا.

زارى قىلىپ يىغلادى ئىچى - تاشىن داغلادى،
ئاھۇ فەرياد ئەيلەدى ئول كۈن قەيسەر دىدىيا.

نەچە كۈنلەر يول يۈردۈم زەنج مۇشەققەت چەكتىم،
بەرنى يەلگە بەردىم ئەيدى نىنەي دىدىيا.

كۆككە يەتتى فىغانى لەبىگە يەتتى جانى،
كۆرۈپ مۇنى ھالنى ئاناسى ھەم بىلدىيا.

كۆرەر ئوغلىنى يىلدە بىر قۇلنى قولدە،
سۆدراپ يۈرۈر بۇ كويىدە بوينىدە قول ئېردىيا.

ئىچى كۆيۈپ يۈگۈردى ئوغلىن ئالدىغە كەلدى،
بۇ نىچۈك ھالدۇر دىدى مۇنداغ قىلدىك دىدىيا.

ئەيدى گۇناھ قىلىپ مەن ئۇزۇن غەمگە قالىپ مەن،
مۇھەممەدىنى ئۇرۇپ مەن يازۇقلۇق مەن دىدىيا.

ئاناسى ھەم ئىگرادى يەرۇ كۆكلەر تىترادى،
خۇدايگە يالباردى يا رەببەنا دىدىيا.

باشنى يالاڭ قىلدى خۇدايگە يالباردى،
ئوغلۇم گۇناھكار دىدى كەرىم قىلغىل دىدىيا.

مەنى ساچم ئاقدىن سەن ئانى ھۆرمەتىدىن،
بەر لىغاغىل بىزلەرنى رەھىم قىلغىل دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: ئەي ئانا بۇ يىغلاماق نەرەۋا،
نەچە زارى ئەيلىسەڭ قەبۇل بولماس دىدىيا.

ئاناسى ئەيدى: ئوغلۇم بىز ئىكۈۋلەن بارالىك،
مۇھەممەدكە ئەيالۇك خوشنۇد بولغاي دىدىيا.

قەيسەر ئەيدى: مەن ئاسى بىچىد ئېرۇر گۇناھىم،
يۈزۈم يوقتۇر بارۇرغە ئايا ئانا دىدىيا.

ئانا ئەيدى: قوپالىك ئوڭ قولۇڭنى كىسالىك،
خىزمەتگە بارالىك رازى بولسۇن دىدىيا.

قەيسەر بۇ سۆزگە قوپتى بارماقغە بەل باغلادى،
ئوڭ قولىنى كەستۈرۈپ مەدىنەگە باردىيا.

باشى يالاڭ ئاناسى بويىندە غول بالاسى،
كېلۇرلەر ئىكىلەسى مەدەنەگە يەتتىيا.

كۆرۈڭ جىبرىئىل ئىمىن بىك رەبىيل ئالەمىن،
سىدرەتىل مەنتىھەدىن مۇھەممەدكە كىلدىيا.

ئەيدى جىبرىئىل ئىمىن قەيسەر كىلەدۇر مەلۇل،
خۇدايىڭ قىلدى قەبۇل سەن قەبۇل قىل دىدىيا.

پەيغەمبەرنى قاشىگە كىلدىلەر نالە بىرلەن،
ئولتۇردى خىجالەتدە رەسۇل ئاڭا باقتىيا.

قانلىق قولنى كۆردى جىگەرى كەباب ئوادى،
كەلىمە ئىمانى ئەرزە قىلغىل دىدىيا.

ئانا - ئوغۇل ئىكاۋى ئولدەم ئىمان كىلتۇردى،
پەيغەمبەر ھەم سوندى خوش كىلدىڭىز دىدىيا.

كەسكەن قولنى قولىگە رەسۇل قويۇپ جايىگە،
بولدى مەشغۇل دۇئاگە دەرھال سۆھبەت تاپتىيا.

ئالىپ كىلگەن قىماشىن رەسۇل ئالدىغە قويدى،
رەسۇل ئۇچۇن بارچەسىن تەسەددۇقلار دىدىيا.

پەيغەمبەرنى يەر سۆيگەن ئۈمىمەتلەرىمدىن بولدى،
شەرىئەت بىرلەن ئولدى ئىمان بىرلەن دىدىيا.

ھەركىم خۇدا يولىدە قىلسە خەيرۇ ساخاۋەت،
ئاخىر كۆرگەنى راھەتى زايئە ئېمەس دىدىيا.

ئەي بەندە! كەردىگار مەھزى ئۈمىمەت ئاتىڭ بار،
يوقتۇر ناماز نىيازىڭ ھەم ئىخلاسىڭ دىدىيا.

خالىس ئاسى قۇل ئېرۇر ئۆمرىن يەلگە كەچۈرۈر،
شائائەت قىلغايىمۇ دەپ بۇ سۆزلەرنى ئەيدىيا.

قىسسە ئى جابىر

كۈنلەردە بىر كۈن رەسۇل مەدەنىدە ئېرىدى،
مۇھاسىرە قىلغانى كافر جەبرىك قىلدىيا.

ئول كۈن ئەسھاب يىغىلدى ھەم مەشۋەرەت ئەيلەدى،
ھەرقايسىسى بىر سۆزنى ئورتاسىگە سالدىيا.

سۇلايمانى فارس ئەيدىلەر مەندە باردۇر بىر سۆزى،
قەبۇل بولسە ئۇشۇ سۆز مەن ئېيتايىن دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: بايان قىل بىز ھەم ئانى بىلالى،
مەئقۇل بولسە قىلالى ئۇشۇ سۆزنى دىدىيا.

ئەيدى: بىزنى شەھەردە خەندەق قىلۇر تىكرادە،
دۈشمەن قالۇر ھەيراندە ئۇتا بىلمەس دىدىيا،

بارچە مۇنى خاھلادى قەلئە تاشىگە چىقتى،
سۇلايمان فارس باشلەدى خەندەق يېرىن دىدىيا.

ئەترافىنى ئەيلانىپ خەندەق قازىپ كىلدىلەر،
بىر يەردە بىر ئۇلۇغ تاش مەئلۇم بولۇپ تۇردىيا.

ھىلە بىرلە ئول تاشنى ھىچكىم ئالا بىلمەدى،
پەيغەمبەرنىڭ كۆزلەرى ئۆلدەم تاشىغە تۇشتىيا.

پەيغەمبەر مېتىن ئالدى ئۆلدەم تاشىغە بىر ئۇردى،
مەغرۇپ سىرى شەھەرنىڭ ئادەملەرى كۆردىيا.

يەنە بىر مېتىن ئۇردى مەشرىق سىرى يۈزلەندى،
مەشرىقتىكى ۋىلايەت بىر نەچچە كۆرۈندىيا.

ئۇچۇنچى مېتىن سالىدى رۇم تەرەفى يارۇدى،
رۇم خەلقىنى ئادەمى ئول ھالدا كۆرۈندىيا.

تۆرتۈنچىدە ھىندۇستان ھەم كۆرۈندىلەر ئەتىيان،
خەلقى ئانىڭ بى گۇمان ئاندە مەئلۇم ئېردىيا.

پەيغەمبەرگە ئەيدىلەر ۋاقتەنى سوردىلەر،
بىر سىر كۆردۈك دىدىلەر ئول نىچۈكدۇر دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى ئەسھابىغە تۇرنىڭ بارنىڭ ئەتراپىغە،
يول ئاچىلۇر ئەسھابىغە مەندىن سۇغىرە دىدىيا.

رەسۇل ئول كۈنى تەيىرلادى بىلدىن قىستۇرۇپ ئالدى،
ئىشىگە مۇقىد بولدى قازماق ئۇچۇن دىدىيا.

پەيغەمبەرنىڭ قارنىگە ئۈلكۈن تاش باغلىغ ئېردى،
ئىتەكىدىن جابىرنى تاشغە كۆزى تۇشتىيا.

جابىرنىڭ كۆزى تۇشتى يىغلاپ ئورنىدىن تۇردى،
ئۆي سىرىغە يۈزلەندى خاتۇنىغە ئەيدىيا.

جابىر ئەيدى: ئەي خاتۇن مەئلۇم بولۇركىن بۇگۈن،
پەيغەمبەرنىڭ قارنىغە تاش باغلاغدۇر دىدىيا.

ئاچلىق بىرلە مۇپتەلا ئول رەسۇل باۋەفا،
تارتەدۇر دايمىم جەفا ئۈممەت ئۇچۇن دىدىيا.

جابىر ئەيدى: زەئىغە كاشكى بىزلەردە بولسە،
رەسۇلنى كەلتۈرۈبان مەھمان قىلساق دىدىيا.

زەئىغەسى ئولزامان جابىرغە ئەيدى رەۋان،
مەن ئېيتايىن بۇ زەمان قۇلاق سالغىل دىدىيا.

ئوغلانلەرنى ئوغلاقى ئازغىنە ئۇن بار تەقى،
بۇ ئىكاۋنى مەن تەقى تەئام قىلاي دىدىيا.

سەن بارىپ تەكلىنى ئېتىكىل يەنە سەن ماڭا يەتكىل،
مە ھازىر تەييار ئېتىكىل رەسۇل كەلسۇن دىدىيا.

جابىر بول سۆز قۇۋاندى رەسۇل ئالدىغە باردى،
بۇ سۆزلەرنى ئەيتىبان ئوادەم تەكلىنى قىلدىيا.

بۇلاق

رەسۇل ئەيدى: ئۆيۈڭدە نە تۈرلۈك تەئامنىڭ بار،
جابر ئەيدى: بىر ئوغلاق ئازغىنە ئۇن دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: يا جابر سەن بارىپ ئۆيۈڭدە كىر،
ئوغلاق ئېتىنى سالىپ مەھكەم قىلغىل دىدىيا.

ناننى تونۇرغە باغلا ئاغزىنى مەھكەم ئەيلە،
مەن بارغۇنچە ئىكاۋدىن ئاچمىغاي سەن دىدىيا.

جابر ئۆيىگە كىلدى مەھازىر تەييار قىلدى،
پەيغەمبەرنىڭ بۇيرۇغىن ئۆلدەم قىلىپ تۇردىيا.

ئېمدى ئىشت قىسسەنى تەۋدە - تەۋدە غۇسسەنى،
ئول جايىرنى ئوغلىنى ئېيتاي سەڭا دىدىيا.

جابرنىڭ ئىككى ئوغلى دۇنيالىغدە بار ئېردى،
ئول ئوغلاقنى ئىكاۋى ئوينار ئېردى دىدىيا.

ئوغلاقنى ئۆلتۈرگەندە ئۇلۇغى ھازىر ئېردى،
بىسىمىل قىلغان يېرىنى كۆرۈپ تىزۇر ئېردىيا.

بىر زاماندە كىچىگى كىلىپ ئوغلاقنى سوردى،
ئانام ئۆلتۈردى دىبان ئۇلۇغ ئوغلى ئەيدىيا.

كىچىگى يەنە سوردى قانداغ قىلىپ ئۆلتۈردى،
ئۇلۇغى ئەيدى سەڭا كۆرگۈزەيىن دىدىيا.

بارىپ بىر پىچاقنى ئۆيىدىن ئالىپ چىقتى،
كىچىگىنى ياتقۇزۇپ ئاياغىنى بوغدىيا.

بوغزىغە پىچاق قويدى بوغزى قويدەك كىسىلدى،
ئاناسى خەبەر بىلدى ئوغلان تامغە قاچتىيا.

ئول ئوغلان تامدىن ئۇچتى بىقىلىپ بوينى سۇندى،
ئىكلاسى تەڭ ئۆلدى ئانا باقىپ قالدىيا.

ئىكاۋىنى كەلتۈرۈپ بىر ئۆيىگە كىرگۈزدى،
ئۈستىگە بوريا سالىپ ئارىدىن ياشۇرۇپ قويدىيا.

زاھىرى كۈلكۈ بىرلەن باتىنى يىغا بىرلەن،
خىزمەت قىلىپ ئۇلارگە قانلار يۈتەر ئېردىيا.

بىر نەچچە زەمان ئۆتتى رەسۇل ئۆيىگە يەتتى،
تۆرت يۈز سەھابە بىرلەن يىغىلىشىپ باردىيا.

جابرنىڭ بىر ھۇجرەسى ئون كىشى سىغىماس ئېردى،
پەيغەمبەرنىڭ قەزىلىدىن تۆرت يۈز كىشى سىغىدىيا.

رەسۇل تونۇرغە كىلدى تونۇرنىڭ ئاغزىن ئاچتى،
بىسىمىلا دەپ قول سۇنۇپ سەھابىغە تارتتىيا.

بىر - بىر سالىدى ئالدىغە يەتتى خەلقىنى بارىغە،
يەنە باقسە تونۇرغە ھىچ تۈگەتمەس ئېردىيا.

قازانغە كىلدى رەسۇل ئېتىنى ئالدى بول قەسل،
ئېلىگە تەئام يەنى ئول يەنە باقى قالدىيا.

رەسۇل كىلدى ئورنىغە قول سالىدى تەئامغە،
فەرمان بولدى جىبرىئىلغە رەسۇلغە بار دىدىيا.

جىبرىئىل كىلدى ئولزامان رەسۇلغە بولدى رەۋان،
سالام ئەيدى ئول ئوغان يا مۇھەممەد دىدىيا.

يەنە بۇ سۆزنى ئاڭلا جانىڭ بىرلە سەن تىڭلا،
جابرنىڭ ئوغلى بىرلە تەئام يىگىل دىدىيا.

بۇ ئوغلاقنى ئىگەسى جابرنىڭ ئوغلىدىن،
ئىگەسى رازى بولماي نىچچۈك يەرسىز دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى جابىرغە خەبەر بەرگىل ئوغلۇڭا،
كەلسۇن ئۇلار ئالدىمغە تەئام يىسۇن دىدىيا.

جابر ئۆيىگە كىلدى زەئىفەسىگە ئەيدى،
ئوغلانلەردىكى بولدەم رەسۇل خەبەرلەر دىدىيا.

بۇلاق

خاتۇن ئېرىگە ئەيدى سىزگە نە بولدى دىدى،
ئوغلانلەرنىڭنى بولدەم يوقلاي سىزدۇر دىدىيا.

ئۇلار بىرلە رەسۇلنى تەئام يېسە خاتىرى،
مەلۇل بولغاي بىر يولى يېمەرسۇنلەر دىدىيا.

جابر رەسۇلغە كىلدى ئۇزرەنى بىر - بىر ئەيدى،
خىزمەتىگە ئوغلانلەر لايىقى ئېرمەس دىدىيا.

رەسۇل يەنە تەئامغە قول ئۇزاتماق بولدەلەر،
جىبرىئىل ئەيدى يېماتىل ھارام تۇۋۇر دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى جابىرغە كىلتۇر ئوغلانى ماڭا،
شادلىغ بولسۇن ھەم سەڭا بىرگە يەينۇك دىدىيا.

جابر كىلدى خاتۇنغە كىلتۇر ئوغلانى ماڭا،
ئېلىتاي ئۇنى رەسۇلغە باقىپ تۇۋۇر دىدىيا.

ئولدەم خاتۇنى ئەيدى سىزگە نە بولدى دىدىيا،
رەسۇل مەلۇل بولماسۇن يېمەرسۇنلەر دىدىيا.

يەنە جابر كىلىبان ئۇزىن ئاندە ئەيتىبان،
ئوغلانلەر ھازىر يوقتۇر مەلۇل بولماڭ دىدىيا.

يەنە جەبرائىل ئەيدى ئوغلاننى كىلتۇر دىدى،
ھازىر قىلماي ئوغلاننى قول ئۇرمىغل دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: يا جابر ئەمدى ھەرگىز بولمادى،
ئۇچ يول جەبرائىل ئەيدى ھازىر قىلغىل دىدىيا.

يەنە جابر كىلىبان زەئىفەسىگە ئەيدى،
ئەمدى بولمايدۇر ئانى ئېتىمەك كېرەك دىدىيا.

خاتۇنى سۆز باشلەدى ئىككى كۆزىن ياشلەدى،
ئەمدى سەڭا مەن بۇ دەم بىر سۆز ئېيتاي دىدىيا.

بىر كىشىگە بىر كىشى قويسە ئەگەر ئەمانەت،
يەنە ئالسى ئەمانەت مانى مۇكىن دىدىيا.

ئەمانەت ئالغان كىشى سەبىر ئېتمەكى كېرەكمۇ،
يا يىغلاماق كېرەكمۇ بەندەلىكىدە دىدىيا.

جابر ئەيدى: ئەي خاتۇن ئول شەردئەت ئىشىدۇر،
سەبىر ئەيلىمەك كېرەكدۇر بەندەلىكىدە دىدىيا.

ئانداغ بولسە بېرى كەل بۇ مەھنى سىرنى بىل،
سەن ھەم ئەھدى سەبىر قىل چارە يوقتۇر دىدىيا.

ئول بوريانى كۆتەردى ئوغلانلارنى كۆرگۈزدى،
قانغە بويالىپ ياتۇر جابر ئانى كۆردىيا.

يىغلاماين سەبىر ئېتتى رەسۇلغە بارىپ ئېيتتى،
بەندەلىكىنى ئوغلانلار بىجا قىلىشى دىدىيا.

رەسۇل ئەيدى: كەلتۈرغىل بىز ھەم ئانى كۆرالى،
نە ۋاقتە بولغانىن ھىكمەت نەدۇر دىدىيا.

كەلتۈردىلەر ئوغلاننى رەسۇل ئانى كۆردىلەر،
مۇنداغ ھالدا بولغانىن كۆرۈپ ھەيران قالدىيا.

بۇ نە ھەسرەت يارانلەر بۇ نە مەنەت يارانلەر،
بۇ نە كۈلغەت يارانلەر نىچۈك قىلغۇم دىدىيا.

يەنە جەبرائىل كىلدى يا مۇھەممەد دەپ ئەيدى،
تەئرى سەگا سۆز ئەيدى ئېيتاي سەگا دىدىيا.

جابرنى ئوغلى ئۇچۇن دۇئاغە قول كۆتەرگىل،
قۇدرىتىمنى سەن كۆرگىل نىچۈك قىلغۇم دىدىيا.

تىرىكىنى ئۆلتۈرۈرمەن ئۆلۈكىنى تىرگۈزۈرمەن،
ھەرنە قىلسام قىلۇرمەن قۇدرىتىم بار دىدىيا.

مۇھەممەد دۇئا قىلدى سەھابە ئامىن دىدى،
ئوغلانلەرى تىرىلىپ تۇرۇپ سالام بەردىيا.

ئول ھالەت تىرىلدىلەر ھەم ئويناپ كۈلۈشتىلەر،
ئەرۇ - خاتۇن قۇۋانىپ پەرۋانەدەك تۇردىيا.

ئاندىن سۇڭرە قول سالىپ بارچە تەئام يىدىلەر،
ئۇلۇغ - كىچىك توپىدىلەر بارچە دۇئا قىلدىلەر.

يەئنى ئەي مۇسۇلمانلار بۇ ئىبەرەتدۇر دىدىلەر،
ياخشى پىشە قىلغانلار زايئە قالمىش دىدىيا.

جابر كىم پەيغەمبەرنى جان بىرلەن مېھمان قىلدى،
ئۆلگەن ئوغلى تىرىلدى قۇدرەتتىن دىدىيا.

ئىخلاس ئىلە ھەر كىشى قىلسە خەيرۇ ساخاۋەت،
ئىككى دۇنيا ياخشىلىق تاڭلا كۆرەر دىدىيا.

خالىس بۇ سۆز ئېيتادۇر بۇ سۆز يالغان ئېمەسدۇر،
خەلق ئالەم ئىچىندە بىر نىشانە قالدىيا.

كۆرۈڭ قانداق قۇدرەتتىن كۆرسۇن دىيان سۇنئەتتىن،
مۇستافانى ئۇممەتتىن مۇنداغ شەرىپى قىلدىيا.

يوق ئېردۇك بار ئەيلەدى تەن ياراتتى جان بەردى.
قەترە سۇدىن بىزلەرنى مۇنداغ شەرىپى قىلدىيا.

كۆزنى بەردى كۆرگەنى ئەقىلىنى بەردى بىلگەنى،
ھەق يادىنى ئەيغەنى تىلىنى يەنە بەردىيا.

قولنى بەردى تۇتقانى ئاياق بەردى يۈرگەنى،
نىئەت بەردى يىگەنى شۇكرى قىلسۇن دىدىيا.

خۇدايىڭنى بىلمەس سەن نىگە قۇللۇق قىلماس سەن،
ئاتا - ئاناڭ بارىسى قارا يەرگە كىردىيا.

تۇققان ئادەم ئانادىن قۇرۇق قالماس ئۆلۈمدىن،
ئۇشبۇ يۈرگەن ئادەملەر ۋاللى ئۆلەر دىدىيا.

سۆز مۇختەسەر قىلالى سۆز باشىگە بارالى،
يادكار قىلا كورەلى ئۆلمەس بۇرۇن دىدىيا.

بۇرۇن ئۆتكەن زەماندىن پەيغەمبەرلەر سوڭىدىن،
بىر ئەر قوپتى كۆفەدىن ئاتىن نەئىمان قويدىيا.

ياراتتى ئول بىرۇ بار يارلاقاب ئىزىم چاپپار،
مەھبەردى ئېردى ئۆزى ئاتى سابىت ئېردىيا.

ئارىغقە سۇغە باردى سۇغە تاھارەت قىلدى،
بىر قىزىل ئالمە ئاقىپ كىلۇر ئېردى دىدىيا.

سابىت ئالمەنى كۆردى سۇدىن ئالمەنى ئالدى،
يارىم ئالمە يەپ ئېردى كۆڭلىگە فىكىر تۇشتىيا.

ئىگە يىدىم ئالمەنى تاپسام ئېردى ئىگەسىن،
بەرسەم ئېردى باھاسىن دىبان قورقۇپ تۇردىيا.

بەرمەيىن قولغە ئالدى چاھار باغلارنى قېدىردى،
چاھار باغدىن چاھار باغغە كىرەر ئېردى دىدىيا.

بىر چاھار باغ ئىچرە كىردى ئالمە قولنىدە ئېردى،
كىرىپ چاھار باغدە تۇردى بىر ئەر قارشۇ كەلدىيا.

سالام بەردى بۇ يىگىت ئۇشبۇ كىشىنى كۆرگەچ،
قولۇڭداكى ئالمەڭىز بىزنىڭ ئالمە دىدىيا.

مۇنى ئەمدى ئالىپ سىز بىزدىن بى رۇخسەت يەپسىز،
ئاخىرەتدە جازاسىن خوپ بېرۇرسىز دىدىيا.

يىگىت ئەيدى تۇرۇپمەن سىزنى ئىستەپ كىلىپمەن،
ئاخىرەتدىن قورقۇپ مەن ھازىر بەرگۈم دىدىيا.

ئۆلدەم يىگىتنى كۆردى ئابدان ئىكەن بىلدى،
بىر قىزى ھەم بار ئېردى ساھىبچامال ئېردىيا.

ئول ئېر ئەيدى سۆزۈم بار ئۆيۈمدە بىر قىزىم بار،
ئۇشبۇ قىزىمنى ئالساڭ رازى بولاي دىدىيا.

سۆزلاغالى تىلى يوق كۆرۈپ يۈرەر كۆزى يوق،
ئاياقى ھەم قولى يوق قىزىم مۇنداغ دىدىيا.

بۇ قىزىمنى ئالماساڭ مەنى رىزا قىلمەسەڭ،
يارىم ئالمە جازاسىن سەندىن ئالغۇم دىدىيا.

ئالاي دىسە قىزىنى ئالىپ نە قىلسۇن ئانى،
يارىم ئالمە يىگەندىن ئىلاج تاپماس دىدىيا.

سۆزلەر سۆزى يوق بولسە كۆرەر كۆزى يوق بولسە،
ئاياق قولى يوق بولسە ماڭا مۇشكۈل دىدىيا.

سۆزىن قوبۇل قىلمەسام بۇ قىزىنى ئالمەسام،
ئاخىرەتدە جازاسىن نە قىلمۇرەن دىدىيا.

ھەر نە بولسەم بولايىن بۇ قىزىنى ئالايىن،
ئاخىرەت ئەزاىنى مۇندە تارتاي دىدىيا.

قوبۇل قىلدى قىزىنى ئالماق بولدى قىزىنى،
ئاخىرەت ئەزابدىن قۇتۇلايىن دىدىيا.

خوشۇەقت بولدى ئاتاسى رازى بولدى ئاناسى،
تويىلار قىلىپ نىكاھىن ئول زەمان ئالدىيا.

خاتۇنلەر يىغىلىدىلەر ئۆيىگە تۆشەك سالىدىلەر،
قىزىنى ئالىپ كىلىدىلەر ئۇشبۇ يىگىت كۆردىيا.

كۆرگەچ ئانى سىسكەندى قاچىپ تاشقارى چىقتى،
ئۆزىگە قىزىنى كىلتۈرۈپ مازاق قىلۇر دىدىيا.

ئەيدى يىگىت نىتەرسىز بىزنى مازاق ئىتەرسىز،
بىزگە دىگەن قىزىڭىز بول ئېمەسدۇر دىدىيا.

كۆزى ھەم يوق تىلى يوق ئاياقى ھەم قولى يوق،
مۇنداق كىلۇر ھالى يوق بىلەرمۇسىز دىدىيا.

خاتۇنلەر كۆپ كىلدىلەر قەھقە ئۇرۇپ كۈلدىلەر،
ئۇشبۇ تۇۋۇر قىزىمىز بىزگە ئېنان دىدىيا.

ئاي دىسەڭىز يۈزى بار كۈن دىسەڭىز كۆزى بار،
ئايەت، ھەدىس سۆزى يا بىزگە ئېنان دىدىيا.

يىگىت كۆردى قىزىنى تەيرىس كۆرۈي يۈزىنى،
يەلغانچىدۇر ئاتاسى قىزىن ئالمام دىدىيا.

كىلدى قىزنىڭ ئاتاسى يوقتۇر سۆزۈم خەتاسى،
ئاتا بىرلە ئاناسى كىلىپ ئەزىن ئەيدىيا.

تىلى يوقتۇر دىگەنم خەيبەت سۆزىن قىلمادى،
كۆزى يوقتۇر دىگەنم نا مەھرەمنى كۆرمەدى.

قولى يوقتۇر دىگەنم كىشى ھەققىن ئالمادى،
ئاياق بىرلە تاشقارى ھەرگىز چىقماس دىدىيا.

يىگىت مۇنى ئىشتى سىرىن كۆڭلىگە تۇتتى،
بۇ سۆز يىگىت كۆڭلىگە ئۆلدەم مەئقۇل بولدىيا.

يىگىت قىزگە قوشۇلدى ئىپەك بولۇپ ئىشىلدى،
كۆڭلىلەرى قاتىبان ئۆلدەم ئارام تاپتىيا.

بىرنەچە كۈن ئۆتۈپدۇر قىز ھامىلە بولۇپدۇر،
ئىچىندەكى ھامىلە بىر ئېر ئوغۇل بولدىيا.

ئوغلانغە توي قىلدىلەر كۆپ خالايتىق كىلدىلەر،
بۇ ئوغلاننى ئاتىنى نەئمان بواسۇن دىدىيا.

ئوغلان ئالتىگە كىردى ئېلىتىپ مەكتەپكە بەردى،
ھەر كۈن موللاگە بارىپ ئوقۇپ كىلۈر ئېردىيا.

بىر پادىشاھ بار ئېردى ئۇشبۇ شەھەردە ئېردى،
خانىم ئەيدى: پادىشاھ سەن جەھەننەمى دىدىيا.

پادىشا ئەيدى: نىتەرسەن سۆزنى بىلمەي ئەيتۈرسەن،
مەن جەھەننەمى بولسەم سەن تەلاق بول دىدىيا.

ئالىملارنى يىغدۇردى رەۋايەت بارمۇ دىدى،
ئۇچ كۈنگەچە تاپمەساڭ ئۆلەرسىزەر دىدىيا.

بارچە ئالىم يىغىلدى كىتابىن بىر - بىر قىلدى،
رەۋايەتسەن تاپمايىن يىغلاشۇرلەر دىدىيا.

نەئىمان ئۆلدەم سورادى نىگە يىغلارسىز دىدى،
موللا ئەيدى: ئەي ئوغلان تىڭ ئولتۇرغىل دىدىيا.

نەئىمان قايتە سورادى نىگە يىغلارسىز دىدى،
ئۇچ كۈن بولدى بولۇبدۇرسىز يار دىدىيا.①

موللا ئەيدى: ئەي ئوغلان مۇشكىل تۇشتى بىل رەۋان،
پادىشاھخە بىر رەۋايەت تاپمايدۇرمىز دىدىيا.

خانخە خانىم ئەيتىپدۇر سەن جەھەننەمى دەپدۇر،
مەن جەھەننەمى بولسەم سەن تەلاق بول دىدىيا.

مۇنچە نىگە يىغلارسىز خانخە مەنى ئېلىتارسىز،
ئۇشبۇ سۆزنى جاۋابىن مەن بېرەيىن دىدىيا.

موللا ئەيدى: بارايىن ئالىملارگە ئەيتايىن،
بۇ سۆزۈڭنى ئالىم خوش كۆرەرلەر دىدىيا.

موللا باردى ئالىمغە ئالىم كىلدى ئوغلانغە،
ئوغلان ئېمەسدۇر بىزگە دۆلەت بولغاي بىزگە دىدىيا.

① بۇ مىسرا ئەسلى كىتاپتا خاتا بېسىلغان بولسا، كېرەك.

بۇ ئوغلاننى ئالدىلەر خانىغە ئالىپ باردىلەر،
ئالدىلارگە خان ئەيدى تاپتەنمۇ دىدىيا.

ئەي پادىشاھم تاپىپ مىز مۇندە ئالىپ كېلىپمىز،
ئۇشۇ ئوغلان رەۋايەت مەن بىرەيمىن دىدىيا.

پادىشاھ تەختىدە ئوتتۇردى كىچىك ئوغلاننى كۆردى،
ئالدى ياشار ياش ئوغلان جەۋاب بەرمەس دىدىيا.

ئوغلان ئەيدى: ئەي سۇلتان تەختتىن تۇشىڭىز رەۋان،
تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ جەۋاب بەرگۈم دىدىيا.

تەختتە سىز ئوتتۇرسەڭىز بىزدىن سوئال سورسەڭىز،
جەۋاب بەرسەك بىز مۇندە گۇناكارسىز دىدىيا.

پادىشا تەختتىن تۇشتى ئوغلان تەخت ئۈزرە مىندى،
سوئالگە ياراشۇر جەۋاب بەرگۈم دىدىيا.

پادىشاھ تەختتىن تۇشتى قولىن قوشۇرۇپ تۇردى،
سوردى ئاندىن سوئالدىن سۆزنى تەمام قىلدىيا.

قورقۇمۇسىز تەڭرىدىن مۇنداغ يامان ئىشلاردىن،
قايتارمۇسىز زەررىدىن دىبان جەۋاب بەردىيا.

پادىشاھ ئەيدى: ئەي بوتام بار ئېردى مەنى ئانام،
ئۇ ئاتامنى ياشىگنە زەئىفى بار ئېردىيا.

بىر كېچە ئاڭا باردىم بارىپ ياندى تۇردۇم،
ئول كېچە مەن فەئلىمدىن قايتىپ ئېردىم دىدىيا.

ۋەننازى ئاتى ئوقۇدى مەئنىسىنى بىلدۈردى،
ھەفتىيەكى قولغە ئالىپ ئانى كۆردىيا.

ۋەنەھىيەن نەفسە ئەنەلەۋايى فەئىننەلجەننە تەھىيەلەئۇا،
بۇ ئايەتنى مەئنىسىن خانغە ئەيتىپ بەردىيا.

سىزگە جەھەننەم بولمەس خانىم ھەم تەلاق بولمەس،
بۇ ئايەتنى مەئىنىسى مۇنداغ تۇرۇر دىدىيا.

كەرۋەھ - كەرۋەھ ئالىملار خان ياندىدە قازىلار،
ئۇلۇغ - كىچىك خالاينى تاڭ ئاجايىپ قالدىيا.

ئۇشبۇ ئوغلان ئېر بولۇر ئەل ئىچىندە شر بولۇر،
ئالتى ياشار ئوغلاننى ئەزەم بولسۇن دىدىيا.

رەۋايەتنى بىلدۈردى خەلقنى كۆڭلىنى تىندۈردى،
ئىمام ئەزەم ئات قويدى ئۇشبۇ يەردە دىدىيا.

ئۆيگە كىشى باردى سۈيۈنچى بەرگىل دىدى،
ئالتى ياشار ئوغلۇڭىز ئەزەم بولدى دىدىيا.

ئەيدى ئۆلدەم ئاتاسى زەئىفەلەر ئاناسى،
يارىم ئالىمە شۇملۇغى ئالتى ياشقە قويدىيا.

يارىم ئالىمە يىمەسە ئاتا شۇملۇق قىلمەسە،
ئۈچ ياشىندە بۇ ئوغلۇم ئەزەم بولۇر دىدىيا.

دىنىمىزنى يارۇغى ئىماملارنى ئۇلۇغى،
مۆئمىنلەرنى مەزھەبى ئىمام ئەزەم بولدىيا.

بۇ ئىماملەر بولمەسە مۇنى بىزگە ئەيتمەسە،
يولنى بىلمەسەمۆئمىنلەر قاين بارۇر دىدىيا.

مۇھەممەدكە ئۈممەت بول مەزھەپ ئەزەمگە بول،
ئۇشبۇ تۇرۇر ھەقلىق يول مۆئمىنلەر يول تاپتىيا.

ئاشىق بولسەڭ ئويۇمە نەفسىڭ يولغە كىرمە،
شەيتاننىڭ تىرىك قىلمە نەفسىڭ ئۆلسۇن دىدىيا.

تەمام بولدى بۇ قىسسە كىتتى كۆڭلىدىن غۇسسە،
كۆڭلۈم ئىچىندە غۇسسە كۆزۈم گىريان دىدىيا.

نەزم قىلدىم مەن غېرىپ ئىرانلەرگە يالبارىپ،
ئىرانلەرنى رۇھىدىن ماڭا مەدەد بولدىيا.

بەسكە ئەزىزلەر ئاتام يوقتۇر سۆزۈمدە خەتام،
بۇ قىسسە بولدى تەمام قۇل خوجە ئەھمەد دىدىيا.

غەزەل ھىكمەت

شەرمەندىلىكلەر كۆپ ئىكەن نىگە ئول تۇغدۇڭ ئانا،
بارۇر يەرىمىز كۈن ئىكەن ئول نىگە بولدۇم مانا.

ھۇل قىيامەت بار ئىكەن ئاھ ۋە نادامەت بار ئىكەن
ئارمان ۋە ھەسرەت يار ئىكەن ئول نىگە بولدۇم مانا.

تۇغدۇڭ كۇناگە ياپۇشۇپ شەيتان بىرلە سۆز تاپۇشۇپ،
تەئىزىم قىلىپ قول قاۋۇشۇپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ھەرگىز خۇدانى بىلىدىم قورقۇپ ئۆزۈمگە كېلىمادىم،
دەرگاھىگە يالبارمادىم ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئاھ نادامەت قىلىمادىم خوبىلارنى كۆزگە ئىلىمادىم،
ئاخىر ئۆلەرىم بىلىمادىم ئول نىگە بولدۇم مانا.

بولماس گۇناھىمنى ساناپ ئەستايەد شەيتان تونۇپ،
شەيتان نە دىسە مەن ئۇناپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

يازۇقلارنى سانى يوق قورقماس كىشىنى جانى يوق،
ھەم جانى يوق ئىمانى يوق ئول نىگە بولدۇم مانا.

قورقماي بۇ دۇنيا زەھرىن خۇفىم ئىگەمنى قەھرىدىن،
بىتمەي بۇ دۇنيا مېھرىدىن ئول نىگە بولدۇم مانا.

قىلماي بۇ نەفسىمدىن ھەزەر ئىتدەك يۈگۈردۈم دەر بەدەر،
دۇنيادىن ئۆتتۈم بىخەبەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

يەتسە ئەگەر ۋەقتىم مەنى ۋەيران بولۇر بەختىم مەنى،
تۇفراق ئېرۇر تەختىم مەنى ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئالسىە جانىمىنى قىيىناتىپ مېغزى سېرىنى قىيىناتىپ،
ئىكى كۆزۈمنى ئويىناتىپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

() نى قاتىغ تۇرتىسەلەر قىلىمىشلارنى ئايتىسەلەر،
() لار تىلىدىن تۇتسەلەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

سۆزلەرگە بولمىسا ماجال سود ئېلاماس يىغقان بۇ مال،
جاينىدە ياتسام ھال ماجال ئول نىگە بولدۇم مانا.

ھالىمنى سورسەلەر ئېلىم سۆزلەرگە بولمىسا تىلىم،
ۋاۋەيلەسە فەرزەندلەرىم ئول نىگە بولدۇم مانا.

جانىمىنى تەندىن ئۇزدۇرۇپ جاننى بۇ تەندىن بەزدۇرۇپ،
سانسىز گۆرىستان كېزدۇرۇپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ياتسام جانىدىن ئايرىلىپ ھىچ دۇنماسام مەن قايرىلىپ،
كىلىسە خالايمىق يىغىلىپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

غۇسال كىلىپ ھەم يۈسەلەر ئۇچ كاسە سۇنى قۇيسەلەر،
ئىلىتىپ جاينىگە قۇيسەلەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئۇچ يۈز ئاتمىش تومۇرلارم تۆرت قىرىق تۆرت سۇگەكلەرىم،
() قۇرۇپ قالىپلارم ئول نىگە بولدۇم مانا.

باشتىن ئاياغ جۇلغۇپ كىفەن يىغمىشلارم قالدى ۋەتەن،
خەلقە قىلامادىم سۇخەن ئول نىگە بولدۇم مانا.

جانسىز ئاتىگە مېندۇرۇپ قەۋم قارىنداش ئاھ ئۇرۇپ،
ئەھل ئەيال فەرياد ئۇرۇپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

باشىم ئاياغىمنى تۇتۇپ يۈرگەن يىرىمنى ئۇنۇتۇپ،
دىن دۇنيا كۆكىل سۇۋتۇپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئوقۇپ جىنازەم كۈتەرىپ يارانلارم يىغلاپ بارىپ،
مانەم تۇتۇپ كۆكسىن يارىپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئىلتىپ تەدگە قويسەلەر ئارقاغە باقماي قايتسەلەر،
سورۇق سوئاللىم سورسەلەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

قىلىدىم گۇناھلار ماھ سال ئىلكىمدە يوقتۇر قال ھال،
ئاندە سورساڭ مىڭ سوئال ئول نىگە بولدۇم مانا.

كىرسە ساڭا ئىكى مالىك رەببىڭنى ئېتىكىن كىم ساڭا،
سۆزلەرگە ئاغىز تىل قانى ئول نىگە بولدۇم مانا.

دىنىم رەسۇلۇم سورسەلەر يىغىلىپ مالىكلار ئۇرسەلەر،
دەۋزەخ سىرىگە سۆرسەلەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

ھىچ چىتمىسا مەندىن جاۋاپ قىلغاي يەتتە قاتىغ ئەزاپ،
ئەي كاشكى بولسام تاراپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

جانىم تىنىم كۆيدۇرسەلەر گىھ تىرگۈزۈپ ئۆلتۈرسەلەر،
گۈلدەك يۈزۈم سۇلدۇرسەلەر ئول نىگە بولدۇم مانا.

مالىكلار كۆمەس تەرزىنى ھىچكىم ئىشتەس ئەرزىنى،
ئوتكە باسارلار يۈزىنى ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئۇرسە كۆتەرىپ كەرزىنى بەرگىن خۇدانى قەرزىنى،
ۋاجىپ سۈننەت قەرزىنى ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئەبەدىنى ھەرگىز تۇتمادىڭ قوپۇپ سەھەر قان يۇتمادىڭ،
بىردەم رىيازەت تارتىمادىڭ ئول نىگە بولدۇم مانا.

تىلگە سەنا ئۆرگەتمادىڭ يازۇقلارنىڭ بەركىتمادىڭ،
جان دىلىڭ قورقۇتمادىڭ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ھەمدۇ-سەناسىن ئېتىمادىڭ شەپتان لەئىندىن قايتىمادىڭ،
مەنلىكىنى تاشلاپ ئاتىمادىڭ ئول نىگە بولدۇم مانا.

دۇنيادە يۈردۈڭ مەنمەنى قوپۇپ خۇدايىڭنى قانى،
ئاخىر ياراتتى كىم سەنى ئول نىگە بولدۇم مانا.

تەننە قىلۇرسەن بەندە سەن كۇفارى ئىچىندە گەندە سەن،
يۈزى قارا شەرمەندە سەن ئول نىگە بولدۇم مانا.

قەدىم ئىلىق بولدى دۇتا ئىلىكىم ئالىق يا مۇستافا،
مەھشەر كۈنى ھالىم تەبا ئول نىگە بولدۇم مانا.

قىلغان ئىشىم جۇرم گۇناھ ھالىم نە كەچكەي ئاھ ئاھ،
ئىلىكىم ئاياغىمدۇر گۇۋاھ ئول نىگە بولدۇم مانا.

بارى گۇناھ تاغدىن ئاغىر سەن سەن بى نەزىر،
ئەي پادىشاھى بى ۋەيىز ئول نىگە بولدۇم مانا.

يالغانچى بەندە سەن ئۇيات يىغدىق جاھاندە قوي ۋە ئات،
ئاخىر تاپماق مۇمامات ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئېيتسام قىيامەت قىسسە كۆپ قىلسام بايان بولمان يۈرۈپ،
قىلغىل ئىبادەت يەتكۈرۈپ ئول نىگە بولدۇم مانا.

ئەي ئەھمەدى مىسكىن غېرىپ يىغلا خۇداغە يالبارىپ،
كۆپ يىغلاساڭ قىلغاي ھەبىب ئول نىگە بولدۇم مانا.

× ×

كىلىق دوستلار ھىكىمىتىدىن ئۇلۇش ئالىق،
بىسىمىلا دەپ بايان ئەيلەپ ئەيىتىم مانا.
جان دىلدەن ھەق يولىنى مەھكەم تۇتۇپ،
شەيتان لەئىن يوللارنى قايتتىم مانا.

تەۋبە ئوقۇپ تەۋبە قىلىدىم مەۋلۇم گۇۋاھ،
نەزەر قىلىپ ھەق دەردىمە بەردى دەۋا،
خانۇمان خانۇماندىن كەچسەم رەۋا،
جان نە بولغاي ئىمانىمدىن ئۆتتۈم مانا.

تا ئۆلگۈنچە مېھنەت تارتىپ بولاي ئادا،
ھەقىقەتلىق مەشۇق ئۇچۇن جانىم فىدا،

پەرۋانە دېڭ ئەخكەر بولۇپ كۈلدەك فەنا،
ئىنشا ئاللا ھەق نۇرىگە پاتتىم مانا.

ئەي يارانلار دەردىم پىرزور ھالىم زەبۇن،
جانىم كۆيىگەن باغرىم كۆيىگەن چىقماس دۇتۇن،
دەرگاھىگە كۆپ يىغلادىم باقتى بېھچۈن،
مۇھەممەدۇللا جان بەخشىشلىق تاپتىم مانا.

زاھىد بولۇپ بوي خۇدا ئاڭلامدىم،
دۇنيا ئەقباي ئارقا سىرى سالمىدىم،
تەسبىھ ئالىپ ئىشقى لەززەتىم بىلالىدىم،
مەسجىد كىزىپ زاھىد سۇفەت قاتتىم مانا.

ئىشقى شەراپىن ھەق ئىچۈردى تولۇپ تاشتىم،
مەجنۇن سۇفەت خەيىل خۇشدىن ئۇرۇپ قاشتىم،
ھەقدىن يۈز مىڭ جافا تېگدى قورقۇپ شاشتىم،
غۇنچە يەڭلىغ خۇن جىگەر يۈتتۈم مانا.

ئىشقىن ئالىپ پىر مۇغان سىرى باردىم،
ياشىم ساچىپ دەردىم ئەيتىپ كۆكسۈم ياردىم،
فەيز فەتۋە تولا بەردى سىرلار كۆردۈم،
ھەركۈن يۈز مىڭ سىرلار كۆرۈپ ياتتىم مانا.

مەيپانەگە تا كىرگۈنچە ھىچ ئويماندىم،
تەسبىھ تەھلىلىنى شەۋقى ئۈچۈن مەن سويمايدىم،
سابىر بولگىن بەندەم دىدى مەن ئەغنىدىم،
جان ۋە دىلدە ھەق ئەمەرنى تۇتتۇم مانا.

مەن ئانادىن تۇغدۇم ئېرسە كۈلگەنم يوق،
بۇ دۇنيانى ئىشرەتلەرىن بىلگەنم يوق،
ئۆمرۈم ئىچرە ھەرگىز خوشنۇد بولگەنم يوق،
ھەقدىن قورقۇپ يىغلاي يىغلاي ئۆتتۈم مانا.

دۇنيا ئەسلى ماتەمخانى كۈلمەك نىمە،
ئاقىل ئېرسەك ھەقدىن ئۆزگە سۆيىمەك نىمە،

دەم غەنمەت بۇ دۇنيانى غېمىن يىمە،
پىرى مۇغان خىزمەتدە ئۇقتۇم مانا.

فەيز فۇتۇھ ئول ھافىزۇ ئەڭا زاكىر،
شەرتى ئولدۇر قانائەتلىك بولسە سابىر،
ئاللا ھەققى يالغانچى يوق خۇدا ھازىر،
ھەقدىن ئىشتىپ بۇ سۆزلەرنى ئەيدىم مانا.

خاس بۇزۇركنى ئاستانەسى پىرى مۇغان،
ئايەت ئىچرە خەبەر بەردى مەۋلۇم ئوغان،
زاھىد قايتىپ بارساڭ ئوتدە ھەققە تولغان،
ھەركۈن يۈز مىڭ ئاستانەنى ئۇپتۇم مانا.

قۇل خوجە ئەھمەد سەخىلارنى جايى جەننەت،
دەريا-دەريا ئىھسانى قىلسە قىلماس مىننەت،
تاغىنە بارسە ھەق ئىنتامى تاجى دەۋلەت،
ئىھسان ئۈچۈن يۈز مىڭ ئۆزۈم ساتتىم مانا.

× ×

ئارىق ئاشىق سۆھبەتدىن بەھرە ئالغان،
خۇدايغە يېقىن بولدى بىلدىم مانا.
پىرى كامىل مۇكەممەلگە خىزمەت قىلغان،
ئىخلاس بىلەن سىرى ئەسرار ئالدىم مانا.

سىر ۋە ئەسرار ئالقانلارگە يۈز مىڭ ئىنتام،
خاس بەندەم دەپ ھەق يىبەرگەي يۈز مىڭ سالام،
مالائىكىلەر ئالىپ كېلگەي يۈز مىڭ پايام،
ھازىر تۇرۇپ ئەرش ئۈستىدە كۆردۈم مانا.

ئەرش ئۈستىدە ناماز ئوقۇپ سۆھبەت قىلدىم،
تۈن كېچەلەر باشىم بىرلە قايم تۇردۇم،
مۇھەممەدۇللا مەشۇقىمە ئۇلغەت بولدۇم،
موسا سۇفەت يۈز مىڭ سوئال سوردۇم مانا.

سوئالغىم ھەقدىن كېلدى يۈز مىڭ جاۋاب،
روز مەھشەر ئەئمالىڭنى قىلمام ھىساب،

كاتىپ بولۇپ ئوڭ قولنىڭا بىراي كىتاپ،
 ھەق كەل دىدى تەئىزىم قىلىپ كېلدۇم مانا.

يولسىز ئېردىم ئۇلۇغ بابام يولگە سالدى،
 ئاندىن سۈڭرە خاس بۇزرۇك قولۇم ئالدى،
 خىزىر بابام ھازىر تۇرۇپ شەققەت قىلدى،
 شەققەتتىن خاسىيەتلەر كۆردۈم مانا.

خاسىيەتنى سىزگە ئېتاي خەلق جاھان،
 يا ئەبەدى دەپ ئاۋاز كېلدى ھەقدىن نېھان،
 رەھبەت بىلەن ماڭا ياقتى ھەق مېھرۇيان،
 ئالەم كىزىپ ئىرانلاردىن سوردۇم مانا.

قەيۇ تالىپ ھىكمىتىمنى تۇتسە ئەزىز،
 قايدە بارسە باشى ئەزىز سۆزى لەزىز،
 ياخشى سۆزنى فەھىم ئېتىمەسلەر ھەر بى تەمىز،
 ئول سەبەبىدىن دانا ئىزلەپ يۈردۈم مانا.

مەن دەفتەرى سانى ئەيىتىم قەنى قۇلاق،
 قان ياش تۆكۈپ يىغلاماسلار مەسل بۇلاق،
 ئاشىق بولساڭ دۇنيا ئىقتىن قويىڭىن تالاق،
 تالاق قويۇپ دىدارنى كۆردۈم مانا.

ھەققەتتىن ھىكمەت ئېيتىم بىلمەس كىشى،
 يالغان ئاشىق ھىلە بىلەن پۈتمەس ئىشى،
 چىن ئاشىقنى نۇرگە تولار ئىچۇ تاشى،
 ھەقدىن ئىشتىپ بۇ سۆزلەرنى ئەيدىم مانا.

ھەقتەئالا ئاشىقلارغە بەردى ئىشقىن،
 چىن تالىپكە ئاتا قىلدى زەۋقى شەۋقىن،
 زاھىدلەرگە شەيتان بەردى رىيا دەلقىن،
 سۆزلەر بىلەن رىيالىغىنى ئۇردۇم مانا.

مەن رىيالىغ شەيخنى كۆرۈپ بىزار بولدۇم،
 زەررە بۇي ماڭا تېڭىدى بىمار بولدۇم،

بۇلاق

ھەق يولىدە سىرمەست ئېردىم ھۇشيار بولدۇم،
ئىچ قارىنىدە دۈشمەن تۇتۇپ يۇردۇم مانا.

مەن رىيالغ شەيفنى كۆرۈپ تەپكۈم كىلۇر،
ھەقدىن يۈز مىڭ بالا تىلەپ سەپكۈم كىلۇر،
شەمشەر ئالىپ باشلارنى چاڭگۈم كىلۇر،
قايدە بارىپ ئىشقى دۇكاندىن قۇردۇم مانا.

قۇل خوجە ئەھمەت تائەت قىلساڭ پىنھان قىلغىن،
لەب نامەھرەم دەم نامەھرەم ھازىر بولغىن،
بىلگە قەدەم نامەھرەمدۇر ئۆزۈڭ بىلگىن،
ھەقدىن ئۆزگە تالىپلارنى (سوردۇم) مانا.

× ×

تىنماي ئاشىق ھۇ دەرلەر خۇدايىغە يالبارىپ،
يۈرەر ئانى ئىشقىدە كېچە - كۈندۈز سارغايىپ.

زار يىغلاتىپ ئاشىقنى ئىشقى ئىلكىدە خۇدايىم،
ئىشقى يولىدە مالاھەت ئاڭار كۆرەر مۇناسىپ.

مەنسۇر بىر كۈن يىغلادى ئىرانلار رەھىم ئەيلىدى،
چىلتەن شەرىبەت ئىچۈردى مەنسۇرغە مېھرىن سالىپ.

مەنسۇر ئەيتۈر ئەنەلھەق ئىرانلار ئىشى بەرھەق،
مولالار ئەيتۈر ناھەق كۆڭلىگە يامان ئالىپ.

ئەيتماڭىل ئەنەلھەق دەپ كافىر بولدۇڭ مەنسۇر دەپ،
قۇرئان ئىچرە يولدىر دەپ ئۆلدىردىلەر كوبلاشىپ.

بىلىمادىلەر مولالار ئەنەلھەقنى مەنئىسىن،
قال ئەھلىگە ھال ئىلمىن ھەق كۆرمەدى مۇناسىپ.

رەۋايەتلەر پۈتۈلدى ھالىن ئانى بىلىمادى،
مەنسۇردەك ئەۋلىيانى قويدىلەر دارغە ئاسىپ.

ئەفسانەدۇر شەرئەت فەرزانەدۇر تەرىقەت،
دۇردانەدۇر ھەقىقەت ئاشىقلەرگە مۇناسىپ.

خەلق ئالەم يىغىلدى مەنسۇر دەپ فەرياد قىلدى،
مەنسۇرنى يارانلەرى قالدى ئاندىم يىغلاشپ.

تەۋبە قىلگىل خوجە ئەھمەد بولگەي ھەقدىن ئىنايەت،
يۈز مىڭ ۋەلىلار ئۆتتى سىمىنى سىمىنى ئۇلاشپ.

× ×

ھەق رەسۇلنىڭ ئېلىچىسى بابىلار بابى ئارىسلان باب،
تالىپلارنىڭ يولچىسى بابىلار بابى ئارىسلان باب.

پەيغەمبەرنىڭ ئەمىنى ھەم بەندەلەر كەمىنى،
خوش ساقلىدى دىنىنى بابىلار بابى ئارىسلان باب.

ئىمان ئۈچۈن جان بەرگەن ئىسلام ئۈچۈن تىغ
مەۋلۇم رىزاسىن قولغان بابىلار بابى ئارىسلان باب.

غازىلارنى نەكىنى سەھابەلەر ھەلىمى،
خاس بەندەلەر كەمىنى بابىلار بابى ئارىسلان باب.

ئىلمەلىيەقنى داناسى ئەينەلىيەقنى سەناسى،
ھەققۇلىيەقنى كوپاسى بابىلار بابى ئارىسلان باب.

مەئرىفەتنىڭ بازىرى مۇھەببەتنىڭ گۈلزارى،
ئاشىقلارنىڭ سەردارى بابىلار بابى ئارىسلان باب.

قابىل كۆرۈپ ھەق رەسۇل قىلدى خىزمەتدە قوبۇل،
بولدى ۋىسالىتە مەۋسۇل بابىلار بابى ئارىسلان باب.

بىر كۈن ئەيدى مۇستافا بەرگۈم ساڭا بىر خورما،
ياخشى ساقلاغىم بالا بابىلار بابى ئارىسلان باب.

مەندىن سۈڭرە بىر ئوغلان تۇتقۇسىدۇر بى گۇمان،
ئانى كۆرگىل ئولزامان بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئاتى ئانىڭ ئەمىمەر ئول زانى ئانىڭ رەھىمەت ئول،
خەلاسەئى ئۈمىمەت ئول بابىلار بابى ئارسلان باب.

مەئادىنى مەقدەر قىلدى ئەڭا پەيغەمبەر،
مۇنداغ خەبەر بەردىلەر بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئارسلان ئەيدى: ئەي نەبى ئاخىر بولۇپ مەن قەرى،
ئول زامانغە يەتكەلى بابىلار بابى ئارسلان باب.

بىنى دۇئا قىلدىلەر جۈملە ئامىن دىدىلەر،
شاد خۇررەم بولدىلەر بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئول تارىخىدىن تۆرت يۈز يىل كەچتى يەتتە ئارتۇق يىل،
سورار ئېردى مۇتتەسىل بابىلار بابى ئارسلان باب.

سەفەر قىلدى بۇ يانغە تا كېلدى تۈركىستانغە،
سوراغ سالدى ھەر يانغە بابىلار بابى ئارسلان باب.

تاپتى ئانى ياشىدە مەكتەپخانە يولىدە،
قىر تۇردى ئالدىدە بابىلار بابى ئارسلان باب.

رەۋان ئىسلام قىلدىلەر ئوغلان ئىلىك ئالدىلەر،
بىر زەماننى تۇردىلەر بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئوغلان ئەيدى: ئەي بابا سىزنىڭ ئەمانەت قەنى،
ئىمىن قىلدىلەر سىزنى بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئارسلان ئەيدى: ئەي ۋەلى قايدىن بىلىدىڭ سەن مۇنى،
ھەچكىم ساڭا ئەيمادى بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئەيدى ماڭا ھەق سۇبھان قىلدى بۇ سىرنى ئەيان،
تاڭلانىپ قالدى ھەيران بابىلار بابى ئارسلان باب.

ئارىسلان ئەيدى: ئەي ئوغلان ئاتىڭ كىچىدۇر قىل ئەيان،
بىلەي سەنى بى گۇمان بابلار بابى ئارىسلان باب.

ئەيدى: ئاتىم قۇل ئەھمەد بەيغەمبەرىم مۇھەممەد،
مەئىۋىدۇمدۇر ئول ئەھەد بابلار بابى ئارىسلان باب.

بۇ ئىشلارنى كىم كۆردى ئەمانەتنى يەتكۈزدى،
ئىگەسىغە كىتۈردى بابلار بابى ئارىسلان باب.

قاراپ قۇرئان ئالدىدا قەلئە قىبە ئۆيىمىدە،
مەكتەھۇللاھى يولىنىدە بابلار بابى ئارىسلان باب.

ئۆتەر ئېر ئەيالى خادەمى ئامى ۋە ھەم ئالىمى،
جۈملە ئۇنىڭ مەخدۇمى بابلار بابى ئارىسلان باب.

ئوڭ يانىدە ماچىن باب سول يانىدە قارغە باب،
قاتەھىئى جۈملە باپ بابلار بابى ئارىسلان باب.

شەمس ئەھمەدى كىم بولغاي بۇ بابلاردىن دەم ئۇرغاي،
مەگەر ئانى قولداغاي بابلار بابى ئارىسلان باب.

بەند

جان دىلدىن نە ئىتىنى گەر ئەيلەسە رۇخسەت،
مەھبۇب خۇدا ساھىپ ئول مەھر نە بۇۋۇدەت،
مەۋجۇت تۇفەيلى ئانى ھەفتاد دۇمىللەت،
ئاسلارنە قىلسە قىيامەت كۈنى شەققەت،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈز شۈكرى خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈممەت.

تەئىرىفى ئېجەس بىرنەچە سۆز ئەيلەسەم ئىزھار،
ھۆسنى ئىقلىمىدە ئول تېڭى يوق ئارەزى گۈلزار،
زۇلى سىيەھ ۋە قامەت خوش لەئلى شىكەر بار،
جان نەقدە بىلەن نەئىتىغە ئۇيۇمىدە خېرىدار،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈزىڭ خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈممەت.

بۇلاق

بىلگىل نە ئەجەپ قۇدرەت ۋە ھاب خەلىلدۇر،
تا قىلىنغۇسى نەمدۇر ئوتى گۈلزار جەلىلدۇر،
ئول كۈنكى رەسۇل ئۈمىمەت ئۈچۈن ھەقىقە كەفلىدۇر،
گىسۇپى ئەزىزى يەتتى دەۋزەخقە قەتلىدۇر،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈز شۈكرى خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈمىمەت.

بەردى خەبەر ئول كېسەكى جەبرائىل بۇرادەر،
ئاتلاندى ئەجەپ شىۋە بىلەن شاھى دىلاۋەر،
ئويناقتى بۇ توقۇز فەلەك ئۈستىدە تەكاۋەر،
ئارقاسىدە بولغايمۇ ئانىڭ تەڭ بەرابەر،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈز شۈكرى خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈمىمەت.

ئولكى يارى ھەزرەت سىدىق سەفادۇر،
ئىككىنچى شەرىئەتدە ئۆمەر ئەدل ئەتادۇر،
ئۈچۈنچى يارى ھەزرەت ئوسمان ھەيادۇر،
تۆرتىنچى يارى ھەزرەت ئول شىر خۇدادۇر،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈز شۈكرى خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈمىمەت.

ئوت سالىدى ئوشول قۇدرەت جانىتە ئويىسى،
تاسەڭ دەھنانىتە ئويىسى،
ئەنجۇم قۇلاغىن ئاچتى فىغانىتە ئويىسى،
كەلتۈردى ۋە يادىغە سەناسىنى ئويىسى،
مىسراج تۇنى ھەق ئاڭا بەردى مەي ۋەھدەت،
يۈز شۈكرى خۇدا بىزنى قىلىپدۇر ئاڭا ئۈمىمەت.

× ×

ھەقىقەتە ئالا فەزلى بىرلەن فەرمان قىلدى،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەدە،
ئاتمىش ئۈچدە سۈننەتلەرسىن مەھكەم تۇنۇپ،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەدە.

يەر ئۈستىدە ئۆلمەس بۇرۇن تىرىك ئۆلدۈم،
ئاتمىش ئۈچدە سۈننەت دىدى ئىشتىپ بىلىدىم،

يەر ئاستىدە جانىم بىلە قۇللۇق قىلدىم،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئىرانلاردىن فەيزۇ فۇتۇھ ئالامادىم،
يۈز يىگىرمە بەشكە كىردىم بىلالامادىم،
ھەقتە ئالا تائەتلەرنى قىلالامادىم،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

بولغاي مەنمۇ مۇھەممەدنى خاس ئۇمىيەتى،
ئۇمىيەت دىسە ئاسلارنى خوش دەۋلەتى،
بالدىن تاتلىغ ئېرۇر ماڭا بۇ مەنەنى،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

بىزلەر ئۈچۈن جانلار چەكتى ئول مۇھەممەد،
ئۇمىيەت بوساڭ غەم يىمەسسەن يالغان ئۇمىيەت،
كېچە - كۈندۈز ھاسىللارنىڭ ئەيشى - ئىشرەت،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئەللىك ياشدە نىدا كەلدى ئۆلجەك ئاسان،
شەرتى ئۆلدۈر سەندە بولسە نۇر ئىمان،
تاڭلا بارساڭ دىدارىغە قىلۇر مېھمان،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئەي مۆمىنلەر بۇ دۇنيانى پايانى يوق،
چىن ئۆلۈرسەن ھەرگىز مۇنى يالغانى يوق،
كىم بىلمىسە ۋاللى ئانى ئىمانى يوق،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئەسلىم تۇفراق نەسلىم تۇفراق بارچەدىن خار،
باسىپ ئۆتسەڭ مۇردار جىسىم قىلتۇمى ئار،
كىم ئار ئېتسە شەيتان قەۋمى ھەۋاسى بار،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

چىن زاكىرغە خۇدا ئۆزى قىلدى رەھىمەت،
تاڭلا بارسە جەننەت ئىچىرە يايۇر خىلىئەت،
روز مەھشەر دىدار كۆرۈپ سۈرگەي دەۋلەت،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

بۇلاق

بەندە بولساڭ مېھنەت تارتقىل غافل ئادەم،
ئاقىل ئېرسەڭ غەنىيەتدۇر ساڭا شۆلەم،
ئامانەتدۇر ئەزىز جانىڭ يۈرمە بەنەم،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئاتمىش ئۈچدە سۈننەت بولدى يەرگە كىرمەك،
رەسۇل ئۇچۇن ئىككى ئالەم بەرباد بەرمەك،
ئاشىقلارنى سۈنەتدۇر تىرىك ئۆلۈمەك،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

ئۈممەت بولساڭ ئىشتىپ جانىڭ بەرمەسىۋ سەن،
مۇستافاغا جانىڭ قۇربان قىلماسىۋ سەن،
جان نە بولغاي ئىمانىڭنى بەرمەسىۋ سەن،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

قۇل خوجە ئەھمەد ئاتمىش ئۈچدە غايىپ بولدى،
ئەدەپ ساقلاپ مۇستافاغا نايىپ بولدى،
سۇلتان بولدى مېھنەت تارتىپ تايىپ بولدى،
ئىشتىپ ئۇقۇپ يەرگە كىردى قۇل خوجە ئەھمەد.

× ×

قاھار ئاتلىغ قەھرىڭدىن قورقۇپ يىغىلار خوجە ئەھمەد،
راھمان ئاتلىغ رەھمىڭدىن ئۈمىد تۇتار خوجە ئەھمەد،

گۇناھىم كۆپ ئىلاھىم كەچۈرگەيسەن كۇناھىم،
بارچە قۇللار ئىچىنىدە ئاسى قۇلدۇر خوجە ئەھمەد.

مۇنافىقلار يۈرۈرلەر فىسقىۇ فۇجۇر قىلۇرلەر،
ھارام شۈبھەلەر قورقۇپ يىغىلار خوجە ئەھمەد.

تەرىقەتنى بىلمادىم ھەقىقەتتە كىرمادىم،
بىر بۇيرۇغىم تۇتمادىم ئۆزۈرى كۆپتۇر خوجە ئەھمەد.

ئاخىر زامان بولغاندۇر پادىشاھ زالىم بولغاندۇر،
ھارام شۈبھە تولغاندۇر ھەيران بولۇر خوجە ئەھمەد.

شەرمەندە ئاسى قۇلمەن ئىشقى يولىدە بۇلبۇل مەن،
ئارىسلان بابا،گە قۇلمەن قۇلۇڭ بولۇر خوجە ئەھمەد.
قۇل خوجە ئەھمەد تائەت قىل يىغلاماقنى ئادەت قىل،
بالا كەلسە تاقەت قىل ھەقدىن بولۇر خوجە ئەھمەد.

× ×

ئىشقى يولىدە فەنا بولاي ھەق بىرۇ بار،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
ئىلكىم ئاچىپ دۇئا قىلاي ئىزىم چاپپار،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
ئىشقى تەگسە كۆيدۇرگۈسى جان ۋە تەننى،
ئىشقى تەگسە ۋەيران قىلۇر ماۋمۇنى،
ئىشقى بولمىسا تانىپ بولماس مەۋلۇمنى،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
ئىشقى دەفتەرى سىغماس دوستلار دەرگاھىنە،
جۈملە ئاشقى يىغىلىپ بارغاي بارگاھىنە،
يەتتى دەۋزەخ تاقەت قىلماس بىر ئاھىنە،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
خاس ئىشقىڭنى كۆرسات ماڭا شاكىر بولاي،
ئارە قويسە زىكرىيادەك زاكىر بولاي،
ئايۇپ سۇفەت بالاسىنە سابىر بولاي،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
ئىشقى دەردىنى تەلەپ قىلدىم دەرمىنى يوق،
ئىشقى يولىدە جان بەرگەننى ئارمانى يوق،
بۇ يوللاردە جان بەرەمسە ئىمكانى يوق،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.
قايدىن تاپاي ئىشقىڭ تۇشتى قارارىم يوق،
ئىشقى سەناسىن تۇنى كۈنى قويارىم يوق،
دەرگاھىڭدىن ئۆزگە يەرگە بارارىم يوق،
ھەرنە قىلساڭ ئاشقى قىلگىل پەرۋەردىگار.

بۇلاق

ئىشقى بازارى ئۇلۇغ بازار سودا ھارام،
ئاشىقلارگە سەندىن ئۆزگە غەۋغا ھارام،
ئىشقى يولغە كىرگەنلەرگە دۇنيا ھارام،
ھەر نە قىلساڭ ئاشىق قىلگىل پەرۋەردىگار.

ئاشىقلىقنى دەئۋا قىلىپ يۇرالمادىم،
نەفسىدىن كېچىپ مەن ئەمەرنى قىلالمادىم،
نادانلىقىدە ھەق ئەمەرنى بىلالامادىم،
ھەر نە قىلساڭ ئاشىق قىلگىل پەرۋەردىگار.

قۇل خوجە ئەھمەد ئىشقىدىن قاتىغ بالا بولماس،
مەرھەم سۈرمە ئىشقى دەردىنە دەۋا بولماس،
كۆز ياشىدىن ئۆزگە ھىچكىم گۇۋاھ بولماس،
ھەر نە قىلساڭ ئاشىق قىلگىل پەرۋەردىگار.

× ×

ئەۋلىيالار ئەيتقان ۋەدە كەلدى بولغاي،
قىيامەتنى كۈنى ياۋۇق بولدى دوستلار،
ئاقىللار بولغاننى بىلدى بولغاي،
خەلق ئېلىدىن مەھرى شەققەت كەتتى دوستلار.

ئۇلۇغ - كىچىك يارانلاردىن ئەدەپ كەتتى،
قىز ۋە زەيمىن جۇۋانلاردىن ھايا كەتتى،
ئەلھايائۇ مەنەلىمان دەپ رەسۇل ئەيدى،
ھاياسىز قەۋم ئاجايىپلار بولدى دوستلار.

مۇسۇلمان مۇسۇلماننى قىلدى قەتل،
ناھەق تۇتۇپ ھەق ئىشلاردىن قىلدى باتىل،
مۇرىد پىرىغە قىلمادىلەر يۈزۈ خاتىر،
ئەجەپ شۇملۇغ زامانلەر بولدى دوستلار.

ئەھلى دۇنيا خەلقىمىزدە ساخاۋەت يوق،
پادىشاھ ۋەزىرلەردە ئادالەت يوق،
دەرۋىشلەرنى دۇئاسىدە ئىجابەت يوق،
تۈرلۈك بالا خەلق ئۈستىغە ياغدى دوستلار.

ئاخىر زامان ئالدىلارنى زالىم بولدى،
خوش ئامەد ئېتىكۈچىلەر ئالىم بولدى،
ھەقىقىي ئەيتقان دەۋرىشلىرىگە غەنىم بولدى،
ئەجەپ شۇەلمۇغ زامانلەر بولدى دوستلار.

قىيامەت كۈنى ياۋۇق پىتى قالغانى يوق،
قۇل ئەھمەدنى ئەيتقان سۆزىن يالغانى يوق،
ئۆز ئۆزىگە بىر نەسىھەت قىلغانى يوق،
نەسىھەتتىن خەلققە ئەيتىپ كەتتى دوستلار.

× ×

مۇھەببەتنى جامىن ئىچكەن دىۋانلەر،
قىيامەت كۈنى ئوت ئاغزىدىن ساچار دوستلار.
قۇدرەت بىرلە ياراتىلغان يەتتى تۇمۇغ،
ئاشىقلارنى نەئىرىسىدىن قاچار دوستلار.

دەۋزەخ يەنىلاپ داد ئەيلەگەي خۇدايىغا،
تاقىتىم يوق ئاشىقلارنى بىر ئاھىغا،
قاچىپ بارغاي ھەقتە ئالا پاناھىغا،
ئاشىقلارنى ياشى بىرلەن ئۇچار دوستلار.

ئاشىقلارنى ئىشقى دۇكانىن بارسە قۇرۇپ،
ئىنشاد ئاللا دەۋزەخ قاچقاي ئاندىن قورقۇپ،
ياشىن ساچىپ كۆكسىن ئاچىپ يۈزىن سۈرۈپ،
يەتتى ئاسمان تاقەت قىلماي كۆچەر دوستلار.

راھمان ئىگەم ساقى بولۇپ مەي ئىچۈرسە،
ئەھلى ئەيال خانۇماندىن پاك كىچۈرسە،
ۋۇجۇدۇمدە ئازازۇلنى ھەق قاچۇرسە،
جۇرم ئىسيان كىرەلەردىن ئاچار دوستلار.

ئىشقى بابىنى ھەق يۈزىنە ۋاھ ئەيلەسە،
خاس ئىشقىنى كۆكۈل ئىچرە چاھ ئەيلەسە،
لۇتقى ئەيلەسە ئىككى ئالەم شاھ ئەيلەسە،
ئاشىقلارنى ھەق سارىغە ئۇچار دوستلار.

سۇبھان ئىگەم بىر قەترە ماي قىلسا ئىنىئام،
 زىكىر سىرىنى ئايىتە ئايىتە قىلسام تامام،
 ھۆر غۇلمان جۈملە مالىك ئاغا غۇلام،
 ئۇچماخ ئىچىرە ھەربىر تونلار پىچىر دوستلار.

ئاللا دىيان گۆردىن قىپسە ئالەم كۈيەر،
 خاس بەندەم دەپ راھمان ئىگەم ياغۇز سۈيەر،
 ياش ئورنىغە قاندىن تۆكۈپ يۈزنى يۇيار،
 ھەمدىن ئېيتسە شەيتان لەئىن قاچار دوستلار.

مەن ئەيتىمادىم ئاللا ئۆزى ۋەئدە قىلدى،
 يولسىز ئېرىدىم لۇتقى ئەيلەبان يولغە سالىدى،
 غېرىپ بولۇپ نالە قىلدىم قولۇم ئاندى،
 ئانداغ ئاشىق شەۋقى شارابىن ئىچەر دوستلار.

قۇل خوجە ئەھمەد ئىشقىسىز لارنى ئىشى دىشۋار،
 تاڭلا بارسە ھەق كۆرساتمەس ئاغا دىدار،
 ئەرشى كۇرسى لەۋھى قولۇم ھەممە بىزار،
 ئىشقىسىز لەرگە دەۋزاخ بابىن ئاچار دوستلار.

× ×

كۆزۈم نەملىك دىلىم غەملىك جان ئالەملىك،
 نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىمادىم دوستلار.
 بۇ ھەسرەتدە نادامەتدە ياشىم ئاقىپ،
 قايۇ تەرەقى كىتەرمىنى بىلىمادىم دوستلار.

تۈرلۈك - تۈرلۈك ئالامەتلەر بولدى پەيدا،
 يۈراكىمدە جاراھەتلەر بولدى پەيدا،
 بۇ دۇنيادە لەھزە فارىغ بولماق قايدا،
 نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىمادىم دوستلار.

ئاللا ئۈچۈن فەرزەندلارنىم يىتىم قىلسام،
 جازدىن كىچىپ مالدىن كىچىپ غېرىپ بولسام،
 باياپان دە ياغۇز قازدەك نالە قىلسام،
 نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىمادىم دوستلار.

خاس قۇللاردەك كېچەلەرى قولۇم بولسام،
مەردانلاردەك كۈندۈزلەرى سايىم بولسام،
كېچەلەرى ئارام ئالماي رەببىم دىسەم،
نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىم دوستلار.

تەخەبىم ئىسيان بەھىد ساچتىم تائىتىم ئاز،
ئۆتتى ئۆمرۈم غەفلەت بىلەن ھەم قىشۇ ياز،
ياقىن تۇرۇر جانىم قۇشى قىلسە پەرۋاز،
نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىم دوستلار.

قۇل خوجە ئەھدەد خىزمەتدە جان بەرمىسە،
دېھقان ئېرىمىس كەتپان چاقىپ نان بەرمىسە،
كۆز ياشىڭدە گۈل غۇنچەسى نەم بولمىسە،
نىچۈك ئىلاج ئەيتارىمنى بىلىم دوستلار.

× ×

ئارىقى ئاشقى جان مۈلكىدە ئەلەم تارتسە،
ئون سەككىزىمىڭ قامۇغ ئالەم غولغۇل بولۇر.
كۆڭل قۇشى شەۋق قاناتىن توقۇپ ئۇچسە،
جۈملە ۋۇجۇد يادىن سايرار بۇلبۇل بولۇر.

مۇھەببەتنى مەيدانىغە ئۆزىن سالىسە،
شەرىفەتنى مەيدانىغە ئۆزىن ئۇرسە،
سىر شارابىن ئىچىپ ئاشىق روھى قانسە،
مۇۋەددەت گۈلزارىدە خوش گۈل بولۇر.

ئىرانلار ھەق يادىدىن غافل بولماس،
رىجالۇن لاتۇلھېم دەپ خالىقنىناس،
ئىران يولىن تۇتقان ھەرگىز يولدا قالماي،
ئول ھەزرەتدە سىر ئەسىراي مەقبۇل بولۇر.

ئەلەست ھەمىرن كىمگە بەرسە ئوشۇل ساقى،
بالا مەدام ئىچىپ ئىسىرۇ مەنگۈ باقى،
تەننى جاننى كۆيدۈرۈپ شەۋقى ئەھراقى،
ئىچىدىن كۈيەر ياقىلۇر ھەم كۈل بولۇر.

زاھىرىن ئاتى بىرلەن بىزەگەنلەر،
باتىنلار بىن ئاتى بىرلەن تۈزەگەنلەر،
شەۋقى ئوتىنى ئىچ كۆڭلىگە كىزەرگەنلەر،
ماسۋا بىرلەن قاچان مەشغۇل بولۇر.

تەرىقەتدۇر بۇ يول ئاتىن بىلسە دەرۋىش،
مەئرىفەتنى مەتائىدىن ئالسا دەرۋىش،
ئۈزگە يوللار باد ھەۋا سانسە دەرۋىش،
ھەقىقەتنى مەيداندا ئېر ئول بولۇر.

قاتىغلاپ قۇل خوجە ئەھمەد يولغە كىرگىل،
قۇلنى كۆرسەك قۇلى بولۇپ مەئنى سورغىل،
يا ئىلاھىم روزى قىلسە مەئنى ئالغىل،
مەئنى سوراپ مەئنى ئالغان چىن بولۇر.

× ×

ئىشقى سىرىنى بايان قىلسام ئاشىقلارگە،
تاقت قىلماي باشىن ئالىپ كىتەر دوستلار.
تاغى تاشغە باشىن ئۇرۇپ بىخۇد بولۇپ،
ئەھل ئەيال خانۇماندىن ئۆتەر دوستلار.

ئىشقى شىددىتى باشقە تۇشسە ئاشىق بىلەر،
بىگانەلەر تاشلار ئاتىپ ئاڭا كۈلەر،
دىۋانە دەپ باشىن يارىپ قانغە بويار،
شاكىر بولۇپ ھەمدۇ-سانا ئەيتار دوستلار.

ئىشقىسىزلىرىنى ھەم جانى يوق ھەم ئىمانى،
رەسۇلىللا سۆزىن ئەيدىم مەئنى كانى،
نەچچە ئەيتسام ئىشتىكۈچى بىلگەن قانى،
بىخەتەرگە ئەيتسام كۆڭلى قاتار دوستلار.

ئىشقى گۆھىرى تۈپسىز دەريا ئىچىرە پىنھان،
جاندىن كىچىپ گۆھەر ئالەنجان بولدى جانان،
بولۇپ ۋەسەلەر ئاشىق مەن دەپ يولدا قالغان،
دىنلارنى پۇچەك پۇلغە ساتار دوستلار.

ئوتقە كۆيدۈم جاندىن تويدۇم ھەيران بولدۇم،
بۇ نىچۈك ئوت كۆيدىمەي يانماي بەريان بولدۇم،
مۇھەببەتنى ئاتىن ئىشتىپ گىريان بولدۇم،
كۆزى گىريان مۇرادىغە يىتەر دوستلار.

زار يىغلابان زار ئىكراگىل رەھىمى كەلسۇن،
يول ئاداشساڭ رەھىمى كىلىپ يولغە سالىسۇن،
ئامىن دەڭلار پىرى مۇغان قولۇڭ ئالسۇن،
خىزمەت قىلغان مۇرادىغە يىتەر دوستلار.

زامانە ئاخىر بولدى خۇيۇڭ كەتتى،
رەسۇلىللا ۋەئىدەلارى ياۋۇق يەتتى،
خاس قۇللارى ياخشى سۆزگە قۇلاق تۇتتى،
يامان قۇللار كۈندىن - كۈنگە بەتتەر دوستلار.

كۈللەيۋەمىن بەتتەر دىدى ھەق مۇستافا،
ئۈممەت بولساڭ قۇلاق سالگىل ئەھل ۋەفا،
ياخشىلارنى ئەجىرىن بېرۇر بەدكە جازا،
قىيامەت كۈن جازالارنى تارتار دوستلار.

فاسىق فاجۇر ھەۋا قىلىپ يەرنى باسمىس،
روزە ناماز قازا قىلىپ مىسۋاك ئاسماس،
رەسۇلىللا سۈننەتلارنى كۆزگە ئىلماس،
گۇناھلارى كۈندىن - كۈنگە ئارتار دوستلار.

دۇنيادارلار مالنى كۆرۈپ ھەۋا قىلۇر،
مەنەنلىكىدىن ئول دەئۋا خۇدا قىلۇر،
ئۆلەر ۋاقتىدا ئىماندىن جۇدا قىلۇر،
جان بىرەردە ھەسرەت بىرلەن كىتەر دوستلار.

قامۇغ دۇنيا يىغقانلارنى ۋاللى كۆردۈم،
ئۆلەر ۋاقتىدا نە قىلغايىسەن دەپ ھالنى سوردۇم،
شەيتان ئەيدى ئىمانىغە چەنگال ئۇردۇم،
جان چىقاردە يىغلاي - يىغلاي كىتەر دوستلار.

قۇل خوجە ئەھمەد ئاشىق بولسەڭ جانىڭ كۆيسۇن،
سەدەڭ بىرلەن ئاللا دىگىل تەڭرى بىلسۇن،
دۇئا قىلگىل مۆئمىن قۇللار دۇنيا قويسۇن،
دۇنيا قويغان ئاخىرەتغە يەتەر دوستلار.

× ×

قايۇ يەردە ئەزىزلارنى جەمئى بولسە،
ئاشۇ يەردە ھال ئىلىمىنى ئەيغۇم كىلۇر.
ئۇلارنى سۆھبەتنى خوشلاسام مەن،
ئۆزۈمنى ئۆزلەرغە قاتقۇم كىلۇر.

خوش سۆھبەتلىغ دەرۋىشلەرغە جانىم بەرسەم،
ھەربىر باسقان ئىزلارنى كۆزگە سۈرسەم،
خىزمەت قىلىپ ياخشىلاردىن دۇئا ئالسام،
ئاندىن سۈڭرە شەۋقى شاراپ تاتقۇم كىلۇر.

شەۋقى شارابىن ئىچىگە قىلۇر دۇنيا تالاق،
خىزمىر بابام كىلىپ ئاڭا بېرۇر ساباق،
دۇنيا تىغىپ قىلىپ يۈرگىل يۈز مىڭ تالاق،
شۇنداق ئېرگە ئەزىز جانىم بەرگۈم كىلۇر.

ۋادەرىخا خوبىلار ھەممە يىغلاپ ئوتتى،
ئاناسىدىن تۇغدى ئېرسە ماتەم تۇتتى،
كۆزۈم يۈمۈپ تاڭ ئاتقۇنچە ئۆمرۈم ئوتتى،
بۇ دۇنيانى پۈچەك پۇلغە ساتقۇم كىلۇر.

تىلى بىرلە ئۈمىدەت مەن دەپ يالشان سۆزلەر،
كىشى مالىن ئالماق ئۈچۈن ھەريان سۆزلەر،
ھالالى مۇندە تاشلاپ ھارام كۆزلەر،
نادانلارغە بۇ سۆزلەرنى ئەيغۇم كىلۇر.

زامانە ئاخىر بولسە ئاقىل كەتكەي،
ئادەم ئوغلى بىر بىرىنى تۇتۇپ يىگەي،
دۇنيا ئۈچۈن ئىمان ئىسلام دىنىن ساتقاي،
ئاقىللارغە بۇ سۆزلەرنى ئەيغۇم كىلۇر.

مالائىدىكىلار يىغىلىپ بىر كۈن سۆھبەت قۇردى،
رەقىس سەمائى ئۇرماق ئۈچۈن يۈگۈرۈپ تۇردى،
مىراج ئۈزرە ھەق مۇستافا مۇنى كۆردى،
ئەمدى مەن ھەم رەقىس سەمائى ئۇرغۇم كىلۇر.

ھەق مۇستافا بىخۇد بولۇپ ئۆزدىن كەتتى،
جەبرائىل كىلىپ ھەق مۇستافا باشىن تۇتتى،
سۇبھان ئىگەم قۇدرەت بىلەن زىكىر ئۆرگەتتى،
ئۈمىدەت بولسام مەن ھەم زىكىرىن ئەيغۇم كىلۇر.

ئاشىق بولساڭ كۆز ياشىڭنى ساچىپ يۈرگىل،
با يەزىددەك دۇنيا ئىقىبىن تىغىپ يۈرگىل،
ئەدھەم سۇفەت تەخت - بەختىدىن كېچىپ يۈرگىل،
ھىمىدەت بەرسەڭ دۇنيا ئىقىبىن تەپكۈم كىلۇر.

قۇل خوجە ئەھمەد دۇنيا كۆرسەڭ زىنھار قاچقىل،
زىكىرىن ئەيتىپ تەرىقەتنى يولىن ئاچقىل،
ئايەت، ھەدىس سۆزى بىرلە دۇنيا ساچقىل،
ئىرانلاردىن دۇر ۋە گەۋھەر ئالغۇم كىلۇر.

× ×

غېرىبلىغىدە غېرىپ بولغان غېرىبلار،
غېرىبلار ھالىنى بىلگەن غېرىبلار.

سەبەب بىرلە يىراق يەرگە بارىبان،
قېرىنداش قەدرىنى بىلگەن غېرىبلار.

سۇساگەندە سۈگە مۇھتاج بولغان،
تىرىكىدە زارخار ئۆلگەن غېرىبلار.

كىشى بىلمەس غېرىبلار ھالى نىدۇر،
مىكىر بىلگەن غېرىپ بولغان غېرىبلار.

غېرىبلىغ قاتىغ ئىش دۇر ئەي ئەزىزىم،
كىم ئول بى قەدىر ئۇلان مىسكىن غېرىبلار.

كەل ئەمدى ئەھمەد ئۆزۈڭغا باققىل،
غېرىب سەن سەن غېرىپ مېسكىن غېرىبلار.

× ×

مۇھەممەدنى بىلىڭ زاتى ئەرەبدۇر،
تەرىقەتنى يولى گۈل ئەدەبدۇر.

ھەقىقەت بىلىمگەن ئادەم ئېمەسەسۇر،
بىلىڭىز ھېچ نىمەگە ئوخشىماسدۇر.

بىلىسەڭ بەيچۈن ئېرۇر ھەم بى جەكۈنە،
ۋە بى شۈبھە ئېرۇر ھەم بى نەمۇنە.

قەرلانسە قىلۇر يەر بىرلە يەكسان،
بولادۇر زىلزىلە يەر بىرلە ئاسمان.

رەھىم قىلسە بىلىڭىز رەھىمىتى بار،
بېرۇر بولسە تۈگەننەس نىمىتى بار.

مۇھەممەدنى سۇفەت قىلسە كەممەنە،
ئاناسىنى ئاتى بىلىڭىل ئاممەنە.

ئاتاسىنىڭ ئاتى ئابدۇللا ئىكەندۇر،
ئانادىن تۇغمايىن ئۆلگەن ئىكەندۇر.

مۇھەممەدنى باباسى ساقلانغاندۇر،
ياللاڭچ ئاچلارنى يوقلانغاندۇر.

باباسىن بىلسەڭىز ئابدۇللا تالىپ،
كۆڭۈلدە ساقلانغانىسىز ياخشى بىلىپ.

باباسىنى ئاتاسى ئېردى ھاشىم،
ئىشتەكەندە ئاقادۇر كۆزدە ياشىم.

بىلىڭ تۆرتىنچىسىدۇر ئابدۇل ماناف،
ئۇلارنى بىلسە ھەركىم كۆڭلىدۇر سان.

رەسۇلنى بىلسە ھەركىم تۆرت پۇشتىن،
قىيامەتدە كىزەر سەككىز بەھىشتىن.

باباسى يەتتى ياشىدە ئۆلۈپدۇر،
رەسۇلنى ئىمىكىسىگە بېرىپدۇر.

ئەبۇ تالىپ ئەلنى ئاتەسىدۇر،
قامۇغ ئەرابىلارنى كاتەسىدۇر.

ئەبۇ تالىپ بولادۇر ئىش باشىدە،
مۇھەممەد ئولتۇرۇر دايم قاشىدە.

مۇھەممەدنى ياشى ئون يەتتى بولدى،
كى ئول ۋاقتىدا خەدىچە ئانى كۆردى.

مۇھەممەدنى بىلىك كىم مەسال شۇنقار،
خەدىچە ئانى كۆرۈپ بولادۇر زار.

خەدىچە كۆڭلىدە ئانى سۆيەدۇر،
مۇھەممەد ئىشىدە ئىچى كۆيەدۇر.

كەچە - كۈندۈز تىلەر ئانى خۇدادىن،
بىلىڭىز ئاقبەت تاپتى مۇرادىن.

كۆرۈڭىزلىر خۇدانى شىۋەسىنى،
مۇھەممەد باققان ئىكەن تىۋەسىنى.

خەدىچەغە رەسۇل چاكار بولۇپدۇر،
بۇ بائىس بىرلە بىل ئانى ئالىپدۇر.

خەدىچەنى خۇدا بەختىن ئاچىپدۇر،
رەسۇلنى باشىغە دۈرلەر ساچىپدۇر.

رەسۇلنى ياشلارى قىرتىغە يىتىپدۇر،
كى ئاندىن سوڭ خۇدادىن ۋەھى ئىنىپدۇر.

كى ئاندىن سوڭ مۇھەممەد بولدى پادىشاھ،
رەسۇلى كۆڭلىدە يار بولدى ئاللا.

مۇھەممەدنى ئىشىن ئاللا پۈتۈردى،
خالايىق بارچەسى ئىمان كەلتۈردى.

رەسۇلى باشىدە بولدى ئەمامە،
كامال تاپتى ئوتتۇز ئۈچ مىڭ سەھابە.

رەسۇلغە بارچەسى خىزمەت قىلادۇر،
ئەدەپ بىرلەن يۈرۈپ ئىززەت قىلادۇر.

رەسۇل ئالدىغە بىر يىتىم كېلىپدۇر،
غېرىب مۇپتىلا مەن دەپ ئەيتىپدۇر.

رەھىم قىلدى رەسۇل ئانى ھالىغە،
تىلاغانىن ئاتى بەردى قولغە.

رەسۇل ئەيدى ئاڭا مەن ھەم يىتىم مەن،
يىتىملىكىدە غېرىبلىغە يىتىپ مەن.

مۇھەممەد ئەيدىلەر: ھەركىم يىتىمدۇر،
بىلىڭلار ئول مىنى خاس ئۈممە تەجدۇر.

يىتىمنى كۆرسەڭىز ئاغرىتىمەڭىزلەر،
غېرىبىنى كۆرسەڭىز داغ ئەتمەڭىزلەر.

يىتىمىلار بۇ جاھاندە خار ئىكەندۇر،
غېرىبىلارنى ئىشى دىشۋار ئىكەندۇر.

غېرىبىلارنى ئىشى دائىم سۆلۈكدۇر،
تىرىك ئېرىمەس غېرىب مىسال ئۆلۈكدۇر.

خۇدايغە غېرىبىلار بەلگۈلۈكدۇر،
غېرىبىنى ئەرتە ئاخشام سورگۈلۈكدۇر.

سۈفەت قىلسام ئەلى شىر خۇدادۇر،
كى شەمشەر بىرلە كافرنى قىرادۇر.

كافرلارنى قىلۇر ئىمانغا دەئۋەت،
بىرا دۇر ھەر زامان ئىسلامغا قۇۋۋەت.

كى مۆتىمىن بولغانىن ئالىپ كىلەدۇر،
قوبۇل قىلماغانىن چاپىپ كىلەدۇر.

كى شەمشەر قولغە ئالىپ مىنسە دۈلدۈل،
تۈشەدۇر قەۋم كافرلارغە غۇلغۇل.

قولدە كى ياراغى زۇلفىقارى،
چاپۇشقاندە ئۇزالۇر قىرىق قارى.

ئەلنى بار ئېردى ئون سەككىز ئوغلى،
ئانى ھەر قايسىسىدۇر كاتتە توغلى.

ئەلى ئىسلام ئۈچۈن قانلار يۈتەدۇر،
كى ئىسلام تۇغىغە مەھكەم تۇتادۇر.

خوجە ئەھمەد بىلە غېرىبلىككە تۈشۈپدۇر،
رەسۇل ئەۋلادىغە سۆزلەر قاتىپدۇر.

× ×

مۇھەببەتسىز خالايقىدىن ھەر كىم قاچسە،
ئارىفلارنى سۆھبەتدە جەۋلان قىلۇر.
ئۆرتەپ كۆلۈپ ئىشقى يولىدە ياشىن ساچسە،
سۇبھان ئىگەم ئەرش ئۈستىدە مېھمان قىلۇر.

بەندەم دىگەن كۆيىگەنلەرنى سۈيۈپ ئاللا،
ھەق كۆرسەتكەي دىدارىنى ۋاللى باللا،
قايدە بارسە تەسبىھلارى شەيئۇللا،
ھەرنە تاپسە ھەق يولىدە ئىھسان قىلۇر.

زاكىر بولۇپ زىكرىن ئەيتسە كەلگەي ئىدا،
شەيتان لەئىن يەتمىش فەرسەك بولغاي جۇدا،
دەردى بولسە ھەق دەردىشە بەرگەي دەۋا،
ئانداغ قۇلنى ئۆزى ئىزلەپ جانان قىلۇر.

تۇن سەھەرلەر ھەق ئويغاتىپ قان يىغلاتار،
بىدار قىلىپ ئۆز ئىشقىغە بەل باغلاتار،
دەۋاسى يوق دەردنى بېرىپ زار ئىگىراتار،
مۇندە يىغلاپ ئاندە بارسە سۇلتان قىلۇر.

ھەققە ئاشىق بولغان قۇللار دايم بىدار،
رىزۋان ئېمەس مەقسۇدلارى ئېرۇر دىدار،
ئەھل ئەيال خانۇماندىن بولۇر بىزار،
ئىسمائىلدەك ئەزىز جانىن قۇربان قىلۇر.

دىۋانەئى ژولدىدە ھەقنى تاپقان،
شەمشەر ھەق قولغە ئالىپ نەفسنى چاپقان،
قايدە بارسە كۆزنى يۇمۇپ سىرنى تاپقان،
ئانداغ سىرنى تاپقان كىشى مەردان بولۇر.

شەيخ مەن تىيۇ باش كۆتەردىپ ھەققە رەقىپ،
مەنلىك قىلىپ سۇبھانىغە بولماس ھەبىب،
بىدار بولۇپ دەردسىزلارغا بولغاي تەبىب،
بۇ دۇنيانى مۆتىمىنلارغا زىندان قىلۇر.

ئەي مۆتىمىنلەر تائەت قىلىپ تايانماڭلار،
ئامانەتدۇر ئەزىز جانغا ئىنانماڭلار،
ھارام ھەرىش يىغمىش مالغە ئىنانماڭلار،
ماللارىڭنى قۇرىش ئاتلىغ يەلان قىلۇر.

بۇ دۇنياغە بىنا قويغان قارۇن قانى،
دەئۋا قىلغان فىرئون بىلە ھامان قانى،
ۋامۇق - ئۇررا، فەرھاد - شىرىن، مەجنۇن قانى،
قەھرى ئەپەلسە بىر لەھزەدە يەكسان قىلۇر.

ھىچ بىلىدىڭمۇ ئادەم ئۆلماي قالغانىنى،
بۇ دۇنيانى ۋە فاسىنى بىلىگەننىنى،

دۇنيا تىلەپ بۇيى خۇدا ئالغاننى،
ئاللا دىسەڭ كۆز ياشىڭنى باران قىلۇر.

ئىشقى دەردىغە دەۋا سورغان ھازىر تېلىبە،
زاھىردە يوق باتىن ئىچىرە قىلۇر جىلۋە،
مەغىز سىرنىڭ باغرىڭ ئىچىرە قىلۇر غەلبە،
ئىشقى دەردىغە دەۋا قىلسە راھمان قىلۇر.

كىمنى كۆرسەڭ بۇ يوللاردا يالغان ئاشىق،
زاھىر سوغى باتىن ئىچىرە ئېرمەس سادىق،
ئانىڭ ئۈچۈن مەئشۇقىغە بولماس لايىق،
يالغانچىنى روز مەھشەر سەرسان ئولۇر.

تەن سۆزلىمەس جان سۆزلىمەس ئىمان سۆزلەر،
جاندىن كەچكەن چىن ئاشىقلار ھەقىقىي كۆزلەر،
ئارىقلارغا خىزمەت قىلىپ يولدىن تۈزلەر،
ئول ئاشىقنى خالايتقىمۇ سۇلتان قىلۇر.

ئاشىق بولساڭ كېچە - كۈندۈز ئىشقى ئىستەگىل،
تائەت قىلگىل كېچە قويۇپ ھىچ ياتماغىل،
ئاقىل بولساڭ نادانلارغە سىر ئەيتماغىل،
چىن دەرۋىشلار تائەتلەردىن پىنھان قىلۇر.

ۋاي ئوشۇنداغ دەرۋىشلاردىن پاناھ بەرگىل،
ئول نادانغە ئۇلغەت قىلماي جانىم ئالگىل،
ئايا مەھبۇپ يولدا قالدىم يولغە سالگىل،
تەۋبەلىقنى خوجەم جاينى بوستان قىلۇر.

ئاشىق بولساڭ ئىشقى يولىدە فەنا بولگىل،
دىدار ئىزلەپ ھەسرەتدە ئادا بولگىل،
مەرھەم بولۇپ چىن دەردلىكىگە دەۋا بولگىل،
خەلىق خوشىنى جان ئالۇردە ئاسان قىلۇر.

ئاشىقلارنى ھەقىقە ياقىپ نەئىرە تارتار،
مۇھەببەتنى دەرياسىغە چۆمۈپ پاتار،
گەرھەر ئالىپ مەئشۇقىغە زارىن ئايتار،
قەترە ياشى يەرگە تامسە ئىمان قىلۇر.

ئاشىقلارگە بەردى ئىشقىن كۆيدۈرغالى،
زىلەيخادەك قەددىن دۇتا قىلدۇرغالى،
رەببازەتدە رەڭى روپىن سۇلدۇرغالى،
چىن ئاشىقنى رەڭى روپىن شامان قىلدۇر.

ئاشىقلارنى ھەق قەھرىدىن قۇرقۇپ تىترار،
يەر ۋە كۆككە مالائىكىلار يىغلاپ تۇرار،
گاھى قىزىل گاھى سارىغ بولۇپ يۇرار،
نالە قىلىپ يەر ۋە كۆكنى لەرزىن قىلدۇر.

ئاشىقلارنى خاس مەشۇقى سەھەر خىزلار،
نىدا قىلغاي يا ئەبەدى دەپ باتىن كۆزلەر،
ئىشقى شىددەتى تۇغىيان قىلسە دەردى زورلار،
قايدە سەن دەپ يۈرەك باغرىن بەريان قىلدۇر.

قايدە سەن دەپ قايدە سەن دەپ ئاشىق ئەيتار،
ئاشىقلاردا ئەدىھ بولغاي مەشۇق ئەيتار،
ئاغزى ئەيتىماس تىلى ئەيتىماس دىلى ئەيتار،
ئۈچ يۈز ئاتىمىش تومۇرلارنى لەرزىن قىلدۇر.

ئاشىقلارنى قىيامەت كۈن ھالىن سورغاي،
چىن ئاشىقنى كۆكسىن يارىپ داغىن كۆرگەي،
پاك ئاغزىدىن كۆڭلىكى ئاقىپ تۈكرۈپ يۈرگەي،
كىمگە بەرسە پاك ئىشقىنى ھەيران قىلدۇر.

ئاشىقلارنى تەلەپلەرى جام شاراپ،
مەشۇقىغە يەتمەك ئۈچۈن باغرى كاپاب،
روھلارنى غىزاسدۇر چەك رەباب،
ئاهى چىنقىسە يەتتى ئىقلىم ۋەيران قىلدۇر.

قۇدرەت بىرلە ھەرنە قىلسە ئەرىكىلىك ئۆزى،
قۇدرەتتىن مەئلۇم تىرۇر قىش ۋە يازى،
ئەي نا ئىنسانى ئاللا بىلە قىلمە بازى،
قاھار ئىگەم جانلىغىلارنى بەھجان قىلدۇر.

يىغلاماقنى ھەر ئادەمگە بەرگەن قانى،
يىغلاماقلىغ ئاسان ئېمەس باغىر قانى،

كۆز ياشىڭنى رىيا قىلمە ھەقىنى قانى،
ھەقتە ئالا سۆيگەنلەرنى گىريان قىلۇر.

قۇل خوجە ئەھمەد بەندە مەن دەپ ئۇرمىگىل لاف،
رىيا بىرلەن قىلغان تائەت بارچە كەززاڭ،
شەرىئەتتە تەرىققەتتە كارىڭ خىلاڭ،
ئاخىرەتتە كەززاڭلارنى ئەريان قىلۇر.

× ×

ھىكايەتتە بىلىڭ مۇنداڭ كەلتۈردىلەر،
بابا چىن ئول سۇلتاننى يەتكۈردىلەر،
خۇراساندا تۆرت يۈز ياشنى ياشادىلەر،
يىگىرمە تۆرت ياغاچ ھەر كۈن ئۇچار دوستلار.

ئىشىتى بابا ماچىن ئول زاماندا،
ئەھمەد ئاتلىغ بىر شەيخ چىقىمىش تۈركىستاندا،
سۆھبەت قىلىمىش قىز ۋە جۇۋان بىرلەن ئاندا،
مەنى ئەيتىغالى تۈركىستانغا كەلدى دوستلار.

كەلدى ئېرسە كۆردىلەر ئول ماشايىخنى،
سەن شەيخ مەن سەن ئازغۇرغۇچى خالايمىنى،
ئوشول ئەيغان گۇمراھدۇرمەن بىلىگىل مۇنى،
تەيۇ ھەزرەت ئاڭا جاۋاپ بەردى دوستلار.

ئەمىر ئەيتىلەر ھەكىم خوجە سۇلايمانغا،
ئوشول سوفى مۇھەممىدى دانىشمەنغا،
باغلاپ ئۇرۇڭ بەش يۈز قامچى ئول نادانغا،
بىر سەتونىغا مەھكەم باغلاپ قويدى دوستلار.

يۈز كىشى كەلسە تۇتا بىلمەس ئەيدى،
ئىككى كىشى تۇتۇپ ئانى ھەم باغلادى،
ئوشول دەمدە بەش يۈز قامچى ساناپ ئۇردى،
نە ئاھ دىدى نە ۋاھ دىدى بىلىڭ دوستلار.

ياللاڭچۇ قىلىپ ئانى باغلاپ قويدى،
بەش يۈزدىن بىر قامچىنى ئارتۇق ئۇردى،

بىر قامچىدە زار يىغلابان فەرياد قىلدى،
ئاتا ئەھمەد يەشتۇرۇبان قويدى دوستلار.

ئوشول دەمدە مۇرىدلارى قىلدى سوئال،
بەش يۈز قامچى ئوغاندە يوق ھىچ قىلۇ - قال،
بىر قامچىنى ئۇردى ئېرسە بولدى بى ھال،
سىر نەدۇر دەپ ئەسھاب ئاندە سوردى دوستلار.

ئاتا ئەيدى: ئارقاسدە دىۋە پەرى،
ئورناپ ئېردى بەش يۈز قامچى ئاگا تەگدى،
دىۋە پەرى ئارقاسىدىن دەرھال كۆچتى،
بىر قامچىسى ئاگا تەگدى بىلىك دوستلار.

بابا ماچىن ئۆلدەم ئەيدى ۋا ئەھمەدا،
كەلسەمۇ رەسۋا بولۇپ خەلقلەر ئارا،
ئۆلەر ئېردىم ئۇشۇ ھالەت بىرلەن مانا،
زار يىغلابان ئەرزى ھالنى ئەيتتى دوستلار.

ئاتانىك ئېرلىكىنى ئاندە بىلدى،
رىيازەتۇ تاتقۇزۇبان يول كۆرسەتتى،
ئاتا بىرلە ئۈچ يۈز مەرتىبە خىلۋەت كىردى،
مۇراد مەقسۇد پىردىن ئېرمىش بىلىك دوستلار.

مۇرىد بولماي ھەرگىز مۇراد تاپمادىلەر،
خىزمەت قىلماي ھەققە ۋاسىل بولمادىلەر،
زار يىغلابان كېچە دىدار بولمادىلەر،
زار يىغلاماي ھەق دىدارىن كۆرمەس دوستلار.

ياد ئەيتالۇك قۇل خوجە ئەھمەد ئەۋلىيانى،
مۇرىدلارى بابا ماچىن ئول سۇلتاننى،
قىلغايمۇ ئاسى يۇسۇف بىزاۋىنى،
نەزم ئەيەدىم بۇ ھىكايەت بىلىك دوستلار.

× ×

ئايا دوستلار تەۋەككۈلنى قىلىچىنى،
بەلگە باغلاپ يولغە قەدەم قويغۇم كىلۇر.

لاتەقنە تۈمەن رەھبەتدىن ئۈمىد تۇتۇپ،
ھەقىقەتنىڭ گۈلزارىغە كىرگۈم كىلۈر.

ئارىق ئاشىق بولسە كىرە ئول مەيدانغە،
يالان قادىچى قىلىپ مەنەر ئول ئارىسلانغە،
سىر سۆزىنى ئەيتسە بولماس ھەر ناداننە،
نادان قويۇپ دانالارغە ئەيغۇم كىلۈر.

ئارىق بولۇپ ئاشىق بولسە دانا كىتەر،
ئانداغ مۇرىد شەيخ ئۇچۇن جانىن ساتار،
ئانداغ قۇلغە تاڭمۇ ئاتار كۈنمۇ پاتار،
تۈنى كۈنى تىنماي زارى قىلغۇم كىلۈر.

نەشانەسى بۇدۇر ئانى يۈزى سارىغ،
ئانداغ كىشى بۇ دۇنيادىن بولۇر فارىغ،
ماسىۋادىن يىغىپ ئۆزىنى كۆڭلى يارۇغ،
مەئرىفەتنى رەختىن ئاڭا يايغۇم كىلۈر.

ئايا دوستلار تەرىقەتدە بازار كۆردۈم،
رەختىم يايىپ ئول بازاردە دۇكان كۆردۈم،
غافىل كۆڭلۈم ئويغانىبان بىدار بولدۇم،
ئۆزى بىلەن تۈن كۈن سودا قىلغۇم كىلۈر.

ئاشىق قۇللار ئۆزى بىرلە سودا قىلۇر،
جاھىل قۇللار مۆتىمىن كۆڭلىن ئازار بېرۇر،
غافىللاردىن خۇدايى شەك بىزار ئېرۇر،
ھازىر بولۇپ ھەق زىكرىنى ئەيغۇم كىلۈر.

غافىل ئۆمرىن زايئە كەچۈرۈر ھەرگىز تويماس،
ياقا تۇتۇپ غافىل ھەرگىز تەۋبە قىلماس،
فانى ئۆمرۈڭ مىڭ ياشاسە باقى بولماس،
تەۋبە يەتۈ تەۋبە تونىن كىيگۈم كىلۈر.

قۇل خوجە ئەھمەد كەچتى ئۆمرۈڭ غافىل تۇرمە،
نەفسىڭ سۆزىن سۆز قىلىپان ئاڭا كىرمە،
جەھد قىلغىل زىنھار تۆت كۈن غافىل يۈرمە،
ھازىر تۇرۇپ ھەق قۇللۇغىن قىلغۇم كىلۈر.

× ×

ھەقتە ئالا پەرتەۋ سالدى بىخۇد بولدۇم،
ئەرشى ئەئلا لەۋھى قولۇم كۆرۈك دوستلار.
قالۇۋا بەلا دىگەن قۇللار روھنى كۆردى،
ھەقتە ئالا قۇدرەتنى كۆرۈك دوستلار.

بەندەلەرگە سەككىز بەھىشت ئەتا قىلدى،
بەندە بولغان بەندە قەددىن دۇتا قىلدى،
غافل بولغان تەۋبە قىلماي خەتا قىلدى،
ھەق ئەمرىگە بويۇن سۇنۇپ تۇرۇك دوستلار.

بويۇن سۇندى ھەق ئەمرىگە خەلىلۇللا،
ئۇل ئوغلىنى قۇربان قىلىپ دىدى ئاللا،
سەبرى قىلىپ ھەق سەناسىن دىدى ئاللا،
قۇدرەتنى كۆرۈپ ئىبرەت ئالىك دوستلار.

فەرىشتەلەر زارى قىلىپ كۆپ يالباردى،
ئىسمائىلنى ئوتتىن تىلەپ ھەقدىن ئالدى،
ئوغان تەڭرىم دەرگاھىگە سەنا ئەيدى،
راھمان ئىگە رەھمەتتىگە باقىك دوستلار.

قارا ئاتنى مىنمەگۈنچە قارار ئالماس،
قارا لاچىن قونماغۇنچە سىرنى كۆرمەس،
سىرنى كۆرگەن ئارىنى قۇللار مۇندە تۇرماس،
جانىك قىيىناپ جانىك قىيىناپ كۆرۈك دوستلار.

دەۋلەت قۇشى شۇنقار بولۇپ كىمگە قونسا،
لاچىن بولۇپ ھەلقە كۆرسە ئۆزىن ئۇرسە،
جاننى قۇشى پەرۋاز قىلىپ ھازىر تۇرسە،
لاچىن يەڭلىغ ھەلقە ئىچرە ئۇرۇك دوستلار.

قارا لاچىن قايرىلمىغان قانات قاقسە،
پىرى مۇغان نەزەر قىلىپ ئاڭا باقسە،
ئاشىق ئولدۇر تەن ۋە جانىن ئوتتە ياقسە،
شۇنقار يەڭلىغ قانات قاقىپ ئۇچۇك دوستلار.

شەيخ مەن دىگەن كۆپ ئادەمنى سانى يوقتۇر،
قارا لاچىن ئۇشلاماغان جانى يوقتۇر،
مىغزىن چاقىپ كۆرگەنلەرنىڭ دانى يوقتۇر،
شۇنقار لاچىن ئارقاسىدىن ئۇچۇڭ دوستلار.

ئايا دوستلار ئاخىر بولدى زامانەمىز،
ھىچ قالمايدى بۇ دۇنيادە نىشانەمىز،
خەبەر بەردى ئەددۇۋا دەپ جانانەمىز،
ئاللا يادىن تىنماي ئەيتىپ يۈرۈڭ دوستلار.

روز ئەلەستۇ نەھنۇ قەسمەنا ئۇلۇش بەردى،
ئۇلۇش ئالغان بەندەلارى يەرغە كىردى،
شەمىن كۆرسە پەرۋانەدەك ئۆزىن ئۇردى،
جاننى جانىزە پەيۋەند قىلىپ يۈرۈڭ دوستلار.

ھەق رەسۇلنىڭ ئەيتغانى كەلدى بولغاي،
ئاخىر زامان نىشانەسى بولدى بولغاي،
فىسقۇ فاسات دۇنيا ئىچرە تولدى بولغاي،
تۈرلۈك - تۈرلۈك دەئۋا ئىشىنى كۆرۈڭ دوستلار.

زەڭگەر باسغان كۆڭلۈم روشەن بولغايىمۇكىن،
ئۆلەر ۋاقتىدا قەلبىم جارى بولغايىمۇكىن،
رىيازەتدە رەڭگى رويىم سۇلتانىمۇكىن،
بەخت تالى زەبۇن بولدى كۆرۈڭ دوستلار.

ئەمەل قىلماي ئالىم بەندە خەلىقتە ئەيغاي،
دۇنيا مالىن كۆرۈپ ئۆزى ھارىس بولغاي،
بىدئەت ئىشلار ئالەم ئارا تولا بولغاي،
قىيامەتنىڭ شىددەتىدىن قورقۇڭ دوستلار.

ياخشىلارغا خىزمەت قىلىپ دۇئا ئالساڭ،
كېچە-كۈندۈز دەرگاھىگە سەنا قىلساڭ،
ئىرانلاردىن فەيزى فۇتۇھ تولا ئالساڭ،
ھەلىقە تاپساڭ ھەلىقە ئىچرە كىرىڭ دوستلار.

ۋا ھەسرتتا ئىسىز ئۆمرۈم زايىئە ئۆتتى،
تەۋبە قىلماي ئەجەل كىلىپ ياقام تۇتتى،

كىمگە ئەيتىپ كىمگە يىغلاي باشم قاتتى،
ئۆتكەن ئارىنى ئىراننى سورۇڭ دوستلار.

ياخشىلارگە خىزمەت قىلىپ مىزا تاپتى،
خىزمەت قىلىپ ھەقىدىن سۆزلەپ رىزا تاپتى،
جاندىن كىچىپ نەفسىن قىيناپ مىزا تاپتى،
ئانداغ ئىپەرلەر قاين كەتتى كۆرۈڭ دوستلار.

قەلاۋۇزسىز يولغا كىردىم ھەيران بولدۇم،
باشم قاتتى ئەقىلم ئازدى سەرسان بولدۇم،
كۆيۈپ يانىپ ئىشقى ئوتىغە بەريان بولدۇم،
كۆكسۈم يارىپ يۈرەك باغرىم تىلىك دوستلار.

غەۋۋاس بولماي جاندىن كەچىپى گەۋھەر ئالماس،
گەۋھەر ئالغان ئىرانلاردىن ھەرگىز قالماس،
ئارىنى بولماي دۇنيا مەپرىن ئۆزىدىن سالماس،
ئارىنلارنىڭ ئىسىزىن ئىزلەپ يۈرۈڭ دوستلار.

ھەق رەسۇلغە ئۈمىدەت بولغان دۇنيا سۆيىمەس،
توشە ئاراپ كېچە-كۈندۈز ئارام تۇرماس،
ئاخىرەتنىڭ غېمىن قىلىپ ھەرگىز كۈلەمس،
فەنا بولۇپ دۇنيا مەپرىن سالماڭ دوستلار.

سىزدىن سۆڭرە ماشايىمىخلار پەيدا بولغا،
شەيتان لەئىن چۈن ئۇلاردىن ساباق ئالغا،
زاھىر توزاپ دۇنيا ئىچىرە مەن مەن دىگەي،
باتىندە ھىچ نىچە يوق كۆرۈڭ دوستلار.

مۇرىد كېرەك بايەزىددەك سەفا بولسۇن،
سەفا بولۇپ قىرىق يىل مەدام خىزمەت قىلسۇن،
ئاندىن سۆڭرە سۇبھادەگە ئول ئولتۇرسۇن،
ئانداغ شەيخنىڭ ئېتەكىنى تۇتۇڭ دوستلار.

بەئىزى شەيخلار مۇرىدلارنى باشقۇرالماس،
سۆزلەرنى خەلققە ئەيتىپ ئۆزى قىلماس،
تەكەببۇر مەنمەنلىكىنى ئۆزىدىن سالماس،
ئانداغ پىرىننىڭ دەرگاھىدىن قاچىڭ دوستلار.

قۇل خوجە ئەھمەد گۇمراھلارنىڭ گۇمراھى سەن،
يولدىن ئازغان مۇرشىدلارنىڭ ھەمراھى سەن،
بارجە بۇغداي ئېل تۇتماغان سامانى سەن،
ياخشىلارنىڭ ئىزىنى ئىزلەپ يۈرۈڭ دوستلار.

× ×

بۇ دۇنيادا يارىتىلغان مەخلۇقلارغە،
ئەمدى بىلىدىم تىرىكلىك بولماس ئېرىمىش.
ئۆلۈمنىڭ شەربەتدۇر ئاچىغ شەربەت،
جۈملە ئادەم ئىچمەي ئاندىن قالماس ئېرىمىش.

ئەمەل قىلساڭ ئەي دوستلارم ئازۇق ئالىپ،
ئەجەل كەلسە ئىسىغ قىلماس ساقال يۇلۇپ،
بۇ دۇنيانىڭ مۈلكى مالىنى ھاسىل قىلىپ،
رىشۋە بەرسەڭ مەلەكىل موۋت ئالماس ئېرىمىش.

كارۋان كوران كۆچەر بولسە ئازۇق ئالۇر،
ئازۇق سىزىن يولغە كىرگەن يولدا قالۇر،
سۇدۇد زىيان بولغانىنى ئاندىن بىلۇر،
يۈكىنى يۈكلەپ يولغە كىرگەن قالماس ئېرىمىش.

يۈكىنى يۈكلەپ يولغە كىرگەن مەردان بولۇر،
قەلاۋۇزسىز يولغە كىرگەن ھەيران بولۇر،
يول باشچىسى يولنى كۆرگەن كارۋان بولۇر،
يولنى كۆرمەي كارۋان قەدەم قويماس ئېرىمىش.

ئەجەل كەلسە ئىسىغ قىلماس ساقال يۇلساڭ،
ئوڭ ۋە سوڭگە قاراتماس ئول پارە بەرسەڭ،
دۇنيا ئۈچۈن ئەزىز ئۆمرۈڭ ئادا قىلساڭ،
مەلەكىل موۋت كەلسە فۇرسەت قويماس ئېرىمىش.

بۇ دۇنيادە پادىشاھ مەن دەپ كۆكسىن كەرگەن،
ھەم ئالدىدە كۇرسى قويۇپ خىمە تۇرغان،
نەچە مېڭلار خىل ھەشەم چىرىك يىمقان،
ئەجەل كەلسە بىرى ۋەفا قىلماس ئېرىمىش.

نەچە مىڭلار چېرىك يىققان خانلار قانى،
بۇ ھىكمەتنى ھەر بىرىسى گەۋھەر كانى،
ۋە فاسى يوق بىۋە فادۇر دۇنيا قانى،
غافل ئادەم كۆرۈپ ئىبرەت ئالماس ئېرەمش.

بۇ دۇنيادە يۇگروك ئاتكە مىنگۇچىلار،
ھەرب كۈنى مۇبارىزلىق قىلىتۇچىلار،
ئالماس فولاد ئۆتكۈر قىلىچ چاپقۇچىلار،
ئەجەل كەلسە بەگ ۋە خاننى قويماس ئېرەمش.

بۇ دۇنيادە تەبىب مەن دەپ دەۋا قىلغان،
دەۋالارى باتىل ئېرۇر سۆزى يالغان،
خالايىقلار ئىللىتىگە دارۇ قىلغان،
كسەل بولسە دارۇسىنى بىلماس ئېرەمش.

بەندە نەچە ياش ياشاسە ئۆلماكى بار،
كۆرەر كۆزگە بىر كۈن تۇفراق تولماغى بار،
بۇ دۇنيادە سەفەر قىلغان كىلىماكى بار،
ئاخىرەتتە سەفەر قىلغان كىلىماس ئېرەمش.

تىرىكلىككە دىن نەۋبەتىن ياخشى ئۇرغىل،
ئاخىرەتنى ئەسبابىنى مۇندە قۇرغىل،
قۇل خوجە ئەھمەد ئىمان ئۈزرە تايىپ بولغىل،
ئىمان بىرلەن بارغان قۇللار ئۆلەس ئېرەمش.

× ×

ئىستەپ يۈردۈم شامۇ ئىراقى،
تاپمادىم ھەرگىز يارنى سىياقى،
مۈشكۈل ئىكەندۇر ئانى يىراقى،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

دايم سەھەردە ئاھۇ فىغانىم،
چىمتى دىلىم چىقىمادى جانىم،
قايدەدۇر مەنى ئول ساھىپ فىرانىم،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

جان دىلىمگە ئوتلارنى ياقتى،
 كۆزدە بۇ ياشم قاپ بولۇپ ئاقتى،
 رىشتەئى غېمىنى بوينۇمغە تاقتى،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

شامۇ سەھەرلەر كۆپ ئاھ ئۇرارمەن،
 يارنى سوراغىن قايدىن تاپارمەن،
 ئوتلۇغ يۈرەككە سۇنى سىپەرمەن،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

كۆرسەم بىناگاھ گۈلدەك يۈزنى،
 قەلەم قاشمىنى نەرگەس كۆزنى،
 خەتتە ئالۇرمەن ھەربىر سۆزنى،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

بىر كۆرمەدىم مەن ئول پەيۋەستە قاشنى،
 كۆرۈك يارانلەر كۆزىدە ياشنى،
 دايم ئۇرارمەن كۆكسۈمگە تاشنى،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

جان جىگەرلەر ئۆرتەندى ئەي يار،
 چۈنكى ئەزەلدە بولدى گىرىفتار.
 كۆڭلۈم ھەمىشە ئىشقىدە ئەفكار،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

يار ۋە تەبىبىم قاشمىگە كەلمەس،
 رەھىمى كىلۇربان ھالىمنى سورماس،
 دەردۇ دىلىمنى ھىچ كىشى بىلمەس،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

نالە قىلۇرمەن شامۇ سەھەرلەر،
 ھىجرىدە كۆڭلۈم كۆپ زار يىغلار،
 كويۇڭدا بولدۇم ئەدى قەلەندەر،
 كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

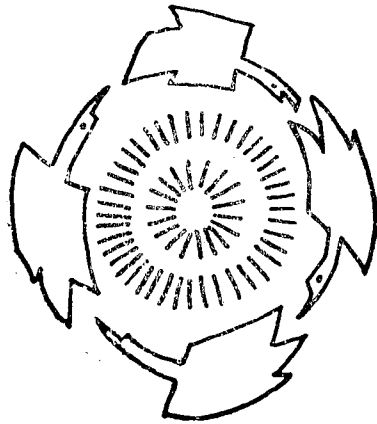
خۇمار بولدۇم ئەي ساقى مەي كاسەسىن بېرا كۆر،
 كەتتى ماجالم قالمادى كەل ئىلكىمنى ئالا كۆر،

بىر جۇرئە مەينى تېز تىكۇرا كۆر،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

جان دىلىمدىن ئارتۇق ئۇ يارىم،
بىلىمدى ھەرگىز نالە-زارىم،
كەتتى ئەنانىم ھەم ئىختىيارىم،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

بولسۇن تەسەددۇق جان جاھانىم،
كۆرسەتسە يارنى ماڭا خۇدايىم،
يول ئىنتىزارى يىغلايدۇر دايمىم،
كۆيدۈردى دوستلار يارنى فىراقى.

(داۋامى بار)

(داستان)

ئابدۇرېھىم نېزارى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەسراپەل يۈسۈپ

ئابدۇرېھىم نېزارىنىڭ ناۋايىنىڭ «خەمسە» سىدىن كېيىن مەيدانغا كەلگەن زور ھە-
جىمىدىكى شېئىر داستانلار توپلىمى — «مۇھەببەت داستانلىرى» نىڭ بىر نۇسخىسى (نومۇ-
رى: 009) ئاپتونوم رايونلۇق موزېيىدا ساقلانماقتا. بۇ نۇسخا 50-يىللاردا خەلق قولىدىن
يىغىۋېلىنغان بولۇپ، فورماتى 20×29 سانتىمېتىر، ھەر بىر بېتىگە 4 ئىستونغا ئايرىپ 68
مىسرادىن تىزىلغان، بەت سانى 450، ساقلىنىشى تولۇق ئەمەس، (مۆلچىرىمىزچە 256 بەت كەم.
چۈنكى پۈتۈن داستاننى 48 مىڭ مىسرا ھىساپلانغاندا، بۇ نۇسخا 706 بەت بولغان بولسا،
تولۇق بولغان بولاتتى.) ۋە بەتلەرنى ئالمىشىپ كەتكەن. قارىغاندا، بۇ نۇسخا بۇزۇلۇشقا
ئۇچراپ خېلى كۆپ ۋارىغى يوقالغان، قېپقالغان ۋاراقلىرى نامەلۇم بىر كىشى تەرىپىدىن تۈپلەپ
قوبۇلغان. گەرچە ئۇ كىشى تۈپلەشتە بەتلەرنى ئالماشتۇرۇپ قويغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ
ئىلمىنى سۆيىدىغان، مەدىنىي مىراسلارنى تەقدىرلەيدىغان روھى تەقدىرلەشكە تېگىشلىكتۇر.

تالانتلىق شائىرىمىزنىڭ قىممەتلىك ئەسىرىنىڭ مۇزېيىمىزدىكى بۇ نۇسخىسىدا، «رابىئە-
سەئىدىن»، «لەيلى-مەجنۇن»، «فەرھاد-شېرىن»، «مەھزۇن-گۈلنەسا»، «ۋامىق-ئۇزرا»، «بەھرام-
دىلئارام» قاتارلىق داستانلار تولۇق ساقلانغان. «چاھار-دەرۋىش» داستانىمۇ ئاساسەن تولۇق
ساقلانغان (ئىككىنچى دەرۋىشنىڭ سەرگۈزەشتە بايانى بىلەن پادىشا ئازادە بەختنىڭ خۇاجە
سەگپەرەس سەرگۈزەشتى ھەققىدە دەرۋىشلەرگە قىلغان بايانىنىڭ بىر نەچچە بېتى كەم).
«چاھار دەرۋىش» 14-ئەسىردە ھىندىستاندا ياشىغان يازغۇچى ئەمىر خىسراۋ دېھلىۋى
تەرىپىدىن پارس تىلىدا نەسرى ئۇسۇلدا يېزىلغان ئەسەر بولۇپ، كېيىن، خوتەندە تۈركى
تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. تۈركى تىلىغا تەرجىمە قىلغۇچىنىڭ ئىسمى ۋە ئەسەرنىڭ تەرجىمە

قىلىنغان ۋاقتى بىزگە مەلۇم ئەمەس. ئابدۇرېھىم نېزارى ئۆز كىتابىدا «چاھار دەرۋىش» داستانغا خېلى كۆپ سەھىپە ئاجراتقان (مۇزېيدىكى نۇسخىنىڭ 210 نەچچە بېتىنى ئىگەللەيدۇ) ۋە خېلى كۆپ ۋاقتىنى ھەم ئەقلىي كۈچىنى سەرپ قىلغان. شائىر «چاھار دەرۋىش» ھىكايىسىنى نەزەملەشتۈرۈشتە، ئۆزىنىڭ شېئىرىيەتتىكى قابىلىيىتىنى ۋە ماھارىتىنى ئىشقا سېلىپ، پۈتۈن ۋەقەلىكىنى شېئىرىي تىل بىلەن جانلىق يورۇتۇپ بەرگەن. داستاننىڭ تىلى ساددا ۋە ھازىرقى تىلىمىزغا يېقىن، ئەسەر تىلىدە ئۇيغۇر تىلىنىڭ قەشقەر دىئالىكتى ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ.

بۇ داستاننى نەشىرگە تەييارلاشتا، تىرانسكرىپسىيىدە ئۇيغۇر تىلىنىڭ شۇ دەۋردىكى فونىتىك ئالاھىدىلىكى كۆزدە تۇتۇلدى ۋە داستاننىڭ ئىملاسىدىكى ئالاھىدىلىكلەرمۇ ئىمكان قەدەر ئەكس ئەتتۈرۈلدى. كاتىپ خاتا يېزىپ قويغان دەپ تونۇلغان بەزى سۆزلەرگە تۈزىتىش بېرىلدى. ئوقۇغۇلى بولمىغىنىدەك دەرىجىدە ئۆچۈپ كەتكەن قىسمەن سۆزلەرنىڭ ئورنىغا كۆپ چېكىت بېرىلدى. ئاخىرىدا بىر قىسىم سۆزلەرگە لۇغەت بېرىلدى.

ئول سۇلتان ئالىجاناب ۋە شەھىنشاهى كامىياب لايىقى ئىمقبال ئىززەت ۋە فايىق ئىمجالل ھۆرمەت ۋە دەدار نىكبەخت نازىقى فەرمان ساھىبى تەخت پادىشاھى ئازادە بەخت ۋاقىماتىن تەقدىر ئەيلەمەك ۋە شاھ گۆرۈستانغە ھاجەت ئۈچۈن شەبەر ۋەلىك قىلغانىنى تەھرىر قىلماق، چەرخى بۇ قەلەمۇن گۇنا گونىلىقىدىن ئول جافاكەشىدە ۋە ئەلەم رەسىدە ئاۋارەئى جاھان تۆرت مۇسافىر دەرۋىش - دىلانىلەر تۆرت تاق ئىچىمىدە قىلغان ھىكاياتى شىرىن ۋە باشىدىن ئۆتكەن رەۋاياتىنى شاھى جاھان ئول گۆرۈستاندا نىھان تاڭلاغانىنى قاين ئەتمەك

بۇ سۆزدىن كەلۈر بۇيى دەردۇ فىراق.
قەدىم بار ئىدى پادىشاھى جاھان،
كى رۇم شەھىرىدە ئول ئىدى ھۆكۈمران
كى قۇستەنتىنە ئاڭا جايىگاھ،
بولۇپ ئېردى ئاندا ئۇلۇغ پادىشاھ.
قۇرۇپ شەئىنى شەۋكەت بىلە ئاندا تەخت،
كى ئول شاھنىڭ ئاتى ئازادە بەخت.
شەھىنشاه ئانداغ ئېرۇر باشۇكۇھ،
خەزايىن ئاڭار بار ئىدى كۇھكۇھ.
كى دۇنيا ئىشىدىن ئىدى بى نىياز،
قىلىبان نىياز ئەھلىنى سەرەفراز.
ھەممىشە ئادالەتكە مايىل ئىدى،
جافاپىشە جانىغە قاتىل ئىدى.
كى لەشكەر ئاڭا بېمەدى بىگەران،
سېپاھىدىن ئانداغ تۇتۇلغان جاھان.

فەنا ئەھلىدىن بىر فەسانە قىلاي،
يوق ئېرسە يەنە بىر تەرەنە قىلاي.
قىلىپ راۋيان سۆزنى ئانداغ خەبەر،
تىزىپ رىشتەغە ئەيلەدى مۇختەسەر.
بولۇپ خۇشەچىن خىرمەن سۆز ئارا،
يازىپ ئەيلەدىلەر ۋەرەقنى قارا.
كى بازار مەئىندە جەۋھەر شۇناس،
كى نۇر جەۋھەرگە قىلىپدۇر قىياس.
سۇخەن ئەھلىنىڭ ئەھلى تەھقىقلارى،
ھىكايەت گۇزارۇ مۇدەققىقلارى،
بېرىپدۇر خەبەر تۇرغە ھالانىدىن،
قىلىپ نەقلى ئۆتكەن ھىكاياتىدىن.
ئەجەب ۋاقىئەدۇر مۇھەببەت شىئار،
كى ئىشۇ ئەھلى قىلغاي ئاڭا جان نىسار.
ئايا ھۇشمەندىن سالغىل قۇلاق،

ئاننىڭ ۋاقتىدا يوق سىتەم پىشەلەر،
كى خالى ئىدى شىردىن بىشەلەر.
يەنە شام مەغرىب نەۋاھى ئىراق،
كى ئول شاھىغە كۆرگۈزۈپ ئىتتىفاق.
كى بىر يۈز شەھەر ئېردى زىرىنىڭ،
كى دەرگاھىغە بارچە سۈرتۈپ چەبىن.
بار ئېردى ئاڭا ئانچە خەيلى ھەشەم،
كى ئۆز ۋەقتىدا گۇبىيا جامى جەم.
ئېمەس ئېردى غافل خۇدا يادىدىن،
كى تەسبىھى تەھلىلى ئەۋرادىدىن.
ھەممىشە خۇداغە قىلىپ ① ئىلتىجا،
قىلۇر ئېردى ئول سۈبەيلاردا دۇئا.
كى نۇفراق ئارا چۈن قويۇپ باشنى،
كى يىغلاپ خۇداغە تۆكۈپ ياشنى.
كى ئاجىزلىقۇ ناتەۋانلىق بىلە،
تەزەررۇد قىلىپ خەستە جانلىق بىلە.
تىلەر ئېردى ھەقدىن كى قابىل خەلەق،
مۇناجات ئەيلەپ شەھى باشەرەفى.
كى فەرزەند سالھ ماڭا قىل ئەتا،
داغى ئول پۇسەرگە مەنى قىل ئاتا.
كى مەندىن كىيىن بولسە ئورنۇمدا شاھ،
قۇرۇق قالماسا تەخت ئىلە بارگاھ.
كى ئول شاھى بىدار ئىدى بىر كېچە،
ئىبادەت قىلۇر ئېردى ئول ئۆزگەچە.
كى فەرزەند سالھ قىلىپ ئارزۇ،
سەھەرلەردە كۆز يولىدىن ئاقتى سۇ.
يەتپ قىرىق ئەلىك ئاراسىنى سال،
كى فەرزەند ئۇچۇن ئانچە ئېردى مەلال.
بۇ چاغە خۇدا بەرمەدى بىر ئوغۇل،
كى مەئىيۇس ئولۇپ كۆڭلى بولدى مەلۇل.
كى بىر كۈن ئادا ئەيلەدى بامداد،
تەزەررۇد بىلە ئەيلەدى ھەقى ياد.
نەزەر سالىدى ئايىنەكە ئولزامان،
كى ئول شىشەدە بولدى ئەكس ئايان.

قاراپ ئۆز جامالىغە ئول شەھرىيار،
ساقالىدا ئاقتى كۆرۈپ نەچە تار.
نەدامەت قىلىپ چەكتى ھەيرەتتە ئاھ،
دەرىخاكى ئۆمرۈم بولۇپدۇر تەباھ.
خەزايىن يىغىپ مەن ھەۋەس ئەيلەبان،
كى بەھۇدە ئىشلارغە بەس ئەيلەبان.
كى لەشكەر يىغىپ مەن جاھانباڭ ئولۇپ،
جاھان ئەھلىغە بەلكى سۇلتان ئولۇپ.
كى ئولتۇرما دەم ئىستىراھەت بىلە،
كى نۇش ئەيلەمەي سۇ فاراغەت بىلە.
ئەجەل قاسدى ئېمىدى كەلىش يەقىن،
قالۇر كىمگە ئېمىدى بۇ تەخت نىڭىن.
بىناگاھ ئەجەل يەتسە نېتىكۇم دۇرۇر،
كى ئارمان بىلە ئاندا كەتكۈم دۇرۇر.
جاھان مۈلكىدىن ئەلۋىدا ئەيلەسەم،
كى جان بىرلە ئۆلۈم ② نىزاد ئەيلەسەم.
قالۇر ئاھ كىم تەخت بىگانەگە،
خەلەق بىزدە يوق قالغۇسى يانەگە.
كى فەرزەند جان بىزگە بولغاي ئىدى،
جاھان ئىچرە ئورنۇمدا تۇرغاي ئىدى.
جاھاندىن ئەگەر ئەيلەسەم ئىنتىقال،
ئاتا جايىدا ساھىبى مۈلكى مال.
بولۇپ ئەيلەسە بىزگە ھەردەم دۇئا،
كۆڭۈلدە بۇ ئېردى ئۇلۇغ مۇددىئا.
جاھان بىرلە ئەھلى جاھاندىر ئەدەم،
ۋافاسىز جاھان ئىچرە قويمان قەدەم.
بۇ ئەندۇھدىن ئۇچ كېچە يىغلادى،
غىزا ئورنىغە دەرد ھەسرەت يىدى.
چۇساکىن بولۇپ چىتمادى تەختكە،
كى يۈزلەندى غەم ئول نىكۇ بەختكە.
ئۆتۈپ چىتمادى نەچە كۈن شەھرىيار،
كى ئەركانى دەۋلەت بولۇپ ئىنتىزار.
سىپاھلار كەلىپ ئەيلەدى غۇلغۇلە،
تۇشۇپ بارگاھىنە ئەجەب ۋۇلۇلە.

① بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە «كەلىپ» دەپ يېزىلغان. مەنە ئېتىۋارى بىلەن «قىلىپ» قا ئۆزگەرتىلدى.

② ئەسلى تېكىستتە «ئۆلۈم» يېزىلغان. مەنە ئېتىۋارى بىلەن «ئۆلۈم» گە ئۆزگەرتىلدى.

نەدىن چىقماغاي شاھى ئالى مەقام،
 نەچە ۋەقتدۇر قىلماڭلار خىرام.
 ۋەزىر ئىدى دانا ئى رەۋشەن زەمىر،
 كى ھەر ئىشدا ئول شاھىغە دەستىگىر.
 ۋەزىرنىڭ ياشى چوڭ ئىدى شاھتىن،
 چۇ ھۆرمەت تاپىپ شاھى دىلىخۇاھدىن.
 ئاتام دېپ قىلۇر ئېردى ھەردەم خىتاب،
 يەقىنلىقىدا ئول شاھ ئالجاناب.
 كىرۇر ئېردى شەھ قاشىغە بى ئەبا،
 قىلۇر ئېردى شەھ ئولزامان مەرھەبا.
 بىلۇر ئېردى ئېل شەھ مەرھەملىغىن،
 كى ھەر ئۆمەرا يار ھەمدەملىغىن.
 ۋەزىر كىردى شەھ قاشىغە بى ھىجاب،
 دۇئالار ئادا ئەيلەدى بى ھىساب.
 تەكەللۇم تۈزۈپ شاھنىڭ قاشىدا،
 ۋەزىر كۆردىكىم شاھ كۆز ياشىدا.
 ئايا شاھى دەۋران گەردۇن خىرام،
 نەچە كۈن بولۇپ كۆزگە ئۇيقۇ ھارام.
 كى نازۇك تەبىئىڭ بولۇپدۇر مەلال،
 مۇبارەك دىلىڭ ئىچرە تۇشمىش خىمال.
 رەئايە ھەمە تارتادۇر ئىستىزار،
 نەچە كۈن جامالى ئېمەس ئاشكار.
 جاھان بولدى بىزىلەرگە زۇلمەت نەما،
 چىراكىم قۇياش ئەيلەدى ئەنەۋا.
 فەقىرگە ھەمە ئەيلەدى ئەرزەھال،
 خەبەرسىز ئالىڭ شاھ نېچۈن مەلال.
 ئەگەر خەسەمدىن يەتسە ئازارلىق،
 بۇ قۇللەرغە يەتكۈرسەلەر يارلىق.
 ئانىڭ دەقىمىگە قىلغۇمىز جان فىدا،
 كى خىزمەت قىلىپ ئەزىزىيى خۇدا.
 كى سۇلتانغە يەتسە ئەگەر شادلىق،
 رەئىيەت ئارا ئانچە ئابادلىق.
 سەبەب نە ئىككىن خەمگە ئەي شەھرىيار،
 پەرىشان خاتىر قىلىپ ئۆزى زار.
 كى پىنھان خىيالىڭنى قىلغىل ئايان،

كى بولسۇن فەقىرلارغە روۋشەن جاھان.
 تۆكۈپ ياشىنى شاھى ئازادە بەخت،
 چەكىپ ئاھلار، قان يۇتۇپ لەخت- لەخت.
 دىدى ئەي پەدەر، كۆڭلۈمە تۇشتى غەم،
 خۇدا بەردى بىزگە بۇخەيلى ھەشەم.
 كۆڭۈلدە بۇ ئېردى ماڭا ئارزۇ،
 كى فەرزەندىغە ئەيلەدىم جۇستۇجۇ.
 تىلەپمەن خۇدادىن ئەتا قىلماڭدى،
 كى فەرزەندىغە بىزنى ئاتا قىلماڭدى.
 خەزايىن يىغىپ لەشكەر بىئەدە،
 تەسەررۇق قىلىپ مەن دىيارى بەلەد.
 كىيىن قالسە مەندىن ئەگەر تاجۇ- تەخت،
 كى فەرزەند ماڭا بولسە نىكبەخت.
 ئەگەر بولسە جايىدىدا قايسىم مەقام،
 كى زىرى نىگىن بولسەلەر خاس ئام.
 كۆڭۈلدە نەچە مۇددىئا ئەيلەدىم،
 سەھەرلەردە دايسىم دۇئا ئەيلەدىم.
 كى ئۆمرۈم دەرەختىغە يەتتى خەزان،
 دەرەختىمگە بولماي سەمەردىن نىشان.
 ۋۇجۇدۇم گۈلىستانى بى بەرگدۇر،
 بۇ ھەسرەت بىلەپەيكەرىم مەرگدۇر.
 سەبەب بۇدۇرۇر بىزگە ئازۇردەلىك،
 كۆڭۈل شاھىغە يەتتى پەژمۇردەلىك.
 تەلەبىدە تۇرۇپمەن قىلىپ ئىلتىجا،
 تاڭ ئېرىمەس ئوغۇل بىزگە قىلسە ئەتا.
 كى مەندىن كىيىن بولسە مىراسخۇار،
 مەنىڭ شەھلىغىم بولغۇسى ئىستىبار.
 تۆكۈپ ئەشكىنى شاھ گىريان قىلىپ،
 ۋەزىر ئالدىدا نالە فىغان قىلىپ.
 تەكەللۇم قىلىپ شاھىغە ئول ۋەزىر،
 نەسىھەت دېيان رەئىيى روۋشەن زەمىر.
 ئاغىز دۇرچىدىن بولدى گەۋھەر فىشان،
 قىلىپ شاھىغە مەئرىفەتلەر بايان.
 چۇ شەھىغە دىدى ئۆمۈرۈڭ ئولسۇن ئۇزۇن،
 تەخى دەھر ئارادار دەۋلەت فۇزۇن.

مەقام ئەيلەدى تەخت ئىلە بارگاھ.
 يارۇتتى جاھاننى چۇ خۇرشدېك،
 چىقىپ تەختكە شاھى جەشددېك.
 ھەمە كەلدىلەر شەھغە تەئزىم ئۇچۇن،
 ئەقىدات ئىلە بەلكى تەسلىم ئۇچۇن.
 نەۋازىش قىلىپ سوردى ئېل ھالىنى،
 رەئايە ۋە تۇججالار مالنى.
 تەھىمىيەت ئەدا ئەيلەدىلەر ھەمە،
 تۇتۇپ توھفەلەر شەھغە لايىق نىمە.
 قىلىپ بەزلى شاھانە ئول پادىشاھ،
 كى بەرپا قىلىپ چادىرى بارگاھ.
 يىغىپ بارچەنى لۇتق ئىھسانغە،
 كى تەكلىق ئىتىپ بەزل ئىلە خۇانغە.
 كى ئىھسان بىلە ئېلىنى مۇمتاز ئىتىپ،
 فەقىرىنى فاراۋان سەرەفراز ئىتىپ.
 كى ئىلىم ئەھلىنى قىلدى ئىززەت بەسى،
 كىتاپ ئەھلىنى قىلدى ھۆرمەت بەسى.
 كى ئىلىم ئەھلىغە ئېمىدى راغىب بولۇپ،
 كى ئىجلاس ئەيلەپ مۇساھىب بولۇپ.
 قىرائەت قىلۇر ئېردى ھەردەم كىتاب،
 ئىبادەت بىلە شاھى ئالجاناب.
 كىتابىنى بىر كۈن ئوقۇپ ئېردى شاھ،
 خاسى كۆزىگە بولۇپ جىلۋەگاھ.
 چۇ شەھ كۆردى ئانى ئوقۇپ سەرەسەر،
 ئانىڭ مەئنىسىدىن بولۇپ باخەبەر.
 بىتىپدۇر: ئەگەر كىمگە يۈزلەنسە غەم،
 جاھان ئەھلىدىن يەتسە جانغا ئەلەم.
 كى مۇشكۈل مۇھەببىغە بولسە دۇچار،
 ۋە يا ئەيلەسە زالىمى تار-مار.
 گۇرستانغە بارغاي دۇئا قىلغالى،
 كى ئەرۋاھغە ئىلتىجا قىلغالى.
 رەسۇلى خۇداغە ئوقۇبان دۇرۇد،
 كى ئاندا خۇداغە قىلىبان سۇجۇد.
 گۇرستان ئېلىگە تىلەپ مەغفىرەت،
 تەلەپ قىلسا قىلغاي خۇدا مەرھەمەت.

كى بۇ ئىشلارنىڭ بارچە فاسىد خىيال،
 بۇ ۋەسۋاس ئىلە ئۆزنى قىلماڭ مەلال.
 بۇ بى سەبىرلىك نەفس شەيتاندىر،
 كى شۇكر ئەيلەمەك نۇرى سۇبھاندىر.
 يولۇڭدا ياتىپ يىغلابان ھىچ كار،
 ھۆكۈمەت ساڭا بەردى پەرۋەردىگار.
 چىقىپ تەختكە ئەيلەگىل دادى ئەدل،
 ئۇلۇغلار بىلە ئەيلە ئىجلاس بەزل.
 سوراپ ھەركۈنى كۈندۈزى دادخۇاھ،
 كەچە ھەق تائالاغە بول ئۆزرەخۇاھ.
 تەسەددۇق بەرىپ بەندە ئازاد قىل،
 فەقىرلارنى مەمنۇن ئىتىپ شاد قىل.
 سەخاۋەت تەرىقىغە قويغىل قەدەم،
 ھەمە ئەھلى ھاجەتكە قىلغىل كەرەم.
 خەلايىق ئارا باردۇرۇر ئەھلى ھال،
 سوراپ ئىستەپ ئانى دۇئاسىنى ئال.
 ئەگەر بەرسە ھەق سىزگە قايىل خەلەق،
 تاڭ ئېرمەس بەھەم بولسە ئۇشۇبۇ شەرەق.
 كى شەھغە قىلىپ مەئرىفەتلەر بايان،
 قىلىپ شاھنى سۆز بىلە شادىمان.
 كى سېن سىز رەئايە بولۇپدۇر مەلال،
 چىقىپ تەختكە ئېمىدى كۆرگۈز جامال.
 دىل ئەفكارلارغە قىلىڭ مەرھەمەت،
 كى سىزنى خۇدا ئەيلەگەي مەغفىرەت.
 دىدى شاھ ئېرتە چىقاي تەختكە،
 باقاي ئېمىدى مۇندىن كىمىن بەختكە.
 نە كەلتۈرسە دەۋران ئانى مەن كۆردى،
 ئۆزۈمنى خۇدا جۈيىغە يەتكۈرەي.
 بولۇپ شاد چىقتى ۋەزىر تاشقارى،
 كەلىپ ئالىغە بارچە ياشۇ قارى.
 سوراپ شاھنىڭ بارچە كەيغىيەتمىن،
 كى خىلۋەتدە راز ئەيلەگەن نىيەتمىن.
 ۋەزىر بىر تەرىقە جاۋاب ئەيلەدى،
 نەقولاتنى بېھساب ئەيلەدى.
 كى خۇرشدېك تاڭلاسى چىقتى شاھ،

ئىشتىتى گۆرستان ئارا ئاھى سەخت.
 قاراپ كۆردى تاق ئىچرە يانپ چىراغ،
 كى شەھ ئول تەرەفكە قويۇپدۇر ئاياغ.
 يەقىن كەلدى كۆردى شەھ كامران،
 كۆزىگە بولۇپ تۆرت دەرۋىش ئايان.
 كى ھەر تاق ئارا بىر مۇسافر ئىدى،
 كى ھەر بىرىدىن ئىشق زاهىر ئىدى.
 تەئەننى قىلىپ تۇردى شەھ بىر زامان،
 كى دەرۋىشلەرگە كۆرۈنمەي نەھان.
 گۇمان ئەيلەدى شاھ بۇدۇر ئەۋلىيا،
 ئىبادەت قىلۇر ئەزىرايى خۇدا.
 خىيال ئەيلەدى دېپ باراي قاشىغە،
 تەزەررۇدۇ بىلە تۇردى كۆز ياشىغە.
 دۇئاسىن ئالاي زارلىق ئەيلەبان،
 رىزاسىن ئالاي خارلىق ئەيلەبان.
 يەنە كۆڭلىگە كەلدى فاسىد خىيال،
 زامانى قىلاي مۇنىدا بىردەم ھايال.
 مۇبادا بۇلار بولماسۇن راھى زەن،
 نەچە گۆرنى كورلاپ ئوغۇرلار كەفەن.
 ۋەيا كەلدى بولغاي پەرزادلار،
 ئانىڭ سۈرەتى ئادەمىزادلار.
 بىلىپ بولماغاي بۇ نىچۈك ئادەم،
 كى چىقماس سەدا بەلكى يوقتۇر كەمى.
 بارىشىغە داغى ئەيلەمەي دەبدەبە،
 كەمىندە تۇرۇپ بەس قىلاي تەجرىبە.
 تەۋەققۇنى بىلە سالدى پىنھان نەزەر،
 بۇلار ئولتۇرۇپ شاھدىن بەخەبەر.
 تەفەككۈر قىلىپ باش سالىپ ھەربىرى،
 كى خۇنابى غەمدىن چىكەر ساغەرى.
 تەكەللۇم بۇلاردىن پەددىدار ئېمەس،
 بىرى بىرگە مەنزۇرى دىدار ئېمەس.
 كى بىر قەبىر ياندا ساھىپ ئاساس،
 تۇرۇپ ئېردى ئاندا ئۆتۈپ ئىكى پاس.
 بىرى ئەتسە ئۇردى سەدا ئەيلەدى،
 كى ھەمدۇسەنالار ئادا ئەيلەدى.

كەشىگە ئەگەر شادلىق يەتسە ھەم،
 گۆرستان ئارا ئولكى قىلغاي قەدەم.
 گۆرستانغە قىلغاي دۇئا بىئەدەم،
 كى ئەرۋاھلار قىلغۇسۇدۇر مەدەم.
 زىيارەت كۆڭلىنى مۇسەففا قىلۇر.
 ھەقىقەتدىن ئەھۋال پەيدا قىلۇر،
 بۇ ياكلىغ كۆرۈپ نۇسخەدە تاج بەخش،
 خاسىنى قىلدى زەئىرىغە نەقىش.
 كەچىپ شاھنىڭ خاتىرىغە بۇ ئىش،
 قەبۇر ئەھلىگە كەچەلەردە كەلىش.
 ئەگەر كۈندۈزى ئوغراسام ناگاھان،
 كى لەشكەر مەنىڭ بىرلە بولسە راۋان.
 گۆرستان ئاياغدا بولۇر پايىمال،
 تىرىكلەرگە بولغاي ئۆلۈكدىن ۋە بال.
 كى تۈندە نەھان بارغانىم خوبدۇر،
 ئۇلۇغلۇقتە بۇكار مەرغۇبىدۇر.
 كى تەغىير بەرىپ خىلىئەتمىغە كەچە،
 تانۇتماي ئۆزۈمنى قىلىپ ئۆزگەچە.
 فەراغەت بىلە مەن زىيارەت قىلاي،
 گۆرستاندا ھەقىقە ئىبادەت قىلاي.
 دېبان شاھ قويدى كەچە بىر قەدەم،
 ساخاۋەت ئۇچۇن ئالدى ئالتۇن دەرەم.
 فۇقرانە خىلىئەت كىيىپ چىقتى شاھ،
 شەھەردىن چىقىپ يۈردى بىر مۇنچە راھ.
 مازاراتتە كەلدى سۈرئەت بىلە،
 چەكىپ ئاھنى دەردۇ ھەسرەت بىلە.
 قىلىپ شاھ ئاسۇدەلارغە دۇئا،
 تەلەپ بىرلە تۇردى قىلىپ ئىلتىجا.
 ئىھاتە ئارا بار ئىدى تۆرت تاق،
 بەنا تاپقان ئېردىكى تاقى راۋاق.
 قەدىم بىر جاھانبان بىنا ئەيلەگەن،
 كى بۇ بەقئەنى جا بىجا ئەيلەگەن.
 مۇسافر غەربىلارغە مەئۇئا ئىدى،
 بۇ ئەيۋان قەدىمدىن مۇھەببەت ئىدى.
 بىناگاھ كەلىپ شاھى ئازادە بەخت،

كى-بىدار ئولۇپ ئۆزگەسى سەسكەنىپ،
 بىرى ئەلۋىندا ئەيلەدى ئويغانىپ.
 چىراغىن چىقاردى بىرى ئولزامان،
 غەنىمەت بۈگۈن، كەتكۈمىز ھەرقايان.
 بۇ كەچە گۆرىستاندا بولدۇق غەرىب،
 كى ھەسرەت بىلە قان يۇتۇپ سارغارىپ.
 كەتەرمىز تاڭ ئاتقاندا بىز ھەرقايان،
 بىرىمىز بۇيان، بىرىمىز بىر سويان.
 كى بىزگە بۇ كەچە غەنىمەت دۇرۇر،
 كى مۇڭداشقالى بىزگە قۇرسەت دۇرۇر.
 ساڭا نە كەلەپدۇر فەلەكدىن ساڭا،
 دىگىل، مەن دىگەيمەن غەمىنى ساڭا.
 كەلىپ باشغە ئۆتكەننى قىلساق ئايان،
 قىلىپ بۇ كەچە سەرگۈزەشتى بايان.
 تاڭ ئاتغۇنچە بىدارلىق ئەيلەسەك،
 كى باشغە نە كەلگەننى بىر بىر دىسەك.
 بۇ ئەفسانەدىن بولغۇسى دەفئە غەم،

يارانلار كى بىزگە غەنىمەت بۇ دەم.
 بۇ دەرۋىشلەر ئەيلەدى ئىتتىفاق،
 مەقامى بۇلارنىڭ بولۇر چارى تاق.
 قىلىپ سىزكى بۇ مەسلەھەتنى ئادا،
 كى ئەۋۋەل قىلىڭ سۆزنى سىز ئىپتىدا.
 كى ساممە بولۇپ ئەيلەگەيمىز سۈكۈت،
 سۇخەن شەرتىن بەلكى ئامادە تۇت.
 بۇ سۆزلەرنى شەھ ئاڭلادى ناگىھان،
 تۇرۇپ ئاڭلاي ئەفسانەسىن بىر زامان.
 نە سۆزلەرنى قىلغاي بۇ دەرۋىشلەر،
 كى ئاۋۋارە بىچارە دىلىرىشلەر.
 تەۋەججۇھ بىلە ئولتۇرۇپ شاھ جەم،
 تامام ئولدى سۆز ئۇرمادى ھېچ دەم.
 چۇ سەھىبا كەرەم قىل ماڭا ساقىيا،
 ئانىڭ نەشاسى بىرلە ئەيلەدى ھەۋا.
 كى زەۋقى ئانىڭ ئىشقىغە باشلاسون،
 مەنى يارىنىڭ كويىغە تاشلاسون.

ئەۋۋەلقى دەرۋىشنىڭ بۇ فەلەك نافر جام گونا گون ھەۋادىسى باشغە يۈزلەنمىپ،
 ئاۋۋارەئى جاھان بولغان كەيفىياتىنى بايان قىلغانى

چۇ ئەۋۋەلقى دەرۋىش قىلىپ ئىھتىرام،
 ئەدەب بىرلە ئولتۇردى قىلدى كەلام.
 تۆكۈپ ئەشكىنى سۆزنى قىلدى بايان،
 ھەمە ماھۇۋەلۋاقىئەنى بايان.
 ئەزىز دوستلار سۆزگە سالغىل قۇلاق.
 بۇئەفسانە مەزمۇنى ھازەلغىراق.
 بولۇرمەن يەمەن شەھرىنىڭ ئادەمى،
 ئاتام ئېردى ئول شەھەرنىڭ ھاتەمى.
 پەدەرنىڭ ئاتى خۇاچە ئەھمەد ئىدى،
 ۋىلايەت ئارا بەلكى سەرمەد ئىدى.
 كى تۇجبارلىقىدا ئەجەب ئىتتىبار،
 جاھان ئەھلى ئىچرە بەسى نامدار.
 كى دۇنيا فاراۋان ئىدى بىئەدەد،
 مەدەد قىلغالى يوقتۇر ئىنسانغە ھەد.
 ھىسابى ئانىڭ ئېردى قىرق مىڭ تۈمەن،

يەنە كۆپ ئىدى ئانچە دۇررى سەمەن.
 گوماشتە ئىدى بارچە تۇجبارلار،
 كى چاكار ئىدى ئەھلى بازارلار.
 ئاتامدىن تولا خەلق ئالىپ مەنغەئەت،
 قىلۇر ئېردى ھەرئەمىدە مەسلەھەت.
 يوق ئېردى غەنىلىقىدا ئەسلىن كەمى،
 كى باشىدا بار ئاخىرەتنىڭ غەمى.
 بار ئېردى ئاڭا بىر قىزۇ بىر ئوغۇل،
 بەرىپ قىزنى ئېرگە، قالىپ مەن خەمۇل.
 ئاتام خىزمەتىنى قىلىپ جا بىجا،
 دۇئاسىنى ئالىپ قىلىپ مەن رىزا.
 ئاتامدىن جەۋانلىق كەتسە بولدى پىر،
 قارىغاندا مەن بولىمىدە دەستىگىر.
 بىناگاھ ئاتام بولدى بىر كۈن كىسەل،
 زۇكامۇ ھەۋا تېگىدى بولدى يۈتەل.

دەللىلەر بىلە سۆزنى مەئقۇل ئىتىپ،
 مەنى مەي پەرەستلىككە مەشغۇل ئىتىپ،
 دىدىلەر بۇلار ئەي ۋەلى نىئەتتە،
 ئاتادىن كىيىن بولغاي ھەركىم يىتىم.
 كى مېراسدۇر بىزگە ئۆلمەك ئاتا،
 ئاتا ۋە ئانا ئاخىر بولغاي فەنا.
 ئۆلۈمگە دەۋا تاپمادى ئەبۇلبەشەر،
 جاھان مۈلكىنى قويدى كەتتى بەدەر.
 ئەزىز ئۆمرى بىزگە غەنىمەت دۇرۇر،
 جاھان خوبلۇغى ئەيش - ئىشرەت دۇرۇر.
 جاھان كار بارى ئېرۇر بى ۋەفا،
 كى مالۇ مىنال ھەمەسى بى باقا.
 فەزىئەت قىلىپ بىزنى ئەر زاللار،
 تەخى ساددە ئەيىلەپ ئالىپ ماللار.
 فۇسۇن بىرلە مەيخۇارە ئەيىلەپ مەنى،
 ھەۋەس ئىچىرە ئاۋۋارە ئەيىلەپ مەنى.
 مەنى قويمادى باقغالى ھەرقايان،
 بولۇپ فېئىلى بىدئەتكە تۇرلۇك زىيان.
 ھەمىشە مەنى مەي پەرەست ئەيىلەدى،
 كى غەفلەت مەيى بىرلە مەست ئەيىلەدى.
 چىكىپ مەن بۇلار بىرلە جامى غورۇر،
 غورۇر ئىچىرە دۇنياغە يەتتى فۇتۇر.
 كى قىرق مىڭ تۈمەن بولدى دۇنيا تەلەفى،
 كى مەيخۇارەلىقدا چالىپ چەڭ، دەفى.
 يىدى - ئىچىدى كەيدىيۇ مىندى بۇلار،
 مەنى يوق قىلىپ كوڭلى تىندى بۇلار.
 كى ئاز كۈن ئارا قالمادى ھېچ مال،
 يەتتىپ روزگارمىغە تەغىيرى ھال.
 گادالار كەبى بولدى ھالىم مەنىڭ،
 كى ئول ۋەقت ئارتىپ مەلالىم مەنىڭ.
 باي ئېردىم بۇلار ئېرگەشۇر ئىت كەبى،
 ئۆلۈكدىن چۇ كىم تارقاشۇر فىت كەبى.
 ھەمە قاچتى مەندىن ھارامزادەلەر،
 چىراكىم فەقىردا تۈگەپ بادەلەر.
 قالىپ مەن كى ئالەمدە مۇھتاج ئولۇپ،

ياتىپ نەچە كۈن ئاغرىقى بولدى كۈچ،
 ھەمە دەۋلەتى ئولزامان بولدى فۇۋج.
 ساقايماي كىسەلدىن بولۇپ نەزى جان،
 كى تەندىن كەتتى بەلكى روھى راۋان.
 ياتىپ ھەفتە بولدى ئەجەلگە قۇرۇپ،
 قۇتۇلدى جاھان مۈلكىدىن جان بەرىپ.
 كى جان ئالغالى ئاغرىقى قىلدى زور،
 ئانىڭ مەنزىلى ئاقىمەت بولدى گۇر.
 بۇ دارۇلغەنادىن قىلىپ ئىنتىقال،
 كى ئۆمرى قوياشى ھەم ئولدى زاۋال.
 يىغىلدى ھەمە ئەقىرە باخىمىشلار،
 تۇتۇپ تەئزىيەت شاھۇ دەرۋىشلەر.
 ھەمە سۇگۇر ئولدى ماتەم تۇتۇپ،
 فىغان ئەيىلەدى دوستلار قان يۇتۇپ.
 چۇ تەييار ئەيىلەپ جەنازە كەفەن،
 قىلىپ غۇسلىنى پاك ئەيىلەپ بەدەن.
 سالىپ نە ئىشكە پىرفەرتۇتنى،
 كۆتەردى ئالىپ يۇردى تابۇتنى.
 ھەمە بولدىلار رەخمە سارى راۋان،
 ياقا چاك ئەيىلەپ قىلىمان فىغان.
 ئۆلۈكىنى لەھەت ئىچىرە پىمىيان قىلىپ،
 ھەمە ياندىلار خەتىمە قۇرئان قىلىپ.
 يىتىملىك بىلە قالدى ھالىم مەنىڭ،
 كىچىك ئېردى ئول ۋەقت سالىم مەنىڭ.
 تۇتۇپ تەئزىيەت بارچە ياخشى - يامان،
 خوشامەد سۈيى بولدى كۆزدىن راۋان.
 نەچە بى سەرۇپايى ئەۋباشلەر،
 كى شەيتان نەما رىندەقەللاشلەر.
 كى يىغلاپ ماڭا يارۇ ھەمدەم بولۇپ،
 مەنىڭ بىرلە تەڭ ئەھلى ماتەم بولۇپ.
 نەچە كۈن مۇسبەتتى ئەيىلەپ تامام،
 ئاتام روھىغە ئەيىلەدىم ۋەسسالىم.
 كى ئەۋباشلەر بىزنى چاھىل كۆرۈپ،
 كى لەھۋ تەرەپ ئىچىرە مايىل كۆرۈپ.
 كىرىپ يانىمە كۆپ نەسىمەت قىلىپ،
 ھەۋايۇ ھەۋەسكە دەلالەت قىلىپ.

تاپالماي غىزا قۇرساقىم ئاچ ئولۇپ.
 قارا كۈن تۇشۇپ باشىمە ئولزامان،
 قاراڭغۇ بولۇپ كۆزگە روۋشەن جاھان.
 پۇشايىمان يىدىم فايدە بەرمەدى،
 ماڭا ھەركىشى دەرد ھەسرەت يىدى.
 باشىمغە كەيىپ ئەسكى قالغانى،
 ئۇچامغە كەيىپ ئەسكى شىرداقنى.
 كى بىر مەسجد ئىچرە ياتىپ مەن كىرىپ،
 كى غۇربەت ئارا ئاندا بولدۇم غەرب.
 كى يىغلاپ تۇتۇبمەن ئاتامغە ئەزا،
 ياتىپ ئۈچ كۈن ئاندا تاپالماي غىزا.
 خىيال ئەيلەدىم ئېمىدى قايدا باراي،
 بارىپ ئېمىدى ھەمشىرەگە يالپاراي.
 مەنى چىرلادى قاشىغە بارمادىم،
 كى ھەمشىرەنىڭ قەدرىنى بىلمەدىم.
 مەنى قىلدى بېچارە بى پاكىلەر،
 سالپ مەدەنىيەتكە بۇ ناپاكىلەر.
 جاھان ئىچرە شەرمەندە بولدۇم بەسى،
 ئۇياتدىن سەرئەفكەندە بولدۇم بەسى.
 باراي ئېمىدى ئاندا بولۇپ ئائىلاج،
 قاچانغە ياتاي مەن بۇ مەسجددە ئاچ.
 كى ياتلار ئاراسىدا باردۇر ئۇيات،
 قارىنداشىمىزدۇر ئېمەس بىزگە يات.
 چۇ ئاندا بارىشغە ماڭا ئەيىپ ئېمەس،
 ھەمە مۇددەئا ئاندا بار غەيب ئېمەس.
 چىقىپ تەشەللەپ ھەم كەرەسەنە شىكەم،
 كى ئاندا بارىشغە قويۇپمەن قەدەم.
 بارىپ ئاندا قاقىتم چۇ دەرۋازەنى،
 كى ئەيلەپ ئىشىك ئاچتى ئاۋازەنى.
 كى ھەمشىرە بىزنى كۆرۈپ ئولزامان،
 ياقا چاك ئىتىپ ئەيلەدى كۆپ فىغان.
 كى نەئىرە ئۇرۇبان سەراسمەۋار،
 كى ساچىن يۇلۇپ يىغلادى زار-زار.
 قۇچاقىغە ئالدى فەقىرىنى سۆيۈپ،

ئاتا — ئانادېك ماڭا ئىچى كۆيۈپ ①.
 تۇتۇبان تولۇمنى كىرىپ ئىچكەرى،
 باشىدىن نىسار ئەتتى سىمۇ زەرى.
 تائامى مۇھەببەت قىلىپ دەرمەھەل،
 كى مەخلۇت ئىتىپ بەلكى قەند ئەسەل.
 يىدۇردى ماڭا كۆپ تەكەللۇق بىلە،
 باقار ئېردى ھەردەم ئەتەسىسۇق بىلە.
 يەنە كەلتۈرۈپ نەچەرەك خىلئەتى،
 ماڭا كەيدۈرۈپ ئەيلەدى شەققەتى.
 بۇ كەچە ئىكناۋ ئولتۇرۇپ مۇڭداشپ،
 فەلەكدىن شىكايەت قىلىپ يىغلاشپ.
 دىدى: ئەي قارىنداش نېچۈك بارسېن،
 فەلەك زۇلمەتىغە گىرىفتار سېن.
 نەچە مەرتەبە يوقلادىم تاپمادىم،
 كى بى پاكىلكىدە ئىشىك ئاڭلادىم.
 ئاتام ئورنىدا بىزگە ئېردىك ئاتا،
 ئاتالىقنى تاشلاپ قىلىپ سېن خاتا.
 كى ياشلىقىدا قىلدىك ھەۋايۇ ھەۋەس،
 ھەۋايۇ ھەۋەسنى قىلدىك ئېمىدى بەس.
 تەسەددۇق دۇرۇر كەتتى دۇنيا ھەمە،
 يەنە بەرسە ھەق تاڭ ئېمەس غەم يىمە.
 قىلىپ تەۋبەلەر ئېمىدى تاشلاڭ ھەۋا،
 ئاتام روھىغە ئەيلەڭىز ئىلتىجا.
 قوشۇلماي قاچىڭ رىندى ئەرزالدىن،
 قىلدىك تەجىربە ئېمىدى بۇ ھالدىن.
 نەسىھەت بۇدۇر تۇرماڭىز شەھەر ئارا
 يامانلار بىلە دىلىنى قىلماڭىز يارا.
 ئاتام ئېردى سوۋداگەرى نامدار،
 بولۇپ ئېردى دۇنيا بىلە ئىتتىبار.
 جاھاندا تولا قىلدى گەشت سەفەر،
 كى تۇجىچارلىقىدا شەھەردىن - شەھەر.
 كى مەۋجۇد ئىتىپ سىم زەر بەھساب،
 ئۆزى كەتتى دۇنيانى قىلدىك خاراب.
 تىجارەت ئىشىن ئېمىدى بۇنياد قىل،

① ئەسلى تېكىستتە "كۆپ" يېزىلغان. مەنە ئېتىۋارى بىلەن «كۆيۈپ» كە ئۆزگەرتىلدى.

كى ياخشى - يامانغە قىلىك تەجرىبە،
 ھەۋا يولغە قىلماڭىز دەبدەبە.
 كى ئەلىك تۈمەن ئېردى زەرگە ئەدەد.
 ئانى جابدۇبان بىزگە قىلدى مەدەد.
 نەچە كۈن تۇرۇپ ئىستىراھەت بىلە،
 كى جابدۇغ قىلىپ مەن فاراغەت بىلە.
 ئايا ساقىيا جامى مۇھىبپانە تۇت،
 كى ئول مەي بىلە ئەكس جانانە تۇت.
 بولۇپ مەست ئاندىن تاپاي ۋەجد ھال،
 كى جانان ھەرىدە تاپغۇم ۋىسال.

ئاتا ۋە ئانا روھىنى شاد قىل.
 كەلىپ بۇ جاھاندا نەقىلسە پەدەر،
 كى ئول ئەمرىنى قىلسە ئەۋۋەلى پۇسەر.
 ئانا قىلغان ئىشلارنى قىلماق كەرەك،
 بۇلۇڭدا ياتىپ بولىماغىل شەب فەرەك.
 كى سېن ئېركىشى ياتغانىك خوب ئېمەس،
 سەفەر قىلماغان ئەسلا مەرغۇب ئېمەس.
 بۇ ياكلىغ نەسەھەتنى كۆپ باشلادى،
 كى بىر كىسە زەر كەلتۈرۈپ تاشلادى.
 بۇ ئالتۇننى جابدۇپ يۈرۈك شامغە،
 بارىك ئول شەھەرگە يەتىك كامغە.

خۇاجەزادە يەمەنى شام شەھەرگە ئەزم قىلغانى ۋە ئول شەھەرگە كەچە كەلسىپ، سەفلىدىن
 تاشلاغان ساندۇقنى ئالىپ، ئاغزىنى ئاچقاندا، بىر دەھرۇي پەرى پەيكەر چىقىپ ئاغا
 ئاشىق بولغانى ۋە ئانى شەھەرگە ئالىپ كىرىپ، داۋا قىلماقغە مۇقەببەد بولغانى

جاھان كەچە ئايدىن مۇنەۋۋەر ئىدى،
 چۇخەندەق لەبى بىزگە مەنزەر ئىدى.
 تۇرۇپ مۇنتەزىر ئەيلەبان ھەقنى ياد،
 قاچانكىم بۇ دەرۋازەنى يولغاي كۇشاد.
 شەھەرگە كىرەي ھەمەدىن ئىلگەرى،
 مەقام ئەلەيىن ياخشى بىر مەنزەرى.
 بۇ ئەندىشەدە ئولتۇرۇپ خەم بىلە،
 ئانام يادىدا بەلكى ماتەم بىلە.
 كۆزۈم تۇشتى ناگاھ سەفىل باشىغە،
 بىراۋ بىر نىمە تاشلادى تاشىغە.
 كى قىلماي تەۋەققۇف يانىپ كەتتى ئول،
 كى دەھشەت بىلە ئاندا بولدۇم مەلۇل.
 خىيال ئەيلەدىم ئوغرىنىك مالدىر،
 يانىپ كەتتى ئول، بىزگە يول خالىدۇر.
 تۇرۇپ بىر زامانى تەھەممۇل قىلىپ،
 قەدەم ① باسىم ئول يان تەۋەككۈل قىلىپ.
 چۇ خەندەق سىراتىدىن ئەيلەپ مۇرۇر،
 كۆڭۈل ئاغدى ھەم بەلكى سالىدى تومۇر.
 كى ئاھستەلىك بىرلە باردىم يەقن،
 كىشى كۆرمەگەي دەپ قىلىپ مەن كەمىن.

كى دەرىۋىشلەر ئاڭلاڭىز ئېمەدى راز،
 كەلىپ باشىمە ۋاقىئە جان گۇداز.
 قازارا كىرىپ راھىغە بىرسەھەر،
 كى پەدرۇد ئەيلەپ قىلىپ مەن سەفەر.
 قالىپ ئاندا ھەمىشە ھەسرەت بىلە،
 نە ھەسرەت دۇرۇر داغى فۇرقەت بىلە.
 تاپىپ شەخسىنى ساھىبى ئىتتىپاد،
 ئاڭا تاپشۇرۇپ ئەيلەدىم خەيرى باد.
 كى تەفۋىز ئىتتىپ بارچە مالۇ ماتاد،
 يارانلار بىلە ئەيلەدىم ئەلۋىداد.
 كى تەنھا ئۆزۈم يولغا بولدۇم راۋان،
 قالىپ ئارقەدە ئول سۈرۈك كارۋان.
 قىلىپ تەي مەنازىل مەرھىل تامام،
 كى سۈرئەت بىلە ئەيلەدىم ئىزدىھام.
 شەھەرگە يىقىن بولدى كامىم مەنىك،
 كى بۇي ئالدى ئاندىن مەشامىم مەنىك.
 شەھەرگە كىرىشكە قىلىپ ئىزتىراب،
 ۋاخا قىلمادى كۈن كىرىپ ئافتاب.
 كەلىپ مەن كەچە شەھەر ئەتراپىغە،
 قاراپ قەلئەنىك بارچە ئەكنافىغە.

① ئەسلى تېكىستتە «قەدەم» يېزىلغان. «قەدەم» گە ئۆزگەرتىلدى.

قىلىپ زۇلىق مۇشكىنلارنى پىچۇتاب،
 يانىپ تەلئەتى گوييا ئاقتاب.
 گۇمان ئەيلەدىم كى بولۇپدۇر ھالاك،
 كى ئاھى چەكىپ ھەر زامان دەرد ناك.
 ئەزىز دوستلار يار دەرۋىشلار،
 باشىدىن ئۆتۈپ نەچە رەك ئىشلار.
 كى يىغلاپ باشىدا تۇرۇپ ئىنتىزار،
 قاراپ يۈزىگە يىغلادىم زار - زار.
 ياغىپ ئەشك گۈل ئۈزرە شەبنەم كەبى،
 ياتىپ سەرۋ قەد سەبزە خۇررەم كەبى.
 دىدىم: ئاھ كىم كۆرمەسەم كاشكى،
 كى ئىشقى ئوتىدا ئولمەسەم كاشكى.
 ھەزىن ئۇن بىلە يىغلادىم ئولتۇرۇپ،
 كى بۇ دۇرچىغە خەستە باشىنى ئۇرۇپ.
 بىناگاھ سەھەر ۋەقتى كەلدى نەسىم،
 كەلىپ ھۇشىغە زۇلىقى ئەنەبەر شەمىم.
 قاراپ كۆردى مەن خەستەنى ئول سەنەم،
 دىدى: ئەي جافا پىشە قىلدىڭ سىتەم.
 نە قىلدىم ساڭا ئەي خۇدا بى خەبەر،
 ئەزىز جانغە مۇنداغ قىلۇر سېن ھەزەر.
 ۋاڧا ئەيلەگەننىڭ جازاسى مۇدۇر،
 كى بى مەيۋىلارنىڭ بالاسى مۇدۇر.
 نە ئىشغە قىلىپ سېن بۇ ياڭلىغ مەنى،
 تاڭ ئېرمەس خۇدا قىلسە مەندەك سەنى.
 ئەجەب نامۇۋافىق سىتەمكار سېن،
 كى نامەرد زالىم دىل ئازار سېن.
 كى تۈز ساقلاماي بى ۋەفا كۆرنەمەك،
 كى نازۇك بەدەننى قىلىپ سېن شەبەك.
 قىلىپ ئۇشۇ سۆزنى ئاھى سەرد ئەيلەدى،
 قىزىل يۈزنى ھەسرەتدە زەرد ئەيلەدى.
 بۇ سۆزدىن كۆڭۈل بولدى ھەيران بەسى،
 چەكىپ ئولزامان نالە ئەفغان بەسى.
 بۇ سۆزدىن ئىچىمگە تۇشۇپ ئىزتىراب،
 كى ساندۇق باشىدا ئۇرۇپ خىتاب.
 دىدىم: ئەي نىڭارا نە ھەددىم بولۇر،

نە كۆردۈم كى ساندۇق ئېرۇر ئۆزگەچە،
 خۇدا بەردى بىزگە يولۇقتى كەچە.
 يەنە ئەيلەدىم كۆڭلۈم ئىچىرە خىيال،
 تەخى ھەم قىلاي مۇندا بىردەم ھەيال.
 مۇبادا كى ئوغرى يەتىپ كەلسەلەر،
 فەقىرىنى بۇيەردە ئەگەر بىلسەلەر.
 بۇلار يەتكۈزۈرلەر فەقىرغە زىيان،
 ئۆزۈمنى قىلاي مۇندا بىردەم نىھان.
 تەۋەققۇف بىلە ئولتۇرۇپ ئىكى پاس،
 سەفىل باشىغە چىقىمادى ھېچ ناس.
 دىدىم بۇ نەسىمە ماڭامۇ ئىكىن،
 خۇدا بىزگە قىلغان ئەتامۇ ئىكىن.
 سەبەب بىرلە ھەق بىزنى ئەيلەپ خەنى،
 كى قىلسە تاڭ ئېرمەس ئاتامدىك مەنى.
 كۆتەردىم ئۇچامغە بۇ ساندۇقنى،
 زىيادە ئەيلەگەن زوۋۇق ئىلە شوۋقنى.
 كى لاھۇلە ئوقۇپ مەن كەلىپ چايمە،
 خىيال ئەيلەدىم كى كۆرەي بۇ نىمە.
 كى بۇ دۇرچ ئاغزىن قىلىپ مەن كۇشاد،
 تەۋەككۈل قىلىپ ئەيلەبان ھەقنى ياد.
 بۇ نەقدىنەدۇر دېپ كۆڭۈل بولدى خوش،
 كى ئاقتارغالى ئانى قىلدىم خۇرۇش.
 بىناگاھ كۆزۈم تۇشتى بىر ماھىتە،
 فىدا جانىم ئول ماھى دىلخۇاھغە.
 كى مەدھۇش ياتىپ ئاندا شىرىن سەنەم،
 چۇ بىر زالىمدىن يەتپىدۇر سىتەم.
 كى سۈنپۇل ساچى، قەددى ئەرئەرمسال،
 نە ئەرئەركى سەرۋى سەنەۋبەر مسال.
 ئۇزارى ئانىڭ كىم قىزىل گۈل كەبى،
 كىشى كۆرسە بولغاي ئاڭا قۇل كەبى.
 ئانىڭ سۈنپۇلىدىن كەلۇر جان ئىسى،
 كەلۇرلە ئىلىدىن بەلكى ئىمان ئىسى.
 ئانىڭ تىپرى ئىشقى تەگىپ جانىمە،
 فەلەك يىغلادى ئاھ ئەفغانىمە.
 كى مەجرۇھدۇر ھۇشىدىن يوق خەبەر،
 بولۇپ ئاغۇشتەئى قانغە ئول سەمبەر.

چۇ ئاشىق. كەرەك بولسا سابىت قەدەم،
 فىدا ئەيلەسە يارغە جاننى ھەم.
 كى ئول زەخمىلەرغە ئىلاج ئەيلەيسن،
 ساقايسە ئانى باشقە تاج ئەيلەيسن.
 كى ئاخىر ئۆزۈمگە دىدىم مەسلەھەت،
 كى ئىشىق ئەھلى ئىچرە بولاي يەكجەپەت.
 تاپاي بۇ سەنەمگە ۋافادارلىق،
 ئەقىدە بىلە ئەيلەيسن يارلىق.
 خۇداغە تەۋەككۈل قىلىپ ئول سەھەر،
 تۇرۇپ ئېرىدىم ئەمما كۆرۈندى شەھەر.
 چۇ مەرکەبكە يۈكلەپ ئوشۇل دۇرچى،
 قاراپ تۇردۇم ئەمما تاپىپ بۇرچى.
 ئاچىپ قۇفل دەرۋازە بولدى كۇشاد،
 كى ئول ۋەقت قىلدىم ئادا بامداد.
 تەۋەككۈل بىلە يولغا قويدۇم قەدەم،
 ئانىڭ ئىشقى تۇغيان قىلىپ دەمبەدەم.
 كەلىپ رۇستايى شەھەرگە ھەمە،
 بۇلارغە قوشۇلدۇم دىمەي ھېچ نىمە.
 كىرپ مەن شەھەرگە بولۇپ بىقارار،
 كى بىر جايىدا بولمادىم پايدار.
 كى بىلىمەس ئىدىم ھېچ بىر جايىنى،
 قويماي ئېمىدى قايدا سەمەن سايىنى.
 خۇداغە قىلىپ مەن مۇناجاتىنى،
 كى بازاردا ماڭدۇرۇپ ئاتىنى.
 كۆزۈمگە كۆرۈندى كارۋان ساراي،
 ئانىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ نەچە باي.
 دىدىم: شۇكر ئەي خالىق زۇلجەلال،
 مەنى ئېمىدى يارەب پەناھىڭغە ئال.
 كەلىپ تۇردۇم ئاندا ئاچىلدى ئىشىك،
 كىرەبان - چىقىمەن ھەمە چوڭ - كىچىك.
 فەقىر ھەم كىرپ تۇتۇم ئول خانەنى،
 قويۇپ ئاندا ساندۇقدا دۇردانەنى.
 بەرىپ مەن سارايىناغە بىر مۇشت زەر،
 نىمە كەلتۈرۈڭ لازىمە ئەي پەدەر.
 ئولاققە ئەلەق، بىزگە شىرىن تائام،

بۇ ياڭلىغ جافا ھۆرگە كىم قىلۇر.
 بۇ خۇنرىزلىق نامۇسۇلمان ئىشى،
 ئېمەس بۇ ئالەم ئەھلى ئىمان ئىشى.
 كۆرۈپ بۇ ياڭلىغ سەنى بى ھوزۇر،
 بۇرەك كۆرگەچە كۆزلەرىم بولسە كۆر.
 ئايادىلبەرى يارى سەرۋى سەمەن،
 مەنىڭ كى ۋۇجۇدۇم دىياری يەمەن.
 مەنى كەلتۈرۈپ مۇندا تەقدىرى ھەق،
 قىلىپ ئاھ ئىشىق ئەھلىگە ھەم سەبەق.
 جاھان ئافەتى يارى شىرىن زەبان،
 بۇ بىچارەگە قىل ئۆزۈڭنى ئايان.
 ئەزىز پەيكەرنىڭ قايسى گۈلشەن گۈلى،
 شەرمى زاتىڭىز قاي چەمەن بۇلبۇلى.
 بۇ ياڭلىغ سىتەم قايسى زالىم قىلۇر،
 كىشىگە بۇ ياڭلىغ جافامۇ بولۇر.
 كى ئەسراڭىز ئەيلەڭىز ئاشكار،
 دېھان يىغلادىم ئالدىدا زار - زار.
 مەنىڭ سۆزلەرىمنى ئىشىتى سەنەم،
 تۆكۈپ ئەشكىنى ئەرزىن قىلدى ھەم.
 دىدى: ئەي جەۋانمەرد ئازادەگان،
 خۇدا ھەققىدە مەنى قىلغىل نەھان.
 كى تۇفراق ئارا قىل سىپارش مەنى،
 جاھان ئەھلىگە قىلمە سەزىش مەنى.
 كىشىگە داغى ئۇرماغىل ھېچ دەم،
 كى رەھىم ئەيلەبان بىزگە قىلغىل كەرەم.
 كۆڭۈلدىن چىقارغىل مەنى ئولزامان،
 كى تاپغىل بالادىن ئۆزۈڭ ھەم ئامان.
 بۇ سۆزنى دىدى باز بولدى خامۇش،
 كى ئول زەخمىلەر زور ئىتىپ كەتتى ھۇش.
 تۇرۇپمەن زامانى تەھەپپۇر قىلىپ،
 سەرناجمىغە كۆپ تەفەككۈر قىلىپ.
 كى دەرماندەلىك دە بولۇپمەن مەلال،
 كۆڭۈل شاھىغە يەتتى ئۇشۇ خىيال.
 بۇ نەقدىنەنى تاشلاغان خوب ئېمەس،
 كى ئاشىغە بۇ كار مەرغۇب ئېمەس.

مۇھەيييا قىلىڭ ئانچە لازىم تامام. سالپ ئاندا شاھانە ياخشى بسات، كى سەرۋى سەمەن ئاندا قىلغاي نىشات. قىلىپ ئىچىرىنى تۇرغۇ ئاراستە، كى ئانتۇن، كۈمۈش بىرلە پىراستە. بولۇپ جەمە خاتىرى تاپىپ چۈن ئامان، پەرىۋەشنى ساندۇقدىن ئالدىم راۋان. چۇ بالىن ئۈزە ياتقۇزۇپ ماھنى، تولا گىرىيە قىلدىم چېكىپ ئاھنى. تەخى كەلمەدى ھۇشىغە سىمبەر، كى جەرراھ ئىستەپ چىقىپ مەن بەدەر. گۈزەلەردە مەن ئەيلەدىم سەر ھىساب، يۈرۈپمەن ھەكىمنى ئىستەپ سوراپ. كۆزۈمگە نامايان بولۇپ بىر دۇكان، ئىشىتىم ئاندىن سەدايى ھەيۋان. بىناگاھ بارىپ ئاندا سالىدىم نەزەر، سەلايە قىلۇر دارۋىنى نەچچە ئېر. كۆرۈپمەن كى مەردكەلان ئولتۇرۇپ، كەسەللەرگە قىلغاي داۋا قول ئۇرۇپ. تەلەمبۇرلارى خىزمەتدە مۇقىم، تۇرۇپ ئول ھەكىم ئالدىدا مۇستەقىم. چىراكىم بۇ ھەكىمەتدە ھازىق ئىدى، داۋاسى كەسەللەرگە سادىق ئىدى. سەلاھەت بىلە ئولتۇرۇپ ئول تەبىب، بارىپ ئالدىغە يالبارىپ سارغارىپ. ئەدەب بىرلە ئالدىدا قىلدىم سالام، جەۋابىن بەرىپ سورىدى مەندىن كەلام. دىدىكىم ئوغۇل نەدۇرۇر ھاجەتلىك، بايان ئەيلەگىل بارمۇدۇر ئىللەتلىك. دىدىم: ① ئەي ھەكىم ساھىب ئىتەمد، كى دەرگاھىغە كەلدىم ئەيلەپ ئۇمىد. مۇسافىر ئۆزۈم شەھرىڭىزدە غەرىب، كى لازىم بولۇپ بىزگە سادىق تەبىب. غەربلىق دىيارىدا قاتتى باشىم،

ۋە ساقىمدا باردۇر بىر ئاغىرىق كىشىم. چىقىپ مۇندا كەلمەككە يوقتۇر ئىلاج، جەرراھەت بىلە بولدى نازۇك مىزاج. مەنىڭ مەقسىدىم ئاندا سىز بارساڭىز، ئول ئاغىرىق كىشىگە داۋا قىلساڭىز. ئۇمىد ئولكى بولغاي ساڭا كۆپ ساۋاب، يەنە مۇزدىغە زەر بەرەي بى ھىساب. دىدى ئول ھەكىم باشلاغىل كىم باراي، كى بىمار ئەھۋالىنى مەن كۆرەي. تەرەھپۇم قىلىپ بولدى يولغە راۋان، كەلىپ كۆردى بىمارنى ئول زامان. كۆرۈپ ئول تەبىب ماھنى زەخىمىنىڭ، گۇمان قىلدى ئول رەنج قىلىش ھالاك. تەفەككۈر قىلىپ بىر زامان ئول تەبىب، كەتىپ ئۆزىدىن باز ئۆزگە كەلىپ. دەمىنى چىقارماي بولۇپ دەرغەزەب، بەنا گۈشىمە بەردى قاتىغ ئەدەب. كى قۇۋۋەت بىلە ئۇردى ئول سىللىنى، كى زەربى بىلە ئىشىتىپ سىللىنى. ئەجەب زەخىمىنىڭ ئەيلەدى غەم مەنى، تىلىن ئاچتى ئول قىلدى مۇلزەم مەنى. سىياسەت بىلە ئول دىدى نەچە سۆز، ئاچىپ ئاغىزىنى سۆزگە ئول يۇمدى كۆز. دىيان بۇ نە ئىش بىۋەفا سەنگىدل، تەئدى قىلىپ بىزنى قىلدى خىجىل. رەۋامۇ بۇ ياڭلىغ قىلىپ سېن ئانى، مۇنى ھەيىق ئىتىپ كەلتۈرۈپسەن مەنى. نە ئىشقە مۇنى ئەيلەدىڭ زەخىمىنىڭ، بۇ جان راھەتىنى قىلىپ سېن ھالاك. ئەجەب بىۋەفا تاش بەغىر مەرد سېن، جاھان ئىچىرە بى مېر بى دەرد سېن. كى ئىنسانى قىلىمادىڭدۇ شىئار، چۇ ياد ئەتمەدىڭ زات پەرۋەردىگار. بۇ سەرۋى سەمەنگە قىلىپ سېن ئەلەم،

① ئەسلى تېكىستتە «دىدى» يېزىلغان. «دىدىم» غا ئۆزگەرتىلدى.

ئۇرۇپ سېن ئاڭا بەلكى تىغى سىتەم.
 بۇ ياڭلىغ سەنەمدىن چىقارغۇنچە قان،
 فىدا ئەيلەسەڭ ياخشىراق ئېردى جان.
 ئىشتىتىم بۇ سۆزنى كى ئول پىر،دىن
 ئۈمىدىم ئۇزۇلدى بۇ تەقدىردىن
 گۇمان ئەيلەدىم كەتتى قولىدىن ئول ئاي،
 كى جايمىم بولۇر ئېمىدى ماتەم ساراي.
 تانتۇيدۇر بۇ دىلبەرنى كۆرگەن زامان،
 مەنى ئولتۇرۇپ ئالغۇسى ئېمىدى جان.
 يىقىلدىم ئاياغىغە باشىم قويۇپ،
 ئاڭا يالبارىپ كۆز ياشىم قۇيۇپ.
 دىدىم ئەي ھۆكىمى نە ھەددىم بولۇر،
 كى ئاجىز نە مۇنداغ جافانى قىلۇر.
 گۇمان قىلماڭىز مەن ئېمەس قاتلى،
 بۇ رەڭ ئەيلەمىش ئانى بىر جاھىلى.
 قەسەم ئول خۇداغە سۆزۈمدۇر سەرى،
 مۇنىڭ جىسمىنى قىلمادىم مەن جەرى.
 كى سۆز ئاڭلاغىل قىلمە بىزگە غەزەب،
 بەرىپ سېن ماڭا ئەبىلى سورماي ئەدەب.
 بولۇپ بىزگە مۇۋلۇد شەھەرى يەمەن،
 كى ھەمىشەردۇر بىزگە ئول زەخىدى تەن.
 ھىكايات بۇدۇر ئاڭلاڭىز ئەي ھەكىم،
 نە ئىشلار كەلىپ باشىغە بولدۇق يىتىم.
 زىيارەتكە ئىيەت قىلىپ ئەقرەبا،
 كىم ئەۋلاد بىرلە ئانا ۋە ئانا.
 كى بەيتولمۇقەددەس تاۋافى ئۇچۇن،
 ھەمە جۇرم ئىسيان مەئافى ئۇچۇن.
 چىقىپ يولغە بىر مەنزىل ئولدۇق راۋان،
 قاراڭغۇ تۇشۇپ مەھر بولدى نىھان.
 كەمىن كەزا تۇرغان ئىكېن راھى زەن،
 كىلىپ تەگدى ئولتۇردى ئول گەردە زەن.
 ھەرامى قولدا كەتتى بارچە ئېل،
 ئالىپ مالنى كەتتى بولمادى ھەيەل.
 قاچىپ مەن ياقاغە تۇرۇپ مەنى ماراپ،
 ئانىڭ ئىشلارگە يىراقىدىن قاراپ.

ئۇلار قويمادى ھېچ كىمنى تىرىك،
 كى يەنجۇج خەيلىغە بولدى شىرىك.
 چۇ غارەت قىلىپ مالۇ ئەمۋالنى،
 ئوغۇرلۇق بىلە تويغۇزۇپ گالىنى.
 يانىپ كەتتى ئاندىن ھەمە بەدىسكالى،
 قىلىپ گىرىيە ھەردەم بولۇپچەن مەلال.
 كەلىپ مۇردەلارنى كۆرۈپ يىغلادىم،
 قىلۇرغە ئىلاجىم نە مەن بىلىمەدىم.
 بۇ ھەمىشەرمىز ياتقۇسى قان بىلە،
 ھەمە مۇردەبى جان بۇ جان بىلە.
 چۇ مەئۇم ئۆلۈپدۇر نەفەسىدىن رەفق،
 تىرىك ساقلابان لۇتق ئاتىپ بەردى ھەق.
 ئادا ئەيلەدىم ھەقىقە ھەمدۇ سەنا،
 قىلىپ مەن تەخى شۇكر بى مۇنتەھا.
 باشىنى تىزىمدا قويۇپ يىغلادىم،
 بۇ گۈلچىرەدىن قان زار يىغلادىم.
 بىناگاھ كۆزىنى ئاچىپ كۆردى ئول،
 تانۇپ ئول دىدى ئېمىدى ئاگاھ بول.
 كى ۋەقتى ئېمەس گىرىيە ۋە زارنىڭ،
 ئىلاجىنى قىل ئېمىدى بىچارەنىڭ.
 بۇ سۆزنى دىدى يەتتى بەھۇشلۇق،
 كەتتى ئەقلى، كەلدى فەرامۇشلۇق.
 چۇ ساندۇقغە سالدىم ئانى دەرمەھەل،
 كىرىپ دەرمەھەل يولغە بولماي ھەيەل.
 ئانى بىر ئولاغ ئۇزۇرە بار ئەيلەدىم،
 كى مەركەبىنى ھايداپ قارار ئەيلەدىم.
 مۇنى كەلتۈرۈپ مۇندا سۈرئەت بىلە،
 تۇشۇردۇم ساراي ئىچىرە ھەسرەت بىلە.
 نە بولغاي داۋا ئەيلەسەڭ ئەي ئەرتىز،
 مۇسافر غەرىب زار بىچارە بىز.
 چۇ ئول مەرد جەرراھ تەسكىن تاپىپ،
 تەرەققۇ قىلىپ ئاندا تەمكىن تاپىپ.
 دىدىم: ئەي ئاتا، ئەيلەگىل بىر سەبەب،
 يوق ئولسە ئول ئايدىن بۇرەنج تەئەب.
 تولا زەر بەرىپ سىزنى رازى قىلاي،

كى رازى قىلمىبان دۇئاڭىز ئالاي.
 ئەتا ئەيلەگەي تەگرى ئەجرى ئەزىم،
 كى تەۋەققۇنى ئەيلەگەي مۇستەقىم.
 دىدى ئول ھەكىم ئاڭلاغىل ئەي جەۋان،
 بۇ ھەمشىرەڭىز ياتغۇسى نىسقى جان.
 كىشى قول ئۇرۇپدۇر بۇ بىچارەغە،
 شەرىك قانغە بەلكى ئازارەغە.
 بۇ سۆزنى قىلىپ ئارقەسىغە يانىپ،
 سارايدىن چىقىپ كەتتى ئول ئايلىنىپ.
 ماڭا يۈزلەنىپ ئولزىمان كۈھى غەم،
 تۆكۈپ ئەشكىنى ئەيلەدىم كۆزنى نەم.
 كى مەجرۇھ يارىغە يىغىلار ئىدىم،
 فۇتىنى كۆزۈمدە قىچقىلار ئىدىم.
 كۆڭۈل ھەر زامان ئەبلەدى ئىزتىراب،
 ئۇرۇپ ئىشقى ئوتى ئىچرە كۆپ پىچۇتاب.
 كى جەرراھ ئالدىغە باردىم يەنە،
 تەزەررۇد بىلە گىرىپە قىلدىم يەنە.
 كەلۈر شايدە ئانىڭ ماڭا رەھمەسى،
 شىفا تاپغۇسى ناتەۋان زەخمەسى.
 چۇ بازار ئارا باز قىلدىم گۈزەر،
 چۇ ئاندا سالىپ ھەر تەرەفكە نەزەر.
 بارۇر ئېردىم ئەمما تەفەككۈر بىلە،
 ئىلاجىمنى بىلمەي تەھەيپۇر بىلە.
 بىناگاھ بىراۋ يىۋادا قىلدى سالام،
 خەرىدار مەتائىلارنى ئالدىڭ تامام.
 كى ئۇشبۇ ئامانەت سالامەت دۇرۇر،
 سالامەت ئالدىڭ بى خىيانەت دۇرۇر.
 يەتىپ كەلدى ئول ۋەقت مالۇ مىنال،
 ئىبەردى تەرەھھۇم قىلىپ زۇلجەلال.
 ساراىغە تۇشۇردى كەلىپ مالىنى،
 كى مەندىن سوراپ ھالۇ ئەھۋالىنى.
 بولۇپدۇر شىكەستە كۆڭۈل شادىمان،
 قىلىپ شۇكر بىر مۇنچە غەمدىن ئامان.
 بۇ نەقدىنلەرنى سەرانجام ئىتىپ،
 باشىدىن نىسار دىل ئارام ئىتىپ.
 ھەكىم ئالغە ئەيلەدىم ئىنتىقال،

بارىپ ئەيلەدىم ئالغە ئەرزۇ ھال.
 ئايا پىر دانا قىل ھاجەت راۋا،
 تەرەھھۇم قىلىپ خەستەغە قىل داۋا.
 ئۈمىد ئەيلەبان كەلدىم ئالغىغە مەن،
 قىلىپ بىزنى ئائۇمىد ياندۇرما سېن.
 شىفا تاپسە ئول خەستە بەھەد جاۋاب،
 داغى مۇزدىغە زەر بەرەي بى ھىساب.
 مەتائۇ قوماشىمنى بارىپ كۆرۈڭ،
 ئالدىڭ مۇزدىنى خەستەغە قول ئۇرۇڭ.
 ئۈمىد ئولكى تاپقاي شىفا ئول پەرى،
 كى جانۇ جاھانىم كۆزۈم گۆۋھەرى.
 ھەكىم ئاڭلادى سۆزنى بولدى راۋان،
 ئانى كەلتۈرۈپ دەرمەھەل مېزبان.
 زىيافەت بىلە ئانى مېھمان ئىتىپ،
 كى سوۋغات ئىلە ئاڭا ئەھسان ئىتىپ.
 كۆرۈپ مالىنى خاتىرى بولدى شاد،
 ياساپ خەستەغە نەچە تۈرلۈك زەماد.
 دىدى: ئەي ئوغۇل كەلتۈرۈڭ بىر قازان،
 قۇيۇڭ ئول قازان ئىچرە ئاب راۋان.
 قىلىڭ كەرەم ئول ئابنى دەرمەھەل،
 بولۇڭ تىز توند بۇماي ئەسلەن ھەيەل.
 كى ئول خەستەنىڭ رەنجىدىن باررەمەق،
 ھايات ئەيلەسە تاڭ ئېمەس ئانى ھەق.
 مۇھەببەت قىلىپ بۇيرۇغىن ئولزىمان،
 ئاڭا يالبارىپ بولدى ئەشكىم راۋان.
 ئىلاج ئېتىكەلى ئەيلەدى جۇستۇجۇ،
 جەراھەتلەرنى قىلىپ شۇستۇشۇ.
 زەرافەت بىلە قىلدى ئانداغ ئەمەل،
 سېھەتەكە مۇبەددەل بولۇپ ئول كەسەل.
 چۇ زەخمىلەرى قانىنى پاك ئىتىپ،
 يارا تىككەلى بەلكى ئىدراك ئىتىپ.
 كى مەرھەم ياساپ قويدى ياراگە،
 داۋا ئەيلەدى خەستە بىچارەگە.
 يەنە سەفتى ئەزاسىغە مۇشك ېد،
 كى ھۇشىغە كەلمەكنى ئەيلەپ ئۈمىد.

ياقا چاك قىلماقنى ئەيىلەپ ھەۋەس،
 ماڭا نازىنىن خىزمەتى بولدى بەس.
 كى زور ئەتتى ئىشقا قالمادى تاقەتم،
 كى جان تاپتى مەھبۇبى جان ئاقەتم.
 كۆرۈپ ئىزتىراپىمنى شىرىن زىھىن،
 ماڭا لۇتق بىرلە قىلىپ ئول سۇخەن.
 دىدى: سەبىر قىل ئۇرماغىل ھىچ دەم،
 تاپىپ مەن سەھەت سىزگە ئېمىدى نەغمە.
 قىلۇر ئېردى دىلدارلىق ئول پەرى،
 جاھان شاھى مەھبۇبلار دىلبەرى.
 يۈزۈمنى ئاياغىغە سۈرتەر ئىدىم،
 كى مىزگان بىلە جارۇب ئەيىلەر ئىدىم.
 كى جەرراھىغە سىمۇزەر ئىلتىفات،
 قىلىپ مەن قوماشى بەرىپ نەچە قات.
 تامام بولدى دۇنيا خىراجەت ئىتىپ،
 باقىپ قالدىم ئاندىن مۇناجات ئىتىپ.
 ياتىپ دىلبەرىم قىلدى فەرمان ماڭا،
 تەكەللۇم بىلە لۇتق ئىھسان ماڭا.
 كى تەييار ئىتىق بىر غىزائى لەتىق.
 بولۇپ جىسىمىم ئاچلىقدا بەھد زەئىق.
 قىلىپ شۇكرى ھەقىغە چىقىپ دەرمەھەل،
 كى ئاشغەزگە بۇيرۇپ غىزائى كىسەل.
 چۇ مەي زەرفىنى ساقى ئامادە تۇت،
 ئانى سىقاراي ياندۇرۇپ يانە تۇت.

دىدى: ئەي يىگىت ئېمىدى ھۇشيار بول،
 كى بۇ زەخمىلەردىن خەبەردار بول.
 كى سائەت - سائەت ساچاڭ مۇشكىتاب،
 كى ھەلقۇمىغە تامىزىڭ ھەم گۇلاب.
 ئۆزۈم ھەم كېلەي ھەر كۈنى ئىكى يول،
 مەدەد قىلسە تاڭ يوق خۇدا ۋە رەسۇل.
 دىدى كەتتى، قالدىم ئول ئاي قاشىدا،
 كى پەرۋانە دېڭ ئۆيۈلۈپ باشىدا.
 تۆكۈپ ئەشك ھەردەم قىلىپ ئىلتىجا،
 مۇناجات ئەيىلەپ قىلىپان دۇئا.
 تەۋەججۇھ قىلىپ باشىدا تەلمۈرۈپ،
 زىيادە بولۇر ئىشقى ھەردەم كۆرۈپ.
 سەھەرلەردە يىغىلار ئىدىم زار - زار،
 بولۇپ چەشمىلەر مىسال ئەبرى باھار.
 كەلىپ ئىكى يول ھەر كۈنى ئول ھەكەم،
 كى مەرھەم قوپار ئېردى بى ۋەھىم بىم.
 چۇ ئون كۈن ئۆتۈپ ھۇشىغە كەلدى ئاي،
 ئاچىپ كۆزىنى كۆردى ياخشى ساراي.
 ماڭا ئەيىلەدى ئول سەنەم بىر نىگاھ،
 تەبەسسۇم قىلىپ ناتەۋان چەككى ئاھ.
 كى بىر ئىشقا بىزگە بولۇپدۇر ھەزار،
 كى بوغزۇم تۇتۇپ يىغىلادىم زار - زار.
 ماڭا ھەر زامان ئىشقى تۇغىيان قىلىپ،
 جۇنۇن كويىغە سالىدى ھەيران قىلىپ.

خۇاچە زادە يەمەنىگە ئول پەرىۋەش غىزائى لەتىق بۇيرۇغانىدا، دەرمەم يوقلۇقىدىن
 خىجالەت باشىنى يەرگە سالىپ تۇرغانىدا، ئول مەھۋەش فەھىم قىلىپ، تەبەسسۇم بىرلە
 بىر رەقئە پۇتۇپ بىراۋگە ئىبەرگەنىدە، غۇلامىدىن دۇر جەۋاھىر ئىبەرگەنى

قىلىپ تەربىيەت ئاقىبەت پۇتتى ئىش.
 كى ئاگاھ بولۇڭ بارچە دەرۋىشلار،
 فەلەك بىزگە نى ئىشنى قىلمىشلار.
 بەدەن زەئىقىدىن بولدى فارىغ تامام،
 قوپۇپ - ئولتۇرۇپ ئەيىلەدى ھەمە خىرام.
 دىدى: ئەي ۋافادار جان ئۇلغەتى،
 مۇھەببەت قىلىڭ دەرمەھەل شەربەتى.

ئانىڭ زەۋقىدىن تەرك ئېتەي سىمۇ زەر،
 يەمەن تاجىرىدىك بولۇپ دەر بەدەر.
 چۇ ئاقىل بۇ نۇۋۇد سۆزنى تەھرىر ئېتەر،
 خىرەد خەيلى سەمىغە تەقىرىر ئېتەر.
 كى تەييار ئىتىپ نەچە تۈرلۈك غىزا،
 ئانى كەلتۈرۈپ نۇش ئىتىپ دىلرەبا.
 بۇ ياكلىغ قىلىپ قىرىق كۈن پەرۋەرىش،

نیشان بەرگەن ئادەمنى تاپتىم قاراپ.
 كەلىپ ئالدىغە ئەيلەدىم ئەسسالىم،
 بەرىپ رەقئەنى ئاڭا قىلماي كەلام.
 تۇرۇپ ئالدىدا كۆز تۇتۇپ تەلمۈرۈپ،
 جەۋابىغە مۇھتاج ئولۇپ ئولتۇرۇپ.
 ئوقۇپ كۆردى ئول رەقئەنى ئاقساقال،
 سۈرۈپ كۆزگە ئول خەتنى بۇ پىرسال.
 قوپۇپ دەرمەھەل تۇشتى دۇكاندىن،
 مەنى كۆردى بەھراق ئەزىز جاندىن.
 قولۇمنى تۇتۇپ باشلادى جايىغە،
 ئالىپ كەلدى پاكىزە مەنئۇبايغە.
 كى تەكلىفى ئىتىپ مېھمان خانەگە،
 زىيافەت قىلىپ زار ھەيرانەگە.
 ئۆزى ئىچىگەرى كىردى ئول ئاقساقال،
 كىرىپ ئاقساقال بولدى بىر دەم ھايال.
 ئاڭا كۆز تۇتۇپ ئولتۇرۇپمەن مەلال،
 بولۇپ رەشكىدىن ھەرنەفەس ئۆزگەھال.
 زامانى ئۆتۈپ چىقتى جەۋھەر فۇرۇش،
 كى ئالتۇن تاباق ئىچىرە پۇرزەر كۈمۈش.
 بۇلۇرى لەگەن ئىچىرە دەربەر قىلىپ،
 كى زەررىن ماتاد بىرلە چەنبەر قىلىپ.
 غۇلام باشىدا قويۇپدۇر ئانى،
 بۇ قۇل بىرلە ئۆلدەم ① ئۇزاتتى مەنى.
 دىدى: ئەي غۇلام بۇ يىگىت بىرلە بار،
 قاينان بارسە بار بولمە بى ئىختىيار.
 داغى، ②
 بۇ ئەسرارنى ئەيلە پىنھان داغى.
 تولا ئۇزى بىرلە مەنى ياندۇرۇپ،
 فەقىر باشلادىم قۇلنى ئايلاندۇرۇپ.
 كەلىپ ئول ساراي ئىچىرە سىمەن بەدەن،
 قاشىغە كىرىپ قويدۇم ئالتۇن لەگەن.
 بۇ قۇل ياندى ئول ماھدىن بى خەبەر،
 دىدىم ئاقساقال كارنى سەر بەسەر.

بولۇپ تەشەنە مەن ئانى ئاشام ئېتەي،
 فەراغەت تاپىپ دىلغە ئارام ئېتەي.
 بۇفەرماننى ئاڭلاپ بولۇپمەن خىجىل،
 خىجالەت ئارا بولدى پەزۇردە دىل.
 چىراكىم دەرمەدىن نیشان قالىماي،
 دەرم ئالغالى كارۋان قالىماي.
 ئۇياتتىم دەرم كىمەدىن سورغالى،
 مەجالىم يوق ئېردى كى دەم ئۇرغالى.
 باشىمنى قويى سالىبان چەكتىم ئاھ،
 چۇ تەكلىكتە ھالىم بولۇپدۇر تەباھ.
 كى فەھىم ئەتتى ھالىمنى مەھبۇبى جان،
 تەبەسسۇم قىلىپ دىدىكىم ئەي فەلان.
 نېدىن مۇنچە تەكلىككە بولدۇڭ قەرب،
 كى دۇنيا ئۇچۇن غەم يىمە ئەي غەرب.
 ماڭا كەلتۈرۈڭ تېزىرەك خامەنى،
 كى تەييار ئېتەي مەن پۇتۇپ نامەنى.
 قوپۇپ جۇست خىزمەتسىگە قويدۇم قەدەم،
 قىلىپ ئاندا ھازىر دۇۋەتۇ قەلەم.
 ئالىپ ئىلكىگە خامەنى نازىنىن،
 يازىپ ھەرنى قىرتاسىغە گۈل جەبىن.
 دىدى: ئەي مۇسافر يىگىت غەم يىمە،
 بۇ خەتنى ئالىپ بار دىدەي ھېچ نىمە.
 نیشان بەردى بازارغە قىل خۇرۇش،
 كى چارسۇ باشىدا جەۋھەر فۇرۇش.
 ساقالى ئانىڭ مەسالى كافۇردۇر،
 تەخى چەبەرەسى ھەم ئانىڭ نۇردۇر.
 ئانىڭدىن نیشان دېيان بەردى خەت،
 بارلىڭ ئالدىغە ئەسلەن قىلماي غەلەت.
 چۇ ئول ھەرنەمەرسە بەرۇر قىل قەبۇل،
 ئانى مۇندا كەلتۈر بولماي مەلۇل.
 يۇگۇردۇم كى خىزمەت فەرمان تۇتۇپ،
 داغى رەشكىدىن ھەر زامان قان يۇتۇپ.
 كەلىپ مەنكى سۇرئەت بىلە ئالدىراپ،

① ئەسلى تېكىستتە «ئۆلدۈم» يېزىلغان. «ئۆلدەم» قىلىپ ئۆزگەرتىلدى.

② كۆپ چىكىت قويۇلغان ئورۇندىكى سۆزلەر ئۆچۈپ كەتكەن.

271
 كى فەرمان تۇتۇڭ مەشۋەرەت ئەيلەسەم،
 مۇھەببەت قىلىڭ بىر تائامى لەزىز،
 تەناۋۇل قىلىپ بولغايىمىز باتەمىز.
 قوپۇپ دەرمەھەل باردىم ئاشخانەگە،
 ئالىپ مەن تائامنى جانانەگە.
 ھەممە دارۇ دەرمان غىزايى لەتىق،
 كى رۇۋغەن شىكەر بىرلە قىلغان زەغىق.
 كى جانانەنىڭ ئالدىغە كەلتۈرۈپ،
 قويۇپ ھۆكەمى فەرمانغە كۆز تۇتۇپ.
 تەناۋۇل قىلىپ ئاشنى سىمەن بەدەن،
 كى مەندىن بولۇپ شاد گۈل پىراھەن.
 دىدى: ئەي فەلانى مۇھەببەت شىئار،
 كى ئىشقىمدا سادىق ئېسەڭ ئېمىدى بار.
 ماتاۋ نەقس ئال كى خىلئەت ئۈچۈن،
 ئانى ئال باھاسىگە قىممەت ئۈچۈن.
 كى ئالغان ماتاۋ بولغاي ئىكى ئىگىن،
 قوپۇپ. تېز بار قاممە ئەسلەن كىيىن.
 بۇ فاخر لىباس سىزگە لازىم بولۇر،
 بۇ جانانەگىز ئېمىدى خادىم بولۇر.
 باشىمنى سالىپ ئولتۇرۇپمەن مەلال،
 تۇشۇپ كۆڭلۈمە تۇرغە نازۇك خىيال.
 دىرەڭ ئەيلەدىم ماھ فەرمانىنى،
 مەلال ئەيلەدىم خوبىلار خانىنى.
 تەكەللۇمغە تىل ئاچتى شىرىن زەبان،
 سەنىڭ بۇ مەلالىڭ ئۆزۈڭگە زىيان.
 مۇھەببەتنى دەئۋا قىلىپ سېن ئەجەب،
 ساڭا نە ئىككىن مۇنچە رەنج تەئەب.
 مەنىڭ دىگەننىمى قىلىپ سېن خىلاق،
 كى ئاشقىلىغىڭ بىزگە ئېرىشىش گەزاق.
 مۇھەببەتتە سادىق ئېسەڭ ئەي فەتا،
 مەنىڭ بۇيرۇغۇم ئەسلەن قىلمە خەتا.
 كى ئەھدىمىز سىندۇردۇڭ ئەي نوۋجەۋان،
 خىلاق ئەيلەدىڭ، ئىشقىدىن ئېمىدى يان.
 قەسەم ئۆلكى قىلدىم ئۆزۈم جانىدىن،
 كى چىنقىڭ بۇ مەشۋۇق فەرمانىدىن.

ياقامنى تۇتۇپ يىغلادىم رەشكىدىن،
 تولىپ دامەنىم ئاھ كىم ئەشكىدىن.
 بۇ غۇسسە مەنى ئاخىر ئەيلەر ھالاك،
 بولۇر پەيكەرەم دەرد ئىلە زىر خاك.
 كى بەختىم كەلىپدۇر مەنىڭ ۋازگۇن،
 قالىپ مەن فىراق ئىچرە تالى زەبۇن.
 فەلەكدىن يەتسە باشىمە ئۇشبۇ ھال،
 كى بوھران جاقاسىدا بولدۇم مەلال.
 كۆتەردىم لەگەننى ئاغىر ئېردى ئول،
 سەنەم ئالدىدا قويغۇچە تالدى قول.
 خىيالىمنى بىلىدىكى ئول مەھۋەش،
 دىدى: ئەي يىگىت قىلمە كۆڭلۈڭنى غەش.
 كى ئىشقى ئىچرە، سېن بەدگۇمان بولماغىل،
 گۇمان بىرلە ئازۇردە جان بولماغىل.
 كى ئاچقىل ئوشۇل زەرى سەرىۋىشىنى،
 كۆرەي مەن ئىبەرگەن كۆڭۈل خوشىنى.
 ئاچىپ ئالدىدا قويدۇم ئانى كۇشاد،
 پەرىۋەش كۆرۈپ ئانچىنەن بولدى شاد.
 كى ئالتۇن كۈمۈش ئاندا بەھەد ئىكەن،
 كى لەئىلۇ جەۋاھىر، زۇمۇررۇد ئىكەن.
 كۆرۈپ ئانى تەسكىن تاپىپ خاتىرىم،
 ماڭا ئۆزۈر دەپ مەھۋەش نادىرىم.
 كۆڭۈلدە دىدىم بۇ ئۇلۇغ خاندان،
 گۇمان ئەيلەدىم ئۇشبۇ فەرزەند جان.
 كى بىر رەقئە ئېرسال ئېيتىپ سىمبەر،
 نىسار ئەتتى باشىدىن كى بۇ سىمۇ زەر.
 ماڭا دىدى ئول ئاي كى چېكەڭ فىغان،
 كى ئىشقى ئىچرە سېن بولماغىل بەدگۇمان.
 ماڭا سەرىق ئىتتىپ سېن ھەممە مالنى،
 كى ھەققىدە يۇلدۇك پەرۇ بالنى.
 كى سەرمايەگىز بىزگە بولدى نىسار،
 ئانى ياندۇراي بىر دەرمەگە ھەزار.
 مەنى خۇش قىلىپ ئەيلەدىڭ تەربىيەت،
 كى ئاشقى ئولساڭ ئېمىدى بول يەكجىھەت.
 قەبۇل ئەيلەگىل مەسلەھەت ئەيلەسەم،

ئانى ياندۇرۇپ بەردى ئول دىلرەبا.
 باھاسى ئىگىز كەلتۈرۈپمەن لىياس،
 ئالىپ ئەيلەدى ياخشىسىنى قىياس.
 پىسەند ئەيلەدى ئىكى خىلىئەتنى ئاي،
 باھاسىنى بەردىم دىمەي ئاھۇ ۋاي.
 مەنى بۇيرۇدى بارغىل ھاممامغە،
 كى قۇللۇق قىلىپ نىك گۇلقامغە.
 سەرابغە بارىپ پاك ئەيلەپ بەدەن،
 كەلىپ بەئىزان نەزد سەرۋ سەمەن.
 ئەدەب بىرلە تۇردۇم بولۇپ ئىنتىزار،
 كى ھىجران ئارا يىغلادىم زار زار.
 بولۇپ شوۋق غالىب ماڭا ھەر نەفەس،
 كى ھۇجرە بولۇپدۇر بەجايى قەفەس.
 ماڭا مەھرەبانلىق قىلىپ گول پەرى،
 بەلىمنى يەشىپ ئولتۇرۇپ ئىلگەرى.
 يەڭدە ئىرتتى كۆزۈم ياشىنى،
 مەنىڭ ھالىمە ئىرغىتىپ باشىنى.
 تولا مەھرەبانلىق قىلىپ دىلرەبا،
 تەرەھھۇم بىلە ئەيلەبان مەرھەبا.
 بۇ ياڭلىغ قىلىپ لۇتقى ئىلە مەرھەمەت،
 مۇھەببەت ئارا بولدى ئول يەكجىھەت.
 كەرەم قىل ماڭا راھنى پۇر دەير،
 قىلاي زەۋقى بىرلە بۇ ئالەمنى سەير.

بۇ جان بىرلە رەنجىدە بولغۇم دۇرۇر،
 ئەلەمناك سەنجىدە بولغۇم دۇرۇر.
 كى ئەمەرىمنى قىلماڭ تەجاۋۇز يەنە،
 بولۇر ئىشقى ئېلىگە بۇ ئىشلار گۈنە.
 يوق ئېرسە يوق ئولغاي سەزاۋارلىق،
 ئېمەس يارلىق بەلكى ئەغيارلىق.
 تاپالماي ئىلاجىمنى قىلدىم سۇكۇن،
 تۇرۇپ يارنىڭ ئالدىدا سەرنىگۈن.
 ئايامەھۋەشىم قىلمادىم مەن خىلاق،
 بۇ سەھۋەنلىگىمنى قىلىڭ سىز مۇئاف.
 نەھەددۇركى ئەمەرنىڭى قىلسام دەگەر،
 خىجالەتدە بۇ ئىش قىلىپ مەن مەگەر.
 كى مەن تەلبەدە بارمۇ ئەقلۇ قىياس،
 ئېمەس سىزگە لايىق بۇ قىممەت لىياس.
 جەھەت بۇ ئىدى ئەيلەمەكلىك دىرەڭ،
 نەدىن تەڭ قىلۇرسەن مەنى شوخ شەڭ.
 باراي ئېمىدى بازارغە فەرمان تۇتۇپ،
 ئانى كەلتۈرەي ھۆكەمى جانان تۇتۇپ.
 بارىپ تېز توند ئاندا بازارغە،
 يولۇقتۇم كەلىپ نەچە ئەتتارغە.
 كى قىممەت باھالىق ماتائى ئالىپ،
 كى مەھۋەشنىڭ ئالدىدا قويدۇم كەلىپ.
 قەبۇل ئەتمەدى بەئىرەسى كەم باھا،

خۇاجەزادە يەمەننىڭ پەردۋەش دىل ئاسالىق ئەيلەپ، شەھەر مەھەلاتىدا بىر قەسىر
 خۇش ھەۋا بەيە قىلىپ ئالماقغە فەرمان قىلغانى ۋە لىياس فاخىرە تەييار قىلدۇرماق
 ئۈچۈن سوۋداگەر بەچە تەرەفمىگە ئىبەرگەنى

ئۆلەي ئىشقى ئىلە ئەزىرايى خۇدا.
 باشىمنى قىلىپ ئالدىدا پايىمال،
 تۇرۇپ يىغلابان ئەيلەدىم ئەرزۇھال.
 بۇ جانىمنى ئىشقىڭدا قىلسام نىسار،
 سەنىڭ يولىڭا تەننى قىلسام غۇبار.
 كى ھىجران ئارا قالمادى تاقەتىم،
 ۋىسالىڭدا ئۆلسەم مەنىڭ ھاجەتىم.

تاپاي يار بەزمى ئۈچۈن بىر ۋەساق،
 تۇتاي ئاندا مەھۋەشكە جامۇ ئاياق.
 كى دەرۋىشلەر سۆزگە ساممە بولۇڭ،
 رەفاقت بىلە بىزگە تابمە بولۇڭ.
 ئول ئاي مەھرەبان بولدى مەن بەندەسى،
 تۇرۇپ ئالدىدا مەن سەرئەفكەندەسى.
 خىيال ئەيلەدىمكى قىلاي جان فىدا،

تاپىپ جايىنى بىر سۈرۈك يات ئارا.
 ماڭا قەسرەنى كۆرگۈزۈپ ئولزىمان،
 ئىچىگە كىرىپ ئەيلەدى مەھمان.
 ھەممە تەرھىنى كۆردۈم ئاندا كىرىپ،
 كى تەھرىر ئىتىپ كاغەز ئۈزرە سىزىپ.
 دىدىم: بىزگە مائىقۇل دۇرۇر بۇ ئىمار،
 تەخى شەكلىنى كۆرگۈسى ئاندا يار.
 دىدىم: شەكلىنى كۆرگۈزەي ماھىغە،
 كى فەرمان تەئەلمۇق ئېرۇر شاھىغە.
 كەلىپ يار ئالدىغە مەن دەرد مەندە،
 كۆرۈپ قەسر شەكلىنى قىلدى پىسەندە.
 باھاسى بۇدۇر قىممەتى بۇدۇرۇر،
 ياساڭلار تەخى زىننەتى بۇدۇرۇر.
 تەئىين قىلىپ بارچە ئىشنى بەرى،
 خىراجەتتە بەردى سىمۇ زەرى.
 كى ئول خانەگە ئىشلەدىم ئىكى ئاي،
 چۈتەييار ئولۇپ مۇندا تۇشتى بىر ئاي.
 تامام ئەتگۈچە ئىشنى ھەيران ئىدىم،
 گۈل ئەندامدىن ئىراد گىريان ئىدىم.
 تامام ئولدى مەھمان ئىشى ئاقىبەت،
 كى ئەرز ئەيلەمەنكى قىلىپ مەسلەھەت.
 كەلىپ ئەرز ئىتىپ ماھۇۋەلۋاقىئە،
 بۇ كەيۋان ئىشى بولدى چۈن رافئە.
 ئىمارەت باھاسى بولۇپ مىڭ تۈمەن،
 ئادا ئەيلەدى ماھ سىمەن بەدەن.
 چۇبۇرقە ئىچىگە كىرىپ ماھىدېك،
 خىرام ئەتتى ئاندا ئولۇغ شاھىدېك،
 كىرىپ شەمى فانىس ئارا ئولزىمان،
 كى مەھمان ساراغە بولۇپدۇر راۋان.
 سارايبانغە بەخش ئەتتى دىنارلار،
 تەئەچچۇپ قىلىپ يارۇ ئەغبارلار.
 تەئەللۇقنى ئالىپ خۇرۇج ئەيلەدۈك،
 سارايدىن ئىمارەتكە كۈچ ئەيلەدۈك.
 بارىپ ئاندا ئولەم تاپتۇق قارار،
 بولۇپىمىز تۇشۇپ ئولتۇرۇپ پايدار.

بۇ جاننى بەرىپ جان تاپاي ئۆزگەچە،
 كى قۇرقەت ئارا قىيىنلىپ ئۆلگۈچە.
 دىدى: سەبىر قىل، قىلماغىل ئىزتىراب،
 كى ھەققىڭدەكى لۇتقىنى بى ھىساب.
 ساڭا سۆز بۇدۇر ئەيلەگىل ئىتتىفاق،
 كى جانۇدىلىك بىرلە سالغىل قۇلاق.
 ئىشت سۆزنى ئولەم قەبۇل ئەيلەگىل،
 مەنىڭ بۇيرۇغۇمغە جەھۇل ئەيلەگىل.
 خىيالىم بۇ كىم ئەي كۆزۈم روۋشەنى،
 بەنا ئەيلەسەك ياخشى بىر مەئەنى.
 كى ئالغىل چىقىپ خانەئى مەھمان،
 ئانى ئەيلە چۈن قەسرى نۇشروان.
 ئىمارەتنى قىل ئانچە ئاراستە،
 كى ئالتۇن - كۈمۈش بىرلە پىراستە.
 خىراجەت قىلغىل تۈمەندىن تۈمەن،
 داغى غەم يىمە چىقسە دۇرر سەمەن.
 بىساتىنى قىلغىل مۇزەييەن داغى،
 قىلىپ شىشە بىرلە مۇبەييەن داغى.
 زەرافەت بىلە قىل ئانىڭ تەرھىنى،
 سىزىبان بايان ئەيلەگىز شەرھىنى.
 قوپۇپ تېزىرەك ئەيلەگىل جۈستىجۇ،
 تامام ئەيلەسەك ياخشىراق كۆتىگۈ.
 ئاڭا ئەرزۇ ھالىمنى تەقۇر ئىتىپ،
 مەنىڭ سۆزلەردىم ئاڭا تەئىس ئىتىپ.
 كەرەكدۇر ماڭا ياخشى مەھمان ساراي،
 نۇزۇل ئەيلەگەي ئول ساراي ئىچرە ئاي.
 چۇفەرمان تۇتۇپ ئىشقە قويدۇم قەدەم،
 كى ھىجران بەلاسىن چەكەپ دەمبەدەم.
 تاپىپ مەن سوراپ مەرد تەرراھىنى،
 تاپىپ ئېرىدىم ئانداغى جەرراھىنى
 كى ئول جاي بولسۇنكى قىممەت باھا،
 ھەۋاسى ئانىڭ خۇش داغى دىلغەزا.
 كى ئول مەرد تەرراھ ئاڭلاپ بۇ سۆز،
 تەفەككۈر قىلىپ بىر زامان يۇمدى كۆز.
 مەنى باشلادى بىر مەھلات ئارا،

ھەزاران ھەزاران تۈرلۈك نىمە.
 بۇ ئالەمدە يوق ئەقىمىشى باردۇر،
 كى مالۇمىنال ئانچە ئىزھاردۇر.
 قۇزۇل ئالدىدا ئەيلەدىم سەرھىساب،
 كى رەئىناجەۋانىنى كۆردۈم قاراپ.
 ئۆزىگە بەرىپتۇر ئەجەب زىننەتى،
 جاھان يارۇنۇر ماھىدىك تەلئەتى.
 دەمدە قىلىپ سەبىدە خەت لەب ئۆزە،
 توشۇپ گىسۇسى جاھ غەبىغە ئۆزە.
 نىگاھى بىلە قىلغاي ئالەمنى قەيد،
 مەنى ئولزامان ھۆسن ئىلە قىلدى سەيد
 ئۆتۈپ سالدىن ئىكى ئون ئىكى يىل،
 جاھان يارۇتۇپ شاپ روشەن جەمىل.
 جاھان ئەھلىدە ئانچە زىبا جامال،
 كىشى كۆرمەس ئادەمى مۇنداق كامال.
 چىقىپ ۋەزىتىدىن ئانچە خۇشخۇيلۇق،
 كى مەئلۇم بولۇر ئانچە دىلجۇيلۇق.
 بارىپ ئالىغە بەلكى قىلدىم سالام،
 جاۋابىن بەرىپ ئەيلەدى ئىھتىرام.
 دىدىكىم كەلىك مەرھەبا - مەرھەبا،
 كى تەشرىفى ئىتىك خانەگەبى ئەبا.
 تەۋازۇد بىلە بىزنى تەكلىپ ئىتىپ،
 كى ئەسبابى مەھمان تەسنىق ئىتىپ.
 ئۆزى ئولتۇردى سەندەل ئاچ ئۆزە،
 كى دۇرچ ئەيلەگەن دۇركەبى تاج ئۆزە.
 كى بىر جايدا بىزگە بەردى نەشىست،
 قىلىپ مەزبانلىق ئۆزىن قىلدى پەست.
 بولۇپ شۇكر ئەفشان كەلام ئەيلەدى،
 سۇلۇكەت ئىشنى تامام ئەيلەدى.
 ئەجەب مەھرەبانلىقنى ئىزھار ئىتىپ،
 قىلىپ مەھمان بىزنى سەرشار ئىتىپ.
 زىياقەت تەرىقىدا ھاتەم كەبى،
 قىلىپ بەزل شاھانەئى جەم كەبى.
 دىدى لۇتقى بىرلە مەرادىك نەپدۇر،
 كى بۇ بەندەگە ئىنقىيادىك نەپدۇر.

ئول ئاي پەردەدىن ئۆزى قىلدى جۇدا،
 يۇرۇپ كۆردى مەنئار ئىشنى جابىجا،
 ھەمە كارۇ بارىنى قىلدى پەسەند،
 بولۇپ شادىمان ئەيلەدى خۇشخەند.
 نۆزۇل ئەيلەدى ماھى تابان كەبى،
 ئۆلۈك تەنگە كىرگەن ئەزىجان كەبى.
 دىدى: ئەپىدى تەپپار ئەتىك بىر لىباس،
 كى شاھانە خىلئەتكە قىلغىل قىياس.
 كى سەرۋى قەددىمىنىك بولۇپ لايىقى،
 ھەمە ياخشى خىلئەت بولۇپ فايىقى.
 دىدىم: قەددىمگە ھۆللىھاي بەھىشت،
 ھەمە زىب ئايىم چۇ گۆۋەھەر سىرىشت.
 تاپىلسە ئەگەر دەھرى بازارىدا،
 تاپاي جان بەرىپ قۇۋۋەتم بارىدا.
 دىدى: خايەنە بىر ساراي باردۇر،
 كى لايىق لىباس ئاندا تەپپاردۇر.
 ساراينىك ئاتى قەيسەرىيە دۇرۇر،
 كى شەھ ئەيلەگەن مەنزەرىيە دۇرۇر.
 ساراي ئالدىدا باردۇرۇر بىر دۇكان،
 دۇكان ئۆزۈرە ئولتۇردى بىر نۆۋجەۋان.
 لىباسىكى شاھانە ھاسىل دۇرۇر.
 زەرافەت بىلە ئىشنى كامىل قىلۇر.
 كى ئول نۆۋجەۋان پادىشاھ ئادەمى،
 ھەمىشە رەفاقەت بىلە مەھرەمى،
 دەۋامەت ئۇلۇغلارغە لايىق لىباس،
 قىلۇر ھەر زامان ئول يىگىت ئىقتىباس.
 ئەگەر ئاندا بارساڭ تاپىلغاي قەبا،
 ساڭا ئەيلەگەي ئول داغى مەرھەبا.
 ماڭا زوۋقى غالىپ بولۇپ ئولزامان،
 بولۇپ مەن نىشان ئەيلەگەنگە راۋان.
 بارىپ قەيسەرىيە ساراينە مەن،
 دۇكاننى كۆرۈپ مەن، تۇرۇپ ئانچە مەن.
 ئاڭا ئىشلەتىپ زەر بىلە لاجۋەرد،
 مۇزەببەن قىلىپ زەربىلە قىلدى زەرد.
 كى زەربەفت كەھاب ئەتلەس ھەمە،

بايان ئەيلەگىل دىلدەكى مۇددىئە،
 قىلاي جان بىلە خىزمەتلىكى ئادا.
 دىدىم: ئەي جەۋانا سۆزۈم باردۇرۇر،
 ساڭا دەي ئانى، دىلدا ئەسرار دۇرۇر.
 كى باردۇر ۋە ساق ئىچرە مەستۇرەمىز،
 كى سوتۇرە ئىچرە نىھان بۇ مەزكۈرەمىز.
 ئاڭا بىر قاتار بولسە ياخشى لىباس،
 كى قىممەت باھا بولسە ھازەلقىياس.
 ئانىڭ خىلىتى بولسە قىممەت باھا،
 باھاسىغە ئانىڭ بولۇر جان فىدا.
 كى ھاجەت بۇدۇر ئىلتىماسم بۇدۇر،
 لىباس ئۆزۈرە قىلغان قىياسم بۇدۇر.
 مۇنى ئاڭلادى ئول يىگىت دەرمەھەل،
 مۇھەببەت قىلىپ سۆزنى تۇتماي سەھل.
 كى بىر خادەمىغە ئىشارەت قىلىپ،
 مەنىڭ بىرلە ئولتۇرۇپ ئىشەت قىلىپ.
 چىقاردى كىرىپ بىر تاڭمى ئول غۇلام،
 موئەتتەر قىلىپ ئۆيىنى ئول مۇشكەم.
 ئاچىپ بوغىچەنى قويدى ئالدىمدا ئول،
 كۆڭۈل خاھلاغانى دىدى قىل قابۇل.
 نەچە قىسىم خىلىتەت قىلىپ جىلۋەگەر،
 كى ئىلغاپ ئانى ئەيلەدىم مۇختەسەر.
 لىباسىكى شاھانە قىممەت باھا،
 ئانى ئەيلەدىم لايىقى دىلرەبا.
 بۇ ئەجىناسىدىن ئانچە مەرغۇبىدۇر،
 ئالىپ مەن ئانى ھەمەدىن خۇبىدۇر.
 يەنە ئەل دىدى: بۇيرۇغىل خىزمەتى،
 قولۇمدىن كەلۈرچە قىلاي شەققەتى.
 دىدىم: ئايتىغىل مالىنىڭ قىممەتىن،
 قىلاي ئېمىدى سودا ئىشنى بىيىتەيمىن.
 دىدى: قىممەتى بولدى ئوتۇز تۈمەن،
 بەرىپ مەن ساناپ كىم سىمۇ زەرنى ① مەن.
 غۇلامغە بەرىپ ئىكى ئۈچ ئەشەرەفى،
 كى ئالتۇن بىلە سۇرخ بولدى كەفى.

يەنە بۇ خەرىدىلارنى پىنھان قىلىپ،
 كۆتەرىپ ئانى ئۆيىگە جەۋلان قىلىپ.
 كى مەندىن كۆرۈپ ئول يىگىت مەردلىك،
 مۇھەببەت بىلە بىزگە سۇندى ئىلىك.
 قولۇمنى تۇتۇپ ئالدى ئول باي بەچە،
 كۆرۈپ مەن سەنى خەلق ئارا ئۆزگەچە.
 ئەجەب ئىشنى قىلدىڭ خەرىدار ئولۇپ،
 كۆڭۈلنى ئالىپ سېنى پەدىدار ئولۇپ.
 ئەجەب رەسىمىنى بىزگە قىلدىڭ ئايان،
 خەرىدىمدا كۆپ ھاسىل ئولدى ھايان.
 دەلالەت قىلۇرغە كىشى قويمادىڭ،
 بۇ سودا ئىشنى كۆزۈڭگە ئىلمادىڭ.
 بەسى ئالى ھىممەت دەلىرانە سېنى،
 دىيارىڭ قاين كىمىگە ھەمخانى سېنى.
 دىدىم: ئەي بۇرادەر ماڭا باق دەھى،
 بولۇرمەن يەمەن شەھرىنىڭ ئادەمى.
 كى پىشەم بۇ ئالەمدە تۇنجىچارلىق،
 جاھانگىر سەيبىھ دەۋۋارلىق.
 دىدى ئول يىگىت ئارزۇم باردۇر،
 مۇھەببەت كۆڭۈل ئىچرە بىسىپاردۇر.
 سەنىڭ بىرلە بىرشام بەزم ئەيلەسەك،
 ئارادا مۇھەببەتنى جەزم ئەيلەسەك.
 دىدىم ئاڭا ئەي ئادەملىق گۈلى،
 گۈلۈڭىغە ئاتىلدى كۆڭۈل بۇلبۇلى.
 نە ھەددۇر سۆزۈڭنى كى قىلماقتە رەد،
 كى فەھم ئېكۈسى سۆزنى ئەھلى خىرەد.
 كى ئۇزۇمنى ئاڭلاڭ كى بەھەد قەۋى،
 كى مەستۇرەنىڭ مەن بولۇپ پىيرەۋى.
 غەرىب مەن دىيارىڭدا بىچارە مەن،
 بۇ شام ئىچرە غەم بىرلە سەيبىارە مەن.
 قويۇپ ئانى چىقماق بەسى مۇشكۈل ئىش،
 بارىش ئۆتكەيۈ ئانچە قاتىخ كەلىش.
 كى ئىنساقدىن تاشقارى تاشلاماق،
 ئاڭا بىۋافالىق ئىشنى باشلاماق.

① ئەسلى تېكىستتە، سىم ئىلە زەر يېزىلغان. تۇراق ئېشۋارى بىلەن سىمۇزەر قىلىپ ئېلىندى.

ئەگەر بەرسە رۇخسەت كېلەي ھەم يەنە،
 سەنىڭ بىرلە ئىشرەت قىلاي ھەم يەنە.
 دىدىكىم باھانە قىلۇرسىن داغى،
 كى بىزنى فىراق ئىچرە قويدۇڭ داغى.
 دىدىكىم ۋەئدە قىلدىم ۋاڧا ئەيلەيىن،
 بارىپ يارغە ئىلتىجا ئەيلەيىن.
 ئەگەر بەرسە رۇخسەت كېلەيىن بارىپ،
 ماڭا ئول داغى كۆب قەسەملەر بەرىپ.
 كى بدورۇد ئىتىپ قالدى ئۆز جايىدا،
 كۆڭۈلنى ئالىپ قالدى مەئۋايدا.
 غۇلامىن قوشۇپ بەردى ئول شۇلسزامان،
 كى ئول قۇل بىلە ئۆيگە بولدىم راۋان.
 بەرىپ مالنى باز كەتتى غۇلام،
 كىرىپ ئۆيگە ئول ۋەقت قىلدىم سالام.
 ھەمە زەر خەرىدىنى قويۇپ ئالىغە،
 تۇرۇپمەن قاراپ چىھرەئى ئايغە.
 دىدى: ئېھىدى ئەي يار نىكۇ قەدەم،
 نە كۆرگەننى قىلغىل بايان دەمبەدەم.
 ھەمە ماھۇۋەلۋاقىئەدۇر ئايىت،
 نەئەڧئال قىلدى ساڭا ئول يىگىت.
 دىدىم: ئەي سەنەم، بار ئىكەن ئادەمى،
 كى يوق ئول يىگىتنىڭ جاھاندا كەمى.
 مەنى كۆردى ئول ئانچە ھۆرمەت بىلە،
 زىياڧەت قىلىپ ئەيش - ئىشرەت بىلە.
 دىدى ئول ئەيا تاجىر دىلىپسەند،
 كى مېرىڭ بولۇپدۇر كۆڭۈل ئىچرەبەند.
 سەنىڭ بىرلە بىركەچە بەزم ئەيلەسەك،
 مۇددەت تەرىقىنى جەزم ئەيلەسەك.
 دىدىم: يوقتۇرۇر بەندەدە ئىختىيار،
 فەقىر بەندەڭىز ئادەمى بىقارار.
 كى ئىسمەتدە مەستۇرەمىز باردۇر،
 ئانى تاشلاماق بىزگە دوشۇاردۇر.

ئەگەر بەرسە رۇخسەت جۇلۇس ئەيلەيىن،
 قىلىپ خىزمەتنىڭ پايى بوس ئەيلەيىن.
 دىدىم: نۇكتە ئۇزرى تەمەللۇق بىلە،
 كەلىپ ئالدىڭا بۇ تەئەللۇق بىلە.
 دىدى ئول پەرى: ئېھىدى بارماق كەرەك،
 كى غەمنى كۆڭۈلدىن چىقارماق كەرەك.
 ۋاڧا ۋەئدەگە قىلماغان خوب ئېمەس،
 يىگىتلەرگە بۇ كار مەرغۇب ئېمەس.
 دىدىم: قۇللۇغۇڭ بەس ئەي پەرى،
 كى چېكىمەك نەھەد غەير ئىلە ساغەرى.
 يىراق ئولماسام مەقسەدىم سۇبھ - شام،
 كى ئەغيارنىڭ بىزگە بەزمى ھەرام.
 دىدى: ئەمەر قىلدىم بارىپ جەزم قىل،
 كى بەزم ئەيلەمەككە قوپۇپ ئەزم قىل.
 چۇ ئاشىق ئېسەك بىزنى قىلغىل رىزا،
 بارىپ ئاندا كۆرگىل نە قىلسە قەزا.
 دىدىم: ئەي نىگارا ساڭا زارمەن،
 ساڭا يارمەن، ئانگا ئەغيارمەن.
 دەلالەت قىلۇر ئېردى شىرىن سەنەم،
 تۇرۇپ ۋەئدەگە ئاندا قويغىل قەدەم.
 قەبۇل ئەتمەسەك ئانچە رەنجىدە مەن،
 كى سەندىن ئەلەم بىرلە سەنجىدە مەن.
 قەسەمدۇركى كۆڭلۈم مەلال ئولغۇسى،
 مۇھەببەت ئارادا زەۋال ئولغۇسى.
 نە دېپ مەن ئانى دىلدا تۇتساڭ قابۇل،
 كۆڭۈل بولماغاي ئەسلەن سەندىن مەلۇل.
 كى مەئشۇق رىزاسى ساڭا فەرزىدۇر،
 كىم ئاشىق ئېسەك بۇيرۇغۇم قەرزىدۇر.
 كىم مەھبۇبى جاندىن ئىشىمتىم بۇ سۆز،
 چۇ خۇنابى غەمنى چىقاردى بۇ كۆز.
 ئايا ساقىيا تۇت ماڭا جامى بەزم،
 تاپاي زوۋقىدە ۋەقت ئەييامى بەزم.

خۇاجەزادە يەمەنىگە پەرىۋەش ئىتاب ئەيلەپ ئول خۇاجە سوداگەر بەچەنى زىياڧەتدەگە
 ئەبەرگەنى، خۇاجەزادە سوداگەر بەچە بىلە ئەيش - ئىشرەتكە مەشغۇل بولغانى

كى جەمە بولدى ئاندا نەۋا سازلار،
 مۇغەنىنى ۋە مۇترەب خۇش ئاۋازلار.
 بۇلار نەغمەسى سۇۋىتىدىن جانئۆر،
 تاڭ ئېرمەس تەبىدە قىلىپ تۆكسە پەر.
 تۈزۈپ نەغمەسىن بىر - بىرى قىلدى ساز،
 كى مۇترەب نەۋاسى ھەمە جان گۇداز.
 نەۋا نەقىشىنى قىلسەلەر كىم ئادا،
 كى ئىشقى ئەھلى قىلغاي ئاڭا جان فىدا.
 قىلىپ نەغمەسىن بەزم ئارا پەي بەرپەي،
 پەياپەي بۇلارغە جەۋان تۇتتى مەي.
 بولۇپ كەيىق ئانداغ تەرەننۇم قىلىپ،
 كى شەھ بىيىت بىرلە تەكەللۇم قىلىپ.
 بولۇپ بىزگە بىردەم نىگۇنسا زىلىق،
 يىگىت ئەيلەبان ئانچە دىلدارلىق.
 تۇتار ئېردى دەم - دەم ماڭا ساغەرى،
 ئىچىپ دىلىنى ئەيلەپ ئىدىم غامىرى.
 نەغم بىرلە مەي زورىدىن كەتتى ھۇش،
 چىراكىم پەياپەي قىلىپ بادە نۇش.
 كۆڭۈلدە خىيالى سەنەم رۇز ئىتىپ،
 قالىپ مۇندا تەن، دىل ئاندا كەتپ.
 ئەجەب مەست قىلدى بۇ ھىنگامى بەزم،
 چۇ بىمۇش قىلىپ ساغەرى جامى بەزم.
 بىناگاھ كۆزۈم تۇشتى ئول يارغە،
 تۆكۈپ ئەشكىنى چىپىرى گۈلنارغە.
 كى سۇندۇم قولۇم مېرەبانلىق قىلىپ،
 ئەرتىم ياشىن قەدىردانلىق قىلىپ.
 سۆيۈپ جەبەھسىگە بۇرادەر سۇفەت،
 تەۋازۇد قىلىپ مەنكى چاكار سۇفەت.
 تەفەككۇر بىلە باشنى سالىدى جەۋان،
 بولۇپدۇر راۋان زامان.....
 كى بىرلە مەيدە كىردى بولماي ھايال،
 كىرىپ ئەقەبىدىن ماھ روۋشەن جامال.
 مۇنەۋۋەر قىلىپ ئۆيىنى ئول ماھ تاب،
 نە ماھتابدۇر بەلكى ئول ئاقتاپ.
 كۆرۈپ ھۆرپۇشنى قىلىپ ئىنتىزار،
 كەتسە يىغلايدىم ھۇشمدىن زارزار.

ئىشارەت قىلىپ ماغخە نىك پەي،
 تۇتۇپ ئەمىرى بىرلە ... مەي.
 سۇمۇردۇم ئانى كۆپ بەشاشەت بىلە،
 كى ئىلكىگە سۆيىدۇم بىشارەت بىلە.
 كەلىپ ئولتۇرۇپ يانمىزدا ئول ئاي،
 كى ھۇسنى ... بىلە قىلدى باي.
 دىدى ئول يىگىت بۇ دىل ئارامغە،
 نەغم قۇشلارنىن كەلتۈرۈك دامغە.
 نە بولغاي ... ئەيلەسەك بىر زامان،
 ئەزىز
 زامانى بۇ مەھمان دىلىن شاد قىل،
 كى غەم قەيىدىدىن بىزنى ئازاد قىل.
 چۇ ھازىر قىلىپ نەغمە ئەسبابىنى،
 ئاچىپدۇر فەرەھلىك نى.
 ئەجەب شوخلۇق بىرلە ئول شوخۇشەك،
 ئالىپ ئىلكىگە چۈنكى ساز ئەتتى چەك.
 كەتسە زوھرەدىن ھۇش ئاڭلاپ مۇنى،
 كى جاننى ئالىپ مەھۋەشنىڭ ئۇنى.
 تەبىدە قىلىپ ئەيلەدىم ئىزتىراب،
 كى ئول نەغمەدىن بولدى ھالىم خاراب.
 يىقىپ ئول زامان مەنى ئاۋازى نەي،
 پەياپەي ئىچىپ ساغەرى باستى مەي.
 كى بىزنى نەغم بىرلە مەي رۇز ئىتىپ،
 يىقىلدىم مەلالەتدە ئۇزدىن كىتىپ.
 بىلىپ ئول يىگىت مەندەكى ھالىنى،
 كى مەھبۇبى ھەم بىلدى ئەھۋالىنى.
 سالپ فەرش زەرىنىنى ئول تەخت ئۆزە،
 مەنى ياتغۇزۇپ تەخت ئارا رەخت ئۆزە.
 كى قەندىل ئارا شەمە كافۇرنى،
 ياقىپ ئاندا قويدى تۆكۈپ نۇرنى.
 رەئايە قىلىپ ئول يىگىت ھەم پەرى،
 تۇشۇپ تەختدىن مەنزىل ئەتتى يەرى.
 مەقامى بولۇپ تەختنىڭ پايەسى،
 تۇرۇپ ئالدىدا بارچە سەرمايەسى.
 تۆبەن ئوتتۇرۇپ سالىدى سەججادەنى،
 سۇراھى بىلە كەلتۈرۈپ بادەنى.

تۇتۇپ سۆھبەتنى خالى دىلىبەر بىلە،
 كى مەي ئىچتىلەر ماھى پەيكەر بىلە.
 ئەسر بار ئىدى ئانداكى ھۇشىدىن،
 بۇلار سوۋتى ماھى ئولمادى گۇشىدىن.
 دىدىم كۆڭلۈمە ئىش قىلىپ مەن ئەجەب،
 كىشى قىلماغاي مۇنچە تەرك ئەدەب.
 قوپۇپ سەسكەنىپ ئانچە بولدۇم خىجىل،
 كى ئول مېزبان ئالدىدا مۇننە ئىمىل.
 تۇشۇپ ئولزىمان سەندەل ئاچدىن،
 كۆڭۈل يارۇتۇپ خەددى ۋە ھاجدىن.
 بۇلار سەھبەتدا نەشىست ئەيلەدىم،
 تەۋازۇد بىلە ئۆزنى پەست ئەيلەدىم.
 مەنى ئول يىگىت ئالدى ئاغۇشىغە،
 كى سەھبائۇ تۇتۇپ يارمەد ھۇشىغە.
 دىل ئارام ئاياقچى بولۇپ تۇتتى دۇر،
 تۇتۇپ ئايى كەۋسەرنى ئانداغى ھۆر.
 تەكەللۇق بىلە چۈرئەنى دەمبىدەم،
 تۇمەن جىلئە بىرلە تۇتۇپ ئول سەنەم.
 ئەجەب گەرم سۆھبەتكە مەشغۇل ئولۇپ،
 جاھان كارۇبارىدا مەجھۇل ئولۇپ.
 كۆڭۈلنى ئالىپ بەزم ئارا دىلنەۋاز،
 قىلىپ لۇتق ئىھسان بىلە سەرەراز.
 بۇ ياكلىغ شەبىستاننى كىم كۆرمەگەن،
 بەشەر جىنىسىدىن ئادەمى بىلىمەگەن.
 بۇ ھىنگام كىم سۈبھ قىلدى تولۇدۇ،
 يەنە تاپغۇسىدۇر نە ئىشلار ۋوقۇدۇ.
 كى سەرسار ئولۇپ ئانچە باشدىن ئاياغ،
 كى مەي زورىدىن تازە بوادى دەماغ.
 تانۇماي ئۆزۈمنى كى مەي زور ئىتىپ،
 بولۇپ مەست ئانداغى ئۆزدىن كېتىپ.
 ئۆتۈپ ئۈچ كەچە ئۇشبۇ دەستۇر ئىلە،
 بەھىشت ئىچرە غولمان بىلە ھۆر ئىلە.
 كۆڭۈلدىن چىتىپ دەھرنىڭ قاينغۇسى،
 كى مۇستۇۋەلى بولدى بەشەر ئۇيقۇسى.
 كى تۇرتۇنچى كەچە ياقىپ شەمئىنى،

كى ئاندا مۇھەببىيا قىلىپ جەمئىنى.
 قۇرۇپدۇر يەنە بەزم سەججادەسىن،
 سۇراھى ئارا كەلتۈرۈپ بادەسىن.
 مەنى ئولزىمان ئۇيقۇ غارەت قىلىپ،
 يىقىتتى مەنى كىم شىجائەت قىلىپ.
 ئاغىر ئۇيقۇدا ئانچە بولدۇم گىران،
 ياتىپ ئاندا بىخۇد بولۇپ ئولزىمان.
 بىناگاھ يارىم شەبە بىدار ئولۇپ،
 كۆزۈمنى ئاچىپ ئاندا ھۇشيار ئولۇپ.
 يەتتىپ خاتىرەمگە پەرى پەيكەرەم،
 ئالىپ ھۇشنى ھۆردىك دىلىبەرەم.
 كى تەنھا قالىپ ئېردى ئول خانەدە،
 دەۋامى خىيال ئېردى جانانەدە.
 كۆڭۈل ئاغدى ئۆلدەم ① بولۇپ بى ھوزۇر،
 خەبەر ئالماقم بولدى ئېھەدى زۆرۈر.
 نەلەر كەلتۈرۈپ باشىدا بۇ فەلەك،
 كى خاتىرەغە كەلتۈر ئانى يەك بىيەك.
 كى سېن مۇندا ئەيش ئىچرە مەسرۇر ئولۇپ،
 قالىپ ئاندا ئول بەلكى بېجۇرۇر ئولۇپ.
 قەنى سەندە ئىنسان ئەي باغرى تاش،
 تەخى تۇرت كۈن مۇندا قىلدىڭ مەئاش.
 قارار ئەيلەگىل يارىنىڭ قاشىغە،
 چۇ پەرۋانە بول ئۆيرۈلۈپ باشىغە.
 باھانە قىلىپ ئۇيقۇلاپ مەن قەۋى،
 بۇلار ھەم بولۇپ ئۇيقۇنىڭ پىمىرەۋى.
 چۇ قىلماي بۇلارغە سەزاۋارلىق،
 يەتتىپدۇر بۇلارغە دىل ئازارلىق.
 كى سەبىر ئەيلەدى ئول يىگىت بىرلە ئاي،
 كى بەزم ئېتىكۈمىز ئۇيقۇدىن قوپسە باي.
 تەۋەققۇق قىلىپ ھەر زامانى تەۋىل،
 فەقىر ئۇيقۇدىن قوبمادىم كىم دەلىل.
 تولۇدۇ ئەيلەدى فەجەر ھىنگامەسى،
 سۆكۈلدى تۇرۇپ سۇبھىنىڭ جامەسى.
 دىدى ئول يىگىت يارىغە ئەي پەرى،
 بۇ ئويغانمادى كىرگۈمىز ئىچكەرى.

① ئەسلى تېكىستتە ئۆلدۈم يېزىلغان. مەنە ئېتىۋارى بىلەن «ئۆلدەم» قىلىپ تۈزىتىلدى.

قولىن تۇتۇشۇپ كەتتىلەر ئىكى يار،
 قالپ مۇندا مەشرەبەدىكى ھەرنە بار.
 قوپۇپ مەن غەنىمەت بىلىپ ۋەقتىنى،
 ئىچىمدە چەكىپ نالەئى سەختىنى.
 غۇلامدىن ئالدىم ھەمە خىلىئەتم،
 كى ھامنامغە مەيىل ئەتىپ رەتتەتم.
 چىقىپ تاشقارى ئەيلەدى سەرھىساب،
 كى لازىم بولۇپدۇر بەدەنگە سەراب.
 كى ھاممام بارماق كۆڭۈل خۇاھىشى،
 بولۇپدۇر يۇسام شۇرب ئالايمىشى.
 كىرىپ چىقتىم ھاممامغە ئولازمان،
 يۈگۈردۈم فەقىرخانەگە بەئىزان.
 ئۆزۈمگە دىدىم ئاغرىسە يارىڭىز،
 نە قىلىماق كەرەك يەتتى ئازارىڭىز.
 ساڭا ئۇزرى ئاپتۇرغە باردۇرمۇ تىل،
 ئۆزۈڭنى خىجالەت ئارا قەتلى قىل.
 ھەمە قىلغانىڭنى تەباھ ئەيلەدىڭ،
 كى بەگانەلەرگە نىگاھ ئەيلەدىڭ.
 تۇشۇپ كۆڭلۈمە ئانچە فاسىد خىيال،
 خىيالى ئانىڭ مىنى قىلدى مەلال.
 بىناگاھ ئىشىككە كەلىپ تەلەۋرۈپ،
 قاقىپ مەن ئىشىكىنى بۇ باشنى ئۇرۇپ.
 چۇ ئاچتى ئىشىكىنى چىقىپ گۈلتۇزار،
 ئۇرۇپ باشنى پايىغە قىلدىم نىسار.
 يىقىلدىم ئاياغىغە مەجنۇن كەبى،
 ئەلفىدېك قەددىمنى قىلىپ نۇن كەبى.
 تەبەسسۇم قىلىپ ھۆرى جەننەت مەئاب،
 دىدىكىم نېدىن كەلدىڭىز ئالدىراپ.
 دىدىم مەھۇشەشا ئىشىكىڭ ئەتتى خاراب،
 كى بىدۇرۇدغە قوبىيادى ئىزتىراپ.
 ئايا جاھىلا ئىزتىراپىڭ نېدۇر،
 سوتالىمىغە ئېمدى جاۋابىڭ نېدۇر.
 ئەگەر بولسە خوشخۇد ئول مىزبان،
 رىزاسى بىلە چىققۇسى مېھمان.
 دىدىم مېھرەبانانى ئىشىق ئەتتى زور،
 سەنىڭ يادىڭ ئەمما قىلىپ بى ھوزۇر.

قاچىپ مەن قاشىغە بولۇپ لائىلاج،
 كۆڭۈلنى بەرىپ مەن خىيالىڭىغە باج.
 ماڭا نە ئىكەن غەيرىنىڭ سۆھبەتى،
 سەنىڭ بىرلە ھەردەم قىلىپ رەغبەتى.
 كەلىپ مەن جەنابىڭغە سېن ھەر نە قىل،
 نە قىلساڭ تۇرۇپمەن خىيالىڭدا بىل.
 كى بارمۇدۇرۇر ئەقىل دىۋانەدە،
 دەۋامەت ئانىڭ كۆڭلى جانانەدە.
 دىدى گۈلتۇزارىم، قىلۇرمەن سوتال،
 جەۋابىنى بەرمەككە قىلغىل خىيال.
 نە كۆردۈڭ بۇ ئۈچ كۈندە ئول بەزم ئارا،
 نە رەڭ كار ئۆتتى نە رەڭ ماجرا.
 ئىشىتكەننى ھەم ماڭا قىلغىل بايان،
 داغى كۆرگەنىڭنى قىل ئېمدى ئايان.
 نە كۆرگەنلەرىمنى بايان ئەيلەدىم،
 ھەمە ئىشىنى بىر بىر ئايان ئەيلەدىم.
 جەۋابى خىرەد مەند دانا ئىكەن،
 ئانىڭ يارى بىر سەرۋ رەئنا ئىكەن.
 سۈلۈكەتدە ماھىر ئەجەب با ئەدەب،
 تەكەللۇم قىلۇر سۇۋىتكە غۇنچە لەب.
 ئانىڭ سۇۋىتىدىن جان قۇشى قىزغالۇر،
 پەرىزاد ئۇلار باشىدىن ئايلانۇر.
 كى سۆزنى تەخى ئەيلەيسن مۇختەسەر،
 نە كۆرگەننى قويمىي قىلىپ مەن خەبەر.
 دىدى نۇكتەران ماھ سىما پەرى،
 قەۋائىد بۇدۇر ئاڭلا ئەي تاجەرى.
 سەنى ئادەم ئەيلەبان زىيافەت قىلۇر،
 قىلىپ مېھرىبانلىق رەفاقەت قىلۇر.
 كى ئۈچ كۈنغەچە قىلدى مېھمان بەسى،
 كى ھۈسنى بىرلە لۇتى ئېھسان بەسى.
 قەۋائىد ئېلى رەسىمدۇر ئاڭلاغىل،
 كى ھۇشۇڭ بىلە سۆزلەردىم تىڭلاغىل.
 كىشىكىم بەرىپ كىمگە بىر قەترە سۇ،
 كى ياندۇرسە ئانى كىشى مەردى بۇ.
 تەۋانالىقىڭ بولسە ياندۇر ئانى،

يىغى باشلادىم ئالدىدا تەلىپلۈرۈپ،
خىجالەتدە يەرگە باشىمنى ئۇرۇپ.
كى تەقسىر مەندىن ئۆتۈپ قىل مۇئافى،
ئۆزۈم جۈرمىغە ئەيلەدىم ئىتتىراقى.
تۇتۇپ بەر ماڭا ساقىنى دىلرەبا،
سەبۇھى كى ئاندىن بولۇر جانغەزا.
ئىچىپ ئانى يارىمىغە مەھرەم بولاي،
كى ئىشقى ئەھلىغە يارۇھەمدەم بولاي.

زىيافەنت قىلىپدۇركى قانداغ سەنى.
ئەگەر قۇدرەتلىك يەتمەسە غەم يىمە،
مۇھەببەت بولۇر مۇندا بارچە نىمە.
دېدىم: ئەي نىگارا كىنايەت نېدۇر،
كى دىۋانەگە بۇ شىجائەت نېدۇر.
دېدىم سۆز ساڭا بۇ كىنايە ئېمەس،
بۇ سۆز ئەسلىدۇر ئەسلىن ساپە ئېمەس.
ساڭا تەننەنى تۇتماغايىمەن راۋا،
قىلۇرمەن تەخى ئىشلەرىڭنى ئادا.

خۇاجە زادە يەمەننى مەلىكە مەھۋەش ئول سوداگەر بەجەنى تەكلىپ قىلغانى ئىمبەر.
گەنى، ئول سوداگەر بەجە مەھبۇبى بىلە كەلىپ مەھمان بولۇپ، بەزمى شاھانە
ئەيلەپ، ئول بەزم ئىمچرە مەقتۇل ئولۇپ سەراي فانىغە رەھلەت قىلغانى، ئول
تاجەر ئۇسروك ئۆلۈكىدىن بىمدارا ئولۇپ ھەسرەت يىگەنى

چوتەكلىق ئېتەرگە خىرامان بولۇپ.
ئول ئاي شەرتىنى دەفئ قىلماق ئۈچۈن،
غەمۈدەردىنى رەفئ قىلماق ئۈچۈن.
بارىپ ئول يىگىت قاشىغە زور ئىلە،
چۇ دەئۋەت قىلىپ ئۆزۈر مەئزۇر ئىلە.
مەنى كۆردى ئول بولدى مەسرۇر ھال،
سوراپ ھالىنى ئانچە قىلدى سوئال.
تەۋازۇد قىلىپ يوققارى ياندا،
كى ئولتۇرغۇزۇپ قەسرى ئايۋاندا.
غۇلامىغە قىلدى ئىشارەتنى ئول،
سۇراھىدا كەلتۈردى شەربەتنى ئول.
ئەجەب زەرى شاھانە جەۋھەر بىلە،
كى سەرىپۇشنى ئەيلەمەش زەر بىلە.
كۈمۈشدىن پىمالە بوللۇرى سۇراھ،
كى بۇتۇن سۇراھىدا گۈلرەك راھ.
مۇئەتتەر قىلىپ مەي ئىسى خانەنى،
مۇفەررەھ قىلىپ ئۇشۇ مەستانەنى.
چۇساقى بولۇپ نۇش ئەتىپ ئول جەۋان،
كى ئاندىن تۇتۇپ مەينى ئول مەزبان.
لەبىمنى قويۇپ چۇرئە نۇش ئەيلەدىم،
چۇ نۇش ئەيلەبان تەرك ھۇش ئەيلەدىم.
ئەجەب شەربەتنى ئىردى بەھد لەزىز،

دېدى سۆز ساڭا ئەسلا باۋەر ئېمەس،
بىلىپ مەن كى سەن يار ياۋەر ئېمەس.
كى ۋەاللاھ كىم سۆزنى قىلدىم دۇرۇست،
كى ئەمىرىڭگە بەل باغلادىم ئېمىدى جۇست.
مەنىڭ كۆڭلۈم ئول ئىشنى خۇاھىش قىلۇر،
ئانى چىرلاماغلىقىغە تابىش قىلۇر.
بارىپ ئول ئەزىزلەرنى تەكلىق ئەتلىك،
زىيافەت تەرىقىنى تەسنىق ئەتلىك.
دېدىم ئەي نىگارا فەبۇل ئەيلەدىم،
كى ئەمىرىڭگە ئۆزىنى غولۇل ئەيلەدىم.
كى ئەسبا بۇ ئالەت قايدىن تاپاي،
خىجالەت يۈزىن نىمە بىرلە ياپاي.
تەئەججۇب قىلىپ ئاي چەكەپ خەندەلەر،
قىلۇر خىزمەتتىكى تۈمەن بەندەلەر.
ئىشنىڭ خۇداغە قويۇپ تەكلىق ئەت،
ئاڭا بەزىمنىڭ لايىقىن نەسنى ئېت.
كۆرۈپمەن ئانىڭ قولى مەھكەم دۇرۇر،
بويۇن سۇنمىسام جانىمە غەم دۇرۇر.
دېدىم رەشىكىدىن ئاھ نە ئىش بۇدۇر،
فەلەك بۇ جەفا بىزگە قىلمىش مۇدۇر.
تەفەككۈر قىلىپ چىقىتتىم ھەيران بولۇپ،

نابات ئەسەل شىرىدىن مىڭ لەزىز.
 ئانىڭ بۇيى جاننى مۇئەتتەر قىلىپ،
 داغى تەئىمى دىلنى مۇنەۋۋەر قىلىپ.
 كىم ئول شاراب تەركىبى ھىكىمەت ئىدى،
 كىسەلغە شىفا بەخش شەربەت ئىدى.
 ئىچىپ ئانى رەفئە ئولدى باشدىن خۇمار،
 دەماغىم قىزىپ چۈن بولۇپ بىقارار.
 چۈ ئول شارابدىن باز قىلدىم تەب،
 كى ساقى بولۇپ بىزگە ئول نۇش لەب.
 نەچە دەۋر نۇش ئەيلەدۇك يار ئىلە،
 كى ئول مىزبان يار دىلدار ئىلە،
 زامانى قىلىپ يار ئىلە سۆھبەتى،
 كى بىخۇد قىلىپ بىزنى كەيىقىيەتى.
 بولۇپ مەست ئانداغ ئۆزۈمدىن كەتپ،
 ئاڭا ئۆزى ئايتارگە سۆزۈمدىن كەتپ.
 قوپۇپ ئالدىدا ئەيلەدىم ئىلتىجا،
 تەۋازۇتلار ئىلە قىلىپ مەرھەبا.
 ئايا يارى جانىم كەمىنە قۇلۇڭ،
 كى ھۈسنۇڭ گۈلىستاندا بۇلبۇلۇڭ.
 راۋا قىل ساڭا باردۇرۇر ھاجەتتىم،
 راۋا قىلماساڭ يوقتۇرۇر تاقەتتىم.
 كى تەكلىڭى ئېتەرمەن فەقىر خانەمە،
 نىسارىڭ قىلاي جان جانانمە.
 بۇ بەندە فەقىر كۈلبەسىگە بارىڭ،
 غەرىب بىنەۋا كۆڭلىنى ئاخبارىڭ.
 كى بۇ ئېمەس ئارادا بەھانە پەزىر،
 بارىپ ئاندا بىزگە بولۇڭ دەستىگىر.
 كى تەشرىڭى ئەتپ شاد قىلماق كەرەك،
 ھەمە غەمدىن ئازاد قىلماق كەرەك.
 دىدى ئول يىگىت، ئەي جۇۋانمەرد بىل،
 بارۇرمەن سارايمىڭغە مەن بى دەلىل.
 ئىكى دوست ئاراسىدا يوقتۇرۇر فىراق،
 كۆرۈشسە زىيادە بولۇر ئىشتىياق.
 ئەگەر خۇشاغىش ئەتسەڭ باراي جان بىلە،
 قىلاي بەزىمى ئاتدا جانان بىلە.
 بۇ سۆزنى دىدى تۇتتى دەۋرنەچى مەي،

كۆڭۈلنى سۈلۈكەت بىلە قىلدى ھەي.
 بۇ رەڭ ئۆتتى ئۆلكۈن بۇ سۆھبەت بىلە،
 چەككەپ شەربەتى ئەيش - ئىشرەت بىلە.
 بولۇپ ئەسر ۋەقتى تەخى يەتتى شام،
 بىزنىڭ كۈلبە ئەھزانغە قىلدى خىرام.
 جانان مەستۇ مەدھۇش باشدىن ئاياغ،
 تەفاۋۇت ئېمەسدۇر نە باغۇ نە تاغ.
 مەنى مەست چاغلار كى ئول با خىرەدە
 قولىن سالىدى بويىنۇم ئەيلەپ مەدەد.
 يۈرۈپمىز ئىككۈلۈن راۋانە بولۇپ،
 جۈنۈن ئەھلىدىك بىخۇدانە بولۇپ.
 كى مەي زورىدىن يوق ئىدى ئەقلى ھۇش،
 خىيالىمدا يوق ئانچە بارىش - تۇرۇش.
 كەلىپ يولدا بىر زەررە ھۇشيار ئولۇپ،
 كى فەھم خىرەددىن خەبەردار ئولۇپ.
 باسىپ غەم يىقىلدى باشىمغە ساما،
 چەككەپ مەن خىجالەت ئارا ئاھ ۋا.
 يەتپ خاتىرەمغە چۇ ناكاملق،
 كى ئۆيىنىڭ ئىشى بى سەرەنجاملق.
 داغى يوق ئىدى ئۆيدە ئالەت بەزم،
 كۆڭۈدە بار ئېردى خىيالەت بەزم.
 قۇرۇق ئۆيگە مېھماننى تەكلىڭى ئەتپ،
 كەلىپ ئېيىدى ئول يار تەشرىڭى ئەتپ.
 خىجالەتدە تىترەپ بولۇپ رەئشەئى،
 قاچار فىكىرىگە قىلدىم ئەندىشەئى.
 ئەگەر بولسە بىردەم قاراڭخۇ جاھان،
 ئۈزۈپ رىشتەنى مەن كەتەي بىر سويان.
 بۇلار ئالدىدا بولغۇچە شەرەسار،
 ئولۇم ياخشىراق ياكى خوبراق قارار.
 كى ئالەم يۈزىنى قارا قىلدى داچ،
 ئۈزۈپ رىشتە قاچماقغە قىلدىم ئىلاج.
 ئۆزۈمنى جۇدا ئەيلەدىم ياردىن،
 بولۇپ بەخەبەر يار ئەغىياردىن.
 قەزارا يۈرۈپمەن كىرىپ بىر كوچە،
 كى ئول كوچەدە ئازىقىپ بۇ كەچە.
 مەھەلات ئارا بار ئىدى زەر گەرى،

تەئەججۇب بىلە كەلدىم ھەيران ئولۇپ،
 ساراغىغە كىرىپ مەن پەرىشان ئولۇپ.
 چىقىپ ئالدىم ئەيلەدى ئىھتىرام،
 بىر ئىكى يەنە ھىندۇ بەچە غۇلام.
 كەيىپ ئىگىگە ئانچە فاخر لىباس،
 ھەرىغانەلىكىدە ئېدۇر بىقىياس.
 بىرىدە سۇراھى بىلە ساغەرى،
 بىرىدە كاباب لەھمىسى جانئۆھرى.
 كەلىپ ئېردى ئالدىمدا ئول نۇۋجەۋان،
 تاپىشتۇق ئىشك ئالدىدا ئولزامان.
 كى ساغەرنى پۇر ئەيلەبان تۇتتى مەي،
 چەكىپ بادەنى ئاندا ئول نىكۇ پەي.
 كەزەكدىن تەناۋۇل قىلىپ ئىكىمىز،
 كىرىپ ئىچكەرى ئىكى يار ئەزىز.
 سەرەنجامى ئۆيگە سالپ مەن نەزەر،
 مۇھەببەت بولۇپ بارچەسى سىمۇزەر.
 قىلىپدۇر بەھىشت ياكلىغ ئاراستە،
 مۇزەببەن قىلىپ، يوق كامۇ كۈستە.
 ياقىپ كافۇر روۋشەن چىراغ،
 چىراغ ئىچرە كافۇردۇر بادە ياغ.
 قەنادىل شوتائى مۇنەۋۋەر قىلىپ،
 داغى ئۇ دۇئەنەبەر مۇئەتتەر قىلىپ.
 چۇ گۈلگۈن قىلىپ سەققۇ دىۋارەنى،
 قىلىپ دۇرچ تاقى ئۇزەرە گۈلنارەنى.
 كى ئاۋىزدۇر ئاندا ئالتۇن قەفەس،
 مۇزەببەن دۇرۇر كۆرمەگەن ھېچ كەس.
 كى بۇلبۇل قىلۇر ئاندا نەغمە نەۋا،
 كى تۇتى ۋە قۇھرى ۋە شارەك سەدا.
 ھەدىقە ئىچى مۇنچە ئايىن دۇرۇر،
 ئىمارەتدە يۈز مۇنچە تەزىمىن دۇرۇر.
 ئىمارەت ئىچىگە كىرىپ يار ئىلە،
 كۆرۈپ بارچەنى يار دىلدار ئىلە.
 كى فەرش ئەيلەبان ئاندا شاھان بىسات،
 كىشى مۇندا شاھانە ئەيلەپ نىشات.

كى ئاندا بار ئېردى ئانىڭ مەنزەرى.
 بىناگاھ يولۇقتى ماڭا ئول كىشى،
 تۇشۇپ ئولزامان مەھرەبانلىق ئىشى.
 دىدى: ئەي يىگىت سەبىر قىل بىر زامان،
 بۇ ھالەت بىلە بارماغىل ھېچ قاين.
 كى يولدا يىقىلساڭ قەباھەت دۇرۇر،
 ئەزىز باشىڭا ئاندا ئافەت دۇرۇر.
 كى بۇ كەيىماتدىن زامانى ئېل،
 كى ھۇشيار ئولۇپ جايدىگە ئەزم قىل.
 تۇرۇپ ئاندا بىردەم كەلىپ زەررە ئەقىل،
 قىلىپ مەن قوپۇپ ئەنجۇمەن سارى نەقىل،
 كۆرۈپمەن كەلىپ خانە دەرۋازەسىن،
 كى ھىنگام مەجلىسىنىڭ ئاۋازەسىن.
 كى ھەۋىلى فەزاسىغە سەپمىش گۇلاب،
 بولۇپ ئەتر بىرلە ھەمە مۇشكىتاب.
 تۇرۇپ ئاندا سەققا ۋە خەراشلار،
 كى تەييار ئىتىپ رەڭ بەرەڭ ئىشلار.
 يەنە نەچە سەركارىبىك باردۇر،
 كى فەرمان پەزىر ئانچە سەركاردۇر.
 جەمائەت تولا، خىزمەت ئەھلى تولا،
 كىشى بار خىزمەتتىن ئېرمەس خەلا.
 ئۆزۈمگە دىدىم بۇ نە ئەسەردۇر،
 بۇ كەچە كۆزۈمگە پەدىداردۇر.
 تۇشۇمۇ ئوڭۇمۇ نە ھالەت ئىكەن،
 كى باشىمغە تۈشكەن خىيالەتەمۇ ئىكەن.
 خەلەت ئەيلەدىمۇ يولۇدىنى كەچە،
 بۇ جايم بولۇپدۇر بۈگۈن ئۆزگەچە.
 تەئەننى بىلە ئەيلەسەم سەر ھىساب،
 ئۆزۈم جايى ئېركەن تانۇپمەن قاراپ.
 تۇرۇپدۇر ئىشكىدە ياساۋۇل كىشى،
 چۇ خىزمەت قىلۇرغە چافاۋۇل كىشى.
 ئۆيۈم سارى ئولدىم ① قىلىپ مەن خىرام،
 كەلۇر ئارقەدىن بارچە زەررىن غۇلام.
 رەئايەت تەرىقىدا فەرمان تۇتۇپ،
 بولۇپ تابەئۇم بىزنى سۇلتان تۇتۇپ.

① ئەسلى تېكىستتە «ئولۇم» يېزىلغان. «ئولدىم» قىلىپ تۈزىتىلدى.

كى مەي راھەتتىن بولۇپ دەفئ غەم.
كى ئولتۇرغۇزۇپ ئانى بالىن ئۈزە،
نە بالىن ئۈزە تەختى زەررىن ئۈزە.
يەتسپ خاتىرىمغە پەرىزادىمىز،
جاھان ئافەتى سەرۋ ئازادەممىز.
تەفەھھۇس قىلىپ جايدا تاپمادىم،
تەرەددۇد بىلە جۇستۇجۇ ئەيلەدىم.
كى مەھشەش ئۈچۈن ئانچە بولدۇم مەلال،
قوپۇپ مەسكەنەمدىن قىلىپ ئىنتىقال.
تۈشۈمۇ ئەكىن بۇ ئەجەب كاردۇر،
دىدىم ۋاي دەرىغانە ئەسراردۇر.
چىقىشىدا ئۆيۈمدىن يوق ئېردى ئەسەر،
كى پەيدا بولۇپدۇر بۇلار سەربەسەر.
كى شاھىد بولۇپدۇر بۇ ياڭلىغ ئەسرار،
ۋەيا مەستلىكىدىن كۆرۈندى سەرۋەر.
سەراسىمە بولدۇم ئۇرۇپ باشىمە،
تولۇپ دامەنىم كۆزدەكى ياشىمە.
چۇ يەتتى ماڭا ئانچە بى تابللىق،
كى ئالۇدەلىكىدىن كۆرۈم خابلىق.
تەجەسسۇس قىلىپ ئاخبارىپ كوشەلەر،
ئەلەم خىرمەندىن تەرىپ خوشەلەر.
ھەمە كارخانە مۇھەببەت ئىدى.
كى ھەر جىنىس شاھانە زىبا ئىدى.
يەنە ئوتۇز ئۈچ كارخانە پەدىد،
كىرىپ ھەر بىرى ئىچرە ئەيلەپ ئۈمىد.
تەماشە قىلىپ بارچە ئەجىناسىنى،
دەرك قىلمادىم گۆۋھەرى ناسىنى.
چۇ مەتبەخ ئارا سالدىم ئانچە نەزەر،
كۆزۈمگە پەرى بولمادى جىلۋەگەر.
كىرىپ مەن يۈرۈپ خانەدىن خانەگە،
كى ۋەسل ئولمادىم يار جانانەگە.
داغى ئىچكەرى ئەيلەدىم سەرھىساب،
كى بىرخانە بىر جايدادۇر ئافتاب.
كۆزۈم تۈشتى ئوليان، كەتسپ ئەقلىۋەش.
چىراكىم پەرى چىھرە بولمىش خەمۇش.

كى زەر بەفت ئەتلەسكە نازۇك ھەرىر،
ماتاۋ جاھاندا تېرۇر بى نەزىر.
جەۋاھىر مۇرەسسە قىلىپ خانلار،
قەمەر قورسىدىك ئاندا كۆب نانلار.
قەدەھ لەئلىدىندۇر سۇراھى بۇللۇر،
ئانىڭ لەمئەسىدىن ھەمە تاپتى نۇر.
يەنە نوقرە تىللا بەرەنج شەمە دان،
ياقىپدۇر ئانى بارچە بولمىش ئايان.
يەنە نەچە خوشۇرۇ بارى شوخۇشەڭ،
ئاغىز ئاڭا تارۇ قاباق ئاڭا كەڭ.
كى مەتبۇۋ مۇترىپ خۇش ئەلھان بارى،
كۆڭۈلنى ئوغۇرلارغە جانان بارى.
كى ئەتراف مەجلىسدە قىلمىش مەقام،
بۇلار ھەر بىرى ئانچە شىرىن كەلام.
تۇرۇپدۇر بۇلار ئەمرىگە مۇنتەزىر،
مەنىڭ قۇللۇغۇمنى بىلىپ مۇنتەخىر.
چۇ مېھمان سەرا ئىچرە تەكلىق ئەتسپ،
كىرىپ ئىچكەرى يار تەشرىق ئەتسپ.
مۇغەنىنى ۋە مۇترىپ نەۋا سازلار،
كى بۇلبۇل مەسەللىك خۇش ئاۋازلار.
كى قانۇن، تەنبۇر، بەرىبەت، ئەجەك،
يەنە چەڭ - سەمتۇر ياشىل چەنبەرەك.
داغى نازەننى ئىلكىدە سازۇ مەي،
بىرىنىڭ قولىدا سۇراھىدا مەي.
بىرىنىڭ قولىدا كۈمۈش ساغەرى،
ئالىپ مۇرغ بىرىيان كەبابىنى بىرى.
بۇلار ھەرىرىدۇركى زەررىن كۇلاھ،
ھەمە خادىمان لايىق پادىشاھ.
چۇ مېھمان كىرىپ ئاندا قىلدى نەشەست،
بولۇپ بەزم ئارا ھەمەئەپل مەي پەرەست.
كى رەققاس سەماغە كىرىپ ھەر بىرى،
تۇتۇپ مىڭ سۇلۇكەت بىلە ساغەرى.
چىكىپ نەغمەسىن ئەيلەدى تومتۇراق،
كى سۆھبەت قىزىپ ئارتىبان ئىشتىياق.
يىگىتكە تۇتۇپ جاھى مەي دەمبەدەم،

ياقن كەلدىم ئالغە ئەيلەپ سالام،
 مۇھەببەت بىلە ئاڭا قىلدىم كەلام.
 بولۇپ ئالدىدا مەن سەر ئەفكەندەئى،
 قوياشنى كىيىپ ئىگىگە ژەندەئى.
 قولدا ئېرۇر سىخلاردا كاباب،
 نەمەك ئورنىدا سىركە بىرلە گۇلاب.
 كى ئاھۇ بەررەلەھمىسى جانئۆر،
 ئىزافە قىلىپ ئاڭا شەھدۇ شەكەر.
 چۇ تەييار ئېتەر ئېردى ئول سىم تەن،
 بۇ ئىشنى كۆرۈپ ئانچە ھەيرەتدە مەن.
 كەلىپ باشىدىن ئۆيۈرۈلۈپ بەندەۋار،
 ياقامنى تۇتۇپ يىغلادىم زار زار.
 سۆيۈپمەن كەلىپ دەست ئىلە پايغە،
 ئۆزۈمنى ئۇرۇپمەن يۈزى ئايغە.
 سوراپ ھالىنى ئول پەرزادنىڭ،
 كەلىپ ئاچچىقى سەرۋى ئازادنىڭ.
 دىدىكىم سەبۇكلۇق قىلىپ سېن ئەجەب،
 كىشى ئادەمدۇر بولۇر با ئەدەب.
 كى سەندىن ئۆتۈپ بى ئەدەبلىك داغى،
 قىلىپ بى خىرەدلىك تەئەبلىك داغى.
 كى مېھماننى تەنھا قويۇپ سېن بەسى،
 بۇ ئىش قىلماغاي سەندىن ئۆزگە كىشى.
 دىدىم: ئەي نىگار ساڭا جان فىدا،
 كى سېن شاھ، ئالدىڭدا مەن بىر گادا.
 يۈگۈردۈم جامالىڭغە دىۋانە مەن،
 كى شەممى جامالىڭغە پەرۋانە مەن.
 تۇشۇپ ئىشقى ئارا ئانچە ئاشىقتەلىك،
 كى ھىجران بەلاسىغە ئاللىقتەلىك.
 كى مەجنۇن بولۇپ لەيلىگە ئاشنا،
 ئانگىدېك ساڭا خانىمانىم فىدا.
 قىلىپ خەندە ئول ئاي دىدى: يارسېن،
 مۇھەببەت تەرىقى ئارا بارسېن.
 ھەلى ۋەقتى يوق، قىلىمە سوزنى تەۋىل،
 كېيىن تۈركى مېھمان بىلە بەزم قىل،
 بولۇپ سېن ئاڭا بۇ كەچە مېزبان،

كى سېندىن كەرەك بولسا خۇش مېھمان.
 مەنى رازى قىلساڭ، ئانى خۇش قىل،
 ئانى شاد قىلساڭ، مەنى يارقىل.
 كۆڭۈل خۇاھىش ئېتىكەنچە قىلغىل كەرەم،
 لىباسۇ كۈمۈش بىرلە ئالتۇن دەرەم.
 كى بايەدكە شايدە ئاتا ئەيلەگىل،
 بۇ ئىھسان ئىشنى بى خەتا ئەيلەگىل.
 خىيالىڭغە كەلتۈرمە ئانداغ خىيال،
 دىمەيكىم ئېمەستۇر مەنىڭ ئۇشۇبۇھال.
 بۇلاردۇر ساڭا بارچە فەرمان پەزىر،
 سەنىڭدۇر بۇ كەچە ھەمە دەرگىر.
 يەنە سۆز بۇدۇر جان بىلە سال قۇلاق،
 پەياپەي جەۋانمەردكە تۇتغىل ئاياق.
 كى سەرخۇش قىلىپ جامى ئىشەرەت بىلە،
 فەرەھلىكنى يەتكۈركى سۆھبەت بىلە.
 كى مەئشۇق سېن كەلتۈرۈڭ زىنھار،
 ئەگەر كەلسە ئول خۇش ئېرۇرئىكى يار.
 چىمىڭ تېزىرەك مېزبانلىق قىلىڭ،
 مەنىڭ ھۆكۈمە خور دەندىلىق قىلىڭ.
 چىقىپ ئالدىدىن يارىنىڭ شادىمان،
 تاپىپ خاتىرەم ئانچە غەمدىن ئامان.
 بولۇپ خاتىرەم جەمە مەئشۇقدىن،
 داغى بادە نۇش ئەيلەبان زوۋقدىن.
 كى مۇترەب مۇغەننى نەۋا سازغە،
 چۇ ئىنئام ئىلە تۇردۇم ئەنئازغە.
 ساخاۋەت تەرىقىدا ھاتەم بولۇپ،
 شىجائەتدە مەي بىرلە رۇستەم بولۇپ.
 ھەمە بولدى سەرگىرم مەي زوردىن،
 يەتىپ كەيفىيات كەتتى ماقدۇردىن.
 جەۋانمەردكە ئەيلەدىم ئىلتىماس،
 ئايا دوست جانى يەتىپ بۇ قىياس.
 كىشى يارسىز جامى ئىشەرەت ئىچەر،
 كى ئول مەي ئېمەس خۇنى ھەسرەت ئىچەر.
 فەقىرا ھەقىرىنىڭ خىيالى بۇدۇر،
 كى سىزلەرگە قىلغاي سوئالى بۇدۇر.

يۈگۈردۈم ھەمە جايىنى ئاقتارىپ،
كى بىر كۈنجى تاقىنى كۆردۈم بارىپ.
بۇ تاق ئۈزرە كۆردۈم تۇرۇپ بىرگىلەم،
ئانىڭ جانىغە قويۇپمەن قەدەم.
گىلەمنى تۇرۇپ شەكلى توماردېك،
ياتىپ تاق كۈنجىدە ئول ماردېك.
ئالىپ تاقىدىن كۆردۈم ئانى ئاچىپ،
ياتىپ ئول يىگىت يار ئىلەقان ساچىپ.
ھەرىقلەر يىگىتنىڭ كەسىپ باشىنى،
ئانىڭدىك قىلىپ يار يولداشىنى.
ئىكى مۇردەنى ئەيلەمىش ئاندا جۇفت،
چۇ ئول تاق ئارا ئانى قىلمىش نەۋفت.
كۆرۈپ ئولزامان مەن كېسۈك باشلار،
تۆكۈپمەن قاراپ دىدەدىن ياشلار.
بولۇپمەن بۇ ئىشنى كۆرۈپ ۋەھىناك،
خىيال ئەيلەدىم ئېمىدى بولدۇم ھالاك.
چۇ ئول خەۋىدىن يەتتى بېھۇشلۇق،
ئۇچۇپ ئەقل، كەلدى فەرامۇشلۇق.
كى يۈزلەندى كۆڭلۈمگە بىھەد ھەراس،
تەفەككۈر بىلە زايىل ئولدى قىياس.
زامانى يەتتى ئەندەكى يەتتى ھۇش،
قىلىپ مەن بۇ ئىشغە فەغان خۇرۇش.
تەفەككۈر قىلىپ دىلىغە بەردىم قارار،
كى ياخشى مەكەن ئېمىدى قىلسام فەرار.
چۇ بۇ خۇن ناھەقى ماڭا بولغۇسى،
بۇ مەشرەب باشمىغە بالا بولغۇسى.
قاچىپ بىر تەرەفكە كېتەي باش ئالىپ،
تەرەددۇد بىلە كۆزۈمە ياش ئالىپ.
يەنە ئىشقى تۇغىيان قىلىپ ئولزامان،
تۈشۈپ كۆڭلۈمە يارى جان جاھان.
پەرىشان بولۇپ دەمبەدەم چېكىتمە ئاھ،
جاھان داچ بولدى فورۇ كەتتى ماھ.
تەۋەججۇھ بىلە يىغلابان ئالدىراپ،
تۈشۈپ جانمە يار ئۇچۇن ئىزىراپ.
يۈگۈردۈم باقىپ دەر بەدەر شوۋق ئىلە،

كى ئول خوبىلار شاھى ئاندا قالىپ،
كىم ئول يارسىز مۇندا ئىشرەت قىلىپ.
كۆڭۈل كۆرمەدى كىم بۇ ئىشنى راۋا،
نىگارنىڭ بولۇپ مۇندا سەندىن جۇدا.
ئانى مەھرەبانلىق بىلە كەلتۈرۈك،
كى ئول بالىن ئۈزرە ئىكاۋ ئولتۇرۇك.
يىگىتكە بۇ سۆز ئەينى مەتقۇل ئولۇپ،
كىشى بۇيرۇدى ئانچە مەقبۇل ئولۇپ.
غۇلامىنى بۇيرۇپ ئانى كەلتۈرۈپ،
پەرى چمەرە بىرلە ئىكاۋ ئولتۇرۇپ.
مەجالىس قۇرۇپ ئەيلەدى بادە نۇش،
كى مەي كەيفىدىن ئەيلەدى تەرك ھۇش.
كى بۇ بەزمى مەشرەپ بولۇپ ئانچە گەرم،
ئىچىپ جامى ئىشرەت رەھا بولدى شەرم.
كەچە - كۈندۈز ئۇچ كۈن چەكىپ جامى،
سەھەرگە ئۇلاپ ھەر كۈنى شامىنى.
بولۇپ مەست لايەتقەل ئول ئىكى ئاي،
كى مەي كەيفىدىن بولدى بى ئىختىيار.
ھەمە بولدى بېھۇش گويا مامات،
گۇمان قىلغاي ئېل كۆرسە، ئېرمەس ھايات.
يىقىلدىم ئۆزۈمدىن كەتتى مەست ئولۇپ،
ياتىپ كۈنجىدە ھەمەدىن پەست ئولۇپ.
كى تۆرتۈنچى كەچە ئۆتۈپ چەتتى كۈن،
كى ئول بەزم ئارا چىتمادى ھېچ ئۇن.
بىناگاھ كەتتى ئۇيقۇ، ھۇشيار ئولۇپ،
كۆزۈمنى ئاچىپ ئاندا بىدار ئولۇپ.
كۆرۈپمەن قاراپ بارچەدۇر ناپەددە،
كى ھەيرەتدە بولدى ۋۇجۇدۇم قەددە.
سەراسىمە بولدۇم قويۇپ، ھەرتەرەقى،
كىم ئەسباب ئالەت بولمىش تەلدى.
بولۇپ مۇزتەرىپ چۈنكى دىۋانەۋار،
باشمىغە ئۇرۇپ يىغلادىم زارزار.
تۈشۈمەن بۇ ئىش، يا خىيالەتمەن،
كى نەيرەك ئېلىدىن ئالامەتمۇ.
كى يوق ئەيش ئەسەردىن ھېچ خەبەر،
تەخى تاپمادىم دىلبەردىن ئەسەر.

قويۇپ جانىمە داغى ھىجراننى ئول،
 پەرىدېڭ قىلىپ چىننى ئىنساننى ئول.
 بولۇپدۇر دەردىڭكى كۆزدىن نىھان،
 بولۇپدۇر قاراڭغۇ بۇ روۋشەن جاھان.
 دىدى ئول غۇلام ئول نېدۇر ماجرا،
 ئول ئاي ھەققىدە ئەيلەدىڭ ناسەزا.
 ئانىڭ جانىدىن بولۇپ سېن مەلال،
 كى ئول سېن ئۈچۈن ئەيلەمىش كۆپ خىيال.
 تۇرۇپدۇر ئول ئاي ئانچە فىكىرىڭ بىلە،
 نە فىكىرىڭ بىلە بەلكى زىكىرىڭ بىلە.
 دىدىم: ئاھ، يارىدىن ئايتىڭ خەبەر،
 قەدەر مۇڭغە جانىم فىدا ئەي پىسەر.
 ھەلى قايدادۇر ئول كۆزۈم روۋشەنى،
 خۇدا ھەققى ئاگاھ قىلغىل مەنى.
 دىدى: كېل سەنى يارغە يەتكۈرەي،
 كى بىدىلىنى دىلدارغە يەتكۈرەي.
 كى ئول مۇژدەدىن جان تاپىپ بۇ بەدەن،
 دېھان ئۆزى بويۇنۇمغە سالىدۇم رەسەن.
 دىدىم: يارغە مەنى تېزىرەك يەتكۈرۈڭ،
 يوق ئېرسە بۇ يەردە مەنى ئۆلتۈرۈڭ.
 دىدى: بول مەنىڭ بىرلە ئېھدى رەۋان،
 سىزگە مۇنتەزىر ئاندا سەرۋى رەۋان.
 يوق ئېردى ماڭا ئۆزلۈگۈمدىن خەبەر،
 نە ئەقلى نە ھۇش خىرەددىن ئەسەر.
 مۇسافەت يۈرۈپ بىر فەزاغە يەتسە،
 كۆرۈپمەن كى دارۇلقەزاغە يەتسە.
 كۆرۈندى كۆزۈڭگە سەفىل تاغدىڭ،
 جۇۋارىندا ئەشچىلاردۇر باغدىڭ.
 كى دەرۋازەدۇر بى نىھايەت بەلەند،
 كۇشادە ئېسەستۇر ئېرۇر قۇفل بەند.
 كى دەرۋازە ياندا بىر مەسجىدى،
 ئىبادەت قىلۇر ئېردى پىر ئابىدى.
 كى ئول مەسجىد ئالدىدا نىھاردۇر،
 سۈيى ساقى چۈن كەۋسەر ئاساردۇر،
 كى ئەتراپىدا بار شەجەردىن نىشان،

تاپاي جان، تاپىپ يار مەئشۇق ئىلە.
 چۈ ئەغىيار ھەم يار ماڭا مەئلۇم ئېمەس،
 بۇ ئىش سىرى كۆڭلۈمگە مەفھۇم ئېمەس.
 تەرەددۇدا ھەيران، تەفەككۈر دالال،
 كى ئول يار ئۈچۈن ئانچە بولدۇم مەلال.
 فەلەك ئەيلەدى ئانچە ماتەم زەدە،
 كى ھىجران سىپاھى قىلىپ ئەربەدە.
 بىناگاھ كىمەرسە كۆرۈندى ئايان،
 ئىشىكىدىن كىرىپ ئول ئىمارەت سويان.
 ئانى كۆرگەنمىدىن بولۇپ شاد مەن،
 كى بىرمۇنچە قايغۇدىن ئازامەن.
 يەنە كۆڭلۈمە يەتتى فاسىد خىيال،
 بولۇپ ئول يىگىتنىڭ قۇياشى زاۋال.
 ئانىڭ ئادەمى بولسە ئۇشۇ غۇلام،
 مەنى كۆرسە قىلغاي ئانىڭدىن كەلام.
 جەۋابىنى بەرمەكلىك ئاسان ئېمەس،
 كى ئۆلگەن ئۆلۈك ئەسەن پىنھان ئېمەس.
 مەنى مۇندا ئول كۆرمەگەي بۇ زامان،
 بارىپ ئالدا ئۆزنى ئەيلەي نىھان.
 كىرىپ باغ ئارا ئانچە ھەيرەت بىلە،
 تۇرۇپمەن ماراپ دەرد ھەسرەت بىلە.
 ئەتىگىلىك كۆرۈپمەن چۇ دەرۋازەنى،
 ئىشىتمەي قۇلاق ھېچ ئاۋازەنى.
 يۈرۈپ ئول غۇلام ئارقەسىدىن كىرىپ،
 سەياسەت قىلىپ مەن ئانى قىچقارىپ.
 كى غافىل تاپىپ چەك سالىپ دەرمەھەل،
 يىقىتتىم زەمەن ئۆزۈرە بولماي ھەيەل.
 تانۇپمەن ئانى خىزمەت ئەھلى ئىكەن،
 كى ئول يارىنىڭ ئۇلغەت ئەھلى ئىكەن.
 سورايمەن ئانىڭدىن ئەجەب ھالىنى،
 كى ئول نازەنسىدىن قىلىپ فالنى.
 دىدىم ① كىمىنى سۆزدەپ يۈرۈپ سېن تەخى،
 جەۋابىن ئېپت راستلىقىدىن ئەخى.
 كى ئول سەھرى پەرداز جان ئافەتى،
 كى نەيرەك ئىلە كۆرگۈزۈپ لۇئەتى.

بانسپ ئېردى مەن ناتەۋاننى ھەراس.
خەلايىق مۇرۇرى ئۇزۇلدى ھەمە،
گۈزەرگاھدا قالمادى ھېچ نىمە.
تەۋەككۈل ئىللەللاھ دېپان دەمبەدەم،
كى ئول ھەۋىلى سارى قويۇپمەن قەدەم.
چۇ دەرۋازە ئالدىغە كەلدىم يەتسپ،
كى رۇب ئەيلەدىم كۆزدە ئەشكىم ساچمپ.
تۇرۇپ ئېردىم ئاندا بولۇپ ئىنتىزار،
بولۇرمۇ ئىكەن بۇ كەچە ئىختىيار.
ئوتۇپ سائەتى بولدى ئول دەرى كۇشاد.
پەرىشان كۆڭۈل ئولزامان بولدى شاد.
كەلىپ ئالدىمە ئاندا خۇجاھ سەراي،
بۇكەچە فەقىرغە بولۇپ رەھنەماي.
ئالىپ كىردى ئول باشلابان ئىچكەرى،
بولۇپ ئول كىشى خىزىردېك رەھبەرى.
كىر بىر باغ ئارا كەلتۈرۈپ قويدى ئول،
ئۆزى ياندى مەن قالدىم ئاندا خۇمۇل.
ئەجەب باغ ئىكەن مەسالى خۇلد بەرىن،
جاھان باغدا يوق يەنە ئانچىنىن.
كى باش تارتىبان ھەر تەرەقدىن شەجەر،
شەجەر شاخىدا ئانچە پۈتمىش سەمەر.
ئارام باغى گۈلشەنلەردىن نىشان،
داغى ئالدىدا جان فەزا بوستان.
چەمەنزار ئارا ئاب جارى زۇلال،
ئاقىپ ھەر تەرەق ساق سۈيى مۇلال.
ئارقىنىڭ جەنايىدا شەھ سۇففەئى،
سەفاسى ئانىڭ گۇيىيا ئەففەئى.
كى ئول سۇففەئەتتۇارى جايى نىشات،
قىلىپ ئاندا شاھانە فەرشىن بىسات.
كى زەر شەمە دان ئىچرە كافۇرى شەمە،
مۇنەۋۋەر قىلىپ باغنى نۇرى شەمە.
كۆزۈمنى تۇتۇپ كۆردۈم ئول ماھغە،
ئاغزىنى مۇھەييىيا قىلىپ ئاھغە.
شەرەق بۇرچىدىن قىلدى ئول ئاي تۇلۇدە،

بۇ ئەشجارنىڭ بارچە دامەنى كەشان.
تۇشۇپ سايەسى ئاب جارى ئارا،
ئەجەب دىلغەزادۇر ئەجەب خۇش ھەۋا.
مەنى ئاندا ئولتۇرغۇزۇپ ئول غۇلام،
تۇرۇڭ مۇندادېپ ئۆزى قىلدى خىرام.
تۇرۇپ ئېردىم ئول يەردە بىر سائەتى،
تەفەككۈر قىلىپ ئىشقىنىڭ سامتى.
غۇلام ئۆزى نەچە دەرۈن ئەيلەدى،
سەنەم ئىشقى بىزنى زەبۇن ئەيلەدى.
تۇرۇپ ئېردىم ھەيرەت بىلە كۆزىتىكىپ،
بىناگاھ ئىكاۋ نەفەر كەلدى چىقىپ.
بۇ قۇل بىرلە بىر خۇجاھمەردى كەلان،
خىرامان قەدەم كەلتۈرۈپ مەن سويان.
يۈلەندى كەلىپ ھۇلى دىۋارىغە،
ئىشارەت بىلە سۆز قىلىپ زارىغە.
قاشىغە كەلىپ تەيز توند ئول غۇلام،
نەچە ھەرفنى قىلدى شىرىن كەلام.
ددى ① ئەي مۇسافىر ساڭا مۇزدەئى،
كۆڭۈل شاھىنى قىلىمە پەزىمۇردەئى.
بۇ مەسجىد ئىچىدە قىلىڭ ئەنزەۋا،
كەچە چىققۇسىدۇر بۇ خۇجاھ سەرا.
ئول ئاي سارى ئول رەھنەمالىق قىلۇر،
ساڭا ئول ئانادېك ئاتالىق قىلۇر.
ددى سۆزنى ياندى قىلىڭ ئىھتىيات،
ئەگەر بولسە تالىق قىلۇر ئىسھىزات ② (؟)
كىرىپ مەسجىد ئىچرە تەزەررۇد بىلە،
تۇرۇپ ئاندا سائەت تەخەششۇۇ بىلە.
ئول ئاي يادىدا كۆزلەرىم خۇن فەشان،
چەكىپ ئاھلار دەمبەدەم ھەر زامان.
پەرىشان خاتىرى قىلىپ مەن نەشەست،
قىلىپ مەن ئۆزۈمنى ئۇرۇپ يەرگە پەست.
تەۋەججۇھ قىلىپ مەن ئول ئاي سارىغە،
قىلۇرمۇ ئىكەن رەھم خۇنخارىغە.
ئۆتۈپ ئېردى تۇندىن بولۇپ ئىكى پاس،

① ئەسلى تېكىستتە «ددىم» يېزىلغان. «ددى» قىلىپ ئۆزىتىلدى.

② بۇ سۆزنى، «ئىسھىزات ئىسھىرات ياكى ئىسھىرات» دەپ ئوقۇشۇ مۇمكىن لېكىن مەنىسى ئېنىق ئەمەس.

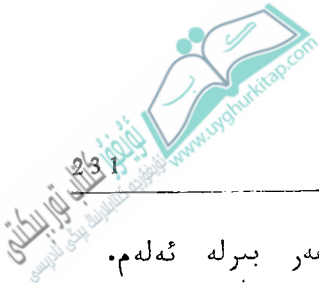
ئۇلۇسدىن زامان ئۆزىنى ئەيلەپ خۇلۇدۇ.
ئول ئاي نۇرى كۆزگە نەمۇدار ئولۇپ،
چىقىپ كەلدىم ئاھۇم پەدىدار ئولۇپ.
چۇ تاۋۇس دېك جىلۋە ئەيلەپ پەرى،
كى جان قۇۋۋەتى، كۆزلەرىم گۆۋھەرى.
كەرەشمە بىلە زۇلغىنى پىچۇتاب،
قىلىپ ئەيلەدى جانغە تۇرلۇك ئەزاب.
خىرامان ئولۇپ باغ ئارا ناز ئىلە،
قەدىمىنى چەكىپ ناز ئىئزاز ئىلە.
لىباسىكى فاقىر ھەمەسمۇ زەر،
كى تاجى ئۆزە ئابدەر گۆۋھەر.
كەلىپ قاشمە ياردامەن كىشان،
ئۆلۈك تەن ئارا كىردى گويىكى جان.
كى بىر ئىشقى مىڭ بولدى مەن خەستەگە،
دىلاۋەر ئولۇپ ئۇشۇ دىل بەستەگە.
سوراپ ھالىنى مەھرەبانلىق قىلىپ،
قىلىپ شاھ شىرىن زەبانلىق قىلىپ.
كۆڭۈل زەخمىگە قويدى مەرھەم ئول ئاي،
قىلىپ لۇتقى ھۇسنى بىلە قىلدى باي.
كى دەم ئۇرماقمىغە يوق ئېسىردى ماجال،
يىقىلىدىم بولۇپ خاك ئارا پايىمال.
دىدى: ئەي ۋافادار تۇججارە مەرد،
زامان ئەھلىدىن ئەيلەدىڭ ئۆزىنى فەرد.
چۇ بىزدىن ساڭا يەتتى ئازار كۆپ،
كى سەندىن ۋافا بولدى ئىزھار كۆپ.
قاچانكىم مەنى كۆرۈدىڭىز ئەي جەۋان،
كى تاپماي بۇ دۇنيادا بىردەم ئارام.
رەزا قىلدىڭىز بىزنى شەققەت بىلە،
كى خىزمەت قىلىپ سىز مۇھەببەت بىلە.
چۇ سەرف ئەيلەبان بارچە سەرمایەنى،
فەلەككە يەتتىپ ئاھ ئىلە ۋاينى.
زامانىكى تاپماي فاراغەت بىلە،
بىزنىڭ بارىمىزدىن رىيازەت بىلە.
جاراھەتلەردىگە داۋا قىلدىڭىزە
ھەمە سىمۇزەرنى ئەدا قىلدىڭىز.

نەدىم مەن ئانى قىلمادىڭ ئەسلەن رەد،
ماڭا ھەر نەچچۇك ئىشدا قىلدىڭ مەدەد.
كەلىپ سىز دىيار ئىسچرە سوۋدا ئۇچۇن،
سەفەر ئەيلەبان مالۇ دۇنيا ئۇچۇن.
خوش ئېردى ساڭا بولسە كۆپ مەنئەئەت،
سەرەنجامىڭىزغە داغى ئەمىنىيەت.
ھەمە بولدى بەرباد، بىزنىڭ سەبەب،
داغى تارتتىڭىز ئانچە رەنج ۋە تەئەب.
مەنىڭ جانىمىدىن بولۇپ سىز كەيل،
كى بىھۇدە مېھنەتدە بولماڭ ئەللىل.
ساڭا لۇتقى ئىھسان ئىتىپ ئانچە زەر،
كى بەخش ئەيلەدىم قەبىز ئىتىپ قىل سەفەر.
دۇئا بىرلە دايم مەنى ياد ئەتتىڭ،
خىيال ئىسچرە يادىمىنى مىنقاد ئەتتىڭ.
ئىشارەت قىلىپ ئېردى ئۆلدىم ئول ئاي،
كى فەرمان تۇتۇپ كەلدى خۇجا ساراي.
ئىكى كىسە زەر كەلتۈرۈپ شۇلزامان،
قويۇپ ئالدىمە ئۆزى بولدى راۋان.
يەنە ئەمىر قىلدى پەرى، ئەي ئاتا،
داغى كەلتۈرۈڭ تېزەرەك بادپا.
كى تەفۋىز ئەتتىڭ ئاتنى تۇججارغە،
چىقىپ شەھەردىن كىرسۇ رەفتارغە.
بۇ سۆزى دىدى قوپتى ئول سىمىتەن،
كى ھۇشۇم كەتتىپ رەئشە بولدى بەدەن.
يەقىن بولدى قولدىن چىقارغە ئول ئاي،
ئۇرۇپچەن ئۆزۈمنى چەكىپ ئاھ ۋاي.
ئاڭا يالبارىپ باشغە ئۇردۇم كېسەك،
بولۇپ پايىمال بەلكى تۇتتۇم ئېتەك.
دىدىم: ئەي نىگار گۇناھىم نېدۇر،
كى ھەققىڭدە قىلغان تەباھىم نېدۇر.
ۋافا ئەيلەگەنىگە جەفامۇ بولۇر،
جاھان ئىسچرە مۇنداغ بەلامۇ بولۇر.
تۇتۇپ دامەنىنى تولا يىغلادىم،
ئول ئايغە قىلىپ ئىلتىجا يىغلادىم.
دىدىم: سەبىر قىل ئەي كۆزۈم رەۋشەنى،

قايان بارغۇڭىز زار ئەيلەپ مەنى.
كى لۇتقى ئەيلەبان سۆزگە سالغىل قۇلاق،
ئۆلۈمدىن بەتەر بىزگە ھازەلفىراق.
تەبەسسۇم قىلىپ تۇردى ئول مەھۋەش،
تەكەللۇم قىلىپ يالبارىپ دەرد كەش.
چۇ فەرمان قىلىپ بار شىرىن سەنەم،
سۆزۈڭ نە ئېرۇر دىگىل ئېمىدى بۇ دەم.
ۋەسىيەتلىرىڭنى ئادا ئەيلەيسن،
كى ھاجەتلىرىڭنى راۋا ئەيلەيسن.
دىدىم: ئەي نىگارا ۋەسىيەت بۇدۇر،
كى ھەققىمدەكى مەھر - شەققەت بۇدۇر.
بۇ كەچمەنى ئەيلەگەيسېن ھەلاک،
ۋۇجۇدۇمنى دەفن ئەيلەڭىز زىرى خاك.
بۇ ئەسرارنى ھېچكىم بىلمەسۇن،
كى ئىشقىمنى ھەركىم گۇمان قىلماسۇن.
كى ئىشقى ئىچرە ئۆتكەن ئېرسە خەتا،
ماڭا تىغ زەربىنى ئەيلەڭ ئەتا.
مۇكافات بولسۇن گۇناھىغە ئول،
كى چۇرمانەغە ئۇزر بولماس قەبۇل.
ئەگەر ياخشىلىق قىلغان ئېرسەم ساڭا،
نېدىن بۇ جەفانى قىلۇرسەن ماڭا.
راۋامۇ ۋاڧاغە جەفا ئەيلەمەك،
كەرەكدۇر جەفاغە ۋاڧا ئەيلەمەك.
ئۈمىدىم بۇ ئېرمەس ئىدى ئىشقى ئارا،
كەلىپدۇر بۇ باشغە نەرەڭ ماجرا.
جامالىڭنى مەن كۆرمەسەم كاشكى،
كى ھىجرىڭ بىلە ئۆلمەسەم كاشكى.
كى سېن سىز ماڭا بۇ تىرىكلىك ھارام،
مەنى قەتل قىلماقغە قىل ئىھتىمام.
مىڭ ئۆلتۈرگۈچە ھەر كۈنى ئەي سەنەم،
بىر ئۆلتۈر خالاس ئېت، ماڭا قىل كەردەم.
ئەگەر نەڭ قىلىپ سۈرمەسەڭ تىغى ئىشقى،
بۇ يۇرغىل غۇلامىڭنى ئول قىلمسۇن مەشق.
كى ئىشقىڭدا گەر قىلغان ئېرسەم تەبە،
يولۇڭدا بەرەي باش، تاپاي مەرتەبە.

ئۆتەر يولىڭا دەفن قىلسۇن مەنى،
باسىپ ئوت ۋۇجۇدۇمغە گۈل خىرمەنى.
ئەگەر سۈرمەسەڭ تىغى ئىشقىڭنى ئاھ،
ئاياغ ئاستىدا بولغاي مەن خاكى راھ.
ۋەيا رەھم ئەتىپ ئېمىدى قىلغىل غۇلام،
غۇلامىڭ قاتارىدا بەرگىل مەقام.
سەنىڭ خىزمەتىڭدە قىلاي جان فىدا،
كى ئىشقىڭدا بۇ جاننى ئەيلەي ئەدا.
دىدىكىم ئول ئاي مەقسەددىڭ نەدۇرۇر،
دىدىم: ئاھ، قەنىلىڭ كۆڭۈل تىندۇرۇر.
دىدى: ئۆلگەنىڭدىن ساڭا دۇرنا سود،
دىدىم: تاپغاي مەن ئاندا باقى ۋۇجۇد.
دىدى: يان جۇنۇندىن ئەيا پۇلىدۇس.
دىدىم: يانماغۇم ئىشقىدىن بىر نەفەس.
دىدى: ئەي گادا چېكىمە بەھۇدە رەنج،
دىدىم: ئىشقى ئېرۇر بىزگە نايابى گەنج.
دىدى: رازى بولغىل ئالىپ سىمۇ زەر،
دىدىم: ئىشقىدىن خوش ئېرۇر بىر شەرەر.
دىدى: ئەي فالانى ۋىسالىڭ مەھال،
دىدىم: مەن باراي دەھرىدىن ياخشى قال.
تەبەسسۇم قىلىپ باشنى ئىرغاتىپ،
تەرەھھۇم قىلىپ بىر زامان سۆز قاتتىپ.
دىدى: ئىشقى سەرمايەسى سەبىردۇر،
بۇ بى سەبىرلىك ئىشقى ئارا جەبرىدۇر.
كى ۋەسىلىم ئۈچۈن ئەسلەن قىلما خىيال،
كۆڭۈل ئىچرە كەلتۈرمە ئەمرى مەھال.
قابۇل ئەيلەمەس بۇ ئىشقىڭنى خىرەد،
بۇ فاسىد خىيالىڭنى قىل ئىمىدى رەد.
بۇ خوشلۇق بىلە يان بۇ دەرگاھدىن،
كىرىپ يولىڭا قالىمە ھەمراھدىن.
بۇ سۆزنى دىدى ئەيلەدى ئىنتىقال،
فەقىر ناتەۋاندا بولۇپ ئۆزگە ھال.
دىدىم① ئەي نىگارا تەكەللۇم قىلىپ،
بۇ كۆڭلۈمنى خۇش قىل تەكەللۇم قىلىپ.
سوراي سەندىن ئەي خويىلار سەرۋەرى،
قىلىڭ پاش ئەسرارنى ئەي پەرى.

① ئەلى تىكىستتە «دىدى» يېزىلغان. «دىدىم» قىلىپ تۈزىتىلدى.

كى شەرىپەت ماڭا زەھەر بىرلە ئەلەم.
كى ئىشقى ئوتىدا بولدى جىنىمىم كاپاب،
شېكەنجى فىراق ئىچىرە تۇرلۇك ئەزاب.
ھارارەت ۋۇجۇدۇمنى قىلدى زەئىمى،
جۈنۇن پەھلىۋانىغە بولدۇم ھەرىقى.
گاھى يىغلاماق، گاھى كۈلمەك ئىشىم،
بۇ ھالىمنى ئايتۇرغە يوقتۇر كىشىم.
چەكىپ دەردلەر قالمادى قۇۋۋەتىم،
زىيادە بولۇپ ھەر كۈنى ئىللەتىم.
يىقىلدىم نېتەي يەرگە ھەمۋار ئولۇپ،
كى ھىجران جەفاسىدا بىمار ئولۇپ.
كەلۇر رەھمەتسى ئادەمى زادەنىڭ،
جەفاسى يەتتىپدۇر پەرزادەنىڭ.
مەنىڭ ياشلىقىمىغە نەدامەت چەكىپ،
كى يىغلاپ ئىدى ھەر كىشى كۆز تىكىپ.
كەسەل بولدى بىر كۈن قەۋى ئۆزگەچە،
قۇلاق ساغرا، كۆز قارا، تىل گاچە.
ئۆتۈپ نەچە كۈن بولدى ھالىم زەئىمى،
ۋۇجۇدۇم ئوقۇبەتدە ئانچە نەھىمى.
كى ئول رەھبەرى پىر خۇاچە ساراي،
ئىبادەت ئۈچۈن ئەزىرايى خۇداي.
چىتىپ ئېردى مەسجىدكە بىر شام ئارا،
نەماز ئېتىكەلى خاس ئىلە ئام ئارا.
كۆرۈپتۇر مەنى مۇنچە مەنەت بىلە،
كەلىپ رەھمەتسى مېھرى - شەفقەت بىلە.
سوراپ خەلقىدىن بۇ نەچۈك ئادەمى،
كەلىپدۇر قاچان، يوقمۇدۇر ھەمدەمى.
دىدى خەلق: ئەي خۇاچە، ئۇشېنۇ غەرىب،
ياتىپدۇر بۇ مەسجىد ئارا سارغارب.
بۇ بىكەس كەلىپ ياتقالى ئالەتتە ئاي،
بولۇپدۇر ئايا پىر خۇاچە ساراي.
نەۋازىش قىلىپمىز تاڭا بى ھىساب،
يىغىمىدىن بۆلەك تاڭا يوقتۇر جەۋاب.
كەسەل بولدى ھەردەم چەكىپ ئوتلۇق ئاھ،
غىزادىن قالىپ بولدى ھالى تەباھ.

كى نازۇك بەدەن زەخمىنىڭ فائىلى.
كىم ئېردى ئىككىن يار قاتىلى.
ئالىپ ۋاقىئە سەندىن ئەيلەپ زۇھۇر،
كى مەئلۇم ئېمەس بىزگە ئۇشېنۇ ئۇمۇر.
بايان ئەيىلەسەڭ بولسە روشەن ماڭا،
بۇ ئىشلار ۋوقۇنى مۇبەرھەن ماڭا.
دىدى: ئەي جەفا پىشە ئازادەڭان.
بۇ، ئەسرارلار جەۋھەرىدۇر نەمان.
دىدى بۇ ماقالات قىلدى خىرام،
چۇ مايمىل بولۇپ ماھى بەيتۈلپەرام.
قالىپ ئاندا مەن دەردۇ قۇرقت بىلە،
باشمىغە ئۇرۇپ ئاھۇ ھەسرەت بىلە.
كۆزۈمدىن بولۇپ غەيب ئانداغ پەرى،
چىقاردى ئىرمەدىن مەنى تاشقارى.
يەنە ئول غۇلام بىرلە خۇاچە ساراي،
دىدى: ئال بولۇپ زەرنى ئالەمدە باي.
كېت ئېمىدى ئوغۇل تۇرماغىل بىر زامان،
چىقىپ شەھەردىن يولىغە بولغىل راۋان.
ماقالاتغە ئېمىدى يوقتۇر مەھەل،
تولا سۆز قىلىپ ئېمىدى قىلماڭ جىدەل.
چىقاردى مەنى ئوردادىن تاشقارى،
قالىپ ئاندا بارچە سىمۇ زەرى.
قەبۇل قىلمادىم مۈلك مالۇ مىنال،
بولۇپمەنىكى ئازادە ئۇفتادە ھال.
كىرىپ مەسجىد ئىچرە قىلىپ ئەنزەۋا،
جاھان خەلقى ئىچرە بولۇپ بىنەۋا.
ياتىپ مەن چەكىپ ئاندا مىڭ دەردۇغەم.
كى سائەت بەسائەت ئەلەم دەمبەدەم.
ئۆزۈمدىن ھارام ئەيىلەدىم ئۇيقۇنى،
قىلىپ جارى كۆز چەشمەسىدىن سۇنى.
چەكىپ دەمبەدەم ھەر زامان ئاھى سەرد،
كى خاك مەزەلسەتدە جىمىمىنى گەرد.
كى مەئبۇد ئارا ئەيىلەدىم ئىتتىكىنى،
چۇ غەم لەشكىرى بىرلە قىلدىم مەساقى.
غىزا ئورنىغە يەمەكەم دەردۇ غەم،

غەربنىڭ يوق ئىنسان بىلە ھېچ ئىشى،
 خەبەردار ئېمەس ھالىدىن ھېچ كىشى.
 ئىچى كۆيىدى ئول پىر ئەربابنىڭ،
 سۆزى قىلدى تەئىس ئەسھابىنىڭ.
 تەفەھۇس قىلىپ ئەيلەدى سەرھىساب،
 تانۇب خۇجا ئەۋۋەل نەزەردە قاراپ.
 ئەئەسسۇنى قىلىپ ئىلىكىنى تىشلەدى،
 تەئەججۇب بىلە ئولتۇرۇپ يىغلايدى.
 قوپۇپ چىقتى مەسجىدىدىن ئول ئاقساقال،
 كىرىپ ماھى پەيىكەرغە دېسپ ئەرزى ھال.
 مەلىكە جەناپىدا باشىن سالىپ،
 تۇرۇپ يىغلاپان يەرگە باشىن سالىپ.
 دىدى: ئەي نىگارا خەبەردار بول،
 كى بىمچارە بىدىلغە دىلدار بول.
 يەمەنلىك يىگىت ئانچە بىسجاردۇر،
 كەسەلگە سەبەب سەندىن ئازاردۇر.
 بولۇپدۇر كەسەل ئول يىگىت ئالتە ئاي،
 غىزادۇر ئاڭا ھەر كۈنى ئاھ - ۋاي.
 بۈگۈن ئۈچ كۈن ئولمىش كەتپ ھۇشىدىن،
 كى جان بەرگۈدېڭ ھەجرى سەر خۇشىدىن.
 كەلىپ رەھىم ئول زار بىسچارەگە،
 ۋەفا يولىدا ئۆلگەن ئاۋۋارەگە.
 مەلىكە دىدى: ئەي خۇجا تېز بار،
 مۇسافىر باشىدا تۇرۇپ ئىمىتزار.
 ئەگەر ئۆلسە ئول ياخشى ئەتزاز ئەتىڭ،
 كى تەكىمىن تەجھىزلار ساز ئەتىڭ.
 فەلان يەردە دەفن ئەيلەگىل جىسمىنى،
 بەجا كەلتۈرۈڭ مۇردەلەر رەسىمىنى.
 ئەگەر روھىدىن بولسە زەررە رەمەق.
 كى بىچارەگە جان ئەتا قىلسە ھەق.
 ئانى كەچە گۈلشەن ئارا كەلتۈرۈڭ،
 كى ئول ناتەۋانىڭ باشىدا تۇرۇڭ.
 كەرەكدۇر ئانى ئەيلەمەكلىك رىزا،
 بۇ دۇنيادا ھەقتىنى قىلماق ئەدا.
 چۇ فەرمان تۇتۇپ خۇجا چىقتى راۋان،

كەلىپ مەسجىد ئىچىرە نەچە خادەمان.
 كۆرۈپدۇر كەلىپ خۇجا ئەۋلەم مەنى،
 كى خان مەزەللەتدە ھەمدەم مەنى.
 نەدامەت چەكىپ باشىم ئۆزرە تۇرۇپ،
 كى ھەسرەت بىلە يىغلاپان ئولتۇرۇپ.
 ياساپ شەربەتى كىم مۇقەۋۋى ئىدى،
 ئانىڭ نۇشىدىن دىلغە تەقۋى ئىدى.
 تامىتى مەزاقىم ئارا دەمبەدەم،
 قۇرۇغان ئاغىز دەمبەدەم بولدى نەم.
 كەچە لەشكەرى قىلدى ئۆلدەم زۇھۇر،
 بۇ ئالەم يۈزىدىن فەرار ئەتتى نۇر.
 ھەمە خەلقى ئالەم بولۇپ ناپەددە،
 يەتپ كەلدى مۇندا ئىكى - ئۈچ سەئىد.
 كۆتەرمىش مەنى ئانچە ھۆرمەت بىلە،
 قىلىپ مېھرەبانلىق مۇھەببەت بىلە.
 كى ئاھىستە يەتكۈردى رىزۋان ئارا،
 سىكەندەر كەبى ئابىھەيۋان ئارا.
 باشىغە كەلىپ دىلبەرىم سۆز قاتىپ،
 قولىن تىشلەپان باشىنى ئىرغاتىپ.
 تەرەھۇم قىلىپ ئول مەنى زارغە،
 ئىچىن كۆيىدۈرۈپ ناتەۋان يارغە.
 چۇ بالىنىم ئۆزرە تۇرۇپ ناز ئىلە،
 داغى ئۆلتۈرۈپ تۈتتى ئەتزاز ئىلە.
 ئۆزىن ئەيلەپان ناتەۋان ناز يەقىن،
 تەرەھۇم قىلىپ ئول زامان مەجەبىن.
 ئۆزىنىڭ ھەكىمىنى ھازىر قىلىپ،
 بۇيۇردى ئاڭا ئىشى زاهىر قىلىپ.
 دىدى: ئەي ھەكىم مەئلۇم ئەيلەپ مىزاج،
 بۇ بىچارەگە ئەيلەگەي سېن ئىلاج.
 تەبىب كۆردى نەبىزىمنى دىققەت بىلە،
 كەسەلگە ئىلاج ئەتتى شەربەت بىلە.
 تەبابەتدە ھازىق ھەكىم ئىردى ئول،
 ھەمە قۇلى سادىق ھەكىم ئىپردى ئول.
 بۇندا كەسەلنى چۇ مەئلۇم ئىتىپ،
 ھەمە دەردنى بىلدى مەفھۇم ئىتىپ.

كى بۇ زار ھەيران ياڭى تاپتى جان.
كى ئۆلدەمدە بولدۇم ئۇياتدىن خىجىل،
باشم يەرگە سالپ بولۇپ مۇنغە ئىسل.
بولۇپ ۋەقتى خۇش يار جاناننىڭ،
سوراپ ھالىنى زار دىۋاننىڭ.
تەكەللۇم قىلىپ ئولزامان غۇنچە لەب،
تەبەسسۇم بىلە لۇتق ئەتىمى سۆزنى دېپ.
دىدى: ئەي فىلانى مۇرادنىڭ نەدۇر،
تولا دەردكە ئىتقىيادىڭ نەدۇر.
خىيالىڭداكى مۇددىئا نە ئىككىن،
كى بىمار ئولۇپ ئاھ - ۋانە ئىككىن.
نە بائىس ئىككىن بولماقنىڭ بىسقارار،
نە ھادىس ئىككىن يىغلاماق زار - زار.
دىدىم: ئەي نىگار ساڭا جان فىدا،
كى يالغان ئېمەس ئەزىمىرايى خۇدا.
كۆڭۈل دەردى پىنھان تۈگۈندۈر تۈگۈن،
تۈگۈننى يەزىپ چارە ئەيىلە بۈگۈن.
كى باسقان ئىزىڭنى قىلىپ تۇتسىيا،
كۆڭۈل ئەيىنكە ئەيىلەگەي سۈرمە سا.
نە كۈن كىم مۇشردى بولۇپ مەن ساڭا،
ھارام ئولدى ئىشقىڭدا ئۆزىگە ماڭا.
چۇ دىۋانە قىلىدىڭ جامالىڭ بىلە،
قىلىپ جاننى تاراج ھىلالىڭ بىلە.
مۇزىڭ ئوقلارى جاننى قىلدى فىگار،
نىگاھىڭ ھەلاك ئەتتى ئەي مەھ نىگار.
كۆڭۈل ئىچرە ۋەسىلىڭ بولۇپ ئارزۇ،
خۇدادىن تىلەپ ئەيىلەدىم جۈستىمجۇ.
ئولۇپ ئېردىم ئەمما تىرىلدىم يەنە،
فەقىر نانەۋانسىڭدا يوقتۇر گۈنە.
بۇ سۆزنى ئىشتى چۇ ئول ماھى فەرد،
دىلى جانى بىرلە چەكىپ ماھى سەرد.
دىدى: ئەي يىگىت مەندە ھەققىڭ تولا،
مەنى دەپ چەكىپ ماڭىچە جەۋرۇ جەفا.
ئەقىدە بىلە ئەيىلەدىڭ خىزمەتم،
كى رەنجىدە بولدۇڭ چەكىپ زەھىمەتم.

دىدى: ئەي مەلىكەم شىفا تاپغۇسى،
بۇ ئاۋۋارە سىزدىن دۇئا تاپغۇسى.
مۇقەۋۋى ياساپ شەربەتى جانغەزا،
كى تەرتىپ ئەيىلەپ لەتىغە غىزا.
قويۇپ ھەلقۇمە ئول شىفا شەربەتى،
چۇ روھ بەخش ئەتىمى ئول غىزا لەززەتى،
ئۆتۈپ ئۈچ كۈن ئېردى كەلىپ ھۇشمە،
بىلىپ مەن ئۆزۈم ئەكىل ئىلە نۇشمە.
يىدۈردى ماڭا ئەكىلماي لەتىمى،
قەمەر قورسىدىڭ شەھد ئولۇر رەغىمى.
كەلىپ ئەقىلمە تۆرت كۈندىن كىيىمىن،
كۆرۈپمەن باشىمدا تۇرا مەھ چەبىمىن.
تەلەتتۇنى قىلىپ ئول زىنھارى ئەسىر،
كى رۇخسارىغە ئەشكىنى قىلدى نەسىر.
قولى بىرلە شەربەت ئىزىپ دىلەرەبا،
قىلۇر ئېردى ھەردەم ماڭا مەرھەبا.
مىسال ئولكى دەرۋىشلەر فەھم ئەتىمىڭ،
كەلامىنى ئاڭلاپ ماڭا رەھم ئەتىمىڭ.
ئەگەر يەتسە ئاشىغە بىمارلىق،
يوق ئاغرىق سەنەم قىلسە دىلدارلىق.
چۇ فەھادغە يەتسە بىر ئىلەتى،
لەبى لەئلى شىرىن ئېرۇر شەربەتى.
كى مەچنۇنغە يەتسە دىل ئازارلىق،
نە غەم لەيلى قىلسە ئاڭا يارلىق.
چۇ ۋامىق بولۇپ ئىشق ئارابى خىرەد،
تاپار جانىكى ئۇزاردىن ئولسە مەدەد.
نەۋازىش قىلىپ مۇشقىقەنە ماڭا،
تىرىكىلىك بولۇپ جاۋىدانە ماڭا.
ئىزىپ گىردى كۆزلەرنى روۋشەن قىلىپ،
كۆڭۈل باغىنى خۇلقىنى گۈلشەن قىلىپ.
قىلىپ ھەر زامان تۇرغە دىلجۇيلىق،
سۈلۈكەت بىلە ئانچە خوشخۇيلىق.
يىگىرمە كۈن ئۆتتى باقىپ ئول سەنەم،
سەھت ھاسىل ئولدى ماڭا دەمبەدەم.
ۋۇجۇدۇمدا قالماي كىسەلدىن نىشان،

ماڭا ۋەھم ئولدۇرۇكى رۇۋزى جەزا،
 مۇكافاتىڭغا ئەدل قىلسە خۇدا.
 ئانىڭ ئەھدىدىن چىقماق ئاسان ئېمەس،
 كۇدۇراتىدىن جۈز ھەر ئاسان ئېمەس.
 كى تەقدىرگە بەندەدە چارە يوق،
 خۇدا كارىغۇ ئەسلەن ئىنكار يوق.
 ئارادە نە ئېركىن ماڭا ئىلمى غەيب،
 سەنى نارىزا ئەيلەمەك ئانچە ئەيب.

تەۋەققۇق قىلىپ سەبىر قىل نەچە ئان،
 تۇرۇپ خىزمەتسىدە بەش-ئالتە زامان.
 قىلاي مەسلەھەت دىل ئارا سېن ئۈچۈن،
 خىيالىڭ بولۇپدۇر كۆڭۈلدە تۈگۈن.
 ساڭا ئېدى ئەيلەي ئۆزۈمنى ئايان،
 كى ئۆتكەن ھەمە ۋاقىئەنى بايان.
 تەرەھھۇم قىلىپ تۇت ماڭا ساقىيا،
 قوياش زەرفىدىڭ مەي قۇيۇبان تولا.

شام پادىشاھىنىڭ قىزى خۇاجەزادە يەمەنىگە ئۆزىنى ئاشكارا ئەيلەپ،
 باشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىن بايان قىلغانى

ئىچىپ ئەيلەيىن شەرھ ھالىدىنى مەن،
 كى ئۆتكەن غارايىپ مەقالىنى مەن.
 چۇ ئول يارى گۈلغام قىلدى كەلام،
 سورۇپ نۇكتەنى ساق جەۋھەر تامام.
 دىدى: ئەي جەۋانمەرد بىچارەنى،
 قەزا قىلدى بىزنى ئەجەب يارەنى.
 ئاتام بۇ ۋىلايەت ئارا شاھدۇر،
 كى شام ئەھلىگە شاھى دىلخۇاھدۇر.
 تولادۇر ئاڭا دەبدەبە ئەسئەسە،
 كى دانا دۇرۇر شاھ با تەجرىبە.
 ئاتامغە خەزايىن ئېرۇر بىئەدەد،
 ۋە بەلكىم دەفايىن ئېرۇر بىئەدەد.
 كى فەرزەندى يوقتۇرمەنىڭدىن بۆلەك،
 كەلىپ كەتتى فەرزەندلەر يەك بىيەك.
 ئاتام كۆڭلىنىڭ خۇشلۇغى مەن ئىدىم،
 ئاتام چارى باغغە گۈلشەن ئىدىم.
 كۆرەر ئېردىلەر بارچەدىن خۇبراق،
 ھەمە خۇبىدىن بەلكى مەھبۇبراق.
 بولۇپ غەررە دەۋلەتكە قىلدىم ھەۋەس،
 كى ئىشرەت ئېلىگە بولۇپ ھەمەنەفەس.
 مەدامەت چەكپ بادە جامى غورۇر،
 قىلىپ ئەيش-ئىشرەتدە ھەردەم سۇرۇر.
 ئەكا بىر ئەمىرزادە ساھىپ جامال،
 بولۇر سۆھبەتتە بىرلە مەسرۇرھال.

مۇغەنىنى كەنىزەك دىل ئاراملار،
 كى مۇترەب نەۋاساز گۈلخاملار.
 ھەمىشە ئولۇپ جەمە مەجلىس قۇرۇپ،
 كى شاھانە مەشرەپ قىلىپ ئولتۇرۇپ.
 ئاشىپ ھەددىدىن ئانچە لەھۋ تەئەب،
 ئالىپ ھۇشىنى بادپايى ئىنەب.
 ئۆتۈپ غەفلەت ئىچرە بۇ ئۇمر شەرىفى،
 بولۇپمەن ھەۋەس بادەسىگە فەرىفى.
 قازارا ئۆتۈپ نەچە كۈن ئەيش ئارا،
 كۆرۈنمەي كۆزۈمگە نە ئاقۇ قارا.
 قىلىپ مۇتتەسىل نەچە كۈن بادە نۇش،
 كى مەي زورىدىن كەم بولۇپ ئەقلۇھۇش.
 بۇ ئەيپام ئارا يەتتى ئەيد زۇھا،
 ئانىڭ ۋەھمىدىن كەتتى ھەبسى قۇۋا.
 كى زۇلىپجە ماھى تۇلۇد ئەيلەدى،
 ھەمە ئەھلى مەجلىس خۇشۇد ئەيلەدى.
 قىلىپ تۆۋبەنى تەرك سەھبا قىلىپ،
 كىرىپ مەن ھەرەم ئىچرەنى مەئۇا قىلىپ.
 چۇ مەي تەركىدىن بولدى غالىب خۇمار،
 سودائىم ۋۇجۇمنى ئەيلەپ فىگار.
 كى رەئشە بولۇپ تىشرەدى دەستۇپا،
 بۇ رەنجىگە يوق مەيدىن ئۆزگە داۋا.
 ئەجەب ھال يۈزلەندى مەن زارغە،
 خۇدا بەرمەسۇن يارۇ ئەغيارغە.

تەبەسسۇم قىلىپ خۇاچە ئۆلدىم قاراپ،
 دىدىكىم كەرەم قىلسە، بولغاي ساۋاپ.
 خۇدا خەلقى ئەتىپدۇر ئۆزىچە ئېمەس،
 خۇدا كارى بەندە سۆزىچە ئېمەس.
 ھاقارەت بىلە ئاڭما قىلىپ نەزەر،
 ئانىڭ خالىقىدىن بولۇڭ با خەبەر.
 جاھاندا ھەممە بىر خۇدا بەندەسى،
 يامان - ياخشى بارچە سەر ئەفكەندەسى.
 ئېرۇمىزكى بىر جادىنىڭ سالەكى،
 خۇدادۇر ھەممە شەيئىنىڭ مالىكى.
 ئانىڭ قۇۋلى كۆڭلۈمگە تەئسىر ئىتىپ،
 قىلىپ پەرۋەردىش تازىنى تەدبىر ئىتىپ.
 نە سائەت ئىدى سۆزگە قىلدىم يەلى.
 كى سىنىسۇن بەلى ھەم كەسىلسۇن تىلى.
 چۇ بائىس بولۇپ دەردى سەرگە خۇاچە،
 كى فائىل بولۇپ شورۇ شەرگە خۇاچە.
 ماڭا كۆرگۈزۈپ ئەۋۋەلەن تازىنى،
 مۇشەئبەز فۇسۇنسا تەننازىنى.
 دىدىم: رەھم ئىتىپ مەن سەرۇپا قىلاي،
 كى ئول بەچەگە ئېمەدى پەرۋا قىلاي.
 بولۇپ ساقى ئۆلدىم كى خۇاچە سەرا،
 قەدەھ كەلتۈرۈپ ئەيلەدى مەرئەبا.
 ئۆزى نۇش ئەتىپ تۇتتى خەشەناش مەي،
 ئانىڭ كەيىقىدىن بولدى كاۋۇس كىي.
 ئىچۈردى قىزلارغە ھەم ئاز - ئاز،
 كى تۇتتى ماڭا ئەرز ئەيلەپ نىياز.
 چۇ ئول جۈرئەنى نۇش ئەتىپ ئولزامان،
 كى خۇماردىن تاپتىم ئەندەك ئامان.
 زامانى ئۆتۈپ دەفئە ئولۇپ دەردى سەر،
 ئۇزارىدا رەگىلەر بولۇبان شەغەر.
 كودۇرات كەتتى، يەتىپ شادلىق،
 چۇ راھەت تاپىپ، غەمدىن ئازادلىق،
 كەلىپ ھۇشسىمە نۇش ئەتىپ ئانى پات،
 بولۇپ شەربەتى بىزگە خەيرۇلىنىجات.
 ئىمارات تاشىغە خىرام ئەيلەدىم،
 كى بىر لەھەئى تەركى جام ئەيلەدىم.

كى ئۆلدىم مازاقىمدىن ئۆتتەي غىزا،
 غىزا بولسا ھەم كەلمەيىن ئىشتىھا.
 گەران سەر بولۇپ ئانچە بولدۇم مەلال،
 سۇ كەتتى بۇرۇندىن ئاغىزىدىن شەھال.
 كى خۇاچە سەرا بىلدى دانىش بىلە،
 چۇ ئەرز ئەيلەدى كۆپ سىتايىش بىلە.
 دىدى: ئەي مەلىكەم بۇ خوماردۇر،
 مۇنىڭ دەفئى بەلكى كۆكتاردۇر.
 كىنايە قىلىپ ئانچە تەكلىقى ئىتىپ،
 كى خەشە خاشىنى بەلكى تەئرىق ئىتىپ.
 كى بەلمەس ئىدىم ئەسلەن كۆكتارەنى،
 ھالا ئاڭلادىم دەفئى بىمارەنى.
 دىدىم: ئانى ھازىرقىلىڭ نۇش ئېتەي،
 كى غەم دەفئىگە ئۆزى سەرخۇش ئېتەي.
 يۈگۈردى خۇاچە ھۆكۈم فەرمان تۇتۇپ،
 ئانى كەلتۈرۈپ تۇتتى ئۆزى يۈتۈپ.
 خۇاچە بىرلە ھەمراھ ئىدى بىر بالا،
 كى ئەقراۋ مەرەزگە ئىدى مۇپتىلا.
 ياشى ئېردى سەكىزدە ئول تازىنىڭ،
 كى ئەسكى چافان شۇئېبەدە بازىنىڭ.
 ئۇچاسىدا بىر زەندە بولغان لىباس،
 كى ئول كەل دۇرۇبى تەمىز بى قىياس.
 لىباسدۇر ئالۇدە خەشەخاشىغە،
 ئانى كۆرسەكىم ئۇرغۇسى باشىغە.
 كى رەنگى بۇزۇق ئانچە مەنەت سىرشىت،
 فەلاكەت باسىپ ئانچە ئەئزايى زىشت.
 نەمەددىن كىچىك بۆرك باشىدا بار،
 بەلىدە ئانىڭ كۈزەئى كۆكتار.
 كى شەلۋارىدىن ئاچىلىپ مەقئەدى،
 بولۇپ مەسىخەرە ئەيلەگەي شۇئېبەدى.
 مەلىكە دىدى: خۇاچەئى باشەفتى،
 نەچچۈك كەل دۇرۇر سىزگە بولغان رەفتى.
 مۇنى كۆرگەنىمدىن تەبىئەت مەلال،
 چىقارغىل مۇنى ئەسلەن قىلماي ھەيال.
 مۇنىڭ تەلئەتىدىن كۆڭۈل بولدى غەش،
 نە قىلغاي جىنايىتىدا بۇ دەرد كەش.

دېدىم: كەلتۈرۈڭ ھەركۈنى بى ئەبا،
 نىگاھىيان ساڭا ئۇششۇ خۇاچە سەرا.
 بۇ سۆز بىرلە تاز ھەر كۈنى ۋەقتى شام،
 ئالىپ كەلدى كۆكنار بەيتۈلپەرەم.
 قىچغلاپ ھەرەم قىزلارى تازنى،
 ئىچىپ مەينى ئالداپ قىلىپ نازنى.
 ئۆتۈپ نەچە كۈن ئۇششۇ رەفتار ئىلە،
 چەكىپ جامى ئىشەرەتنى كۆكنار ئىلە.
 ئۆتۈپدۇر ئۇلۇغ ماھى ئەيىمالار،
 تامام ئولدى ھەج بەلكى ئىھراملار.
 كۆكۈل شاھى فەرمان قىلىپ ئەقلىنى،
 دەلالەت قىلىپ شورىنىڭ نەقلىنى.
 مۇشەۋۋەش قىلىپدۇر خىيالاتى مەي،
 مۇھەييا قىلىڭ ئېمىدى ئالەتى مەي،
 قۇرۇپ شوروب ئىجلاسنى ئولزامان،
 يىغلىدى ھەمە شوخ پىستە دەھان،
 يەمىنۇ يەسار بارچە مەتبۇئالار،
 نەۋا ساز بەزمى ئىچرە ھەبلۇئالار.
 كى مارجان شىرە ئۆزرە زەرىن سۇراھ،
 كى ئول زەرىن بەتتىدە گۈلرەڭ راھ.
 ھەرەم قىزلارى ئاندا ساقى ئىدى،
 قولدا جەۋاھىر ئاياقى ئىدى.
 پىمالە تۇنۇپ ھەربىرى پەي بەرپەي،
 كى نۇش ئەيلەبان تۇتتى دۇرچى مەي.
 كى مەي كەيفىدىن بولدۇم ئانداغكى مەست،
 ۋۇجۇدۇمنى بىلمەي قىلىپ مەن نەشەست.
 ماڭا ئارىز ئولدى يەنە دەردى سەر،
 خۇمارىنى خەشەخاش بەردى خەبەر.
 يەتپ ۋەقتى كۆكنار ئاشامنىڭ،
 خىيالى كۆكۈلگە كەلىپ جامىنىڭ.
 كى ئول تازنى يەنە قىلدىم تەلەپ،
 كى خەشەخاش مائىن قىلاي نۇشى لەپ.
 كى فەرمان قىلىپ مەن نىگاھىبانغە،
 بارىپ تازنى كەلتۈرۈپ بۇ ئايۋانغە.
 بارىپ كەلتۈرۈپ تازنى بولماي ھايال،
 كى خادەملىقدا بولۇپ پايىمال.

يىغلىمىش ھەرەم قىزلارى تازغە،
 تۇرۇپ مەسخەرە ئەيلەبان بازغە.
 بەرىپ شوخلار تازغە ئازارنى،
 كى يىغلاقتى بىچارە ۋە زارنى.
 تۇرۇپ يىغلابان ئاندا ئول تاز ئىدى،
 ئانىڭ گىردىدە شوخ تەنناز ئىدى.
 تۇرۇپ ئاڭلادىم نالە ئەفغان چىقار،
 غەرىب سۇۋت ئىلە ئاھۇ گىريان چىقار.
 دېدىم كىم دۇرۇر مۇنچە شۇرى شەئىب.
 قىلىپ ئەيلەدى مۇندا تەركى ئەدەب.
 دېدى خۇاچە: ئول تازدۇرۇر مەسخەرە،
 كى قىزلار بولۇپدۇر ئاڭا رۇبەرە.
 كىچىكدۇر ئۆزى ئۆزىدىن يوق ۋۇقۇق.
 كى ياخشى - يامان سۆزىدىن يوق ۋۇقۇق،
 پەدەر ناموشەخخەس ھەرامى دۇرۇر،
 چۈ كۆتئارخانە مەقامى دۇرۇر.
 كى ئۇلغەت دۇرۇر بارچە كۆكنارغە،
 چۈ خىزمەت قىلۇر رىندلەر يارغە.
 دېدىم: مۇندا كەلتۈر، كۆرەي تازنى،
 مۇشەئبەز ھارامزادە غەممازنى.
 ئالىپ كەلدى ئالدىغە خۇاچە سەراي،
 كى ئەسكى چافان تاز جىرتۇق چىراي.
 قىلىپ گۇفتىگۇ خۇاچە چۈن كەل بىلە،
 كىچىك تىلدا سۆز قىلدى كەل كەل بىلە.
 ئويۇنچى ئەجەب شوخ شىرىن زەبان،
 كى دەشنام ئەتسپ خۇاچەنى ئولزامان.
 مۇتايىب بىلە كۆلدۈردى بارچەنى،
 تەكەللۇم بىلە قەبىز ئەتسپ خۇاچەنى.
 قىلىپ ئاندا تاز مەسخىرە بازلىق،
 تۈمەن جىلۋەلەر بىرلە غەممازلىق.
 مۇنىڭ فېئىلى كەلدى تەبئىيەتكە خۇش،
 فەرەھلىك يەتسپ ھەم تەم قىلدى چۈش.
 كى لۇتنى ئەيلەمەككە قىلىپ مەن شوئار،
 ئاڭا كەلتۈرۈپ سىمۇ زەرى بى شۇمار.
 ئانىڭ كۆزەسىن پۇر قىلىپ زەر بىلە،
 ئەتا ئەيلەدىم جامۇ ساغەر بىلە.

سەرەفرار قىلغان فەقىر تاز ئىدى،
 فەقىر تازدىن ئول سەرەفرار ئىدى.
 چۈنئىسافى يوق ھەقىنى قىلماي قىياس،
 ۋۇجۇدۇغە بەرمەي تۈزۈك بىر لىباس.
 دىدى ئاھ ئۇردى باشىن سالىدى ئول،
 باشىن سالىدى يەرگە ياشىن سالىدى ئول.
 تەرەھھۇم قىلىپ ئول زامان تازغە،
 كى لۇتى ئەيلەبان تۇردۇم ئەنزازغە.
 سوراپچەن كى تاز خۇاھىشنىڭ بارمۇدۇر،
 چۇ كۆكنارغە دانىشنىڭ بارمۇدۇر.
 دىدى: ئەي مەلىكەم بىلۇرمەن ئەمەل،
 ئىزەرمەنكى خەشەخاشنى ھەر مەھەل.
 دىدىم: ساقلاغىل تازنى خۇاچە سەرا،
 ئورۇن ياقىن ئەتتىم مەچلىس ئارا.
 قىلىپ جەمە ئەسبابى كۆكنارنى،
 مۇئەككەل قىلىپ ئاڭا سەردارنى.
 ئانىڭ خىلئەتنى ياساپ ئۆزگەچە،
 دىدىم: ئەيلە خىزمەت تۇرۇپ ئۆلگۈچە.
 مۇئەتتەر قىلىپ جىسىم ئەندامىنى،
 بىرەر نۇش قىلدىم ئانىڭ جامىنى.
 كى ئەقرا ئەمەزىگە قىلدىم داۋا.
 ھەكسىمى ئىلاج ئەتتى تاپتى شىفا.
 يىدۇردۇم ئاڭا كۆپ غىزايى لەتىقى،
 ئىچۈردۈم داغى ھەم دورا ئىزىپ.
 قىلىپ پەرۋەرىش مەھر - شەققەت بىلە،
 ساقايتىپ مەرىزىنى دىققەت بىلە.
 چۇلۇتى ئەيلەبان ئەيلەدىم تەربىيەت،
 ھەمە دەرددىن تاپتى ئول دەم سەھەت.
 ئۆتۈپ نەچە كۈن، نەچە ئاي، نەچە سال،
 نەرەقتى قىلىپ بەچە تاپتى كامال.
 جامالى بولۇپدۇر ئانىڭ ماھىدىك،
 شارافەتدە شەھزا دەئى شادىپك.
 زىيادە بولۇپ ھۈسن ئىلە دانىشى،
 ماڭا ياقىتى ھەردەم ئانىڭ سازىشى.
 قىلىپ شوخلۇق ساز مەتبۇئۇلۇق،
 كۆڭۈل كوشىغە ساز مەسئۇئۇلۇق.

ئىچىپ شەرىئەتنى دەفئە ئولۇپ دەردى سەر،
 يۈرەك تىترەمەكتىن يوق ئولدى ئەسەر.
 دىدىم كۈندە كەلگەي قارارى بىلە،
 كەلىپ كۈندە تاز ئاھۇ زارى بىلە.
 كى ئولتۇرغۇزۇپ تازنى مەشرەب ئارا،
 ئورۇن ياقىن ئەتتىم مۇقەررەب ئارا.
 بىرەر لۇتى قىلدىم ئاڭا جامى مول،
 كى ئىھسانىمە شاد ئولۇپ بولدى قۇل.
 ئۆتۈپ ئالتە ئاي ئۇششۇ دەستۇر ئىلە،
 نەچە ۋەقتۇ ئەيىام ئۆتۈپ شۇر ئىلە.
 قاراپ ئەيلەدىم تازغە چۈن سەرھىساب،
 ئانىڭ ھالىنى ئانچە كۆردۈم خاراب.
 كى ئەسكى چافان بەلكى تاقى نەمەت،
 جاھان مەنەتگە بولۇپ يەكجەمەت.
 بۇ شەش ئىچرە بەرىپ كۈندە زەر،
 يەنە ئەسكى خىلئەت ئىلە دەربەدەر.
 دىدىمكى ساڭا كۈندە قىلدىم ئەتا،
 ئەتالار قانى، ئەيلەدىڭمۇ خەتا.
 كى دۇنيانى يۇزغان بۇزۇق تازىبىن،
 ۋەيا ئەھلى سادىق قىمار بازىبىن.
 تەھىيەت قىلىپ يىغلادى زار - زار،
 مەنى قۇلغە لۇتفۇڭ ئېرۇر بى شۇمار.
 يىتىم بىكەسۇ بىنەۋا خەستە جان،
 زىھى نامرادۇ زىھى ناتەۋان.
 بىراۋ خىزمەتگە گىرىفتارمەن،
 ھەمىشە ئانىڭ قەيدىدە زارمەن.
 كى ئول خۇاچەدۇر، مەن ئانىڭ چاكىرى،
 ئانىڭ خىزمەتىدە بولۇپ لاغەرى.
 بەرۇر يىللىق ئەجىرەگە دىنار يەك،
 داغى ھەر كۈنى ئىكى نان كەفەك.
 نە تاپسام ئالۇر، مەندە يوق ئىختىيار،
 يۈرۈپ خىزمەتدە ئانىڭ خارۇزار.
 ئەجەبدۇر فەلەكنىڭ ئىشى نارەۋا،
 ۋاڧا قىلسە ھەر كىم قىلۇر كۆپ جافا.
 كى مەندىك يىتىم ئالدىدا خارىدۇر،
 مەنىڭ تاپغانىم بىرلە زەر دارىدۇر.

ئوتۇپ ئۈچ يىل ئەمما بۇ ھىنگامى ئىشقا،
 ئەزاب شەددىد بولدى ئەيىامى ئىشقا.
 ئۇلۇغۇق ماڭا بولمادى ئىتتىبار،
 ئىلىكىدىن كەتسە ئولزامان ئىختىيار.
 قىلىپ مەسلەھەت ھەر كۈنى خادەمان،
 جاھاندا بۇ ئىش بولدى ئانچە يامان.
 كى يول بەرمەسەك كىرگەلى تازغە،
 ئۇرۇپ قوغلاساك كەلسە دەرۋازەغە.
 ئانى كۆرسە ھەركىم گۇمان قىلماسۇن،
 مەلامەت ئوقىغە نىشان قىلماسۇن.
 ئەگەر ئىشقى زور ئەتسە يوقتۇر ئىلاج،
 كى پىنھان تاپمىشسۇن جاھان بولسە داچ.
 يوق ئەتتى بۇ ئىش نەنگ نامۇسنى،
 دىبان قويدى يولدا جاسۇسنى.
 ماڭا بولدى تەڭلىك مىزاجىم زەبۇن،
 كى تاراج ئەتسە ئۇقلۇ ھۇشنى جۇنۇن.
 يەنە مەشۋەرەت قىلدى ئول دايەلەر،
 ماڭا ھەمئەفەس ھەمدەم سايەلەر.
 كى پىنھان تاپمىشماقنى قىلدى قارار،
 قولامدا مەنىڭ قالمادى ئىختىيار.
 دىدىم: بىلگىل ئەي خادىما ھەرەم،
 كى خادىم قاتارىدا تۇت مۇھتەرەم.
 نەچە كۈن ئول ماڭا مۇخادەم بولۇپ،
 تۇرۇپ خىزمەتسىدە مۇلازىم بولۇپ.
 كى مەخفى كۆرۈشتۈم مۇھەببەت قىلىپ،
 بولۇپمەن ياقىن مېھرى - شەققەت قىلىپ.
 خىيالىمدا كەچتى بۇ ياڭلىغ ئۇمۇر،
 كۆڭۈلدە قىلىپ ئىشقى ھەردەم زۇھۇر.
 دىدىم مۇئەتەدلارغە فەرمان تۇتۇڭ،
 دىرەڭ ئەيلەمەي ھۆكەمى سۇلتان تۇتۇڭ.
 چاھار سۇ باشدا قىلىڭ بىر دۇكان،
 بۇ مەھبۇبىغە بولسۇن ئول جا ماكان.
 مۇزەببەن قىلىڭ سەندەل ئاچ ئىلە،
 كى قەندىل ئاسىڭ شەمىي ۋەھىياج ئىلە.
 ئىكى مىڭ تۈمەنگە قىلىڭلار خەرىد،
 قارايبۇ قىزىلۇ ياشىلۇ سەفدى.

بۇ مېھنەت تونىدىن چىقىپ بولدى يار،
 سەدەفدىن چىقىپ گەۋھەر ئابدار.
 ئانىڭ سۆھبەتىدىن كۆڭۈل بولدى خوش،
 كى تابى بولۇبدۇر ئاڭا ئەقلۇ ھۇش.
 ئانىڭدېك ھەرىقلارغە ئىزز تەمام،
 مەئاشىئە ئول تۇرغە شىرىن كەلام.
 ئانىڭ بەزىمىدىن زوۋۇق ھاسىل بولۇر،
 نەفس رەزىمىدىن شەۋۇق ھاسىل بولۇر.
 ئۇزارى بولۇپ ماھى تابان كەبى،
 بولۇپ كۆزلەرى بەلكى چولغان كەبى.
 نىگاھى بىلە دىلنى قىلدى ئەسىر،
 بولۇپمەن ئاھا ھەر زامان دەستىگىر.
 كى مىزگان ئوقى سىندە تاپتى جاي،
 كى ئىشقىدا قىلدىم نىھان ئاھ - ۋاي.
 كۆڭۈل تەختىگە پەيدا سۇلتانى ئىشقا،
 مەقام ئەيلەدى ئولچە ئىمكانى ئىشقا.
 ئانى كۆرمەسەم بىر نەفەس، بىر زامان،
 بولۇر ئېردى فۇرقەتدە ھالىم يامان.
 كۆزۈم يارۇپ ئانىڭ جامالى بىلە،
 ياڭى جان تاپىپ مەن ۋىسالى بىلە.
 زامانى كۆزۈمدىن ئەگەر ناپەدىد،
 تىرىكلىك زامانىغە يوقتۇر ئۈمىد.
 ئانىڭ مېھرىدىن جان ئېرۇر پىچۇتاب،
 ئاقىپ قان ياشىم يۈز ئۈزە سەھاب.
 بىناگاھ ئەگەر قىلسە بىزگە نىگاھ،
 كى بى ئىختىيارمەن چەكىپ ئوتلۇغ ئاھ.
 چۇ ئىشقى مەنى قىلدى زەئفەر كەبى،
 كى ئۆرتەپ ۋۇجۇدۇمنى ئەخگەر كەبى.
 مەلامەت ئوقىغە بولۇپ مەن نىشان،
 بولۇپ ئاشكارا بۇ سىررى نىھان.
 بۇ ھالىنى ھەركىم گۇمان ئەيلەدى،
 مەلامەتدە باغرىمنى قان ئەيلەدى.
 چۇ ھەرنەچە كىم بولسە پىنھان ئىپار،
 قىلۇر ئانى ئاخىر بۇبى ئاشكار.
 كىشى ياقسە ئوت دۇدى بولغاي پەددىد،
 يوشۇرماقغە ئانى يوق ئېرمىش ئۈمىد.

قىلىپ ئەلۋىدائۇ سۈبەيى سادىق بىلە.
 نەچە مۇددەت ئۆتتى بۇ ياكىلىغ ئۆمۈر،
 كى نۇش ئەيلەبان كۈندە جامى غورۇر.
 ئانىڭ ئىشقى ھەر كۈنى زىيادە بولۇپ،
 يۈگۈردۈم يولىدا پىيادە بولۇپ.
 خىرام ئەتتى دېپ كەلسە ئاندىن خەبەر،
 بەپىش نىگارم دۇۋ يەدەم بەسەر.
 نىيۇفتە ئۆتتۈم باشدا قىلدى شىگىت،
 شىگىت ئۆلدى ئوت دىلدا ئېرىدى نىھۇفت.
 مەلامەت ئوقىغە بولۇپمەن ھەدەق،
 بەلا گەۋھەرىغە ۋۇجۇدۇم سەدەق.
 خىجالەتدە ئۇستۇن باقا ئالمايىن،
 كى ھىجراننە چارە تاپا ئالمايىن.
 تۇشۇپ كۆڭلۈمە ھەر زامان ئىزتىراب،
 چەكسپ ئاھ ئاندا تۇرۇپ پىچۇتاب.
 ئۇياتدىن يەتسپ ئانچە شەرمەندەلىك،
 قىلىپ خاسلارغە سەرنەفكەندەلىك.
 ماڭا بىر كۈن ئول يار ئولدى ۋىسال،
 كى ئول يارىنى ئانچە كۆردۈم مەلال.
 پەرىشانلىغىدىن سوئال ئەيلەدەم،
 تەۋازۇۋ بىلە قەدىنى دال ئەيلەدەم.
 دىدى: ئەرز ئولدۇركى ئەي گۈلئۇزار،
 جەنابىڭغە لايىقى ئىرەم باغى بار.
 شەھەرنىڭ كەنارىغە دۇر مۇتتەسىل،
 كى ئول باغ ئارا دەردۇ غەم مۇزەھەل.
 كى تەرھى ئانىڭ كىم ئېرۇر خۇش ھەۋا،
 ھەمە تەرزى گوياكى جەننەت نەما.
 ۋىلايەتدە يوقتۇر مىسالى ئانىڭ،
 جانان ھەۋزى كەۋسەر زۇلالى ئانىڭ.
 خەرىد ئېتىكۈسۈدۇر ئانىڭ ساھىبى،
 ئانى ئالغالى كۆپ ئېرۇر تالىبى.
 كى بەيە ئەتكەلى قىلدى كۆڭلۈم ھەۋەس،
 جەنابىڭدا تۇردۇم بولۇپ مۇلتەمەس.
 باھاسى ئانىڭ بولدى ئۇچ مىڭ تۈمەن،
 تۈمەنگە بەرۇر ئالىسە سەرۋى سەمەن.
 دىدى بولدى خامۇش يەرگە قاراپ،
 تۆكۈپ چەشمىدىن ئەشكىدۇر خۇشاب.
 چۇ فەھم ئەيلەدەم دىلداكى رازنى،

قىلىڭ جەمە دىۋانغە لايىقى مائاد،
 ھەمە ئەقىمىشى ئىچرە فايىقى مائاد.
 چۇ خۇاچە سەراكار فەرما ئىدى،
 سەرەنجام ئەتسپ جابىجا ئەيلەدى.
 كى لۇتغۇم بىلە ئەپلەدەم تەربىيەت،
 مۇرۇۋۋەت بىلە يەتكۈزۈپ مەنغەئەت.
 رەئايە قىلىپ ئەھلى بازارلار،
 تاپىپ سۇد كىم ئانچە دىنارلار.
 مەنىڭ خاتىرىمىدىن ئۇلۇغ بولدى ئول،
 جاھان ئىچرە ئادەم بولۇپ تاپتى يول.
 نىمە لازىم ئولسە بۇ دىۋان ئارا،
 كى بارغاي ئاڭا كۈندە خۇاچە سەرا.
 باھانە قىلىپ كەلتۈرۈپ قاشىمە،
 كى جاندىن ياقىن بولدى سىرداشىمە.
 يەنە ھىممەتەم ئانچە تۇغىيان قىلىپ،
 بۇيۇردۇم يەنە ھۆكەۋ فەرمان قىلىپ.
 ئالىڭ قەسىر كىم بولسۇن ئول خۇشەنما،
 ئۆزى دىلىكۇشا بەيىقى قىممەت باھا.
 تەرەددۇد قىلىپ ئالدى جابى بەلەند،
 بولۇپدۇر ئىمارەت ماڭا ھەم پىسەند.
 يىبەردەكى ئەسبابۇ ئالەتنى،
 كى مەرجان شۇرە ئابىئۇس كاتنى.
 كى تەئىيىن قىلىپ ئاندا زەرەن بىسات،
 مۇھەببىيا قىلىپ بەلكى جابى نىشات.
 ھەدىقە ئىچىدىن قۇيۇپ راھنى،
 كى پىنھان قىلىپ بەزمى ئەسباھنى.
 بىلۇر ئېردى دايە ۋە خۇاچە سەرا،
 ئانىڭدىن بۆلەك ھەمەگە ئىختىشا.
 نىگاھبان ئولۇپ ئول ماڭا ھەر كەچە،
 بولۇپ پاسىبان جارىيە بىر نەچە.
 كى تۇندىن داغى ئۆتكەزىپ ئىكى پاس،
 قەمەر لەمئەسەدىن قىلىپ ئىقتىباس.
 ئانى كەلتۈرۈر ئېردى مەھرەملەرىم،
 كى سۆھبەت قىلۇر ئېردى ھەمدەملەرىم.
 چەكسپ يار ئىلە ئاندا جامى ۋىسال،
 قۇياش ئاشكارا ئەيلەگۈنچە جامال.
 كى بەزم ئەتتى مەئشۇق ئاشىق بىلە،

كەرەم ئەيلەبان قىلدىم ئەغرازنى.
 تۈمەن مىڭ دەرەم قىلدىم ئىنئام ئاڭا،
 ئالىپ باغنى بولدى ئارام ئاڭا.
 ئۆزۈمنىڭ قىلىپ ئالدىم ئول باغنى،
 مۇزەببەن قىلىپ باغ ئارا لاغنى.
 شەبىستاندا گۈلشەنگە قىلدىم خىرام،
 چۇ ئەزم ئەيلەدىم رۇۋزىگە ۋەقتى شام.
 كۆرۈپمەن كەلىپ شەمى فانىۇس ئىلە،
 كى داخىل ئولۇپ نەچە مەئىۇس ئىلە.
 كى باغ ئېردى گويىا خۇلد بەرىن،
 شەجەردىن ئاقىپ شىرەئى ئەنگەبىن.
 زۇلالى ئانىڭ كەۋسەر ئاسا دۇرۇر،
 گىياھى داغى ئەنبەر ئاسا دۇرۇر.
 بۇ گۈلشەندە گۈللەر شىگىفت ئەيلەگەن،
 نەسىم سەبا غۇنچە سۇفەت ئەيلەگەن.
 مۇزەببەن قىلىپ قەسىرى خۇسرەۋان،
 مۇئەببەن قىلىپ ھەر تەرەف بوستان.
 قىلىپ ئاندا ئول كەچە ئەيش سۇرۇر،
 يانىپ مەن ھەرەم ئىچرە ۋەقتى سەھۇر.
 ھەممىشە ئانىڭ ھىجرىدە نالەشىم،
 ئانىڭدىن بۆلەك كىمگە يوقتۇر ئىشىم.
 رىزاسىنى ئىستەر ئىدىم ھەر زامان،
 قابۇل ئەيلەر ئىدىم سۆزىنى بىجان.
 يەنە ئەرز قىلدى ماڭا دىلبەرىم،
 كى يوقتۇر مىرادىمغە سەۋ زەرىم.
 كى رۇمى كەنئەزەكنى قىلساڭ باھا،
 نەۋا ساز مۇترەب ئەجەب خۇشەنما.
 جەنابىڭدا خىزمەتكە لايىق دۇرۇر،
 كى بەزم ئىچرە ئولفەتكە لايىق دۇرۇر.
 ئانى خىزمەتتىگە ئالىپ بەرسەڭىز،
 كى خىزمەتدە تۇرسە ئەگەر كەلسەڭىز.
 بۇ سۆزنى بايان قىلدى ئول نازىنىن،
 قابۇل ئەيلەپ ئانى ئوقۇپ ئافىرىن.
 دىدىم: ھەر سۆزۈڭگە بولۇرمەن رىزا،
 قىلۇرمەن كەرەم ئەزىرايى خۇدا.
 ئانىڭ خۇشلۇغىن ئىستەبان ئولزامان،

ئىكى يۈز تۈمەن زەرەنى قىلدىم ئايان.
 بەرىپ قىممەتنى كەنئەزەك ئۇچۇن،
 فوسۇنئاز پۇرمەكر بەدرەگ ئۇچۇن.
 ئانى ئالدى يارىم بولۇپ شادىمان،
 مەنىڭ خىزمەتتىمە بولۇپ خادەمان،
 كۆرۈپمەن كەنئەزەكنى تابان كەبى،
 كى ئىشىق ئەھلىگە جانۇ جانان كەبى.
 چۇ تەئىرىفىدىن تاشقارى ئول كەنئەز،
 مۇنۇڭ ھۈسۈنۈتچە يوقتۇر ھىبچ قىز.
 قىلىپ مەن تولا لۇتقى ئىھسان ئاڭا،
 مۇغەننىلىقىدا فىدا جان ئاڭا.
 قىلىپ ھەر كۈنى بەزمى شاھانەنى،
 چىنقاردىم ئانىڭدىن بۆلەك يانەنى.
 كى ساقى بولۇپ ھەرزامان ئول كەنئەز،
 نەمەك بولدى مەشرەبەكە مەيگە تەمىز.
 بۇياڭلىغ ئولۇپ نەچە كۈن، نەچە تۈن،
 بولۇپ مۇزتەرىب مەن نە كەچە، نە تۈن.
 بىر ئاي بىرلە مەشرەب قىلىپ ئىكى ئاي،
 ئىكى ئاي ئاراسىدا ئۆتتى بىر ئاي.
 بىناگاھ كەچە ئىشىقى تۇغىيان قىلىپ،
 كى بىر دايەگە نالە ئەفنان قىلىپ.
 دىدىم: كەلتۈرۈڭ تېز ئول يارىنى،
 ئاۋتتسۇن كەلىپ ئاشىقى زارىنى.
 ئىبەردىم كىشى ئانى ئەيلەپ تەلەب،
 قىلىپدۇر ئىبەرگەنگە تەركى ئەدەب.
 باھانە قىلىپدۇر مەكرى تەدبىر ئىلە،
 ئانى ياندۇرۇپ ئۇزرى تەقىسر ئىلە.
 باشم ئاغرىدى بارغۇچە يوق مەجال،
 مەلىكەمگە مەندىن دەڭمىز ئەرزۇ ھال.
 كى ئەفۇ ئەيلەسۇن ئەيلەدىم شاخلىق،
 ئولۇغ ئالدىدا بولدى گۈستاخلىق.
 بۇ سۆزنى ئىشتىپ بولۇپمەن مەلۇل،
 چىراكىم قۇرۇق كەلدى بارغان رەسۇل.
 گۈلىستانغە بارماقنى جەزم ئەيلەدىم،
 كى تەنھا ئۆزۈم ئاندا ئەزم ئەيلەدىم.
 كىرىپ بەزمىگە كەچە بى ئىختىيار،

تۇرۇپ سەنەگە ئۆزى قىلغاي ئەدا.
 بارىپ ئالغىغە ئۇشلادىم ئىلمىنى،
 يىقىلدىم ئاياغىغە ئۆلتۈر مەنى.
 يولۇڭدا قىلايمەن بۇ جاننى فېدا،
 قالدۇر ئىنچىلۈك ئول پەرى دىلرەبا.
 تۇرۇپ يىغلىدىم ئالدىدا سارغارىپ،
 تەۋازۇۋ بىلە ئانچىنان يالبارىپ.
 دەرىخا ماڭا كەلمەدى رەھمەسى،
 يەتىپ گۈل بەدەنگە ئاننىڭ زەخمەسى.
 بولۇپ قەھر كىيىن ئوردى خەنجەر بىلە،
 يىقىلدىمكى ئاللاھۇ ئەكبەر بىلە.
 ئۇرۇپ بارچە ئەزاغە تىغى ستەم،
 جاراهەت قىلىپ ئانچە قىلدى ئەلەم.
 ئۆزۈمدىن كەتىپ مەن چۇ بخۇد ئولۇپ،
 كى بودۇم ئاننىڭ بىرلە نابۇد ئولۇپ.
 قالىپدۇركى مەندە نە ئەقلى نە ھۇش،
 ئۆلۈكدەك ياتىپ نە زەبانۇ نە كۇش.
 ئۆزۈمنى كورۇپمەن چۇ ساندۇق ئارا،
 كۆزۈمنى ئاچىپ مەن ۋۇجۇدۇم يارا.
 سەنى كۆردۈم ئول دۇرچىنىڭ باشىدا،
 خىيال ئەيلەدىم كى شەھەر تاشىدا.
 سەنى تانماي ئانى قىلدىم گۇمان،
 چۇ سۆز بىرلە قىلدىڭ ئۆزۈڭنى ئايان.
 كى ھەيرەت ماڭا يۈزلەنىپ ئولزامان،
 دىدىم: ئەي فەلانى مەنى قىل نېمان.
 چۇ فەھم نەيلەدىم ھەلەگەرنىڭ ئىشىن،
 مۇقەررەر بىلىپ مەن ئاننىڭ قىلمىشىن.
 كىم ئول باغ ئېردى شەھەرگە مۇتتەسىل،
 كى بىر جانى ئېردى ئاننىڭ سەفىل.
 ۋۇجۇدۇمنى ساندۇق ئىلە تاشلايمىش،
 ئۆزىنىڭ مۇكافاتىنى باشلامىش.
 چۇ باقى ئىكەن مەندە ئۆمۈر ئەزىز،
 تاپىشتۇق جاھاندا ئىكاۋ — سىز ۋە بىز.
 كى بۇ ناھەق ئىشغە قىساس ئۇچۇن،
 زەرافەت بىلە بەزم ئەتىپ نەچە كۈن.
 كى يارى بىلە ئۆلتۈرۈپ تازىنى،
 كى بىر چىرمادىم ئىكى شەھمازنى.

دىدى: ئەي يىگىت مەھۋەشنىڭ باردۇر،
 كى بار ئالدىغە ئول ساڭا زاردۇر.
 نە بائىس بولۇپ سېن ماڭا ئىشقىبار،
 بول ئېمەدىكى ئول يار ئىلە سەرەفراز.
 چۇ تەئە بىلە سۆزلەدى ئول كەنزى،
 يىگىت مەن تەرەفكە بولۇپ رۇستەخىز.
 كەلىپ ئالدىمە ئول جەفا پەشەئى،
 كۆڭۈلنى قىلىپ سۆز بىلە رىشەئى.
 دىدى: ئەي مەلىكەم كەچىڭ بىر يولى،
 كى باغلاندى ئېمىدى مۇھەببەت يولى.
 غۇلامنىڭ ئېمەس بەلكى ئازاد مەن،
 كى ئول يار بىرلە بولۇپ شاد مەن.
 كۆڭۈلدىن تامامى چىقاردىم سەنى،
 كى ئۆز ھالىمە ئېمىدى قوبىغىل مەنى.
 چۇ سەندىن ئۆزۈپمەن كۆڭۈل رىشتەسىن،
 كى تەرك ئەيلەدىم ئىشقى ئاغۇشتەسىن.
 دىدىم: ئەي جەفا پەشە نامەرد شۇم،
 بۇ ياڭلىغ خۇنۇك سۆزدە ئاغزىڭنى يۇم.
 ساڭا ئۇشۇ دەۋلەتنى قىلدىم ئەتا،
 كى نەقدىنەلەرنى قىلدىم فېدا.
 ئالىپ بەخش قىلدىم ساڭا جارىيە،
 يەنە گۈلشەنۇ باغ ئەشجارىيە.
 كى تۇز ساقلاغىل ياخشىلىق پەشە قىل،
 داغى ئاخىرەت كارىن ئەندىشە قىل.
 كىشىگە جەفا ئەيلەگەن خۇب ئېمەس،
 كى ئاشىغىغە بۇ كار مەرغۇب ئېمەس.
 ماڭا بەھرىئى يەتسە سەندىن نېدۇر،
 ساڭا مېھرەئى يەتسە مەندىن نېدۇر.
 نە بولغاي زامانى بولۇپ ئولفەتىم،
 كى دەفئە ئەيلەسەڭ دىلداكى فۇرقەتىم.
 كەنزەك تۇرۇپ فېتىنە ئاغاز ئىتىپ،
 يامان سۆز بىلە يارىغە ناز ئىتىپ.
 قىلىپ خەندە تەئە ئەنگىز ئىلە،
 يۈرەككە ئۇرۇپ نەشتەرى تىز ئىلە.
 دىدى ئول قىلاي مەن ئۆزۈمنى ھەلاک،
 بەرىپ جاننى ئېمىدى بولاي زىرى خاك.
 نىيامدىن ئەيلەپ فۇچاقنى جۇدا،

دېدىم باشغە كەلگەننى بىر - بىر تەرىپ.
 كېل ئەي ساقىيا ئىلالى جامى شاراب،
 ئىچىپ شارابىنى مەن تاپاي ۋەسل قاراب.

قوبۇپ تاق ئارا ئانى كەتتىم بەدەر،
 ياتىپ مەست سېن ئىشىدىن ئالماي خەبەر.
 ئىشىتىڭمۇ ئەسرانى ئەي غەرب،

خۇاچە زادە يەمەننىڭ سوئالى ئول مەلىكەدىن ئول بابدا كىم ئول كەچە مەقتۇللار
 بەزمىدە ھۇھۇييا كاخائە شاھائە ھۇۋجۇد بولغان كەينىمىيەتمەن بىلمەك ۋە پادىشاھى
 شام سۆۋلىتىدىن بى ئەبا بۇ ياڭلىغ ھەۋادىسىنى سەرەنچام بەرمەكنىڭ ئىستىغسارى

ئىبەردىم سەنى ئاندا مېمان ئۈچۈن،
 بارىپ مەن ئانام قاشىغە ياشۇرۇن.
 ئانامغە دېدىم: ئەي كۆزۈم گۆۋھەرى،
 كۆزۈڭدىن بولۇپ غەيب ئانداغ پەرى.
 ئۆزۈمچە يوق ئالماپ ئىدىم ئەي ئانا،
 كى ئاگاھدۇر خالىق رەببەنا.
 ئانام ئەيلەدى غۇنچەنى ئىمتىھان،
 سەباگە چىدىن لىك ئېردى ئامان.
 گۇماندىن چىقىپ قىلدى ھەمدۇسەنا،
 خۇداغە قىلىپ شۇكر بى مۇنتەھا.
 ھەۋادىس ماڭا يەتكۈزۈپ بۇ فەلەك،
 كى ئىشنى بايان ئەيلەدىم يەك بىيەك.
 يەنە ئەرزۇ ھالىمنى ئىزھار ئىتىپ،
 خىجالەت بىلە پاش ئەسرار ئىتىپ.
 تىلەپ كەلتۈرۈپمەن ھەمە كەردارگىر،
 قىلىپ ئول كەچە مەشرەب دىلپەزىر.
 بۇ كۆڭلۈمدەكى ئىشنى قىلدىم تامام،
 بولۇپ بەئىدزان مۇندا قايمىم مەقام.
 دېدىم: ئەي نىگار ئاتاڭ شاھ ئېسە،
 ئۇلۇس كارىدىن شاھ ئاگاھ ئىسە.
 بۇ ئىشلارغە يوقمۇ ۋۇقۇفى ئانىڭ،
 بۇ ياڭلىغ ھە ۋادىسىدا ھالىڭ سەنىڭ.
 دېدى: ئاڭلاغىل سۆز ئاتام ھالىدىن،
 خەبەردار بول شاھ ئەفئالىدىن.
 كى تەخت ئۈزرە شەھلىق قىلۇر ئالتە ماھ،
 يەنە ئالتە ئاي تەرك زەرىن كۇلاھ.
 خۇداغە ئىبادەت قىلىپ ساياھ - شام،
 چىقار تەختكە ئىشنى ئەيلەپ تامام.

بۇ مەدى كەيغىدىن ئەقىل زاپىل ئېتەي،
 ئۆزۈمنى پەرىۋەشغە سايىل ئېتەي.
 رەفتىلكى ئەسھابۇ ياران مەن،
 زامانى بولۇڭ مۇندا گۇشى سۇخەن.
 تەئەججۇپكى ئول سەمبەر غەيرەتى،
 كى مەردانەدىن كەم ئېمەس غەيرەتى.
 ئول شۇل ۋەقت سۈردۈم يەنە بىر ئۇمۇر،
 ئەجەپ ۋاقىئە سىزدە تاپتى زۇھۇر.
 چۇ مەقتۇل ئىلە بەزم قىلغان كەچە،
 كى ئەيۋان - گەيۋان بولۇپ ئۆزگەچە.
 كى ئەسباب ئالەت ھەددىدىن قۇزۇن،
 كۆرۈپمەن بۇلارنى كەلىپ كەچتۇرۇن.
 يەنە ئىش تامامدا غايىپ ئىدىڭ،
 كى ئول يارغە ئانچە تالىب ئىدىڭ.
 دېدى ئول سەنەم: ئەي ۋەفا مەنبەئى،
 ساڭا مەئلۇم ئولسۇن بۇ ئىش مۇتتەلىئە.
 چۇ يوق بولغانىمدا تەجەسسۇس قىلىپ،
 كى ئىستەب مەنى كۆپ تەھرىس قىلىپ.
 تاپالماي مەنى كۆپ مەلال ئېرىدىلەر،
 تەلەفى بولغانىمىدىن كى لال ئېرىدىلەر.
 ئانامغە ئۆزۈمنى قىلىپ ئاشكارا،
 كى تەقىر ئىتىپ ئانچە كىم كارۇ بار.
 تەئەللۇق بارى شاھ دىۋاندىن،
 ھەمە ئىش ئانام لۇتىق ئېساندىن.
 دېدىم: ئاندا بارغانى مەن بىلەدىم،
 كى ھەيرەتدە ئەسلىن گۇمان قىلمايدىم.
 دېدى بۇيرۇدۇم ئانى دەئۈت قىلىڭ،
 قىلىپ بەزمىنى ئەيش - ئىشرەت قىلىڭ.

ددى مەھرەبانلىق قىلىپ ئول سەنەم،
 رىزا بولغىل ئېمىدى ماڭا ئۆرمە دەم.
 دىدىم: سۆز بىلە خۇش قىلىپ سېن مەنى،
 سىپارش قىلىپ مەن خۇداغە سەنى.
 خۇدا يار بولسۇن ساڭا ئەي نىگار،
 قۇلۇڭ مەن بۇ ئالەمدە جان تەندە بار.
 تولا ئۆزى بىرلە شىكەستە بولۇپ،
 يېقىلدىم ئاياغىغە خەستە بولۇپ.
 تەلەتتۇ قىلىپ ساقىنى شوخۇشەڭ،
 تۇتۇپ مەينى شىرىن تەكەبلىۋمنى دېڭ.

بۇ ھىنگام ئارا شاھ ئىدى بى خەبەر،
 كى فەھىم ئەيلەگىل سۆز بۇدۇر مۇختەسەر.
 بۇ سۆزنى قىلىپ يىشلادى زار - زار،
 فەقىر ھەم بولۇپ ئالدىدا ئەشكىبار.
 دىدىم: ئەي نىگار ساڭا جان فېدا،
 لەتافەت بىلە سۆزنى قىلدىڭ ئەدا.
 كۆڭۈل تىندى ئېمىدى خىيالىدىن،
 بولۇپ ئېمىدى ئاگاھ ھالاتىدىن.
 دىدىم: ئۆلگۈچە خاكى پاپىڭ بولاي،
 مەقام تەلەبىدە گاداىڭ بولاي.

مەلىكە خۇاجە زادە يەمەنىگە ۋىسالىدىن مۇزىدە يەتمىپ فەرار ئەيلەگەندە، يولنى كەمۇ
 قىلىپ خۇاجە يول يەتمىشەغە بارغاندا، مەلىكە لىنگەردىن غايىپ بولغانى

ئانى نۇش ئەتىپ مەست بى ئەقىل ئولاي.
 كى يارىم جامالىغە مەن ۋەسل ئولاي.
 رەفقە كەلىپ رەھىمى دىلدارنىڭ،
 شەمىنى يەتكۈزدى ئەسارنىڭ.
 دىدى: سەبىر قىلغىل تەلەب بىرلە بول،
 بۇ مەھرەم سەرادا ئەدەب بىرلە بول.
 سەنى رازى قىلماق ماڭا قەرزدۇر،
 ئەدا ئەيلەمەك قەرزنى فەرزدۇر.
 كى تەرك ئەيلەمەك ياخشى ئېمىدى دىيار،
 چۇ بىر ۋەقت - سائەتدە قىلساق فەرار.
 بۇ شەھەر ئىچرە ۋەسلىگە يوقتۇر ئىلاج،
 كى چىقساڭ كەرەك ئېمىدى ئەيلەپ خىراج.
 كى تەقدىر ھەق ئۇشۇ بولسە نېتەي،
 سەنىڭ بىرلە باشىمنى ئالدىن كېتەي.
 تەۋەققۇ قىلىپ كۆز تۇتۇپ نەچە كۈن،
 تۇرۇپمەن چىقارماي يەنە ھېچ ئۇن.
 قازارا ئۆتۈپ نەچە كۈن بىر كەچە،
 كەلىپ ئالدىمە سۆز قىلىپ بۇ غۇنچە.
 قوپۇپ تىز توند ئەيلەدى ئىز تىراپ،
 كىرىپ ئارقاغە مەن يۈرۈپ ئالدىراپ.
 تەۋەللا ئارا كىردى ئول دىلرەبا،
 ئالىپ چىقتى ناگاھ ئىكى بادىيا.

بۇ ئاتلار كى شاھانە جابدۇق بىلە،
 كى فېتىرا كىدا ئىكى ساندۇق بىلە.
 ئەجەب زىبۇ زىننەتدە زەررىن لىجام،
 كى سەمىن رىكاب ئەبىرەش خوشخىرام.
 ماڭا تاپشۇرۇپ ئۆزى كىردى ھەرەم،
 ئىكى كىسەدە نەقد زەررىن دەرەم.
 جەۋاھىرلار ئېردىكى قىممەت باھا،
 تولا ئالدى خورچۇنغە قىلماي ئەبا.
 سەلاھىنى قىلدىكى مەردانە ۋار،
 بولۇپ چۈنكى شاھزادە ئى شەھسۇۋار.
 سەۋارە بولۇپ ئىكىگە ئىكىمىز،
 تەكۈپۈ بىلە ئەيلەدۈك رۇستەخىز.
 نەچە كۈن، نەچە تۈن بولۇپ بى مەلال،
 يۈرۈپ مۇڭداشپ ئانچە مەسرۇر ھال.
 شىكار ئەيلەبان دەشتى ھامۇن ئارا،
 تاماشا قىلىپ رەببە مەسكۇن ئارا.
 تۇشۇپ كۈندۈزى خۇش ھەۋا جايغە،
 كى مەشىغۇل ئولۇپمىز ئوقۇ يايغە.
 قوپۇپ بادىيالارنى ئوتلاق ئارا،
 قاراپ تۆرت ئەتران ئافاق ئارا.
 قاچىمىز كىشىدىن قىلىپ ئىھتىيات،
 كى يولسىز يۈرۈپ نەسىراتۇ رەبات.

بۇ يەرنى زامانى قىلىڭ مەئمەنى.
 بۇ يولنى يۈرۈپ مەن تەرەددۇد قىلاي،
 كى سىزنى زامانى تەجەررۇد قىلاي.
 تاپىپ يولنى كىرمەك كەرەك راھىغە،
 تەۋەككۈل قىلىپ بەلكى ئاللاھىغە.
 پەرى چىەرە ئولتۇردى ئارام ئالىپ،
 سۇ ئىچمەك ئۈچۈن ئىلىكىگە جام ئالىپ.
 سەۋارە بولۇپ ئەيلەدىم جۈستىجۇ،
 بايابان ئارا راھ بولماي نەمۇ.
 دەۋىدە قىلىپ ئاتنى سۈرئەت بىلە،
 چۇ يول ئاقتارىپ ئانچە دىققەت بىلە.
 تاپالماي سەبىلنى چۇ كەلدىم يانىپ،
 كى ئول يار ئىشىقىدا ئوتدېك يانىپ.
 كەلىپ كۆردۈم ئەمما يوق ئولمىش پەرى،
 نە ئاتۇ نە كىسە نە سىمۇ زەرى.
 چەكپ ئاھى ئەفغان ئۇرۇپ باشىمە،
 فىراق ئوتى تۇشتى ئىچۇ تاشىمە.
 يۈگۈردۈم باقىپ ھەر تەرەق، ماھ يوق،
 كۆڭۈلنىڭ سىمپەردەكى شاھ يوق.
 كى توفراق ساچىپ باشىغە ھەيران ئولۇپ،
 يۈگۈردۈم چۇ غەل بايابان ئولۇپ.
 كى تەفتىش ئەتىپ مەن يوق ئېرمىش ئەسەر،
 باقىپ كەچنەچە تاپمادىم ھېچ خەبەر.
 كى مەركەبىنى ئاندا رەھا ئەيلەدىم،
 كەيىپ ژەندە ئۆزىنى گادا ئەيلەدىم.
 خىيالىغە كەچتى كى بۇ مەسلەھەت،
 ئالىپ قاچتى بولغاي ئانى بەدنىيەت.
 كى ئەييارغە ئۇچرادىمۇ ئىكىن،
 يانىپ شاھىغە پۇترادىمۇ ئىكىن.
 تەكۈپۈي ئىتىپ قەلئەنى شامغە،
 خىرام ئىچرە بارماي ئامان كامغە.
 ياقىن مۇددەت ئىچرە كەلىپ مەن يەتىپ،
 يۈرۈپمەن ئانى ئىستەبان سەير ئەتىپ.
 يۈرۈپ ياردىن مەن نىشان تاپمادىم،
 فىراق ئىچرە بىر دەم ئارام تاپمادىم.

كەچە ماھى بىرلە خىرام ئەيلەدۈك،
 كى ئۇيغۇنى كۆزگە ھارام ئەيلەدۈك.
 كىنايە بىلە سۆز قاتىپ دىلبەرىم،
 بۇ سۆزنى دېبان ئول پەرى پەيكەرىم.
 سەنى دېپ كەچىپ مەنكى مۈلكۈ دىيار،
 ئاتا ۋە ئانا ۋە يەنە دوستۇ يار.
 بولۇپ سېن ئۈچۈن ئەمدى نە خانمان،
 فەنا قانغە ئەمدى بولدۇم راۋان.
 كى سېن ھەم قىلامسەن سىتەمكار دېك،
 كى ئول بىۋاڧا مەردۇم ئازار دېك.
 ۋەيا ئىشىقىدا سەنمۇ سابىت قەدەم،
 سەفا مۇكادۇر تىتمۇ سەندە رىشەم.
 فەقىر ياش تۆكۈپ ئەيلەدىم ئىلتىجا،
 نە ھەددىم بولۇر ئەيلەمەكلىك جەفا.
 چۇ ئىزھار ئولۇپ بىۋەفا شىۋەسى،
 كى ئەشجار بەردى جەفا مەۋەسى.
 ئانىڭدېك جەفا ئەيلەمەككە نە ھەد،
 تاپىپ مەن ۋەسالىڭدا ئۆمۈر ئەبەد.
 بىر ئاي يول يۈرۈپ چۈن بولۇپ بىقارار،
 كى بى راھ چۆللەردە قىلدۇق فەرار.
 يۈتۈردۈك كەچە يولنى پىنھان قىلىپ،
 چافىپ ھەر تەرەفلەرگە جەۋلان قىلىپ.
 كى سۈرئەت بىلە تېز ئەيلەپ سەمەند،
 خىرام ئەيلەدۈك بارچە پەست بەلەند.
 چۇ خورشىد چىقتى فۇرۇ كەتتى ماھ،
 كۆرۈپمىزكى مەئلۇم ئەمەس ھېچ راھ.
 ھەۋا ئانچە گەرم ئولدى ئاتلار ھارىپ،
 راباتى كۆرۈپ تۇشتۇك ئاندا بارىپ.
 كى ئول ئەسەبلەر قالدى رەفتاردىن،
 مەلىكەم داغى لەفىزى گۇفتاردىن.
 چۇ بار ئېردىكىم سال خورده چىنار،
 كى ئاتلارنى قىلدۇق ئانگا ئۇستۇۋار.
 زامانكى ئاندا فەراغەت بىلە،
 بۇ يول رەنجىدىن ئىستىراھەت بىلە.
 دىدىم يارغە: ئەي كۆزۈم روۋشەنى،

دېدىم: ئېمىدى ئۆلمەك ماڭا فەرزدۇر،
 ۋافاسىنى قىلماق ئۇلۇغ قەرزدۇر.
 چىقىپ مەن شەھەردىن باش ئالىپ كىتەي،
 كى ئىشقى ئەھلىگە مەردلىك كۆرسىتەي.
 يۈرۈپمەن بايا باندا مەجنۇن مەسال،
 بىناگاھ كۆرۈندى كۆزۈمگە جەبال
 دېدىم: كۈھنىڭ دامەنىگە باراي،
 چىقىپ باشىغە يەرگە ئۆزنى ئۇراي.
 چىقىپ قەلئەنىڭ چەنبەردىگە كىرىپ،
 كى دىۋانەدېك يارنى قىچقىرىپ.
 گاھى يىغلاماق گاھى كۈلمەك ماڭا،
 مۇقەررەر بولۇپ ئېمىدى ئۆلمەك ماڭا.
 ئانىڭىز تىرىك يۈرگۈچە دەھر ئارا،
 ئۆزۈمنى ئۇراي كۈھدىن بەھر ئارا.
 كۆزۈم تۈشتى بىر خۇش ھەۋا جايىغە،
 كى بىر فەيزى ئاسار مەئۋايىغە.
 جانان ئابى جارى شەجەرى شاخسار،
 قىيا دامەنى ھەر تەرەقى لالەزار.
 چەكىپ ئەندەلبى ھەر تەرەفدە فىغان،
 كى سۈۋتى دۇرۇر نالەئى ئاشقان.
 چۇ بىر زاھىدى ئاندا قىلمىش مەقام،
 بولۇپ جايى ئانداغكى بەيتۈلھەرام.
 ئىبادەت قىلىپ ئانچە تەجەربىد ئولۇپ،
 ئۈزۈلگەن جاھاندىن كى تەفرىد ئولۇپ،
 تەلاۋەت قىلۇر ئېردى ئاندا كەلام،
 كى تۈندە ناماز كۈندۈزىدۇر سىيام.
 چۇ ئول پارسا كۆردى مەن زارنى،
 فەقىر ھەم كۆرۈپ ئول خۇدا يارنى.
 بارىپ مەن جەنابىغە ھەيران بولۇپ،
 كۆزۈم ئەشكىدىن دامەنىم قان بولۇپ.
 تۇرۇپ ئالدىدا يىغلادىم دەرد ئىلە،
 كى ئىشقى ئوتىدىن چىەرەئى زەرد ئىلە.
 دېدىم سەرگۈزەشتىمنى باشدىن ئاياغ
 فىغانىمنى ئاڭلاپ سەدا قىلدى تاغ.
 دېدى پىرى ئەر باب ئەھلى يەقىن،
 ئايا ناتەۋان ئۆزنى قىل مۇتەئىن.

كى ئىشقى ئەھلىگە سەبىر قىلماق كەرەك،
 بەلا يەتسە كۆپ شۈكر قىلماق كەرەك.
 سەنىڭ تالىڭىڭگە كۆرەي فالنى،
 كى مۇژدە بەرەي ئاقىبەت ھالنى.
 دېدى ئالدى ئىلىكىگە قۇرئى كىتاب،
 ئاچىپ، خۇش بولۇپ راست بەردى جەۋاب.
 دېدى: ئەي يىگىت قىلىپە زايەئۇ ئۆزۈڭ،
 كۆرەر يارنى ئاقىبەت بۇ كۆزۈڭ.
 ساڭا سۆز بۇدۇر بولغىل ئېمىدى راۋان،
 كى قۇستەنتىنە ئارا تۆت ماكان.
 ئانىڭ ياندا باردۇرۇر بىر مازار،
 تاپىشغايىسىز ئاندا يەنە تۆرت يار.
 سەنىڭدېك تەخى دەردلىك ئۇچ كىشى،
 ئۇچۇنىڭ سەنىڭ بىرلە بۈتكەي ئىشى.
 بولۇرسىز گەچە بىر گۆرستاندا جەمە،
 كى بولغايىسىز ئول تاق ئەيۋاندا جەمە.
 كى ئول شەھەر ئارا پادىشاھى جاھان،
 كى باردۇر، ئانىڭ ئانچە ھۆكىمى راۋان.
 كى ئىسىمى ئانىڭ شاھى ئازادە بەخت،
 ئاتادىن ئەتا خۇسرەۋانى دەرەخت.
 كى ھاجەتلەردىڭدۇر ئاڭا مۇشتەمىل،
 بولۇر تۆرت دەرۋىش ئاڭا مۇتەسىل.
 ئانىڭ ھاجەتىگە قىلۇرسىز دۇئا،
 دۇئا بىرلە ھاسىل بولۇر مۇددىئا.
 چۇ مەئشۇقە ئىمزلەرنى ئول تاپىنۇسى،
 كى سىزگە فەنا پەردەسىن ياپىنۇسى.
 بۇ سۆزلەرنى ئايتىپ مەنى قىلدى خۇش،
 خەبەر بەردى ھالىغىنە گویا سۇرۇش.
 چۇ تەسكىن تاپىپ جۈملەئى خاتىرىم،
 بەلا تاغدا بولدى ئول ياۋەرىم.
 قۇتۇلدۇم زامانىكى ئەندۇھدىن،
 ۋىداد ئەيلەدىم سەكرىدىم كۈھدىن.
 چەكىپ ئاھلار يولغە ئەزم ئەيلەدىم،
 بايا باندا يۈرمەكنى جەزم ئەيلەدىم.
 مەراھىل كەزىپ تەي قىلىپ دىشتىنى،
 كەچە - كۈندۈزىن ئەيلەبان گەشتىنى.

جاھان ئىچرە بولساڭ مۇھەببەت شۇئار،
كى مەردەم بولۇپ سېن بەلاغە دۇچار.
بەلادۇر كەرەم بەھرىنىڭ گەۋھەرى،
كى ئىشقى ئەھلىگە بەلكى تاج سەرى.
ئانى كىيگە بەرمەس خۇدايى جاھان،
مۇھەببەت ئىلە ئەيلەمەس... گان.
كىشى تاپسە چۈن پاك ئىشقى مېجاز،
ھەقىقەتكە ئاندىن قىلۇر ئىستىياز.
كىشى زاتىدا جىلۋەگەر بولسە مەھر،
ئانىڭ ئەكلى قەھر بەلكى ئاشامى زەھر.
كىشى ئىشقىسىز، دېپدۇر ئانى ئېشەك،
داغى دەردى يوق ئادەمدۇر كېسەك.
مۇھەببەت تەرىقىن شىئار ئەيلەگىل،
كى ئىشقىدا جاننى نىسار ئەيلەگىل.
كەرەم قىل ماڭا ساقىيا جامى ئىشقى،
ئانىڭ شۇۋقىدىن ئەيلەگىل رامى ئىشقى.
ئانى نۇش ئىتىپ ئىشقىدا جان بېرەي،
كى ئۇششاقلار جۈملەسىگە كىرەي.

چۈ داخىل بولۇپچەن كەلىپ بۇ كەچە،
چەكىپ يار - يار يەد ياهۇ كەچە.
بۇ كەچە ۋەلى سۆزى بەردى نىشان،
گۇمان ئۆلكى بەرگەن نىشان بۇ ماكان.
يەنە بىرى بۇ كىم كۆردۈم ئۈچ يارىنى،
بۇ ئۈچ يارغە ئايدىم ئەسىرانى.
كۆرۈشتۈك بۇ كەچە غەنىبەت دۇرۇر،
تاڭ ئاتغاندا كىمگە ئەزىبەت دۇرۇر.
سەبەب نە ئىكىن شەھ مۇلاقاتىغە،
تەلەب نە ئىكىن ئانىڭ ھاجەتىغە.
غەرب سەرگۈزەشتىنى قىلدى تامام،
تامام ئەتتى سۆزنى دىدى ۋەسسalam.
قولاق سالدى دەرۋىشلەر يىغىلدى،
نەدامەت ياشىن كۆزدىن ئارىغىلدى.
سۆزىن ئاڭلادى شاھى ئازادە بەخت،
ئىچى كۆيدى شەھنىڭ چەكىپ ئاھى سەخت.
رەفقا قولاق سال، ۋافاسىز جاھان،
بۇ ئالەمدە ئەھلى ۋافا باغرى قان.

لۇغەت

ئا

سۈيى راۋان ئېقىۋاتقان	ئابى جارى
پوستى قارا، قاتتىق ۋە	ئابىنۇس
خۇشبۇيى دەرەخ	ئاھۇ بەررە
كىمىك بالسى	ئاھى سەخت
قاتتىق ئاھ (ئورۇش)	ئاسار
نىشانلار، بەلگىلەر	ئاشقانە
مۇھەببەتلىك، ئىشقى - مۇھەببەتكە بېرىلگەن	ئارىز ئول -
پەيدا بولماق، يۈز بەرمەك	ئازادەگان
① ئالجاناپ، مەرت، مەردانە ② ئەركىن	

قەينالغان، خارلانغان، ئازاپ چەككەن، ئېزىلگەن	ئازارە
قەينالغان، خارلانغان، ئازاپلانغان	ئازۇردە
خۇشال قىلسۇن	ئاۋىتسۇن
ئېسىلغان	ئاۋىز
بېزەلگەن، ياسالغان، رەتلىك	ئايسىن
① پاسكىنا قىلىش ② داغ تەككۈزۈش	ئالايىش
① ئاشقىلىق، ھەيرانلىق ② پەرۋاسزلىق	ئالۇفتەلىك

ب

ئالجاناپ	باشەرەفى
شەپقەتلىك، ھىداشلىق قىلغۇچى	باشەفق
ھەيۋەتلىك، سەلتەنەتلىك، كاتتا	باشۇكۇھ
بازار ئەھمىيىتى، بازارنىڭ مۇھىم نوختىسى	بازار مەئنى
① جەزمەن، زۆرۈر ② مۇمكىن ئېھتىمال	بايەد
...قا...غا، بېرىش، يېتىش	بە
نەيىتى يامان، بۇزۇق، مۇتەھەم	بەدسىكال
پەس، سۇپىقەستچى	بەدرەگ
ئاققۇ مامۇقى	بەخەل
بانا قىلغۇچى	بەھانە پەزىر
بىرلىكتە	بەھەم
سەرەنجام	بەسەر
شاتلىق، خۇشاللىق، كۆتەرەڭگۈ روھلۇق	بەشاشەت
چالغۇ ئەسۋابىنىڭ نامى	بەربەت
سېرىق مەس، مەس بۇيۇم	بەرەنج
كەپەك بالىسى	بەررە
① جاي، رايون، ئورۇن ② ئىبادەتخانا	بەقە
③ قەۋرە، قەۋرىستان	
شۇندىن كېيىن	بەئىدزان
ئېلىم - سېتىم، باھالىشىش	بەيە
قۇلاق تۇۋى	بەنا گوش

بۇلاق

قۇللارچە	بەندەۋار
بويۇم، تېنىم، گەۋدەم	بودۇم
مۇنار، قەلئە	بۇرج
چۈمبەت	بۇرقە
① خرۇستال ② قوغۇشۇن ئەينەك، گۈل چېكىلگەن ئەينەك	بۇللۇرى
پاسكىنا، مەينەت	بى تەمىز
ساراڭ! ۋەيرانە	بىدۇرۇد
تارتىنماي	بى ئەبا
چەكسىز - ھىساپسىز	بەھەد بىگەران
① بەردىسىز، ئوچۇق ② يالىڭاچ، ئۇياتسىز	بەھىجاب
توقايلىق، ئورمان، قۇمۇشلۇق	بىشە
ۋەھىدىسىز، قورقۇنچىسىز	بى ۋەھىم بىم
پۇلىنى (نەرقىنى) بېكىتىش	بىيئەتەيىن
ئاخىرى يوق، چېكى يوق	بى مۇنتەھا

پ

كۈزەد (قەدىمىكى كىشىلەر تۈنىنى ۋاقىت ئېتىۋارى بىلەن 5 كە بۆلگەن. ھەر بىر بۆلەك تەخمىنەن 2 سائەت ئەتە- راپىدا بولۇپ، قەدىمىكى ئۇيغۇرچىدا كۈزەد، خەنزۇچىدا 更دييىلىدۇ. بۇ يەردىكى «پاس» سۆزى كۈزەدكە توغرا كېلىدۇ.)	پاس
ئەگىشىش، ئەگەشكەن ھالدا	پەي بەرپەي
زىننەتلەنگەن، بېزەلگەن	پىراستە
تارقالماق، چېچىلماق، پاراكەندە بولماق، ئۆركەشكەك	پۇترا -
توشقازماق، تولدۇرماق	پۇرقا -

ت

سودىگەر	تاجىر
ئاستىلىق، كېچىكتۈرۈش، ئەزەملىك	تەئەننى
تەييارلىق، ھازىرلىق	تەجھىز
① ئايرىلىش ② يالىڭاچ	تەجەردىد
كەمتەرلىك، ھۆرمەت بىلەن باش ئېگىش	تەخەششۇد
قۇترانقۇلۇق، كۈشكۈرتۈش	تەھرىس
① تۈرگە ئايرىش ② تەھرىرلىك، ئىجادىيەت ③ ئەسەر	تەسنىق

لايمهه، ياسىلىش، پىلان	تەرھ
خەرىتە سىزغۇچى، لايىھىلىگۈچى ئارخىتىكتور، كېسىمچى	تەرراھ
شەكلى ۋە ياسىلىشى	تەرزۇتەرھى
ھاراقنى تاشلاش	تەرك سەھبا
① يول، ئىز ② ئۇسۇل، يوسۇن، قائىدە ③ مەسلەك ④ ۋاسىتە	تەرىقى
يېنىلاش	تەزەررۇد
كۈچلۈك، قۇدرەتلىك	تەۋانالىق
ئارام ئېلىش، دەم ئېلىش، توختاش	تەۋەققۇق
يالۋۇرۇش، يېلىنىش	تەۋىللا
پەرق، ئوخشىماسلىق	تەفاۋۇت
ئىستەش، سوراخ	تەفەھھۇس
① يالغۇز، تەنھا ② تەركى دۇنيا بولۇپ ياشاش	تەفرىد
ھاۋالە قىلىش، تاپشۇرۇش	تەفۋىز
① قىسقارتىش ② كەمچىلىك، سەۋەنلىك، گۇنا	تەقسىر
تەقۋادار، ئەخلاسىگەن، دىندار	تەقۋى
ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈش، تەرەپ - تەرەپكە چېپىش	تەكۈپۇ (ي)
① ئېزىش، تاجاۋۇز ② تەھدىت سېلىش، قورقۇتۇش	تەئدى
ئابۇت بولۇش، ھالاك بولۇش، يوقىلىش، زىيانغا ئۇچىراش	تەلەق
خەشامەتكۈيلىق	تەمەللۇق
① تازا، پاك، ساپ ② پەرق ئېتىش ③ ئايرىش	تەمىز
تۈگەش، ئاياقلىشىش	تەمىم
مەسخىرىۋاز ② ئەكە، جىلۋىگەر	تەنناز
ھەشەمەتلىك، كۆركەم	تۆمئۇراق
ئۇچلۇق، ئۆتكۈر	تىز
تېز، چاپسان، ئىلدام، ئىتتىك، چاققان	تىز تۈند

① ئىچىدىكى ② كىرىش ③ ئىچى	داخىل
پانى دۇنيا، بۇ دۇنيا	دارۇلئەنا
قازا ئۆيى، ھۆكۈم ئۆيى، تەغدىر ئۆيى	دادۇلقەزا
① مەيلى بار، خالىغۇچى، بارغۇچى ② ئېتىشى سوزۇلغان	دامەنى كەشان
تەنتەنە، سۆلەت، ھەيۋەت، يۇقۇرى ئاۋاز	دەبدەبە
ئېغىز	دەھان
پۇت ۋە قول	دەستۇپا

گۈللۈك ئات	ئەبۇلبەشەر
ئىنسانلارنىڭ ئەجدادى، ئادەم ئەلەيھىسسالام	ئەتسە ئۇر -
چۈشكۈرمەك	ئەسبابۇ ئالەت
ئەسۋاپ، ئۈسكۈنە، سايمان - جابدۇق،	ئەسباھ
سۈبھىلەر، ئەتىگەنلەر، چۈشتىن بۇرۇن	ئەسئەسە
داغدۇغا	ئەسھاب
① ئىگىلەر، ئەھل ② سۆھبەتداشلار، دوستلار	ئەسلەن
زادى، ئەسلا	ئەشجار
دەرەخلەر	ئەشرەفى
قەدىمقى ئىران تىللاسىنىڭ نامى	ئەربەدە
جىدەل، ماجرا، جاڭجال	ئەركەر
قارا ئارچا، تاغ كىپارسى	ئەزا
ھازا، تەزىيە، ماتەم	ئەۋباش
بىزار، ساياق	ئەفئال
ئىش - ھەركەت، پېل	ئەقەب
① كەينى، ئارقىسى ② كەينىدە، ئارقىدىن ③ ئەگىشىش	ئەقراۋ
تاز، پەينەك باش، ئايپاڭ باش	ئەقرا باخپىشلار
ئۇرۇق - تۇققانلار	ئەقىدات
ئەقىدىلەر	ئەقىشى
رەخ، توقۇلما	ئەكل (ئەكلىھاي)
يېيىش، بېقىش	ئەكنافى
ئەتراپ، تۆت ئەتراپ	ئەئراز
① يىراقلاش، ئايرىلىش، ئۆزىنى چەتكە ئېلىش ② بىزار بولۇش	ئەئزاز
ھۆرمەتلىك، قەدىرلىك	ئەيا پۇلدۇس
ھەي پۇلپەرەس، پۇلنى دوست تۇتقۇچى، پۇل - مالغا چوقۇن	
غۇچى	ئەيۋان - گەيۋان
پىشايۋان، بالكون، ئۈستى ئوچۇق كارىدور	ئەغراز
غەرەزلەر، مەقسەتلەر	ئەلەم رەسىدە
ئەلەمگە تەۋاغان	ئەلىل
ئاغرىقچان، ئاجىز، زەئىپ	ئەمر
ئىش، كەسىپ، مەسلىھە	ئەندام
بەدەن، تەن، گەۋدە	ئەندەك
ئاز، ئازراق، بىرئاز	ئەنزەۋا
① يالغۇز ياشىماق، تەركى دۇنيا بولۇش ② يوشۇرۇنۇش	

① قەست ② سۆز بىرىكمىلىرىدە قوزغىغۇچى مەنىسىدە كېلىدۇ

ئەنگىز

ج

① كاتتا يول ② قائىدە، نىزام	جادە
دۇنيانىڭ ئىگىسى، جاھان پادىشاھى، پادىشا	جاھانباڭ
سۈپۈرگە	چارۋى
① قىز، قىز بالا ② دىدەك	جارىيە
مەڭگۈ، مەڭگۈلۈك	جاۋىدانە
ئۇزۇن چاپا چەككەن	جافاكەشىدە
تاغ (جەبەل سۆزى بۇزۇپ ئىشلىتىلگەن)	جەبال
پىشانە، ماڭلاي (بۇ سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسى ماڭلىيى تىمپىپ	جەبەھ
يىپ چىقىش)	
(جەھۇل: نادان، بىلىمسىز)، جەھۇل ئەيلە دىگەن سۆز، نادان	جەھۇل ئەيلە—
لىق قىلىپ، دىگەن مەنىدە ئىشلىتىلگەن	
قەدىمقى پىرسىيە پادىشاھى جەمشىدىنىڭ نامىنىڭ قىسقارتىلىپ	جەم
يېزىلىشى	
① گۈزەل، چىرايلىق ② ياخشى	جەمىل
① جەرىمانە ② جازالاش ③ خاتالىق، گۇنا	جۇرمانە
ئەتراپ، ياقا	جۇۋار
پۈتۈن ئەس-يادىم، پۈتۈن كۆڭلۈم	جۈملەئى خاتىرەم
جىسىم ۋەتەن، تەن، بەدەن	جىسەمۇ ئەندام
يىرتىق	جىرتىق
① يېڭى ئۆي ② گەمە	جىلۋەگاھ

چ

تۆت گۈمبەز	چارتاق
تۆت كوچا	چارسۇ
① كۆز ② كۆز نۇرى ③ مەنبە ④ كۆز يېشى	چەشىم
بەنت، چەمبىرەك، گەردىش	چەنبەر
① كېسىش، ئۈزۈش ② سۆيۈش	چىدىن
چۈنكى، نىمە ئۈچۈندۇر	چىراكىم

خ

① تاماق ئۈستىلى ② چوڭ ياغاچ تاۋاق

خان

بۇزى نۇرلۇق، نۇرلۇق چىراي	خەددى ۋەھاج
قىزىل يۈزلۈك، مەڭزى قىزىل	خەددى گۈلنام
دۈشمەن، رەقىب، قارشىلاشقۇچى	خەسىم
ئەپيۇن گۈل	خەشەخاش
ئاليمىش	خەزەر
سېتىۋېلىش، سودا، سېتىۋالغان مال	خەرىد
ياخشىلىق، نىجاتلىق بەرگۈچى	خەيرۇلنىجان
خەيرلىك تىلەش، ياخشى تىلەك	خەيرى باد
بوش، بىكار، خالى	خەلاۋ (خۇلۇۋ)
ياراتماق، ئىجات قىلماق	خەلق ئەتە
خۇدانى ئىستىگۈچى	خۇداجۈي
خىزمەتكارلار، كۈتكۈچىلەر («خادىم» نىڭ كۆپلۈك شەكلى)	خۇددام
تازا، تىنىق، يالتىراق	خۇشاب
خۇش كۈلكە، خۇشال بولۇپ كۈلۈش	خۇشخەند
يۈرۈشى چىرايلىق	خۇشخىرام
كەمتەرلىك، كىچىك پېللىق، ھۆرمەت بىلەن باش ئېگىش	خۇشۇد
يەپ-ئىچىش ۋە ئۇخلاش	خورۇخابلىق
قان چاچقۇچى، قاتىل	خۇن فەشان

ھ

پىراق سەۋىئىدىن، جۇدالىق تۈپەيلىدىن	ھازەلفىراق
يېتۈك، پىشقان، ماھىر، ئۇستا	ھازىق
تۈزلەڭلىك	ھامۇن
نەزەر، بەنتلىك، تۇتقۇنلۇق	ھەبىس
ئالىم	ھەبلۇد
باغ، گۈلزار	ھەدىقە
ھىجران، ئايرىلىش، جۇدالىق	ھەجر
① دىنىي قائىدىگە خىلاپلىق قىلغۇچى ② قاراقچى، ئوغرى	ھەرامى
③ قانۇنسىز، ھارامدىن بولغان	
شىرىكچىلىك، ئۆلپەتچىلىك	ھەرىفانەلىك
ھويلا، قورو	ھەۋىلى
ھويلا مەيدانى	ھەۋىلى فەزاسى
تىۋىپ	ھەكىم
جانلاندىرۇش	ھەي
ھاياتلىق	ھەيۋان
① تىلى بىر، بىر تىلدا سۆزلىشىدىغان ② پىكىرى بىر	ھەمزەبان

③ دوست
 ئەقىللىق، ھۇشى بار، ھۇشيار
 جەننەتكە لايىق كىيىم
 ① كېرەكسىز، يارىماس ② ھورۇن
 ① بىر توپ كىشى ② ۋاراڭ - چۇرۇڭ، شاۋقۇن - سۈرەن، قا -
 لايىقتانچىلىق

ھۇشەندان
 ھۆللىھاي بەھىشت
 ھېچ كار
 ھىنگامى

ئو

دۇچ كەلسەك، يولۇقماق
 قەدەر، شۇنچە، بارىچە

ئوغرا -
 ئولچە

س

① ماسلاشتۇرۇش، تەڭشەش ② تەرتىپ، رەت، ئورۇنلاشتۇرۇش
 رۇش ③ تەييارلىق، تەرتىپكە سېلىش ④ زىياپەت ⑤ قو -
 رال، ئەسلىھە ⑥ كىيىم ⑦ سوغا ⑧ ئۇسۇل، چارە ⑨ ھە -
 لە - نەيرەڭ ⑩ پايدا - مەنپەئەت

① سۇلھى تۈزۈش، ئىناقلىق ② كېلىشىم ③ تىل بىرىكتۈرۈش،
 مۇرەسسەلىشىش ④ ماسلىشىش، مۇناسىپلىق

بىرەر سوپىلىق مەسلىگىگە مەنسۇپ، سوپىلىق يولىنى تۇتقۇچى
 ① قېرى، ياشانغان ② كونا
 چارە، تەدبىر
 سۈكۈت قىلغۇچى، ئۈنسىز، تىۋىشىسز تۇرغۇچى
 ① ...نى ئاڭلايدىغان ② ئاڭلىغۇچى
 يېڭى، ساپ ياش
 بۇرۇتى ئەمدىلەتەن خەت تارتقان
 گۈللىگەن، ياشىغان
 تاڭ پەيتىدىكى ئىچىملىك
 يېنىكلىك، تەنتەكلىك
 ① ۋاستە، ئۇسۇل ② يول، نشان
 ① كىچىك گىلەم ② داستىخان
 ھاراق (قىزىل ھاراق)
 ئىيتالىق، ئىپىتا
 سەل (قاراش)، ئاسان، ئوڭاي، يېنىك
 ① قاپقاق ② ئاياللارنىڭ باش ياغلىغى ③ ياپقۇچ ④ يوپۇق

ساز
 سەزىش
 سالەك
 سال خۇردە
 سالھ
 سامىت
 سامىئە
 سەبىز
 سەبزەدە خەت
 سەبىز، خۇررەم
 سەبۇھى
 سەبۇككۇق
 سەبىل
 سەججىدى
 سەھبا (سەھبائ)
 سەھور
 سەھل
 سەرىپۇش

① بېشى ئېگىلىگەن، ئىزا تارتقان ② يەرگە ئۇرۇلغان، كەمسە -	سەرئەفكەندە
تىلىگەن ③ ئىتائەت قىلغان	سەرھىساپ
ئەھۋال ئىگەللەش، تونۇشۇش	سەرسار
مەس كاللا، قاپاق كاللا	سەرشار
① توقلۇق، تولۇق، مول	سەرۋەر
باشلىق ② خوجاين، ئىگە ③ يولباشچى، يېتەكچى	سەرۋى رەۋان
يۈرۈشى چىرايلىق	سەرۋى سەمەن
قەددى - قامىتى كېلىشكەن	سەركار
ئىش باشتۇرغۇچى	سەرىپ
ئوچۇق، ئېنىق، كەسكىن، مۇتلەق، بىۋاسىتە	سەرگەرم
مەس، شىركەيپ	سەرمەد
① مەڭگۈ، ئەبدى ② پۈتسەس - تۈگسەس	سەۋارە
ئاتلىق، ئاتقا مىنگەن	سەققۇدبۇارە
تام ۋە تورۇس	سەققا
سۇ توشۇغۇچى، سۇ سەپكۈچى	سەلاھەت
سالاهىيەت	سالايە
ئېزىش، يەنچىش	سەمتۇر
سەنتۇر (چاڭ، چالغۇ ئەسۋابى)	سەمىن
سېمىز	سەمەن
باھا، نەرق، قىممەت	سەمەن سايى
ياسىمەنگە ئوخشاش، گۈزەل	سەندەل ئاچ
سەندەل ياغىچى	سەنجىدە
جىددى، ئېھتىياتچان	سەنگىدىل
تاش يۈرەك، كۆڭلى قاتتىق، باغرى تاش	سۈتۈرە
يېپىش، قاپلاش	سۈرۈش
پەرىشتە، خەۋەر كەلتۈرگۈچى	سۈرۈر
خوشلۇق	سۈرمەسا
سۈرمىگە ئوخشاش، سۈرمىدەك	سۈكۈن
تېچ، جىجىت	سۈگۈۋار
① ھەسرەتلىنىش، ئازاپلىنىش ② ھازىدار	سۈلۈكەت
قائىدە - يوسۇن	سپارش
تاپشۇرۇش، بېرىش	سپەند
سۇزاپ (بىر خىل خۇشپۇراقلىق ئۆسۈملۈك)	ستايىش
① ماختاش، مەدھىيەلەش ② چوقۇنۇش	سىزات
① يول، چوڭ يول ② كۆۋرۈك	سىرىشت
① خاراكىتىر، تۇغما مىجەز ② ماھىيەت ③ مەۋجۇت نەرسە	

سقار — ئىچىۋەتسەك، سىڭدۈرمەك، سۈمۈرمەك
سىيام روزا، روزا تۇتۇش
سەننى سال ياش (ئۆمۈر)

ش

شاۋ شەھ بىيىت
شارەك شەھ سۇققە
شاھە شەش
شەبەك شەبەك
شەبەرەۋ شەب فەرەك
شەب فەرەك شەددە
شەھ بىيىت شەھ سۇققە
شەش شەرەف بۇرچى
شەرىك شەك
شۇخۇشەك شوق
شوق شۇئاد
شۇستۇشۇ شۇستۇشۇ
شۇرب شۇرە
شۇرۇشەر شورۇشەر
شۇرى شەئب شۇئەدە (شۇئەدە)
شۇئەدە باز شۇئەدە باز
شەرە ئاچ شەرە ئاچ
شەرەئى ئەنگەبىن شەرەئى ئەنگەبىن
شۆ شۆ
يىگىت مەينە قۇشى
ھەممە بىلگەن، ئاشكارە، تارقالغان
ئوۋ
① كېچىسى كەزگۈچى ② ئوغرى، قاراقچى
شەپەرەك
① كەسكىن، شەددەتلىك، كۈچلۈك ② ئۆتكۈر، قاتتىق
③ جاپالىق ④ مول شالا، شۆلگەي
ئەك ئىسىل مەسرالار
ئىسىل سۇپا
ئالتە (بۇ يەردە «ئالتە ئاي» مەنىسىدە كەلگەن)
ئاسماندا سەييارىلەر ھەركەتلىنىدىغان چەمبەر شەكىللىك ئاي-
لانما يول
① قاتناشقۇچى ② شېرىك ③ ھەمرا، ئۆلپەت
① گۈزەل، چىرايلىق ② شوق ③ تېتىك، خۇشخۇي ④ قا-
راقچى، ئوغرى
① شوق ② چىرايلىق، گۈزەل ③ رەسىم ساتقۇچى ④ ھو-
رۇن ⑤ تېتىك
كۈچلۈك ئارزۇ، ئىنتىزارلىق تەلپۈنۈش
نۇر، يورۇقلۇق
يۇيۇش، تازىلاش
① ئىچىش، ئوتلاش ② ھاراق ئىچىش
شورلۇق يەر
پىتتە - پاسات
كىشىلەر توپىنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭى، شاۋقۇن - سۈرەن
نەيرەك، ھىلىگەرلىك
سېھىرگەر، ھىلىگەر، ئالدامچى
ياغاچ شەرە ئورۇندۇق
ھەسەل شىرنىسى
① ئۇسۇل، چارە ② ئىستىل ③ ئۆرپ - ئادەت ④ پوزىتسىيە
يە ⑤ ھىلە، مىكىر

① قايناق ھىسسىياتلىق، ئاشقىلىق، شەيدالىق ② ئەجەپلەنگەن شىفەت
ئەجەپلىنىش، ھەيران قېلىش شىگىت

د

قاراقچى راھزەن
① ھىكايە ئېيتقۇچى ② خەۋەر يەتكۈزگۈچى راۋيان
① كۆتىرىلىش، ئۆرلەپ چىقىش ② ئاساس سالغۇچى رافىئە
بوشتىلغان، ئەركىن، قۇتقۇزۇلغان رەھا
ئاغامچا، ئارقان رەسەن
يولداشلىق رەفاقەت
① باغاق، خەت - چەك ② سالام خەت قەغەزى رەقئە
تىترەش، لاغىلداش رەئشە
① پىكىر ② قارار، ھۆكۈم ③ ئاگاھلاندۇرۇش ④ كېڭىد - رەئىيى
شش ⑤ چىچەن، ئەقىللىق
نان، توقاچ، قاتلىما رەغىنى
تومۇر، قان تومۇر، مۇسكۇل رەگ
ئاخىرقى نەپەس رەمەق
ئىشارەت رەمىزى
قېنىلىش ئازاۋى رەنج تەئەب
تازىلىماق، سۇپۇرمەك رۇب
ۋاقتى كەلبەك، ۋاقتى بولماق رۇرئەت -
① گۈللۈك باغ، يايلاق، ئوتلاق ② جەننەت ③ گۆر قەۋرە رەۋزى
قىيامەت جازاسى روۋزى جەزا
ياغ، ماي رۇۋغەن
جاراھەت، يارا رىشە
يىپەك، تاۋار، يىپەك توقۇلما رىشەم
① رازى بولۇش، كۆڭۈلدىكىدەك ② بەخت تىلەش رىزۋان
③ جەننەت ④ پەرىشتە
① ئۈزەڭگە، تاسما ② ياساۋۇل رىكاب
نازۇك تەبىئەت، بېپەرۋا، بىكار تەلەپ رىند

ز

يوقاتقان، يوقىتىش، تارقىلىپ كېتىش زايىل
① زەربىگە ئۇچرىغان ② تەسىر قىلغان زەدە
① نەپەس، نازۇك ② سىپايى، سىلىق، نازاكەتلىك، ئەدەپلىك، زەرافەت

ئەقىللىق، زىرەك

سېرىق
قۇل، ئالتۇنغا سېتىۋالغان قۇل
شاھنىڭ كۈتكۈچىسى، ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئۆي خىزمەتچىسى
① قاچا - قۇمۇچ ② تاماق، سەي
قاچىنىڭ ئىچى، قاچىنىڭ قوسىغى
مەلەم دورا
قەلب، زېھىن
① كۈن چىقىدىغان چاغ، ئەتىگەنلىك تاماق ۋاقتى ② كۈن
ھىجرىيە ھىساۋىدا 12 - ئاي
بېزەش، بېزەك، ياسىنىش، زىننەت
خۇنۇك، يامان
قول ئاستى، قول ئاستىدىكى
زامانىنىڭ پانالىغىنى تەلپ قىلغۇچى

زەرد
زەر خەرىد
زەررىن كۇلاھ
زەرى
زەرى بەتن
زەماد
زەمىر
زۇھا
زۇلھىججە
زىب ئايىن
زىشت
زىرى نىگىن
زىنھارى ئەسىر

ژ

جەندە

ژەندە

ۋ

ھاياجانلىنىش، ئۆزىنى يوقاتقاندا دەرىجىگە كېلىش
چاقناپ تۇرىدىغان، ئېنىق، يورۇق
ئۆي، خانا
قىياپەت، تەققى - تۇرۇق
نىمەت ئىگىسى، باققۇچى، خوجايىن
چۇقان - سۈرەن

ۋەجدھال
ۋەھھاج
ۋەھساق
ۋەزىد
ۋەلى نىمەت
ۋۇلۇۋلە

ئۇ

(ئۇد: خۇشپۇراقلىق ياغاچ، ئەنەبەر؛ قارا رەڭلىك خۇشپۇراق
ماددا.)

ئۇدۇ ئەنەبەر

مەھكەم باغلاش
كەيپىياتى تۆۋەن، روھى چۈشكەن
شاراپەتلىك ئۆمۈر، قىممەتلىك ئۆمۈر، ئەزىز، قەدىرلىك
ئىش، كەسىپ، مەسىلە

ئۇستۇر
ئۇفتادە ھال
ئۆمر شەرىفى
ئۆمۈر

ف

① غەلبە قىلغان، غالىپ، ئۈستۈنلۈكنى ئىگەللىگەن (2 مەش - ھۇر، مۇنەۋۋەر ③ ئۇلۇغ، ئالجاناپ	فەتتا
① ياشلىق باھارى ياشىرىش ② مەرت، سېپىخى سەھەر پەيتى، سۈبھى ۋاقتى، تاڭ مەزگىلى قىسقا ۋاقتلىق	فەجەر ھىنگامىسى فەرار
ناھايىتى قېرى، قېرىپ ئىشتىن چىققان ئۇنتۇغان، ئېسىدىن كۆتىرىلگەن، ئۇنتۇش، ئۇنتۇغاق خوشاللىق، شاتلىق	فەرتۇت فەرامۇش
قايمۇقتۇرۇلغان، ئالدىنغان ① ئالدىنىش، قايدۇقۇش ② مەستانە مەيدان، كەڭ بوشلۇق ئەپسۇنچى، ھىلىگەر	فەرەھلىك فەرىفتە فەرىق
① تۆۋەنگە، پەسكە ② ئولتۇرۇش (كۈن) گۈرۈپپا، توپ، گۈرۈھ ئادىتى، قىلىنى ئۆزگە ئىگەر تاسمىسى	فەزا فۇسۇنساز فۇرۇ فۇۋج
	فېئىلى بىدئەت فەتراك

ق

قاپاق	قاباق
پادىشا	قايم مەقام
ئېلىش، تۇتۇش	قەبىز
① مىقدار، دەرىجە ② كۈچ ③ تەغدىر قۇرۇغان گۆش، تۈزلىغان گۆش، سۈرلىگەن گۆش پادىشالارغا لايىق قەسر، شاھانە قەسر نۇشېرېۋان ئادىلىنىڭ قەسىرى (دەك) قائىدە، يوسۇن	قەدەر قەدد قەسىرى خۇسرەۋان قەسىرى نۇشېرېۋان قەۋائىد
كور، ھورۇن، ھارسىز تولىغان ئايدەك، يۇپ - يۇمۇلاق ئايدەك ئاسما شامدانلارنىڭ نۇرى	قەللاش قەمەر قۇرسىدىك قەنادىل شۇئائى
① يېقىملىق، يېقىنلاش ② تۇققانلىق مۇناسىۋىتى قوشۇنلار، لەشكەرلەر، ئەسكەرلەر	قۇرب قۇۋا
① سۆز، پىكىر، تەشەببۇس ② ۋەدە قۇلۇپ	قۇۋل
قۇلۇپ سېلىنغان، قۇلۇپلانغان	قۇۋل بەند

قۇماش ① ئۆي جابدۇقلىرى ② رەخ، توقۇلما
قەشەز ② خەت، ھۆججەت قىرتاس

ك

كارۇبار كەشەدە
كاۋۇس كەس
كەشەدە كەشى
كەزا كەسەك
كەزەك كەف
كەف كەيىل
كەلەت كەلەت
كەلەن كەمىن
كەمىن كەمىن
كورنەمەك كوزە
كوزە كوزى
كوزى كسە
كسە كىرسۇ
كىرسۇ كەيۋان
كەيۋان

خىزمەت، ئىش - كۇش
كەيكىكاۋۇس (قەدىمقى ئىراندىكى 2 - سۇلالىنىڭ پادىشاھلىرىدىن بىرىنىڭ نامى)
كەشى
① ئۇزۇن، ئۇزۇنغا سوزۇلغان ② ئىگىز ③ ھەركەت قىل -
غۇچى، ئىش قىلغۇچى
شۇنداق، مۇشۇنداق
نۆۋەت، نۆۋەت بويىچە
ئالغان، قول
ئېگىلىگەن، قىڭغىر، قىيىسىق، مۇكچەيگەن
ھارغىنلىق، بىزارلىق
① چوڭ، زور ② ياشانغان، قېرى
خىلۋەت جاي، پانا جاي
① ئەڭ ئاز، ئىنتايىن ئاز ② ھېچنىمىگە ئەرزىمەس
تۈزكۈر
كوزا، چەينەك
① غوزا، غوزەك ② پاختا
خالتا، ھەمىيان
كىرسۇن
ساتۇرىن (يۇلتۇز)

ئى

ئىچلال
ئىختىفا
ئىھرام
ئىستىفسار
ئىسىمەت
ئىراد
ئىرتىبات
ئىرسال

ھۆرمەت قىلىش، ھۆرمەت
يوشۇرۇنۇش، بېكىنىش
ھەج قىلىش
ئىزاھ سوراش، تەلەپ قىلىش، سوراپ بىلىش
① پاك، ساپ، گۇناسىز ② ئالدىنى ئېلىش، قوغداش
ئەيدىپلەش، تەنقىتلەش، قۇسۇر چىقىرىش
ئالاقە، مۇناسىۋەت، بېرىش - كېلىش
ئۈۋەتىش، يوللاش

قوشماق، قاتماق، كۆپەيتىش	ئىزافە
ئەزىزلىك، ئىززەت، قەدىر - قىممەت	ئىزز
تاللاش، ئارىيەتكە ئېلىش، ئوخشىتىش	ئىقتىباس
ئىشەنچ، ئېتىقات	ئىتئەمد
ئىززەت قىلىش، ھۆرمەتلەش	ئىززاز
دورا، داۋا	ئىلاج
يوقىلىش، يۆتكىلىش	ئىنتىقال
ئۈزۈم، ئۈزۈم ھارىغى	ئىنەب
مىراسلىق، مىراس بولۇپ قېلىش	ئىنچۈلۈك
بوي سۈنۈش، باش ئېگىش، ئىتائەت قىلىش	ئىنقىياد

ي

① دوست، ياردەمچى ② دوستانە	يارمەد (يارمەند)
① قول ② كۈچ - قۇدرەت ③ قوغداش، ئاسراش	يەد
زۇمرەت	يەشم
يەشمەك، ئاچماق	يەز -
بىرىنى بىرىگە ئۇلاپ، كەينى - كەينىدىن	يەك - بىيەك
① بىردەكلىك، بىردەك قوشۇلغان ② قەتئى، ئۈزۈل - كېسىل	يەكجەھەت
غەيرەت، شىجائەت	يەلى
يوقالغان، يوقىلىپ كەتمىگەن	يوق ئالماپ
يىقىتىپ	يىقىپ

غ

① چۆل، قاقاسلىق ② تاقىرىيەر	غامىر
① زەنجىر، كىشەن ② بۇيۇنتۇرۇق ③ باسماق، بوغماق	غۇلۇل
ئىسىل غىزا، لەززەتلىك تائام	غىزائى لەتىق

گ

باش ئېغىرلىشىش	گەران سەر (سەرگەران)
قاتىل، قىرغىن قىلغۇچى	گەردە زەن
ناھايىتى تېز يۈرۈش	گەردۇن خىرام
① ئىسلىق، قىزغىن ② كۆتىرەڭگۈ روھلۇق ③ كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان	گەرم

- گەزاف
- ① ناھايىتى كۆپ، سانسىز، ئارتۇقچە ② ئاساسسىز، بىمەنە
③ سەپسەتە، قۇرۇق گەپ
- گونگون
گۈش
گۈرسىنە شىكەم
گۈزەر گاھ
گۈلنار
- خىلمۇ - خىل
قۇلاق
قوسىغى ئاچ، ئاچ قالغان
يول، كوچا ئاغزى
- ① ئانار گۈل ② باھاردا خىلمۇ - خىل ئېچىلىدىغان خۇش -
پۇراقلىق ياۋا گۈل.
- گىران
گىرد
گىردى
گىردىبان
- ① قىممەتلىك ② ئېغىر ③ قىيىن ④ چىدىغۇسىز
ئەتراپ، ئايلىنا
يۇمۇلاق، دۈگىلەك
ياقا

ل

- لاجۋەرد
لاھەۋلە
- زەنگەر رەڭلىك ئىسىل تاش
«كەلىمە تەھجىت» ئايىتىدىكى «لاھەۋلە ۋە لاقۇۋۋە تە ئىللا
بىللاھى» دىگەن سۆزلەرنىڭ قىسقارتىلىپ ئېيتىلىشى بولۇپ،
«ئاللانىڭ قۇدرىتى ھەممىدىن زور» دىگەن مەنىدە.
- لاغ
لاغەر
لەتفە غىزا
لەزىز
لەھە
لىباس فاخرە
- ھەزىل، ئەرمەك، ئويۇن، چاقچاق، نەيرەك
ئورۇق، جۈدەك، زەئىپ
ئىسىل غىزا، مەزىلىك تاماق
لەززەتلىك، تەملىك
بىر دەققە، پەيت، شۇئان
ئىسىل كىيىم، ھەشەمەتلىك كىيىم - كېچەك

م

- ماھى ئولمادى
ماقالات
مائى
مالۇ ئەمۋال
مەئاب
مەئاش
مەتبۇد
- يوقالىمىدى
① ماقالا ② نۇتۇق، سۆز
سۇ تەركىبى كۆپ، سۈيۈك
مال - مۈلۈكلەر، مال - بۇيۇملار
- ① يوشۇرۇنىدىغان جاي، پانا جاي (2) - دەك، - تەك
① ياشاش، تۇرمۇش، ۋاستە ② ئىشلەپچىقىرىش ۋاستىلىرى
③ مائاش
- ياخشى، ياخشى ئاڭلىنىدىغان، يېقىملىق

داۋاملىق، داۋاملىق، ئۈزۈلدۈرمەي	مەدامەت
ھۇشسىز، بېھۇش	مەدھۇش
ئارىلاشتۇرۇلغان، قېتىشتۇرۇلغان	مەخلۇت
① جاي، ئورۇن ② ۋاقىت، زامان، پۇرسەت (بىر مەھەل دىگەندىكى مەھەل)	مەھال
مەھەللىلەر، كوچىلار، رايونلار	مەھەلات
① جەڭگاھ ② ئۇرۇشۇش، ئېلىشىش ③ سەپ تارتىش	مەساق
① ئىپپەتلىك ئايال ② ئىپپەتلىك، دىيانەتلىك، ۋاپادار	مەستۈرە
① ئىشلىتىلگەن ② سالمىقى بار، قايىل قىلىش كۈچى بار	مەسمۇد
بۇرۇن، دىماغ	مەشام
كېڭەش، مەسلىھەت	مەشۋەرەت
مەنزىلەر	مەراھىل
① خەلقنى ئەزگەن، خەلققە زىيانكەشلىك قىلغان ② ئەز-گۈچى، زالىم	مەردۇم ئازار
ياخشى، ياردىملىق	مەرغۇب
① چۈشىنىشلىك، بىلگىلى بولىدىغان ② ئىگەللەنگەن	مەقھۇم
① خاتالىق، گۇنا ② ئاسلىق، نومۇسىزلىق، ③ توپىلاڭ	مەئىيەت
ئۆزلىك، ئەپۇ قىلىنغان، كەچۈرۈلگەن	مەئزۇر
مەنزىلەر، قونۇپ ئۆتمىدىغان جايلار	مەنازىل
① ھېرىش، بىزار بولۇش ② خاپىلىق ③ ئازاپلىنىش	مەلال
① ھېرىش - چارچاش ② بىئارام بولۇش دىلخەستلىك ③ ئازاپ	مەلالەت
① كۆرۈنۈش ② نەزەر تاشلىنىدىغان جاي	مەنزەر
① بوشتىلىغان، ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان ② كەچۈرۈلگەن، ئەپۇ قىلىنغان	مۇئاق
① ئۆزگەرگەن، ئالمىشقان ② ۋاكالىتەن	مۇبەددەل
① ئىسپاتلانغان، ئېنىقلانغان ② روشەن، ئېنىق	مۇبەرھەن
① شەرھىلەنگەن، ئەمەللىشتۈرۈلگەن ② ئىپادىلەنگەن	مۇبەيىھەن
چاقچاق، ھەزىل	مۇتايىب
① ئىشىتكەن، بىلگەن ② پىششىق ئۆزلەشتۈرگەن، ھەممە - دىن خەۋەردار	مۇتەلە
ناخشىچى، كەسپى ناخشىچى	مۇتربە
خىزمەتچى، خىزمەتكار	مۇخادىم
دىققەت بىلەن تەكشۈرگۈچى، تەتقىق قىلغۇچى	مۇدەققىم
تەييارلانغۇچى، ئالدىن تەييارلانغۇچى	مۇھەييى
دوستانە، سۆيگۈچى، دوست تۇتقۇچى	مۇھىبانە

- مۇساھىب ھەمسۆھبەت، دوس، ئۆلپەت
- مۇسافەت ① ئارىلىق، يول ② ئۇزۇنلۇق
- مۇستەقىم ① توغرا، راس، تۈزۈك، ھالال ② بىر جايدا تۇرغۇچى بوي سۇندۇرۇلغان
- مۇستەمىل ① ئۆز ئىچىگە ئالغان، تەشكىل قىلغان
- مۇشت ① مۇش ② ئازراق، بىر ئۇچۇم
- مۇشەۋۋەش پەرىشان، تەشۋىشلىك
- مۇشەككەل شەكىللەنگەن
- مۇشرىق ① يۈكسەلگەن، يۈكسەك يەر ② يېقىن، يانداش ③ باش قۇرغۇچى
- مۇشكخام ① ئىپار رەڭلىك ② قارا رەڭلىك ئىپار
- مۇشك يىد ساپ ئىپار
- مۇشكناپ ياقۇت ئورنىتىلغان
- مۇرەسسەد ئۆتۈش، يۈرۈش، قاتناش
- مۇرۇر توخۇ كاۋابى
- مۇرغ بىرىيان ھەق، ئىش ھەققى
- مۇزىد ئاغدۇرۇلغان، يوقىتىلغان، يوقالغان
- مۇزەھىل ① تۇغۇلغان، تۇغۇلۇش، تۇغۇلغان كۈن ② پادىشالىق شەرەپلىك، ئىپتىخار، پەخىرلىك
- موۋلۇد ① كىشىنى خوشاللاندىرىدىغان ② كىشىنىڭ كۆڭلىنى ئازا - دە، كەيپىنى خۇش قىلىش
- مۇفئەخەر مۇفەررەھ
- مۇقەررەب ① يېقىنلاشقان، قەدىرلەنگەن، ئىلتىپاتقا ئىگە ② يېقىن دوست تەنگە قۇۋۋەت بېرىدىغان، قۇۋۋەت دورىسى، تەنى كۈچەيتىدىغان دورا
- مۇقەۋۋى مۇقەببەد
- مۇقەتەمەد باغلانغان، ئۇلانغان، بەنت بولغان
- مۇنۇزىل ئىشەنچلىك، تايىنىشقا بولىدىغان
- مۇلال ① قىيىن، قىيىنچىلىق
- شوخ سۇ (كۆچمە مەنە) («مۇلال» نىڭ ئەسلى مەنىسى: ① تار، قىستاك ② بىئىارام بولۇش ③ ساراسىمىگە چۈشۈش، ئالاقزادە بولۇش
- مۇلتەمەس ① تەلەپ قىلىنغان، ئىلتىماس قىلىنغان ② تەلەپ، ئۆتۈ - نۈش ③ تەلەپ قىلغۇچى
- مۇلزەم قىل - سۆز بىلەن يەڭمەك، خىجىل قىلماق، ئۇيالدۇرماق
- مۇنقەئىل ئىزا تارتقان، ئۇيالغان، خىجىل بولغان
- مىجمەر ① كۈچىدىن ② ئاتەشدىن

جاپاغا يارىتىلغان، جاپاغا تۇغۇلغان
بوي سۇنماق، ئىتائەت قىلماق

مىھنەت سىرشىت
مىنقادئەت -

ن

① چۈشەك ② پەسەيمەك، كېمەيمەك	نازىل ئولماق
نەتەجىسىز، پايدىسىز	نافەر جام
ئۆتكۈر، تەسىرى كۈچلۈك، تەسىرلىك	نافىز
تومۇر، تومۇرى سوقۇش	نەبىز
تومۇر تۇتماق	نەبرىكۈر -
نەمە دىسەم	نەدىم
ئورۇق، زەئىپ، قاخشال، قۇرۇق ئۈستەخان، ئاجىز	نەھىق
تۆكۈش، چېچىش	نەسىر (نەسار)
مەس قىلىش، كەيپ قىلىش	نەشا
... غا يېقىنلىشىپ، ... يېنىدا	نەز
جاننى ئېلىش	نەزى جان
① رايون، ئوبلاست ② تەرەپ	نەۋاھى
مېھرىۋانلىق	نەۋازىش
① بايان قىلىش، ھىكايە ② يۆتكەش، كۆچۈرۈش	نەقل
① ئار - نومۇس، ئۇيات ② كەمتەرلىك	نەنگ
ئۇسۇل، شەكىل، ئەندىزە، پاسون	نەمەت
كىگىز	نەمەد
تۈز	نەمەك
تاڭ نۆرى	نۇرى سۇبھانە
① خىل، تۈر، شەكىل ② ئۇسۇل	نۇۋۇد
كۈمۈش، ئالتۇن	نۇقرەتىللا
ھىكايە، بايان قىلىش، سۆزلەش	نۇقۇلات
قەن - گېزەك، مېۋە - چېۋە، تاتلىق يېمەكلىك	نۇقلۇناباتۇ
يوشۇرۇش، يوشۇرۇن	نۇمۇت
يېرىم	نۇسقى
سۆيۈنۈش، شاتلىنىش	نۇشات
خەيىرلىك، سائادەتلىك، ئوڭۇشلۇق	نۇك پەي (نۇكۇپەي)
ياخشىلىق ئاتا قىلغۇچى	نۇكخاھ
① ياخشى، ئىسىل ② چىرايلىق	نۇكۇ
مېڭىشى چىرايلىق، قەدىمى ياراشقان	نۇكۇقەدەم
غىلاپ	نۇيام
قارىغۇچى، كۈزەتچى، قاراۋۇل، قورۇقلىغۇچى	نۇگاھبان
بېشى ئېگىلگەن، بېشى چۈشكەن	نۇگۇنساز

غزەل ۋە مەسنۇنلار

مۇھەممەت سادىق قەشقىرى

نەشرگە تەييارلىغۇچى ئا. مەھمەت

مۇھەممەت سادىق قەشقىرى — 18- ئەسىر ئۇيغۇر ئەدىبىياتىدا مۇناسىسىپ ئورۇن تۇتقان ئەدىپ، شائىر، تەرجىمان، تارىخشۇناس ۋە ئەخلاقشۇناس. ئۇنىڭ 18 پارچە ئىلمى ۋە ئەدىبىي ئەسىرى بار.

زامانىسىنىڭ بۇ مەدەنىيەت ئەربابى 1740- يىلى قەشقەردە دىخان ئائىلىسىدىن دۇنياغا كەلگەن. ئۇ كىچىكىدىلا دىخانچىلىق ئەمگىگىگە قاتناشقان.

مۇھەممەت سادىق قەشقىرىنىڭ قايسى يېزىدا تۇغۇلغانلىقى ۋە قايسى مەكتەپ مەدرىسىتە ئوقۇغانلىقى نامەلۇم، ئۇ مەشھۇر شائىر ۋە شاھزادە خوجا جاھان ئەرشىنى ئۇستاز سۈپىتىدە ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالدى.

مۇھەممەت سادىق قەشقىرى ناھايىتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن، ئۇ جۇڭغار خانلىقى ۋە ئۇنىڭغا بېقىنغان خوجىلار دەۋرىدىكى پۈتكۈل جاھالەت، نادانلىق، پىتىنە-ئىغۋا، نىزاھ ۋە ئۇرۇش، ساتقۇنلۇق ۋە ئىجتىمائىي پاجىئەلەر تارىخىنىڭ شاھىدى سۈپىتىدە ياشىغان، ئۇنىڭ ۋاپاتى 1849- يىلى دەپ كۆرسىتىلدى.

مۇھەممەت سادىق قەشقىرىنىڭ ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەن «تەزكىرە ئى ئەزىزان»^① ۋە ئۇنىڭ ئىخچام ۋارىيانتى «تەزكىرە ئى خوجىگان» ناملىق چوڭ ھەجىملىك كىتابى؛ «تەزكىرە ئى ئەسھائى كەھەف»، «زۇبىدە تۇل مەسائىل دەئە قائىد»، «ئەدە بۇس سالىخىن» ناملىق كىتاپلىرى بار. ئۇ يەركەن ھاكىمى يۈنۇس تاجىبېك ئىبن، ئىسكەندەربېك ئىبن ئىمىن ۋاڭنىڭ ئەمرى بىلەن مىرزا ھەيدەرنىڭ فارس تىلىدا يېزىلغان ئەسىرى «تارىخى رەشىدى» نى جۈملىدىن «تارىخ تىبارى»، «ئىسكەندەرنامە»، «تاجى نامە ئى شاھى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان.

① بۇ ئەسەر ھىجرىيەنىڭ 1182- يىلى (مىلادىيەنىڭ 1768- 1769- يىللىرى) ئۇنىڭ قەشقەر مەدرىسىدە ئوقۇ- ۋاتقان چېغىدا قەشقەر ھاكىمى ئوسمان بېيىس بېك ۋە ئۇنىڭ ئانىسى رەخمە ئاغىچىنىڭ ئىلتىماسى بويىچە يېزىلغان. ئوسمان بېيىس بېك يەركەن ھاكىمى كۈچارلىق مىرزا ھادى بېكىنىڭ ئوغلى بولۇپ، ھادى بېك چەنلۇك پادىشانىڭ يېقىن ئەمەلدارلىرىدىن ئىدى.

مۇھەممەت سادىق قەشقەرنىڭ ئەسەرلىرى چەتئەل شەرقشۇناسلىرى ۋە ئۇيغۇر-شۇناسلىرىنىڭ دىققىتىنى خېلى ئىلگىرىلا جەلپ قىلغان ئىدى. ئىنگلىز ئالىمى ن. ئىلىئاس 1891-يىلى ئەدىبىنىڭ «تارىخىي رەشىدىنىڭ داۋامى» دەپ شۆھرەت قازانغان نادىر ئەسىرى «تەزكىرەئى ئەزىزان» نى كالىكوتتىدا ئىنگىلىزچىغا نەشر قىلدۇرغان. نېمىس ئالىمى م. خارتمان بۇ كىتاپنى 1905-يىلى ئىزاھلىق شەكىلدە نېمىسچە ئېلان قىلغان. روسىيە ساياھەتچىسى چوقان ۋەلىخانوفنىڭ ئەسەرلىرى (1962-يىلى نەشىرى) 2-توم، رۇسچە 298-337-بەتلەردە بۇ مەنبەلەر تىلغا ئېلىنغان. سوۋېت ئالىمى ئا. ئا. سىمپىنوۋنىڭ 1925-يىلقى كۆرسىتىشىچە، بۇ كىتاپنىڭ فارىسچە نۇسخىسى بارلىقى مەلۇم. سوۋېت ئالىمى م. ئا. سالاھىدنىۋ 1959-يىلى «سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئاخباراتى» مەجمۇئەسىدە «تەزكىرەئى ئەزىزان» دىكى قىرغىز مەنبەلىرىنى روس تىلىدا ئېلان قىلدى. مۇھەممەت سادىق قەشقەرنىڭ «زىئۇددەتسۇل مەسائىل دەئۇ قائىدە» ۋە «ئەدەبىيۇسسالھىن» ناملىق ئىتتىكىغا دائىر كىتاپى 1895-يىلى رۇس ئالىمى ن. س. نىكوشىن تەرىپىدىن رۇس تىلىدا نەشر قىلىنغان. بۇ ئىككى كىتاپنى خىۋە مەدەرىسلىرىدە رەسىمىي دەرسلىك قىلىش ئۈچۈن ھىجرىيىنىڭ 1320- (مىلادىيە 1902-) يىلى خىۋە خانى مۇھەممەت رەھىمخانمۇ بۇيرۇق چۈشۈرگەن ئىدى.

مۇھەممەت سادىق قەشقەرنى «سادىق» تەخەلمۇسى بىلەن كۆپلىگەن لىرىك شېئىرلار ۋە سىياسىي-تارىخىي مەزمۇندىكى غەزەللەر، مەسنۇتلەر، مۇسەممەن ۋە مۇخەممەسلەر، رۇبائى ۋە ساقىنامىلەرنى يازغان. ئۇ، ئۆز ئەسەرلىرىدە ئۇيغۇر خەلق ماقالى-تەمسىللىرىدىن كۆپلەپ پايدىلانغان. ئۇ ئەلىشىر ناۋائىنىڭ «مەجالسۇن نەفائىس»، «نەسائىمۇل مۇھەببەت»، دەۋلەتشاھ سەمەرقەندىنىڭ «تەزكىرە تۇششۇنارا» قاتارلىق تەزكىرىلىرىدىن كېيىن بىزگە ئۆز دەۋرىنىڭ مۇھىم ئەدىبلىرى، شائىرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەر نەمۇنىلىرى توغرىسىدا تەزكىرە قالدۇردى. ئۇ ئەدىب ۋە شائىرلارنىڭ مۇھىمراقلىرى - لىرىك شائىر ئەرشى (خۇجا جاھان، ئەسلى ئىسمى ياقۇپ ئىبن دانىيال)، ئۇنىڭ ئوغلى خۇجا سىددىق فۇتۇھى، ئاخۇن موللا مەشھۇر (ئىبراھىم بەلىخى)، موللا مىرتابدىن، خۇجا نىزامىدىن خامۇشى (شائىر ۋە «شاھنامەئى تۈركى» نىڭ تەرجىمانى)، شائىر ئۇلۇغ ئەزىزەم ۋە باشقىلاردىن ئىبارەت.

بىز تۆۋەندە ئۇنىڭ بىر قانچە غەزەل ۋە ساقىنامىلىرىدىن نەمۇنە كۆرسەتتۇق.

× ×

قايسى بىر دەردىم بايان ئەيلەيكى قايسى كۈلغىتى،

بىلبان يا كەلىمگەي مۇنداق بىروۋغا مېھنىتى.

ماتەمىنى ئەيتاينمۇكىم مۇسبەت غۇسسىسى،

يا دەينىمۇ خانىۋەيرانلىق بالايۇ شىددىتى.

ياكى دۈشمەنلەر ھۇجۇم ئەيلەپ جەۋانبىدىن ماڭا،
قەستى جانىم قىلغىنى دەيمۇ خەتەرلىك ئاپىتى.

بارچە غەم بىر سارىيۇ بىغەم رەقىبىم تەڭدىل ئول،
يەتكۈرۈپ ھەردەم مەلامەتتىن تۈمەنىڭ زەخىبىتى.

سادىقا، شاھزادىلەرگە يوق جافايى قالدۇمۇ،
نە ۋاڧا قىلدى ئاڭا خەيلى ھەشەم، نە دەۋلىتى.

× ×

سەڧىلەر ئارا ھەر يەردە ئۇرار جەڭ چېكەرلەر،
مەنىسى بۈكىم جەڭگاھ كۈنى ئىلغانۇر ئەرلەر.

ھىمەتلىك ئەرەنلەرنىڭ ئىچىگە چۈش چۈشۈبان،
مەيدان ئارا جەۋلان ئېتىپ سىنە يارارلەر.

جاندىن كېچىبان نەرە ئۇرۇپ ھەملە قىلىبان،
شرانە، دەلىرانە كىرىشىپ تىغ ئۇرارلەر.

خاتەم سىڧەتى ھەيز مىسلى خۇنىسى تەبىئەت،
بى ھىمەتۇ كەچدىن كەچ قاچارلەر.

ئات كى چىگەرلىكتۇر ئىچىگە تۈشۈبان ئوت،
مەيدان ئارا جەۋلانباز ئېتەر ھاردى بۇ خەرلەر.

غەيرەتلىك ئەرەنلەر بۇ كۈنى ئۆزگىچە سادىق،
بى غەيرەت ئەرەنلەردىن ئېرۇر ياخشى چۈ سەڭلەر.

× ×

ئىلاھى قىلغىنىسەن بۇ دەمر ئارا ئۆمرنى جاۋدىدان،
بەلەند ئەيلەپ تەقى ھەم شەۋكىتى - شەنىنى يۈز چەندان.

ھۇمايى ئەۋجى ئىززەت باشى ئۈزرە سايىبان ئەيلەپ،
ئادالەت تاجى باشى ئۈزرە قالغاي مىسلى نۇشراۋان.

زەفەر بەرگەچ ھەۋادىس خەيلىنى دۈشمەن سېرى پۇترات،
نە چاغلىق مۇشكۈل ئىش تۈشسە ئۇ شۇلدەم ئەيلەگىل ئاسان.

دەياغىن تازە، تەبىئىن خۇش، قەلەمنى خۇش بەيان ئەيلەپ،
مۇتىنى - تابىنى تۇران زەمىن ئولغاى يەنە ئىران.

تۈفەيلىدىن رەئىيەت ئىچرە كۆپ ئەمىنۇ ئامان ئولدى،
جەھان مەمۇر بولدى ئەيلەگەچ كۆپ لۇتى ئىلە ئىھسان.

جەفايۇ جەۋر بۇنيادىن تۈز ئەتكەن ئەل قېچىپ ھەر سۇ،
ئەدەم دەشتىدە ھەيران ئولدىلەر رەسۋايۇ سەرگەردان.

مۇرادى ھاسىل ئولغاى، ھۆكەى نافىز ئۆمرى بەر خوردار،
دەگىل سادىق: ئىجابەت ئەيلەگىل يا ھەزرىتى راخمان.

بىۋاڧا سەن ئەي فەلەك گەردۇنى كاج رەفتارسەن،
سەكۈنلەر قىلتۇم سېنىڭدىن مۇنچە ھەم غەددارسەن.

قايدا بىر نادانى بەدنىيەد مۇرادىن بەرگسەن،
ئالى ھىممەت، مەردى دانا ھەققىدە مەككارسەن.

زۇلم پىشە، كىنەكەشلەر سانى سەدىيى ئەكبەرنىڭ،
فەتھۇ نۇسرەتنى نەسىپ ئەيلەپ ئاڭا غەخارسەن.

قايدا بىر ئازادىرەش بولسا قىلۇرسەن پۇر خەتەر،
نەھسى ئەكبەرنى نەسىپ ئەيلەرسەنۇ ئەييارسەن.

شاھىيۇ شاھزادىلەر قانن تۈكەرسەن بى دەرىخ،
نە ئەجەپ بى رەھم سەن، خۇنرىزسەن، خۇنخارسەن.

كىمكى بولسا ئەندىكى خۇش فەھم ئېنىڭ سەن دۈشمىنى،
كىمكى شەككاكۇ فېتىنداز بولسا سەن سەربارسەن.

سادىقا، گەر ئۇشۇدۇر كارى فەلەكتە ئىمتىياز،
نە ئۇمىد ئەيلەرسەنۇ ئەلبەتتە خارۇ زارسەن.

× ×

بولسا ئەردى رۇستەم ئەۋلادىيۇ رۇستەم ئول كۈنى،
ھەرنىچە مەيدانغا فەرياد ئەيلەسە چىقماس ئۇنى.

ئوترودا گەر شەست تەھمۇرەس، تەھەمتەنلەر قېچىڭ،
بىر يولى چابۇك سۇۋارىم قەتل ئېتەر ئانى، مۇنى.

قىلسا تىرەندازلىق مەيدان ئارا قانىن تۆكۈپ،
ئالەم ئەھلى گەر ھۇجۇم ئەتسە تۈمەننىڭ بىر يولى.

سەف ۋە سەف جەۋلان قىلۇر جاندىن كېچىڭلەر زاھىدا،
شۇرى شەر پەيدا قىلۇر بېرىڭ سالاھىيەت تونى.

سادىقا، سەن كىم سەن ئول شاھىنى مەدھى كىم دۇرۇر،
لىك مەدھى شاھىنى دىمەك رەسمى گادادۇر قانۇنى.

× ×

ئاتەشگەر بى مۇرۇۋۇت چەرخى كەجرەفتار بۇ ئالەم،
ئانىڭدا زەررە ۋەغا يوق ئەنى بىل ئەي بەنى ئادەم.

ئەي شاھى گادايى فانى بىلسە ئۇشۇ ئالەمنى،
يۈزىگە لۇتقى نەيسانى چاچقاي قەترەنى شەبنەم.

قەنى ئىسكەندەرۇ، دارا، قەنى جەمشىد، فەرىدۇن،
يامانلىق ئەيلەگەنگە ياخشىلىق قىل ئەي بەنى ئادەم.

× ×

ھەيكى، بارسەن زىنھار ھىچكىمگە ئازار ئەيلەمە،
نەفى ئىستەپ ھەم بىرەۋگە زۇلمى بىسىيار ئەيلەمە.

قايمىغىل بېجا قەدەم قىلما ھىكايەت كىمەگە،
ئىككى ئالەم ئىچرە جانىڭغە قاتىخ كار ئەيلەمە.

ھەر نە قىلىشىم بىر يىتىشىنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتماغىل،
دەر ھەقىقەت شاعىرۇرۇر ئول سەن ئۇنى خار ئەيلەمە.

نەچچە دۈشمەننى ئۆزۈڭگە مەھرەمى راز ئەيلەدىڭ،
سېنى ئەيلەر فاش كىم، ئەغىيارىنى يار ئەيلەمە.

گەر ساڭا ئەھلى ھەقىقەت كارى خۇد مەلۇم ئەمەس،
جانۇ دىل بىرلە ئەقىدە ئەيلەگەنلەر غەم يىمە.

ھەر نىچە جەۋرۇ جافا كەلسە فەلەك ئەغىياردىن،
بىل ئۆزۈڭ دەردىڭ يۇتۇپ، دۈشمەنگە ئىزھار ئەيلەمە.

سادىقا، ئۆتكەن ئەزىزلەر روھىدىن ئاگاھ بول،
ئىتلەرى سۈلكىدە بولسا فەخرى بىل ئار ئەيلەمە.

× ×

يۈز تۈمەن تۇپراق بولسۇنكىم بۇ دۈشمەن جانىغە،
ھەم قۇرۇپ تەنىغە ئوت تۈشكەيكى خانۇ مانىغە.

ئاشىنالىق قىلدىڭىزلەر ئاشىناسى يوقتۇرۇر،
نە ئانىڭ بولغاي ۋەفاسى ئەھد ئىلە پەيمانىغە.

تائەتى ئانىڭ ئوغۇرلۇق ھەم قاراقچىلىق ھۆنەر،
ھەم ھارامخورلۇق فەزىلەت مۇخلىسى سۇلتانىغە.

ئاشىناسى دۈشمەندۇر، مېھرىبانى قاتىلى،
ھەمىكى تاراج ئەيلەپ زەخمەت بېرۇر مېھمانىغە.

ھىچ قەۋمى سادىقا، ئۇشۇ سۈفەتلىك بارمىدۇر،
دېۋە ھايۋان ئەر ئېتەر بۇ شۇمىنىڭكى كارىغە.

كېتۇر ساقى ماڭا بىر نەچچە ئى مەي،
فەلەك جەۋرى سىتەمىدىن مۇنچە سۆز دەي.

قىلاي ئۆتكەن زاماندىن كۆپ شىكايەت،
ئەزىزلەر سەرگۈزەشتىدىن ھىكايەت.

بۇلاق

نە ئىشلەر كەلتۈرۈپ شاھزادىلەرگە،
ھەممە نازۇك بەدەن ئازادىلەرگە.

يامان ۋەسفىن بايان بىرلە تۈگەنمەس،
نە چاغلىق دىسە بولغاي ئەيىۋەنناس.

ئەدۋۈلەر خەيلىدىن ئىستەب ئامانلەر،
قەرز ئەيلەپ ئەزىز خانەدانلەر.

كانارە تۇتتىلەر دەشتۇ ئەدەمگە،
دىيارۇ خانە تاشلاپ شۇم قەدەمگە.

دىمە دەشتى بالايى جاڭگالى دەرلەر،
نە جاڭگاللاردىكى جاڭگالى شىرلەر.

دەرەختى خارناك مىسلى نەشتەر،
ئۇرار ئەزاغا ئانداغ تىر - خەنجەر.

كۆرۈك بۇ ئەكسىلىكنى بۇ زامانغا،
تافاۋۇت ئەيلەمەس ياخشى - يامانغا.

سۆزۈك قىل سادىقا، كەم ئىختىيارى،
مۇقەررەدۇر بۇ ئىشلەر ھەرنە بارى.

فەلەكتىن گەردىسەك يۈز مىڭ شىكايەت،
تۈگەنمەس چۈن ئاگا يوقتۇر نىھايەت.

× ×

كەل ئەي جامىڭنى تۇت ساقى پەيا - پەي،
ئىچىپ سەرەست بولۇپ بىر نەچە سۆز دەي.

بولۇبدۇر گەرم ئاتەشگاھ، جەڭگاھ،
كۆيەر نامەرت ئاندا خاھ، ناخاھ.

دەلىرەن، پەھلىۋانان شىرى سەفدەر،
يارەنلەر بولمىش ئاندا چۈن سەمەندەر.

چۇ ئوت كۆيدۈردى ئول نەمرۇدى مۇردار،
خەلىۋىلاغا چۇن بولدى گۈلزار.

چۇ نەمرۇد جانىدىن بىزار بولغاي،
يارەنلەر ئۇيقۇدىن بىدار بولغاي.

چۇ مىرزا بولدى بۇ كۈن شىرى بىشە،
ۋەيا بولدى بوران ئول خەلقى تىشە.

ۋە ياكىم بولدى مىرزا پىلى مەھمۇد،
ئەدۋۇ خەيلىنى ئەيلەپ نىست نەبۇد.

ۋەيا پۇركەنى ئېغىز چۇن ئۇشتۇرى مەست،
قىلىپ ئەل پەيمالى زىرى يا پەست.

گاھى ئوڭ، گاھى سول، چۇن گاھى ئورتۇ،
قىلىپلەر چۇن ئول خۇشۇ نىكۇ.

قېچىپ ئەل ئىككى يانغا كوچا ئەيلەپ،
نە چۈككىم گۇرگ قەسىدى رەممە ئەيلەپ.

سېلىبان ئەل ئارا يۈز شۇرى ئافەت،
يېتىپ جانلەرغە ئاندىن نىشى زەخمەت.

ئەدۋۇ خەيلىگە سالىپ شۇر غەۋغا،
بەسى جانلارنى ئايرىپ تەندىن ئاندا.

تەمام ئالماس ئەگەر تەرىق قىلسا،
ۋە رەققە سىغماس ئاق تەۋسىق قىلسا.

كەل ئەي ساقى كى مەقسەت سارى يۈرگىل،
سېنى كىملەر دىدى بۇ سۆزدە تۇرغىل.

غەنىمەت ۋاقتىدۇر بۇ سۆز تامام ئەت،
بىلەرسەن تاڭلانمۇ ۋە سسالام ئەت.

تامام ئەت سۆزنى بۇ ۋاقتى غەنىمەت،
كى بىلمەم تاڭلا ئەيا بارمۇ فۇرسەت.

دېيارى مەملىكەتتە ھاكىمنىڭ خوپ،
سېنىڭدەك ناتىۋانغا شەپقىتى كۆپ.

خۇسۇسەن ۋالدە بەس مېھرىۋانى،
ئەجەپ دانا بۇ زىرەك نازەننى.

ئەزىز شاھلەرگە ساھىبى ئىخلاىس،
ماشايىخ ئەۋلىياغا مۇخلىسى خاس.

نازاكەتلىك سۇخەنغە ئول خەرىدار،
ھىكايەت ئۇ قىسسەسىغا ئاشىغى زار.

خۇسۇسەنكىم ئەزىزلەر سەرگۈزەشتى،
بەسا مەرغۇپ ئاڭا مەھبۇب تۇشتى.

خەرىدار ئالسا سەردارى ۋىلايەت،
نە خۇش دەۋلەت ئەمەسمۇ تۇرغە ئىززەت.

كىشى مۇنداق مەھەلدە قىلمىسا سۆز،
قىيامەتتە دىگەيمۇ: ئەي سۇخەنداز.

يەنە قويغىل قەدەم مەقسۇد سارى،
سۇخەن ئاغاز قىلغىل ئەمدى بارى.

مۇبارىزلەر بىرىدۇر مىرزا قاسم،
نە بولغاي ۋەھم ئاڭا، نە خەۋق، نە بىم.

شىجائەتلىك دىلاۋەردۇر يىگانە،
دىلاۋەرلىكىدىن ئول رۇستەم نىشانە.

چۇھەق سارى تۇتۇپ كۆڭلىنى ئاڭا،
ئېغىزدا: ۋاھۇسۇينا، ۋا غەرباھ.

ئۇرۇپ ئۆزنى ئەدۇۋغا بى تەۋەققۇق،
چىپىپ، سانچىپ، ئېتىبان بى تەكەلمۇق.

نە خۇشتار كىمىسە تاپسا گەر شاھادەت،
ئىكى دۇنيادىن ئارتۇق كۆپ شارافەت.

يەنە مىرزالاردىن ئول مىرزا شىرداغ،
قويۇپتۇر شىرلار كۆكسىگە يۈز داغ.

دىلاۋەرلىك قىلىپ مەيداندا چالاک،
قويۇپ ئەل جانى تىغىدىن چۇن خاشاك.

ئاڭما ئۆز جاننىڭ خەۋفى قاچان بار،
ئەگەرچە يالغۇز ئەرسە ئول خۇدايار.

يەنە بىر مىرزا ئابدۇلۋاھاب ئەردى،
ئەجەب بازۇۋى ھىمىمەت يارى بەردى.

قىلبان زىكرىنى ئاللاھ، ئاللا،
رەسۇللا، ھۈسەينا ۋە شەھىدا.

يانا ئوردانىڭ ئول خەيلى ھەشەمدىن،
دىلاۋەر ھەم مۇبارىز مۇھتەشەمدىن.

باھادۇر پەھلىۋانى بى تاقابۇل،
شىجائەتلىك شاھابىددىن باقاۋۇل.

سىپەھسالار قەۋمى چابۇك ئەنداز،
دىگەيمەن بىر بەلەند پەرۋاز شەھباز.

دەلىرانۇ دىلاۋەرلەر دەلىرى،
دەسە بولماس ئېنىڭ رۇستەم نەزىرى.

ئەجەب ئېرىمەس دەسە رۇستەمگە مانەند،
چىراكى فىتىئىلىك ئاخىر زامانەند.

گۇرۇھى لەشكەر ئىچرە شىرى غىرران،
ئېرۇر ئول ئەۋۋەلى چابۇك سۇۋاران.

بۇلاق

ئۇلۇغ باباسى كىم ئۇشتۇر خەلىفە،
زوهۇر ئەردى كارامەتى ئەجىبە.

شېبەت شىن ئانىڭ زۇھۇرى،
كامالى مەست بۇغراچۇن شۇتۇرى.

خالايمىقلەر ئېنىڭ زەربىدە نالان،
قىلۇر ئەل جەڭدە فەرباد-ئەفغان.

گاھى ئوڭ گاھى سولنى كۈشتە ئەيلەپ،
گاھى ئوترۇنى تۈدە-پۇشتە ئەيلەپ.

دىلى، جانى بىلە ئاللا گىريان،
قىلىپ دۈشمەننى سەرگەردانۇ ھەيران.

بار ئەردى دوستى بازۇدە بارابەر،
نېچە ھەم ئوردا خەيلىدىن دىلاۋەر.

سۈخەنگە بولمىغاي ھەددۇ كەنارە،
ئەگەر نامۇ بە نام ئەتسەم شۇمارە.

يەنە قىرغىز دىلاۋەرلەر ئىدى بار،
ئورۇس ئاتلىغ، توقالۇ ھەم خۇجاميار.

مۇبارىز نامدارى، پەھلىۋانى،
يەنە مىڭدىن بىرى بەردىم نىشانى.

× ×

تۇت ئەي ساقى ماڭا جامىڭنى دۇ بارە،
زەمانى چەڭدۇر، ۋاقت نە قارە.

قىلۇرمەن شىكۋەلەر مەككارەلەردىن،
نە بەدكاردار بەدخۇنخۇارلەردىن.

بار ئەردى بىر نېچە سەردارلەردىن،
دىيانەت، بەلكى ئىمان بىخەبەرلەردىن.

شەرىئەتنىڭ خارابىدىن ئىشى يوق،
تەرىقەت ئىستەگۈچى ئەسلى كىشى يوق.

كىچە - كۈندۈز ئۈلەرگە كارھەرفە،
ئاداۋەت ئەيلەمەكدۇر بەغىزكىنە.

خۇدانىڭ خەلقىگە كۆپ جەبر ئايلەر،
كى باتىن كۆزلەرىن كور ئەيلەر.

پاسات ئىشلەرگە ئول بىسىارى مائىل،
بىراۋنى باشلاماققا تۇرفە كامىل.

ئاداۋەت سارىگە بەد مەسلىھەتلەر،
ئىلاج كوردەن كاج مەسلىھەتلەر.

ئىككى شاھلەر ئارا شەككاكىدۇرلەر،
سالۇرغاكىن بەسى چەلاقدۇرلەر.

ۋەزىر ئەر بولسالەر مۇنداغلەر ئۇباش،
دسە شاھ بوركىنى ئال ئول كېسەر باش.

ۋەزىرى زالىم خۇنخار بولسا،
خىيانەت بابدا مەككار بولسا.

يېتەر زۇلمى بىرلە شاھلەرگە بەدنام،
نىزامى مەملىكەت تاپماس سەرەمجان.

بېرىپ سۇلتان ھۈسەيىنگە ياخشى ئاتى،
ناۋائى مەرئەلىشىر ھىراتى.

ۋەزىر بەدبەيانغا ھاجەت ئەرمەس،
مىسال ئەتمەك ئايانغا ھاجەت ئەرمەس.

بۇلار ئۆز شاھىغا يەتكۈردى بەدنام،
ئۆزى گۇمراپان بولۇپان بولدى كام نام.

خۇدايا كىمگە سەردار ۋىلايەت،
ۋەزىرى ئاقلى دانا نەسب ئەت.

خاراۋى مۈلك بولماس ھەم رەئىيەت،
راۋاجى شەرىدىن ئولغاي دىيانەت.

بى ھەمدۇللىلاكى ھالەن خۇش زاماندۇر،
ھەممە خەلق خۇدا ئەمىن ئاماندۇر.

ئەنان سۆزنى تۇت سادىق سۆزۈڭگە،
قايندا يۈرگەيسەن كېلىڭ ئۆزۈڭگە.

× ×

كېتۇر ساقى ماڭا جامىڭنى تىزراق،
كى مۇنداق سۆزدىن بىخۇد، مەست خۇشراق.

بولۇپ بۇ سۆزدە ئانداغ تاقەتم تاق،
قاچانى قىلىش بۇ ئىشلەرنى قالماق.

ماڭا يۈز كېلىتىرىدۇر تۇرغە ھالى،
تىلىمدە قالمادى سۆزدە ماجالى.

كۆزۈمدە قەترە-قەترە تىنمەدى ياش،
گۈزەر ئولدى دىل، جانۇ باغرى تاش.

تىلىم يىغلاپ ھەم ئەتتى سىنەسىن چاك،
ھەم ئاندىن روھى قاغاز بوادى نەمناك.

بۇ سۆزلەردىن غەرەز تەرىقى ئەمەسدۇر،
قۇياشكە ھاجەت تەۋسىق ئەمەسدۇر.

غەرەز ئۆلكىم بۇ يەڭلىغ شاھلەرگە،
ھەقىقەت سىردىن ئاگاھلەرگە.

جاڧا ۋە جەبر يەتكۈزمەك راۋامۇ،
ئوقۇبەت بىرلە ئۆلتۈرمەك راۋامۇ.

رەسىدە، نارەسىدە شىر خارە،
زەئىغە ئاجىزىدىن بىشۇمارە.

بار ئەردىلەر بۇلارنىڭ جۈملەسىدە،
كى بۇ خۇنخارلىرىنىڭ ھەملەسىدە.

ئە كاغىر، نە مۇسۇلمان قىلىمادى رەھم،
نە ياخشى، نە يامانغا قىلىمادى فەھم.

كۆرۈڭلەر كىم بۇ نە ئىنساڧلىكتۇر،
سەراسەر چەشمەسەر نا سەڧلىكتۇر.

ئىلاھا، بۇ زاماندىن تا قىيامەت،
بەنى ئادەم باشىدىن ئال مېھنەت.

ئەزىزلەر ۋەجىدىن دەڧئى ئەت بالانى،
كېتۈرمە كىسەگە بۇ ماجەرانى.

تامام ئولسۇن بۇلار بىرلە بۇ ماتەم،
قۇتۇلسۇن بۇ بالادىن ئەھلى ئالەم.

كەل ئې ساقى تامام ئەت بۇ سۆزۈڭنى،
كېتۈرگەن سۆزۈڭگە ھەم يۈزۈڭنى.

لۇغەت

بىشە كۈرەيپ —	بىگۇمان، گۇمانسىز
دەڧئى —	قايتۇرماق
نەشە —	شاتلىق
رەم —	چۆچۈش
رۇتبە —	دەرىجە
تىرەنداز —	ئوقچىلىق، ئېتىشۋازلىق
خاتەم —	تامغا، ئۈزۈك
شورى —	يول، كوچا
نەڧئى —	پايدىسى

ئۇيغۇر خەلق ماقالى ئىسسىقلىرىدىن

ئاغزىغا كەلدى دەپ دەۋەرمە،
ئالدىغا كەلدى دەپ يەۋەرمە.

ئاق چەينەككە چاي قۇيسام،
كۆك چەينەككە دەز كەتتى.

ئاق قالمىغىچە ئاشنىڭ قەدرىنى بىلمەس،
پىيادە يۈرمىگىچە ئاتنىڭ.

ئاچنىڭ كۆزى ناندا،
توقنىڭ كۆزى ھېكمەتتە.

ئاخشام بولدى يات،
سەھەر بولدى كەت.

ئاخماققا توخماق.

ئاخماق ئاشتىن،
بالا قېرىنداشتىن.

ئاز بولسا يېتەر،
كۆپ بولسا كېتەر.

ئاز قىل،
ئۇز قىل.

ئاق ئۆيۈم — ئىسسىق ئۆيۈم.

ئالدىدا كەلگەن ئورۇن ئۈچۈن،
كەينىدە كەلگەن تاماق ئۈچۈن.

ئالسام بەرمىسەم،
كەتسەم كەلمىسەم.

ئانا سۈتى بىلەن كىرگەن خۇي ئۆلگەندە تۈزىلەر.

بىرى بۇدۇشقاقتىن قورق،
بىرى ئۇرۇشقاقتىن.

ئۈگەنگەن قەن يەيدۇ،
ئۈگەنمىگەن غەم.

بىرمو يەرگە ئون ھاشا،
ئون مو يەرگە يۈز ھاشا،
يۈزمو يەرگە تاماشا.

بالاڭنى كۆر،
جېنىڭنى كۆر.

بېلىقچى كېمىدە ئولتۇرۇپ ئىسسىغى ئېشىپ قالۇر،
تۆمۈرچى دۇكاندا ئولتۇرۇپ سوغى ئېشىپ قالۇر.

باغنى باقساڭ باغ بولۇر،
پاتمان - پاتمان ياغ بولۇر.

بىكارغا پۇل بەرسە، ساناپ ئال.

بالسى بار ئۆي،
چىرىغى بار ئۆي.

بۇغداينىڭ بانىسىدا قارامۇق سۇ ئىچىپتۇ.

بىر بىكار ئوننى بىكار قىپتۇ.

بازاردا كۆز يوق.

سەھەر قىلسا ناشتا،
كېسەل تۇرماس باشتا.

دوپىتىنى سەپەردە سىنا،
قۇشنى قەپەزدە سىنا.

دۆلەت بارىدا ئاتنى كۆرۈڭ، مىنگىلى يول يوق،
دۆلەت كېتىپ ئات تۈگۈل نوختىسىمۇ يوق.

دەشنام يىگىنىم،
بەش نان يىگىنىم.

دەسلەپكى سودىدىن يانما.

دوق قىلىپ بەرگەن نان تەنگە سىڭمەپتۇ.

دۈشمەننى ئۆيۈڭگە يولاتما،
قارا ياغاچنى يېرىڭگە.

ئېتىڭدىن ئايرىلساڭ ئايرىل،
ئىگەر - توقۇمىدىن ئايرىلما.

گىجىڭ ئۈستىدىن، ئىلدام گاداي ياخشى.

گاچىنى ئىت قوغلاپتۇ.

خاماندا ئۇرۇق قالدۇ،
دۇنيادا نەسىل.

خاننىڭ قىزى چۆەۈچ تۇتسا قولى قاپىرىپتۇ.

ئىشنىڭ ئاسىنى يوق،
يەرنىڭ يامىنى.

ئېشەككە بېلىپ مۇڭگۈز بەرمىگەن.

ئېشىمى ئۈچ تەڭگە،
توقۇمى بەش تەڭگە.

ئىگىسى رازى بولمىغان ئاش قوساق ئاغرىتار.

جاننى كېپەككە سات،
ئابروينى ئالتۇنغا ئال.

جىم ياتقان ئىتقا چېقىلما،
ئوينىۋاتقان بالغا.

كۈنگەن خۇي،
مىنگەن ئۇي.

كاككۈكنىڭ دەردىنى ئورمان بىلىدۇ.

كۈزلۈكنىڭ چالمىسى،
ئەتىيازلىقنىڭ ئالمىسى.

كۆڭۈلدە نىمە بولسا، ئېغىزدىن شۇ چىقىدۇ.

كۈندە غوغا بېشىڭدا،
ئويلماي قىلغان ئىشىڭدا.

كىشىگە سۆز قويما، ئۆزەڭگە يانتۇر،

كىشىگە كۈلمە، ئۆزەڭ يىغلايسەن.

كاللىنىمۇ يىمە، چىشىنىمۇ چاقما.

كەمبىغەل بولساڭ بول،
قەرزدار بولما.

ھوماينىڭ كۆزى غوزىدا،
چاشقاننىڭ كۆزى كوزىدا.

ماقۇلنىڭ نەرقى ئەررەن.

مۆشۈكمۇ ياتقان يېرىنى سۈپۈرۈپ ياتىدۇ.

مەرتنى مەيداندا سىنا.

مەن ياخشى، سەن ياخشى،
تونۇ قىزىغدا ياخشى.

مېھمان قويدىن يۇۋاش بولىدۇ.

مانتۇ كۆرمىگەن قاسقانغا دۈم چۈشۈپتۇ.

مېھماننىڭ كېتىشىنى سورىما، كېلىشىنى سورا.

موللام گۆش يىمەس،
يىسە بوش يىمەس.

نامراتقا پۇتلاش تولا.

ناس نامەرتنىڭ،
تاماکا سۆلەتنىڭ.

غوجامنىڭ قوسىغى توق،
قۇلى بىلەن كارى يوق.

غاز قوزغالسا، كۆلنى ئۆدەك ئىگەللەيدۇ.

غوجامنىڭ ئالماسلىغىنى بىلىپ،
خېنىم تەگمەس بولۇپ قاپتۇ.

ئوت — تىلسىز يېغا.

ئوتۇنغا پانا،
پالتىغا سىنا.

ئوقۇمىغان ئادەم كۆزى ئوچۇق قارغۇ.

ئۆتۈنچىغا ئوت قالاتما،
سۇچىغا سۇ قۇيدۇرما.

ئوتنى كىم تۇتسا، شۇنىڭ قولى كۆيەر.

ئوغۇل بالىنىڭ قوسىغىغا تاغ سىغار،

ئوغۇل بالا قەرز كۆتىرەر،
ئۆلۈكىنى يەر.

ئوقەت قىلغان ئەيىپ ئەمەس،

ئوتنىڭ تېشىدا كۆيگىچە، ئىچىدە كۆي.

ئوچۇق تۇرۇپ ياققان يامغۇردىن قورق،
كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلىغان خوتۇندىن.

ئون بالىنى بىر ئاتا باقار،
ئون بالا بىر ئاتنى باقالماس.

چۆپ بار يەردە سۇ يوق،
سۇ بار يەردە چۆپ (يوق).

پىتىنىڭ ئاچچىغىدا چاپاننى ئوچاققا ساپتۇ.

پايپاققا ناھال قاققاندىك،
ھۆل تامغا ئېشەك تەپكەندەك.

پۇت يېرىلسا تۈزۈلىدۇ،
تىل يېرىلسا ئۈزۈلىدۇ.

پۇل دىگەن قولنىڭ كىرى.

چىچەكسىز گۈل يوق،
يامانسىز ياخشى.

چاقىرغان يەردىن قالما،
چاقىرمىغان يەرگە بارما.

چەتتە ئىشلە،
ئۆيدە يە.

چۈجە خوراز بىلگىنىنى چىلايدۇ.

چىراق يېقىپ يورۇق ئال،
ياخشى ئىشلەپ ھوسۇل.

چىقىمغان جاندىن ئۈمىت بار.

چىللىماقنىڭ ئېتى ئۇلۇق.

چىراقنىڭ ئۆچكىنى بورانغا غەم بولماس،
يىگىتنىڭ ئۆلگىنى جۇۋانغا.

تەلۋە بىلەن تەڭ بولما.

تەلىيى ئوڭ كەلگەن يىگىتنىڭ يەڭگىسى ئالدىدىن چىقىپتۇ.

تۇغۇلمىغان تايىنى يېغىر قىپتۇ.

تىكە ئۆيگە كىرمەستە سېسىنى تۇرگە چىقىپتۇ.

توڭغا يۆلەپ تېرى،
تاغارلاپ ئاش ئال.

تۇزغا كۆنگەن ئىت، قوپاغۇ ئاستىدا ئۆلۈپتۇ.

تۇتۇنسىز ئوت بولمايدۇ،
نۇقسانسىز يىگىت.

تۆگە تايلاقلىسا ھىچگەپ يوق،
توخۇ بىرنى قۇيسا ئۆگزىگە چىقىپ قاقاقلار.

تۆگمەن سۇدا چۆگىلەر،
داۋا پۇلدا.

تۆگە چۆككەن يەردىن ئورۇن چىقۇر.

توخۇنىڭ چۈشىگە تېرىق كىرىپتۇ.

تۆگەڭ قانچە چوڭ بولسا يېغىرى شۇنچە.

تۆگىنىڭ مەيلى بولسا يانتاققا بېشىنى ئېگىپتۇ.

تۇغۇلغان يەردىن تۇرغان يەر ياخشى.

تېرىشتا يوق، ئېرىقتا يوق، خاماندا تەييار.

تىكەنسز گۈل بولماس،

مۇشەققەتسىز ھۈنەر.

تۇرۇپ تۆلگىچە،

تۇرۇپ ئۆل.

تىلىنىڭ ئاستىدا تىلى بار.

تىلگەننىڭ قېنىغا،

تىلىمگەننىڭ جېنىغا.

تىلى يۇمشاق ئاش يە،

تىلى قاتتىق مۇش.

تولغاننىڭ تۈرى بار،

ئايىرىلغاننىڭ سۈرى.

تاتلىقتا تەن ياشىرىدۇ،

ئاچچىقتا جان.

بېخىل تۇز بەرمەس،

ۋالاقىتە ككۈر سۆز.

تاللاپ - تاللاپ تازغا ئۇچراپتۇ.

تىكەننى كىرگەن يەردىن ئال.

تاۋىغىنى ئالساڭ، قوشۇغىنى قوي.

بۇلاق

تۆت بۇلۇڭ،
بىر كۈلۈڭ.

تۆگىنىڭ مازار بىلەن ئىشى يوق.

تاز قوچقارنىڭ ئەنتى مۇڭگۈزلۈك قوچقاردا قالماپتۇ.

تۆگىنىڭ قۇيرۇغى يەرگە تەككەندە،
توخۇ چىرىم غاجلىغاندا.

تاينىڭ ئازغىنى يورغا بولۇر،
ئەرنىڭ ئازغىنى موللا.

تاققا چىقماق ئاسان،
چۈشمەك قىيىن.

ئۆز خوتۇنغا جىناق ئەر.

ئۈستىغا قىلغان ھەش - پەشنىڭ،
مانجىغا پايدىسى يوق.

ئاچچىق پىياز دەمۇ بار.

ئۇچرىمىغانغا سالام قىلماڭ،
سورىمىغانغا جاۋاپ.

شامالنىڭ ئالدى قۇيۇن،
جىدەلنىڭ ئالدى ئويۇن.

شور سۇ كۆتەرمەس،
ئەسكى گەپ.

شەيتاننىڭ ئىشىدىن رەمىيال قىزغىنار.

شىرىن سۆز شېكەردىن تاتلىق.

يالغۇز تېرەككە جىن چاپلىشىپتۇ.

ياماننىڭ ئارتۇقى يېرىم قوشۇق.

يەڭ دىسە چاچراپ قويۇر،
ئىشلەڭ دىسە قۇلاق يۇيۇر.

يېمەكلىكنىڭ ئەسكىسى يوق، ئۈزۈمدە قوساق توپىدۇ،
ئوتنىڭ ئەسكىسى يوق، سامان چوغدا قول كۆپىدۇ.

ياش بۇزۇلسا قېرىغاندا تۈزىلەر،
قېرى بۇزۇلسا ئۆلگەندە.

يۈزۈمنىڭ قېلىنلىغى،
جېنىمنىڭ راھىتى.

يېڭىت بولسا قەرزى بولمىسا،
چىنە بولسا دەزى بولمىسا.

يالساڭاچ سۇدىن قورقماس.

يېپىق قازان يېپىق قالسۇن.

ياخشىلىق راھەتكە يەتكۈزەر،
يامانلىق گۆرگە.

ياخشى دوست باشقا كۈن چۈشكەندە ئەسقاتىدۇ.

يەكچە شىمنىڭ يۇرتىغا بارساڭ بىر كۆزۈڭنى قىس.

ياخشى ئىش ئۆيدىن چىقماس،
يامان ئىش ئالەمگە پاتماس.

يالغانچىنىڭ ئۆيىگە ئوت كېتىپتۇ.

يا ئوزى بولامایدۇ،
بولغاننى كۆرەلمەيدۇ.

ياغاچنى ياشلىغىدا پۈك.

يازلىققا ساراي سالاي،
قىشلىققا نەگە باراي؟

يالىساڭ تويىسەن،
يامساڭ پۈتسەن.

يالغان سۆزلەپ ياشىغىچە،
راست سۆزلەپ ئۆلگەن ياخشى.

يامانغا ھاجىتىڭ چۈشسە يوق دەيدۇ،
ياخشىغا ھاجىتىڭ چۈشسە خوپ دەيدۇ.

دەرەخ يەرنىڭ زىننىتى،
كىيىم ئادەمنىڭ.

ياقسىز چاپان بولماس،
قاتۇنسىز سۇلتان.

ياخشى بىلەن يۈرسەڭ كۈندە بازار،
يامان بىلەن يۈرسەڭ كۈندە ئازار.

ياخشى ھاۋا، تەنگە داۋا.

يىگەن كۆرۈنمەس،
كىيگەن كۆرۈنەر.

ياراتقانغا يېپىشقان.

ياش كەلسە ئىشقا،
قېرى كەلسە ئاشقا.

يامانلارنىڭ ھەممىسى بۇزۇق بولماس،
ياخشىلارنىڭ ھەممىسى تۈزۈك بولماس.

يولغا چىقساڭ ھەمرا تاپ.

يۇۋاشنىڭ مۈڭگۈزى ئىچىدە.

يېغىر نەدە،
چىۋىن شۇ يەردە.

زامان قايان،
سەن شۇ يان.

زېڭدا زاڭ كۆرمىگەن،
چۈشىدە نان كۆرمىگەن.

زۇلۇم بىلەن پۈتەر،
رەھىمى بىلەن كېتەر.

ھەممە كىشى ئاندىن يالڭاچ تۇغۇلغان.

ھۆپۈپ كامادا،
موللا تامادا.

ھەركىم ئۆز يىغىسىنى يىغلايدۇ.

ھايالىق باق قىزىڭنى،
يەرگە قارىتار يۈزۈڭنى.

ھورۇن بېشىنى يەر،
ئىشچان ئېشىنى.

ھورۇنلۇق قىلساڭ ئىشىڭنى كىم قىلۇر،
ئۇيالىساڭ سۆزۈڭنى؟

ھەر نەرسە بەرسەڭ قولۇڭ بىلەن،
ئۇ بارۇر سېنىڭ بىلەن.

ھۈنەرۋەن باي بولماس،
قوسمىغىنى ئاچ قويماس.

ھۈنەر — پۈتمەس گۆھەر.

ھاياسى يوق يىگىت،
تۈڭلۈڭى يوق ئۆي.

قاشتېشى تاغدىن چىقار،
ئىشلىمىسە جابدۇق بولماس.

قۇلاقنىڭ ئالدى يۈزگە تەۋە،
غازاڭ سارغايسا كۈزگە.

قانچە مېھنەت قىلساڭ،
شۇنچە راھەت كۆرسەن.

قاپاق كۈندە چېقىلماس.

قۇش قېرىسا ئۆز يۇرتىغا قايتار.

قارنى يامان يىگىننى سۆزلەپتۇ.

قولدىكىنى قىرىق قېتىم ئىزلەپتۇ.

قېرى كالا پىچاقتىن قورقماس.

قېچىمىغان يەرنى قاشلىما.

قىزنىڭ جېنى قىرىق.

قېرىشقاغا يېپىشقان.

قەلەندەر ئىتتىن قورقماس.

قوش ئاتلىق پىيادە بېگىم.

قاشتېشى ياتار سايدا،

تونۇمسا نىمە پايدا؟

قورقانچاقنىڭ كۆزى يوغان.

قەسەمەخورنىڭ يۈزىدە قان يوق.

قۇش تەلپۈنسە، بەھى چىكىمىدۇ.

قوغۇننىڭ ياخشىسىنى ئىت يەر.

قوي ئالساڭ قۇلاق ئال،
بېشەك ئالساڭ تۇۋاق.

قارغۇ مۆشۈككە ئۆلۈك چاشقان ئۇچراپتۇ.

قاتاردىن قالغىچە،
خاتادىن قال.

قاشاڭ پىچاقى قول كېسەر.

قاشاڭ ئۆدەك بۇرۇن ئۇچار.

قايناقسۇ ئىچ،
كۆڭلۈك تېچ.

قەرزدار بولاي دىسەڭ، نەق ئېلىپ نېسى سات.

قەلەندەرنىڭ خۇرجۇنى توشماس.

قۇشقاچنىڭمۇ كۆڭلى بار.

قونمىغان مېھماننىڭ كەتكىنى ياخشى،
ساقايمىغان كېسەلنىڭ ئۆلگىنى.

قىلغان ئەتكەننى ھاللايدۇ.

قىشنىڭ غېمىنى يازدا قىل،
يازنىڭ غېمىنى قىشتا.

قىرىق يىلدا بىر ئېشەك ئويۇنى،

قىزغانچۇقنىڭ ئېشى پىشماس،
قازان بېشىدىن چۈشمەس.

قول سۇنسا يەڭ ئەچىدە،
باش يېرىلسا بۆك ئەچىدە.

قىغلىساڭ تېرىلغۇ بولار.

قېرىنىڭ ئۆلگىسى كەلسە ياشقا تېگەر،
چىنىنىڭ سۇنغىسى كەلسە تاشقا.

قارغۇنى ھاسىسىدىن ئايرىماپتۇ.

قوغۇن تېرىغىن تۈزدە،
ھوسۇل ئالسىن كۈزدە.

قوي يىمەيدىغان بۆرى يوق.

قەن تاتلىق ئەمەس،
پەن تاتلىق.

ئەتىگەنكى ناشتىدىن قالماڭ،
كەچكى تاماققا ساقلىماڭ.

ئەلنىڭ ئالدىدا ئىلگىرىلىك قىلما.

ئەمىلىدىن قورقما،
ئەلىسىدىن قورق.

ئەردىن ئەرگە نەپ.

ئەرنىڭ ئەچمىگە ئالەم پاتار.

ئەستىرىدىن پەۋزى چوڭ.

ئەسكى بولسىمۇ ئۆزىنىڭ چاپىنى ياخشى.

ئەرنىڭ يالغىنى — ئۆلگىنى.

ئەسكىلىكنى ئەل بىلەر.

ئۆزەڭنىڭ ئەسكىسىنى تاشلىما،
كىشىنىڭ ياخشىسىنى ئازلىما.

ئۆزىدىن ئاشسا ياتقا.

دۆلگەنگە جىنازا كېرەك،
تۇغۇلغانغا بۆشۈك.

ئۆيدىكى توپاق ئۇي بولمايتۇ.

ئۆزەڭ نىمە يىسەڭ،
دوستۇڭغا شۇنى بەر.

ئۆلۈككە گۆر تېپىلار،
تىرىككە ئۆي.

ئۆلمىگىچە رەھىمەتلىك بولماس.

قويغا يەم بېرىپ، ئەتىسىلا قۇيرۇغىنى تۇتۇپتۇ.

ئۆلۈشتىن قورقما، ئۆلەر مەن بولۇپ ياشاشتىن قورق.

ئۆزەڭ رۇست بولساڭ،
سايەڭمۇ رۇست بولىدۇ.

توپلىغۇچى: مەتسەيدى ھېلىمىشا

قىزىڭنى رەڭگە ئۈگەتسە،
ئوغلۇڭنى بەڭگە (ئۈگەتسە).

مەنسەپ تالاشقىچە، بىلىم تالاش.

پارىغا ۋىجدان بۇلغىما.

يەر — ھەممىنى يەر.

سۇ كىرىمىگىچە يەر كۆكەرەمسە،
ئەقىل تاپمىغىچە ئەر كۆكەرەمسە.

پىياز پوستى بىلەن،
ئادەم دوستى بىلەن.

چىۋىندەك قاناتلىقتىن، سازاڭدەك قاناتسىز ياخشى.

كەپتەرۋاز ھاڭۋاقتى كېلەر،
قىمارۋاز يەر ۋاقتى كېلەر.

كۆپ ئۇيقۇ لەخمە قىلار،
كۆپ خىيال زەخمە (قىلار).

جاپا چەكمەي ھالاۋەت يوق.
ئەجر قىلماي دارامەت يوق.

كەپسىزنىڭ ئىشى ئەپسىز.

نىمىنى خارلىساڭ شۇنىڭ قەدرى ئۆتىلەر.

يەل ھارۋا يەل بىلەن ئۆرە،
ھەر كىشى ئەل بىلەن ئۆرە.

ئاتنىڭ يامىنى تەپكەك،
ئادەمنىڭ يامىنى سەكسەك.

لاتاڭغا قارىغۇچە ئاتاڭغا قارا،
ھارۋاڭغا قارىغۇچە كاتاڭغا قارا.

باھار كەلمەي مۇز ئېرىمەس،
ھوت كىرمەي يەر تېرىماس.

ئەدەپسىز مەيىپىنى دورايدۇ،
ئەدەپلىك ھالىنى سورايدۇ.

ئەدەپلىك ئېچىلىپ تۇرار،
ئەدەپسىز چېچىلىپ (تۇرار).

توپلىغۇچى: روزاخۇن خېلىل

بۇلاق (ئومۇمىي 14 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/16
1984 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

كىتاپ نومۇرى: M10098.897

源 泉 (维吾尔文, 丛刊, 总第14期)

(ئۈرۈمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 №)
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
باسما تۈمى: 18.75
1985 - يىلى 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 9,000 - 1 باھاسى: 1.45 يۈەن